مجموعه آثار قلم اعلی

۱۹

۱۹۰-۱۰۱

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصونه امن نمی باشد
شهر العلاء ۱۳۲ بدیع

BAHA'I WORLD CENTRE
LIBRARY

Provided by the Afnan Library

هو السلطان العليم الحكيم

باز قلم علی نازله

هذه ورقة الفردوس تغنّ علی افنان سدرة البقآء باسحان قدس مليح ومنير لتخلصين
الی جوار الله والموحدين الی ساحة قرب كريم وتخبر المنقطعين بهذا النبأ الذی
فصّل من نبأ الله الملک العزيز الفريد ويهدی المحبّين الی مقعد القدس ثمّ الی هذا
المنظر المنير قل ان هذا المنظر الاكبر الذی طرفی الواح المرسلين وبه يفصل الحق
عن الباطل ويفرق كلّ امر حكيم قل انه لشجر الروح الذی ثمر نفسه كالله العلی المقتدر العظيم
ان يا احمد فاشهد بانّه هو الله لا اله الّا هو السلطان المهيمن العزيز القدير والذی
ارسله باسم علی هو حق من عند الله وانّا كلّ بامره لمن العاملين قل قوم
فاتّبعوا حدود الله التی فرضت فی البيان من لدن عزيز حكيم قل انه لسلطان الرسل و
كتابه لامّ الكتاب ان انتم من العارفين كذلک يذكركم الورقآء فی هذا السجن
وما عليه الّا البلاغ المبين فمن شآء فليعرض عن هذا النصح فمن شآء فليتخذ الی
ربّه سبيل قل يا قوم ان تكفروا بهذه الآيات فبای حجة امنتم بالله من قبل هاتوا
برهانا يا ملاء الكاذبين لا فوالذی نفسی بيده لن يقدروا ولن يستطيعوا ولو
يكون بعضهم لبعض ظهير ان يا احمد لا تنس فضلی فی غيبتی ثمّ ذكّر ايامی فی
ايّامک ثمّ كربتی وغربتی فی هذا السجن البعيد وكن مستقيما فی حبّتی بحيث
لن يحوّل قلبک ولو تضرب بسيوف الاعدآء ويمينک كلّ من فی السموات
والارضين وكن كشعلة النار لاعدائی وكوثر البقآء لاحبّائی ولا تكن من الممترين
وان يمسّک الحزن فی سبيلی او الذلّة لاجلی اسمی لا تضطرب فتوكّل علی الله ربّک

ورب آبائك الأولين لان اكثر الناس يمشون في سبل اوهامهم وليس لهم من
بصر ليعرفوا الله بعيونهم او يسمعوا نغماته بآذانهم وكذلك شهدنا هم انت
من الشاهدين كذلك حالت الظنون بينهم وقلوبهم وتمنعهم عن سبل الله العلي
العظيم وانك انت ايقن في ذاتك بأن الذي اعرض عن هذا الجمال قد عرض
عن الرسل من قبل ثم استكبر على الله في ازل الآزال الى ابد الآبدين فاحفظ يا محمد
هذا اللوح ثم اقرأه في اياك ولا تكن من الصابرين فان الله قد قدر لقارئها
اجر مائة شهيد ثم عبادة الثقلين كذلك منا عليك بفضل من عندنا ورحمة
من لدنا لتكون من الشاكرين فو الله من كان في شدة او حزن وقيد
هذا اللوح بصدق مبين يرفع الله حزنه ويكشف ضره ويفرج كربه
وانه لهو الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين ثم ذكر من لدنا كل من سكن
في مدينة الله الملك الجميل من الذين آمنوا بالله وبالذي بعثه الله في يوم لقيا
وكانوا على مناهج الحق من السالكين ١٥٢ تمت

هو العليم الخبير

سبحانك يا الهي وسيدي وسندي ومحبوبي ومقصودي ومقصود المقربين
اسئلك باسمك الأعظم وبامرك المبرم وصراطك المستقيم وكتابك
المبين وبانوار وجهك ونفحات وحيك واسرار علمك ان تقدر
لعبدك كل خير وكل فضل وكل حسنة انزلتها في صحائف محبك المقربين
من خلقك انك انت المقتدر الحكيم اي رب افتح على وجهي

ابواب فضلك وعطائك اشهد في قبضتك مفتاح كل باب عظيم لا
اله الا انت العليم وانت الحكيم وانت الآمر الخبير البهاء عليك

من افق سماء ملكوت الله عليك وعلى كل صادق امين تمت

اخت حيدر هو العزيز

هذا كتاب خلق بالحق يبشر اللواتي هن آمن بالله ربهن كن في يوم القيام لمن القائمات
وذكرن ربهن في الغداة والعشي وكن في سرادق القدس لمن الخالدات
ان يا امة الله فاشكري بارئك فيما انعم عليكن من نعمة التي باسبقت اليها
احد من الخلائق بحيث عرفكن مظهر نفسه في يوم الذي اضعفت فيه كل الطاعات
وبلغتن الى مقام الذي سافرت من وطانكن وهاجرتن الى الله في عرش
الغربات ووصلن الى مقام الذي انقطعت عنه كل الاشارات والدلالات اذا
شهدتن بعيونكن ما لا رأت عيون الأولين والآخرين وسمعتن نغمات
الفردوس في مقر الذي جعله الله مقدسا عن عرفان الكائنات كذلك
يجزي الله امائه اللواتي سبقن في حبهن ربهن وسرعن بانفسهن في رفرف الغرفات
والروح عليكن وعلى اللواتي هن كن في حب الله لمن الجاذبات ١٥٢ تمت

هو العزيز الباقي الابهى الا بهى

سبحانك اللهم يا الهي فاحفظ احبائك الذين هم قصدوا لقائك وزيارة
جمالك ولذا سلكوا امنا هج البر والبحر في البر والبحر ومنهم من دخل في الواق
بعد الاشتياق ومنهم من مات في الفراق اذا اسئلك يا الهي

Provided by the Afnan Library

باسمک الذی به احطت کل شیئ علماً بان تقدر لکل شیئ لا فی السموات
ولا فی الارض ولا ما بینهما وانک نت علی کل شیئ قدیر

نسخه

ن ی جناب ملا احمد

بسمه القیوم علی من فی السموات والارض

کتاب ینطق بالحق من لدن من قام علی امرالله بسلطان لم تمنعه اشارات الذین
کفروا واعرضوا اذ فتح باب السماء واتی الموعود بسلطان العظیم قل به ظهر الحق
واظهر ما اراد وانه لهو المهیمن علی الاسماء لا اله الا هو المقتدر القدیر انا نذکر الذین
اقبلوا الی الوجه وولوا وجوههم بالاماناة الکبری والصداقة التی بها یظهر مقام الانسان
فی الامکان تعالی الرحمن الذی یعلم عباده ما یقربهم الی صراط المستقیم انا
ذکرناک من قبل وفی هذا اللوح لتفرح وتکون من الشاکرین ان اعرف
قدر ایام ربک وتمسک بما ینفعک فی کل عالم من عوالمه انه لهو العلیم الخبیر
انا نکبر من هذا المقام علی وجوه احبائی الذین اخذوا کتابی وطاروا فی
هوائی واقبلوا الی افقی ونطقوا بثنائی الجمیل ان افرحوا یا اصحاب الله بذکره
ایاکم واقبالهم الیکم ان ربکم الرحمن لهو الباذل الکریم البهاء علی الذین اتبعوا امره
وما نقضوا میثاقهم الا انهم من المقربین فی کتاب مبین

نسخه

بنام خداوند یکتا

ای احمد کلمات پارسیه از زبان احدیه بیار شنیدی وکو ثر معانی
بدیعه از کئوس کلمات آلهیه آشامیدی حال ملاحظه کن معادله بنمائید بحری

ازان آنچه در ارض بیان وسموات تبیان ظاهر شده لا فورب العالمین
کلمات مشرک بالله که بانجناب نوشته درست ملاحظه کن تا از قبایح کلماتش
بر قبایح نفسش مطلع شوی الله اکبر ان البغاث قد استنسر طیر قبیحه
ضعیفه بانسر طایر در سماء قدس احدیه دعوی همپری نموده ونمله فانیه
رتبه سلیمانی را مدعی شده بکوای مشرک بالله بعوضه اراضی جرزه قادر
بر تنفس بحر قدس آلهیه نبوده ونخواهد بود بشناس قدر ورتبه خود را وازشان
خود تجاوز مکن وبر سلطانیکه صد هزار امثال تو بادنی کلمه اوخلق شده اند
طغیان منما این است حکم محکم که از قلم اعظم ظاهر شده قل ایها المردود وجوهر
النمرود ومظهر کل الیهود اتقول ان ید الله مغلوله غلت یدک المحدود
کفرت بما قلت اما تری ید الله قد کانت مبسوطة بالحق علی العالمین باری
انجناب وسایر احباب بسیار خود را از ریاح عقیمه دراین ایام فانیه که از شطر مطاهر
شرکیه در هبوب ومروراست حفظ نمائید ان یا احمد ان استقم فی امرالله
ربک وفی کل حین طیر فی هوائه حبه ثم اشرب من حیق عنایته ثم انطق بثنائه
نفسه ثم اذکر مدایح امره ثم اشکره بما کنت مذکورا بین یدیه وجعلک من الفائزین
دع المشرکین وما هم فیه عن ورائک وان هذا ینفعک فی ولاک واخراک ثم
اصعد فی کل حین الی مشهد مقر الذی طهره الله عن کل منکر عنید ودر جمیع احیان
بذکر رحمن مشغول باش وناس را بشطر سبحان دعوت نما این است ثمرهٔ وجود
انسان دراین زمان وکل احیان والروح علیک وعلی الذین طهر تهم نسمات
الغفران التی هبت من رضوان الامر من لدی الله المقتدر السبحان والحمد لله

Provided by the Aman Library

الملک العزیز المنان سئلته

ذکر اول مجلس من یظهره الله است

هو الحی

سبحان الله ازاین ساعت و وقت که جوهر نور قمیص طیور پوشیده که شاید در رضوان حب هویه داخل شود و برافنان شجره وفا و اغصان سدره بقا جالس شود و سافج وجود برقع حدود در برنموده تا قاصدی شود از عماد حب و بمدینه سبای عشق راه یابد تا از غلبات ذوق وجذبات شوق قسمت برد و نصیب بردارد و هیکل قدس رداء نسیم صبا قبول نموده که شاید از هجرات مدینه وارد شود و بر شعر جلال و وجه جمال محبوب بوزد تا از معاشرت و مجالست آن کسب روایح کافور سنا و طیب بقا نماید و هیئة صمدیه ثوب نیر مصباح را حامل گشته تا دران بیوت پس پدیدی محبوب مشتعل مستوقد گردد و بحر اعظم چون نهری شده که شاید در آن رضوان ساری و جاری گردد سبحان الله چه مجلس قدسی برپا گشته و چه بساط بزم خوشی گسترده گشته جمیع کروبین ملاء اعلی مقامات قدس قرب و رفرف ابهی و سدره منتهی را از قلب ستر زدند و محو نمودند و گوش هوش مراتب روح را از نغمات ورقاء عرشی و ترنمات ادیاک غز

صمدی مجرد و منزه نمودند تا در آن مقام وارد شوند و بآنچه در آفاق عالم مفتخر و مشرف گردند و ذلک فضل یظهر من خفیات الامر علی من یشاء وکذلک یعطی کیف یشاء وینفق کیف یشاء وانه لمقتدر علی ما یشاء

وانه هو المقتدر المحبوب سئلته

لمن یحصی علی الاسماء

بسمه المهیمن علی الاسماء

هل تری ما عبر وهل تجد ما غبر لم ادر لما یحزن البشر فاعتبروا یا اولی الالباب هل تریدون الوفا عما یفنی قد خسر الذین منعوا عن اللقا بعد الذی جری کوثر الحیوان من اصبع ربکم العزیز المستعان ایاکم ان یمنعکم ضوضاء الذین ظلموا تقربوا الی الله بهذا الاسم الذی اتی من سماء الامر بملکوت الآیات انی سلطانه ریب ام فی قدرته التی احاطت الوجود تفکروا یا اولی الانظار کم من عباد ناجوا فی الفراق واشراق نیر الآفاق یوم المیثاق کفروا بربهم الاربابهم من قال الیس بربکم هو الموعود قل بلغنک بذلک کل الوجود انا لله انه لهو المقصود الذی زین به الالواح کذلک القیناک واشرقنا علیک من افق القلم ما یقربک الی الله مالک الامم

لتذکره فی العشی والاشراق سئلته

الی جناب میرزا احمد

بسمه المهیمن علی الامکان

شهد الله انه لا اله الا هو والذی ظهر بالحق انه لمطلع الفضل ومشرق العدل

به ظهرت الكلمة العليا و بلغ كل مقبل الى الغاية القصوى من اقبل اليه قد اقبل الى الله
مالك الورى والذى اعرضا نه من الخاسرين فى لوح عظيم طوبى لك
يا احمد بما امرت الناس بالمعروف و نهيتهم عن المنكر ان اذكر لهم
ما سمعت من لسان العظمة والكبريآء اذكان مطلع الأسمآء فى الزبر والآء
لعل يتنبهن و يتوجهن الى الله رب العالمين انا انزلنا لك الواحا شتى
لتشكر ربك الغفور الكريم لاتحزن من شيئ توكل على الله الفرد الخبير
انا ابهآء عليك و على الذين اقبلوا الى الأفق الأعلى اذا نار بهذا الأسم المبين

نيريز جناب ميرزا احمد من اهل با

بسمه المقتدر على من فى الامكان

سبحان الذى تعرف نفسه فى كل الأحيان و ينزل الآيات فى الغدو
والآصال ان الذى سمع اقبل اليه و فاز بيوم المآل والذى اعرض
انه منع بهويه عن مولاه الا انه من اهل الضلال قل يا قوم ان اتركوا ما عندكم
قد ظهر ساذج القدم بالعظمة والاجلال ان اقبلوا اليه بوجوه حمرآء
و قلوب نورآء كذلك يأمركم من افق الاشراق من افق الجمال قد خسر الذين
منعوا عن كوثر الحيوان فى ايام الرحمن و فاز الذين اقبلوا الى الحق و شربوا
رحيق الوصال قد انجذب كل شيئ من شراق الوجه ولكن الناس
اكثرهم فى غرور و عقال طوبى لمن كسر سلاسل الظن بايدى اليقين و اقبل الى

الغنى المتعال انك اذا وجدت عرف الآيات و انجذبت من كلمات
ربك مالك الصفات قم و قل يا قوم قد اتى الموعود و فى قبضته زمام الآجال

بسمى الذى به ماج بحر الفضل و هاج عرف الله رب العالمين

هذا كتاب ينطق بالحق و يدعو من على الأرض الى صراط الله المستقيم هذا يوم
فيه يخلق ام الكتاب امام وجوه الأحزاب والقوم فى ضلال مبين يشهد
لسانى و قلمى بانك اقبلت و سمعت و فزت بآثار الله العزيز الحميد قل لك الحمد
بما هديتنى الى افقك و سمحتنى بذكرك اذ كان القوم فى ظلم عظيم احفظ لوح الله
كما تحفظ عينيك و قل لك الشكر يا مقصود العالم و لك الثنآء يا محبوب
من فى السموات والأرضين

هو العليم

ورد نا و انزلنا ما تضوع منه عرف الذكر و البيان من لدى الرحمن طوبى لمن
وجد عرفى لم يجد الا من نبذ ما عند الشيعة كلها الا الذكرين و ما نزل فى
كتاب الله الذكرى سمى بالفرقان الذى به فصل بين الحق و الباطل الذى
به اشرق النور من افق الظهور الذى به استبشرت الممكنات
و استفرحت الكائنات الأمر و الحكم و العزة و الاقتدار
بيده منزل الآيات و مالك الأسمآء
و الصفات

Provided by the Afnan Library

هوالعزیز البهی الأبهی

ذکر ورقة الأمراة کان من قلم الله مکتوبا وفیه سترنعمة الله علی لحن قدس محجوبا ولعن فیه آیات الفراق فی کلّ اصیل وبکورا ویحترق منها قلوب العالمین مجموعا ان یاملاء الغفلا کیف احتجبتم عن جمال الذی کان عن افق الروح مشهودا فسوف یعرض علیکم ثمرات اعمالکم فی محضر سلطان عزّ قیّوما اذا لن ینفعکم الندم عما اکتسبتم فی الحیوة الباطلة وأعرضتم عن جمال الذی خلقتم للقائه وجعلتم عیونکم عن جماله محرومًا کذلک یعذب الله المشرکین فی هذا الأعراض ویرفع الموحّدین الی ساحة قدس مرفوعا وانک لاتیأس من روح الله ولاتبتأس عمّا یعمل الظالمون فی ایّام معدودا سیقضی نفسهم واعمالهم ویدخلون فی نار کانت بقهر الله موقودا فاعرض عنهم ثمّ اقبل الی الله لتکون بنظرة الله فی الملک منظورا لهم الّتی العباد بما القی الله فی صدرک ولاتخف من احد وتکون بذلک من لدنّا مأمورا والروح والبهآء علیک وعلی الذین یطیرون الی افق قدس منزّها ١٥٢ ساعته

بنام خداوند پیمانند

اگرچه ابر تیرهٔ ظلم چهره وانوار آفتاب عدل را از ظهور منع نموده ولکن لیس هذا اوّل ضرّ ورد علی اصفیآء الله وعهد های پیش ملاحظه نمائید که چه مقدار ظلم وجفا بر مظاهر عدل ووفا وارد شد اثر این امر جدید از عالم محو نخواهد شد سوف یری کلّ بصیر آثاره فی الأرض انه لهو العلیم الخبیر درجمیع احوال آیا منجاب باید علی شئون ظاهر باشند وبجمیل غایت تمسّک اوّل کلمهٔ که در صحیفهٔ حمرا از قلم اعلی ثبت شد استقامت بر امر بوده باید انشاء الله منجاب تقدیر وسع از این کأس بنوشند وبهوش باشند قسم بافق سماء معانی که این است آن کوثر حقیقی که از اصبع عنایت رحمانی جاری وساری است طوبی للقارئین ونعیمًا للشارئین وبشیرًا للشارئین انا سمعنا ذلک من لسان هذا اللوح الکریم لعمر الله لایعادل بما جری من قلمی الأعلی کنوز الأرض والسمآء یشهد بذلک مولی الوری من هذا المکان المنیع ان طوبی لمن یفضل الله وسلطانه آنه مع من اقبل الیه وبذکر من ذکره فی کتاب مبین البهآء علیک وعلی من معک من لدی الله الواحد الفرد الخبیر ساعته

هوالمبشّر العلیم

سبحانک یامالک العالم والظاهر بالاسم الأعظم کیف اذکرک بعد ایقانی بانّ الذکر خلق من اثر قلمک الأعلی وکیف لا اذکرک بعد ما اجتذبنی نداک الأحلی واخذنی سکر کوثر محبّتک یامالک الأسمآء وفاطر السمآء لک الحمد یاالهی بما عرّفتنی مظهر امرک فی ایّامک وبقیتنی کوثر العرفان بید عطائک ای رب اسئلک بسلطانک وعظمتک بان تقدّر لاحبّتک خیر کلّ عالم من عوالمک ثمّ احفظهم بحولک وقدرتک انک انت القدیر لایعزب عن علمک من شیئ تفعل ما تشآء بسلطانک وتحکم ما ترید بقدرتک انک انت العلیم الحکیم ساعته

Provided by the Afnan Library

بنام یکتا خداوند بیمانند

قلم اعلی متوجهین افق اعلی را بشارت میدهد و هر یک را بطراز ذکر مزین میفرماید قسم بآفاق اشراق تقدیر که حسن از این طراز نموده و نخواهد بود باید جمیع اهل عالم بجان در طلب این طراز بکوشند که شاید بآن فائز گردند انک انت ان الحمد الله بما زینک بذکرک من قلمه المبرم فی هذا المقام العزیز المنیع سبحانه

هو الظاهر بسلطان الأسماء من افق السماء

تعالی من تجلی علی النظر الاکبر وفتق بما نفست بجمال الشفق الاحمر انه لهو الستیر المستتر فی الواح الله العلیم الحکیم یدع الأمم الی الاسم الاعظم ویبشرهم بما قدر لهم من لدی الله رب العالمین انه لهو الذی وجد عرف القمیص وتوجه بقلبه الی ملکوت التقدیس انه من المقربین تشهد الأشیاء بإقباله الی الله مالک الأشیاء فیا حبذا هذا المقام العزیز الرفیع طوبی لمن سمع ندائی ودخل حرمی وتمسک بحبلی وتشبث بذیلی المنیر اذا ظهر مولی الأسماء ناحت مطالع البغضاء قل ان ترکوا ما عندهم ثم اسرعوا الی الفرح الأعظم والا تکونن من المرسلین انا ارذنا لکم خیر ایکم ان تمنعوه عن انفسکم توجهوا الیه یا سمی العزیز الکریم هذا لوح نزل بالحق وارسلناه الیک لتقوم علی الذکر والثناء بین ملاء الأنشاء بالحکمة نزلت فی الواح ربک العالم الخبیر سبحانه

بسمی الأبدی

قد نطق لسان القدم انه لا اله الا انا العلیم الحکیم قد شهدت الأشیاء انه لا اله الا انا المقتدر

القدیر اذا ظهر النور وافق مالک الظهور اعرض عنه الناس الا من شاء الله رب العالمین قد اخذهم سکر الهوی علی شان ترکوا المقصود واخذوا من کان علی وهم مبین قل یا قوم دعوا ما عندکم وتوجهوا الی الأفق الأعلی ان انتم من العارفین هذا یوم فیه ینادی القلم الأعلی ان استمعوا ولا تکونوا من الغافلین کذلک انزلنا الآیات وارسلناها الیک لتکون من الشاکرین انک اذا فرت بکتابی واجتنبت ما نهیت عنه من عبادی ذکرک عبادی وخلقی لعل یتوجهون الی وجهی یعرفون ما کان فی کنز حکمة ربهم العلیم سبحانه

ی جناب ورقا علیه بهاء الله

بسمی الناطق فی ملکوت الأنشاء

ان یا ورقا ان اسمع الندآء من مطلع الکبریاء المرتفع فی سجن عکا انه لا اله الا انا العزیز الوهاب انا دعونا الکل الی الله من الناس من اقبل ومنهم من اعرض والذی اقبل انه من الفائزین فی ام الکتاب قل یا معشر الأمم الی من تهربون الیوم تالله قد ظهر مطلع القدم وبیده نبض العالم یداوی کیف یشاء وانه لهو العلیم الحکیم قل هل تفرقون عن الذی جائکم بکوثر الحیوان اتقوا الرحمن ولا تکونن من الذین کفروا بالله رب الأرباب دعوا ما عندکم وخذوا ما اتی به الله مالک الرقاب قاعلموا بالیقین انکم ان لا ترجعوا عما عملتم یأخذکم العذاب من کل الجهات وترون عظیم عما رأیتموه من قبل لذلک ینبکم من عنده ام البیان طوبی لک بما تعفرت علی الأفنان لتفنون

الألحان فی ثناء ربّک مالک الأدیان انّا سمعنا ما نطقت به فی ذکر الله وثنائه
انّه لا یعزب عن علمه من شیئ یشهد بذلک کلّ عارف بصّار طوبی لأبیک
نشهد انّه نصر امر ربّه ونطق بذکره بین العباد وارسلنا له فی سنین معدودات
الواحا تضوّع بها عرف الرّحمن فی الأمکان قد توجّه الیه طرف الله اذ کان
مقرّ العرش فی هذا السّجن الأعظم ومن قبله فی اراض اخری یشهد بذلک
من نطق بالحقّ انّه لا اله الّا انا المقتدر المختار فانکر الله بما سمعنا هذه ربک
وقبلنا ما انشأت فی وصف ربّک مالک الأیجاد غرّد عن نصن تعالم
بهذا الاسم الأعظم لینبّهن به اهل القبور ویتوجّهن الی هذا الأفق الذی منه
اضائت الآفاق لا تحزنوا عن البعد انتم من اهل القرب نشهد
بذلک مولی الأنام انّما البهاء علیک وعلی من معک من المخلصین
نبذوا الأوهام واقبلوا الی مشرق الألهام نبذ
الأقدس العلیّ الأبهی
علی محمّد
قد قرئ کتابک لدی العرش سمعناه باذن العنایة وجبناک بهذا اللّوح
الذی لاح من افقه نور رحمة ربّک العزیز الکریم طوبی لک بما اقبلت
الی الله ونادیته بربوبیّته التی منها فاحت نفحات حبّک محبوب
العالمین الذی منع عن الرّاحة بما اتی بالاهوی یه نود الفاسقین
فی السّجن نادی منبتلاً عن الخلائق اجمعین قد اردت فی کتابک

علم ربّک لعمری انّه حیّ ونریه موجودا عندک من بدائع فضل مولاک العزیز العظیم هذا
اصل العلم لو انت من العارفین فانظر الی العلماء انّهم لمّا ما آمنوا لم یصدق علیهم اسم
العلم هم الجهلاء عند ربّک العلیم الخبیر وما اردته فی سرّ السّر انا نطیعک ما هو خیر لک
ان ربّک لهو الحاکم علی ما یرید طوبی لک بما وفّقت علی ذکر الله وثنائه وخضوعک
العرش کتابک الذی کان مزیّنا بهذا الاسم الذی به انفطرت السّموات
وانشقّت الأرضون قد قدّرنا لک فی اللّوح مقاما سوف یؤیّدک الله علی
اظهار امره انّه لهو القوّی القدیر وما علیک هی الاستقامة علی حبّی لا تنّ
رائحة الدّفراء سوف تنتشر فی الأقطار کذلک یخبرک من عنده علم کلّ شیئ فی
کتاب مبین ان استقم بحول الله وقوّته ثمّ اذکره بین العباد انّه معین من اراده
ویعطیه ما یفرح به قلبه انّ ربّک لهو الغفور الرّحیم اذا فزت باللّوح
ان اقرئه ثمّ ضعه علی عینیک قل لک الحمد یا اله العالمین

جناب ورقا علیه بهاء الله

بنام یکتا قادر بینا

باین بیان که مانند آفتاب جهان از افق آسمان اوامر آلهی طالع ومشرق است ناظر
باشید میفرماید کن ثابتاً علی امری وذکر الناس بما نزّل من ملکوت
بیانی یا ایّها الناظر الی وجهی قد بلّغناک بحر علم آلهی که این کلمه عظیم است
از آنچه در آسمان وزمین است باید بعنایات آلهی در لیالی وایّام عباد را
بحکمت وبیان متذکر داری شاید آگاه شوند وبطراز صحو بعد از محو او هام

Provided by the Afnan Library

مزین گردند عموم ناس بتربیت محتاجند باید صاحبان بینش باین امر خطیر توجه
نمایند گلهای گلستان جهان از دو نهر آب می آشامند و تربیت میشوند
دانائی و بینائی اگر نفسی باین دو فائز نشود صاحب وجود نبوده و نیست و امروز که
الیوم سبب ارتفاع کلمة الله راست اخلاق است بگواى دوستان
قلم رحمن میفرماید جهد نمائید تا جمیع باخلاقیکه سبب علو مقام و عزت است
مزین شوید شما مدتی در ظل سدره بوده اید و بیانات مظلوم را بگوش خود اصغا
نموده اید بگو امروز اعمال شایسته باید و اقوال پسندیده شاید و هر عمل
نیکی بنفسه مبلغ امر است شاهد این مقال بیاناتی است که از قلم اعلی در الواح ثبت
شده اگر امروز نفسی بطراز امانت فائز شود عند الله احب است از عمل
نفسیکه پیاده بشطر اقدس توجه نماید و بلقای حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد
امانت از برای مدینهٔ انسانیت بمثابه حصن است و از برای هیکل انسانی بمنزلهٔ
عین اگر نفسی از او محروم ماند در ساحت عرش نابینا مذکور و مسطور است
اگرچه در حدت بصر مانند زرقاء یمامه باشد ان احمد الله بما عرّفک و رزقک
اللقاء الذی کان مذکورا فی کتب الله رب العالمین این امری است که جمیع
رسل مبشر او بودند طوبی لمن فاز به ویل للغافلین کمر خدمت محکم نما و بذکر
دوست مشغول شو عنایت حق بمثابه غیث از سماء اراده میرسد انه لهو
المقتدر العلیم البهآء علیک و علی الذین ما خوفهم ظلم العلمآء ای فراغتة الأرض
فی الله رب العالمین
ع ع

جناب ورقاء علیه بهآء الله

بسمی المحزون الغریب

یا ورقا لعمری حن قلبی لحزنک و ما ورد علیک و ناح هیکل عنایتی
و اهل ابن العدل و الانصاف علی ما ورد علی المظلوم من الذین انکروا حقی و
نقضوا میثاقی و اکلوا اموال الناس بالباطل قد اشتعلت فی المدینة الکبیرة
نار الحرص و الهوی و انطمع و انفحشآء و بها انشق ستر الحرمة بین البریّه و طفئ نور
الانصاف بظهور الاعتساف نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤید الکل
علی العدل و الرجوع انه هو التواب یا ورقا نشهد انک وفیت بمیثاق الله
و عهده و نصرت امره و نوصی احبآء الله بحبک و اصفیآء ه بذلک فیهذا الامر المرتفع
الغزیر البدیع کتب من قبلی علی وجوه اولیائی و اصبرهم بعنایتی ان ربک
هو السامع البصیر البهآء من لدنا علیک و علی ابنیک و من معک من لدن
مشفق کریم
ع ع

هو الظاهر فی الملکوت

نسمع انین الشعر شهید و یقول الله قد ظهر المنظر الاکبر و مالک القدر ینادی و یدعو هم
الی مقامه المنیر و نسمع من البصر ما انجذب به قلب العالم و لکن القوم فی حجاب
غلیظ انک تعلم یا الهی بان کل ارکانی و جوارحی تذکرک بذکر لا یعبر فه الا کل عالم بصیر
الذی ینطق انه لا اله الا هو العلیم الخبیر نعم الک بما توجهت الی الوجه و اقبلت الی الله
رب العالمین انه یذکر من توجه الیه و یقترب الی من تقرب الیه انه لهو الفرد الواحد
السمیع البصیر الحمد لله رب العالمین
ع ع

Provided by the Afnan Library

مزین گردند عموم ناس بتربیت محتاجند باید صاحبان بینش باین امر خطیر توجه نمایند گلهای گلستان جهان از دو نهر آب ی آشامند و تربیت میشوند دانائی و بینائی اگر نفسی باین دو فائز شود صاحب وجود نبوده و نیست و امروز که الیوم سبب ارتفاع کلمة الله است اخلاق است بگوای دوستان قلم رحمن میفرماید جهد نمائید تا جمیع باخلاقیکه سبب علو مقام و عزت است مزین شوید شاید تا در ظل سدره بوده و بیانات مظلوم را بگوش خضوع اصغا نموده اید بگو امروز اعمال شایسته باید و اقوال پسندیده شاید و هر عمل نیکی بنفسه مبلغ امر است شاهد این مقال بیاناتی است که از قلم اعلی در الواح ثبت شده اگر امروز نفسی بطراز امانت فائز شود عند الله احب است از عمل نفسیکه پیاده بشطر اقدس توجه نماید و بلقای حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد امانت از برای مدینه انسانیت بمثابه حصن است و از برای هیکل انسانی بمنزله عین اگر نفسی از او محروم ماند در ساحت عرش نابینا مذکور و مسطور است اگرچه در حدت بصر مانند زرقا یمامه باشد ان احمد الله بما عرفك و رزقك لقاءه الذی کان مذکورا فی کتب الله رب العالمین این امری است که جمیع رسل مبشر او بودند طوبی لمن فاز به ویل للغافلین کمر خدمت محکم نما و بذکر دوست مشغول شو عنایت حق بمثابه غیث از سماء اراده میرسد انه لهو المقتدر العلیم البهاء علیك و علی الذین ما خوفهم ظلم العلماء ای فراعنة الارض

نبی الله رب العالمین

ت ثبته

جناب ورقا علیه بهاء الله

بسمی المحزون الغریب

یا ورقا لعمری حن قلبی لحزنك و ما ورد علیك و ناح هیکل عنایتی و اهل دار العدل و الانصاف علی ما ورد علی المظلوم من الذین انکروا الحق و نقضوا میثاقی و اکلوا اموال الناس بالباطل قد اشتعلت فی المدینة الکبری نار الحرص و الهوی و الطمع و الفحشاء و بها انشق ستر الحرمة بین البریة و طغی نور الانصاف بظهور الاعتساف نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤید الکل علی العدل و الرجوع انه هو التواب یا ورقا نشهد انك وفیت بمیثاقی و آمنت بالله و عهده و نصرت امره و نوصی احبآء الله بحبك و اصغآء ندائك فیهذا الامر الرفیع الغریر البدیع کن من قبلی علی وجوه اولیائی و بشرهم بعنایتی ان ربك هو السامع البصیر البهآء من لدنا علیك و علی ابنیك و من معك من لدن مشفق کریم

مقام ثبته

هو الظاهر فی الملکوت

نسمع انین الشعر شهید و یقول الی الله قد ظهر المنظر الاکبر و مالك القدر ینادی و یدعو الی مقامه المنیر و نسمع من البصر الجذب به قلب العالم و لکن القوم فی حجاب غلیظ انك تعلم یا الهی بان کل ارکانی و جوارحی تذکرك بذکر لا یعرفه الا انت علام الغیوب الذی یحیط انه لا اله الا هو العلیم الخبیر نعیمانك بما توجهت الی الوجه و اقبلت الی رب العالمین انه یذکر من توجه الیه و یتقرب الی من تقرب الیه انه لهو الفرد الواحد السمیع البصیر الحمد لله رب العالمین

مقام ثبته

Provided by the Afnan Library

بسمه العزيز الودود

يا الهي وسيدي ترانی بين عصاة بريتك وطغاة خلقك كلما دعوتهم الى بحر عرفانك زادوا في انكارهم ومكرهم وعرضهم عن افق ارادتك اي ربّ اسئلك بالذين صاموا في حبك وشربوا كوثر التسليم من يد عطائك بأن تقدر لاحبتك الذين تمسكوا بالحبل الاصطبار عند اشراق شمس امتحانك كل نعمة احصيتها بكتبك والواحك ثم اكتب لمن منعته الترزايا في سبيلك اجر من استشهد في رضائك اي ربّ فانزل عليهم ما تفرح به قلوبهم وتقرّ به عيونهم وتنشرح به صدورهم انك انت المقتدر المتعالي المهيمن العليم الحكيم مقام بر شه

هو الاقدس الاعظم

انا نذكر من فاز بنور العرفان في ايام الله المهيمن القيوم واخذ كتاب ربه بيمينه واعترف بما نطق به لسان العظمة الملك لله الواحد الفرد العزيز الودود

يا ايها الناظر الى افق الظهور ان استمع ما يناديك به مالك الملوك انه لا اله الا انا العزيز المحبوب كن قائماً في كل الاحوال على امر ربك وناطقاً بثنائه لعل الناس يقومون عن فراش الغفلة ويتوجهون الى الله مالك الغيب والشهود كذلك ذكرناك فضلاً من عندنا انا كنا شاكرين وقل لك الحمد يا سلطان الوجود مقام بر شه

هو الاعظم الاقدم

انا حيينا الذين آمنوا بالامانة الكبرى تشهد بذلك مالك الورى في هذا المقام البديع الذي جعله الله سجناً لمشرق وحيه انه لهو المختار

فيما اراد والحاكم على ما يريد قد ظهرت الآيات وشهدت الذرات والذي سمع انه من اهل الفردوس والذي منع سوف يسمع فضلاً من لدى الله رب العالمين هل يقدر احد هذا الفضل لا ونفس الرحمن الا كل غافل مريب قد ملئت الآفاق من آيات الله ولكن اكثر الناس هم من المنكرين من ملاء البيان من سمع ورأى ثم ضلّ وغوى بما اتبع الهوى وكفر بالذي آمن به من قبل كذلك قضى الأمر في لوح مبين انا ذكرناك وندكر من اقبل الى الفرد الخبير كن على شأن ينبغي لايام ربك وذكر الناس بهذا النبأ العظيم قل يا اهل البهاء لا تلتفتوا الى الدنيا وزخرفها لعمر الله انها تستفني ويبقى ذكركم في ملكوت ربكم العزيز الكريم البهاء عليك وعلى من معك من لدن مقتدر حكيم مقام بر شه

بنام بخشنده توانا

ای دوستان امانت بمثابهٔ آفتاب جهانتاب است وآسمان او انسان وانقش قلب نیکو کسیکه این تیر اعظم را بایریهای خیانت ودنائت ستر ننماید تا روشنائی آن جهان وجهانیان را روشن نماید اینست بخششیکه از قلم اعلی ظاهر شد طوبی للمتفکرین بگو امروز روز اعمال وافعالست وناصر امر فی الحقیقه عمل نیک وخلق نیکوست نه جنود وسیوف نصرت یک عمل خالص عظیم است عند الله از نصرت فوجی که در سبیل الهی جهاد نمایند چه که اراقهٔ دما محبوب مبین ودر این ظهور اعظم نصرت بکلمه وبیان مقدر شده کذلک قضی الأمر فی کتاب مبین طوبی لک بما تشرفت بطراز العرفان اذا تلی الرحمن نطق العندلیب علی الافنان الملک لله المهیمن القیوم

مقام بر شه

Provided by the Afnan Library

هو المؤيد العليم

ذکر من لدنا لمن تقرب الی البحر الاعظم وشرب منه باسمی العزیز الوهاب انا نجزی الذین آمنوا وصبروا فی الله ربّ الارباب ان الذی فاز بلقآء الیوم انه من اهل البهآء فی کتاب الله مالک المآب والذی لم یعرض نفسه من اهل الضلال فی الزبر والالواح ینبغی الیوم لکل نفس ان تقوم بخدمة الله ونصرة امره بالذکر واللسان کذلک ذکرناک فی سجنی الاعظم فضلا من عندنا علیک وعلی الذین اخذوا قدح البقآء باسمی الابهی شربوا

منه باللیالی والایام مقابله شد

هو الباقی فی الکائنات

ذکری لمن احبنی وامن اذ کفر اکثر الناس لیجذبه عرف الذکر ویبلغه الی مقام لا یؤثر فیه نعیب النحاس قل قد جرت الانهار وماجت البحار طوبی لمن تموّج بحور الایقان وویل لمن منعه الوسواس قد خسر الذین کفروا بالله وبرهانه وریح من اعرض عنهم واقبل الی هذا النبأ الکریم قل یا قوم لا تحزنوا عن الدنیا ومکارهها بغیا لنفس ما غرّها الغنآء فی العالم ولفقیر ما اخذته الاحزان فی الافلاس طوبی لک بما فزت بانوار الوجه وتقربت الی الله مولی الاناس

مقابله شد

هو الابهی الابهی

ذکر من لدنا لمن اخذه سکر البیان الی ان توجه الی ربه الرحمن الذی اتی ببرهان عجز عنه من فی السموات والارضین قد ظهر الکنز الاعظم واتی الکتاب من سمآء عنایة الله ربّ العالمین طوبی لمن اخذه بقوة من عندنا

وویل لمن نبذه عن آیه بما اتبع اوهام المریبین یا اهل الامکان انا قد ماج بحر الایقان وعلا الرّیب عن وراکم ثم اشربوا منه باسمی الکریم قد ظهر فی الابداع ما لا ظهر من قبل طوبی لکل عارف بصیر انا ذکرناک لتذکرنا فی هذه الایام التی فیها اخذت الاحزان کلّ من آمن بالله الفرد الخبیر

مقابله شد

هو المقدس عن الذکر والبیان

ان الاوراق تنطق قد ظهر نیّر الآفاق والاشجار تنادی قد ظهر المختار والتمآء تنادی قد اتی مالک الاسمآء ولکن الناس لا یسمعون قد غشت الحجبات ابصارهم وغلّت التجلیات عیونهم الا انهم لا یفقهون یرون مالک الملوک استقرّ علی عرش الجبروت ثم عنه معرضون قد غرّتهم الدنیا علی شأن لا یرون الیمین والشمال الا انهم لا یعرفون ان افرح بنداء مالک الادیان انه ینادی بین الامکان انه لا اله الا انا المهیمن القیوم قل یا ملأ الغافلین قوموا عن رقد الهوی وتوجهوا الی الافق الاعلی تالله قد ظهر ما لا ظهر فی الوجود ایاکم ان تمنعکم الایام المعدودة عن مطلع الاحدیّة دعوا ما عندکم وتوجهوا بالقلوب الی الغرّ المحبوب کذلک هدرت الورقآء وغنت عنادل البقآء علی الدوحة المنتهی طوبی لمن سمع وقبل وویل لکل غافل مردود

مقابله شد

اسبآء الله فی الاقطار

هو الظاهر الناطق من الافق الاعلی

هذا کتاب من لدنا الی الذین نبذوا العالم واخذوا ما اتی به الاسم الاعظم فهنیئا لهم الیوم

خط مبارک حضرت ابهی

الذی نادی المنادی عن یمین البقعة المبیضاء انّه قد رجع حدیث الأحزان بمناح الرّسول فی الجنّة العلیا والبتول عند سدرة المنتهی کذلک قضی الأمر من لدی الله مالک الأسماء وفاطر السّماء فی صحیفة ما اطّلع بها الا من شاء الله ربّ العالمین انّه لهو الذی ینطق من شطر سجنه الأعظم ویشهد بما شهد الله قبل خلق الأشیاء وقبل خلق السّموات والأرضین یا أحبّاء الرّحمن فی البلدان لعمری تقدّس صبح البیان وأشرقت شمس البرهان علی شأن ما انکرها الّا الّذین کفروا بالله العلیّ العظیم ولو انّ الأحزان قد اخذت کلّ الأخذ ولکنّ اللّسان ینطق والقلم الأعلی یتحرّک ویجول فی مضمار الحکمة والعرفان علی شأن لا تمنعه جنود العالم ولا ظنون الجهلاء الّذین یدّعون العلم من دون بیّنة ولا کتاب من لدی الله العلیم الحکیم تفکّروا فی القوم واعمالهم انّهم ینوحون ویکون بما ورد علی آل الله من قبل یتأسّون عن الّذین ظلموا وهم یعملون مثل اعمالهم ولا یفقهون قد تحیّر الملأ الأعلی من اعمالهم وناح الرّوح الأعظم واهل الفردوس ولکنّ القوم هم لا یشعرون قد اجتمعوا علی اهوائهم معرضین عن الله المهیمن القیّوم کذلک نطق المظلوم وانزل لکم ما تجدون منه نفحة الله العزیز الودود انّه یحبّ احبّائه ویکون متوجّهًا الیهم من هذا المقام الممنوع بلسان پارسی ندای مظلوم آفاقرا بشنوید ودر مثل همچه ایّامی که ابرهای تیره ظلم وجه منیر آفتاب عدل را از ضیا منع نموده وحمامهٔ انصاف تحت مخالب اعتساف مبتلا گشته که شاید یقین کامل بدانید قلم علی را بلایای ارض وسما از ذکر وثنا منع ننماید

در جمیع احوال بذکر غنی متعال مشغول است که شاید کلّی از اهل امکان عرف بیان حقّ را بیابند واز بحر حیوان که باسم محبوب عالمیان ظاهر شده محروم نمانند

ای دوستان اگرچه مصیبت وارده عظیم بوده وهست ولکن آنچه خلقهم بقدرات نخیلی مشاهم انّه لهو المقتدر القدیر باید بعنایت الهی بشأنی برپا قائم باشید که حوادث روزگار شما را از ملکوت باقی منع ننماید دنیا همین است که دیدید ومی بینید وامراء وبرصاحب بصر که بمنظر اکبر ناظر است مشتبه نشده ونخواهد شد چه که در کلّ حین مشاهده مینماید گروهی میآیند وگروهی میروند لذا انسان عاقل البتّه باوامر حقّ ممنوع نشده ونخواهد شد جهد نمائید که شاید سبب رشد وعالم پژمرده را بروح تازه زنده نمائید کذلک یأمرکم المظلوم من هذا المقام البعید انّ الّذی اقبل وفاز بلقاء مولاه ذکرکم لدی العرش وذکرناکم فضلًا من لدنّا وانّا الذّاکر العلیم جمیع شما امام عین الله حاضرید انّه یشهد وری وانّه لهو السّمیع البصیر ان افرحوا بهذا الذّکر الأعظم ثمّ احمدوا ربّکم الرّحمن فی کلّ حین البهآء علیکم بما بمعتم صبرتم ورأیتم وترکتم وشاهدتم مالا شاهده احد فی سبیل الله الملک المتعالی الغفور الکریم سوف یفنی العالم وما فیه ویبقی ما قدّر لکم ویرتفع فی الأرض اذکارکم واعمالکم کذلک یخبرکم الصّادق الأمین

مقابله شد

جناب ملا رضا یزدی

Provided by the Afnan Library

هو الله العالی القیوم

باشره قلم الاعلی نزله ذلک الکتاب لاریب فیه تنزل بالحق من لدن حکیم خبیرا ویهدی الناس الی جوار رحمة ربهم منیعا ویدخل المنقطعین فی شاطی بحر الذی منه انشعبت بحور الاسماء وهذا من فضل الذی کان علی العالمین محیطا ویسقی الموحدین من فرات عنایة الله ویرفع المستضعفین الی ساحة اسم علیا قل یا قوم انا ترکنا الامر حین الذی دخلنا فی هذا المقام الذی لن یرفع منا الی حد ضجیجا وکنا ساکنا فی السجن وصامتا عن کل ذکر بدیعا واغلقنا ابواب البیان علی اللسان وکذلک کنا فی ایام عدیدا وکنا نذکر الله فی السر باللسان سرا خفیا الی ان مضت الایام وقضت اللیالی وکنا فی هذا الشان الذی ما احاط به نفس الناس جمیعا اذا نادی المنادی عن کل شطر قریبا قم یا عبد عن مقدک ثم ذکر العباد بما علمک الله ولا تکن فی الامر عصیا اخرنت عما ورد علیک من هؤلاء الظالمین وهذا من سنتی ولم یکن سنتی تبدیلا ولا تغییرا انسیت عهد الله حین الذی عهدت به قبل خلق الممکنات فی ذر البقا بان تستشهد فی سبیله اذا تجدنه هذا حتم قد کان فی ام الکتاب مقضیا فارفع رأسک عن فرش السکون ولا تصبر فی نصر ربک ولو کان الله عن نصر مثلک غنیا ولا تحزن عما ورد علیک ولا تبتئس عما افتروا علیک المعتدین وکفی بالله لک ناصرا ومعینا فسبحانک اللهم فوعزتک احب ان استشهد فی سبیلک فی کل یوم مرة او مرارا فوعزتک یا الهی لو یقتلونی اعدائک فی کل حین

هاتکن نار شوقی فی نبتک بل یزداد فی کل آن وانت علی ذلک علیما واشکر فی ذلک وما اشتکی منهم الیک لانهم کفروا بک وبآیاتک وما عرفوا امرک الذی کان عن افق الحکم طلیعا او کل ذلک یفعلون جهرا من غیر ستر ولا حجاب غلیظ ولا رقیقا ولکن الذین یدعون حبک ویعرضون عن جمالک هذا اصعب علی المقربین جمیعا ویفعلون کل ذلک بعد الذی وصیت فی کل الالواح بل فی کل سطر جمیلا بانهم لن یعرضوا عن آیاتک اذا نزلت بالحق ولا یغمضون عینا هم عن جمال عز بهیا کانک ما نزلت البیان الا لنصحهم فی اولائک وانهم اعرضوا عنک واقبلوا الی انفسهم وانت یکل ذلک خبیرا فیا لیت یتفعون بذلک بل قالوا فی حقی ما لا یقول مؤمن لفاسق شقیا وصبرت فی کل ذلک فی سبیل محبتک اذا وجدتنی یا الهی محلا لسیف هذین الفئتین ولم ادر ما افعل بعد ذلک وانک انت علی ما اقول شهیدا ومع کل ذلک فوعزتک یا احزن من نفسی بل علی الذی وعدت العباد بظهوره فی قیامة الاخری اذا واحزناه علی فی هذا الیوم وعمایر د علیه من هؤلاء الذین یدعون الایمان فی انفسهم وکانوا برء منهم فی الایمان فریدا ویردون علیک ما وردوا علی وهذا علی ذلک لیلا وسبیلا فوعزتک یا محبوبی ما وجدنا لاحد من بصر لیشهد آیاتک بعینه بل یشهدون بعین رؤسائهم ویصدقون بتصدیقهم ویکذبون بتکذیبهم بعد الذی نهیتهم عن ذلک نهیا عظیما فوعزتک یا الهی ما وجدت من هؤلاء کلمة تصدق ولا حرکة ترج

Provided by the Afnan Library

يسكنون فی وادی الشهوات ويرتجون كلّ لفوحش والسيئات وهذا مايعملون
به فی السرّ ولكن فی الجهر يتكلّمون بذكرك ويشتغلون بوصفك فی كلّ طلوع وغروب
واذا يظهر احد بآيات بيّنات يجرّون عليه سياف نفوسهم وقلوبهم والسنهم ويضربون عليه
من دون تعطيل وتأخير ونسوا كلّ مرتم فی الكتاب الذی مضيت من اياتك الاّ قليلا
وبلغوا فی الغرور والغفلة الی مقام الذی يعرفون نعمة الله وآياته وبرهانه ثمّ ينكرونها
وكذلك كانوا علی حضرتك بغتة وهم ذلك يحسبون لانفسهم انّهم
كانوا فی رسالات الله امينا فوعزتك يا الهی وسيّدی ما تقبل فی جميع
علی قدر نقير الاّ وقدور دعليه سيوفهم فيكلّ آن وحين اما تسمع صجيج المضطرّين
ما مين بيدك زمام العالمين جميعا اما تجيب دعوة الدّاع اذا دعاك اما تكشف
السوء عن هذا المسكين لبأسك الذی اودعته تحت ايدی كلّ صغير وكبير اما تقطع
ايدی الظالمين عن رأسی بعد الذی لم تزل بانّك كنت علی كلّ شیء مقتدرا قديرا لمّا
كانت فی ملكك مثل هؤلاء لم اظهرتنی بينهم والهمتنی يا الهی بهذه الكلمات التی بها
ظهرت البضعة فی قلوب هؤلاء بحيث تحكّ دان تميز قلوبهم وار كانهم وانت بكلّ
ذلك محيطا كانّهم ما ارادوا الاّ حفظ رياستهم واخذوا بما يديهم وكانوا بها فی انفسهم
مسرورا وبلغوا الذين اتّبعوهم فی الغفلة الی مقام الذی لو ينظرون بوارق النور
يسئلون عن الظلمة هل النور منير ا ولو تشرق عليهم شمس البقاء تفحصون
عن الجبل هل الشمس مضيئا فافتحوا عيونكم يا ملاء الغفلة هذه انوار الشمس الّتی اطلعت
ظهورکم يمينكم ويسارکم وفوقكم تحتكم وجنوبكم وشمالا اذا يا الهی ما فعل بهم
وما ثمر ظهوری بينهم هؤلاء بعد الذی جعلتهم واقفا فی ارض التحديد وارتقيتنی الی مقام

الذی

الذی جعل يدی التوحيد عنه قصيرا ومع ذلك كيف يجتمع امری مع كلّ من
عليه اذا طهّرتنی يا الهی فی ليل ردائی عن تشبّثهم ثمّ اشتغلهم بما كانوا بهم متمسّكا وضنّا
اذا بقيت يا الهی وحيدا فی ارضك وفريدا فی مملكتك وما يمشی احد علی هذه الصّراط
الذی كان باسمك سويّا فكم فی العشی يا الهی كان طرفی متوجّها الی شطر فضلك
وفجر فرجك وافضالك وما وجدت من صبح موا هبك طلوعا فكم
فی الاصباح يا الهی كانت عينی مترصّدا الی طرف عنايتك والطافك
وما شهدت من شمس جودك واحسانك من ظهورا الی متی يا الهی لم ترحم
عبدك الذی لن يرحمه احد من خلقك وكان فی غمرة من يديهم مسجونا فلك
الحمد يا الهی فی كلّ ذلك واسئلك اصبر فيما قضی ويقضی من عندك لعلّ كون
من الصابرين فی الالواح مسطورا ثمّ اسئلك يا الهی باسمك الذی به
تقلّب الحزن بالسّرور والشدّة بالرّخاء والظلمة بالنّور بان تنزل يا الهی عليه
ما تذهب عنّا الاحزان ومنقطعنا عن دونك يا من بيده الجود والاحسان وبيده
العزّ والغفران وانّك انت المقتدر المتعالی وانّك انت علی كلّ شیء حكيما

١٥٢

مقابله شد

هوالعزيز

لم يزل ولا يزال اسرار الله در حجب غيب بوده وخواهد بود خصوص اين امر كه اصل
آن مستور ومقنع بوده واحدی احاطه ننموده سوی الله ذلك وبيان سبب
براين سدره ربانيه وستر مشهود مستور از اجبّا واعدا وارد شد آنچه بقلم
ومداد احصا نگردد چنانچه بر بعضی انجناب مطلع شد وانجناب حال
بايد بتمام جدّ در ترويج امر الله سعی نمايند ولو ان ربّك لغنیّ عن العالمين

باژظلم اعدا تارش
بقيّه لوح اوّل ا
محتوم مهر تم مبرك
(حين وعلّ)

Provided by the Afnan Library

باری در جمیع حال ناظر باصل امر و مایظهر من عنده بوده و جمیع احباب را ذاکر بوده
چه از مهاجر و چه از قاعد کل عندنا لمشهود

سیر جان جناب ح

بسم الله الاعظم الابهی

خط مبارک حضرت عبد البهاء

ان استمع ما یوحی الیک من شطر رحمة ربک الرحمن انه لا اله الا هو العزیز المقتدر المختار
دع الکمنات وراءک ظهرک ثم اقبل الی الله بوجه یستضیئ منه الانوار تالله لو یسمع
احد نداء ربه و یذوق حلاوة ما فیه لیجذبه الی ساحة القرب والفرح والجمال
ان یا حا اسمع ندائی من شطر ربک الابهی مرة اخری من شطر هذا السجن الذی
اشرقت عن افقه شمس جمال ربک العزیز المنان قم علی ذکره بین العباد ولا
تخف من الذین کفروا بالمعاد قل هذا یوم فیه اسودت وجوه المشرکین
واستضائت وجوه الابرار الذین انقطعوا عما عند الناس اتقاء لما
عند ربهم العزیز الجبار لعمری لو یتوجه ذو سمع الی الاشیاء لیسمع منها الملک
لله المقتدر العزیز الغفار ان یا سین قد کشف ما فی الصدور
وظهر الاسرار وحشر کل نفس باعمالها فی هذا الیوم الذی استقر فیه جمال القدم علی
عرش العظمة والاقتدار قل یا قوم انکرون ما وعدتم به اتقوا الله ولا تکونوا
من الذین ترتیهم فی مریة وشقاق هذا هو الموعود قد اتی عن مشرق
الوعد بحجة وبرهان ان یا نون کن نون هذا البحر تتمسک فیه باذن

ربک فی الغدو والآصال ان اثبت علی حبته وذکر القوم بآیات ربک لعل خیر
لک مما خلق فی الارض ان لا یحزنک قول الذین هم کفروا بالله قد
رقم علی جباههم الا انهم من الذین کفروا بربهم الارباب ایاک
ان تصبر فی ذکر ربک کن منادیا باسمی وسبح بحمده فی العشی والاشراق
سوف یأتی الیوم تری البحر من فی النار ونفسک فی جوار رحمة ربک المختار ویهیئ
علیک وعلی من آمن بهذا الیوم الذی فیه ینادی المناد عن یمین عرش ربک
الواحد المقتدر القهار والحمد لله الملک العزیز المتعال

الروح فی فراق القدس عن طرف الحسین قد کان مشتاقا

یا حرف البقا فالبس نعلین الانقطاع ثم امش علی رفرف الاعلی فیجان
من خلق فوتی هذه ارض البقا ما وقع علیها رجل احد من الاولیا فیجان
ربی الاعلی ان لا تحزن عن موارد الدنیا ثم اصعد الی جبروت الوفا
فیجان من خلق فوتی وان لک مقام معی فی سرادق الاقدس فیجان
ربی الاعلی تسمع فیه نغمات الفردوس فوق سدرة المنتهی فیجان
من خلق فوتی وتشرب فیه من جمال الله الاسنی فیجان ربی
الاعلی وتجد فیه من نور الاقدس ما لا یحصی فیجان من خلق فوتی

وتطيفه في كل طرف باجنحة الياقوت في ممالك الروحي فبحان ربي
الأعلى وتنطق فيه على كل لحن بلحنات البقا فبحان من خلق
فوتي وتجذب من لحظات الجمال في غرفات الأجلى
فبحان ربي الأعلى اذا تجدني نفسك انوار الهدى وتستغرق
في بحر اللجي الاعظمي فبحان من خلق فوتي وترزق من ثمرات الروح
من شجر القصوى فبحان ربي الأعلى وتسمع نداء الله على لحن الجهر
من الخفي فبحان ربي الأعلى قل نزلت حور البقا نزلة اخرى لتقبل
هذا الفم الدري الأحلى فبحان من خلق فوتي واخذت كوب
الكوثر آء بيدها اليمنى فبحان من خلق فوتي لتسقي من رضي بهذا الدين
في جنة الرضوى فبحان ربي الأعلى رفعت يدها اليمنى واتكأت على جلها
اليسرى فبحان من خلق فوتي ثم ظهرت حاجب القوسا كالسيف
الحدا وقطعت بها الاكباد والأحشا فبحان ربي الأعلى وحركت كتفيها ظهرت
شبان السودا فيما كشفت سوادا الشعر من تحت نقابها البيضا فبحان من خلق
فوتي اذا بلغت كل ما في السما الى تحت الثرى فبحان ربي الأعلى وارجعت
الوجود الى الفنا فبحان من خلق فوتي مرة كشفت وجهها ثم مرة غطا
فبحان ربي الأعلى واذا كشفت خلقت الأرواح وارجعت القضا
الى الامضا، فبحان من خلق فوتي ثم بعد ذلك غطت الوجه مرة
اخرى لئلا تفنى البقا من هذا المنظر الحمرآء فبحان من خلق فوتي ثم ارفعت

طرف

طرف برقع السواد عن غرتها الغراء على تجلي بدعا فبحان ربي الاعلى وقالت
الست بجمال المحبوب في وسط الضحى فبحان ربي الأعلى اذا صاحت الوجود
بأن بلى ثم بلى فبحان من خلق فوتي واذا ترقص جواهر الروح
في هياكل البقا مما ظهر واخفى فبحان ربي الأعلى وتجذب افئدة المخلصين
من انوارها النورا فبحان من خلق فوتي وتوتهت عقول المقدسين عن تنزل
وتعلي فبحان ربي الأعلى اذا نادى المنادي وسط الاجوا على مركز البدا
فبحان من خلق فوتي فقال رب السما وقطرة البحا خير عن ملك الآخرة
والأولى فبحان ربي الأعلى ثم قامت وقامت قيامة الكبرى فبحان
من خلق فوتي جلست وتزلزلت افئدة اولي النهى فبحان ربي الاعلى
ثم بعد ذلك اخرجت عن خلف شعرها لوحا من الزبرجد الخضرآء فبحان
من خلق فوتي وقرئت من اللوح صرفا من رموزها الاسرى
فبحان ربي الأعلى اذا اخرجت الأرواح عن هياكل الأسما فبحان من
خلق فوتي ثم اشارت بانملة الوسطى واعدمت الأديان من ادم الى
عيسى فبحان ربي الأعلى وحركت بعد ذلك مرة بعد اولى اذا شقت
الشمس في سماء القضا فبحان من خلق فوتي ثم عرت راسها وعلقت
الجعد على ثدي صدرها فبحان ربي الأعلى وظهرت صوت الله
من شعراتها في ذكريتها العلي الأعلى فبحان ربي الأعلى اذا ظهرت
اية الليل من جعدها الظلماء واية النهار من جبينها البيضاء فبحان من خلق
فوتي وناديت بندآء القدس في فردوس اللقا فبحان ربي الأعلى

Provided by the Afnan Library

فقالت ستفتون یا اصحاب التقی فبحان من خلق فسوی فمتعون عن
حرم الجمال فی کعبة العما فبحان ربی الاعلی هذا مارقم علی لوح البقا من قلم
الاعلی فبحان من خلق فسوی وفیه حکمة من الاسرار التی لاتشهد والاتری
فبحان ربی الاعلی

هوالله

شمس جمال الهی از مشرق غیب ربانی طالع شده وبر جمیع ممکنات مشرق گشته
فیاطوبی لک ان تتنور باشراقاتها

هوالله

سراج الله منور شده تا شعهای قلوب ناس را بضیاء خود برافروزد فیاطوبی
لک ان تستضیئ بضیاءها

هوالله

شجره انقطاع در این ارض مطهر بید محبوب مغروس شده وبر فردوس قدس سایه
افکنده فیاطوبی لک ان تکون فی ظله من المستظلین ومن ثمراته من المتقین

هوالله

سدره سینائی بلسان انی انا الله تنطق میفرماید فیاطوبی لک ان تسمع نغماتها

هوالله

همای قدس کائنات سایه افکنده فیاطوبی لک ان تستظل فی ظلالها

ای درویش

از عالم فانی منقطع شو تا بسوی عالم باقی پرواز نمائی انقطع عن الدنیا حتی تصعد
الی سماء قدس مرفوعا

هوالله المقصود

جمال ذوالجلال همچنان از مشرق غیب لایزال طلوع نموده فیاطوبی لک ان
تحضر بین یدیه وتکون من المشرفین بجماله الظاهر المبین

هوالله

ساقی الهی خمر ربانی از خم رحمانی بذل مینماید فیاطوبی لک ان تکون من حمزه
لمن الشاربین

ای علی

بجان فانی از جان باقی مگذر تا بسوی سماء قرب متصاعد شوی فیاطوبی لک
ان تکون من الفاعلین

هوالله

پر معنوی بسوی سماء قدس ربانی پرواز کن وچون جان بگذر تا در جهان
جانان در باب سبحان داخل شوی فیاطوبی لک ان تکون لمن الناصرین

هوالله

نار الهی بر سدره سینائی مشتعل آمده وبا موسی روح تکلم انی انا الله

الهک واله العالمین میگوید فیا طوبی لک ان تسمع بسمع الحقیقة تکلمنا تها
وتری بعین النار فیها تها

هوالله

بغای بقای برسد و لقا بالحان وترانغمی میفرماید بان هذا یوم هذا جمال الله
الأکبر الذی طلع عن هذا المشرق الأنور وکشف النقاب عن وجهه الأطهر فیا طوبی
لک ان تکون بجماله لمن الفائزین

هوالله

بصر حقیقی بگشا تا جمال ذوالمنی منیر بینی وبلسان سر یا احسن الخالقین گوئی
ای مظهر حقیقت

بلبل قدس معنوی با حسن الحان ترانغمی میفرماید امیع من کل نغمة فیا طوبی لک
ان تکون من السامعین

ای علی

از تقشر امکان بگذر تا بعرش لامکان قدم گذاری

هوالله

شاهباز عشق از افق قدس الهی ظاهر گشته تا جمیع طیور را بنغمات
بدیع خود مست وبیهوش گرداند

هوالله

طاوس بها پر زینت باز نموده تا فردوس برین را بزینت خود مزین گرداند
فیا طوبی لک ان تکون بجلاله لمن التناظرین بطرف التناظر الدری المنور المبین

هوالله

مرغ بقا از آشیان فانی دنیا گذشته ودر آشیان باقی ورقای الهی مقر گزیده

هوالله

هذه ورد البقاء ورد الذی لایفنی الذی بروحانیته یرقی سموات العلی والأرضین
الأدنی فیا طوبی لک ان تستنشق روایحها

هوالمحبوب

هذه ورد البقاء الذی به یعطر عرش اهل ملاء الأعلی فوق سموات الرفیع فیا
طوبی لک ان تسمع ترنماتها

هوالله

بگوش سری کلمات ملیح را از این لسان ناطق استماع نما کلام غیر او گوش نگیر

۲ وارد استماع

هوالله المحبوب

هذه ورد البهجة الذی به یعطر اوراد فردوس العما بروایح بدیع فیا طوبی
لک ان تشم نفحاتها

Provided by the Afnan Library

هُوالله

هذه هدر بانی ازافق قدس سبحانی جلوه نما شده فیاطوبی لکم ان تنظرون جمالها

هُوالله

هذه شجرة القدس قد غرست فی سینآء الروح ونطق بانّه لا اله الّا هو فیاطوبی لمن سمع ترنّماتها ثمّ استظل فی ظلالها ثمّ ارزق من ثمراتها

مقابله شد

ع ب

بسم الله الاقدس الاعلی

سبحان الذی نزّل الآیات بالحقّ وقدّر لکلّ شیئ ما یتقرّب به الی الله المقتدر المختار وقد خصّت الکتب بکتاب الاعظم وفیه فصّل علم ما کان وما یکون طوبی لمن فاز به واخرج منه الاسرار قل انّا کتبنا بقلمی وقدر قم فیه من القلم الاعلی ما یجتذب به افئدة اولی النهی الی الله العزیز الاعلی ان اقرؤه یا قوم فی آناء اللّیل واطراف النهار وطرّز دیباج هذا الکتاب بما اخبر به فی الزّبور والفرقان والانجیل وما نزّل فی الاسفار لمن الملک الیوم لله الواحد القهّار قل یا قوم اتستوقفون فی امر علّق کلّ ذکر بذکره وبشّرتم بلقآئه فی کلّ الالواح تالله انّه هو هذا فانظروا یا اولی الابصار قل انّا قدّرنا الضرّاء کلّها لمظهر نفسنا لتنقطعوا عمّا عندکم وتتوجّهوا الی الله العزیز الغفار قل یا ملاء الاعراض استهزئون بنا فسوف نستهزء بکم فی یوم تاخذکم

تاخذکم نفحات العذاب ولا تجدن لانفسکم مفرّ ومحیص یا قوم هذا غلام الله بینکم وظهوره فیکم وسلطانه علیکم وقد اتی بما اتی به علیّ من قبل طوبی لمن اقبل الیه فویل لمن اعرض انّه من اصحاب النّار قل انّی آمنت بالله ومظاهر امره وقد بعثنی بالحقّ وارسلنی علی من فی السّموات والارض هل مهرب من امره لا فو نفسه العزیز الجبّار یا قوم ان ارحموا علی الّذی ورد علیه فی سبیل الله ما کبت منه عیون اهل الفردوس ثمّ اهل ملاء الاعلی فی العشی والابکار ان انظروا فیما نزّل علیکم بلسان علیّ وما نزّل فی هذا الظهور اتّقوا المختار یا اولی الابصار انکسات ضع ما عند النّاس وخذ ما جائک من لدی الله انّه یجعلک غنیّا عمّا فی السّر والاجهار لا تحزن فی شیئ ولا تصمت عن ذکر ربّک ان اذکره بین النّاس بالعشی والابکار تمسّک بهذه الشّجرة وقد اختلفت الاریاح واشتدّت وکن علی سکینة ووقار ذکّر من لدنّا عبادا الّذین آمنوا بالله خالق الظّلمة والانوار والبهآء علیک وعلی من تمسّک بالعروة الوثقی واعرض عن الفجّار

مقابله شد

ازباغ الهی بسدره ناری آن تازه غلام آمدهای های

هذا جذب اللّه هذا فضل یزدانی هذا قمص ربّانی بالبحر حیوانی باکوثر روحانی
آن بت انام آمد های های هذا عذب سبحانی هذا لطف رحمانی هذا طرز ربّانی
انبه عمانی آن یوسف شیرازی باعشوه ونام آمد های های هذا وجه

Provided by the Aman Library

ازلانی هذا طلعُ نورانی هذا بدیعُ قدمانی آن قاتل عشاقان وان محیی محبوبان
باسیف پهام آمد های های هذا سیفُ عشقانی هذا رمحُ غمزانی
هذا سهمُ مژگانی ازخلف حجاب جان وازشهر لقای جانان با
بخشش وانعام آمد های های هذا لمعُ قدسانی هذا قدمُ قدمانی هذا
کرم بدائی ان جوهر ابقا ازمخزن اسما باظل غمام آمد های های
هذا خزنُ کنزانی هذا لئلُ صدفانی هذا اصفتُ سبحانی آن فارس
میدان وان قاتل محبوبان باتیغ وحسام آمد های های هذا جیدُ
حضرانی هذا صدرُ الطافی هذا عذبُ احسانی آن موجد بیضا
آن مظهر ابها درروز قیام آمد های های هذا الهُ بدعانی هذا ربُ
قدسانی هذا ملکُ مزائی آن سرّ جمال الله وان صرف جلال الله
باصوت وپیام آمد های های هذا شغفُ لمعانی هذا جذبُ
قدمانی هذا ولهُ غیبانی بارنهٔ ورقا باغنجهٔ روحا بکاسهٔ جام
آمد های های هذا هیکلُ غیبانی هذا حکمُ سبحانی هذا غنجُ
وَلهانی بانار جهانسوز بارازجگردوز ازمشرق لام آمد های های
هذا رقصُ عجبانی هذا کیدُ شبّاکی هذا جکرحراقی آن بازشکاری
ازساعد سلطانی باطبل وخیام آمد های های هذا طیرُ رضوانی
هذا صعدُ قرانی هذا ورقُ خضرائی هم مقصد مقصود عالم هم

منظر

منظر معبود آیم باجشن مُدام آمد های های هذا قدرُ عظمانی هذا عظمُ قدرانی
هذا حبیشُ ابدانی آن جوهر روح حق باصوت انا الحق چون هادم اصنام
آمد های های هذا رنّ سریانی هذا غنّ عبرانی هذا لحنُ فرقانی باجذبهٔ شیدائی
باکیسوی ثعبانی باصحت الهام آمد های های هذا غفرُ ازالی هذا کرمُ بهائی
هذا هبتهٔ رفعانی آن سانح ارواح وان محرق اشباح باصوت صرغام آمد های های
هذا صرقُ ارواحی هذا علمُ وجدانی هذا قلم ثعبانی آن وجه باقی چون صبح آلهی درشام
ظلام آمد های های هذا شمسُ شرقانی هذا قمرُ لمعانی هذا نجمُ طرزانی
یک موی زکیسویش یک بوی زهندویش ازوی بمشام آمد های های
هذا بعثُ نواری هذا حشرُ ربانی هذا وهبُ اللهی ازصبح وفای حق
ازفجر لقای حق آن عیش بکام آمد های های هذا ولدُ شیرازی هذا
سرجُ مشکانی هذا برقُ مصباحی صد جام بدستش صد دام بشستش باغمز
تمام آمد های های هذا اسدُ رحمانی هذا شجرُ عمرانی هذا غمزُ فتانی
بالصبح لاهوتی بالنمل یاقوتی بالبطری رام آمد بانطق کلام آمد باشور تمام
آمد های های هذا شربُ نوشانی هذا عذبُ ولهانی هذا لحنُ روحانی
آن شعلهٔ ربانی آن آتش فارانی بابرد وسلام آمد های های هذا ملحُ بحاجی
وباجی هذا الهُ معراجی ان ظاهر مستور آن غایب مشهور ازصحن بیام آمد های
های هذا غولُ طرفانی هذا حاجبُ قوسانی هذا شغلُ روحانی عیسی رمشش
زنده موسی غنش خسته کان شمس تمام آمد های های هذا نغمُ فتانی هذا روحُ

Provided by the Afnan Library

روآی هذا کلّم تمامی آن قیصر سبحانی با افسر شاهنشاهی یا تاج انّا اللّهی چن
صبح رشام آمد های های هذا تج وبابی هذا صبح برّاقی هذا جلّل خلّاقی از خلف
حجاب قدس وازستر نقاب انس آن یار دلارام آمد های های هذا غدر
حورائی هذا کنس بتّاری هذا عین غمّازی با رقصهٔ قدّوسی باغمزهٔ سبّوحی با
کوب بدام آمد های های هذا طیر فردوسی هذا شهق طاوسی هذا نغم ناقوسی
دارض الهی آن سرو سمائی باشمی وخرام آمد های های هذا طور الهامی هذا
خبر ذوقانی هذا سطر سبحانی آن سیف الهی باجوهر یزدانی بیرون زنیام آمد
های های هذا سیف قهاری هذا عتب غفاری هذا بطش جبّاری
آن بلبل گلزار از گلشن اسرار از دشت بدام آمد های های هذا طرب
جبّاری هذا اثر ربّانی هذا نفس رحمانی محتجبان رامرکی منجد انزا دردی
شاهنشه ایام آمد آن کنز تمام آمد آن غیب بنام آمد رغم دل انعام آمد های
های هذا شکست سلطانی هذا کگب محوانی هذا لهب شعلانی آن نار الهی
از نفس رحمانی قرنها دمیده شد تا بلون دم عاشقان هوای صدانی ظاهر گشت
وبعد بروح ربّانی عهدها دمیده شد تا بلون جعد نگار مشهود گشت ولا
یعدّ ولا یحصی طائف حول کعبهٔ قرب ذوالجلال وسالک سبیل حرم ذوالجلال
شد تا بشرف ظهور دراین لوح مذکور آمد وبهیاکل ارواح قدسی از عشق آنی الخضوع
وخشوع وقیام وجلوس بهیئة کلمات مرقومه درآیات مشهوده مشهود گشت
پس باید اطبای عرصهٔ شئی که قصد مقاصد معارج قدسی نمایند بوله واهستگی تلاوت
نمایند که جمیع من فی الملک را روح قدمی وحیات ابدی وزندگی دائمی

بخشند نفس شمعات النار علی صدور الأبرار قد کان باذن الله مرشوشا
مقابله شد

باسم ربّنا العلی الأعلی

خط مبارک حضرت عبدالبهاء

ذکر منیر من العبد الی الذی آمن بالله ثم بآیاته وهتدی بشمس التی کانت عن افق الروح مشرقا
ورفع الی الله حتی وصل الی مقام القرب فی غرف کان عن افق الله قدس مرفوعا وسمع نغمات
الورقا علی غصان کانت بید الله فی رضوان الهویة مغروسا کذلک یرفع الله
من یشآء بأمره ویضع الذین استکبروا علی الله وکانوا الیوم عن جمال الله محجوبا
ان یا عبد لاتحزن عن شئی ولاتخف من احد وتوکّل علی الله انّه مامن آله الّا
هو له الخلق والأمر وانه یرجح الحکم فی لوح کان عن ایدی الظالمین محفوظا قل یا اصحاب
الهدی ان یمنکم من حزن او کدورة فاستبشروا فی انفسکم وان اراد وا الظالمون
جسدا منکم دعوه طهم لتلبیس قمیص الحمرآء وترکبن علی براق الروح وتکونن فی ریاض
وفی سبیل التسلیم مسلوکا کل ذلک امر من الله وحکمه فی سر ادق القضا علی لوح کان عن
الأبصار مستورا قل یا اهل البیان لاتبغوا اهوا انفسکم ولاتختلفوا فی امر الله
وان تنزل علیکم من آیة فاخفضوا جناح الذلّ لها ولاتکونن فی انفسکم علی الکبر مغرورا
وان هذا ما یبشرکم به العبد ونصحکم بأمر کان من سمآء الأحدیة عن غمام الله منزلا
قل یا قوم فکروا فی الذین کانوا قبلکم کیف قضی نحبهم علی الغفلة وانتم لاتمشوا بهم
ولاتتبعوا هدیهم فاتبعوا الذی کان فی لجج الانوار من مصلحة الله مبعوثا ولاتلتفتوا
الی شئی من زخارف الدنیا ولا الی الذین تجدون فی قلوبهم غلا من الله واولیآء

Provided by the Aman Library

ثم ارکضوا الی شریعة کانت من سحاب العز مرسولا کذلک نقلبکم الی آثار
رحمة الله ونلقی علیکم من حکمة کان فی ازل الآزال خلف حجبات النور مقنوعا
قل قوم لاتحرموا انفسکم ولاتبعدوا عن رضوان کان فیه نسمات العز وس
مهبوبا قل ان الذین یمنعونکم عن شریعة البقا اولئک لیس لهم من حب
وکانوا من الغافلین عن الواح القدس من قلم الروح مکتوبا ان الذین
تحدث فی قلوبهم حرارة الحب لایدعهم علی شیئ ولایمنعهم من امر ویرعون
بعینا هم الی مقام کان عن العالمین ممنوعا ان یا جوهر الحب ان السالک
وقل احد ما اکتسبت فی سفرک ول وجهک عن قدس الله انفسا عن کل ما عرفتم
وفرنا بمقام کان فی ام الالواح علی خط الخفی مسطورا وطیرنا فی هوا الوصل
حتی وصلنا الی مدینة جعل الله ابوابها عن وجه شلک مسدودا ثم استعن بالله
وانه یلهمک فی جوابه من الحان حمامة البقا لتکون من نغمات القدس معدودا
وکذلک نلقی علیک من اسرار العلم والحکمة لتکون فی سبل العرفان مسرعا کذلک
نبشرک بالروح ولقیناک معانی التی کانت من بیان الله فی صحف الغیب مرقوما
اذا فالتفت رویاک فیما اراک الله ثم احفظه فی خزاین قلبک ولاتقصصه علی
الذین اعرضوا واستکبروا ولم یکن همتهم فی الملک الا دراهما معدودا وان
تلقی علیهم من فکر یولون وجوههم وهذا مبلغهم وهل یحب الجعل ان یدخل فی رضوان
کانت فیه ریاحین الروح منبوتا اونسمات الطیب مرشوحا لافوالذی
جعلنی خادما لنفسه لن یمیلوا الیه بل یفرون الی انفسهم المنتنة فی نار کانت عن حطب

الشرک موقودا اولئک هم الذین نبذوا کلام الله وراء ظهورهم وزین لهم
الشیطان اعمالهم وبذلک اخذهم الله بذنبهم وجعلهم من نار الکفر محروقا
ان یا حبیب اسمع ندائی وخذ ما الهمناک بید القوة وکن کقطعة النار
التی تشتعل النار فی قلوب الذین انقطعوا الی الله وکانت صدورهم منیبة
الشوق مشغوفا ثم اقبل صهیاک فی ملاء الروح ولاتکن من نار انت فی
وادی العشق محمودا قل ان الذین سرعوا الی الخیرات فی هذه النار اولئک
الذین امتحن الله قلوبهم للایقان وجعلهم نجلع الامر من فصل العرفان مخصوصا
وتلقیهم ملائکة الامر وتعلمهم سبل التقوی وتبشرهم الی اسرار کانت فی ام الکتاب
مذکورا قل قوم هذا عبد الله ولم یکن الا کاحد منکم ویدعوکم الی
فردوس کانت الروح من عنده علی جبل العالمین مبذولا الا ولا یأمرکم
الا بالحق الخالص لیبلغکم الی علم کان علی جبل النور منصوبا قل اذا ظهر الوجه
عن خلف الحجاب ونزلت ملائکة الروح وجاء الله علی غمام کان فی هواء
القدس مرکوبا قل قوم فاسرعوا الی الله ولاتخافوا من احد لاتجعلوا انفسکم
عن روح الله مأیوسا وهذا ما ذکرناک فی هذا الکتاب وجعلناک بشیرا
من لدنا علی العالمین جمیعا ترسل علی القلوب من نسمات القدس وتذکرهم
بایام الذی تنزل فیه الآیات من سحاب الفضل بدیعا وان لقاک اسم الله
فانشر هذه الکلمات بین یدیه یبشر فی نفسه ولایکون عن جواهر الامر محجوبا

Provided by the Afnan Library

وقل له هل تحب رائحك ازيد عن الله قل سبحان الله ما احبه الا ان
يرفع على القناة في حبك ان كان ذلك عندك مقبولا او يكون التصدر
عندك احب عن الله قل سبحان الله ما حفظته الا لسهام الأعدا
في سبيلك وكان ذلك بين يديك موجودا قل لا تخف من احد وعرفنفسك
عن الحجبات فان الخير كله بيد الله يحفظ من يشاء بامره وان الفضل كان من عنده
على العالمين بمثل هذا التشرف في افق العلى مشهودا فانقطع عن الدنيا ثم طر في
هوا القرب والاشتياق لتكون من سمند الشوق نارا لله مانوسا
سيفنى هذه الأيام المحدوده ويطوى كلما فيها فارجع الى رفرف كان
في ابدا الايام مبسوطا وقل ناجيناك وكتا نذكرك في ملاء الا على
وما وجدنا منك رائحة الحب لذا اذكرناك في اللوح ليجذبك الى محل
كان عن انظار المقربين منزوها وهذه من جملة الأمر يغنى عليكم من نغمات الفردوس
ليحملكم من نفحات الله مجذوبا ويبلغكم الى شريعة الحيوة ويسكنكم في ظل رحمته كما
في جنة العدن مخمودا ونختم القول على ذكر الحبيب في سراد قات القلب ليكون كتاب
المحبوب بخاتم الحفظ مختوما ثم البس قمص التكبير من حمر البقا على الذين تجد
النور في وجوههم وكانوا في جنة الانقطاع مخلودا ١٥٢ مسئلة

هوالله الأقدس الأعلى

نخط مبارک حضرت عبد البهاء

ذا كتاب من لدى العبد الى الذى آمن بالله المهيمن القيوم قل الحمد لله الذى عرفنى نفسه وارجعنى
اليه فى ايام التى كل حجبوا عن جماله واعرضوا عن لقائه وكفروا بآياته وكانوا من الذين هم مرضون
ان استبشر فى نفسك بما ايدك الله لعرفانه وجعلك من الذين هم موقنون ان اذكرك
فيكل الأيام ولا تصمت من بدايع ذكره ومن يذكره فى ارضه انه يذكره فى ملكوت
امره وكذلك قضى الأمر فى الواح عز محفوظ انا ارد نا ان نفضل لك
فى اللوح من هذا النبا تفضيلا ولكن بمعانى صحيح اهل ملاء الا على فى امر الذى كان
مستورا عن عين العباد لذا امكنا القلم وخصرنا اللوح وانك فارض بما قضى لك
وقل سبوح قدوس رب العظمة والعلى وخالق الارض والسما ورب الملائكة
والروح وانا نسئل الله بان يوفقك على امره ويفتح على وجهك بابا
من ابواب الرضوان لتحرك نفحاته فى كل الأحيان انه لهو المقتدر على
ما يشاء وانه لهو العزيز المحبوب والروح عليك وعلى الذين امنوا
بالله ونبذوا ما سواه عن ورائهم ويسبحون بارئهم فيكل صباح ومسا ويقتربون
اليه بوجوه كانت مستضيئة بانوار الله الملك المقتدر العزيز المحمود مسئلة ١٥٣

نخط مبارک حضرت عبد البهاء

هوالله تعالى

سبحانك اللهم يا الهى ترى ابتلائى فى كل الأيام قد حبستنى مع سبعين
انفس من عبادك بما نزلته فى الواح امرك من مبرم قضائك ومنهم من كان
نائما اليك وخاضعا لك وخاشعا لامرك ومنهم من يعلو مرة او يسفل

Provided by the Aman Library

اخری اسئلک بالذین فتحت ابصارهم ویرون فی کل حین آیات قدرتک وبینات عظمتک بان تعفو عن الذین غفلوا فضلا واکراما للذین یطوفون فی حولک ویستضئی وجوههم من انوار وجهک وتقلب قلوبهم بصبعی قدرتک وانک انت العزیز الکریم

متشابه

جناب مهدی
بنام محبوب انام

ای مهدی رحیق باقی از کلمه الهی جاری ازدست عطا بیاشام وکوثر ظهور از مظهر امر منظر اکبر بساری ازید فضل بنوش قل لک الحمد بامین شرقنی باثر قلمک وناد بنی لبیان مظهر ذاتک اذ کان فی سجن الظالمین

متشابه

قوله عز کبریائه

یا ایها الناظر الی الوجه قد شهد قلمی الاعلی باقبالک وابتهالک وخضوعک وتوجهک الی وجه ربک الغنی المتعال قد کنرنک ما عملته فی سبیل الله انه لا یعزب عن علمه من شیئی ان ربک لهو العزیز العلام انت الذی بک تضوعت نفحات ذکر الرحمن بین الامکان انه یجزیک بالحق ویشهد بذلک من عنده ام الکتاب انا کنا معک اذ کنت ذکرا لذکر ربک وناطقا باسمه المهیمن علی الامکان طوبی لک بما بلغت امر مولیک وفرت بما هو المقصود فی الزبر والالواح کل ذلک من فضل الله علیک ان اشکره فی الغدو والاصال انا نزلنا لک الواحا شتی کل واحد منها یشهد بانه ینطق بلسان العظمة فی هذا الحین الذی

جعله الله

جعله الله مطلع الایام ان قرئها مرة بعد مرة لتوقن بانه یسمع ما کنت ناطقا به یراک فی کل الاحوال لو تطلع بما قدر لک لیأخذک السرور علی شان تطیر قبوادم الشوق والاشتیاق الی الغیر الوهاب ینبغی لکل من آمن بالله ان یعرف شانک ومقامک ویترضی عنک حبا لله الواحد المختار لانتظر الی الخلق واطواره بل الی الحق والطافه التی احاطت الآفاق انک انت الذی کنت مذکورا لدی العرش ومتوجها الیک وجه الله مالک الانام

علیک بهآء ورد

لاتحزن عما ورد علی مولیک مالا تحمل ذکره الاوراق انما البهآء علیک وعلی من معک وعلی الذین تقربون الیک حبا لله مظهر الآیات

متشابه

حاجی ملا مهدی

بسم الله الاقدس الامنع

نخط مبارک حضرت عبد البهآء

قد سمع الله ندائک وکان عالما بما ورد علیک وانه لهو الحق علام الغیوب لا یعزب عن علمه من شیئی وقدر لکم من قلم امره لوح عز محفوظ وفیه قدر علم ما کان وما یکون وفیه ستر اسرار الامر من قلم الله المهیمن القیوم کن سراج حب ربک بین عباده لیستضئی منک المقبلون فانظر فی السراج انه ولو کان واحدا لیشعل منه الی ما شاء الله سراج بعد سراج کل منه یستضیئون کذلک فانظر فی الفئدة

Provided by the Afnan Library

الذين انقطعوا عما عندهم وتوجهوا الى الله العزيز المحبوب فوعمري لو تضيئ
سراج قلب احد بحب الله ليشتعل منه افئدة الخلائق وان هذا الحق معلوم
ولكن ينبغي لكل ذي سراج بان يحفظه من رياح النفس والهوى بزجاجة ذكر اسم
ربك العلي الابهى كذلك مثل لك مليك الاسماء فضلا من عنده عليك
وعلى الذين هم موقنون ان افرح بذكرك ربك وبذكره اياك وان ذكره سبق
كل ذاكر ومذكور طوبى لرجل استقام على امره وللسان نطق بذكره وثنائه و
لقلب توجه اليه بخضوع وخشوع ان اشكر الله بما ايدك على امره وجعلك ناصرا
لدينه وناطقا بثنائه انه لا اله الا هو يختص من يشاء بحبه وانه لهو العزيز الودود بلغ
الناس امر ربك ودار معهم لانهم ما بلغوا الى ذروة البيان وكانوا من الذين هم نضحوا
والبهاء المشرق عن افق الفضل عليك وعلى الذين انقطعوا عن الدنيا واقبلوا الى الملك
الاسماء وما منعهم اعراض الذين هم معرضون متابعة
عن الاقدس الاسم الاكرم

سبحان الذي ظهر بالحق بسلطان كان على العالمين مشهودا انه نطق في كل
شيء انه لا اله الا انا كذلك كان الامر في اللوح مسطورا اذا تحرك افلاك ارادة
مولیك وانى المحبوب اعرض عنه من كان عن الانصاف محروما لعمري قد وجد كل ذي
شم عرف الرحمن وسمع كل ذي سمع ندائه الذي كان بالحق مرفوعا ان الذين
ان استقيموا على الامر باستقامة تضطرب به افئدة الذين كفروا بالله وآياته التي كانت
من سماء

من سماء الوحي منزلا طوبى لمن قام بين اهل الامكان واخذ حق البيان بالآية
الرحمن وسقى الموحدين من اهل البهاء من رشحات بحر الحيوان الخالصين من رشحات
ترشحت من بحر ارادة مالك الاسماء كذلك زينا افق البيان منير كان
في ايام الله مرئيا مقابلة

ى جناب مهدى الذى زار البيت عليه بهاء الله
العلى العظيم

كتاب الهى نزل من لدى البهاء الى الذى آمن بالله المهيمن القيوم قد
اصبحنا اليوم بذكر الله وثنائه ونزلنا الآيات وجعلنا هاديات للذين هم خلقوا بقوله
كن فيكون لو يسئل احد عن مطلع آيات ربك الكبرى قل انه بين ايادى الاشقياء
الذين ارتكبوا ما نهوا عنه في كتاب الله العزيز الودود هل القلم يقدر ان يجرى على
ما ورد عليه هل اللوح يستطيع ان يحمل ذكر مصائبه لا وعمرى لو انتم
تعرفون لتنفد الاقلام والالواح وما ينتهى ما ورد على المظلوم من الذين هم
كفروا بالله العزيز المحبوب يا احبائى تمسكوا بحبل الاستقامة والاصطبار
كذلك يأمركم المختار انه لهو المقتدر على الغيب والشهود كم من عبد
شهد وانكر طوبى لمن نبذ ما سواه مقبلا الى مولاه الا انه من اهل البهاء
في لوح محفوظ تقربوا بالقلوب الى المحبوب ولا تتبعوا كل مشرك مردود

فقره من عبد حضرة بهاء الله على ما عليه ان يكتب او يحكى علم لدنى

من ينبعه اليوم كتب من على الأرض وما ذكر فيها من القصص الأولى انه لهو البعيد
المحروم قل يا قوم دعوا من على الأرض وما عندهم عن ورائكم وتوجهوا الى الأفق الذي
منه اشرقت انوار وجه ربكم العزيز الغفور قل لا يحيط احد بعلم شيء الا الله ولكن الناس لا يفقهون
عندنا علم ما في الكتب وعلم ما كان وما يكون دعوا الأصنام وما يعتقدونهم الا انهم
قوم منكرون قل لا تلتفتوا الى العمائم وكبرها واذكروا الأيام التي فيها اتى
الروح اعرض عنه العلماء واقبل من يصيطاد الحوت ثم انظروا اذا اتى محمد
رسول الله اعرض عنه اشراف القوم وعلماؤهم وآمن به من يتبع لتمر كذلك يقضي
الأمر ان انتم تفقهون قد فصلت الكلمة بين الأشرار والأخيار انها لميزان الله
وصراطه لمن في الغيب والشهود انك اذا شربت الرحيق الأطهر الذي جرى من
قلم مالك القدر قم وقل يا قوم قد ذهق الموهوم واتى المعلوم اياك
ان يمنعك اعراض المعرضين او اعتراض الذين اعترضوا على الله اذا تبسم
الممكنون كذلك زينا سماء اقبالك بكوكب البيان وقلبك بهذا الذكر

المخزون

ى

جناب حاجي ملا مهدي

الأقدس الأعظم

ذكر من لدنا الى الذي استهدى في ايام ربه وفاز بانوار العرش وكان من
المقبلين ليطير من الشوق الى الهواء الذي قدسه الله من ظنون المرسلين

ان يا عبد

ان يا عبد ان استمع النداء من شطر العكاء سجن ربك الأبهى باني انا المظلوم
الغريب خلقنا العباد لنحدثهم انهم كفروا بالعبد الذي كشفنا لهم الوجه بنور
مبين ان الذين غفلوا سوف يجدون انفسهم في خسران عظيم قل لو ارادت الدنيا
ليقبضهم باسرهم من عنده انه لهو المقتدر القدير انهم ضعفاء ما بلغوا حدا ليبلغ
لا يعرفون ما ينفعهم ان ربك لهو الغفور الرحيم يدعوهم فيكل الأحيان ويذكرهم
بفضل من عنده لعل يتوجهون الى هذا الأفق المشرق المنير انك انت يا ايها السالك
الى الله ذكر عبادي لعل يصغون الهوى ويسرعون الى فاطر الأرض والسماء
كذلك امرت من لدن عليم حكيم اياك ان تتوقف في ذكر ربك
قد خلقناك لامري فاعرف وقل لك الحمد يا اله العالمين ان وجدت
في قلب نفحات حب ربك دارمعه وذكره من قبلي قد سبقت رحمتي
العالمين لا تمنعك الكدورات عن مالك الأسماء والصفات
ولا الأحزان عن ثنا ربك الأبهى ان اشتغل بذكره بين عباده الغافلين
لعل يسمعون نداء الله ويتخذون اليه سبيلا ان ربك لهو الغفور الكريم
والبهاء عليك وعلى من معك من اجتباه ربك من كل صغير وكبير

ت

جناب حاجي ملا مهدي عليه بهاء الله

بنام خداوند قادر توانا

قد اذن مؤذن الله عن یمین العرش ان الذین فازوا الیوم بما اراده المحبوب اولئک
هم الفائزون والذین توجهوا الی الافق الاعلی وانقطعوا عما بین الوری اولئک
هم المخلصون انشاء الله در کل احوال بعنایات الهیه مسرور و فائز باشید
بر مثل انجناب لازم که کمال جد و جهد را بر الفت و اتحاد احبای الهی مبذول دارید و بسراج
حکمت و بیان من فی الامکان را بسبیل مستقیم الهی مبین هدایت نمائید بحر عذب
حیوان موجود و مشهود ولکن ناس غافل بما فیه منتبه متوجه و مشغول قد غرتهم
الاوهام علی شأن ارتابوا فی ظهور الله لقائه بعد الذی ظهر بالحق فی هذا المقام المنیر
فانظر فی قلة عقولهم یدعون الاسماء فی الصباح و المساء وینکرون الذی خلقها
بالحق الا انهم من الصاغرین طوبی لمن نبذ ما عنده و جعل مراده ما اراد الله
رب العالمین ذکر الناس بهذا الاسم الاعظم لیتنبهن و یتوجهن الی الله
الفرد الخبیر انا ذکرناک فی سنین متوالیات و ارسلنا الیک عرف
القمیص من هذا المنظر المنیر انیکه در عیش جدید ذکر نمودید این امور لازال
لدی العرش محبوب بوده انه یبارک علیکم فیما ارد تموه فی رضائه انه
ولی من والاه لا اله الا هو العزیز الکریم لا تحزن من شیء ان افرح
بالفرح الاعظم و توکل علی العزیز الحمید توجها الی المنظر الاکبر شطر الله المهیمن
المتعالی

المتعالی العلیم المحیط کذلک انزلنا کما رحمة من لدنا ان ربک لهو العزیز العظیم
البهاء علیک و علی الذین آمنوا بالله و توجهوا الی وجهه العزیز البدیع

تمت بحمد الله

قد نزل لمن صعد و سکن فی جوار رحمة ربه الغفور الکریم

هو الظاهر المشفق الغفور الرحیم

شهد المکنون لاسمی القیوم انه لا اله الا انا الغفور المحبوب شهد المخزون و انه
هذا الظاهر المشهود ینطق فیکل شیء انه لا اله الا انا المهیمن القیوم ان لسان
یطوف حول من ظهر بالحق و الظاهر قام لثنائه نفسه فیهذا الیوم الذی فیه
نطقت الاشیاء الملک لله مالک الوجود قد شهدت الکتب انه لاسم
الاعظم و ضعت الصحف انزلت الآیات من لدن منزل قدیم طوبی لمن اقبل
و فاز و ویل للمنکرین قل هذا یوم یری فیه شمس العدل خلف السحاب
بما کسبت ایدی الظالمین و هذا یوم خبر به الله یوم تقوم الناس
لرب العالمین هذا یوم فیه یتکلم المتکلم الطور اذ ظهر مالک الظهور سلطان مبین
و هذا یوم تزین بذکره صحف الله العزیز الحکیم طوبی لمن نبذ العالم عن ورائه
و اقبل الی الافق الاعلی بما ارتجبت بها افئدة العارفین و بنور اضائت
به ظلمات الارض کذلک نطق القلم الاعلی اذ کان المظلوم مستویا علی
عرش اسمه الغفور الکریم ان یا قلم القدم یا مرکز الاسم الاعظم بان

Provided by the Afnan Library

تذكر من صعد الى الله الذى سمّى بمهدى فى كتاب مبين ان اشهد بانّه
اقبل الى الحقّ اذ كان الخلق فى حجاب غليظ انّه لهو الذى خرق الاحجاب
باسم ربّه المقتدر القدير واقبل الى الله الى ان ورد فى جوار رحمة ربّه العزيز
الكريم انّه لهو الذى قطع البرّ والبحر شوقاً للقاء الله على شأن يذكره الملأ
الأعلى واهل الخيمة العليا يشهد بذلك لسان العظمة فى مقامه المنيع
لعمر الله قد انجذب باقبال اهل الملكوت كذلك يذكره من اتى بامر لا يقوم
معه من فى السموات والأرضين النور المشرق من وجه ربّك مالك الأسماء
بعد فناء الأشياء عليك يا من شرب رحيق الوحى من يد عطاء فاطر السماء
اذا خذ الاضطراب سكّان الأرض كلّها انت الذى بامنعتك شئونات
العالم ولاحجبات الأمم انت الذى نبذت مطالع الظنون واقبلت الى
اسمى القيوم الذى اذا ظهر ناح العلماء كنوح الثكلى واضطرب العرفاء الا من
شاء الله الفرد الخبير نشهد انّ منك ظهر الوفاء فى هذا الامر الذى اذا ظهر
نقض ميثاق كلّ غافل مريب اشهد انّك فزت بالبلى اذ ارتفع النداء
من شطر العظمة والكبرياء طوبى لك يا مهدى ونعيما لك يا مهدى
انت الذى كنت طائراً فى هوائى وناطقاً بثنائى وقائماً على خدمتى
وحملت البلايا والرزايا فى سبيلى انّه لا يعزب عن علمه من شئ كان معك
فيكل الاحوال

فى كلّ الأحوال يشهد ويرى وهو الشاهد السميع انت الذى تركت الأوطان
مقبلاً الى مقام الرحمن الى ان اتخذت امام وجهك لنفسك مقاماً هذا فضل لا يعادله
شئ فى الأرض والسماء يشهد بذلك من تزيّن به البقعة البيضاء
هذا المقام المنير طوبى لنفس فازت بذكرك وثنائك ولمن زارك بما نطق به
القلم الأعلى نشهد انّه من الفائزين انت اليوم تحت لحاظ عناية ربّك
الكريم كلما تمرّ عليك رائحة الظهور يذكرك مكلّم الطور بذكر يتهيّز منه من فى القبور
والحمد لله المقتدر العزيز الغفور مقاطيعه

ى اخت ضلع جناب مهدى عليه بهاء الله

الأقدس الأبهى

كتاب نزل من سماء الوحى للتى آمنت اذ سمعت ندآء ربّها العزيز الحكيم لتقرّ بها كلمة الله
الى مقام لا يرى فيه الّا انوار وجهه العزيز الكريم اتاذكر من اقبل من العباد ثمّ التى
اقبلت من الاماء انّه لهو الغفور الرحيم ان الذى فاز بايام الله انّه من اهل الفردوس
فى لوح عظيم والتى عرفت ربّها انّها من الفائزات لدى العرش العظيم ان
يا امتى يذكرك لسان العظمة من هذا الشطر البعيد ان اشكرى بهذا الفضل ثمّ اذكرى
فى اللّيالى والأيام انّ ربّك لهو السميع البصير كذلك نزّل لك من سماء الفضل ما جعله الله كوثر
الحيوان لمن فى السموات والأرضين مقاطيعه

ى امة الله خاله

Provided by the Afnan Library

بسمی المهیمن علی الاسماء

امتی امتی یناد یک لسان رحمتی من شطر سجنی ویخاطبک ملکوت بیانی من مقرّ عرشی لیفرح به قلبک ونطق به لسانک فی ذکر ربّک المهیمن العلیم الحکیم فاعلم یا ایّها الناظر الی وجهنا کلّ کتاب حضر لدی العرش وذکرنا من ارسله بذکر قرّت به ابصار العارفین قد سمعنا ندآئک فی هذه المرّة واجبناک بهذا اللّوح المبین طوبی لک بما سمعت ندآء المظلوم واقبلت الی الفرد الخبیر ان لا تحزنی من شیئ ان ربّی لهو المفضل مولیک انّه یذکر کلّ عبد آمن وکلّ امة فازت بهذا الکوثر الذی یسقی الله به عباده المقبلین فانظری کم من ملکة ما فازت بالله ولقائه وانت فزت بالمقصود وذکره الذی لا یعادله ما خلق فی السموات والأرضین لعمری سیفنی ما یتزخرف به الملوک والملکات ویبقی لک ما تنزّل من قلمی العزیز العلیم ان اشکری ربّک بهذا الفضل وقولی لک الحمد یا ایّها المسجون ولک الثنآء یا ایّها المظلوم ولک البهآء یا بهآء العالمین

تتمّه

بسم الله الاطهر

ضلع ملاهدی

خط مبارک حضرت عبدالبهآء

یا ورقة السدره طوبی لک بما حرّکتک نسمات رحمة ربّک الرحمن وانقطعتک عن الاکوان وقلّبتک الی شطر ایمن الفردوس مقرّ الذی فیه اشرقت الأنوار عن وجه ربّک العلی العظیم هنیئا لک بما شربت من کأس الکافور خمر الظهور فی هذا الظهور الذی فیه ظهر لوح المسطور الذی کان مستورا عن انظار العالمین

اذا یکبّر الله علی وجهک من هذا السجن البعید وان تکبیره تنطق لسن کلّ شیئ تکبیر الله الملک الغفور العلیم ان اسقی علی جثّتهم استنشقی روایح القدس عن قمیصی الذی علق بین السموات والأرضین ان یا ایّتها الورقة تالله لتنظرن الیه بعینی لتجدنه مشبکا من یاجوج المشرکین وسهام المنکرین وکلّ خیط من خیوطه ینادی بین الهوی ویقول یا ملأ الارض والسمآء لو ترید ون ان تطّلعوا علی محبوبکم العلیّ الأعلی فانظروا فی لعقوا وما ورد علیه من جنود الشیاطین فانظروا یا قوم الی دمی الذی یجری منّی انّه لثار الله ولکن النّاس هم فی غفلة مبین ولو انّا نفصّل لک ما ورد علینا لتسمعین ضجیج اهل ملأ الأعلی وصریخ ملائکة المقرّبین انّی لغلام بشر بلقائی شفة الأولی من قبله النبیّین والمرسلین فلمّا حانت عن سمآء الأمر وخرقت الأحجاب ارتفع ضوضاء المشرکین الذین نقضوا عهد الله وثیاقه ونبذوا البیان عن ورائهم بعیدون العجل من دون الله فویل لهم من عذاب یوم عظیم وانک انت ان افتحی لسانک بذکری وثنائی بین الأمم لعلّ ینقطعن من انفسهنّ واهوائهنّ ویتوجهنّ الی الملک الملیک والسلاطین وان ربّک یعلم ما ورد علیک لا تحزنی فی سبیله فتوکّلی علیه وانّه یحفظک بالحقّ عن ضرّ المفسدین والبهآء علیک وعلی الذین هم صبروا فی الشدائد حبّا لله المقتدر العزیز القدیر

تتمّه

هو المذکور فی الصحف الأولی

کتاب البهآء الی الأمآء اللاتی آمنّ بحقّ الحیوان فی ایّام الرحمن وقبّلن بقلوبهنّ

الی الله مالک الامکان یا امائی ان افرحن بذکری ثم استقمن علی حبی کذلک یأمرکن صاحب الادیان لاتحزنن عن المکاره انه قد یتغمّس فی بحر البلآء بذلک شهد مالک الاسمآء فی علی المقام تنوح الذرات لحزنه ولکن اکثر الناس هم فی سرور وابتهاج قد اخذتهم الغفلة فی ایام الله سوف ینوحون علی انفسهم ولا یجدون من مناص انما البهآء علیکن یا امآء الله وعلی من طاف حول الامر بروح وریحان

ع ع

ی ضلع جناب مهدی

بسمی المبین العلیم الحکیم

انا نرسل نفحة الرحمن من مصر المعانی والبیان الی امة اقبلت الی الله اذا تی بسلطان غلب العالمین طوبی لامة وجدت عرف الآیات واقبلت الی هذا الافق المنیر ان اشکری بما رزقک الله من نطق ثنائه وایدک علی الاقبال اذا عرض عنه کل عالم مریب لو تتوجهین باذن القلب لتسمعین من الاشجار قد اتی المختار ومن الاریاح قد ظهر محبوب العالمین طوبی لک بما فزت بایام الله وسمعت ندائه من شطر سجنه العظیم توکلی علی الله فی کل الاحوال ثم اذکریه بذکر تنجذب به افئدة القانتات اللائی آمنّ بالله رب مایری ومالایری ورب من فی السموات والارضین

ع ع

ضلع

ضلع من سعد وتم من حضر وفاز

هو العادل الحکیم

ذکر من لدنا للورقة التی صعدت الی الافق الاعلی وفازت بانوار وجه ربها العزیز الجمیل یشهد لسان المظلوم فی هذا السجن الممنوع بانها اقبلت وآمنت وشهدت واقرت واعترفت بما نطق به لسان الله الملک الحق العلیم الحکیم انها فازت بحر العرفان فی ایام فیها اضطرب من فی الامکان الا من شآء الله رب العالمین انا ذکرنا ها من قبل فی الواح شتی وذکرها بعد ارتقائها فی هذا الکتاب المبین علیک یا امتی وورقتی رحمة الله التی سبقت وفضله الذی احاط من فی السموات والارضین ان افرحی بما شهد لک القلم الاعلی بما لا یعادله ما خلق ویخلق یشهد بذلک کل منصف بصیر علیک بهآء الله وعنایته وذکره وثنائه بدوام اسمآئه وصفاته انه ربک لهو الفضال المعطی الغفور الکریم طوبی لک ولاسمی الذی فی الذهاب اذکره وفی الایاب اصفه بما یستفرح به افئدة المقربین انه قد اتخذ لنفسه مقاما امام عین ربه الرحمن الرحیم لعمر الله هذا من فضله الاعظم ولکن اکثر الناس هم من الغافلین کذلک قضی الامر

ع ع

وانی البسیان فی هذا اللوح

المقدس العزیز البدیع

یا ورقهٔ خاتم من آذیناه علی خدمة هذه النبأ العظیم

هُوَ الشاهد من افق سماء العلم

یا امتی یا ورقتی قد شهد لک القلم الأعلی بانقطاعک و حبک و توجهک الی وجه القدم اذ اعرض عنه العالم الا من شاء الله العلی العظیم هذا یوم اخبر به رسول الله من قبل من قبله الروح و من قبله من اتی بتسع آیات باهرات و سمّی بالکلیم فی کتابی المبین یا ورقتی جمیع کتب قبل و رسل الهی خلق را باین یوم امنع اقدس بشارت داده اند مع ذلک نفوس شریرهٔ غافلهٔ امّاره باعتساف تمام بر قطع سدره قیام نموده اند طوبی از برای تو که بطراز محبت الهی مزین گشتی و بذکر و ثنایش فائز جمیع فضل در قبضهٔ قدرت حق جلّ جلاله است بهر نفس اراده نماید عطا میفرماید چه مقدار از رجال که خود را صاحبان اسرار دانسته و از علمای علام میشمردند و چون اندک امتحان بمیان آمد باعراض و اعتراض قیام نمودند بشأنیکه اهل ملأ اعلی بنوحه و ندبه مشغول و تو از فضل الهی و عنایات لاتناهی بعرفان سرّ مکنون و کنز مخزون فائز شدی اینمقام عظیم را باسم حق جلّ جلاله حفظ نما و از عیون ظالمین

مستور

مستور دار البهاء المشرق من افق ملکوتی علیک و علی کل امة فارت بانوار عرشی العظیم

اخت ضلع اسم الله الذی صعد الی الله

بنام خداوند دانا

ای امة الله الحمد لله بعنایات الهی و فیوضات رحمانی بعرفان مظهر اسرار فائز شدی و بمشرق وحی و مطلع الهام اقبال نمودی و از حیق مختوم که من فی الامکان بقطرهٔ از آن معادله ننمایند تمتع بردی آن حیق عرفان حق است که اکثری الیوم از او ممنوع و محروم مند جمیع عالم از برای او خلق شده اند ولکن محجوب مشاهده میشوند مگر نفوسیکه باسم او از ما دون او گذشته و باو توجه نمودند ان افرحی بذکره ثم اشکری ربک العلیم جناب الله مهدی علیه بهاء الله دربارهٔ شما ذکری نموده و آن ذکر باصغای مالک اسماء فائز گشت اینت نعمت باقیه که از سماء عطاء مالک بریه نازله و میشود طوبی للحافظین طوبی للعارفین طوبی للاکلین قدر این نعمت را بدان و چون بصر و جان حفظش نما البهاء علیک و علی اللآئی آمن بالله الفرد الخبیر

امّ سیّد اشرف علیه بهاء الله

بسم الله الأعظم الأعظم

هذا کتاب من لدی الروح الی امة الله التی آمنت بربّها و کانت من القانتات فی الألواح مذکورا طوبی لک یا امتی بما اقبلت الی مقر کان عن انظار العالمین مستورا و عرفت مظهر نفس الله بعد الذی کان اکثر الرجال عنه محروما فاعلمی بانّ کلّ من آمنت بالله و ذکرت نفسها انها خیر من الف رجال الذین هم کفروا بالله و کانوا من رضوان القرب بعیدا و قد حضر بین یدینا ابنک الذی شرف بلقاء الله مرّة بعد مرّة و اخذته نفحات ایام التی کانت فی کلّ الألواح من قلم الله مسطورا لا تحزنی عن شیء فتوکلی فی کلّ الأمور علی الله و انه کان علیک وکیلا و البهاء علیک و علی من اتخذ الرحمن لنفسه معینا

طا جناب ابو المعالی علیه بهاء الله ز

بسمی المشرق من افق البیان

کتاب یشهد فیه لسان الله مالک الوری و قلمه الأعلی لمن سمع حفیف سدرة المنتهی فی ایام شرّفها کلّ نبیّ و کلّ کتاب و کلّ رسول امین یا ابا المعالی یذکرک من سمّیتی فی التوراة بالأله الابدی و فی الانجیل بروح الحقّ و فی الفرقان بالنبأ العظیم هل تعادل بذکری ایاک کنوز الأرض و السماء لا و ربّ العالمین قد حضر العبد الحاضر بکتابک الذی شهد لعظمتی و وحدانیتی و فردانیتی

واقتداری

واقتداری و رحمتی التی سبقت من فی السموات و الأرضین قد قرئه لدی المظلوم و وجدنا منه عرف محبّة الله العزیز العلیم طوبی لک بما وجدنا کتابک مطهّرا عن الظنون و الأوهام و مقدّسا عن شبهات الذین کفروا بالله اذا تی بسلطان مبین انت الذی تمسّکت بحبل عنایتی و تشبّثت بذیل فضلی و نطقت بما نطق به الملأ الأعلی و اهل الجنة العلیا یشهد بذلک لسان الله فی هذا المقام الکریم یا ابا المعالی بلسان پارسی ذکر میشود تا جمیع یاران را بیابند و از بحر عرفانش پاشامند بیار عرائض لباحت اقدس آمد ولکن از عریضهٔ آنجناب نفحهٔ بیار خوشی متضوّع چه که حامل این کلمهٔ بدیعه بود قولک ثمّ اسئلک یا ایّها المتمسّک بالبلاء فی سبیلک و لا تحرمنی من کأس البلایا التی قدّرتها لاعدائک و امائک چه مقدار از مقبلین و عارفین که از اندک بلائی مکدّر مشاهده کشتند و آنجناب الحمد لله بقضائی فائز شدند که در سبیل دوست طلب بلا نمودند لعمری این کأس سزد کست و امرش عظیم و مقامش کریم فی الحقیقه کأسی را طلب نمودی که جمال قدم لاجل زاد اشامیده و می آشامد طوبی للصابرین ولکن الفضل کلّه للشاکرین و للطالبین شکر کن مقصود عالمیان را که تورا مؤیّد فرمود بانیمقام اعلی و فائز نمود بآنچه اکثر اهل عالم از آن غافل و محجوبند

Provided by the Afnan Library

طرز باجنحة الأشتياق فی هوآء محبة ربّک انّه کتب لک من قلمه الأعلی اجر لقائه والحضور تلقآء وجهه والقیام لدی بابه والطواف حول عرشه العظیم البهآء علیک وعلی قبالک وتوجّهک وبدنک وجوعک وعلی کلّ مقبل مستقیم

قد ظهر

الحمد لله العزیز الحکیم

طا جناب آقا سیّد ابو المعالی ز

هو المشرق من افق البیان

کتاب من لدنا لمن اقبل الی الله واراد ان یشرب کوثر العرفان من ید عطآء ربّه الرّحمن بهذا الاسم الذی به اضطربت الأحزاب الذین نبذوا الیقین عن ورآء ظهورهم وتمسّکوا بمطالع الظنون طوبی لک بما اقبلت الی المظلوم اذ اعرض عنه العلمآء والعرفآء والأمرآء الّا من شآء الله المهیمن القیّوم قل یا معشر العلمآء دعوا العلوم قد آتی المعلوم بسلطان لا یقوم معه من فی الملک والملکوت قل هذا یوم فیه ینطق المیزان بانا المیزان الشهود وتنادی الأرض قد استقرّ علی العرش وانا الحاشر انا نشر المحدث المذکور قل یا قوم خافوا الله ولا تتبعوا اهوآئکم ان اتّبعوا امر آبائکم بملکوت بیان ربّکم مالک الوجود طوبی لمن خرق الحجاب الأکبر باسم مالک القدر الذی ینطق فی منظره الأکبر انّه لا اله الّا انا العزیز الودود قد حضر

کتابک

کتابک لدی المظلوم وسمعنا صیحتک فی حبّ الله واقبالک الیه وتوجّهک الی الوجه فی هذا الیوم الذی اعرض عنه کلّ غافل محجوب فلمّا سمعنا ندآئک اجبناک بهذا اللّوح الذی یجد منه المقربون عرف آیات الرّحمن والمخلصون ما عجز عن ذکره السن الغیب والشهود ان اشکر الله بما تحرّک علی ذکرک قلمی الأعلی وفزت بما یبقی به مقامک بدوام اسمآئی الحسنی یشهد بذلک من عنده لوح محفوظ قم علی خدمة الله وامره ثمّ انصره بالذکر والبیان علی شأن تنجذب به القلوب کذلک ظهر نامک لتالی بحر عرفان ربّک لتذکر وتقول لک الحمد یا من بیدک زمام الکائنات ولک الثنآء یا من بذائک ظهر یوم القیام وتحرّک من فی القبور

قد نزل

جناب سیّد مهدی هو الله

ای طایران هوای حرمن بکلمات مطویه از جمال احدیه محبوب مخمانید چه که آنچه از معارف آلهیه وحکم ربّانیه که الیوم نسبت بآن منحرمند جمیع از نقطه ظاهر و باو راجع و آن نقطه از اشراقات کلمهٔ رحمن بوجود آمده لذا لایق نه که نسبت بآنچه مسطور شده مغرور شوند و در یوم اکبر مهجور مانند جهد نمائید که شاید باعانت ربّانی بحر معانی فائز شوید

قد نزل

جناب صفر هُوالله

مربین و متوهمین را از کأس یقین رب العالمین نصیبی نبوده و نخواهد بود پس خوشا حال آن نفوسیکه بایقان تمام در سبیل رحمن سالک شوند و از کل من فی الامکان چشم بردارند نظر برای منظر اکبر خلق شده و قلب از برای کوثر عرفان نفس رحمان پس سعی باید تا قلب بعرفانش فائز شود و نظر بمنظرش ناظر

جناب محمد حسین هُوالله

ذکر ایام شداد در لوح سداد شده حق جمیع را بفتنهٔ عظیمه در الواح بدیعهٔ منیعه اخبار فرموده که شاید ناس در حین ورود آن مضطرب نشوند و از سبیل رحمن ممنوع نگردند مع ذلک بعضی از ناس از محبوب ارواح افتتانیه باصل هاویه راجع شده اند و از نظر احدیه معرض مگر آن نفوسیکه بنظر رحمن ناظرند و از کوثر اطمینان شارب والروح علیک

جناب سید جبار هُوالله

ای بندهٔ خدا این بنده خدا میگوید که چندین سنه میگذرد که در هر صبح و شام آن بلایای لایحصی مبتلا بوده ام تا آنکه از قضای ربانی بمقری ساکنم آیاد احبا از وصول بذیلم ممنوع شده و از رجل قاصدین از ورود بمقرم مقطوع مانده قسم بآفتاب جهانتاب که الیوم از ظلم منتسبین در خلف سحاب محجوب مانده که لازال را چنین بود که جان در ره دوست انفاق شود و از شری برفیق اعلی بشتابد ولکن من فوز بآن فائز نشدم چه که اکثر اهل زمان را لایق انکه بعبادی عاکف شوند نه بحق ساجد چنانچه حال اکثری از اهل ارض عبدهٔ اصنامند چنانچه در بعضی از کتب مسطور است که نصف اهل ارض عاکف اصنامند و نصف دیگر از ملل مختلفه بشنا آله از ماسوا منقطع شده بنجاعت انا لله فائز و مفتخر شوی

جناب سید هاشم هُوالله

لازال لحاظ الله بعبادش متوجه و اگر اقل من آن نظر عنایت از ارض و من علیها بردارد البته کل بعدم راجع شوند ولکن الیوم محبوب انکه احیای آفاق خلق روحانی در ماپین عباد ظاهر شوند از هر نفسی روایح ریحان اهل کوان استشمام نمایند مدعیان محبت را برهان لازم هر چه بلسان آید مقبول ساحت رحمن نخواهد الیوم فعل مقدم بر قول است پس همت نمائید تا از کل جوارح اعمال حسنه بظهور آید اگر نفسی دعوی نماید که اهل رضوان ربانی است آن قول بمجرد ادعا ثابت نشود بلکه صاحبان شامه استشمام نمایند اگر استشاق ریاحین نمودند مقبول خواهد شد والا مردود ای برادران من صریر قلم اعلی را طنین و ذباب نفسی ظاهر و ممتاز بسمه المظلوم الغریب

نکرمن لتنامن سرع تقلبه الی قبلة العالم وشهد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض

وقبل ان تقترن الكاف بركنها النون ليجذبه ندائي الى ملكوتي مرة بعد مرة انه لهو
الملك العزيز العطوف ان تسمع ما قاله المشركون في حقي بعد ما جرى بحر
الحيوان من معين كلماتي وهتز الفردوس من آياتي واشرقت شمس الاقتدار
باسمي في ايامي قل ان تنكروا من ينطق بالحق وما عنده هل عندكم ما يثبت به
امركم فأتوا به ولا تكونوا من الذين انكروا فضل الله وبرهانه بما اتبعوا كل جبار موهوم
كذلك انزلنا لك من الآيات ما قرت به العيون بعد ما ذرفت ان ربك
لهو المنزل المهيمن القيوم

هو الاقدس الاعلى الابهى

كتاب من لدنا لمن آمن بالله رب العالمين وسمع النداء اذا ارتفع بالحق
واقبل الى الافق الاعلى اذ ظهر بهذا النور المنير ان المقصود يذكرك في هذه الايام
التي خصصناها بالاسم العلي العظيم وانها سميت بايام الهاء في الواح
ربك المقتدر القدير ان افرح بهذا الفضل الاكبر ثم اذكر بهذا المظلوم الفريد
اياك ان تحزنك شئونات الخلق ان اذكر الحق بذكر تنتبه به افئدة المريدين قل
قد اتى المقصود وظهر سلطان العالمين انه لهو الموعود في كتب الله من قبل توجهوا اليه ولا
تكونن من الغافلين قل ايام ان يمنعكم ضوضاء العلماء عن التوجه الى الافق الاعلى
ودعوهم بما هو آئهم ثم اقبلوا الى مطلع وحي ربكم العليم الخبير

بسمه الاعز

بسمي الاعز الاعلى

ذكر من لدنا من قبل الى من بعد ما نطق لسان العظمة الملك لله الفرد الواحد
المختار قد اتى يوم الله ووضع الميزان ونفخ في الصور وتكلم مالك الظهور
ولكن الناس في وهم عجاب قد اخذهم الوهم على شأن كفروا
بالله مالك الرقاب اذا جاء الوحد انقلب العالم كم من نور اظلم وكم
من عالم اغفل وكم من عارف منع عن المعروف كذلك قضى الامر
في ام الكتاب طوبى لمن اقبل الى الافق الاعلى انه من اهل البهاء
في الزبر والالواح كذلك يبين الله لكم ما اراد فضلا من عنده انه
لهو العزيز الوهاب انا وجدناك مقبلا ارسلنا اليك ما طارت به الجبال

هو المنادي باعلى النداء

قل التوحيد هو عرفان نفسي مقدسة عن كل ذكر في العالم ومنزهة عن شئونات
العالمين انه لهو الواحد الذي لن تقابله الاعداد وبه ظهر كل وجود ان انتم
من العارفين انه لهو الاول الذي لا اية اية الا هو وينادي في المنظر الاكبر قد اتى
مالك القدر ان اقبلوا اليه ولا تكونن من الهائمين قل انه لكان في ازل الازل
في علو ارتفاعه وسمو امتناعه لم يعرفه احد من الامكان حق العرفان ليشهد
بذلك كل عارف بصير لا يذكر عنده من شيء ليس لاحد ذكر عند ظهور سلطانه

اللهم یمین علی من فی السموات والأرضین من اعترف بما نزل فی هذا اللوح لعمر الله
انه من الموحدین والذی نطق بغیر ما انزله الله فی الکتاب انه من الأخسرین
کذلک علمناک لتعلم الناس بالحکمة والبیان ان ربک لهو المبین الخبیر
طوبی لمن اتبع امر الله وعرف ما اراد من ذکره بالحکیم لا تحزن من شیء ان افرح
بالطاف ربک وکن من الشاکرین

بسمی العزیز العظیم

یا اهل العالم ان استمعوا ندائی من شطر سجنی العظیم انه لا اله الا هو والذی
ینطق انه بصراط الله لمن فی السموات والأرض ورحمته الکبری لکل صغیر وکبیر انا
جعلنا نفسنا عرضة لمخاطر الدنیا ومصیباتها فی سبیل الله رب العالمین
وقبلنا البلایا کلها ظهارا لهذا الأمر الذی به فزع فزع الأکبر ونفخ
کل جبل رفیع یا اهل البهاء نوحوا فی هذه المصیبة التی بها
فرح الظالم وناح الروح فی مقامه الکریم یا ایها المذکور لدی العرش
ان اذکر الذین استشهدوا فی ارض الطاء وشوقا لملکوتی العزیز المنیع
علیهم تضل الناس وازلهم الذی کفر بالله الفرد الخبیر تبا لقوم یحکم علیهم کلابهم وهم من الغافلین
بسمی الباقی القائم

یا الهی تعلم وتری ما ورد علی اصفیائک واحبائک فی بلادک الذین نقضوا

میثاقک وتمردوا علی نفسک الذی به ناحت کل الأشیاء ای رب
قد احاطت الأریاح سراج عدلک والأمواج سفینة امرک اسئلک
بالدماء التی سفکت فی هذه الأیام فی سبیلک محبتک وبالجسد الذی جعلته
المشرکون ارباربا آمن بک واقبل الی افقک بان تقدر لاحبائک
ما یحفظهم من شر اعدائک ثم اکتب لهم ما تقر به عیونهم وتفرح به قلوبهم
ای رب قد اخذت الأحزان لمظاهر اسمک الرحمن اسئلک بان تبدلها
بالسرور العظیم انک انت مالک القدم وسلطان الأمم لا اله الا انت
المعطی الکافی العزیز الکریم

بسمی الأقدس الأعظم

ان یا قلمی کم من سمعت حنینک لبلائی وضجیجک لابتلائی هل ترید
ان تذکر فی اللوح ما یحزن به قلوب احبائی او ما یفرح به کل قلب سلیم لعمرک
انی ما ارید اشاهدهم فی الأحزان یشهد بذلک اسمی الرحمن انت من
العارفین لعمری لو تقص لهم کل ما ورد علی نفسی فی سبیلی لینوحون
عبادی بصیحون فی دیاری الی ان تفارق الأرواح من اجسادهم یشهد بذلک
ما فی ملکوت بیانی انک انت من العارفین انک انت یا ایها البعید
[illegible] اذا سمعت صریر قلمی لا تحزن عن ذکره وتوکل

Provided by the Afnan Library

على الله العزيز الفرد الحكيم تبارك

هو الاقدس الاعظم

ذكر من لدنا من ذكر مولاه وقبل اليه في يوم عرض عنه اهل الشرق والغرب الا من اخذته يد الفضل انه لهو الفضال القديم قد حضر كتابك وقرئه العبد الحاضر لقاء الوجه وجبهناك ان ربك لهو المجيب يسمع نداء الذين آمنوا ويجيب كل مقبل توجه الى الافق الاعلى انه قد سمى نفسه بالكريم نوصيك بالاستقامة الكبرى في امر الله مالك العرش والثرى كم من عبد وصيناه بها فلما بلوناه بحرف زل قدمه عن صراط المستقيم اذا قرأت اللوح و تنورت بانوار الايقان قل لك الحمد يا الهي انزلت من سماء فضلك على عرفان مشرق وحيك ومطلع الهامك اسئلك ان تجعلني هيكل الاحوال مستقيما على امرك وحبك انك انت المقتدر القدير تبارك

بسمي المجيب العليم

قد ات الساعة ونفخ في الصور والميزان ينادي انا الميزان العليم ابين واظهر امام وجه العالم اعمال الامم وانا الشاهد الخبير لم يبق من ذرة الا وقد اظهرتها وانا العدل المستقيم قد جعلتني مستويا بيد العدل في ايام الله رب العالمين هذا يوم

فيه

فيه يخلق الناقور ويصيح الناقوس وينادي الصور الملك لله مالك هذا اليوم البديع انك يا ايها السامع اذا قرئت باصغاء لوح ربك وتوجهت بوجهك شطر المظلوم وقل نفسي لبلائك الفداء بما من انفقت ما انت عليه في سبيل الله العلي العظيم تبارك

جناب ورقا عليه بهاء الله هو الذاكر الناطق الامين

يا ورقاء يا ايها الناظر الى الافق الاعلى يذكرك مالك الاسماء في هذا المقام الذي سمي بالبقعة البيضاء ان ربك لهو العليم الحكيم بايد بعنايت الهي جميع دوستان آن ارض را متذكر داري تا كل بما ينبغي لايام الله متمسك شوند وعمل نمايند لعمري ان الارض تحدث والميزان ينطق وام الكتاب ينادي قد اتى الوهاب باسمه العظيم انشاء الله كل بما يحب ويرضى مؤيد شوند در جميع احوال نفوس افسرده را بنار محبت آلهي مشتعل نمائيد وبآياتش متذكر داريد چه كه خلق ضعيفند وحق قوي مشفق طوبى لاهل البهاء انهم من اهل التقديس الحمراء لا تمنعهم الحجابات ولا الاشارات عليهم بهاء الله واغنائه ورحمته التي سبقت الوجود البهاء المشرق من افق سمائه عليك وعلى الذين فازوا بهذا المقام المحمود تبارك

تا جناب ورقا

اوست ذاراى عالم

اينست جميع را دربيان امر ميفرمايم كه در اين ظهور اعظم بچشم خود ببينند وبگوش

خود بشنوند ولکن چون افق عالم بنور ظهور روشن شد اکثری از مرآتی و صیت ربانی را فراموش نمودند و باوهام خود مشغول گشتند چهره آفتاب انصاف از ابرهای اوهام بیدانشان مستور و پنهان مانده در اینصورت اگر حرکات شب پره جلوه نماید بعید نیست باسم دوست انفس متعدّه را بنظر احدیه دعوت نمائید شاید از کوثر رحمانی محروم نمانند انّه لهو المعطوف الغفور حقّ جلّ وعزّ لم یزل ولایزال لحظات عنایتش متوجّه دوستان بوده و خواهد بود انّه لهو الذّاکر العلیم

جناب ورقا علیه بهاء الله

بسمی لنطاهر النّاطق العلیم

قد توجّه الیک وجه القدم من هذا المنظر الکریم قد اراد العبد الحاضر لدی العرش ان یکتب الیک قلنا خذ قلمک آنا کنّا منزلین نلقی و ننزل و نرسل و انا المبعث المرسل المقتدر القدیر امرناه ان یحضر تلقاء الوجه بقلم و مداد فلمّا حضر انزلنا لک هذا الکتاب البدیع وارسلنا الیک ما اردته من فضل ربّک الکریم کن قائماً علی خدمة امری و ناطقاً بثنائی و عاملاً بما امرت به اذ کنت حاضراً لتلقاء عرشی العظیم انت الّذی توجّهت واقبلت الی ان دخلت وحضرت هذه البقعة التی یطوف بها الله مطاف

المخلصین انا امرنا اسماء من الأسماء بان یقعد مستویاً اذا اراد ان ینطق بهذا الأمر الّذی خضع له کلّ امر عظیم انت عملت بما امرناه من قبل انّ ربّک لهو الذّاکر العلیم تمسّک فیکلّ الأحوال بالحکمة و البیان لتأثیر تقع نعاق الّذین کفروا بالله ربّ العالمین کبّر من قبلی احبّائی الّذین نبذوا اسوائی و شربوا حیق جنّتی العزیز سوف یظهر الله عمل الّذین قاموا علی خدمة امره انّه یوفّی اجر العالمین

البهاء علیک و علی اصفیاء الله ربّ العالمین

جناب ورقا علیه بهاء الله

هو العالی علی

یا ورقاء انّ مولیک یذکرک لتذکر العباد و تبشّرهم برحمتی الّتی سبقت انّ ربّک لهو الآمر الحکیم ان طوبی لنفس بلّغت انّه معک یسمع و یری و هو شاهد النّجیر البهاء علیک و علی ولیائی فی هناک ان اذکر من قبلی و انا المشفق الکریم

ت جناب ورقا علیه بهاء الله الأبهی

هو المعزّ علی الأخصان

غادرنا البیت مقبلاً الی ارض اخری متذکّراً ایّای الأولی و ناطقاً بآیات الله ربّ العالمین سبحانه و یسبّح معنا الأشیاء کلّها تعالی مولی الأسماء الّذی بدا من مسین قد انجذب اهل الملکوت من اندآء المرتفع من شطر الأمین

Provided by the Afnan Library

من الطّور والقوم فی ضلال مبین ذ بنا الی ان بلغنا یم الما آجلنا وسمعنا من خریره
تالله قد اتی محبوب العالم وظهر من قرّت بظهوره عیون المرسلین اذا
اخذنا قلمی الأعلی واردنا ان نذکر من نطق بثنائی وطار فی هوائی وشرب
من بحر بیانی وفاز بلقائی الذی سمّی بورقا فی الصحیفة الحمرآء من قلمی الأعلی
طوبی لمن یتذکّر بذکره ویسمع قوله فی هذا الأمر البدیع انک اذا فزت
بلوحی ووجدت عرف بیانی سافر بامری ثمّ ابد النّاس الی صراطی وعرّفهم امری
وبشّرهم بفضلی وعنایتی ثمّ الق علیهم لقائینا لعلّ یتخذن لنفسهم
سبیلا الی الله العزیز الحمید البهآء المشرق من ملکوتی علیک وعلی من تمسّک
بحبل الله ربّ العرش العظیم

هو العلیم الفضّال

یا ورقا اعلم ثمّ اعرف انّا اصطفیناک لذکری وعرّفناک سبیل فضلی وحمتی وسقیناک
کوثر بیانی من ید عطائی وسمّیناک بندائی وصریر قلمی الأعلی وانبأناک بما جری من رحیق
عنایتی فی انهار جنانی واخترناک للقیام علی خدمة امری بین بریتی وذکرناک بثنائی
العظیم قل سبحانک اللّهمّ یا الهی اسئلک بایمک الأعظم ان تجعلنی
فائزا بما انزلته فی کتابک المبین انک
انت ارحم الرّاحمین

هو النّور

هو النّور المشرق من افق العالم

هذا یوم فیه ینادی المقصود ویشیر النّاس بامره المحتوم وحقیقة الحتوم طوبی للذین
اقبلوا بوجوه بیضآء وقلوب نورآء واخذوا کأس العطآء من ید مالک الأسمآء
وفاطر السّمآء وشربوا باسمه المهیمن القیّوم قد ظهرت النّار من الشّدرة ونطق
متکلّم الطّور من افق سمآء الظّهور یا ملاء الأرض تالله قد اتی الوعد والموعود من
مقامه المحمود یدعوکم الی الله مالک الغیب والشّهود قد تجلّی الرّحمن علی من فی
الامکان وظهر المنتظر الأکبر ومالک القدر یقول یا معشر البشر اقبلوا الی الأفق الأعلی
ثمّ استمعوا صریر قلمی الأعلی انه یهدیکم الی صراط الله ربّکم کان ومایکون
یا ایّها المذکور لدی المظلوم انّا سمعنا ذکرک ذکرناک بما لا یعادله ما عند الأمم لا
ما عند الأحرآء والملوک طوبی لک بما فزت بآثار قلمی الأعلی ونطق بسمک
المظلوم اذ کان مستویا علی عرش اسمه الودود انّا انزلنا الآیات وظهرنا
البیّنات وصرفنا الحجبات امام الوجوه بحیث ما منعتنا سطوة العالم ولا
بذلک من عنده کتاب مرقوم قد احاطتنا البلایا من کلّ الأشطار
والرّزایا من الأقطار وکان قلم المختار ینطق فی العشّی والأشراق وفی البکور
والآصال انّه لا اله الّا انا المختار علّام الغیوب طوبی لمن سمع ندائی
واقبل الی افقی ونطق بثنائی وقام علی خدمة امری وتمسّک بحبلی المتین

Provided by the Afnan Library

انک اذا اجتذبتک نفحات آیاتی و اخذک کوثر بیانی قل الهی الهی
ترنی البعید ارادة قربک والفقیر بحر غنائک والعطشان
کوثر عطائک اسئلک بانوار نیر سبحانک واسرار کتابک
وبانامک الاعلی و ما کان مخزونا فی خزائن قلمک وکنائز علمک یا مولی الاسماء و
فاطر السماء بان توئیدنی علی الاستقامة علی امرک والقیام علی خدمتک
ای رب ترانی مقرا بما نطق به لسان عظمتک فی ملکوت بیانک الهی الهی
قلبی وجوارحی بحیث لا تضعفها قوة الاقویا ولا اشتباهات العلماء ثم اجعلنی
مشتعلا بنار سدرتک منورا بانوار عرشک اسئلک یا مسخر الآیات
بامرک الذی به نصبت رایات ظهورک فی الآفاق واعلام نصرک فی البلاد بان تکتب
لی من قلم فضلک ما یکون معی فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر
علی ما تشاء انی قبضتک زمام الاشیاء تفعل ما تشاء وتحکم ما تریدلا الٰه الا انت
الفرد الواحد المهیمن العزیز الفضال

هو الشاهد الخبیر

قد سمعنا ندائک ورأینا توجهک واقبالک واشتعالک فی هجر مولیک
انا ذکرناک من قبل بما فاحت به نفحة الرحمن فی الامکان نسئل الله
ان یؤیدک ویوفقک علی ذکره وثنائه وخدمته انه هو المقتدر المهیمن القیوم

انک

انک اذا شربت رحیق الوحی من کأس سبحانی ووجدت عرف الرحمن من کلماتی
قل الهی الهی هجرک اهلکنی وفراقک احرقنی وظهورک حیرنی وآیاتک اضعلتنی
وبیناتک جذبتنی اسئلک بالکلمة التی بها سرع المقربون الی مقر الفداء
بان تکتب لی من قلمک الاعلی اجر لقائک والحضور امام وجهک والقیام
لدی باب عظمتک ای رب ترانی منجذبا بآیات وحیک وطائرا
فی هوآء حبک اسئلک بامطار فجر ظهورک وانوار وجهک بان تجعلنی
فی کل الاحوال متمسکا بحبل فضلک وعاملا بما امرتنی به فی کتابک انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت القوی القدیر حق اولیای خود را دوست
داشته و دارد و از برای لقا و ظهورات عنایت و مرحمت آمده ولکن ظلم ظالمین
و غفلت غافلین حایل شده چندی است ارض سجن مضطرب مشاهده میشود
چه که نفسی از اهل بغضا مدتی بر سریر حکومت جالس اگرچه بسقر راجع یعنی
عزل شد ولکن الی حین ارض ساکن نشده لذا در اظهار کلمهٔ اذن توقف
نمودیم انه هو الفضال الکریم وهو الغفور الرحیم ازاو میطلبیم آنچه را که خیر
دنیا و آخرت دران است انه علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدیر

بسمی المهیمن علی الاسماء

دراین حین سدرهٔ مبارکه که در فردوس اعلی ببیدعنایت آلهی غرس شده باین کلمه
ناطق یا اهل الارض دعوا ما عندکم من الاوهام والظنون هذا یوم فیه فک

ختم الرحیق المختوم باسم الله المهیمن القیوم اقبلوا ثم اشربوا منه رغماً لکل غافل محجوب
طوبی از برای نفسیکه ندایش را شنید و بحلاوت بیانش فائز گشت قسم
بانوار منیر معانی که از افق سما بیان مشرق است هر نفسی باصغا فائز شود مشتعل
گردد اشتعالیکه اعراض عالم و اعتراض امم او را منع ننماید و محروم ننماید
و آثارش ظاهر و هویدا گردد از اول ایام تا حین من غیر ستر و حجاب
امام وجوه امراء و علما و فقها ندا نمودیم ندائیکه اذان از برای اصغاء آن از عدم
بوجود آمده ولکن عباد از خارف ظاهره و الوان فانیه اکثر محتجبای باقیه
سرمدیه منع نمود و محروم ساخت انک اذا سمعت نغمات طیور المعانی
علی اغصان البیان طهر قلبک و صدرک بما ینبغی التوجه و الانقطاع
و قل الهی الهی لک الحمد بما اظهرت صراطک بین عبادک و دعوت الناس
الی مشرق وحیک و مطلع الهامک و مصدر اوامرک و احکامک اشهد
انک اظهرت السبیل و انزلت الدلیل و امرت الکل بما یقربهم الیک و یفهمهم فی
کل عالم من عوالمک اسئلک یا مالک الوجود بما مواج بحر جودک
و انوار شمس فضلک بان تؤیدنی فی کل الاحوال لاکون ناطقاً بذکرک مشتعلاً
بنار حبک و متذکراً بآیاتک و طائراً فی هوائک و متمسکاً بحبل عطائک
و متشبثاً بذیل کرمک ای رب ترانی عبدک مقبلاً الی افقک الاعلی
و معترفاً بوحدانیتک و فردانیتک و مقراً بعظمتک و سلطانک

اسئلک بالذی سرع الی مقر الفداء آء شوقاً للقائک و اقبل الی سهام البلاء
حباً بجمالک بان ترزقنی نعمتک التی انزلتها من سمآء امرک و المائدة التی ارسلتها من
ملکوت بیانک انک انت الذی لا تمنعک صفوف العالم و لا جنود تفعل ما تشاء
و تحکم ما تر ید لا اله الا انت العزیز الحمید ثم اسئلک یا مالک القدم بالاسم الاعظم
الذی به نورت العالم بان تقدر لی خیر الآخرة و الاولی انک انت مالک الاسماء
و فاطر السمآء لا اله الا انت المقتدر العزیز الوهاب

هو الناطق فی ملکوت البیان

کتاب انزله المظلوم لمن اراد ان یشرب الرحیق المختوم من ایادی عطاء ربه المهیمن
القیوم لیقربه النداء الی الافق الاعلی و یؤیده علی الذکر و الثنآء طوبی لمن
سمع و فاز و ویل لکل غافل محجوب انا سمعنا ذکرک ذکرناک من قبل و فی هذا الحین
فضلاً من لدنا لنذکر مالک الغیب و الشهود فدع العبد الحاضر امام الوجه بکتاب
من احببته و تمسک بحبلی و طار فی هوآء حبی و قام علی نصرة امری بین عبادی و
کان فیه اسمک انزلنا من سمآء الفضل آیات الایعاد لهاتیئی من الاشیاء
لتنکر ربک مالک الوجود ایاک ان تمنعک حوادث العالم عن مالک القدم
او تحجبک شبهات الامم عن هذا الامر المحتوم قل یا معشر البشر قد انار افق
الظهور بمالک القدر و ظهر ما کان مکنوناً فی کتب الله العزیز الودود ضعوا
ما عندکم خذوا ما امرتم به من لدی الحق علام الغیوب از لغت فصحی بلغت
نورآء توجه نمودیم امروز عالم بانوار ظهور منور و جمیع اشیاء بذکر

Provided by the Afnan Library

وثنا فرح وسرور مشغول در کتب آلهی از قبل وبعد بیاد این یوم مبارک
عیش اعظم بریا طوبی از برای نفسیکه فائز شد وبمقام یوم آکاه کشت
امر در سریر قلم آلهی مرتفع ونقش مشهود طوبی از برای نفسیکه شبهات واشارات
اهل عالم او را از مالک قدم منع ننمود واز بحر اعظم محروم نساخت طوبی لک
ولمن تشبث بهدیک الی صراطک المستقیم ونبأی العظیم کذلک اسمعناک نبأی
الأحلی وارسلنا الیک ما قرت به عین المقربین وتذکر فیهذا المقام ضلعک
وتذکر بها یاتی وتبشر بها بعنایتی علیک وعلیها وعلی الذین ما خوفتهم جنود الفراعنة و
صفوف الجبابرة عن الله رب العالمین الحمد لله الملک الحق العدل المبین

جناب ورقا علیه بهاء الله الأبهی

هو الظاهر وهو الناطق

حمد حضرت معبودیرا لایق وسزاست که در یوم قیام بکلمه علیا خلق صعود وروحانیان
اعین وشئونات مستوره را ظاهر فرمود باقتدار قلم اعلی جمیع اشیاء را
مسخر نمود وبنفوذ بیان من فی الأمکان را بظهور مکلم طور بشارت داد اوست
مکلم واوست قلم واوست لوح رغماً لکل منکر بعید وکل معرض لئیم
یا ورقا علیک عنایات الله مولی الوری الی حین سه عریضه از تو رسید
ومخصوص هریک جواب از شطر اعلی فضل نازل قل لک الحمد یا مالک الوجود
ولک البهاء یا سلطان الغیب والشهود ولک العطاء یا من فی قبضتک
زمام الأسماء ولک الفضل والبهاء یا مولی الورقاء ومعینه وممده نسئل الله

تعالی

تعالی ان یؤیدک علی امرناک به فی الحضور انه هو المشفق العطوف الغفور عزیز
وروح بفضل آلهی مذکور ند وبعنایت فائز در جمیع احوال اولیا را بحکمت
وبیان امر نموده ومینمائیم ونسئل الله ان یوفقهم علی ما یحب ویرضی البهاء
المشرق من افق سمائی بیائی علیک وعلی من معک یحیک لوجه الله رب العرش
العظیم والکرسی الرفیع یا عزیز عزالله بتوجه نمود وآن کلمه ایست
که از فم حق جل جلاله ظاهر شده ومیشود قل شهد ان عزیز یفتخر بالقیام لدی
بابک وبنبأک العظیم یا روح ان الروح ینادی ویقول لبیک
یا مولی العالم اشهد انک استویت علی عرش الظهور ونطقت
بما تکلم به الطور اشهد انک اظهرت نفسک وتجلیت بنورک الساطع للجمیع
علی من فی العالم اسئلک ان تجعلنی معروفاً بامرک وقائماً علی خدمتک
انک انت المقتدر القدیر

انا المغرد علی الأغصان والمنادی فی قطب الأمکان

قد نزل فی هذا الحین امر الله المحکم المتین یا ارض قرت عینک بما زینک الله
بقدوم اولیائه وتشرفک بهم فی کل الأحوال یا محمد علیک بهائی نامه
جناب ورقا الذی طاف حولی وطار فی هوای جهتی وقام علی خدمة
امری بلحاظ عنایت فائز ذکر جناب میرزا عطاء الله علیه بهاء الله را
نمودند وهمچنین ذکر پیت ایشان ونفوس مجتمعه در آن مذکور

مکتوب آخری که در ۲ ودحجی الی سنت من فی السموات والارضین البهاء المشرق من افق سماء ارادتی

طوبی لک یا عطا والبهاء علیک من لدی الله مالک ملکوت الأسماء
ولابیک الذی جعله الله مالک الأیجاد من فوارس مضمار المحبّة والوداد
یا محمّد قلمی که در آن ندای اولیا مرتفع و بذکر الله مشغول و عند الله مطاف
ملائکه مقرّبین است طوبی لبیت تضوّعت فیه نفحات الوحی و
ارتفع فیه ذکر الله المقتدر العلیم الحکیم جناب حکیم علیه فضل الله ربّ
العالمین مذکور بوده و هست مکرّر جناب ایشان علیه بهائی ذکر شازا
نموده انّا انزلنا له ما فاح به عرف عنایة الله مقصود العارفین وحیّی
باسمه من قبلی الأعلی کوثر البقا قل خذه باسمی ثمّ اشرب منه رغماً للذین
انکروا الیقین وسلطانه وقدرته واقتداره الذی به طار النوم من عیون
المنکرین یا حکیم الیوم یومک اطلع من افق العصمت ثمّ انطق بذکری
الذی به ارتفع النداء من کلّ الجهات قد اتی الله من افق الاقتدار
بسلطان عظیم یا حکیم علیک بهائی مرّ بین معتدین عباد را
از تلاوت دعای سحر که دیباج آن باین اسم مبارک اعلی مزیّن است
نهی نمودند بکمال تصریح ذکر شده آنچه که سبب احتراق اکباد مشرکین
ومعرضین است چه که میفرماید اسم اعظم در آن موجود و مذکور مع ذلک
مردم را از فیوضات فیّاض حقیقی که در آن اذکار مکنون محروم نمود

قل

قل یا فل یا شیخ یا بن باقر براستی میگویم ولوجه الله میگویم توهم لوجه الله
بشنو کلمهٔ مبارکهٔ منوّرهٔ ولکنه رسول الله وخاتم النبیّین بکلمهٔ لک
یوم یقوم النّاس لربّ العالمین منتهی شد سر از خواب بردار و
ملکوت بیان را طائف حول مشاهده نما یا اسم علیک بهآء الله الفرد
الأحد اردنا ان نذکر من ذکرته الذی سمّی بنور الله فی کتاب الأسماء
لیشکر به المشفق الکریم نسئل الله تبارک وتعالی ان یؤیّده علی ما ینبغی لأیّامه
ویهدیه الی صراطه الذی یمشی ویطوف فی کلّ شأن انّه هو الله لا اله الّا انا الفرد
الخبیر طوبی له ولابیه وامّه نسئل الله تعالی ان ینزل علیهما من سحاب
فضله امطار رحمته ویقرّبهما الیه انّه هو التوّاب المجیب الحمد لله العزیز المجید
ان یا قلم قل قد جاء من اسمی الذی سمّی بمیرزا قبل آقا علیه بهآء الله الأبهی
یا محمود اشهد انّک سمعت ندائی وفزت بآثاری واقبلت الی الأفق
اذا اعرض عنه العباد الّا من اقتدره ذراعی قدرتی باسمی کذلک قضی الأمر من
لدی الله ربّ العرش العظیم واولیای آن ارض را هم که در آن بیت حاضر بودند
ذکر مینمائیم نسئل الله تبارک وتعالی ان یستقیهم کوثر الاستقامة بحیث
لا تمنعهم شوکة الجبابره ولا سطوة الفراعنه امروز جوهر استقامت
اعلی وثمن از جمیع جواهرهای عالم مشاهده میشود این در ثمین را بعنایات
کلمهٔ مبارکه باید حفظ نمود چه که سارقین وخائنین برمراصد منتظر طوبی

Provided by the Afnan Library

لمن ینبئ مطالع الأوهام واخذ ما امر به من لدی الله مقصود المخلصین الهی
الهی قوّ افئدة اولیائک لئلا یمنعهم المعرضون عن الأقبال الی ساحة عزّک
وبساط عطائک ای ربّ ایّد اولیائک علی التمسّک بحبل فضلک
والانقطاع عمّن دونک انّک انت المقتدر المختار

مقالهٔ

بنام گوینده دانا

یا محمّد علیک بهآئی درنامهٔ شما که ورقا علیه بهآئی ارسال نموده ذکر
نبیل اکبر علیه بهآء الله مالک القدر در آن مذکور همچنین اذکار اولیا علیهم
بهآء الله الأبهی از قلم حبّ مرقوم هریک بذکر قلم اعلی فائز و از سحاب
فضل امطار رحمت بر افئده و قلوب مبذول داشت نسئل الله ان ینبّت
منها اوراد تحایق و لبیان انّه هو المقتدر العزیز المنّان یا محمّد علیک
بهآء الله و عنایته ایمظلوم بامد عیان محبّتش بامحبّت کامل و عنایت
کبری رقاء نمود یشهد بذلک الأرض و جبالها و اشجارها و اثمارها و لبحار
و امواجها و الشمس و انوارها ولکن بعضی عهد و وفا را شکستند و حبلش را
قطع نمودند و در مدینهٔ کبیره عمل نمودند آنچه را که عین محبّت گریست
و عبرات مخلصین و موحّدین جاری گشت از حق میطلبیم تو را تأیید
فرماید بر استقامت کبری لتقوم علی خدمة الأمر بحیث لا تمنعها صفوف الأرض و لا جنودها یا نبیل علیک بهآء ربّک

الجلیل در لیالی و ایّام اضراب عالم را بعدل و انصاف و امانت و دیانت
امر نمودیم و وصیّت فرمودیم ولکن اکثری هوی را بر هدی ترجیح
دادند و بغی و فخار را بر برّ و تقوی این ایّام یک صحیفهٔ مقدّسهٔ مبارکه
که حامل آیات و الواح الهی است مخصوص شیخ ارض صا یعنی ابن ابهر ارسال
نمودیم که شاید نفحات وحی و عرف معروف او را از منکر باز دارد و از ما عند
بما عند الله جذب نماید سبحان الله آیات خارج از احصا نازل
و بیّنات امام وجوه ظاهر ساعت و اشراطش و قیامت و سراریش
باهر قلنا یا شیخ ان تخاف من ایمانک فاحفظ اللّوح فی جیب کلمات
اذا سئلک الله فی موقف الحشر بای شیء آمنت به اذا اخرج اللّوح
و قل بهذا الکتاب المبارک العزیز المنیع اذا ترتفع ایادی الممکنات
الیه یأخذون و یضعونه علی عیونهم و یجدون منه عرف العنایة و الألطاف
و ما لا یعرف احد من الأوّلین و الآخرین یا محمّد علیک عنایتی امر ثبانی ظاهر مشهود
که حجج و براهین خاضع و خاشع و طائف حول ولکن حجاب اعمال کلّ را منع نموده و محروم
ساخته از حق بطلبید کلّ را تأیید فرماید تو فیق بخشد تا در ایّام ظهور از تجلیات
انوار نیّر فضل و عطا محروم نمانند اگرچه الیوم مفتریات نفسیّه در سرّ
نار مختفی و بعضا افروخته سوف یظهر الله ما کان مکنونا فی صدور
المخلصین این ایّام ایّام ظهور ما انزل الرحمن فی الفرقان است

Provided by the Afnan Library

قوله تعالی انها ان تک مثقال حبة من خردل فتکن فی صخرة او فی السموات او فی الارض یأت بها الله

همچنین یوم ظهور خائنهٔ اعین و خافیهٔ صدور است ارحق میطلبیم اولیایش را حفظ فرماید و از شر نفوس غافله حراست نماید انه علی کل شیء قدیر

البهاء من الله علیکم یا معشر الاولیاء وعلی الذین یحبونکم لوجه المشرق المنیر

ط جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

بسمی الذی به بدّل الله الشر البحت بالخیر الثابت

الحمد لله الذی بدّل الغضب بالقهر بالرحمة والنصر وقدّر لکل قطرة من دماء شهدائه خلقاً للنصرة امره المبرم الحکیم والحمد لله الذی رفع علم الاقتدار مرة بامنائه واصفیائه واخری باعدائه انه هو المقتدر الذی لا تمنعه ارادات خلقه عمّا اراد وهو المقتدر العلیم لله الحمد وارد شد براولیا ودارض یا آنچه که سبب ظهورات ظفر و نصرت است اگر انمقام و ماثر فیه از قلم جاری شود جمیع احزاب عالم خود را طائف حول مشاهده نمایند یا ایها المذکور لدی العرش یوم یوم نصرت است لله الحمد ذیل حضرت سلطان از غبارهای شنیعه و ارتکابات قبیحهٔ ظالمیه مطهّر و مقدّس و منزّه بوده نه در الحقیقه باید جمیع اولیا کما فی السابق از حق جلّ جلاله حفظش را مسئلت نمایند آلهی آلهی اسئلک بآیاتک الکبری وظهوراتک

عظمتک فی ناسوت الانشاء و بالملائ العلی المکنونة فی معادن العباد و بأثمار سدرات غیاثک فی البلاد ان تحفظ حضرة السلطان بقدرتک و سلطانک ثم ایّده علی اظهار العدل الذی یستضیئ بنوره الآفاق ثم افتح یا الهی علی وجهه باب فضلک وغنائک وجودک وعطائک انک انت المقتدر العزیز الوهاب

نامهٔ آنجناب که در ذکر بعضی امورات نالائقه از خائنین بوده امام وجه قرائت شد طوبی لک ونعیما لک چه که در جمیع احوال بحق ناظری و بذکر خیر ناطق ادب از سجیهٔ انسانست وعند الله مقبول ازحق بطلب عباد را ازاین طراز مبارک منیر محروم نفرماید انه هو السامع المجیب امروز باید اولیا واصفیا بتمام همّت بر نصرت امر الهی قیام نمایند ولکن بحکمت وبیان غیر ملوم درلیالی وایام مقربان باب فضل وعطا را وصیت میفرماید باصلاحیکه سبب عمار عالم وتهذیب نفوس امم است باید از اموریکه عرف فساد از آن منتشر است تجنب نمایند وبهیچوجه دخل نشوند حال برکشتی از امرای ارض واضح ومعلوم شده که این حزب جز باصلاح و ما ترتفع به الدولة والملة ناظر نبوده و نیستند وحضرت سلطان بنفسه براین فقره آگاه وهم چنین حضرت نایب السلطنة ایده الله ولکن اظهارش را مصلحت ندیده اند یا ایها القائم امام الوجه والطائف حول العرش این ایام مخصوص شهدای ارض یا سدرة منتهی نازل شد آنچه که عرفش بدوام ملک وملکوت باقی و برقرار است وارد شد بر آن نفوس مقدسه آنچه که روح الامین مع ملائکه مقربین نوحه نمودند طوبی

لهم ونعیما لهم استقامتی ازآن نفوس مقدسه ظاهر که سبب حیرت
ملاء اعلی گشت یکفقره ازآن سه فقره ارسال شد وبعد دوفقرهٔ دیگر
ارسال میشود ولکن اخباریکه رسید هریک مخالف دیگری بود در بعضی
ازظلمهای واره واز قلم اعلی مطابق آنچه ذکر نموده اند جاری ونازل گشت آنچه
که آثار وثمرات آن در هر یوم ظاهر شده وخواهد شد لعمر الله اعداء نصرتی نموده اند
که شبه ومثل نداشته ونخواهد داشت سبحان الله خسارت کبری رنج اعظم
شمرده اند ازحق جل جلاله بطلبید که شاید برآنچه عمل نموده اند آگاه شوند
دوستان حق طرا از قبل مظلوم ذکر نمائید تا کل بنور ذکر الهی منور ومتذکر
شوند لوحی هم مخصوص حضرات افنان علیهم بهاء الله ورحمته و
عنایته وسایر احزاب عالم نازل انشاء الله ارسال میشود در جمیع احوال باید
بانتشار آثار مشغول باشید ومجالس ومحافل را از نفحات عنبرسان معطر دارید
انه یؤیدک ویوفقک وهو المشفق الکریم البهاء المشرق من افق سمائی علیک
وعلی من معک ولیسمع قولک فی هذا النبأ الذی به ارتعدت
فرائص کل مشرک اثیم الحمد لله العلیم الحکیم
هو العلیم

باشرقلم اعتنا شده

قد ذکرت من هاجر الی الله الذی قطع البر والبحر الی ان ورد وسمع نداء المظلوم
فی السجن

فی السجن ذکرناک بهذا اللوح البدیع لتشکر ربک الذی خلقک وغفرک
وعرفک سبیله المستقیم طوبی لمن جعل فی سبیلی وجد عرف عنایتی
وفاز بذکری ولوحی المشرق المنیر یا مرتضی انا نوصیک والذین
آمنوا بالاستقامة علی هذا الامر الذی به نطقت الاشیاء الملک لله
رب العالمین البهاء علیک وعلی من معک نعاق الذین کفروا بیوم الدین
کفروا بیوم الدین کذلک نطق القلم فی السجن الاعظم نعیما لمن سمع
ویل للمنکرین ولکل جاحل مریب متابعه

جناب حاجی یوسف علیه بهاء الله

بسمی الذاکر العلیم

کتاب انزله المقصود لیهدی الناس الی صراط المستقیم ویقربهم الی مقام
تنادی فیه السدرة الملک لله رب العالمین یا یوسف اسمع النداء
من شطر المظلوم انه ینذکرک ویؤیدک علی التقرب الی الغایة القصوی والذروة
العلیا المقام الذی استقر فیه عرش عنایة ربک الغفور الکریم اشکر الله
بما وفقک علی الاقبال اذا عرض عنه کل عالم بعید قل یا ملأ الهی انا
عبدک وابن عبدک قد اقبلت الیک واردت من بحر جودک ما یحملنی
منقطعا عن دونک وناطقا بثنائک وطائرا فی هوائک اشهد ان
رحیق ثنائک اخذنی وسلسبیل بیانک اسکرنی اسئلک بلحاظک

Provided by the Afnan Library

وندائک وبالامر الذی به سخرت الکائنات واجتذبت الممکنات
بان تنزل علی من سمآء عطائک مایطهرنی من شبهات الذین انکروا ظهورک
وجادلوا بآیاتک وعرضوا عن مشرق صفاتک ومطلع اوامرک ای رب
قدرلی بجودک مایجعلنی ثابتاً علی امرک وخدمة اولیائک لانک انت المقتدر
الغفور الرحیم

جناب ملا حمیدش علیه بهآء الله

هوالناظر من افقه الاعلی

یا ملا اسمع ندآء مولی الوری من شطر السجن انه یقربک الی الله ویطهرک
عن العصیان ویقیمک علی شریعة الرحمن من ایادی الفضل والعطآء انه هو العزیز
الوهاب قد ازننا لک فی هذا اللیل مایجذبک الی الله رب الارباب
قل یا ملاء الفرقان افتحوا اعینکم قد اتی الرحمن بقدرته وسلطانه ایاکم
ان تمنعکم شبهات البشر عن المنظر الاکبر او تحرمکم سطوة الظالمین
الذین نقضوا المیثاق فی الکتاب انک اذا سمعت ندآء المظلوم ونسیت
رحیقی المختوم باسمی القیوم قل اهی اهی لک الحمد بما سمعتنی ندائک الاحلی
وارتیتنی آیاتک العلیا اسئلک بالکلمة التی بها انجذبت الارض
والسمآء بان تجعلنی من الذین ما منعهم شیء من الاشیاء عن التوجه الی

انوار وجهک یا فاطر السمآء ومالک ملکوت الاسمآء ای رب تری عبراتی وتسمع
زفراتی اسئلک بخفیف سدرتک وخریر مآء عنایتک بان توفقنی علی ما تحب
وترضی ایرب انا عبدک وابن عبدک معترفا بظهورک واقتدارک وسلطانک
اسئلک ان تحفظنی عن کل خیر نزلته فی کتابک وقدرته
لاصفیائک انک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا انت العلیم الحکیم

جناب ورقا علیه بهآء الله الابهی

هوالمقتدر علی ما یشآء وهو العلیم القیوم

یوم اتی بنفسه نداء مینماید ومن علی الارض را باقبال علی دعوت میفرماید این
یوم در مقامی نوری ساطع مقر مبین را صراط مستقیم راه نماید وانبآء عظیم
آگاهی بخشد یاواو علیک بهآئی وعنایتی دراین حین احد اغصانی
الذی سمی بضیآء فی الصحیفة الحمرآء حضر وذکر ذکرناک بآیات احاطت
من فی السموات والارضین ودر مقام اخری این یوم کوثر حیوان است
ازبرای من فی الامکان اوست سلسبیل حقیقی وکوثر معنوی تشنگان را
ازید عطا عطا فرماید آنچه را که سبب حیات سرمدی است قل هنیئاً
للشاربین یارا علیک بهآئی وعنایتی جمیع عالم ازبرای عرفان این یوم
مبارک خلق شده اند ولکن اکثر اهل عالم محروم الا من شآء الله
ربک ودر مقامی اوست دارای دفتر عالم ونزد اوست اسرار امم
مرة ترا مستویاً علی عرش البیان ویعلم الناس بما یقربهم و

Provided by the Afnan Library

یعرفهم وینفعهم واخری تراه مترجمًا للأحزاب کاتبها کذلک نطق
قلمی الأعلی فی هذا اللوح المبارک المبین واگر اسرار این یوم ذکر شود
کل را منصعق بینی الا معدودی یا ورقا علیک بهاء الله ملک
ملکوت الأسماء الحمد لله فائز شدی وعمل نمودی آنچه را که در
حضور القاشد طوبی لک ولمن سمع ندائک فی امر مولیک
کمثل این ایام بذکر قلم اعلی فائز شدی نسئل الله ان یؤیدک علی تحبیر
القلوب باسم ربک العزیز المحبوب یا عزیز لدی العرش
مذکوری وبعنایت فائز یا روح الله اشکر الله بما ایدک ووفقک
واحضرک واسمعک ندائه الأحلی فی افقه الأعلی البهاء
علیکم وعلی من یحبکم ویسمع قولکم فی هذا الکتاب العظیم

یعز علی دلیلی نفسی و برهانی امری
وحجتی جمالی المنیر

جناب ورقا علیه بهاء الله

المشرق من افق اللوح

یا ورقا قد حضر ما ارسلته الی العبد الحاضر لدی العرش وفاز باصغاء المظلوم

فی هذا المقام الکریم ونجیبک بهذا اللوح ان ربک لهو المشفق الغفور العلیم
ذکر الناس بایامی وعرفهم ما ینبغی لهم فی هذا الیوم الذی نصبت رایة انه لا اله الا
انا العزیز العظیم البهاء علیک وعلی من یسمع قولک فی هذا الأمر البدیع

هو المحصی من علی من فی الأرض والسماء

قد حضر لدی المظلوم کتابک وذکره العبد الحاضر لدی الوجه وفاز باصغاء من
عنده ام الکتاب سمعنا ما نادیت به الله طوبی للسانک بما اعترف
بما نطق به لسان العظمة قبل خلق الأشیاء انه لا اله الا هو الغفور الوهاب نشهد
انک وجدت نفحات الوحی واقبلت الی الأفق الأعلی اذا اعرض عنه علماء
الأرض وفقهائها فی یوم نادی المناد الملک لله رب الأرباب انک اذا
فرت ببیان ربک الرحمن قل لها لها انت الذی بایاک تحرکت
افلاک الوجود وبجودک ظهرت لئالی بحر علمک یا مالک الغیب والشهود اسئلک
بانوار وجهک وبسرار کتابک وباسمک الذی به تحرکت ارضک وسمائک
بان توئیدنی علی ذکرک وثنائک وما ینبغی به ذکری فی زبرک والواحک ای رب
اجد عرف ظهورک انه اخذنی علی شأن اقبلت الیک ونطقت بثنائک
اسئلک بحر آیاتک واشراقات انوار شمس امرک بان تقدر لی
من توجهک الأعلی خیر الآخرة والأولی وتجعلنی فی کل الأحوال قائمًا

Provided by the Afnan Library

على خدمتك وناطقاً بذكرك ومقبلاً الى افقك ومتوجهاً الى انوار وجهك
اى رب ترانى مقبلاً اليك ومتشبثاً باذيال ردآء رحمتك اسئلك
بان لا تحجبنى عما عندك انك انت المقتدر العزيز الفضال

١٥٢

بسم ربنا الاقدس الاسم العلى الابهى

سبحانك يا الهى ومقصودى ومعبودى تسمع نداآء احبائك وترى عملهم ليائك
انهم لا يرون لانفسهم من ذكر لا ثناء ولا بيان ولا عمل ولا مال الا بحبك
وفضلك وعنايتك ولا تحمع عنهم زخارف الدنيا الا ويكون قصدهم
الانفاق فى سبيلك ولا يحبون شيئاً من الاشياء الا الا علاآء كلمتك
وارتفاع امرك اولئك اصفيائك بين خلقك وامنائك فى بلادك
لا يقعدون الا باسمك ولا يقومون الا بذكرك ولا يأكلون الا ويكون مقترناً بشكرك
وحمدك اسئلك يا مطاف الملاء الاعلى بان تؤيدهم فى كل الاحوال كما
ايدتهم من قبل ليظهر منهم فى كل حين ما يعيد اليك ويكون معترفاً بعرف
رضائك ثم اسئلك يا سلطان العطاآء ومالك ملكوت الاسمآء بندائك
الاحلى وآياتك قدرتك فى ناسوت الانشاء بان تنزل على من قصر امره
على ذكرك وثنائك بين عبادك وقام على خدمة امرك من سمآء فضلك
امطار كرمك ورذاذ جودك واسكيب عنايتك انك انت المقتدر

على ما شآء لا اله الا انت الآمر الحكيم

هو السامع المجيب

قل الهى الهى كم من زفرات صعدت فى ايامك وكم من عبرات نزلت
فى هجرك وفراقك اى رب تسمع ضجيج المشتاقين وصريخهم فى ايامك
هم الذين ذابت اكبادهم من نار حبك واحترقت قلوبهم فى بعدك
اسئلك بنور وصالك ونفوذ امرك الذى احاط بلادك وديارك
بان تقدر للآملين الحضور امام وجهك والقيام لدى بابك
رحمتك اى رب قد خلقتهم لاصغآء ندائك ومشاهدة انوار جمالك
اسئلك بجودك الذى احاط الوجود بان لا تمنعهم عما خلقتهم له اى رب ترى
المقبلين اقبلوا بوجوه نورآء الى مقامك الاعلى والمقبلات فى بيتك
يا مولى الورى ورب الآخرة والاولى ان تمنعهم يا الهى عن باب
فضلك باى باب يتوجهون اسئلك يا مالك القدم بالاسم الاعظم
الذى استوى على عرش البيان فى قطب الامكان بان تقدر
لعبادك وامائك ما تقر به عيونهم وتفرح به قلوبهم وتطمئن به نفوسهم
انك انت الذى بامسك نصبت رايات يفعل ما يشاء واقلم يحكم ما يريد
وانك انت العزيز الحميد اى رب ترى الموحدين بين ايادى

المشرکین وما ورد علیهم من طغاة خلقک وبغاة عبادک ثم اسئلک بان
تحفظهم بجنود قوتک وصفوف اقتدارک ثم اکتب لهم ما ینبغی لسماء
کرمک او بحر رحمتک وشمس جودک انک انت المعطی المشفق الغفور الکریم

تمت بحمد الله

هوالناظر وهوالسامع وهوالمجیب

ای مقبل الی الله ندای ملک اسماء در این لیله بلما که نور رسان عالم را روشن
نموده بشنو نفوسیکه خود را از اهل دانش وبینش میشمرند باصغای
قلم فائز نه وباوهام امم مشغول در قرون واعصار حزبی از احزاب
که خود را اعلی الخلق میشمردند واتقی العباد مینامیدند یعنی حزب شیعه
نزد ظهور محک الهی از اخبث ناس در اعراض مشاهده گشتند در لیالی وایام مرتبا
عند ذکر اسم قائم قیام مینمودند وعجل الله فرجه میگفتند ونتیجه اینقول
کذب عجل الله فی نقمتهم شد کل بسقر راجع الا معدودی چنانچه بقسمی
آن نفوس از عالم وجاهل در اطفاء نور الهی کوشیدند ومطلع آیات را
شهید نمودند سبب وعلت این ظلم اکبر انکه نفوسی کذاب با آن حزب
مردود متحد گشتند وبصد هزار حیل ومکر ذکر ناحیه وجابلقا وجابلصا و
امثال آن بمیان آوردند بقصص کذبه در قلوب ورؤس فرقه غافله رسوخ
نمودند والی حین آن حزب منتظرند که از جابلقای موهوم این امر معلوم
ظاهر شود هیهات هیهات حال هم نفوسی چند از ناعقین

در ارض کاف ورا بر اعراض وانکار قیام نمودند ودر صدد ترتیب امثال آن
امور موهومه بوده وهستند انقدر ادراک ننموده اند که امروز یوم الله است
ودر جمیع صحف وزبر وکتب این یوم باین نسبت کبری معروف مع ذلک
مجددا بساعی قبل تشبث نمودند بگوای ملحدین اگر حزب فرقان از آنچه بآن
متمسک بودند ثمری دیدند شما هم خواهید دید قل اتقوا الله یا قوم ولا
تکونوا من الذین هم لا یفقهون هذا یوم لا ینکر فیه الا الله وحده واولیائه الذین
قاموا علی الامر بامره المبرم الحکیم بگو امروز کتب عالم کفایت ننماید مگر باین
کتاب ظاهر باهر مبین امروز ام الکتاب ناطق ومتکلم طور ظاهر ومبین
جمیع امور معلق باراده اش بوده وخواهد بود حضرت مبشر بقطه اولی
بانا اول العابدین ناطق واین قوم بچه دلیل اضلال عباد ساعی وجاهد
طوبی لک بما شربت رحیق الاستقامة من کأس سیاپن ربک الحکیم ان احفظ
هذا المقام باسمی منقطعا عن الذین کفروا بالله رب العالمین قد حضر العبد
المحاضر لدی الوجه وذکرک عند مولیٰ ذکرناک بهذا الذکر البدیع رأینا اقبالک
وسمعنا ندائک اجبناک بآیات لاحت من افقها شمس فضل ربک المشفق
الکریم البهاء علیک وعلی کل ثابت مستقیم

لیحمی اسمی من علی من فی الارض والسماء

کتاب نزله الله بالحق وفیه امر الناس بالعدل والتقی انه لمولی الوری فی قبضته ملکوت الامر والخلق

وفی یمینه ارقّة من فی السّموات والأرضین کن قائماً علی خدمة الأمر وناطقاً بثناء
ربّ العالمین کم من عبد اقبل ثمّ اعرض ومن ثمّ کفر وکم من عبد اشرق من افق
الأستقامة بأقدار خضعت لها اعناق الذین اعرضوا عن صراطه المستقیم کن ناظراً
الی الافق الأعلی وساعیاً فی الخیرات کذلک یأمرک منزل الآیات من لدن قوی قدیر
طوبی لک ولمن عرف به الله وشهد بما شهد لسانه قبل خلق من فی السّموات
والأرض انّه لا الّه الّا انا المقتدر القدیر اتّزیّنا سماء البیان بنیّر العرفان طوبی
للفائزین یا حزب الله ان استمعوا ندآء الذی ارتفع من شطر سجنه انّه لا الّه
الّا انا الأمر الحکیم الّا تعبدوا الّا ایّاه هذا ما حکم به القلم الأعلی اذ کان فی سجنه العظیم
کونوا علی شأن لا تحزنکم اقتدار الذین اعرضوا عن الوجه وعملوا ما ناح به الرّوح
الأمین البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک وعلی الذین فازوا بهذا النّبأ
العظیم تمّت

بنام آسمان معانی

حق ظاهر و از افق اقتدار مشرق بگو ملاحظه نمائید که چگونه عالم را
بحرکت آورده امینت زلزلهٔ آن ساعت که ظاهر شده و همه را اخذ نموده
الّا معدودی از دلّای وجه الهی وسبب اعراض عالم علمای عصر بوده اند
خود میگویند حضرت قائم بکلمهٔ نطق میفرماید که تقبای ارض که اعلی النّاقند
اجتناب مینمایند مع ذلک خود بجسارت عظیم قیام نمودند اگر در انجمله
تفکر مینمودند هر آینه از اجتناب تقبا متذکر میشدند وخود دعوی
علم و ایقان نمی نمودند وبر مطلع اسماء وصفات مقصود عالمیان

وارد

وارد نیاورد آنچه را که رعد نوحه نمود و سحاب گریست البهاء المشرق
من افق سماء جبروتی علیک وعلی کلّ منصف انصف فی مرآة ربّ العالمین

هو النّاطق فی ملکوت البیان

آنا کنّا ذکرنا الذکر ومراتبه وثنّی علیه اذا طلعت من الغرفة النّورا، طلعة علی هیئة
الحور آء وسئلت عن الذکر ومقامه اذا خرجت طلعة اخری
وقالت انّه هو نار محبّة الله واذا تجلّت علی طور الجمال ظهرت الکلمة العلیا علی
صورة انّه لا الّه الّا انا المقتدر المحبوب اذا نادت عن یمینها طلعة اخری وقالت
هل یثبت علی تقدیر حکم النّبیّ قل ای وربّی المهیمن القیّوم انّه فی هذا الحین ینادی بأعلی
النّداء فی سجن عکّا ویقول یا آله الوجود لک الحمد بما تشرّفت دیارک بقدومک
وزیّنتها بنائم فجر ظهورک اسئلک بأن تقدّرلمن اقبل الیک شرب رحیق
وحیک وسمع ندآئک ما ینبغی لسماء کرمک وشمس جودک ای ربّ قد عرفت
سدرة الرّجآء فی فئدة احبّتک لا تمنع عنها فرات رحمتک ولا تقطعها
من سیوف اعدائک انّک انت المقتدر العلیم الحکیم طوبی لبصیر رأی
افقک وسمیع فاز بندائک ولمبیّن نطق بذکرک العزیز المحبوب
الحمد لک یا آله الغیب والشّهود ومالک الوجود

بسمی المهیمن علی الأسماء

بذا نیل فیه اشرقت شمس البیان وهطلت امطار العرفان وماج بحر العلم

وهاج عرف الله المهيمن القيوم قد كنا صامتاً قمنا ونطقنا وانطقنا الأشياء
على انه لا اله الا انا الحق علام الغيوب هذا يوم بشر به رسل الله من قبل
ونطق بثنائه لوح المحفوظ قل يا معشر البشر اتقوا مالك القدر ولا تنكروا الذي
به اقبلت القلوب الى العزيز الودود ضعوا ما عندكم من العلم والحكمة آراء وخذوا ما امرتم
به في هذا الكتاب المشهود تالله ان الكتاب ينطق والقوم هم لا يسمعون قد صاح
الصخرة وارتفعت الصيحة ونطقت الأشياء والقوم لا يفقهون طوبى لأذن
ما منعته الأوهام ولعين حجبتها شبهات الذين كفروا بالله مالك الوجود
انا نوصيك بالحكمة والبيان وبما يقربك الى المقام المحمود اياك ان تمنعك
سبحات القوم عن يوم الله مالك الغيب والشهود كذلك اظهر اللوح
آياته والنور اشراقه لتشكر ربك المهيمن على ما كان وما يكون انها آيات الظهور
اللائح الساطع من افق الفضل عليك وعلى الذين ما منعهم شيء من الأشياء اقبلوا
الى الأفق الأعلى وقالوا لبيك لبيك يا مقصود العالم لبيك
لبيك يا مظهر الظهور تمت

هو السامع المجيب

نفسی که الیوم باسم حق خود را از عند خلق فارغ و آزاد نموده و از لئالی اصداف
بحر عنایت الهی است هیچ وصفی بان مقام نرسد چه که اوصاف محدث و دا
بحد و نفوس ولکن بمقام اعلی از اذکار و اوصاف و در رتبه او

ومقام اعلی اخصا مبترا لله الحمد از حق بپان باسم محبوب امکان آشامیدی
واین همان حق است که لازال مختوم بوده واز کل مستور ودر ایظهور اعظم
اصبع اراده اش ختمش را برداشت وفرمود هلموا وتعالوا یا اهل البهاء
وهلموا وتعالوا یا اصحاب سفینتی الحمراء وهلموا وتعالوا یا اولیاء الله
با لقلوب الی الأفق الأعلی انک اذا فزت بندائی وآثار قلمی قل الهی الهی
فراقک اشعلنی وهجرک قابض روحی والبعد عن بساط قربک اعلی عدوی
اسلک یا من بیدک سرع المقربون الی مقر القدس آلا انفاق اروا صحهم
فی سبیلک واجتنت افئدة المخلصین من نفحات بیانک فی ملکوت
عزک بان تجعلنی فی کل الأحوال منجذبا بآیاتک ومشتعلا بنار محبتک
متحرکا بارادتک ومتکلما بما یقرب الناس الی صراطک انک ای رب
لا تمنع قاصدیک عن بحر عطائک ولا عاشقیک عن ساحة قربک انت
الذی بندائک قام اهل القبور ونفخ فی الصور وظهر ما کان مکنونا فی علمک
ومخزونا فی کنز عصمتک اسلک ان لا تخیب عبدک عما قدرته
لاصفیائک وامنائک انک انت المقتدر العلیم الحکیم وفی قبضتک
زمام من فی السموات والأرضین ای رب ایدنی علی ذکرک بین عبادک
بالحکمة والبیان وتبلیغ امرک بین الادیان اسلک بآیات الکائنات

Provided by the Afnan Library

ومرتبی الممکنات بان تظهرنی بجودک وقدرتک ما ترتفع به
اعلام ذکرک وثنائک وتنشر به ما انزلته فی کتابک انک
انت القوی القدیر وبالاجابة جدیر مقابله
عزیز الله علیه بهاء الله

بسمی المشرق من افق سماء البرهان

قد سمع المظلوم ندائک واجابک بما کان للاراضی تطیبة المبارکة
رؤاذا الرحمة وللریاض المعرقة نسمة العنایة ولسماء البیان شمس الایقان
وللعطشان کوثر الحیوان ولاهل البهاء رائحة الرحمن اشکر قلمی
الاعلی انه ذکرک بما یکون باقیا بدوام ملکوت الله رب العالمین
مقابله
روح الله علیه بهاء الله

بنام انکه پنهان است وحینی که ظاهر وهویدا ست

انچه بسان فؤاد بآن نطق نمود وبشرف اصغا فائز قل الهی الهی
لک الحمد بما خلقتنی بکلمتک العلیا واظهرتنی فی ایامک یا مولی الوری
ورب العرش والثری اسئلک بالسفینة التی استوی
علیها البحر الاعظم وبامرک الذی به سخرت العالم بان تجعلنی

ساکنا فی ظل قباب رحمتک وسماء فضلک ثم قدر لی ما یقربنی الیک فی کل الاحوال
ویؤیدنی علی نصرة امرک انک انت الغنی المتعال لا اله الا انت العزیز الفضال
مقابله
ولی الله علیه بهاء الله

هو الناطق فی ملکوت البیان

طوبی لک بما اقبلت فی اول ایامک الی ربک رب العرش العظیم قل الهی الهی
ترانی مقبلا الی سماء ظهورک وناطقا بثنائک وآیاتک ومعترفا بما اشرق
من افق ملکوت عرفانک اسئلک بان تجعلنی مؤیدا علی نصرة امرک
واعلاء کلمتک بحیث ترتفع رایات ذکرک فی مدینک ودیارک انک انت مولی
العالم ومربی الامم لا اله الا انت القوی القدیر مقابله

هو الاقدس الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو والذی ظهر بالحق انه لهو الکنز المخزون والسر المکنون
والرمز المجلل المستور ومحبوب ما کان وما یکون طوبی لنفس ادرکت ایامه
وسمعت ندائه وفازت بالطافه وقامت علی خدمته بین العباد ونادت
بثنائه فی البلاد لعمری انها من اهل النجة العلیا والملاء الاعلی کذلک قضی الامر
فی الصحیفة الحمراء من قلم الاعلی الذی به نفخ فی الصور وانصعق من فی الارض والسماء
الا من اقبل الی مقر عزه وارتفع الی مقام قربه انا نادیناه بالحق وانطقناه بالصدق
المعطی الغفور الرحیم ان الملکوت فی قبضة قدرتی والجبروت فی یمین ارادتی و
النبوت مرتفعات بامری والارض انبطت باذنی والصخرة ناحت لبلیتی

والسدرة صاحت لرزيتي عيون اهل الوفا، ذرفت لمصابي وما ورد علي من الذين
كفروا بآياتي واعرضوا عن جمالي ونقضوا عهدي ونكثوا ميثاقي ونبذوا
اوامري واعترضوا علي برهاني وقاموا علي تضييع امري بين خلقي كذلك نطق
قلمي في هذا الهيكل العزيز البديع وانه يشهد العالم بظهور الله وسلطانه وعلوه
وسموه واستعلائه طوبى لاذن توجهت اليه وللسان اعترف بما نطق به
لسان الرحمن ولبصر رأى منظر الله المهيمن العليم الحكيم الحمد لله رب العالمين

متابعة

هو المنادي بين الأرض والسماء

سبحان الذي ينطق في الليالي والأيام وفي الصبح والاشراق وينزل الآيات
كيف يشاء على شأن ما منعته ظلم فراعنة الأرض ولا جبابرة البلاء ان القلم الرحمن
يتحرك فيكل الاحيان وينادي باعلى النداء في ناسوت الانشاء، وديع الكل
الى الله في المآب هذا اليوم خبر به الروح من قبله الكليم ومن بعده محمد رسول الله
الذي اذا ظهر نطقت الحصاة وشهدت في يده البيضاء، انه لا اله الا هو العزيز
الوهاب انا وجدنا من عرف الحب اقبلنا اليك وذكرناك بمولى
الأذكار انك اذا وجدت عرف عنايتي وفزت بلوحي قم وقل
اسئلك يا الهي الأسماء وفاطر السماء ان تجعلني من الذين ما منعتهم نعاق
اعدائك عن حبك وما خوفتهم زمايير الأشقياء في ايامك انك انت الآمر المقتدر العليم
ت عز الله عليه بهائي وعنايتي ورحمتي

هو المشفق الكريم

يا الهي وسيدي ورجائي تعلم بأن المظلوم يحب ان يذكر ابن من اقبل

الى افنانك

الى افنانك وقام على خدمتك ونطق بثنائك وساق اغنامك الى
شريعتك اسئلك يا الهي العالم ومقصود الأمم بان تكتب له خير الآخرة
في كتابك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت السامع المجيب

شابعة

ت روح الله عليه بهائي ورحمتي وعنايتي

هو السميع البصير

طوبى لك انت الذي في ضعفك اعترفت بكبريآء الله وعظمته طوبى لأمتك
وقامت على ما ينبغي نسئل الله ان يكتب لك من قلمه الأعلى ما ينبغي لكرمه
وكرمه فضله انه جواد كريم الحمد لله رب العالمين

شابعة

هو الشاهد الخبير

شهد الله انه لا اله الا هو والذي ينطق على العرش اذ كان على ما اراد
لهو اليسر الممكون الذي فاز بعرفانه الا من اراد الله العلي العظيم انه اتى بقدرة
لم تضعفه شوكة الأقوياء وسلطان لا تخوفه جنود الذين اعرضوا عن الوجه وانكروا
هذا الظهور الذي به بشرت كتب الله رب العالمين انا سمعنا ندائك
اجبناك وذكرناك بذكر لا تعادله زخارف العالم ولا ما عند الأمم يشهد
بذلك كل عارف بصير خذ كوثر الاستقامة باسم ربك
ثم اشرب بذكره الحكيم طوبى لعبد تنور بانوار الايقان
وويل لكل غافل مريب ضع ما عند العالم وخذ ما ارسلناه اليك بقدرة من لدنا
العزيز الحميد كذلك نطق لسان العظمة اذ كان في السجن بما اكتسبت ايدي الغافلين

Provided by the Afnan Library

البهآء المشرق من افق سمآء حمتی علیک وعلی کل صابر وکل عالم فازالنبآء العظیم
هو البصیر
یاروح الله قد اقبل الیک الروح الاعظم من شطر السجن وذکرک بالانفد عرفه بدوام ملکوتی وبقاء جبروتی انک اذا وجدت وعرفت قل لک الحمد یا بحر العطاء ولک الشکر بما اظهرتنی وانطقتنی فی اول یامی بذکرک وثنائک انک انت
الغفور الرحیم
هو السامع
یاولی علیک بهآئی وعنایتی ان لحاظی من افقی توجه الیکم والنور اشرق من افق اللوح فضلاً لکم قل سبوح قدوس ربنا رب العرش العظیم والکرسی الرفیع
لمحفل علیه بهآئی من الاسمآء
هو العلیم
یابدیع ان البدیع یذکرک فی حضور نظهار الفضل الله بغتته وارزاقه الجود ورحمته قد کنا معکم فی کل الاحوال وسنعاملکم بما یحق لنا وصیکم ونحصکم وذکرکم و ثنائکم طوبی لکم بما تحکمون فی سبیلی الواضح المستقیم
هو الله تعالی شانه الغنایة والالطاف
یاغیرالله آنا ذکرناک فی هذا الحین ان ذکری تراه مرة کالشمس لشرقة من افق سمآء الفضل واخری کالسحاب لعشاق الرحمن وتارة تراه مثل قدام اولیائی وجواهر الاعظم محفوظ من اراده الله رب العالمین

ت ضلع جناب ع ب علیهما بهآء الله
هو الناظر من افقه الابهی
ذکر من لدی المظلوم لورقة همنت بریحها اذا عرض عنه علمآء الارض کلها الا من شآء الله رب العالمین طوبی لعبد تمسک بالله مولی الوری ولامته تشبثت بذیله المنیر کم من عبد عرض وکفر بالله وکم من ورقة سمعت وقبلت وقالت لبیک یا مقصود المرسلین یاورقتی علیک بهآئی وذکری وعنایتی ورحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین ان اشکری ربک بهذا الفضل الاعظم وقولی لک الحمد یا محبوب العارفین
ورقه ضلع جناب ورقآء علیه بهآئی ورحمتی وعنایتی
هو الاقدس الاعظم الابهی
شهد الله انه لاالٰه الا هو والمظلوم فی حزن ما رأت عین الابداع شبهه یشهد بذلک کتابی الاعظم الذی رقم من قلم الله العلیم الحکیم یاورقتی یاامتی اگرچه احزان احاطه نموده ولکن حزن عالم مالک قدم را ازامر منع ننموده ونخواهد نمود بلادر سبیلش محبوب بوده وهست انشاء الله آن ورقه باکمال روح وریحان بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند مرة بعد مرة بذکر حق جل جلاله فائز شدی ان ربک لهو السامع المجیب

طوبی لک ولاتک ولمن معکما من جناب آقا اللہ رب العالمین جناب ورقا علیہ
بہائی عنایتی در ظل قباب عظمت بوده وهستند انه ممن نصر امر ربه وذکره
فی اللیالی والأیام یشهد بذلک من ینطق فی کل شأن انه لا اله الا انا الفرد الخبیر
البهآء المشرق من افق البقآء علی ابیک وعلیکم من لدی اللہ المقتدر العلیم الحکیم
والصلوة والسلام الظاهر من افق دار السلام علی الذین نطقوا امام الوجوه الی ان
صبوا فی السبیل المستقیم الحمد للہ العلیم الحکیم
متقابلہ

ضلع جناب ورقا علیهما بهآء اللہ

هذا ٢

هو الناطق من افق الظهور

الیوم سدره مبارکه ذکر در ملکوت بیان باین کلمه ناطق طوبی لعبد اقبل وآمن و
لا سمعت وفازت انها من فوارس مضمار العرفان یشهد بذلک لسان الرحمن
فی مقامه الرفیع یا ورقی طوبی لک بما سمعت ندائی اذا ارتفع بالحق و
اعترفت بظهوری اذ کان الرجال فی وهم مبین قد فزت بعنایة
ربک من قبل ومن بعد ان اشکری وسبحی بحمده انه مع آمائه المقبلات
وعباده المقربین البهآء المشرق من افق ملکوتی علیک وعلی من بایک
الی صراطی المستقیم
متقابلہ

بسمه الغفور الحکیم

امة اللہ

ان الشدرة تنادی من الیمنیة وتدعو الکل الی اللہ رب العالمین

وتذکر فی هذا اللیل امة من امائها لیقر بها اللہ آقا الی الافق الاعلی ان هذا لفضل کبیر
ان یا امتی ان اشکری بما سمعت ندآء اللہ واقبلت الیه اذا اعرض عنه کل
غافل مریب انه یذکر من اقبل الیه ویؤیده بجنود السموات والارضین
ان اذکری ربک فی اللیالی والأیام بهذا الاسم الذی به اسودت
وجوه الأشقیآء وابیضت وجوه المقبلین
متقابلہ

امة اللہ ضلع جناب ورقا علیه بهآء اللہ

بنام دانندهٔ بینا

ای ورقه انشاء اللہ از ریاح ارادهٔ سدره متحرک باشی وبذکرش ناطق
اگر آفتاب عنایت اعلی بر تو بتابد وبمقامی فائز شوی که اطوار ورقات
فردوس اشاره نمائی ونغمات ش را بشنوی البته تمام عمر
بذکر حضرت مقصود ناطق شوی وحیات وبقای خود را در ثنای محبوب
عالم صرف نمائی چه مقدار از ورقات شب وروز بذکر سدره مشغول
بودند لکن چون سدره ظاهر شد کل از رسوم واوهام ساقط مشاهده
شدند الا من شآء ربک قدر این ایام را بدانید ودر کل حال شاکر
باشید چه که شما را تأیید فرموده واذکاس عرفانش نصیب عنایت نموده
جمیع آنچه در عالم است بانیمقام معادله نمینماید یشهد بذلک من ینطق

Provided by the Afnan Library

بالحق انه لا اله الا هو العلیم الخبیر البهآء علیک وعلی التی آمنت بالقرآء بالخبیر
انه الله ضلع جناب ع ب علیهما بهآء الله

بنام دانای شنوا

امروز روزی است که جمیع اسماء وجمیع اشیاء باعلی النداء ذکر مینمایند وعباد
واماء را بظهور مطلع وحی ومشرق الهام بشارت میدهند ولکن کل از سکر
هوی از مالک عرش وثری منع نموده مگر نفوسیکه بقوت اسم اعظم
حجبات امم را دریدند وباشق توجه نمودند طوبی لک بما سمعت
وعرفت واقبلت الی افق الظهور وویل لکل امة اعرضت عن المهیمن القیوم
از حق میطلبیم جمیع ورقات را بعرفان سدره فائز فرماید واز بحر جود محروم
ننماید امروز علو ودنو وفقر وغنا وحسب ونسب وضعف وقوت
مشاهده نمیشود هر نفسی محبوب یکانه را شناخت اوست صاحب
ثروت حقیقی ومقام معنوی الیوم مثل ملکه آفاق در ساحت حق
قدر خردلی قربرداشته وندارد چه که بسم حق ناطق است ودر هیکل جمیع ایام
مالک انام را میخواند وچه مقدار از زخارف که در تر وپچ ملت خود صرف
مینماید مع ذلک از آن محروم است واز حقی که بذکر او مشغول است
ممنوع حال بمقام خود ومقام ورقاتی که بسدره منتهی ناظر باش
وقولی لک الحمد یا محبوب العالمین ولک الثنآء یا مقصود

العارفین ولک العطآء یا ولة قلوب المشتاقین
هو الشاهد الخبیر

قد نزلنا الآیات واظهرنا البینات وارسلنا من سمآء البیان مائدة الغفران
طوبی لمن فاز ویل للغافلین امروز مائده در کل حین نازل ونعمت از سمآء کرم مینمآید
غیث هاطل طوبی از برای نفوسیکه باین عطیه کبری فائز شدند واز حق میخواهم
حق جل جلاله نوشیدند در این یوم اثر ها مکنون حکمتها مخزون وجود را از ما سوی الله مقدس
نماید ودر هر حین بر مائده محبتش بیفزاید انسان از بقای فانی فرار مینماید که غیر حق را
مفقود ومعدوم مشاهده نماید هذا من فضل الله رب العرش العظیم لازال در ساحت
اقدس مذکور بوده وهستید این فضل عظیم را بایمانتش حفظ نمائید وانسان و
خائنین مستور دار کذلک نطق القلم اذ کان المظلوم فی حصن متین وسجن مبین

هو السامع وهو المجیب

قل الهی الهی فضلک اخذنی ورحمتک احاطتنی وجودک اغانی و
جنودک نصرتنی وعنایتک هدانی وشوقک دلنی وحبک اشهدنی
وودک عرفنی اسئلک یا مقصود العارفین ومحبوب المقربین بانوار وجهک
واسرار علمک ولئالی بحر حکمتک بان تکتب لی کتبتک لاصفیائک وامنائک
الذین سرعوا الی افقک الاعلی وسمعوا ندائک الاحلی وشهدوا بما شهدت بذاتک
یا مولی الاسمآء وفاطر السمآء انک انت الغفور وانک انت العطوف وانک
انت الرحمن وانک انت الرحیم لا اله الا انت الشفیق الفضال الکریم

هوالناطق امام الوجوه

شهد الله رب العالمين قد جاء الوعد واتى الموعود بسلطان مبين قد شرع الشرايع وانزل الكتاب وظهر صراطه المستقيم قد نطق امام الوجوه واخبر الكل بنبأه العظيم طوبى لك بما اردت المعروف في ايام ربك رب الكرسي الرفيع اذا اجتذبك صرير قلمي وشربت رحيق البيان من كأس عطائي قل اظهي اظهي لك الحمد بما سقيتني كوثر عرفانك وعرفتني مشرق آياتك اسئلك بالذين طاروا في هواء قربك وانفقوا ما عندهم لاعلاء كلمتك واصغاء امرك بان تجعلني منقطعا عن دونك وتمسكا بحبل عنايتك ثم اسئلك يا مالك الوجود والمهيمن على الغيب والشهود بان تجعل لي ذكرى اثرا من عندك ونفوذا من جانبك ليهدي عبادك الى صراطك الاعظم ويقربهم الى مركز امرك القوم انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المهيمن القيوم

مقابله شد

ت جناب ورقا عليه بهاء الله

هوالاقدس الاحبى

قد خلقنا العالم اليوم ظهوري فلما اتى بالحق كفر بالله رب العرش العظيم من الناس من وصيناه بالاستقامة فلما ارتفع لتعاق الاعراض واتبع الجهل من دون بينة ولا كتاب منير كذلك نقص لك لتطلع بما ورد علينا من الغافلين انك قم ثم صح بين العباد بالاستقامة الكبرى لئلا يزلهم عن صراط الله العليم الحكيم انا هنينالك بما اجتنبت ثم المعاني من يده الذي

التي

١١٥

التي ارتفعت بالحق فهنيئا للمقام الكريم البهاء عليك وعلى من شرب بذكر الكوثر البديع

مقابله شد

هوالناظر من افقه الاعلى

هذا يوم فيه غرقت البحور في البحر الاعظم الذي فاز امام وجوه الامم ونطق كل قطرة بنبأ عظيم انه لا اله الا هو الملك المهيمن القيوم قد تبسم ثغر الطور فيه اذ اظهر الذي به نكست اعلام الشرك وارتفعت رايات التوحيد امر من لدى الله مالك الوجود قل يا قوم قد تضوع عرف سبحان الرحمن في الامكان اياكم ان تمنعكم حجابات العالم او تحولكم سطوة الذين كفروا بالله شاهدوا المشهود قل اتقوا الله يا قوم تالله قد اتى اليوم الذي نشر به رسل الله وصفيائه ضعوا ما عندكم وخذوا ما ظهر بالحق ولا تتبعوا كل جاهل مردود قد فتح باب الجود على الوجود وماج بحر الكرم في العالم اقبلوا بقلوب نورا ولا تكونوا من الذين هم لا يعرفون قد منعتهم الظنون عن سلطان العلوم والموهوم عن المهيمن القيوم انظروا بابصاركم وتفكروا فيما اشرق من افق ارادة الله مالك هذا البيت المرفوع قد حضر العبد بحضرتك بكتابك وعرضه لدى المظلوم اجبناك بهذا اللوح المحبوب الذي نادى في ناسوت الانشاء وبدع الكل الى الله رب العرش والثرى طوبى لسميع سمع واجاب وويل لكل غافل محجوب قل سبحانك اللهم يا الهي تراني منقطعا عن دونك ومنجذبا بآياتك وناطقا بثنائك وقائما على خدمة امرك

Provided by the Afnan Library

أسئلك بالأسرار المكنونة في علمك والآثار المخزونة في قلمك بأن
تؤيدني وابني على التوجه الى انوار وجهك وتثبتنا باذيال
رحمتك ثم قدرلنا يا مقصود العالم ومولى الأمم ما تقر به اليك
وخير الآخرة والأولى انك انت مولى الورى لا اله الا انت
القوي المقتدر القدير

هو الناطق من افق الملكوت

كتاب انزله مولى العالم في نجعه الأعظم ويبشر فيه الأمم بما
اشرق ولاح من افق عناية الله رب العالمين ايا كم ان تمنعكم شئونات
الخلق عن الحق ضعوا ما عند الناس مقبلين الى الله الفرد الخبير ايا كم ان
تحجبكم حجاب العلماء او تخوفكم سطوة الأمراء خذوا كأس البيان باسم الرحمن
ثم اشربوا منها في ايام الله العزيز الحميد قل لله قد اتى الوعد وظهر الموعود
بسلطان لا يقوم معه جنود العالم ولا سطوة الأمم انتم من العارفين
كذلك نطق قلمي الأعلى اذ كان النور مشرقا من افق البلاء ان اشكر الله
بهذا الفضل العظيم اياك اياك ان يخوفك ما عند القوم او تحزنك
شئونات الظالمين ان انصر ربك بجنود الحكمة والبيان
وصفوف الأعمال والأخلاق كذلك يأمرك الأمر الحكيم
طوبى لك وللذين فازوا بكلمة الله في ايامه وويل لكل غافل بعيد

البهاء المشرق من افق ملكوتي عليك وعلى الذين تشبثوا بذيل امره
الواحد الفرد العزيز الجميل

ورقا عليه بهاء الله

هو المبين في ملكوت البيان

كتاب من لدنا الى الذي اقبل وآمن بالمهيمن القيوم الا تنظر الا الأفق
الأعلى هذا المقام الذي منه اشرق النير الأعظم من افق العالم ونطق
انه لا اله الا انا الظاهر الباطن المكنون المشهود ان اقصر الذكر ولسان
في ثنائي ربك الرحمن انه يكون باقيا لك بدوام الملك والملكوت قد تمعنا ذكرك
من قبل وجيناك في الواح شتى ان ربك لهو المقتدر المتعالي العزيز الودود
فد حضر لدى المظلوم في هذا السجن نظمك ونثرك في الله رب ما كان وما يكون
طوبى لك بما اثنيت مقصود العالم اذ كان مظلوما بين الأمم تشبث
به وتمسك بحبله المحمود ثم اعلم ان هذا الأمر عظيم عظيم ما اطلع احد
به الا الذين انقطعوا عما عندهم لوجه الله العزيز المحبوب نسئل الله
ان يوفقك فيكل الأحوال ويؤيدك على خدمته هذا الأمر الذي به نسف
كل جبل مرتفع هذا اليوم فيه لا يذكر الا الله وحده قد اخبر به ما انزله الرحمن في الفرقان
يوم يقوم الناس لرب العالمين قد هلك الأشياء وهذا وجه ربك

Provided by the Afnan Library

العلیم الحکیم کبّر من لدنّا عبادنا الذین هتّکتهم ارياح محبّة الله الّا انّهم من
الذین آفازوا بآیة احد من العالمین البهآء علیک وعلیهم من لدی الله
رب العالمین مقابلہ

ت جناب ورقا علیہ بہآء اللہ الأبہی

هو السمیع البصیر

شهد قلمی الأعلی بانّک توجّهت وقمت علی خدمة الأمر اذا اعرض عنه الّذین کانوا
ان یسئلوا مرجعه من الله العزیز العظیم طوبی لک ولمن سمع ذکرک وانس معک
ووجد منک عرف حبّی العزیز البدیع ذکّر احبّائی وبشّرهم بذکری الجمیل
البهآء المشرق من افق سمآء فضلی علیک وعلی من اخذ کأس الأتحاد باسم ربّه العزیز
جناب ورقا علیہ بہآء اللہ الأبہی مقابلہ

ابہی
اللہ

یا ایّها الغریب المظلوم یشهد لسان العظمة وقلمی الأعلی بانّک سمعت حفیف
سدرة المنتهی فی اوّل الأیّام واجبت مولیک مولی الأنام وحملت
فی سبیله ما اخذت به الأحزان سکّان هذا السجن المحتوم الحمد لله المهیمن القیّوم
البهآء المشرق من افق سمآء البیان علیک یا من بکاک
ترتّل هذا اللوح من لدی الله ربّ ما کان ویکون مقابلہ

هو البدیع

باشر قلم اعلی

هو البدیع فی افق الأبهی

فلک آیات الله نزّلت بالحقّ من جبروت عزّ منیع ولکلّ حرف منها عیون
تبکی لهذا الجمال المظلوم المحزون وانت یا عبد لو تشهد هذا المداد فی النظر
علی لون السّواد تالله انّه فی الباطن علی لون الدّم وشرح علی قمیص اللّوح لیکون
آیة للعالمین اذا قم لنصرتک ثمّ انصر بما استطعت ولا تکن من الصابرین کن
کشعلة النّار للفجّار او کقهر الجبّار للأشرار وهذا ینبغی لک ان انت من العاملین
ان اصعد الی هوآء الرّوح مقام الّذی انقطعت عنه ایدی الفاسقین وکن
فی الحبّ ممتازاً بحیث یظهر من وجهک انوار الله المهیمن العزیز الکریم ثمّ زیّن جسدک
بقمیص الأنصاف انّه من خلع الرّحمن بین العالمین کذلک یوصیک لسان القدم
فاسمع وکن من الشاکرین مقابلہ

جناب میرزا حسین

الأقدس الأعظم

یا ایّها العادل علی من فی السّموات والأرض ویا ایّها الحاکم علی من فی ملکوت
الأمر والخلق اشهد انّ کلّ عادل یعترف بالظّلم عند اشراقات انوار شمس
عدلک وکلّ محرّر اقرّ بالعجز عند حرکة قلمک الأعلی لعمرک یا مالک
الأسمآء قد تحیّر او لوا النّهی من بحر علمک وسمآء حکمتک وشمس فضلک
انّ الّذی خلق بارادتک کیف یقدر ان یعرف ما عندک وما انت علیه
سبحانک سبحانک وعزّتک انّی بلسان سرّی وظاهری وباطنی

Provided by the Afnan Library

اشهد بانک کنت مقدسا عن شئونات خلقک وبیانات عبادک وناطق به اولیائک واصفیائک وعن کل ما عرفه انبیائک وسفرائک ای رب اسئلک باسمک الذی جعلته مطلع امرک ومشرق الهامک بان تقدر لهذا المظلوم وحبتک ما ینبغی لحضرتک انک انت المعطی المقتدر العلیم الحکیم

مقابله شد

حسین ابن مهدی

بسم الله العلیم الحکیم

هذا کتاب من لدنا الی الذی آمن بالله المقتدر العزیز الحکیم لیستبشر بذکر الله ایاه وتوجهه بقلبه الی مولاه القدیم ان اشکر ربک بما عرفک نفسه وجعلک من الموقنین ان اثبت علی حبه لان الشیطان قد ظهر بکبر عظیم قل یا قوم خافوا عن الله ولا تقاسوا کلمات الله بکلمات دونه وما دونه خلق بقوله لو انتم من العارفین قل یا قوم طهروا قلوبکم عن اشارات الذین کفروا بالله العزیز الکریم لیتجلی علیها شمس العظمة والاجلال عن افق جمال ربکم العلیم الحکیم قل هذا الهوا الذی وعدتم به فی کل الالواح وقد خلق کل شئی للقائه وایامه لو انتم من العالمین اتدعون الله عن ورائکم وتعبدون اسماء من الاسماء الذی خلقناه بکلمة من عندنا وانا المقتدر القدیر قل یا قوم قد جائکم البرهان من لدی الرحمن الذی جعله الله حجة علی السموات والارضین اتقولون ما قال عباد قبلکم فما الفرق بینکم یا ملاء الغافلین قل انکم فی اسفل الجحیم کسرت اشواکه اغصان الطاغوت باسمی القیوم کذلک یامرکم من اتی بالحق المهیمن العزیز

الاعلی

المهیمن العزیز القدیر انک انت یا عبد لا تحزن من شئی وانک معروف بین ملاء اهل البهاء تالله هذا کفیناک عمن علی الارض جمیعین ثم اذکر ربک بالحکمة لئلا یصدک الضراء من الذین هم کفروا بالله الواحد الفرد الوتر الفعال المحیی المیت والبهاء علیک وعلی ابیک وامک من هذا الافق المنیر

مقابله شد

جناب میرزا حسین علیه بهاء الله

هو الشاهد الخبیر

الحمد لله از فتنهٔ عبد الله ثانی محفوظ ماندید کذلک قدر من لدن مقتدر قدیر یا حسین آنچه وارد شد بر ناس پیچاره یک شراره بود که از نار نقطهٔ ب ورقشا شعله زد لعمر الله در این یک شعله کفایت ننموده وننخواهد نمود الا انکه جمیع اهل عالم بیا رحمن و یا رحیم ندا کنند وبتوبهٔ محکم متین مؤید شوند یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت مخصوص جناب مرفوع مرحوم علیه بهاء ورحمتی وعنایتی نازل انشاء الله بنفوس مقدسه وقلوب مقبله بقرائت آن فائز شوند ان ربک هو فی بما وعدانه خیر الموفین الحمد لله رب العالمین جمیع دوستان از قبل حق تکبیر برسان نسئل الله بان یؤیدهم علی العمل بما انزله فی کتابه الکریم

مقابله شد

جناب حاجی میرزا حسین علیه بهاء الله

بسمی الظاهر من افق البرهان

قد ارتفع ندآء الرحمن وظهر ما کان مستورا انی صحف الله المهیمن القیوم کم من عبد اراد من الله

لقاء فلمّا اتی ظهر ما هو المستور اذا قام علی الاعراض علی شأن اقبل الی الذی بحر فرد خلق من فی السّموات و الارضین طوبی لمن توجّه الی الوجه و تمسّک بالله العزیز الحمید انّا سمعنا ذکر کم ذکرناک انّ ربّک یذکر من ذکره و یتوجّه الی من توجّه الیه فضلا من عنده و هو الفضّال القدیم کن ناطقا بذکر المظلوم قائما علی خدمته امره کذلک امرک من نطق بالحقّ انّه لا اله الّا انا العلیم الخبیر قد اخذ الدّخان من فی الامکان الّا من اتّقد نته ید القدرة بسلطانها المهیمن علی من فی السّموات و الارضین انّک اذا فرغت بکتابی و وجدت عرف عنایتی قم و قل لک الحمد یا مقصود العالم و لک الفضل یا من بک ظهر کلّ امر حکیم البهآء المشرق من افق البقاء علی الّذین اقبلوا الی الله فی یوم فیه ظهر الموعود بامره العظیم

متابعه

جناب میرزا حسین علیه بهآء الله

بسمی الّذی به نادی المناد من الاعلی الاعلی

یا حسین علیک بهآئی ابواب بیان بمفتاح اسم رحمن بر اهل امکان باز شد و جواهر وجود ظاهر نشدند بآنچه در کتب الهی از قبل و بعد مذکور و از قلم فضل مسطور هنیئا لک بما اقبلت بحضرت و سمعت و رأیت آنچه را که اکثر احزاب عالم در حسرتش جان دادند و بر فراق علی شتافتند ارجو من فضله ترا مؤید فرماید تا باسم الله از حق جمیع رحمانی بیاشامی و بمعرفتش فائز شوی نمائی لله الحمد فائز شدی بآنچه که عند الله اعظم و احبّ از کلّ شیء است

و آن عرفان او بوده و هست شرافت حضور را درک نمودی و بکعبهٔ مقصود راه یافتی اگر بدوام ملک و ملکوت حمد و شکر نمائی نزد بحر عنایتش مذکور و نزد اهل ان یتداولیانه هناک و یثبّرهم برحمته الّتی سبقت الکائنات انّه هو المتعال الآیات و رافع الدّرجات لا اله الّا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم یا شیخ کاظم هدایت را شنیدیم و بایکلمهٔ مبارکهٔ علیا ذکرت نمودیم آنچه ان من شیء من الاشیآء عن الله مالک ملکوت الاسمآء کن متمسّکا بحبله منقطعا عن دونه و منجذبا بآیاته و مشتعلا بنار امره و عاملا ما انزل فی کتابه البدیع تو و دوستان را وصیّت مینمائیم بحکمت و باخلاق و اعمالیکه سبب جذب قلوب است البهآء علیک و علی من سمّی بعبد العلی آنکه علیه من هذا المقام الرّفیع یا بندهٔ علی بندگی حقّ افضل است از بندگی عالم از فضل متناهای الهی بعرفان مشرق وحی و مطلع آیات فائز شدی انّ هذا لمقام بلند بندگی که مراتب آن در اسفار بیان از قلم رحمن نازل طوبی لک و لمن فاز بهذا المقام العظیم نسئل ان یکتب لک اجر لقائه انّه هو المقتدر القدیر یا علی اکبر مظلوم در منظر اکبر ترا ذکر مینماید و میفرماید آمد حضرت موعود امروز انجیل اهل عالم را ندا میکند و میگوید قد ظهر الجلیل و اتی من کان مذکورا من لسانی و یکنونا فی قلبی و مستورا فی صدری اقبلوا الیه یا قوم و لا تکونوا من الغافلین یا یحیی خذ الکتاب بقوّة الله ربّ العرش العظیم ثمّ اشکره فی اللّیالی و الایام بما جعلک فائزا بیومه العزیز المنیر یا محمّد قبل علی

آفتاب حقیقت نطق میفرماید و ملکوت بیان در کل حین غایات مینماید و
لکن اکثر اهل عالم از او ممنوع و محجوب اعمالهم منعتهم عن التوجه الی المشرق المبین
طوبی لمن شرب کوثر العرفان از استوی الرحمن علی عرشه اسم العظیم
باحسین قبل قلی تو در دوستان آن ارض وصیت مینمایم بتقوی الله و ما ینبغی
لامره المقدس المنیع بروح و ریحان معاشرت نمائید و باعمال و اخلاق پسندیده
حق را نصرت کنید لعمر الله این جنود عالم عند ملک قدم مذکور انه یقول الحق
و یهدی السبیل و هو الغفور الرحیم البهاء من لدنا علیکم و علی اولیائی هناک و علی کل
عارف بصیر

مقدمه

جناب حسین علیه ما علیه الذی هاجر و فاز

بنام حضرت دوست

ای حسین باین کلمه مبارکه که بمثابه سفینه است در دریای عرفان سلطان امکان
متمسک باش اگرچه این کلمه قدیم است یعنی مظاهر امر از قبل آن تکلم نموده اند
ولکن الیوم بطراز بدیع جدید ظاهر چه که سر اقبل حقیقی روح تازه معنوی در هیاکل الفاظ دمیده
و آن کلمه انیت من کان لله کان الله له اگر در این بحر سیر نمائی خود را بروح
تازه و اطمینان بی اندازه نمائی و در هوای محبت نیر آفاق ببرهای شوق و اشتیاق
پرواز کنی و بکمال فرح و انبساط و سرور و نشاط بر این صراط عدل مستقیم
مشی نمائی ندای حسین بن کلحسین من تقع است از حق میطلبیم جمیع را باین فیض
اعظم فائز فرماید انه لهو المقتدر القدیر کذلک ذکرک الحسین لتفرح و تکون

من الشاکرین نهنئک بانک اقبلت الی الله و دخلت المقام و فزت بلقاء الله مالک
الغیب و الشهود و سکنت فی جواره و سمعت ندائه و شربت رحیق الوحی
من ید عطائه لعمر البهاء لا یعادل بما ذکرناک به فیه اللوح کنوز الارض
کلها ان اعرف و قل لک الحمد یا سلطان الوجود جمیع دوستان را
از قبل مظلوم تکبیر برسانید و بنور وجه و نار کلمه متذکر دارید شاید رایحه وفا
ایشان را از افق ابهی منع ننماید جمیع منتسبین مرحوم مرفوع علیه منکل بهائی
ابهاء در منظر اکبر مذکورند و بعنایات مالک القدر مخصوص البهاء
علیک و علیهم و علی الذین آمنوا بالله الفرد المتعالی العلیم الحکیم

متمم بکلمه

میان جناب میرزا حسین

بسم الفرد العلیم الخبیر

قد غطت حجبات الاوهام قلوب الانام طوبی لقوی فک بها یقوه الیقین
قد نادی المنادی فی قطب البلاد انه لا اله الا هو الفرد الحکیم من الناس من اخذه
سکر الهوی علی شان غفل عن مولی الوری و منهم من توجه الی مشرق الوحی بوجه
منیر نسئل الله بان یوفق کل علی الاقبال الیه و یقربهم الی هذا البحر العظیم قد
وجدنا ما فاح من جنبک مولیک و نزلنا لک ما تقر به العالمون خذ کتاب
تبک الرحمن بایاد القدرة و الاطمینان و ذکره ملاء الامکان الذین غفلوا

Provided by the Afnan Library

عن الله رب العالمین قل قد ظهر الامر فی الابداع توجهوا الیه ولا تعقبوا کل فاجر لئیم

من عوالم ان اشکر الله بما ذکرت من قبله الاعلی هذا ما ینفعک فی کل عالم من عوالم ربک المقتدر

القدیر ذکر الناس فی هناک لعل یتوجهن الی افق الوحی ویشربن هذا الرحیق

البدیع کذلک اوقدنا سراج العرفان بین الامکان طوبی لمن استضآء

منه ویل للمعرضین متابعه

جناب حسینی

بسمه الظاهر فی هذا الافق المشرق

قد اضآء العالم من النیر الاعظم ولکن القوم فی حجاب غلیظ قد طار الطور

شوقا للقاء الله فیهذا الظهور الذی احاطت انواره العالمین قد قامت

الاموات اذ نزلت الآیات وتضوع عرف الرحمن بین السموات والارضین

ان الذی وجد العرف انه فاز بالمقصود والذی منع انه من الاخسرین طوبی لوجه

اقبل الی وجه المحبوب ولقلب استضآء من هذه الشمس التی منها انار من فی

السموات والارضین یا قوم اتظنون وتوجهوا الی مشرق الایقان کذلک امرکم الرحمن

ان انتم من العارفین قد کنا نذکر الاحباب فی اللیالی والاسحار لتخذ بهم آیات

ربهم العلیم الحکیم ان سئل الله بان یؤیدک علی نصرة امره وینطقک بثنائه

ویقدر لک فی الملکوت ما قدر للمخلصین اذا استنورت بانوار اللوح قل لک الحمد یا مقصود

جمالیه العارفین متابعه

شهد الغیب المکنون بانه ظهر بالحق وهو هذا الاسم المخزون الذی ینادی من الارض

والسما

والتمآء ومن فی الکل الی الافق الاعلی وانه لهو الذی به قامت القیامة الکبری وحشر

من فی الانشآء تبارک الله فاطر السمآء الذی اتی بالحق بکتاب لا تعادله کتب العالم

وامر لا یقوم معه خلق السموات والارض وبآیات لا یحیها العلماء ولا العرفاء

ولا اکل مخلص خبیر کذلک نطق لسانی فی هذا الحین الذی فیه اخبرنی الاشیاء الملا

الاعلی بصعود اختی التی کانت ناظرة الی وجهی المنیر متابعه

جناب میرزا حسن بنام دانندهٔ یکانه

درجمیع الواح عباد الله را باخلاق مرضیه واعمال پسندیده وصیت نمودیم وقلم علی

متابعاً مترادف دوستان آلهیرا متذکر نموده مع ذلک بعضی بهوای خود

مشغول وازانچه الیوم محجوب است محروم ازحق بطلبید جمیع را بقدرت

کامله وحکمت بالغه متحد فرماید تا کل بیک لسان ناطق گردند وبیک صولجان

اغنام متفرقه را جمع نموده حفظ نمایند بگو زبانها خود بگذرید وبه بیانات مشرقه

ازاق اراده الهیه ناطق شوید چه که اوست راسخ وجاذب وهادی وهدی

وانچه از معین قلم الهی جاری میشود مقصود حفظ عالم وبلوغ بمقام اعظم است

انه لهو الشاهد العلیم نعما لک بما آمنت بالله واعترفت بما اعترف به المسجون

فی هذا المقام المنیع انه ذکرک فضلا من عنده لتشکر وتقول الحمد لله رب

العالمین متابعه

جناب حسن اخ من فاز وان من صعد

هو الاقدس الاعظم

ذکر من لدنا المؤمن بالله فی یوم فیه ظهر الفرع الاکبر ای مالک القدر بسلطان احاط من فی السموات والارض ان ربک الرحمن لهو المقتدر علی الامکان لا اله الا هو المقتدر القدیر ان یا حسین ان استمع ما ینادیک به الحسین لیعرف الله قدر جوهر حدیث المظلوم الذی استشهد فی سبیل الله لمهیمن القیوم قد از یک اهل الفرقان ما ارتکبوه من قبل بذلک تجدّدت مصیبة الرسول والبتول تصیح وتقول سحقا لکم یا اهل الفرقان قد فعلتم مرة اخری ذابت به الاکباد و ذرفت به العیون ان یا قلم الاعلی اذکر من قصد الاقق الابهی اذ خرج من ارض التا متوجها الی الله المنتهی ونفسی الحق قد خرج بانقطاع عالم بما علی شیئ الا ویجد منه رائحة محبة الله وصلی علیه الی ان فاز بالمقام المحمود اشهد انه شهد بما شهد به الله واعترف بما اعترف به الله وتغرب عن الاوطان خالصا لوجه الرحمن الی ان وجد عرف الوصال صعد الی الله مالک الوجود قد حمل فی سبیل الله ما لا حمله اکثر الوری یشهد بذلک مالک الآخرة والاولی فی هذا الرق المنشور انه انس مع البا سآء فی حب مالک الاسماء طوبی لمن اجابه وذکره بما انزل الرحمن فی هذا المقر الممنوع فنسئل الله ان یوفق خلفائه علی خدمة امره وذکره وثنائه انه هو العزیز المجیب

مقابله شد

ی امة الله بنت من صعد الی الله بسم العظیم

یا امتی ان استمعی ندائی من شطر عرشی انه لا اله الا هو العلیم الحکیم انا نحب ان نقص

لک

لک نبأ من سمی بمهدی فی الصحیفة الحمراء من قلمی الاعلی انه قطع البر والبحر شوقا للقاء الله الی ان دخل شاطی الوادی الایمن فی البقعة المبارکة الحمراء نادیا عن ورآء سدرة الکبریاء فلما سمع اخذه حلاوة النداء علی شان انقلب اذا تجلینا علیه بانوار الوجه فلما رای الایة الکبری اسلم الروح لقدوم ربه مالک الوری ثم مضت ایام قصدنا الرمس فلما حضرنا وقضینا امام القبر قلنا یا ایها الراقص فی مضمار محبة الله قد فکت نفحات قمیص ربک مالک الاسماء الی ان قصدت الافق الاعلی لتحضر لدی العرش تقوم لدی الباب وتراک العین نائما وآتاک المحبوب وتذکرک بذکر نوح به النجاب اشهد انک شربت رحیق العرفان من ید عطاء ربک الرحمن وسمعت النداء وجبت واقبلت سرعت الی ان دخلت المقام الکریم باذن الله ربک ورب العالمین طوبی لک ثم طوبی لک بما وفیت بمیثاق الله اذ نقضه اکثر عباده ونبذه اکثر خلقه طوبی لک ولمن سمع قولک فی امر الله محبوبک وانس معک وسمع بالتسلیم والرضا ما تکلمت فی امر الله رب العالمین القیوم

انا لله وانا الیه راجعون

مقابله شد

جناب میرزا محسن طاب علیه بهاء الله

سبحی الفرد الخبیر

شهد الله انه لا اله الا هو له العزة والقدرة والجلال وله القوة والعظمة والاجلال یفقر ویغنی یسقم ویشفی انه لهو الفرد الواحد العلیم الحکیم ان اشهدوا یا قوم بما شهد الله

Provided by the Afnan Library

انه قد تشهد بهذا انظهور بشر الکل بهذا انبأ العظیم هذا نبأ ترین بذکره صحف
الآدم و انخلیل و ما انزله الرحمن علی محمد رسول الله و علی من سمی بعلی قبل نبیل قد
وعدتم بهذا الاسم الاعظم یشهد بذلک التوریه و الانجیل انا انزلناک یا فرح
به قلبک و لو ان المحبوب فی حزن مبین قد انکروا حق الله و قتلوا
اصفیائه من دون بینه و لا کتاب منیر طوبی لمن شرب کوثر الوحی فی هذا
الیوم الذی فیه ظهر کل امر حکیم متشابه

ی سمی مقصود جناب اسمین ح ع

المبین العلیم هو

جمیع عالم منتظر یوم الله و بکمال خضوع و خشوع از حق جل جلاله ظهور موعود را در لیالی
و ایام سائل بودند و چون اقباب حقیقت از افق ظهور مشرق و لوح محفوظ از سماء
عنایت نازل کلی و بام خود متشبث و از سلطان یقین معرض مشاهده شدند الا
من اتی الله بقلب سلیم منیر مولوتن مستقیم ایدوستان جهد نمائید و بمبارکی اسم
اعظم در این یوم الهی مقام میرا مالک شوید که بمثابه شمس از افق بقا طالع و مشرق باشید
باتچه سزاوار این روز مبارک است عامل شوید از قلیل کثیر متفرع فانی
و دریوزه فانیه چشم بردارید و بجز لآلی و لآلی حکمه ناظر باشید
بکوای دوستان بمثابه اطفال بالوان مختلفه مسرور نشوید و مشغول نگردید
باعزم ثابت و قلب راسخ و بصر حدید و نور یقین بکمال امانت و اخلاق
حسنه ما بین ناس ظاهر باشید انا وجدناک مقبلا الی کعبة الوجود

ارسلنا الیک هذا الکتاب الذی لا یعادله ما ستر فی البحر و ما خزن فی الارض
و ما کنز فی الجبال ان ربک ینطق بالحق و انه لهو الغنی المتعال متشابه

جناب آقا سید صادق

هو الاقدس الابهی

شهد کل شیئ لظهور الله و سلطانه و لکن القوم لا یفقهون قد شهد اللسان
لربه الرحمن و القلب لسلطان الامکان و لکن الناس لا یشعرون
ینکرون الله ثم الی المساجد هم یسرعون یقتلون انبیاء الرسول و یقولون
انا امنا بالله المهیمن القیوم قد ظهر الاسم الاعظم الذی کان موعودا فی کتب الله
رب ما کان و ما یکون ان الذنب کفر بالله اذا فتی علی المظلوم من
دون بینة و لا کتاب مشهود یا ایها المذکور لدی العرش انا ذکرناک فضلا
من عندنا لتشکر ربک العزیز الودود تمسک بأذیال الاستقامة
و الوفاء فی امر ربک مالک الوجود متشابه

آقا سید یوسف هو الاقدس الاعظم الامنع

ذکر من لدنا من توجه الی الوجه اذ اعرض عنه الذین کفروا بالله العلی العظیم
انا جئناکم من مشرق البیان بنبأ الرحمن طوبی لمن سمع و ویل للغافلین
کم من عبد شرب کوثر الحیوان و آمن بالفرد الخبیر و کم من عبد
اتبع الشیطان و اعرض عن الله رب العالمین یا یوسف ان الذنب

Provided by the Afnan Library

اکل یوسف الرّسول امام وجوه المعرضین قدام انظارهم تقبیل لهب
اموالهم بذلک ناح کل عارف بصیر قد ذکرذکرک لدی الوجه ونزّلک
هذا الکتاب العزیز البدیع ان احمد الله بما عرّفک مظهر امره وجعلک
من الفائزین قل الحمد لله ربّ العالمین تمّت

جناب ع ب علیه بهآء الله

قد دلّی یا الهی من قلمک الأعلی ما قدّرته لاصفیائک
تمّت

ت جناب ع ب علیه بهآء الله

هوالله هو المستقر علی العرش

قل لاتحزنهم یا مالک الأسمآء وفاطر السّمآء اسئلک باسمک
الذی به ارتفعت سمآء وحیک وماج بحر ارادتک وهاج عرف قمیصک
بان تؤیّدنی علی ذکرک وانتشار امرک وتقربنی الیک فیکل الأحیان
بسلطنتک واقتدارک ثمّ جعلنی غالبا علی عدائک ومقتدرا علی
عصاة بریّتک انّک انت المقتدر علی ما تشآء وانّک علی ما تریدلا الٰه
الّا انت المتعالی القوّی العلیم الحکیم تمّت

جناب ع ب علیه بهآء الله ابهی

قد شهد قلمی الأعلی باقبالک الی الله العلیّ الأعلی هذه شهادة

لاتعادلها کنوز العالم ولا ما عند الأمم سوف ینزل لک ما قدّر من
لدی الله ربّ العالمین ان افرح بهذا الفضل ثمّ اشکر ربّک الکریم
تمّت

ت جناب میرزا عبدالله ن علیه بهآء الله

هوالأقدس الأمنع الأعظم

هذا کتاب من لدی المظلوم الذی سجن لوجه الله الی من اقبل الی الوجه
وکان من الفائزین من قلم الوحی بالحقّ مسطورا لیجذبه بیان الرّحمن بنطقه
بهذا الاسم الذی کان فی ازل الآزال فی کنائز العزّ مستورا
قد سمعنا ندائک وتوجّهنا الیک من شطر سجننا الأعظم وذکرناک بهذا
الکتاب الذی نزّل من سمآء الفضل وکان من قلم الأمر بالحقّ مرقوما
طوبی لک بما فزت بایّام الله وآمنت بالذی اعرض عنه من کان
من المشرکین فی امّ الکتاب مکتوبا ان اشرب کوثر الحیوان
رغما لاهل الأمکان الذین نبذوا امر الله وراءهم واتّخذوا الأصنام
الی الطّاغوت سبیلا تالله لاتنفعهم اموالهم ولا اولادهم سیفنی
الکلّ بامر ربّک ویبقی العزّة والاقتدار لمن اتّخذ الرّحمن لنفسه معینا
انا ذکرناک من قبل فی هذا اللّوح لیبقی ذکرک فی الکتاب
انّه کان علی کلّ شیء قدیرا ان احفظ هذا المقام الأعلی وسبّح
بحمد ربّک بالحکمة التی کانت فی الألواح منزّلا لاتحزن

Provided by the Afnan Library

عن الدّنیا وشئونا تها ان افرح بهذا المقام الذّی کان فی الکتاب
محمودا البهآء علیک وعلی الذّین نبذوا العالم واقبلوا بوجوه
نورا ء الی هذا الأفق الذّی کان من انوار الوجه منیرا متابشه

ت جناب میرزا عبدالله ن و علیه بهآء الله

بنام دهنده بینا

انشآء الله بعنایات مخصوصه الهیه فائز باشید وازرحیق احدیه
که باصبع ارادهٔ ربّانیه مفتوح شده در کاسهٔ چین پاشامید ذکرت
در سجن اعظم مذکور آمد لذا باین ذکر اعظم که درحقیقت اولیه علت
حیات اهل عالم است مذکور آمدی ان اشکر الله بذلک انه وفقک
علی امر غفل عنه اکثر عباده انه لهو المؤید المقتدر العلیم الحکیم نسئله
تعالی بان ینوّرک بانوار شمس الاستقامة ویقدرلک ما یفرح به قلبک
انه لهو المقتدر المعطی الکریم ازحق میطلبیم دوستان خود را مؤید فرماید
بانچه الیوم سبب ارتفاع امر است ایبقی ذکرهم الی الأبد
وانچه الیوم سبب ارتفاع امر وعلت ظهور تنزیه وتقدیس حق بین
خلق است اخلاق مرضیه واعمال حسنه بوده وخواهد بود انشآء الله
جمیع بان فائز وبان متمسک باشند البهآء علیک وعلی اهلک
وعلی الذّین آمنوا بالله الفرد الخبیر متابشه

ت

ت جناب ع ب ن و علیه بهآء الله

هوالاقدس الاعظم

کتاب انزله الرّحمن لمن فی الامکان لیتضوّع نفحات البیان بین الشموات
والأرض انه لهو المقتدر علی ما یشآء باسمه القدیر کم من ناطق یصدق علیه
حکم الصّمت وکم من عالم یحکم علیه بالجهل وکم من جاهل شرب من بحر
العلم باسم ربّه الغفور الکریم تمسّک بحبل کرم ربّک وتشبّث بذیله المنیر
انّا نوصیک والذّین آمنوا بما یرتفع به امرالله بین عباده الغافلین طوبی
لمن تمسّک بالتّقوی ونهی النّفس عن الهوی یشهد مالک الورای وفاطر العرش
والثری انه من اهل البهآء فی لوح حفیظ کذلک نطق لسان العظمة لتقرء
وتکون من الرّاسخین متابشه

ت جناب میرزا عبدالله علیه بهآء الله

هوالشاهد السّامع البصیر

کتاب انزله المظلوم فی سجنه الاعظم لمن اقبل الی الأفق الأعلی وشرب حمیق العطآء
من ید عنایة ربّه الباذل الکریم قد ذکرناک مرّة بعد مرّة فضلاً من لدنّا ان
ربّک لهو الفضّال ولکن النّاس اکثرهم من الغافلین درجمیع احیان قلم رحمن
اولیای خود را ذکر نموده تا جمیع از بحر سرور بیاشامند وبرباط انبساط مترنح
گردند نیکوست حال نفسیکه ازکوثر وحی آشامید وبکمال استقامت
برامر حق قیام نمود اینکه در زبر وصحف والواح ذکر نصرت شده ومیشود مقصود ذکر ثنای حق

Provided by the Afnan Library

وتبلیغ این امر عظیم بحکمت و بیان دوستان آن ارض را تکبیر برسان و بذکر مظلوم مسرور دار امروز قلم اعلی اهل بهار اوصیت مینماید بر حفظ مقامات خود انشاء الله باین عطیهٔ کبری فائز شوند و بما یرتفع به الأمر عامل جناب ناظر علیه بهائی حاضر و طائف از قبل دوستان بزیارت فائز حق جلّ جلاله کل را مؤید فرماید بآنچه که سبب اذکار باقیه بوده و هست اگر مقام یک لفظ از دوستان حق ما بین خلق ظاهر شود کل از تجلیات انوارش منصعق مشاهده شوند الا من شاء الله رنگهای مختلفه دنیا اهل ارض را مشغول نموده و از افق اعلی محروم داشته لکن صاحب بصر آیات عالم از منظر اکبر منع ننماید انه یقول الحق و یظهر لمن یشاء صراط مستقیم انک لا تحزن من شیئ توکل علی الله رب العالمین انه یظهر لک ما اراد و قدر من قبله الأعلی ان ربک لهو المقتدر القدیر البهاء علیک و علی من ذکرک فی السجن انه سمی بابی القاسم فی هذا المقام الکریم علیه بهاء الله

ت جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله

رب افرغ علی احبائک صبرا و انصرهم علی القوم الظالمین

لهجمة السمین علی الأسماء

چندی قبل لوح امنع اقدس ارسال شد انشاء الله بآن فائز شوی و عرف عنایت حمن را بیابی و حال امین یعنی ابوالحسن را که انجناب و حرات استقامت و خلوص را نموده لذا این لوح امنع اقدس مجدداً نازل و ارسال شد لله الحمد بمقصود فائز شدی و بآنچه جمیع ناس از آن غافل آگاهی این از عنایت

بزرگ حق جلّ جلاله است شما را بحکمت وصیت مینمائیم در جمیع احوال ناظر باشید نسئل الله بان یظهر منک ما یکون باقیا بدوام الملک والملکوت و یقربک الیه فیکل الأحوال انه لهو الغنی المتعال جمیعتهای شمالدی الله مشهود و مذکور و در صحیفه جمر آء از قلم اعلی مسطور و مکتوب ان اشکر ربک بهذا الفضل المبین و آنچه ارسال داشتی رسید و بطراز قبول فائز گشت البهاء المشرق من افق البقاء علیک و علی الذین عملوا بما امروا به فی کتاب الله رب العالمین الحمد لله مالک هذا الیوم المبین مقابله شد

ج ناب ع ب ن و علیه بهاء الله

هو الأعظم الأقدم الأبهی

ای دوستان مقام ایام حمن را بدانید امروز روزیست که علی در آن از اعمال قرون و اعصار عظیم تر و عند الله محبوب تر مجهد نمائید تا فائز شوید باجریکه حوادث روزگار او را تغییر ندهد و محو ننماید ذکرت لدی العرش مذکور و باصغاء مظلوم فائز لک ان تحمد الله الذی عرفک مشرق وحیه و مسعک ندائه و غفرک فضلا من عنده و هو الغفار الفضال الکریم قل سبحانک یا الهی اسئلک بسلطان الأسماء الذی به انجذبت الأشیاء و انفطرت السماء و انشقت الأرض و نسفت الجبال بان تکتب لی بفضلک و جودک اجر من فاز بلقائک و شرب کوثر وصالک انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت القوی القدیر قد فاز بسلته بطراز القبول لک ان تشکر ربک الناصر المجیب مقابله شد

ت جناب ع ب علیه بهاء الله د و

هوالمنادی بین الأرض والسماء

ذکر من لدنا من فاز بانوار الملکوت اذا تی مالک الجبروت لسلطان ما منعته حیونة العالم
ولا حجبات الأمم الذین نقضوا میثاق الله عهده واتبعوا اهوائهم بعد ما سمعوا
عنهم فی کتاب الله رب العالمین یا عبدی المذکور فی ساحة عرشی ان اسمع ندائی
انه لا الٰه الا انا العزیز الکریم طوبی لایک بما ظهر منه من توجه الی الأفق الأعلی علی
شأن شهدت له القلم الأبهی فیهذ المقام الذی سمی بکل الأسماء فی لوح مبین
قد حضر کتابک وقرء العبد الحاضر لدی المظلوم واجبناک بما نطق به کل کلیل
وقام کل قاعد وانتبه کل نائم واشتعل کل مبرد وسری کل منجمد کذلک
نطق قلمی فضلا من عندی علیک لتکون من الشاکرین سوف تنطق السن العالم
بذکر الذین وفوا بمیثاقی وتوجهوا بوجه بیضاء الی ربهم العزیز الحکیم
قل سبحانک یا معبود العالم ومقصود الأمم اسئلک بسراج امرک وبحر
علمک وشمس حکمتک بان تکتب لی اجر من فاز بلقائک وطاف عرشک
الأعظم باذنک ثم قدر لی ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر المتعالی
الغفور الکریم ثم اکتب لا هلی ومن معی ما اکتبته لاصفیائک الذین نبذوا
ما سواک وطاروا فی هوائ حبک وقربک انک انت المعطی العزیز الحمید

متنبه

جناب ع ب علیه بهاء الله

هوالأقدم الأعظم الأبهی

جمیع عالم از برای یوم الهی خلق شده اند وحق جل جلاله خلق را لبیان

نبیین ومرسلین باین یوم بدیع منیع بشارت داده ودر جمیع زبر وصحف وکتب این یوم
بیوم الله موسوم است مع ذلک کل بهوا های نفسانیه مشغول واز او غافل
مشاهده میشوند الا من شاء الله هر نفسی بعرفان این یوم ابدع امنع اقدس فائز
شد او از عباد مکرمین در کتاب مبین مذکور ومسطور است قدر این مقام را بدانید
وحفظش نمائید ودر جمیع احوال حق جل جلاله را شاکر باشید چه که شما را باین فیض
اعظم فائز فرموده ان ربک لهو الجواد الکریم

متنبه

١٥٢

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

الٰهی الٰهی یشهد لسانی بوحدانیتک وفردانیتک وعزتک وسلطانک وقدرتک
واقتدارک وبانک انت الله لا الٰه الا انت وکنت مکنونا مخزونا عن الأبصار والأفئدة
والقلوب فلما ماج بحر عطائک خلقت الخلق جودا من عندک وفضلا
من لدنک وارسلت الیهم من کان جاریا عن اسمائک وصفاتک مظهرا لنفسک
وامرا او امرک واحکامک فمن الناس من اقبل وفاز ومنهم من اعرض وخسر
طوبی لعبد امنعته سبحات العالم وحجبات الأمم لسمع ندائک
واجابتک واقبل الی شطر النجیب معرضا عما عندک ای ربی من احبک
وقام علی خدمة امرک نطق بثنائک وتمسک بک واراد بدایع فضلک
وظهورات عنایتک اسئلک بان تقدر له من قلمک الأعلی خیر الآخرة والأولی
ثم انصره بقوتک وقدرتک انک انت المقتدر القدیر

متنبه

Provided by the Afnan Library

جناب ع ب علیه بهاء الله

هوالذاکر هوالمذکور

کتاب انزله المظلوم لمن اقبل الی الله المهیمن القیوم لیتقرّبه البیان الی افق العرفان ویزیّنه بطراز عنایة ربّه العزیز الودود قد حضر کتابک فی السجن الاعظم قرأناه واجبناک بهذا اللوح المسطور ع ب لازال مذکور بوده و لله الحمد بعضد یقین حجبات وسبحات را خرق نمودی وباوفق اعلی وذروه علیا توجه کردی در ایامیکه کلّ از او غافل ومعرض الّا من شاء ربّک اولیا را از قبل مظلوم بکمال بریسان جناب امین وعلی حیدر علیهما بهاء الله ربّ العالمین مکرّر ذکر شما را نموده اند طوبی لمن یذکرک بحبّک قل لک الحمد یا الهی بما یقتضی حقیق لبیان من ایادی عطائک اسمک الرحمن ونورت قلبی بانوار معرفتک واشعلت نفسی بنار محبّتک واطلقت لسانی بذکرک وثنائک اسئلک یا محیی العالم ومربّی الامم بان تجعلنی فی کلّ الاحوال متمسّکاً بحبلک ومتذکّراً بآیاتک ثمّ قدّر لی ما قدّرته لاصفیائک انّک انت المشفق الکریم لا الٰه الّا انت الغفور الرحیم ع ایض جناب ورقا علیه بهائی وعنایتی رسیده ومیرسد وذکر شما در هر کرّه مذکور وازبرای شما میطلبد آنچه را که شبه ومثل ندانسته ونخواهد وفی الحقیقه بآنهم رسیده وفائزید البهاء من لدنّا علیک وعلی الذین آمنوا بالفرد الخبیر

ط جناب ع ب

ط جناب ع ب علیه بهاء الله

هوالناصر فی ملکوته الاعلی

انّا انزلنا الآیات وظهرنا البیّنات وفتحنا بمفتاح الحکمة باب الفضل والعطاء علی وجوه الوری من الناس من اخذه ریح الوحی علی شأن انقطع عن دون الله وتمسّک به ومنهم من انکر حجّة الله وبرهانه وخلیفته وسلطانه وعزّه وعطائه انّه من الاخسرین فی کتابی المبین نشهد انّک فزت بما کان مستوراً فی القلوب ومذکوراً فی کتاب الله العزیز العلیم جناب امین حاضر وذکر آنجناب واولیای آن ارض را نموده وهریک فائز شد بآنچه سزاوار فضل وعنایت اوست هریک را ذکر نمودیم بذکر یکه دائم وباقی است اولیای آن ارض را بکبیر بریسان وباشراقات انوار نیّر کرم مالک قدم مسرور دار قل لک الحمد یا الهی بما نوّرتنی بانوار توحیدک ونتیتنی بطراز الاستقامة علی حبّک اشهد یا الهی بما شهد به اسمک الاعظم بین الامم واسئلک بعظمته وسلطانه وقدرته واقتداره بان تجعلنی من الذین نصروا امرک ونطقوا بثنائک وطاروا فی هوائک وشربوا رحیق وحیک وحضروا امام وجهک وفازوا بلقاء ندائک ومشاهدة افق ظهورک ای ربّ انا الذی نتیتنی بردآء عنایتک واکلیل محبّتک اسئلک ان تحفظنی عن مخالفة لاولیائک لا الٰه الّا انت الفرد الواحد المقتدر العزیز العظیم

منه تسلم

جناب ع ب علیه بهاء الله الابهی

هوالشاهد من افقه الاعلی

ان التماء یا علی النداء تنادی وتقول قد اتی الموعود بسلطان غلب عوالم المعانی والبیان وبقدرة لاتقوم معها قدرة العالم یشهد بذلک مالک القدم فی السجن الاعظم ولکن اکثر الناس من الغافلین ان الشمس تنادی وتقول یا ملاء الارض قد فتح باب التماء بمفتاح غنایة مالک الاسماء فسرعوا ماعند القوم متوجهین الی انوار وجه الله رب العالمین لاینفعکم شیئی من الاشیاء ولاماعند العلماء والعرفاء کتوا سلاسل الظنون والاوهام باسم ربکم العلیم الحکیم ع ب اسمع ندائ المظلوم انه ذکرک بما یجد منه المقربون عرف غنایة ربک الکریم یشهد القلم الاعلی ما قبالک وتوجهک الی الله العزیز الحمید قد شربت الرحیق المختوم باسمی القیوم واقبلت الی افق الوجه باقبال منعک ضوضاء العلماء ولااعتساف الامراء کذلک نطق لسان العظمة فی هذا المقام الذی یجل الاسماء من لدی الله مولی المخلصین قد حضر الامین وذکرک مرة بعد مرة ذکرناک کرة بعد کرة ان ربک هوالفضال الغفور الرحیم اذا وجدت عرف بیان ربک الرحمن قم وقل الهی الهی تراءی مقبلا الیک منقطعا عن دونک اسلک بایات عظمتک ورایات اقتدارک وسرادقات بیک وتالی بحر علمک بان تجعلنی علما ذکرک فی بلادک ورایة بیانک بین عبادک ای رب تراءنی ناظرا الی افق فضلک ومتوجها الی انوار وجهک لااله الا انت المقتدر القدیر وبالاجابة جدیر ثم

اسلک یا الهی بالصحیفة الحمراء والنفیثة التی سرت باسمک علی بحر الاسماء بان تکتب لی من قلمک الاعلی کتبة للمقربین من عبادک والمخلصین من بریتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لااله الا انت القوی الغالب العزیز العظیم

هوالله تعالی شأنه العظمة والاقتدار

مکتوب جناب ناظر ملاحظ واصغا فائز درانصورت توقف انجناب در آن بلد جائز نه در خروج ازان ارض باسی نبوده هرهنگام دست مدعیان کوتاه ورئیس طالب رجوع سهل وآسان اگر امر از قرار مذکور است نظر بحکمت چندی توقف در ارض طا اولی والنب ولکن در جمیع احوال بحکمت ناظر باشید وبعنایت حق مطمئن انچه مصلحت انجناب است از غیب بشهود آید ان ربک هوالعلیم الخبیر ومرة اخری وصیت مینمائیم شعار بالحکمت وعدم اعتراف انه یفعل ما یشاء ویحکم ما یرید وهوالعلیم الحکیم وهرهنگام اقتضا نماید ان شاء الله باراده حق خبر میرسد وفائز میشوید انه هوالآمر الحکیم البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک وعلی من معک وعلی من یحبک وعلی کل ثابت راسخ مستقیم

بسم الله الاعظم الاعظم

سبحانک اللهم یا الهی اسلک باسمک الذی جعلته قیوما علی الاسماء

وبه انشق حجاب السّماء واشرق عن افقها شمس جمالک باسمک العلیّ الاعلی بان
تنصرنی ببدایع نصرک ثمّ احفظنی فی کنف حفظک وحمایتک ایّ ربّ
انا امتک من مائک وتوجّهت الیک وتوکّلت علیک ان اثبتنی علی
حبّک ورضائک علی شأن لا یمنعنی اعراض المشرکین من برّیتک وضوضاء المنافقین
من خلقک ایربّ طهّر اذنی لاستماع آیاتک ونوّر قلبی بنور عرفانک
ثمّ انطق لسانی بذکرک وثنائک فوعزّتک یا الهی لا احبّ سواک ولا ارید
دونک لا آله الّا انت العزیز المعطی الغفور الرّحیم

مناجاته

سبحانک یا ربّ الکائنات وآله الموجودات اشهد بلسان ظاهری
وباطنی بظهورک وبروزک وانزال آیاتک واظهار بیّناتک وباستغنائک عن دونک
وتقدیسک عمّا سواک اسئلک بعزّ امرک واقتدار کلمتک ان توفّقنی الّذی اراد
ان یؤدّی ما امرته به فی کتابک وعمل ما یتضوّع به عرف قبولک انّک انت
المقتدر الفیّاض الغفور الکریم

مناجاته

هو الله لا آله الّا هو

یا عبد الله علیک بهاء الله انّا نبشّرک فی اوّل البیان بقبول علمک
لوجه الله ربّ العالمین قد اعترف لسان العظمة بتوجّهک وحضورک
وفیائک لدی باب فتح علی من فی السّموات والأرضین انّا نبشّرک بشارة

اخری

اخری تبشّر نبیل قبل ما علیه بهائی بما اشرقت شمس الاذن من افق ارادة الله ربّ
العرش العظیم قل لک الحمد یا الهی بما استجبت دعائی روحی لعنایتک
الفداء یا مقصود افئدة الاوّلین والآخرین انّا نحبّ ان تقضی حوائجک
کلّها ایشهد بذلک الفردوس الأعلی والجنّة العلیا واهل خبآء المجد فی هذا المقام
الرّفیع ولکنّ الامور بعضها یجری ویتوقّف بمقتضیات حکمة الله المقتدر القدیر
ونبشّرک مرّة اخری بانا نحبّک ونذکرک کما ذکرناک من قبل ونزّلنا لسانک ما لا ینقطع
عرفه بدوام ملکوتی العزیز المنیع واما وجه محل که ذکر نمودی تکلیف انجناب
انکه بجناب ناظر علیه بهائی حواله نمائید باید باو برسد وجناب افنان علیه
بهائی باید باو برسانند این سنه برجناب ناظر علیه بهائی از مقربات
مقربین وارد شد انچه که سبب بهم اکبر بوده نسئل الله تبارک وتعالی ان یؤیّد
عباده علی الصّدق والرّجوع والانابة لدی باب فضله انّه هو الغفور الرّحیم
باری نفوس غافله عمل نمودند انچه را که سبب حزن اولیای الهی گشته وانکه
از برای جناب ناظر علیه بهائی اراده زیارت نموده اید وهمچنین ذکر طلب
کرده اید طوبی لک بما وجدناک من اهل الوفاء فی سوت الانشاء یا ایّها
المصغی لدی الباب حقّ جلّ جلاله وفا را دوست داشته ودارد واوست
طراز بساط مخلصین مقربین مقدّسین هرگاه اراده نمائید حاضر شوید وعمل
نمائید انچه را که اهل عالم از برای آن از عدم بوجود آمده اند نبیّنا لک ونبیّنا له
هر عمل قبل از ظهور بقبول فائز گشت ان رأیته بشّره من قبلی وذکره بآیاتی و

Provided by the Afnan Library

فوزه بتجلیات شمس عنایتی نسئل الله ان یوفقه وابنه الذی سمّی بحبیب وابنه الاخر
الذی سمّی بعبدالله فی کتاب الأسماء علی ما ترتفع به کلمة الله مالک یوم
الدین ذکر جناب علی قبل اکبر علیه بهائی را نمودید وهم چنین اذن
خواسته اید بوکالت او بحضور ولقا وطواف فائز گردید این فقره قبل از
ذکر بنور اذن فائز ومنوّر اذا رأیته قم امام وجهه وکبّر من قبلی علیه وقل هنیئاً
لک یا اسیر البلاد لوجه الله مالک الأیجاد این آیام از سماء بیان مالک
ادیان در ذکر ایشان ناز شد آنچه که سبب فرح سرور اهل مدائن عدل وانصاف است
هر هنگام اراده نمائید نیابت و وکالت را عمل کنید کذلک نزل حکم
الأذن من سماء امر الله العلیم الحکیم ذکر جناب علی قبل حیدر علیه بهائی را نمودید
نشهد انه عمل فی سبیل الله ما عجز عن احصاء اجره المحصون برجمیع احبای
الهی محتشش لازم باید کل در اداء دینی که باید با وبرسد سعی نمایند الهی الهی
تری عبدک قائماً بین عبادک باسمک الذی سمّی بعلی قبل حیدر فی منظرک الاکبر
وباسم آخر الذی کان مرقوماً من قلمک الأعلی فی الصحیفة الحمراء ای ربّ
ایده بسلطانک ثم انصره واولیائک ومحبیک ومخلصیک انک انت
المقتدر علی ما تشاء وفی قبضتک زمام الأمور هر هنگام آنجناب
اراده نمائید به نیابت او توجه کنید وبحضور ولقا فائز شوید قبل از رفت
این آیه را تلاوت نمائید وبعد توجه کنید الهی الهی تعلم وتری انی

اردت ان اتوجّه الی مقامک الأعلی وازورک من قبل من قام علی خدمتک
امرک ای ربّ ایده بجنود بیانک وحکمتک ثم افتح علی وجهه ابواب
غنائک وعطائک ای ربّ ایّد اولیائک واحبّائک وعبادک
علی حبّه ونصرته انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الّا انت القوی الغالب
القدیر یا عبدالله علیک بهائی هنیئاً لک بما ذکرته ومریئاً
لک بما وصفته نشهد انه من الفائزین ونزل له ما لا یعادله کنوز العالم
نسئل الله ان یؤیّده ویحفظ امانته عنده انه هو الحافظ الأمین یا علی قبل حیدر
علیک بحر الفضل والعطاء من لدی الله مالک ملکوت الأسماء قد کنت
مذکوراً فی اللّیالی والأیام امام وجه مولی الأنام نسئل الله ان یوفق الکلّ
علی ما یحبّ ویرضی وما یرتفع به مقام المهیمن علی من فی السّموات والأرضین
وارد نا ان نذکر قاسم علیه بهائی انّا ذکرناه من قبل وفی هذا الحین نبدأ اقبل
الی الأفق الأعلی اذا عرض عنه الوری الّا من شاء الله رب العالمین انا
ذکرنا احبّائنا فی البهاء والدّال وکلّ ما بأفصح بیان وصیت نموده وبنمائیم
بامانت ودیانت وما یرتفع به مقام الانسان فی الأمکان انه مظلوم
شهادت میدهد برانکه عباد را زبرای اصلاح والفت واتحاد از عدم بوجود
آمده اند فساد ونزاع لازال مردود بوده ونخواهد بود کتب وصحف وزبر الهی
بشارت داده که مقصود از این ظهور اعظم اصلاح عالم وامم بوده
وغیر که شاید بقوه بیان قوه حربیه از میان برخیزد وعالم بقوه حبیه

Provided by the Afnan Library

اداره شود انّ حق میطلبیم کل بطراز امانت که احسن طراز عالمست مزیّن فرماید
خذوا یا عباد الله ما امرتم به من لدن ناصح علیم انّها آیات الشاطع
اللائح من افق سماء الفضل علیک یا من اقبلت بکلّک الی الله

العزیز الحمید متشبّث

قد نزّل الاولیاء الله فی الاطراف
بسمی القائم امام وجوه الادیان

الحمد لله الذی فتح باب العرفان بمفتاح البیان وانزل من سماء البرهان مطالع العنایة
بقدرته وسلطان بدائعه قام الموحّدون وبآیاته انصعقت مظاهر الشرک
والطغیان فلمّا استوی علی عرش الظهور فی الظهور نادت الاشیاء من کلّ
الجهات یا معشر الامراء والعلماء قد اتی مطلع الوحی برایات الآیات
یا احمد علیک بهاء الله الفرد الاحد قدّس صدرک من نقوش الاسماء و
قلبک من شبهات الوری لیثبت فیهما من القلم الاعلی الملک والملکوت
والعزّ والجبروت لله مالک الرقاب انّا ذکرناک من قبل بآیات
انجذبت بها افئدة العباد الی الله رب الارباب قد حضر من سمّی بعبد الله
الذی اتخذ لنفسه مقاما فی ظلّ قباب العظمة وشرب رحیق البیان من ید
عطاء ربّه مالک الایجاد یا محمّد قبل باقر افرح بما جری بامسک فرات
البیان فی ایّام فیها ظهر الستر المکنون والرمز المخزون امرا من لدی الله
فالق الاصباح قم علی الامر باستقامة لا تمنعها جنود الاشرار ولا سطوة

الذین کفروا بالمبدء والمآب یا محمّد قبل علی قد اقبل الیک الاسم الاعظم
وذکرک بکلمات یتضوّع منها عرف الغایة والالطاف انظر ثم اذکر
الایّام التی کنت حاضرا امام الوجه وسمعت ندائه الاحلی وصریر قلمه الاعلی
اشکر وقل لک الحمد یا من فی قبضتک زمام الذین انکروا حجّة الله وبرهانه وقالوا
ما ناح به کلّ عاف بصّار طوبی لک بما حضرت وسمعت وفزت بما انتشر به
عرف الوصال اذ کان المظلوم بین ایادی الجهّال یا قلم اذکر من سمّی
بمحمّد قبل صادق الذی اعترف بما نزّل من سماء الفضل وسرع الی الله ورد باستقامة
زلّت بها الاقدام لعمری قد قدّر لک ما لا یعادله عقیان العالم ولا ما عند الامم رشید
بذلک امّ الکتاب فی هذا المقام الذی سمّی بکلّ الاسماء من لدی الله مالک یوم القیام
اذکر یا سمعت امام کرسیّ ربّک وقل لک الحمد یا محبوب الافاق
یا علی قبل اکبر قد سمعت ندائی مرّة بعد مرّة انّه اجتذبک الی علی المقام قل یا ملأ
البیان ضعوا الاوهام قد اشرق نیّر الایقان من افق ارادة الله مالک الاولین
والسموات قد ذکرک من حبّی ونطق ثنائی وارسلنا الیک من شطر السجن ما یؤیّدک
علی هدایة الذین نقضوا العهد والمیثاق افرح بذکری ایّاک لعمری لا تعادله
کتب الامران یشهد بذلک امّ البیان من لدی الله مالک الادیان
یا قلمی الاعلی اذکر من سمّی بعلی قبل محمّد الذی صعد بمرقاة البیان
الی الله مظهر الاسرار لا تحزن من شیء توکّل علی الله فی کلّ الاحوال
انّه معک ونصیرک بجنود الوحی والالهام قل الله ان یجعلک

مستقيما على الأمر بحيث لا تمنعك ضوضاء الأشرار يا علي قد كنت مذكورا
لدى العرش وانزلنا لك ما طوى به بساط الذين انكروا حجة الله وآياته التي
احاطت الجهات قل الله ان يقدرك كل خير انزله في الزبر والالواح
قل لك الحمد يا الهي بما جعلتني فائزا بعرفانك وانزلت لي ما يقرب الناس
الى اعلى المقام انا اردنا ان نذكر من ذكرناه في اول الايام بذكر اشرقت به الارض والسماء
وانا العزيز الفضال يا نبيل قبل قبر عليك بهائي وعنايتي انا ذكرناك
مرة بعد مرة بآيات انجذبت بها افئدة الذين اقبلوا بوجوه نورا الى شرق الانوار
كبراء ولياتي من قبلي وذكرهم بما يقربهم الى مطلع النور الذي به نادى المنادي الملك لله العزيز
الفياض وذكر من سمي باسمعيل الذي اقبل الى الافق بنور تنورت به افئدة الابرار البهاء
من لدنا عليك وعلى من سمي بنعمة الله في هذا الحين الذي ينطق اللسان في ملكوت البيان
العزة والعظمة لله مالك يوم المعاد وذكر ابنك الاخر ليفرح بعناية ربه
ويقبل الى كعبة الله ويقول لك الحمد يا من ايدني على التقرب والاقبال يا ميرزا
قبل مهدي عليك البهاء الابدي قم على الامر منقطعا عن العالم وطهر القلوب
بكوثر بيان ربك العزيز الوهاب انا ذكرناك وانزلنا لك مائدة العرفان
والنعمة التي اظهرناها من كنز رحمة ربك العزيز المختار قل يا ابا القاسم
اتق الله ولا تتبع كل متوهم كذاب انك حضرت وسمعت ندائي وما كيد
الظالمين الا في تباب انا اظهرنا لك لئالي الحكمة والبيان من بحر عطاء ربك

العزيز الجذاب قل يا عبد ضع الموهوم وخذ القيوم امرا من لدن مالك
الرقاب قد ظهر ما لا ظهر في الابداع ليشهد بذلك من عنده علم كل شيء
في الكتاب انك سمعت اياتي حضرت امام وجهي واظهرنا ما كان مخزونا في ال
الازال بدل شيابك ثم ارجع الى الله وقل الهي الهي اشهد انك اردتني اقبلت
الا على واسمعتني ما خلقت له اصغاء آذان الاصفياء وانا تركت ما امرتني به ونبذت
ما دعتني اليه واتبعت هواي بحيث اخذ زمامي ومنعني عن التقرب اليك يا مظهر البينات
اسمع ندائي ثم انصف فيهذا الامر الذي ناظر خضعت له الرقاب انا كشفنا
اسرار ما كان وما يكون ولكن القوم في غفلة وحجاب نبذوا ما امروا به
واخذوا ما منعوا عنه في صحف الله منزل الآيات قد اتبعت حزب
القبل بعد ما عرفت وراءهم متحيرين في تيه الاوهام لا تحزنه ضوضاء العالم
واعراض الامم انه اتى من اقبل الاقتدار بسلطان غلب الكائنات ان الذين
منعوك عن فرات رحمة ربك اولئك ليس لهم شان عند الله مظهر البينات
سوف ترى ما يشهد بخسرانك في ايام استوى جمال القدم على العرش فيها
الاعظم ونطق بما يقرب الناس الى المقام يا مهدي عليك بهائي
كن مستقيما على امر ربك على شان لا تمنعك سبحات الجلال عن
مشرق العز والجمال ونذكر اخاك الذي سمي بسليمان ونسئله
تعالى ان يؤيده على خدمة امره في الغدو والآصال هذا يوم فيه ينطق

Provided by the Afnan Library

لسان العظمة بما يهدي العباد الى مقام انقطعت عنه الأذكار يا مظهر عليك
بهائي وعنايتي انا ذكرناك الذي صعد الى الرفيق الأعلى بما انجذبت
به افئدة الذين نبذوا الأوهام مقبلين الى افق الايقان قد حضر مثالك لدى العرش وانزلناك
ما عجز عن احصائه المحصون طوبى لك ولمن نبذ ما عند القوم واخذ ما نزل من لدى الله الواحد
الغفار قد كنت مذكورا لدى المظلوم ليشهد بذلك ربك المهيمن القيوم يا خليل
قد جرى فرات البيان وسطع نور البرهان امام الوجوه والقوم اكثرهم لا يشعرون
قد احاطت الآيات من على الأرض طوبى لمن سمع وراى وويل لكل غافل محجوب
انا ذكرناك في الواح شتى وانزلنا لك ما يقرب العباد الى العزيز المحبوب
قد ارتفع التعاق في المدن والديار هذا ما اخبرناكم به من قبل مرارا من لدن مالك
الوجود قل يا قوم قد اتى اليوم وظهر من كان مكنونا مخزونا في علم الله العزيز الودود
قم على الأمر باستقامة لا تمنعك شبهات الذين انكروا حجة الله وبرهانه واستكبروا
ما السودت به الوجوه قد نبذوا كتاب الله وراءهم واخذوا ما امروا به من مطلع الظنون
قل يا قوم خافوا الله ولا تتبعوا كل جاهل مردود هذا اليوم فيه اتى من كان مرقوما
من قلم الله رب ما كان وما يكون كبر من قبلي اولیائي الذين ما منعهم ظلم العالم
ولا اعراض الذين كفروا بالشاهد والمشهود كن مستقيما على الأمر بحيث لا
تمنعك مظاهر الاعراض الذين نقضوا الميثاق والعهود قل الهي الهي
لك الحمد بما هديتني في ايامك واظهرت لي ما كان مستورا عن العيون
اي رب تراني مقبلا اليك ومنقطعا عن دونك اسئلك بقدرتك التي

غلبت الأشياء وبسلطانك الذي احاط ما كان وما يكون ان يؤيدني على
خدمة امرك بحيث لا تحجبني سطوة الذين انكروا بيتك المعمور اي رب انا عبدك
وابن عبدك قدر لي ما يرضيك بما سمك بين خلقك انك انت المقتدر على
ما تشاء وفي قبضتك زمام العلوم اثار دنا في هذا الحين ان نذكر من سمي
بميرزا اصلح ليظهر كوثر بيان الرحمن ويقرب اليه انه هو الحق علام الغيوب
قل يا قوم اسمعوا نداء الله ولا تتبعوا الذين كفروا بالله العزيز المحبوب قد ذكرك من قبلي
ذكرناك في هذا المقام المحمود لتنكر بك الذي ايدك على الاقبال وامنع عنه كل مشرك
مبغوض نسئل الله ان يقدرك ما يرفعك وينزل عليك من سحاب الكرم
ما انجذبت به القلوب يا رحيم قد نزلت الرحمة من سماء عطاء ربك العزيز
الغفور طوبى لعبد اقبل اليه وويل لكل غافل مردود نسئل الله ان يفتح
على وجهك باب فضله ويديقك كوثر البقاء من ايادي الجود والعطاء انه لا
اله الا هو يفعل ما يشاء امرا من عنده وهو المقتدر المهيمن العزيز العليم ونسئل الله
ان يؤيدك على خدمته امره ويقربك اليه انه هو المقتدر العزيز القدير
يا لسان العظمة اذكر من سمي بعلي الذي ما نقض عهدك وميثاقك وشهد
بما شهد الله انه لا اله الا هو الفرد الخبير قل يا ملأ البيان هذا اليوم يشر الله
به انبياءه واصفياءه بقوله يوم يقوم الناس لرب العالمين اياك
ان تمنعك غيوض المفترين عن الله رب العالمين قل يا قوم اتى تركت ملة قوم
كفروا بالله العزيز الحميد تالله لا تحجبني سطوتكم ولا يمنعني ظلمكم يشهد بذلك

Provided by the Afnan Library

لوح الله العزیز الحکیم هذا یوم فیه یطوف الطور حول مشرق الظهور و ینادی کوم الله
قد اتی المقصود بسلطان مبین قد شهدت الأشیاء بما شهد الله قبل خلق السموات
والأرضین انه لا اله الا هو المقتدر القدیر هو الظاهر المبین

در این حین اراده نمودیم اولیای امیر اجمعاً ذکر نمائیم تا از عرف آیات از چشمه جاریه از
حروفات را کل بنوشند و فائز شوند انه یحب اولیائه و یعرفهم سبیل الله
الواضح المستقیم یا اهل ندای ظهی را بگوش جان بشنوید و از انوار
آفتاب معانی در این یوم نورانی محروم نمانید انه یهدی اولیائه الی البحر
الأعظم الذی یسمع من امواجه قد اتی یوم المآب وهذا ربکم العزیز الوهاب
الذی ینطق فی السجن العظمی انه لرب الأرباب یا اولیائی فی آفاقه
اسمعوا ندائی المظلوم انه یدعوکم الی الاستقامة الکبری لئلا تمنعکم الأسماء عن التوجه
الی الله رب العالمین قد حضر لدی العرش اسمائکم و ارسالها عبد الله
الذی طار فی هوائی و تمسک بحبلی و تشبث بذیلی المنیر طوبی له
و نعیماً له بما اراد لأولیائی ذکری العزیز البدیع اذاً تتحرک علی ذکرکم قلمی و نطق بیانی
و توجه الکل وجه الله رب العرش العظیم ارجو میطلبیم شما را ثبات مستقیم فرماید
که ذکر اسماء شما را از بحر فضل و عطا محروم نسازد یا اهل تا اراده نمائید انکه شما را بتدارک
مافات قیام نمائید تا آنچه در آن ارض از ظلم ظالمین بر سید عالم وارد
شود عدل و راستی تبدیل شود یعنی اعمال محبوبه بعد سبب رضی
و تاریکی قبل گردد ان ربکم هو الفضال الکریم امروز باید کل بخدمت امر
مشغول

مشغول شوید بعضی از ناعقین در اطراف در اضلال خلق بیچاره جهد بلیغ مبذول
داشته اند در حزب قبل تفکر نمائید خود را بهترین عالم میدانستند و در یوم
ظهور از اخسرین احزاب امم شاهد گشتند لعمر الله بر حضرت خاتم
از ان حزب ظلمی وارد که قلم از ذکرش عاجز و لسان از احصایش
قاصر سبحان فارسی که حضرت نقطهٔ اولی لاجل گاهی عباد نازل فرمود
بآن تمسک نمائید و قرائت کنید تا بر اسرار مکنونه عارف شوید
لعمر الله هذا هو الحق و ما بعده الا الضلال یا اولیاء الله فی میلان یذکرکم
ربکم الرحمن فی هذا السجن البعید قد فرتم بعرفان الله و آثاره ایاکم ان یمنعکم
الناعقون عن الله الغنی الحمید خذوا کتاب الله بقدرة من عنده و قوة من
لدنه انه یحفظکم و یعز کم و یرشدکم الی الحق الظاهر المتکلم المبین جناب
امین علیه بهائی و عنایتی مکرر ذکر شما را نموده طوبی له و لکم و لمن تمسک
بحبل الله المتین یا اولیائی فی سبیل اسمعوا ندائی و لا تکونوا من
الصامتین اذکروا ربکم الرحمن باستقامة ترتعد به فرائص الغافلین لازال
لدی المظلوم مذکور بوده و هستید قد اتزلنا لکم من قبل ما فاحت به نفحات
الوحی و رائحة عنایة ربکم المشفق الکریم نسئل الله تبارک و تعالی ان یقیکم
کوثر الاستقامة من ید عطائه انه ولی المحسنین قد ذکرکم من ورد علیکم
ذکرنا کم بهذا الکتاب العظیم افرحوا بفضل الله و رحمته ثم اذکروه فی البکور

Provided by the Afnan Library

والأصيل يا اولیائی فی شماخ قد ذکرکم مولی العالم فی سجنه الأعظم و بشرکم
بما قدّر لکم انه یحب اولیآئه و یعرف فهم ما یقرّ بهم الیه انه هو المشفق الغفور الرحیم
لا تحزنوا من شیئ توکّلوا فی الأمور علی الله المقتدر القدیر انه معکم و نذکرکم بجمیع
ما ذکرناکم انه هو السمیع البصیر لا تتبعوا کل مشوّه اتبعوا الحق و هذا الکتاب
المبین الّذی اهدی الیکم اتیاد اولیائک علی ما ینبغی لآیاتک ثم اکتب لهم اجر
حضورک و لقائک انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت
الفیاض الّذی احاط فضلک و رحمتک من فی السموات و الأرضین قو
قلوبهم لیدعوا اماء القوم المتمسکین بما نزّل فی کتابک القدیم یا اولیائی فی سالیان
قد حضرت اسمآئکم لدی المظلوم و ارسلها من سجن بغیز الله انزلنا لکم
ما انجذبت به افئدة المقربین سوف یأتیکم ناعق دعوة نبیه مقبلین الی
افق اشرقت منه شمس حجة ربکم العلیم الخبیر آثار رفعنا الأمر بقدره ما ضعفتها
شوکة الظالمین ایّاکم ان تحوّلکم ضوضآء الّذین انکروا حجّة الله و برهانه
و کانوا من المعتدین عند ربکم العلیم الحکیم یا اصحابی فی بناب
یذکرکم العزیز الوهّاب فی هذا الیوم الغیر الّذی لا تبدیع هذا یوم فیه اشرقت
شمس البیان من افق ارادة ربکم الرحمن و سطع النور فضلا من عنده انه هو
المقتدر العزیز الفیاض لا تمنعوا انفسکم عن البحر الأعظم و لا ابصارکم
عن النظر الی مطلع امر الله المقتدر المختار انا ذکرنا کم من قبل فی الواح شتی

رحمة من لدی الله مالک یوم الحساب قد ذکرکم من اتخذ لنفسه مقاما حول البیت
ذکرناکم مرة بعد مرة بالروح و الریحان ان رأیتم من منکر و معرض دعوهما متوکلین
علی الله رب الأرباب کذلک نطق مکلّم الطور اذ کان مستویا علی عرش الظهور
فضلا من لدنه انه هو العزیز الفضال الیها من لدنا علیکم و علی امائی اللاتی
اقبلن و آمنّ بالله مولی الأنام یا قلم اذکر اولیائی فی مراغه الّذین اقبلوا بوجوه بیضاء
و قلوب نورآء الی الله مشرق الآیات باید در جمیع احوال در اعلاء کلمه مبارکه
علیا جهد نمائید ایام فانی و الوانش فانی و زخارفش فانی بجبل غایات تمسک
نمائید از حق بطلبید شما را تأیید فرماید بر آنچه سبب نجات ابدی و حیات
سرمدی است معرضین بیان بر مراصد منتظرند که نفسی را بیابند و بکمراه نمایند
جمیع اهل عالم و مخصوص ولیارا آگاه نمودیم بر آنچه سبب و علت ستموا
من شآء فلیقبل و من شآء فلیعرض یا ابن خلیل اسمع ندائی و قم علی خدمة
امری بجنود الحکمة و البیان ثم انظر و اذکر اذ کنت قائما لدی الوجه و
سمعت ندائی الأحلی و رأیت افقی الأعلی طوبی لک و لکل منصف انصف
فیهذا الأمر الّذی به اضطربت افئدة الفجار الّذین انکروا حجّة الله و برهانه
و اعرضوا عن وجهه و ارتکبوا ما ناحت به طلعات الفردوس الأعلی فی العشی
و الأشراق قل الهی الهی ایّدنی علی ذکرک و ثنائک ثم اکتب لی ما کتبته
من قبل یا الهی ای رب انا عبدک و ابن عبدک و ضعفت اموری الیک

والأصيل يا اولیائی فی شماخ قد ذکرکم مولی العالم فی سجنه الأعظم و بشرکم
بما قدر لکم انه یجب اولیائه و یغفر لهم ما یقربهم الیه انه هو المشفق الغفور الرحیم
لاتحزنوا من شیء توکلوا فی الأمور علی الله المقتدر القدیر انه معکم و نذکرکم لیسمع
ندائکم انه هو السمیع البصیر لاتتبعوا کل مشتهم اتبعوا الحق و هذا الکتاب
المبین الهی الهی ایداولیائک علی ما ینبغی لایامک ثم اکتب لهم اجر
حضورک و لقائک انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت
الفیاض الذی احاط فضلک و رحمتک من فی السموات و الأرضین قو
قلوبهم لیدعوا ما عند القوم متمسکین بما نزل فی کتابک القدیم یا اولیائی فی سالیان
قد حضرت اسماءکم لدی المظلوم و ارسلها من شتی بغیر اسم الله انزلنا لکم
ما انجذبت به افئدة المقربین سوف یأتیکم ناعق دعوة نبیه مقبلین الی
افق اشرقت منه شمس رحمة ربکم العلیم الخبیر انا رفعنا الأمر بقدره ما اضعفتها
شوکة الظالمین ایاکم ان تحزنکم اضواء الذین انکروا حجة الله و برهانه
و کانوا من المعتدین عند ربکم العلیم الحکیم یا اصحابی فی بناب
یذکرکم العزیز الوهاب فی هذا الیوم العزیز البدیع هذا یوم فیه اشرقت
شمس البیان من افق ارادة ربکم الرحمن و طلع النور فضلا من عنده انه هو
المقتدر العزیز الفیاض لاتمنعوا انفسکم عن البحر الأعظم و لا ابصارکم
من النظر الی مطلع امر الله المقتدر المختار انا ذکرنا کم من قبل فی الواح شتی

رحمة من لدی الله مالک یوم الحساب قد ذکرکم من تحذ لنفسه مقاما حول البیت
ذکرناکم مرة بعد مرة بالروح و الریحان ان رأیتم من منکر او معرض دعوهما تمشیان
علی الله رب الأرباب کذلک نطق مکلم الطور اذ کان مستویا علی عرش الظهور
فضلا من لدنه انه هو العزیز الفضال البهاء من لدنا علیکم و علی امائی الذین
اقبلن و آمن بالله مولی الأنام یا قلم اذکر اولیائی فی مراغه الذین اقبلوا بوجوه
و قلوب نورا الی الله منزل الآیات باید در جمیع احوال در اعلاء کلمه سابقه
علیا جهد نمائید ایام فانی و الوانش فانی و زخارفش فانی بجبل غایات تمسک
نمائید ازحق بطلبید شما را تأیید فرماید بر آنچه سبب نجات ابدی و حیات
سرمدی است معرضین پاپن بر مراصد منتظرند که نفسی را بیابند و گمراه نمایند
جمیع اهل عالم مخصوص ولیارا آگاه نمودیم بر آنچه سبب و نور و علت سموات
من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض یابن خلیل اسمع ندائی و قم علی خدمتة
امری بحجج و الحکمة و البیان ثم انظر و اذکر اذ کنت قائما لدی الوجه و
سمعت ندائی الأحلی و رأیت افقی الأعلی طوبی لک و لکل منصف انصف
فی هذا الأمر الذی به اضطربت افئدة الفجار الذین انکروا حجة الله و برهانه
و اعرضوا عن وجهه و ارتکبوا ما ناحت به طلعات الفردوس الأعلی فی العشی
و الأشراق قل الهی الهی ایدنی علی ذکرک و ثنائک ثم اکتب لی ما کتبته
و صفیائک ای رب انا عبدک و ابن عبدک فوضت امری الیک

Provided by the Afnan Library

وتوکلت علیک اسئلک ان تلهمنی ما تجذب به افئدة العباد الی
ترای الضعیف متمسکا بحبل قدرتک وسلطانک وما اراد الا خدمة امرک
اسئلک ان توفقه علی ما ینبغی لایامک ویلیق لظهورک انک انت
المؤید الفیاض لاتمنع اولیائک عن فیوضات ایامک ثم اقدهم
بذراعی قدرتک انک انت المقتدر العزیز العلام انا ارد نا فی هذا الحین
ان نذکر اولیائی فی خوی لیقربهم الذکر الی المقام اسمعوا ندائی
من شطر السجن انه یرشدکم الی مقام فیه نصبت رایة انه لا الٰه الا هو العزیز
الوهاب یا جلیل اسمع نداء ربک الجمیل الذی اتی من سماء البیان بقدرة
لاتقوم معها جنود الارضین والسموات اذکر الایام التی کنت حاضرا لدی المظلوم
سمعت ما سمعه المقربون فی الکور والاصال قد حضر کتابک وذکرت فیها
اولیائی الذین خرقوا الاحجاب بقدرة وقوة وسلطان انا نوصیهم بالاستقامة
الکبری لتطهر مقاماتهم من الامام کبر علیهم من قبلی وبشرهم بعنایتی وذکرهم
بآیاتی التی احاطت الممکنات کذلک نطق لسان الفضل فی سجن عکا امرا من لدی الله
مظهر الاسرار قل اطهی اطهی نور قلوب عبادک بنور معرفتک ونور وجوههم
بانوار وجهک وقدر لهم کل خیر اثبته فی کتابک ای رب تری
الفقیر قائما لدی باب غنائک اسئلک ان لاتحرمنی وعبادک من امواج
بحر عطائک انک انت المقتدر العزیز الفضال الیها من لدنا

علیک وعلی اولیائی هناک وعلی امائی اللائی سمعن الندآء وقلن
لک الحمد یا من فی قبضتک زمام من فی الارضین والسموات
یا اولیائی فی قاف قد ترعزعت ارکان الشرک اذا تی فارس مضمار
التوحید بقدرة من لدی الله رب العالمین قد اقبل الیکم وجه القدم
ویذکرکم بما تبقی به اسمائکم فی کتاب الله مالک یوم الدین ویوصیکم بالتقوی
لاتزلها شبهات المریبین قد فتح باب السماء واتی فاطر الارض والسماء
اکثرهم من الغافلین طوبی لکم لمن یحکم ویسمع قولکم فی هذا النبأ العظیم
سبحان الله بعضی از رفقا که قابل ذکر نبوده ونیستند باضلال خلق
مشغول اراده ایشان انکه مثل حزب قبل حزبی بطنون واوهام بیارایند
مع انکه خسران آن حزب را بچشم خود دیده اند ازحق بطلبید قلوب را مقدس
دارد ووجوه را منور وعباد خود را از شر غافلین ومریبین حفظ فرماید اوست
مقتدر وتوانا ولکن اعمال سبب انحراف بوده ودست این مضمار را
فارس دیگر وسوار دیگر لازم ازحق میطلبیم کنوز ارض را ظاهر فرماید یعنی
رجالیکه قابل این مضمار ند وفوارسیکه لایق این میدان یا اولیائی هناک
لازال مذکور بوده وهستید وازید عطا اخذ نمودید ان رحیقی که شبه ومثل ندا شته
حال باید باستقامتی ظاهر شوید که از برای آن نظیر ومثالی نبوده ونخواهد بود

Provided by the Afnan Library

رجال آن ارض طرّاً در ساحت اقدس موجود و مذکور ند واما ارض
بعنایت والطاف فائز اینمظلوم در جمیع احوال ذکر اولیا مشغول
فی اللیالی ذکرهم وفی الأیام انطق باسمائهم وفی الأسحار اتکلم
باذکارهم ونسئل الله ان یوفقهم لقربهم الیه انه هو المقتدر القدیر
یا اولیائی فی ضوء حیحها اسمعوا نداء المظلوم انه لا اله الا هو المهیمن القیوم
انا ندعوکم الی الله وذکره کما بذکره فاحت نفحة التبیان فی الامکان تعالی الله ربکم
العزیز الودود آیاکم ان یمنعکم شیء او یخوفکم سطوة کل ظالم مردود انا
ذکرناکم من قبل ومن بعد وفرّحنا کم بما نطق به جمال القدم فی مقامه المحمود
نسئله تعالی ان یمدکم بجنود البیان ویؤیدکم علی خرق سبحات
الظنون الهی الهی ایدهولاء علی نصرة امرک باستقامة تحیّر منها العقول
ثم اکتب لهم اجر لقائک واحضرهم امام کرسیک انک انت الغفور
العطوف یا ارض باقبل الالف والرا اسمعوا نداء المظلوم انه یذکرکم
لوجه الله رب ما کان ومایکون امروز روزیست که جمیع مقربین ومخلصین
بلک الحمد یا الهنا ناطق طوبی از برای نفسیکه شربت استقامت
چشید وآن شربتی است که هرکه نوشید جز حق جلّ جلاله بنفسی ناظر نه
وبافقی ناظر نه این کوثر ایقان مخصوص مظاهر قدرت واطمینانست

طوبی

طوبی لمن فاز به وشرب من ید عطاء ربّه الکریم در آن ارض مظاهر نفوس شریره
وشیاطین محیله کاذبه ظاهر شدند وجوهر وجود را بظلمی شهید
نمودند که آسمان تبجش گریست واشجار باثمارش نوحه نمود حال
بعنایت حق جلّ جلاله چون آن ارض در جوار قریه ایست که بحق منسوب
باید ظاهر شود رجالیکه مشارق اخلاق ومطالع الفت واتحاد باشند
هنیئاً لکم سوف یظهر الله منهار جالاً لا یتمسکون الا بالله ولا یعملون الا بما
امروا به فی کتاب المبین جناب عبد الله الذی استقرّ فی جواری ذکر شمارا
نمود لذا الیالی ذکار که در اصداف بحر اعظم مستور بود بر صور حروفات وکلمات
در این حین ظاهر وصیت میکنیم شمارا بآنچه سبب الفت وظهور رحمت است
اولیای حق در یکمقام منابع سلسبیل اند وکوثر عرفانند باید اشجار نفوس از این
مارِ سقایه نمایند نسئل الله تبارک وتعالی ان یؤیدکم بجوده ویوفقکم بسلطانه
ویحفظکم بجنود العالمین الحمد لله رب العالمین یا اهل قبل الکرم
این ایام امطار عنایات والطاف بران ارض باریده سحاب فضل مرش را
ظاهر نموده وآسمان بخشش عنایتش امبذول داشته طوبی لکم ونعیماً لکم
کمر تراسما شما از قلم اعلی نازل وارسال شد شمارا وصیت مینمائیم بحکمت
واطاعت ملکی که بر اعانت قیام نماید واولیارا از شر اعدا حفظ فرماید عموم
اهل عالم بر فق ومدارا حرکت نمائید نزاع وجدال وفساد از میان بر خاست
کل بمحبت واصلاح مأمورند طوبی للعاملین ان المظلوم ذکرکم وانزل لکم

Provided by the Afnan Library

ما تبقی به اسمائکم فی الصحیفة الحمراء انه لهو الغفور الرحیم انا بشرناکم من قبل و فی هذا الحین من لدن مقتدر قدیر ایاکم ان تحزنکم حوادث الدنیا او تمنعکم شبهات الغافلین البهاء والذکر والثناء علیکم من لدی الله رب الکرسی الرفیع یا ارض طآ و راین حین مالک ملکوت اسماء یا ارض طاء توجه نمود الی جهتها الله مطلع فرح العالمین انا ذکرنا اولیائی هناک مرة بعد مرة و انزلنا لهم ما جعله الله مرة کوثر الحیوان لمحبوه من فی السموات و الارضین و اخری المائدة الباقیة طوبی لمن رآی و طاف و قال لک الحمد یا الله الاولین و الآخرین نشهد ان اولیائی هناک شهدوا بما شهد الله قبل خلق الاشیاء و فازوا بما رقم من القلم الاعلی فی کتب المرسلین یا عبد الله علیک بهاء الله و فضله و عطائه بشرهم من قبلی ثم اقرء لهم ما نزل من سماء عطائی و انا المشفق الکریم انا نورنا هم بنور معرفتی و عرفناهم بکلماتی و عرفناهم فی اول الایام صراطی و عرف حمتی التی سبقت الاشیاء من لدنی الله رب العالمین یا اولیائی هناک افرحوا بذکری و طیروا باجنحة الوفاء فی هوائی و عاشروا مع عبادی بخلقی الغیر البدیع انا ارسلنا الیکم فهذا الحین کؤس کلماتی و فیها حیوانی طوبی للشاربین و جمیع احوال نفوس مطمئنة ثابتة مستقیمه بغایات مخصوصه فائز بوده و میشود ایشانند

ساقیان کوثر الهی و هادیان سبل ربانی طوبی لمن فاز بلقائهم و سمع ما خرج من افواههم فی هذا الامر العظیم لله الحمد بما ینبغی فائزند و بحاظ فضل یزدان ناظر طوبی لهم و لمن تحیر من لدی الله الآخر القدیم اوراق واماء لازال بعنایت فائزند نسئل الله ان یقدر لهن خیر کل عالم من عوالمه و یکتب لهن کتبه لطلعات الفردوس الاعلی انه هو المعطی المنفق الغفور العزیز العلیم البهاء المشرق من افق سماء بیانی علیک یا عبد الله و علی الذین منعتهم الاسماء عن مالکها سلطانها اقبلوا و سمعوا و قالوا آمنا بظهورک یا محبوب افئدة المتقربین و مقصود قلوب العارفین الحمد لله رب العالمین

آن ارض

ت جناب میرزا عبد الله علیه بهاء الله

الأبدع الأعظم الأبهی

قد نطقت السماء قدامی مالک الأسماء و غنت الورقاء قد ظهر الرب باسمه الأبهی و صاحت الحصاة الملک لمالک الصفات کل شیء نطق بذکر الله و ثنائه و لکن الناس اکثرهم فی مریة و شقاق قد ماج بحر الأعظم و نطق باسم مالک القدم و لکن الأمم اکثرهم من الاموات آنا نادیناهم الی کوثر الحیوان و هم اعرضوا عنه بما اتبعوا الأوهام طوبی لنفس اشتعلت بنار الله و منتهاها جهات اهل النفاق انتهاء من الذین رقمت اسمائهم من القلم الأعلی و سطرت اذکارهم فی الواح ربهم مالک یوم المعاد انک انت زین الساناک

بذکری عینیک بالنظر الی آیاتی وقلبک بالتوجه الی شطری وسمعک الی مطلع البیان
کذلک زیّناک بطراز الذکر وخصصناک بهذا الیوم الذی تقرّ به الأبصار ان اقرء آیات
ربّک ولا تلتفت الی الذین اتّبعوا اهویهم وکفروا بالله رب الأرباب سوف
نأخذهم کما اخذنا الذین کانوا من قبل انّ ربّک لهو المقتدر علی ما اراد لا تأس فضلی
ولا تؤانس مع الذین عرضوا عن الوجه اذ اشرق من افق الجمال انّا ابهاء علی الذین
شربوا رحیق الانقطاع فی هذا الیوم الذی فیه ینطق مالک الاختراع الملک لمن ظهر
بالعظمة والاقتدار

تا الله علیه بهاء الله

الاقدس الاعظم الامنع

نوّر الوجوه بهذا النور الذی جعله منهیمنا علی الأنوار قل هذا یوم فیه زیّن العالم
من اثر قلم مالک القدم ومرّت نسمة الغفران علی الامکان قوموا عن مراقد
الغفلة ثم انظروا اما لاح من افق البیان قل هل تظنون لنفسه ولا مالک الایجاد و
هل تظنّون لشبهه ولا لاسمه المهیمن علی الآفاق ان افرحوا فی ایّام الله هذه ایّام السرور
لکم خذوا الکأس باسمه ثم اشربوا بذکره العزیز المنّان لا یحزنکم سجنی وبلائی
وغربتی انا لله اتی فی طیّ الذی لا تعتریه الغربة وفی عزّ الذی لا تصیبه الذلة
یشهد بذلک لسان الغیب الذی ینطق فی هذا المقام الذی جعله الله مطاف
من فی الأرضین والسموات ما منعنی البلاء عن ذکر الله مالک الأسماء ولا ما حدث
الأحزان فدیت احد غصانی فی سبیل الرحمن انّی انا الحاکم علی ما اشاء والمقتدر بسلطانی

المهیمن

المهیمن علی الأکوان لو تجدون حلاوة کوثر بیانی الذی اجریناه من عین التبیان
لتنجذبون علی شأن تقطعون عمّا عندکم جنابة الواحد الفرد العزیز المختار ان افرح
بذکری ایّاک به تنزل علیک من سمآء افضل ما یقربک الی مطلع الالهام ان اجعل
مونسک ذکری وذکر الذین استقاموا علی هذا الأمر الذی به انارت البلاد

جناب علیه بهاء الله

بسمه المستقر علی العرش

قدر تنفع ندآء مالک القدم من سجنه الأعظم اذ کان بین ایدی الظالمین ویدع
النّاس الی الله العزیز الحکیم قد جمع علیه الدّول المضل بما یدع العباد الی الله
مالک العلل قل موتوا بغیظکم انّه یفعل ما یشآء بسلطان من عنده لا تمنعه
جنود السموات والأرضین کلّ فی قبضته قدرته ومحاط تحت سلطانه الذی
احاط العالمین لو اراد لیهلک من علی الأرض بکلمة من عنده ولکن سبقت
رحمة العباد انّه لهو الغفور الکریم قل یا قوم اتّقوا الله ولا تتبعوا الذین اعرضوا
عن الوجه واقبلوا الی الذین منعوا عنهم فی کتاب مبین قل هذا وجه الله لو انتم
من الموقنین وهذا لامر الله لو انتم من العارفین قد تحققت المشیة بما
شآء والأرادة بما اراد انّه لهو الحاکم علی ما یرید قد تحقق کلّ امر بامره وکلّ
ظهور بظهوره وکلّ کتب بهذا الکتاب الذی یمشی وینطق تعالی القدیم مرسل

Provided by the Afnan Library

هذا الفضل العظيم من الناس من نبذ الهدى مقبلاً الى الهوى وظن
انه من المهتدين قد هام اكثر البرية في بيداء الحيرة يسمعون ولا يعقلون
ينظرون ولا يشعرون قل تقربوا بالقلوب نوراء تالله الحق انه لهو الناظر
من الأفق الأعلى ومطلع الأسماء الحسنى لو انتم من المتفرسين طوبى لك بما
اقبلت سمعت وعرفت وكنت من الفائزين قد كان ذكرك لدى الوجه
ونزل لك هذا اللوح البديع سوف يطير الله دياج الوجود بذكر احبائه الذين اقبلوا
اليه اذا اعرض عنه كل جبار عنيد لا تحزن من شيء انه يؤيدك بالحق لا آله الا هو المقتدر القدير
نسئل الله بان يحفظك عن كل ذي ضر ويرفع مقامك بين العباد ويقدر لك
خير الظاهر والباطن انه لهو المقتدر العزيز الكريم انما البهاء عليك وعلى من معك
من لدن ربك العليم الخبير متابعة

ت جناب ع ب بسمه الأبدع الأمنع

كتاب من لدنا للذين فازوا بايام الله واقروا اذ سمعوا انه لا آله الا انا المهيمن القيوم
واقبلوا بوجوه نوراء الى قبلة من في الأرض والسماء الا انهم قوم فائزون يحدثن منهم
اهل ملأ الأعلى عرف حبك محبوبهم الأبهى بذا ما شهد به مالك الأسماء ولكن
الناس لا يفقهون لو يتفكرون فيما ظهر من مطلع القدرة ليدعون ما عندهم
ويتوجهون الى المنظر الأكبر مقام الذي ينطق كل ذرة من ذرات تراب انه لا آله الا انا العزيز
المحبوب يا قوم اذكروا نعمة الله اذ تجلى عليكم باسمائه الحسنى وصفاته

العليا بذا من فضله ان انتم تعلمون هذا يوم فيه بين وجه اليقين وانكر اعصان الظنون
ان انتم تعرفون طوبى لمن طار في هواء الايقان وانقطع عن الامكان متوجهاً الى الرحمن الا
انه من اهل البهاء في لوح مكنون قل يا عباد الله الى متى تشتغلون بالدنيا
دعوا باسمكم فاطر السماء ثم سيروا في مدائن البقاء الذي ينطق فيه الحياة
قد اتى المحبوب يا اصحاب القلوب ان الذين شربوا كأس البيان انهم
من اعلى الخلق يصلين عليهم ملائكة مقربون والذين بعدوا انهم من اهل الهوى
يشهد بذلك عباد مخلصون انك انت يا ايها الناظر الى الوجه ان افرح بما ذكرت
من قلم الوحي اذ كان جمال القدم في السجن الأعظم بما اكتسبت ايدي الذين كفروا
بالله العزيز الودود قم بالاستقامة الكبرى على امر مالك الأسماء ثم ناد اهل
البهاء وبشرهم بهذا الذكر المنوع ليقومن على نصرة المظلوم وينطقن انه لا آله
الا هو المهيمن القيوم متابعة

ت جناب ميرزا ع ب عليه بهاء الله

الأقدس الأمنع الأعظم

قد لاح افق المعاني بهذا النير الذي به اضاءت الآفاق ونطق لسان العظمة الملك لله الفرد
الخبير به فصل الله بين العباد واستقر اسمه الأعظم على عرشه العظيم كم من آيات نزلت
بالحق وكم من بينات ظهرت بالفضل ولكن اكثر الناس هم من المرتابين على
شأن ما انتهوا من البصيرة وما تحركوا من لدن السماء الذي ارتفع بين البرية الا انهم
من الخاسرين سوف يعلمون ما عملوا في ايام الله وينوحون على انفسهم

ولا یجدون لها من معین ولا نصیر انا دعوناهم الی الرتبة العلیا وارینا هم
افقی الأعلی وهم اعرضوا عن کل ما اتی به الله رب العالمین انک لا تحزن من شیء
ان افرح بما ذکرت لدی العرش ونزل لک هذا الکتاب المبین اذا فزت
قم ثم ول وجهک شطر الله وقل لک الحمد یا مقصود العالمین

جناب ع علیه بهاء الله
الاقدس الاعظم الاعلی

ذکر من لدنا لمن فاز بنوار الوجه وکان فی ام الالواح من قلم الوحی مسطورا
لیفرح بذکر المسجون ایاه وینطق ثنائه بحکمة کذلک کان الامر مقضیا
طوبی لک بما استقمت علی امر ربک واستنرت من انوار التی کانت
من افق الفجر مشهودا هذا یوم تتحرک فیه کل شیء من نسمة الله وطار الموحدون
فی هوآء کان بطراز الامر منیرا ثم طوبی لک بما اخذت کاس الفلاح
من ید عنایة فالق الاصباح وشربت منها باسم کان من افق السجن مریا
هذا یوم ینبغی لکل نفس ذا سمع نداء الله یدع ما سواه ویقول اقبلت الیک
یا مالک الاسماء اشهد انک قدرت علی کل شیء قدیرا ان الذین توقفوا
الیوم اولئک اتبعوا الاوهام وکانوا عن شطر القرب بعیدا طوبی لمن خرق
الاحجاب وترک ما عند الناس مقبلا الی افق کان بانوار العرش مضیئا
یا ایها الناظر الی الوجه تری العلماء اشتغلوا باقلامهم بعد الذی ارتفع
صریر القلم الاعلی بین الارض والسما ویتکلمون بالموهوم اذ اشرقت شمس القیوم
من مطلع اسم کان بالحق علیا سوف یمیت الله اثارهم ویثبت

ما اراده انه کان علی کل شیء حکیما ان الذین وفوا بعهد الله وبثاقه سوف
یرفعهم الله بسلطان من عنده انه کان علی کل شیء محیطا انا فدینا انفسنا فی
سبیل الله ودع الکل من افق البلآء الی الله مالک الاسماء طوبی لنفس اقبلت
ولوجه توجهت من اهل البهآء فی لوح کان بخاتم العز مختوما نسئل الله
بان یؤیدک فیکل الاحوال ویقدر لک خیر الدنیا والآخرة انه کان بعباده بصیرا
انما البهآء علیک وعلی من معک من الذین اقبلوا الی الوجه وکانوا باسم الله
معروفا

ث ع ب علیه بهاء الله
بسمه المهیمن علی الاسماء

سبحانک اللهم یا الهی ترانی مظلوما بین عبادک وخلقک ومسجونا
فی یدی الغافلین من بریتک فوعزتک یا محبوب العالم ومقصود الامم
قد حملت فیهذا السجن الاعظم ما لا حمله اصغر من عبادک فی کل یوم یرد علی ما لا یرد علی نفس
فی مملکتک قد تعبنی بقائی فی ملکتک واضنانی تحرکی وفراقک سلکت
بان تخلصنی عن الذین لا یعرفون مقامک وشانک ثم اشرب الذین اقبلوا الیک
رحیقک المختوم باسمک القیوم انک انت المقتدر المهیمن المتعالی الغفور الکریم

هو الله الابهی الابهی

در این ایام که در سموات ظهور شموس غیبیه از آفاق شهود طالع ولوامع تجلیات
شمس طلعت ابهیه از مطالع وجود ساطع وطوالع معارف الهیه از مشارق
موتیسلا مع امر حکم بر وفق تنور از شمس قدم در هر طرف روشنی دهنده

وانجم قدم باضیاء اتم از افلاک وجودات درخشنده شخص بصیر بنفس خبیر را
دریغ است که هنوز مستضیئی بانوار کوکب آفل ظنون باشد ومستشرق باشراق
قمر منخسف خیال بل الشمس استنار فی قطب سماء الدیار علی تجلیات بدع
منیع النوار های حیب دراین ایام طلعت غیب منیع ممتنع لایدرک که در خلف
الف الف حجاب لطیف نور منیر مضیئی خود مخفی ومستور بود ها
که از خلف نقاب ظاهر آمد وبیک قبسه از اشراق انوار جمالش طور ربون را
منصعق ومعدوم بل کان لم یکن شیئاً مذکورا نمود الا انی وجهت وجهی
للذی فطر السموات الکبر واشق اراضی الفراعنه وما انا من المشرکین وه وه
شمس جمال عالم افروزه را درخشنده تر از روز نورانی فرمود وزنگ ظهورات
معارف عقلیه را از صفحات قلوب زدوده والله یهدی من یشاء
الی صراط مستقیم والروح علیک ستمتعه

ت جناب ع ب علیه بهاء الله

هوالله

بسمه المقتدر علی الاسماء

قل اللهم یا منزل الآیات ومظهر البینات سلکک بمطلع علمک
ومشرق وحیک ومظهر نفسک بان تقدر لی ما قدرته لاصفیائک الذین فازوا علی
نصرة امرک بین بریتک ثم ایدنی علی ذکرک وثنائک بین خلقک ای رب

انا الذی توجهت الی افق فضلک ومصدر امرک وجودک سلکک بان
لاتخیبنی عما عندک لاقوم علی خدمتک فی مملکتک وانتشار آثارک فی ارضک
انک انت المقتدر المتعالی العزیز العظیم ستمتعه

جناب محمد جعفر نی آشین

بسم الله الامنع الاقدس الابهی

سبحان الذی نزل الآیات بالحق من جبروت عز منیعا وجعلها حجة لمن
فی السموات والارض وانه کان علی کل شیء قدیرا وانها لحجة الله بین خلقه ودلیله
لبریته وبرهانه لمن فی الملک جمیعا قل یا قوم لاتجادلوا بآیات الله بعد الذی نزلت
بالحق ولاتجاریوا بالذی کانت الآیات بکلمة من عنده افضل علی العالمین ولا تقل
مالله ان حجتی ظهوری وقیامی بین معشر الاعداء فی ایام التی زلت فیها اقدام العارفین جمیعا
ومن ان یقدر ان یعرف فی بظهوری ثم بنفسی ثم بجمالی فلینظر الی آثاری کذلک نزلنا
الامر فی هذا اللوح لیکون حجة الله علی العالمین محیطا ومن انکرنی فقد انکر الله ومظاهر نفسه
ومن اطاعنی فقد اطاع الله فی ازل الآزال ویشهد بذلک کل الممکنات وعن ورائها
سبحان الله الذی خلق کل شیء بامر من عنده وانه کان بکل شیء علیما وانک انت یا عبد
فانقطع عن الدنیا وملکوتها ثم عن الاسماء وجبروتها ثم اصعد الی مقام ان تصعد الی هذا
الهواء الذی فیه تحرک روائح قدس منیعا ایاک ان لاتحرم عن حرم الله الذی ظهر
بالحق ولاتحتجب عن هذا الجمال الذی کان فی قطب الافضال علی الحق مضیئا
وع الاشارات عن ورائک ثم الدلالات تحت قدمک ثم استقم علی الامر

Provided by the Afnan Library

یا سمی الذی کان من اثر القدس علی الحق مشهودا والبهاء علیک ان تکن ثابتا
علی حب مولاک ولن تزل قدمک من یغیق المشرکین ولن تضطرب بنفک
عن الذین کفروا بالله وآیاته وکانوا علی الأعراض الظلم قویا ۔ شایسته

جناب یعقوب

بنام زنده پاینده

هاتف رحمن جمیع من فی الامکان را مژده داد که وعده الهی ظاهر شد و
آنچه در کتاب های آسمانی مذکور بود پدیدار گشت آن رقه باز آمد یعنی
آنکه صعود نمود با مجد کبیر و وجه منیر نازل شد چنانچه در انجیل میفرماید
من میروم و میآیم و در مقام دیگر میفرماید من میروم و میآیم معنی تا تمام
کند آنچه من گفته ام و بگوید آنچه من نگفته ام و اینکلمه مبارکه از برای هیکل
کتاب الهی بمنزله روح است طوبی لنفس عرفت ولعین رأت ولاذن
سمعت هذا النداء المرتفع البدیع مع ذلک احدی ملتفت نشد و انبا
روح پژمرده و فسرده بل مرده مشاهده میشوند الا من شاء الله مالک هذا
العظیم تفکر در ایام روح نمائید و بر آنچه بر او وارد شد تا بر احوال ناس مطلع شوید
این قوم همان قوم مند واین نفوس همان نفوس انشاء الله باید انتخاب
باقی اعلی ناظر باشند وجهد نمایند تا در این یوم مبارک از ایشان ظاهر شود آنچه
بدوام اسماء الهی باقی ودائم بماند اینکه از جفر ذکر نموده بود یدجفر جامع در
حقیقت او تیه هیکل ظهور الملک انیقام اجمال انشاء الله بعد از ورود

به نجف ایقان واقف میشوید بر امر مکیه عند الله اعز از کل شیئ است این ایام ذکر
حق مقدم است بر کل اعمال ونصرت به بیان بوده وخواهد بود انه هو المقتدر
العلیم البهاء من فاز بما امر به فی کتاب الله رب العالمین ۔ مقابله شد

میان دواب اکبر

بنام دوست پاینده گوینده

یا اکبر ذکرت در منظر اکبر مذکور وطرف عنایت بتو متوجه انشاء الله
از آفتاب عنایت حق که در افق آسمان کرم مشرق است بی بهره ونصیب نمانی در آیات
کتابیات از حلاوت ندای مترنم آیات در وجد وسرور ولکن عباد یکه
خود را افضل واعلم واعلی میدانند از او غافل بل معرض تبا لهم وللذین معهم
عن صراط الله اظهر البراهین وأثبت البیان لعمری ان الروح یرکض فی بریة محبة الله ویکبر بما
امر به من لدن علیم حکیم این همان مقامیست که ندای روح در او مرتفع شد وهمچنین نبیین
ومرسلین ان الذی رفع الی السماء قد اتی بالحق یبشر الناس بهذا الظهور الذی به
قرت عیون الملاء الاعلی والذین طافوا العرش بهذا الاسم العظیم ان افرح بذکری
لان به قدر لک ما کلت عن ذکره السن العباد یشهد بذلک ربک الناطق البصیر الحمد لله
الفرد الخبیر ۔ مقابله شد

میان دواب امیرخا

بنام خداوند دانا

انشاء الله از دریای عنایت الهی بیاشامی ولذت آنرا بیابی در جمیع نامه های
آسمانی بشارت داده ایم ناس را باین یوم مبارک ومایظهر فیه وچون آفتاب

حضرت

ظهور از مشرق طور ظاهر و سدرهٔ الهی بانّنی انا الله ناطق کل معرض مشاهده شدند دوری
ازاین فضل اعظم محروم نمودند الامن شآء ربّک این همان معنی است
که روح بآن بشارت داده و این همان ساعتی است که ابن عراف
نموده برانکه خود و ملائکهٔ آسمانها بر آن مطلع نبوده و نیست اگر نفسی فی الجمله
در اناجیل اربعه کتب مقدسه تفکر نماید اعتراف مینماید برانکه امروز را مثل و نظیری
نبوده چه که غیب مکنون بر عرش مستوی و مشهود است طوبی از برای
نفوسیکه زخارف و اشارات و کلمات و بیانات اهل دنیا ایشان را از این
مقام ارفع اعلی منع ننمود بجان توجه نمودند و از کأس یقین آشامیدند
نهنئا لهم من اهل فردوسی الأعلی و اصحاب سینتی الحمرآء طوبی لکل
سامع سمع و لکل بصیر رأی ملاح و اشرق من افق اراده الله العزیز العظیم

میان دو آب جناب آقا محمد رحیم

بهی

هو الأقدس الأعظم العلی الأبهی

شهد المظلوم بما شهد الله قبل خلق السموات و الأرض انه لا اله الا هو و الذی
ینطق و ینادی و یقول انه لهو الاسم الأعظم قد اتی بحیوة العالم و اتحاد الأمم
و انه لهو الذی به ظهرت البینات و برزت العلامات و ظهر ما کان موعودًا
فی کتب الله المهیمن القیوم یا رحیم قد توجه الیک بحر رحمة ربک من هذا السجن
الذی رفعه الله فضلًا من عنده و جعله مطاف الأولیآء ان ربک لهو المقتدر
علی ما کان و ما یکون انا نوصیک بالاستقامة علی الأمر و بتقوی الله

ربّک

ربّک مالک الوجود طوبی لک بما نبذت الظنون و اخذت ما ظهر
من لدی الله مالک الغیب و الشهود لعمر الله قد ماج بحر الیقین امام وجوه
العباد و هم الی الظنون لیسرعون تمسک بحبل عنایة ربک و توکل علیه
فی کل الأمور انه یسمع و یری و انه لهو الحق علام الغیوب

علی اصغر بنام خداوند توانا

ندایت را شنیدیم و کتاب لدی العرش عرض شد انشآء الله از بحر
دانش بیاشامی و بعرفان آفتاب بینش فائز شوی یعنی از عنایت محبوب
عالم الذی ینطق فی السجن الأعظم در کل حین براکاهی خود بیاموز دوست
بیفزائی تا بکلی در سبیل دوست فانی شوی و از حب بقا سر باری
ای علی اصغر سجن عظیم را منظر اکبر میفرماید و جنت علیا را کتاب می نامد طوبی
لنفس حملت الشدائد فی سبیلی انه من اهل بهآء فی کتابی المحتوم

ی جناب محمد باقر علیه بهآء الله

هو المقتدر علی ما یشآء

ذکرت من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و سمع النداء اذا ارتفع من افق الأعلی علیل
بما اخبرنی کتابی المبین انا ذکرناک بما یجذبک و ارسلنا الیک الآیات
لیعلمک ما ینبغی لأیام ربک العزیز البدیع انه اتی بالحق و یدعو الناس الی
صراطه المستقیم قل یا قوم دعوا ما عندکم و خذوا کتاب الله بقوة من عنده انه خیر لکم

عما تطلع الشمس یه ان انتم من العارفین قد سجن اولیائی فی ارض الطا بما
اکتسبت ایدی الظالمین الذین نبذوا کتاب الله عن ورآئهم واتبعوا کل جاهل
بعید قل ان الظالم هو علماء الارض الذین افتوا علی الحق من دون بینة ولا
کتاب مبین کذلک انزلنا الآیات وارسلناها الیک لتجد منها عرف
عنایة ربک الغفور الکریم متشبث

کتاب انزلناه بالحق لمن اقبل الی الفرد الخبیر یا ایها المقبل انک اردت لقاء الله
والقوم منبنا وبینک واردت الغفران غفرانک فضلا من عندنا وانا الغفور الرحیم
ت جناب استاد محمد صادق کفش دوز متشبث

بسمی الناطق العلیم

یا محمد قبل صادق ذکرت لدی المظلوم مذکور وقلم اعلی از شطر عکا بتوجه
نموده ومیفرماید طوبی از برای نفسی که بصنعت مشغول است امروز هر نفسی
بصنعت وکسب خود تعیش نماید او از مقربین محسوب ومذکور است واعمال
او از عبادت در کتاب الهی مسطور طوبی لسامع یسمع ما نزل بالحق ونعیما
لصانع اتقن صنعه والصف بین العباد انه من اهل البهاء فی الصحیفة الحمراء
یشهد بذلک لسان الوحی فی هذا الیوم الجلیل العظیم متشبث

جناب شیخ اسمعیل هو الاقدس الاعظم

ای شیخ ایام عمر مانند ریاح شدید گذشته ونخواهد داشت جهد

نما تا در این بهار روحانی از نفحات رحمانی محروم نمانی مشاهده کن
چه مقدار از عرفا که دعوی محبت و وفا مینمودند ولکن بعد از ظهور امتحان ربانی
باقی نماند مگر قلیلی اینست که میفرماید مؤمن مثل اکسیر احمر است بشنو
ندای مظهر امر مالک قدر را وقلب وجان بمنظر اکبر توجه کن تا وجه باقی را از افق
سماء الیزالی ملاحظه نمائی واز کوثر لقای مالک اسماء بعد از فنای اشیاء
بیاشامی لیالی وایام گذشته ومیگذرند وعنقریب جمیع بساط کسترده
پیچیده مشاهده میشود بشنو ندای ناصح حقیقی را وبحر اعظم وجبل محکم متمسک
شو که شاید جمعی آوارگان را بوطن حقیقی برسانی وتشنگان را از رحیق معانی
چشانی طوبی لمن سمع واجاب الحمد لله رب الارباب متشبث

جناب مشهدی ابوالقاسم

بنام خداوند دانا

انشاء الله ملهم ولایزال در ظل عنایت اسطان پیشال ساکن ومستریح باشید قلم
اعلی لیلا ونهارا بذکر دوستان مشغول از حق میطلبیم کلرا بنار عرفان مشتعل فرماید
وموفق بر خدمت امرش گرداند الیوم یوم عمل خالص است نیکوست حال
نفسیکه اعمال واخلاق وسبب وعلت هدایت نفوس غافله شود البهاء علیک
میان دوات جناب ملا حسین افشار متشبث

بنام یکتا خداوند دانا

نامه‌ات رسید وباصغاء مظلوم فائز گشت ای حسین بشنو ندای سدره منتهی را

Provided by the Afnan Library

که در ارض سجن بامر مالک اسماء مرتفع شده وعمل کن بآنچه از مشرق امر صادر میشود
امروز باید قلب را بکوثر انقطاع از ماسوی الله مطهر نمائی وجمیع حجابات ظنون
واوهام را باشراقات آفتاب یقین محترق نمائی تا بصر پاک وقلب طاهر وصدر
منیر باقی وحی ناظر باشی انّه یقدّر لمن اراد انّه لهو المقتدر القدیر جمیع آنچه
در ارض ظاهر شده ومیشود در کتب الهیه مذکور ومطور است لوح رئیس حین
خروج از ارض سرّ نازل شد بخوان تا بر علم الهی مطلع شوی وهمچنین سوره
هیکل ومثال آن تا بیقین بدانی که در ذرّی حرکت نمیماید مگر آنکه حق بحرکت وبقاء اطوار
او عالم و دانا است لایعزب عن علمه من شیئ لیشهد بذلک کلّ الاشیاء انّ انتم
تعقلون آنچه در اینظهور امنع اعلی ظاهر شده در هیچ عصری از اعصار ظاهر
نشده وتخواهد شد ازبرای نفسی امتحان حق جائز نبوده ومنیست انّه یمتحن
من یشاء انّه لهو الحاکم علی ما یرید انشاء الله بعنایتش فائز باشی ودر ظلّ رحمتش
ساکن وبما یحبّ ویرضی عامل البهاء علیک وعلی کلّ من لدنّا معطر کریم

متابعه

جناب میرزا غفار بنام محبوب عالمیان

ای صاحب ذائقه در عالم دانائی یافت میشود تا لذّت رحیق حقیقی را ادراک
نماید وای صاحب گوشی در عالم هوش ظاهر شده تا از آواز خوش
بی نیاز بحیات ابدی فائز گردد وای صاحب چشمی متولّد شده تا شاهد عالم را
باسم اعظم منوّر مشاهده نماید ای دوست صریر قلم اعلی صهباء را

احاطه نموده ولکن کلّ از او محروم الا من شاء ربّک ازحق بطلب
تا از بادهٔ بیهوشی جمیع را بهوش فائز فرماید این بادهٔ که از قلم اعلی ذکر آن میشود
بادهٔ رحمان است نه خمر جهان انشاء الله در بهر بامداد بذکر مالک ایجاد ناطق
باشی وبجنبش مشتعل ومتصوّد از این بامداد فجر ظهور است طوبی لمن فاز به
وطار فی هواء ویثبت بذیله وتمسّک بحبله المنیر

متابعه

جناب زین هوالغفور الغفیم

یا زین یذکرک مالک العلل وسلطان المیل علی الکمل فضلاً من لدنه انّ ربّک
لهو المبین العلیم قد خرجنا من السجن وستوینا علی العرش فی الکمل انّ ربّک لهو المقتدر
القدیر یفعل ما یشاء ویحکم ما یرید وهو الغفور الحمید انّ الذین اعرضوا عن الوجه
انهم من اهل الطاغوت فی کتاب الله ربّ العالمین والذین اقبلوا وفازوا
بانوار الوجه اولئک من المقرّبین فی کتاب مبین ان اشکر الله بما ذکرت
لدی المظلوم ونزّل لک هذا اللوح البدیع

متابعه

جناب اکبر علیه بهاء الله هوالشاهد الخبیر

یا اکبر نامه ات رسید وامام وجه مظلوم قرائت شد لله الحمد فائز شدی
بآنچه که اخبار عالم بعد از طلب و آمال زمان محروم و ممنوع امروز صهیون ندا
مینماید واورشلیم بقدوم مزیّن طوبی از برای نفسیکه باقی اعلی توجّه
نمود و از ماسوی الله فارغ و آزاد گشت در ایام روح تفکر نما حتّی

وقیافاکه ازعلمای عصر بودند بر سفک دم اطهرش فتوی دادند ولکن
بعضی ازعشایرین بشرف ایمان فائز گشتند بطرس بصید ماهی مشغول
بیک کلمهٔ علیا صیّادان انسان شد وحال درجمیع مدن و دیار سمش مرفوع
وامرش مذکور ازحق میطلبیم تورا تأیید فرماید و توفیق عطا کند تا ازکوثر
عطا بیاشامی و برعباد مبذول داری لیس هذا علی الله بعزیز

قل الٰهی الٰهی اسئلک بحر علمک وسمآء فضلک وشمس عطائک بان تجعلنی من الذین
ایّدتهم علی ذکرک وثنائک ونصرة امرک بالحکمة والبیان انّک انت العزیز المنّان

متابعه شه

جناب قرابط هوالنّاظر بهجه العظیم

ای پسر انسان قلم رحمن درسجن اعظم تورا ذکر مینماید ومیفرماید جمیع ابنا، بشررا
درکتاب قبل بظهور مالک قدمژده دادیم چنانچه درکتاب مذکوراست میفرماید
من میروم ومیآیم فلمّا اتی انکره اهل الارض الّا الذین اتوا بصائر من الله ربّ
العالمین مجد اعظم قدرت وقوّت وسلطنت وعظمت باطنی آن سیّد عالم وفخر
آدم است که لم یزل ولایزال با او بوده وخواهد بود ولکن نفوس غافله جاهله وبهائم
خود این کلمه را تفسیر نموده اند لذا ازکوثر یقین محروم مانده اند وازظهور الله

ممنوع شته اند طوبی لک ولمن اعترف بهذا المجد
الاعظم وآمن بالله عالم السّر
والعلن متابعه شه

جناب یحیی

جناب یحیی بنام یکتا خداوند دانا

الیوم هر نفسی باید اعلی توجه نمود و آفتاب حقیقت را که ازاوشرق است ملاحظه
کرد واوازاهل بصر درمنظر اکبر مذکوراست والّا اگرصاحب صد هزار چشم باشد کوراند وبی بهره
مذکوره درلوح آلهی مسطور حمد کن محبوب عالم را که تورا مؤیّد فرمود بر امریکه اکثری ازعباد ازعرفان
او محرومند ان اشرب اللّبن الاصفی من قلبی الاعلی وکن من الشّاکرین ازحوادث نان
محزون نباشید ودنیا را وفائی نبوده ونیست ویل لمن تمسّک بها وتوکّل علیها
ونور رحمت لمن کان فارغاً منها ومتوکّلا علی الله موجدها درامیکلمه حضرت روح
تفکّرنما درمقام خطاب بمردمان میفرماید یا اولاد الافاعی هروز سرّآن کلمه مبارکه
ظاهرشد چه که بعدازظهور ونزول آن انجیل نوراتی ازسمآء مشیت ربّانی کلّ را واعراض
نمودند وباوهات خود تمسّک جستند مگر نفوسیکه بسمع وبصر حقیقی فائز شدند اولئک
اولیآء الله فی الأرض وصفر اللّقاء الوجه وطافوا عرشه العظیم الحمد لله ربّ العالمین

جناب حرف حی متابعه شه

بسم الله البهی الابهی

ان یا حرف الحی فاسمع نداء ربّک مرّة اخری فی هذا الجبروت المقدّس الأبهی ثم
ذکر یا یوحی الیک حینئذ عن جهة العرش فوق سدرة المنتهی لعلّ تکون متذکّراً فی نفسک
بما اذکرناک من قبل بلسان الله مرّة اولی اذاً فاذکر فیما بقی منه لتکون من اهل الآخرة فی
الاولی قل لله قد ظهر حکم التبع وشرق جمال الثمانین وانّک ما ادرکت اوّلها فاجهد
فی نفسک لعلّ تدرک آخرها لتکون من اولی النهی اذاً فاستقم علی امر ربّک ثم

ذكر الناس بما يذكرك الورقا حينئذ من ملكوت الله الأسنى اياك ان لا تخف
من سبيلي ولا تقصر في امر ربك ولا تكن من اهل العمى فاخرج عن خلف القصت ثم اطلق
لسانك في ذكر ربك لتكون من اصحاب الهدى ولتذكر الناس بذكرك
لعل بك تحدث فيهم ما اختاره الله لهم وكذلك نبئناعليك مرة اخرى لتكون
موقنا في امر ربك وتخرق الحجابات عن وجه الذكرى قل يا الله ان الروح حينئذ
بين يديه تسعى والشمس استضاءت من غرته الغرا وجمال الغيب ينطق فوق راسه
بذا تجذب منه افئدة اولي النهى بان هذا هو الذي ظهر في الستين وهذه
من آياته الكبرى وان هذا للمثالي التي اظهرناها عن صدف القدس واقدفناها
من بحر الكبريا لعل تجدون ما قدر لكم من ربكم العلي الاعلى وان هذا لجمال الله
قد اشرق عن خلف الحجابات لسلطان لا يخفى ولا يخفى وان هذا لبحر الذي
يتموج في نفسه وتلك امواجه ان انتم من اصحاب الحجى وان هذا لنسيم الله
بالحق وتلك هبوبها قد هبت في هذا الضحى قل قد صنع نوح القدس
سفينة البقا وجرت على قلزم الكبريا فسبحان ربك الاعلى وانك توجه
اليها وتمسك بها لتكون من اصحاب جنة المأوى وان هذا لصوت الله
قد رفع بين السموات والارض اذا فاخلع نعلين الهوى لتكون متوجها الى سينا
الروح في هذا الفضاء القصوى اياك ان لا يمنعك شيء ولا يعارضك
كل من في الملك ثم استمع نداء ربك لتكون ممن سمع ونادى كذلك
القينا ك والهمناك ما ينقطعك الى الله ربك تتسرى في نفسك وتكون

ممن

ممن آمن وهدى قل يا الله قد ظهر جمال الاولى في نقطة الاخرى يا الله هذا ربك
الاعلى ومن اعرض عنه وكفر بآياته انه قد ضل وغوى كذلك ناديناك مرة اخرى لتسمع ندا
ربك في جبروت البقا وتهتز في نفسك وتقوم على امر ربك باستقامة كبرى
قل يا الله من توقف في امره فسوف يرجعه الله الى درك السفلى وكذلك اخبرناك وعلمناك
لتكون متذكرا بذكر ربك وتكون من الذين هم فاز وا في مقعد صدق

حرف حي

هو العلي المقتدر الاعلى

ان يا حرف الحي لقد سمعت اذن الله نداءك ولاحظت عين الله كتابك
وبيانك حينئذ عن جهة العرش بآيات نفسه المهيمن القيوم فطوبى لك
بما كسرت صنم النفس والهوى وخرقت احجاب الظنون بقدرة ربك المهيمن العزيز
المحبوب فاذا اصدق في حقك بانك من حروف التي سبقت الحروف
ولذا اختصك الله من قبل بلسان علي بالحق الذي اشرقت من نور وجهه
كل ما كان وما يكون وانك انت فاحمد الله ثم اشكره بما ايدك على امره الذي
اضطرب عنه سكان السموات والارض ومنعت امن في ملكوت الامر والخلق
ولمست السر الاعز عما هو المكنون في الصدور اذا نخاطبك ربك العلي في
الافق الاعلى ويقول طوبى لك يا حرف الحي بما آمنت بنفسي وما انجذبت بي
اهل ملا الاعلى ووفيت بميثاقك واخرجت نفسك عن حجابات اليوم
واقبلت الى ربك ورب ما يرى وما لا يرى ورب البيت المعمور واني رضيت

عنك بما وجدت وجهك مشرقا في يوم الذي اسودت فيه الوجوه قل
يا ملا البيان اتا وصيتكم في كل الألواح وفي كل زبر مكنون ان لا تتبعوا
انفسكم وهويكم فانظروا بالمنظر الاكبر في حين الذي نصب فيه ميزان الأعظم
ويرتفع انفحات الروح عن يمين عرش ربكم المهيمن العزيز القدوس ونهيناكم
عن كل ما يمنعكم عن جمالي في ظهوري بعدي ولو يكون مظاهر الأسما وملكوتها ومطالع
الصفات وجبروتها فلما اظهرت نفسي اذا كفرتم واعرضتم وكنتم من الذين هم
كانوا بايات ربهم يلعبون فوجمالي لن يقبل منكم اليوم شيئي ولو تسجدون
بقاء سلطنة الله او تكونن من الذين هم يركعون لا ان كل الامور معلق بامره
وكل الأعمال منوط باذنه وكل حينئذ بين يديه كلف طين مقبوض ولن يرفع
اليوم نداء احد الى الله الا بعد حبه وهذا من اصل الدين لو انتم تعرفون ان صبيم
بسراب بقيعة واعرضتم عن بحر الذي جعله الله عذبا سائغا فويل لكم يا
بدلتم نعمة الله وكنتم من الذين هم كفروا بنفسي اول مرة ان انتم في انفسكم تتفقهون
اذا تقوموا بين يدي الله وتدار كوا ما فرطتم في جنب ربكم وهذا امري عليكم ان انتم تسمعون
فوتفسي فعل امة الفرقان كما فعلتم ولا ملأ التوراة والانجيل والزبور واني بذلت
نفسي لاثبات امره وبشرناكم فيكل الألواح نظهوره فلما ظهر برد آء الكبريا على هيكل
البها تجلى حسرى اذا قمتم على المحاربة بنفسه المهيمن القيوم ايا كم يا قوم فاجتنبوا
عني وعما ورد علي في سبيل الله ولا تكونن من الذين هم كفروا بما
نزل عليهم من سما عز مرفوع ان يا حرف احى كذلك نطق حنينة تلك

في الترفيق الأعلى تبلغ كلمات ربك الى العباد لعل يستعرفون في انفسهم ويتوبون
الى الله الذي خلقهم وسويهم وارسل اليهم هذا الجمال القدسي المقدس المشهود
واما ما كتبت في ذكر اسمنا الجواد بانك اعتكفت عنده وعرفت بان رضائه
رضاء ربك فنعم ما عرفت وكنت من الذين هم في امر ربهم ينطقون فامع في
نفسك بان تكون ثابتا على حب مولاك فسوف تهب روائح الاختلاف
عن كل شطر اذا لا تضطرب ثم اتخذ في ظل خيمة ربك مقاما محمودا كذلك علمناك
وفضلناك لتشكر الله ربك وتكون من الذين هم يشكرون والبها عليك
وعلى الذين هم انقطعوا عن كل شيئ وتوجهوا بقلوبهم الى هذا المنظر المقدس المحبوب

مقابله شد

ت كربلائي محمد

الأقدس الأعلى

ذكر الروح عبده في اللوح قد كان بالروح مذكورا ليجعله مشتعلا بنار الامر
على شان ينطق ثنا مولاه كذلك كان الفضل مشهودا ان انصروا ربكم
بالاعمال الحسنة ثم بالبيان كذلك امرتم من لدى الرحمن انه كان بكل شئ عليما
ان الذين يفسدون في الأرض ولئك ضلوا السبيل وكانوا عن الحق بعيدا
ضعوا اشارات اهل السجات ثم اتخذوا الى الله سبيلا يا احبائي
لا تحزنوا من الدنيا وشئونا تها تالله قدر لكم في عوالم القدم ما انقطع عن ذكره
القلم وكان الله على ما اقول شهيدا

مقابله شد

ت آقا حسين

بسم الله الباقي الدائم

سبحان الذي نزل الآيات وارسلها لمن اراد انه لهو العزيز الحميد

يعرفون بعض شئون ذكر الله ثم بلغهم ما ينبغي لهم ليكونن من الذين هم

ان فی اعراض الملوک و قیام المملوک لآیات للمتوسمین ان فی تبلیغ الله
امره فی السجن لآیات للمتفرسین انا لما اردنا التبلیغ خلقنا البدیع
مرة اخری بهذا الاسم الذی جعله الله محیی الاسماء لیعلم الکل بانه هو المقتدر
علی ما یشاء لا تمنعه اشارات عما اراد و لا تخوفه جنود الظالمین ان الذین یخافون الیوم
اولئک من الغافلین توکلوا یا قوم علی الله انه یحفظ من یشاء بجنود لم تروها و الله بصیر
بما تعملون انا امرناکم بالتجاوز عن الحکمة کذلک نزل الامر فی الالواح و هذا اللوح المنیع
ان اعملوا بما امرتم من لدی العلیم الخبیر مقام عشر

هو الله

م
هذه ورقة تحرکها ارياح القدس التی تهب عن شطر الانس مقر الذی فیه یذکر
ذکر الله لتتحرک من اطوارها افئدة الذین اقبلوا الی الله بکلهم و انقطعوا عما سواه
فطوبی لمن توکل فی کل الامور الی الله ربه و اتخذه لنفسه معینا فی منقلبه و مثواه
ان الذین خیم ارادوا الوجه فسوف یجزیهم الله باحسن الجزآء و یجیب من دعاه
مقام عشر

م ح س ن بسم الله العزیز المنان

ان لله قدر لکل امر میقات اذا جآء الوعد نزل ما قدر فی ملکوت
القضآء لاهل الانشآء و عنده علم کل شیء فی کتاب محفوظ و یوفی اجور
الذین یدعونه بالغداة و العشی و فی کل اصیل و بکور انه ما من حافظ الا هو
له الخلق و الامر یفعل ما یشآء بقوله و یحکم ما یرید بامره المحتوم مقام عشر

ت کربلائی محمد حسین الاقدس الامنع الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو المهیمن القیوم و الذی ینطق فی الامکان انه لهو الذی به
قرت اعین العالم و به تزل کل لوح بدیع ان الذی توجه الیه قد توجه الی
شطری و حضر فی بساطی و سمع ندائی و اجاب قولی و اتبع اوامری و فاز بلقائی
و شرب رحیق مکرمتی و کوثر الطافی و ذاق حلاوة ذکری و بیانی و بلغ الغایة
القصوی فی ملکوتی و جبروتی علیه بهائی و رحمتی التی احاطت العالمین
مقام عشر

ت کربلائی محمد الاقدس الاعظم

ذکر من لدنا لمن تحرک من عرف الرحمن و اقبل الی الله رب العالمین لیجذبه النداء
الی مطلع العظمة و الکبریاء و یقربه الی هذا البحر العظیم ان الذین توجهوا الی
الحق و اعرضوا عن الخلق انهم من اهل الفردوس فی هذا اللوح المبین
طوبی لقوی توجه الی مطلع الایقان و ضعیف تمسک بهذا الحبل القوی المتین
انا وجدنا عرف اقبالک نزلنا لک هذا الکتاب المنیع ان اقرئه فی اللیالی و الایام
ثم سبح بحمد ربک فی کل بکور و اصیل مقام عشر

عبد مهاجر محمد الاقدس الابهی

لک الحمد یا الهی بما خصصت عبدک الذی شرفته بلقائک و اسمعته
آیاتک یا الهی تعلم انه هاجر فی حبک الی ان دخل مدینتک التی فیها استقر

Provided by the Afnan Library

عرش عظمتک عند ذلک ارتفعت رایات العظم الی ان اخرجونا المشرکون
من ارض الله وادخلونا فی السجن الاعظم بذلک منع عن القائک ای رب
قدر له ولمن قصدک ما ینبغی لجلالک ثم اکتب لهم خیر الدنیا والاخرة
ثم اجابهم من الطافین حول کعبة امرک فی کل عالم من عوالمک
انک انت المقتدر علی ما تشاء لا یمنعک شیء عن حکومتک وانک انت

المقتدر المتعالی العزیز الحکیم مقابله شد

عبد مهاجر حسین بسمه الاعلی الابهی

ای مهاجر اگرچه از مقرّ عرش دوری ولکن قریبی قرب وبُعد ظاهر
در مقامی ملحوظ ودر مقامی غیر ملحوظ ولکن قرب معنوی لازال عین غنی
متعال محبوب الحمد لله از هجر وصال آشامیدی وبلقای مظهر غرّ ذی الجلال
فائز شدی وآنچه در سبیل حق بتو وارد شد عند الله ضایع نشده
ونخواهد شد اصل کلّ خیر لقاء الله بوده الحمد لله باین شرافت مفتخر شدی
واقدام اخلاق تسلیم ورضا بوده از فضل حق بآن قمیص مزیّن گشتی نه حبّ شما
از لوح محو شود وانه ذکر شما از منظر اکبر ان ربّک لهو الغفور الرحیم

هو السلطان فی ممالک البیان مقابله شد

قد کنّا نتفکّر فی الأرض وسمعنا حدیثها واخبارها اذا اطلعت من غرفة
من غرفات الفردوس حوریّة نوراء وسارت الی ان قامت فی وسط الهواء

ونادت باحسن الاصوات یا ملاء الارض والسموات انی حوریّة سمیت بالامانة فی
الصحیفة المرقومة المستورة قد کشفت عن وجهی باذن مالکی لتنظروا حسنی وجلالی
وجمالی وخلقی وخلقی وشاهدوا عینی الکحیل وخدّی الاحمر، وغرّتی الغراء، وغدائری
السوداء، اقسمکم یا ملاء الانشاء بمولی الوری وسلطان الآخرة والاولی
بان لا تحتجبوا فی حجابات الخیانة والحرص والهوی ولا تدعوا فی بین ایدیها العلم الّذی
ان الخیانة من اعدائی وشأنها البغضاء والبغضاء اسئلکم بالفرد الاحد بان لا تسلّطوا
علی عدوّی الا الذین ارادوا فی اهل الارض ولا تکونوا من الظالمین کذلک
انزلنا لک الآیات وعرّفناک بالتلویح ما ورد علینا فی السجن الاعظم لتکون
من العارفین انا نحمد الله بما ورد علینا من البأساء فی سبیله المستقیم
انک اذا قرأت اللوح وعرفت ما فیه ذکّر احبّتی من قبلی وکبّر علی وجوههم

من لدی المظلوم الغریب مقابله شد

هو الله تعالی شأنه

سبحانک اللّهم یا مالک الامم والمستشرق من افق البقاء باسمک الاعظم
اسئلک بعظمتک الّتی احاطت الکائنات وبقدرتک الّتی غلبت الممکنات
بان تقدّر لاحبّائک الّذین قصدوا مطلع وحیک وورودوا علی بساط امرک کلّ
خیر نزّلته فی کتابک ووعدتهم به فی صحفک والواحک ای ربّ فاستقیمهم
علی صراط امرک المبرم ووفّقهم علی ما هو خیر لهم فی الدّنیا والآخرة یا اله
العالم وغفّارهم یا موجد الوجود بفضلک انّک انت المأمول علی الغیب والشهود

اذ بیدک زمام العالم ترفع من تشآء وتقدر لمن تشآء ما تشآء فی قبضتک ملکوت کلّ شیء وتتصرّف من تشآء برد آء العزة والعلآء وتطرّز من ترید بحلع العظمة والبقآء لا آله الّا انت الملک المقتدر العزیز القیّوم

ت ضلع جناب ع ب علیها بهآء الله

مقابله شد

هُوالاقدس الأعظم العلیم الحکیم

انشاء الله بعنایت مخصوصهٔ آلهی فائز باشید وبطراز جذبی که فی الحقیقه سبب وعلت آسایش عالم است مزین مکتوب نزد مظلوم در این سجن اعظم واصل وعرف ایمان ونفحهٔ عرفان ازان استشمام شد آنچه در دنیا مشاهده میشود بعدم راجع خواهد شد ولکن نفوسیکه باقی ظهور وتجلی نموده اند وبعرفان الله فائز گشته اند اجرشان از کتاب آلهی محسوبه ونخواهد شد نسئل الله بان یوفقک فی کلّ الأحوال انّه ولی من اقبل الیه وانّه لهو العلیم الحکیم قولی سبحانک اللّهم یا الهی اسئلک باسمک الذی به تموّج بحر فضلک واشرقت شمس العنایة والالطاف فی تایک بان تجعلنی من الّذین ما منعتهم حجبات الأرض وفتن بهآئک ومتکن بعروة جودک ثم هب لی من لدنک ذریّة طیبة لیذکرک بین خلقک ویقوم علی خدمتک هرک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا آله الّا انت الغفور الکریم

مقابله شد

ت محمد ابن جناب ع علیه بهآء الله

بنام خداوند عالم قوانا

یا صغیر السّن کتاب لدی الوجه حاضر ومشاهده شد الحمد لله در اوّل ایّام بکعبهٔ حقیقی اقبال نمودی وبعرفانش فائز شدی ان الفضل بید الله یعطیه من یشآء من خلقه

انّه لهو

انّه لهو العلیم الخبیر چه مقدار از نفوس مع طلب وامل در انتهای عمر خود بعرفان مقصود فائز نشدند وتو از فضل وعنایت رحمانی در ابتدای عمر باین نور اعظم فائز شدی انشاء الله در ظلّ سدرهٔ ربانیه محفوظ وساکن وذاکر باشی والبهآء علیک

مقابله شد

ت امة الله صاحب سلطان

بنام خداوند یکتا

شهد الله انّه لا آله الّا هو لم یزل کان مقتدراً علی ما اراد ولا یزال یکون مهیمناً علی ما یشآء لا یمنعه الجنود عن فعله ولا الملوک عن سلطانه یفعل ما یشآء ویحکم ما یرید ای امة الله ذکرت وسجن اعظم مذکور شد واین لوح مبارک از سمآء عنایت نازل تا بذکرش مشغول باشی ودر صراط حبش مستقیم مانی الیوم هر یک از ما را الله کما ینبغی عرفان نوشیده اند وباقی ظهور تبعه موده اند از اهل فردوس اعلی لدی الله مذکورند جهد نما تا الی محبة الله در صدف قلب محفوظ ماند ودست سارقین وخائنین ازان مقطوع وممنوع گردد این است وصیت آلهی ما آخوذا لا تحزنی من شیء توکلی فی کلّ الأمور علی الله رب العالمین انّه یقدر لک ما اراد فی کتاب مبین

مقابله شد

ت ابن عبد الله

الأقدس الامنع الأعظم

قد نزّلنا الآیات ولکن اکثر الناس لا یسمعون وانظر ما بین البینات ولکن القوم لا یشعرون ان الذین فازوا بانوار العرفان اولئک من اهل البهآء فی لوح مکنون طوبی لمن توجّه الی المقصود وما منعته شئونات الیهود الذین کفروا بآیات الله وبرهانه اذا تی بسلطان مشهود یا قوم خافوا الله ولا تتبعوا شئونکم ان تتبعوا

Provided by the Afnan Library

من ینطق بین العالم انه لا اله الا انا العزیز المحبوب قد تحرک علی ذکرک قلمی الاعلی لتطمئن بفضل ربک مولی الوری وتذکره فی العشی والبکور تعالیٰ شانه

هو الله

ای بنده خدا نظر حق با تو بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر با و نخواهد بود نظر او سبقت داشته بر عالمیان چنانچه رحمتش داشته و خواهد داشت لازال گراو عباد خود را مقدم بوده از ذکر عباد او را ولکن ذکرش را هر کوشی استماع ننماید و هر قلبی درک نکند از خدا بخواه که از ذکرش ممنوع نشوی و از نفحات ایامش محروم نمانی

تعالیٰ شانه

فبحمدک اللهم یا الهی محبوبی وسلطانی تری فقری وافتقاری ثم ضری وضراری واتلالی بین یدیک الاحباء والاشقیاء فلک الحمد یا الهی علی تقدیرک وقضائک ولک الشکر یا سیدی علی تدبیرک وامضائک ونسئلک بانک المحمود فی فعالک والحاکم فی ملکک والسلطان فی حکومتک وانت بکل شیء قدیر فبحمدک اللهم یا الهی اسئلک باسمک الذی به ظهرت جمالک واحتملت امرک اعززت برهانک واعلیت اسمائک واعلنت صفائک بان تعرج عبادک علی مقام الذی ینظر فیک علی عرش جلالک وکرسی اجلالک وانک انت علی کل شیء قادر حکیم

تعالیٰ شانه

جناب ملا قاسم علیه بهاء الله هو المعلم الحکیم

سبحان الله قلم اعلی متحیر وجمیع اشیا متفکر آیا چه واقع شده که عباد از تقرب بسوی حق منع نموده آیا در ارض ما بین احزاب امری اعظم از این امر دیده شده و یا کتابی اعلی از ام الکتاب که در مآب امام احزاب نطق ننماید مشاهده گشته لا و نفسه الحق جمیع کتب معلق بان کتاب اعظم وجمیع صحف طائف حولش بیک قطره از دریای علمش بحور عالم معادله ننماید اوست قیوم یکه قائم بظهورش بشارت داده وکتب قبل بثنایش ناطق گشته احزاب عالم بحجب واهی ممتنع بما بد توجه ننموده و ننمایند ولکن از ظهورش علل از آیاتش محتجب بعضی از علل قبل بوریق از کتاب اعظم محرومند وبکلمه از ام الکتاب ممنوع در امثال فرقان تفکر نمائید نفوس کنبه غافله ناس بیچاره را در بیداء اوهام معذب نموده اند بنائیکه الی حین از نفحات وحی بی نصیب واز تجلیات انوار آفتاب بی بهره مانده اند

یا ملا آقا اسمع حفیف سدرة المنتهی وقل الهی الهی لک الحمد بما بدیتنی الی شمس ظهورک وبحر علمک وسمآء فضلک ای رب اسئلک بحرکة قلمک الاعلی الذی به سخرت الارض والسمآء بان تجعلنی متمسکا بک منقطعا عن دونک ای رب انت المقتدر الذی بکلمتک العلیا انجذبت افئدة الاصفیا والاولیاء اسئلک یا فاطر السمآء والمهیمن علی الاسمآء بان تؤیدنی علی ذکرک وثنائک بحیث لا یمنعنی ظلم الظالمین ومکر الماکرین ونفاق الناعقین ثم اجعلنی من الذین وفوا بعهدک وبمیثاقک وقدر لی خیر الآخرة والاولی انک انت رب العرش والثری لا اله الا انت الفرد الواحد العلیم الحکیم

تعالیٰ شانه

جناب میرزا مهدی علیه بهاء الله بسمی المظلوم الغریب

حق جل جلاله در جمیع احیان بذکر دوستان مشغول لسان عظمتش ناطق وقلمش متحرک لعمر الله آثار قلمش معادله ننماید آنچه ظاهر مشهود است یا مهدی اشکر ربک

Provided by the Afnan Library

بهذه الکلمة العلیا انک اذا وجدت نفحات بیان الرحمن قل الهی الهی اشهد
انک خلقتنی لعرفانک والتوجه الی انوار وجهک والاقبال الی افق ظهورک والقیام لدی
باب عظمتک والحضور فی ساحة عزک اسئلک بآیاتک الکبری وظهوراتک
قدرتک فی سموت الاشاء وبحر فضلک وسماء عملک بان تجعلنی مستقیما علی امرک
ومناد یا باسمک ای رب اکتب لی کتبة لعبادک الذین ما قضوا عهدک
وبمیثاقک وبشروا بحق الوحی فی آیاتک من ایادی عطائک انک انت المقتدر العزیز الحکیم
متدارشد

جناب کاظم علیه بهاء الله ارومیه

لمن یبین العلیم
هو

یا کاظم اسمع النداء من شطر عکاء انه یدیک الی الرشد الاعلی والغایة القصوی وتقبل
الی الله الفرد الخبیر قد حضر کتابک لدی المظلوم سمعنا منک ما اجبناک بهذا اللوح
العزیز البدیع ایاک ان تمنعک شئونات العالم عن مالک القدم ضع ما عند
القوم متمسکا بما عند الله رب العالمین انا اتی من سماء البرهان بآیات لا تعادلها
الدنیا وما فیها وببینات لا ینکرها الا کل معتد اثیم قل یا ملأ الارض قد ظهر مالک السماء
بامر لا تقوم معه جنود العالم ولا تخوفه سطوة کل ظالم بعید قل تقوا الرحمن یا ملأ البیان
ولا تعرضوا علی الذی لولاه ما نزلت الایات وما ظهرت البینات اشهد بذلک کتاب الله
العزیز الحکیم الذی خلق بین العالم ویدع الامم الی صراطه المستقیم طوبی لعبد نبذ
ما عند القوم رجاء ما عند الله مالک هذا الیوم المهیمن طوبی لعبد یعرف مقامه
ولا یتجاوز نغمة حدد فی کتاب الله العزیز العظیم ان الذی اتی من سماء العظمة انه هو الحق الذی
عجزت العقول عن عرفانه والاقلام عن ذکره الجمیل هو الذی به نطق فی الصور

وانصعق من فی السموات والارض الا من شاء ربک العلیم الحکیم قل ضعوا الاوهام
ورائکم تالله قد اتاکم ما اتی من قبل بالبرهان المبین لتوقنن خذوا الکتاب بقوة من عندنا
ثم اعملوا ما نزل فیه لئلا تکونوا من الغافلین کذلک انزلنا الآیات وفصلنا الامر
لتکونن من الشاکرین فی هذا الحین نبدل اللغة الفصحی بالبلغة البیضاء فضلا من عندنا
وانا الفضال الکریم مراتب مظاهر وحی ومطالع الهام مختلف است ولکن مظاهر
کلیه عالم بر امور بوده وهستند قبل وبعد در اناجیل نبوده ونیست این آیه در یوم
مشهود طوبی للعارفین وللمتفکرین در هر شئی از اشیا آیة الله ظاهر وهویدا اگر ابصار را
سجابات ظنون واوهام وحجبات غافلین منع ننماید فائز میشوند بانچه که سزاوار
یوم الهی است تقدیس این نفوس تقدیس حق جل جلاله ظاهر وباهر وبتوحید
این نفوس توحید حق آشکار اگر نفسی بغیر آنچه ذکر شد ذکر نماید البته از تقدیس ذات
از شبه ومثل خود را عاجز مشاهده کند اهل فرقان از توحید حقیقی محروم
ودر این مقام اگر قلم اعلی بانچه مقصود است حرکت نماید ضوضاء از جمیع
اشطار مرتفع میشود لذا باندازه سخن میفرماید وباندازه نطق میکنند
وانتقامات منتهی شد باینظهور اعظم اگر نفسی در کتب قبل تفکر وتفرس نماید
ودر فرقان که فارق بین حق وباطل است ملاحظه کند وبعرف یزدان فائز
گردد در جمیع ایام شکر بکلمه مبارکه ثبت الیک یا آله العالمین واشهد انک
لا تصرف بدونک ولا توصف بسوائک ناطق شود واراده خود را اراده الله

کلمه محوشده ۲ اند

مشیت خود را در مشیت او فانی نماید یا کاظم این بحر را امواج دیگر و این سما را انجم دیگر و شموس دیگر من یقدر ان یمنع الی حین قلم اعلی بیانیتی تکلم ننموده قل آبای آبی ترکی عبدک و ابن عبدک و ابن امتک اقبل الی افقک الاعلی متمسکاً بحبل عنایتک یا مولای الوری و رب العرش و الثری و یعترف بتبدیل و اتک عن عرفان دونک و تنزیه نفسک عن ذکر ماسواک ایرب ایرب ایرب ایرب ایرب ایرب ایرب ایرب تری الجاهل قصد امواج بحر علمک و الآمل بساط رضائک و الفقیر سماء غنائک اسئلک بنفحات وحیک و بجلیک الذی به تمتک المخلصون و المقربون و باذیالک التی تشبث بها ایادی اصفیائک و امنائک و الملاء الاعلی بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما یحفظنی عن اشارات دونک و اوهام عبادک ثم اجعلنی ثابتاً علی امرک و راسخاً فی حبک و مستقیماً علی صراطک الاقوم و نبأک العظیم انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت العلیم الحکیم از مولود یکه خارج از حکم الله ظاهر شده سؤال نموده اند که آیا موفق بایمان میشود و یا نه بتشریح میفرمایند شجره نفی با قبالش از شجره اثبات مذکور و محسوب و شجره اثبات با اعراضش از حق از شجره نفی در کتاب مسطور از حق توفیق بخواه تا عباد بایمان فائز شوند و از کوثر استقامت بیاشامند نفوسیکه در ایام عمر مثل شیخ محمد حسن نجفی و امثال او که زمام ایمان اهل ایران در قبضهٔ تصرف آن نفوس بود و باعتقاد خود در لیالی و ایام

و ایام بتحریر کتاب آنهی مشغول و جمیع احزاب عالم را رد مینمودند و طعن میکفتند و چون صبح امید دمید و سدره مبارکه توحید روئید با السیاف قصدش نمودند و بالاخره عمل نمودند آنچه را که سدرهٔ منتهی گریست و قلم اعلی نوحه نمود سبحان الله کمر زیان بیان از قلم اعلی جاری در آنچه نازل شده ملاحظه نمائید و تفکر کنید شاید ضعفا را از ظنون و اوهام حفظ نمائید چه که اهل بیان بمثابه حزب قبل حزبی ترتیب داده اند اعاذنا الله و ایاکم من شر هؤلاء نفوسیکه از اصل امر هیچ خبر ندارند دعوی علم نموده اند و در اضلال ناس کمر بسته اند از احوال ضعفا در این ایام سؤال رفته بود نسئل الله ان یحیاهم اقویاء فی هذا الظهور لئلا یتمسکوا بشبهات القوم و اشارات الذین کفروا بالله المهیمن القیوم البهاء علیک و علی التی ازدانت بذکرها و علی عبادک المخلصین و اماءک المخلصات

ستاره

زجناب سبز علی هوالغفور الکریم الرحیم

یا سبز علی انشاء الله از اشراقات انوار آفتاب یقین منیر و روشن باشی و بامر قدیر محبوب عالمیان اصنام اوهام را بعضد طهمتن بشکنی حق تعالی ناظر است بشهود بیری و هو بالافق الاعلی اگرچه در ظاهر ملاقات نشد ولکن حق گاه گواه است که تحت لحاظ عنایت بوده و خواهی بود امروز روزیست که فیوضات الهی بمثابه غیث هاطل جاری و نازل است نیکوست حال نفسی که توجه نمود و قلبی که اقبال کرد جمیع عالم را باسم اعظم دعوت نمودیم بعضی شنیدند و بکلمهٔ مبارکه بلی فائز شدند و برخی اعراض نمودند و بکمال همت بر اذیت این مظلوم قیام کردند

Provided by the Afnan Library

در سنین معدوده ما بین ایادی اظالمین این مظلوم مبتلا بوده گاهی اسیر
و گاهی در سجن و بلایای اخری التی ما اطلع بها الا العلیم الخبیر انشاء الله بقمیص ظهور را ازاین کلمات بدیعه منیعه استشمام نمائی و در جمیع احوال بذکر
و ثنای مظلوم آفاق ناطق باشی انه مع عباده الذاکرین والقائمین الحمد لله رب العالمین
جناب ابراهیم خ اعلیه بهاء الله
متابشه

هوالله تعالی شأنه الحکمة والبیان

یا ابراهیم از عالم باقی قربانی حقیقی از مدینهٔ عشق بمثابه کره نار نزد اشرار
فرستادیم کر شاید از دم اظهر عالم منظر اکبر واقع شود و اعتساف بانصاف
و ظلم بعدل تبدیل گردد قدرت ظاهره و سطوت باهره تأثیر ننمود
ذبیح دیگر بعرصه فدا فرستادیم جان که اعز و اثمن اشیای عالم است
باستقامت تمام نثار قدوم دوست یکتا نمود و باز اثری ظاهر نه
مجدداً ارادهٔ الهی بر ذبیح آخر تعلق یافت آنهم بمثل قبل بی ثمر و همچنین ذبیح
دیگر اکلیل حیات را از سر برداشت و بر قدم محبوب امکان نثار نمود ذبیح
بسیار و مراتب و مقاماتشان خارج از حد احصا ان تعد و انعمة الله لا تحصوها
ملت اسلام ذکر ذبیح قبل را بر منابر و در مجالس بکمال خضوع و خشوع مینمایند مع انکه
از قربانگاه دوست زنده برگشت ولکن قربانیهای این ظهور اعظم که در عالم شبه
و مثل نداشت در قلوب غافله اثری ننمود سبب و علت این غفلت و

نادانی علمای شیعه بوده و هست ناس بیچاره را با وهام و ظنون تربیت نمودند
تا انکه بالنسبه از بحر ظهور و ندای متکلم طور محروم شدند یا ابراهیم در انچه از قلم
اعلی جاری شد تفکر نما و باقی انصاف ناظر باش عالم فانی بوده و هست
از عدم آمده و بعدم راجع جهد نما شاید از فیوضات فیاض حقیقی در این یوم
الهی بیابی انچه را که از برای او خلق شده تمسک بعروه غنایه ربک و تشبث
بذیله المنیر قل لک الحمد یا الهی بما ذکرتنی فی سجنک الاعظم اسئلک بان
تجعلنی مستقیماً علی حبک و راسخاً علی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الاله
الا انت المهیمن القیوم صل اللهم یا الهی علی اولیائک الذین نطقوا بذکرک
و ثنائک و قاموا علی خدمة امرک و نصروا دینک بما اعطیتهم بجودک و کرمک
انک انت المقتدر الغفور الکریم
متابشه

ت جناب میرزا محمد ابن من صعد الی الله علیهما بهاء الله

بنام خداوند دانا

اسم وفا را حق جل جلاله دوست داشته و دارد و لازال به نیر این اسم
که از افق سما فضل مشرق ناظر لذا در ساحت مظلوم مذکور بوده و هستید
و از حق میطلبیم ترا تأیید فرماید بر استقامت بر امرش اگرچه این ایام عباد
غافل مثابه سحاب و غمام نور امر را ستر نموده اند ولکن عن قریب
اصبع اراده حجاب را شق نماید و نور عالم را احاطه کند ابن مریم

Provided by the Afnan Library

در صحاری و براری محل می جست لیحفظ نفسه فیه وحال ملوک عالم
باسمش متمسّک و ببذل عنایتش متشبّث از حوادث ایام محزن
مباش مَن کان لله کان الله لهٗ اینست انچه که دیباج کتاب
توکّل بآن ترئین یافت طوبی للعارفین طوبی للفائزین طوبی للعارفین البهاء من الله
علی الّذین وفوا بمیثاقه و عهده و عملوا بما امروا به فی کتابه المبین الأمر
والحکم والجود والعطاء لمالک الأسماء و فاطر السّماء الّذی اتی بسلطان مبین
متشبّثه
تا جناب محمّد ابن من فاز و صعد علیها بهاء الله

هوالله مع المجیب

کتاب انزله المظلوم لمن فاز بانوار اسمی القیّوم وشهد بما شهد الله قبل خلق
الألفاظ والمعانی انّه لا اله الّا انا العلیم الحکیم هذا یوم فیه فاز کلّ مقبل و
سرع کلّ فی سعی الی الله ربّ العالمین انّا ذکرناک من قبل فی ملکوت
البیان و نذکرک فیهذا الحین بهذا اللّوح المبین قد حضر کتابک لدی
الوجه و عرضه العبد الحاضر لدی العرش سمعنا و اجبنا و انا النّاصح المجیب
انّا کنّا نتمنّک شئونات الخلق عن الحقّ او تحزنک اشارات
الغافلین نسئل الله تعالی بان یؤیّدک علی ذکره و ثنائه و یکتب
لک خیر الآخرة والأولی انّه علی کلّ شیئ قدیر انّا یا قلمی الأعلی اذکر من
اتی

الّتی صعدت الی الله العزیز الحمید انّا نذکرها بما تقرّ بها الی الذّروة العلیا و یفرح بها
الأعلی و یدخلها فی مقام لا یری فیه الّا تجلّیات اسمی الغفور الرّحیم طوبی لها
ولمن ذکرها بعد صعودها بما ذکره الرّحمن فی ملکوت البیان کذلک ینطق اللّسان
فی هذا المقام الرّفیع انّا نغفرنا ها و طهّرناها حین صعودها و زیّناها بطراز ذکری البدیع
طوبی لنفس تجد منها الملأ الأعلی عرف قمیصی انّها مطاف الملأ الکتبی و اهل ملکوتی
العزیز المنیع نسئل الله بان یوفّق الکلّ علی ما یحبّ و یرضی انّه هو ارحم الرّاحمین الحمد
لله ربّ العالمین
متشبّثه

جناب ابو القاسم علیه بهاء الله

هوالله تعالی شأنه العظمة والکبریاء

یا ابا القاسم انّا نذکرک فی السّجن و نبشّرک بعنایة الله ربّ العالمین و نوصیک
بما ینبغی للانسان و بما یرتفع به امر الله المقتدر القدیر و جمیع احوال و شئون اعلی ناظر
باش و از کاس استقامت بیاشام چه مقدار از ملوک و سلاطین که منتظر ایام ظهور
بوده و هستند و بعرفی فائز نشده اند و باصغائی یک کلمه مؤیّد نگشته اند و همچنین علمای
ارض لا من شاء الله و تو از فضل بیمنتهای حقّ جلّ جلاله ایامش را درک نمودی فی ارکاس جذبش
آشامیدی هذا مقام عظیم نسئل الله ان یحفظک و یرزقک ما یؤیّدک علی
الأستقامة الکبری بمن الوری انّه هو المؤیّد الکریم
متشبّثه

جناب فرج آقا علیه بهاء الله هوالمؤنس المجیب

یا فرج لک ان تجعل فرحک و سرورک و حزنک لله وحده و

Provided by the Afnan Library

بحق مسرورباش وبحق مطمئن وازبرای او محزون جمیع احزان ممنوع است
مگر حزنی که ازبرای بلایای مقصود وارد شود پرتو تجلی آفتاب فرح ترا اخذ نموده وان
قدم باتو متکلم قسم بجلاوت بیان رحمن وازین کنز بحور فرح مستور است
بشنو ندای مظلوم را وجمیع امور بکمال روح وریحان فرح وانبساط برا و توکل نما
وباو تفویض کن وعرض کن الهی الهی ربّی ربّی قد اقبلت الیک منقطعاً
عمّا دونک وسرعت الیک ایجیا ما تقربنی الی بساط فضلک اشهد بلسان
ظاهری وباطنی انّی لا اعلم ما ینفعنی ویضرّنی ولا اعلم ما یرضیک ویضعنی انت اعلم
منّی عمّن فی السّموات والارض اسئلک بانوار وجهک وظهورات
فضلک وبحور عطائک وبروزات الطافک بان تکتب لی بجودک الّذی احاط
العالم وبکرمک الّذی سبق الامم ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک انّک انت الّذی
بارادتک ظهرت الموجودات وبحرکات الممکنات سبق امرک واحاطت
قدرتک لا آله الّا انت المقتدر القوی الغالب القدیر

هوالله

یا علی عالم از عرف بیان الهی معطّر وبکمال ذوق وشوق بتسبیح وتهلیل
مشغول از حق میطلبیم عباد خود را فائز فرماید بانچه جمادیان فائز گشت سبحان الله
کلمه قبول ورضا تصرفات عجیب وغریب درعالم ظاهر نمود بکلمه قبول بیت ترابی
مطاف عالم واقع وحجر سیاه مقبل امم قدرتش در بحرین ظاهر فرموده

انچه راکه بسبی است اعظم ازبرای ایقان وایمان طوبی لبصیر رای وسمیع سمع مذاکر الله
من سجن عکّا آنه من الفائزین فی هذا المقام المنیر یا علی حمد کن سلطان
وجود را که درحبسش مذکوری وباو معترف متقابله

هوالله

یا خلیل انک فزت برحیق الوحی وشربت کوثر البقا من ید العطا
وذکرت مرّة بعد مرّة انا نوصیک والذین آمنوا بخدمة امر الله ربکم ورب
العرش والثری وملک الآخرة والاولی انه هو الفضال الکریم یامر
عباده بما تقرّ بهم الیه وبحبّه هم من الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون متقابله

هوالله

یا محمّد قبل علی بلایای ارض را حمل علا کلمه مبارکه علیا قبول نمودیم در آیام که
عالم بنار بغضا مشتعل وبظهار هر توقف ننمودیم ودیدیم انچه را که احدی ندیده و
شنیدیم انچه را که نفسی نشنیده ولکن بلا در سبیل مالک اسما از شهد شیرین تر
واز مائده لذیذتر غذای عشاق قطعات اکباد وشراب اولیا عبرات جاریه
در سبیل محبوب یکتا طوبی ازبرای نفسیکه زخرف این دنیا و یوم اورا از
باقیه دائمه محروم نساخت انشکر ربک انه ایدک وعرّفک صراط المستقیم ونباه
المحکم لمتین متقابله

هوالله

یا محمّد قبل علی میزان یا علی انت آنا ناطق میزان آنی کلمه مبارکه لا آله الّا

Provided by the Afnan Library

انّا العلیم الحکیم وبایمان کل را سنجید دراقل من آن حساب خلق تمام شد
یعرف المحبون انوار وجهه والمحرمون بسیماهم سبحان الله آثار قدرت
وشهرا طاعت کل را احاطه نمود ولکن اعمال سدّی است محکم عباد از تقرب
منع کرده ودر بیهما بعد بجود واگذاشته لله الحمد بجناب فائز شدند باچه
کرسبب فلاح ونجات است سطوت امر آنمنع وضعفه علما محروم
ناخت بقلب منیر توجه نمودند وبعرفان اقتاب حقیقت فائز گشتند
مکرر ذکرت از قلم اعلی نازل اشکر ربک المشفق الرحیم

هوالله

یا آقا خ ا امروز اگر کسی از شاربان حق معانی قصد مدینه بیان نماید جمیع اهل
مدینه را بنوحه وندبه مشغول یابد چه که اغنام الهی در هر شهر ودیاری بین ذئاب
مبتلا مشاهده میشوند قد رأینا وصبرنا انّ ربک هو الصبّار ومر عباده
بالصبر الجمیل آنا ازرنا لک فی هذا الحین ما یکون مخلداً فی کتاب الله
رب العالمین

هوالله

یا جعفر قبل علی خ ا امروز روزیست بزرگ ومبارک آنچه در ادیان
مستور بوده امروز ظاهر شده ومیشود مقام انسان بزرگست اگر بحق
توجه نماید وبر امر ثابت وراسخ باشد انسان حقیقی بمثابه آسمان است زیرا

مشهود شمس وقمر سمع وبصر انجم واوراق منیره مضیئه مقامش اعلی المقام
وآثارش مرئی امکان هر مقبلی الیوم عرف قمیص را یافت وبقلب طاهر بافق ا
توجه نمود واز اهل بهاء در صحیفه حمرا مذکور خذ قدح عنایتی باسمی ثم اشرب

منه بذکری العزیز البدیع

هوالله

یا محمد تقی اسمع ندائی من شطر سجنی انه یجذبک الی افق یقینک کوثر البیان من ید
عطائی ویحفظک عن دونی ویقربک الی بساط قدسی انک اذا وجدت
عرف عنایتی قل طوبی لک الحمد بما هدیتنی بنور امرک الی مشرق آیاتک
ومطلع بیناتک اشهد انک ظهرت وظهرت باجلال سمائی عبادک باقیه ببقاء
اسمائک وصفاتک انک انت المقتدر علی ما تشاء وفی قبضتک زمام من
فی الارضین والسموات

هوالله

یا رضا مالک قضا از برای خود حبس عکا را از قلم تقدیر امضا نمود ودر سجن اعظم
من غیر ستر وحجاب کل را بمالک قدم دعوت فرمود هنیئا لک چه که
در این حین قدح ذکر الهی باسمت ظاهر اشرب وکن من الشاکرین

هوالله

یا عبدالله خ ا امر الله ظاهر وآیات الله نازل اسرار مکنونه
ام وجوه مشهود وفرات رحمت از قلم مقصود عالمیان جاری اخرق

میطلبیم عباد خود را از فیوضات ایامش منع ننماید و از بحر فضل محروم نسازد
امروز اشیا از اهتزاز کلمه علیا نظیر ملک اسما در جذب و وله و سرورند طوبی
از برای سمیکه باصغا فائز شد انجناب باید بحمد و شکر الهی مشغول باشد چه که
قلم اعلی از سجن عکا بتوجه نموده انه یحب من احبه و یذکر من ذکره لا یعزب
عن علمه من شیئ قد احاط علمه و احاطت حکمته بقدر ما یشاء و یکتب لمن یرید
ما یرید و هو المشفق الغفور الرحیم متقابله

هوالله

یا علی علیک بهاءالله حیرت اندر حیرت است معشر علمای
ایران از اوّل ایّام الی حین نظر بکیفیت آن آگاه نه اما سبب منع چه بوده
و علّت محرومی چه عند ربّک علم کلّ شیئ فی کتاب عظیم اینمظلوم
از اوّل ایّام الی حین در دست اعدا مبتلا گاهی بازنجیر و هنگامی با اسیر تا
در آخر ایام باین سجن وارد و نحمد الله بذلک و نسئله ان یوفقک علی امره
انه هو المقتدر القدیر متقابله

هوالله

یا محمّد قبل صادق اراده بشر انکه عالم را بانوار صدق منوّر فرماید و اسم را بطراز عرفان بیاراید
ولکن الی حین اثری زان ظاهر قوم بمفتریاتی ناطق که شبه آن در عالم اصغا نشده
قد انکروا آیات الله و سلطانه و حجّته و برهانه الا انهم من الغافلین فی کتابی المبین

الحمد لله آنجناب بجبل صدق تمسّک نمودند امروز هر نفسی بعرفان حق فائز شد
او را قلم اعلی در صحیفه حمرا از صادقین مذکور و مسطور متقابله

هوالله

یا جبرئیل لعمر الله اسرافیل امر در صور اعظم دمید و افئده و قلوب که در هیاکل وجود
از حیات محروم و ممنوع از کوثر بیان الهی بحرکت آمد و بحیوة ابدی فائز گشت
منکرین اگرچه بظاهر سامع و ناطق مشاهده نشدند ولکن عند الله از هالکین مذکور و مسطور
ان الصور هو القلم الأعلی و نفخ فیه امرا من عندنا و انا الآمر القدیم متقابله

هوالله

یا فتح الله قد جاء فتح الله نصره و اتی من کان محزونا فی علمه شبر الناس و قل افتحوا الطّبا
قد اشرق من افق العرفان نیر البرهان ضعوا ما عندکم مقبلین الی الله رب العالمین
قد تزیّن العالم من نفحات الوحی و اخذ الوجود جذب الظهور انه ینطق فی طور البیان
قد فتح باب السّماء و اتی فاطر الاسماء بسلطان غلب من علی الأرض انه هو الفرد الواحد
المقتدر القدیر یا فتح الله قد خلقت لنصرة امر ربّک تمسّک بها و کن من الناصرین
انما النصرة هی تبلیغ امری بالبیان لا بالنزاع و الجدال اعرف و کن من العارفین
متقابله

هوالله

یا جبار حضرت مختار میفرماید خذ کتابی بقدرتی و قوتی و قل الهی انا
عبدک و ابن عبدک متمسّکا بحبل جودک اسئلک ان تجعلنی ناظرا الیک و بما
ظهر من عندک منقطعا عن دونک انک انت
المؤیّد العلیم الحکیم متقابله

Provided by the Afnan Library

هوالله

یا قاسم آفتاب حقیقت دراین لیل ظلمانی ازافق عکا بشطر توجه بنموده لیذکرک وهل تعرف مَن هو هوالله المهیمن القیوم احمد ربک ثم اشکره بهذا الفضل الذی لو یعصر بایادی المحبة والوفا لیتقطر منه کوثر الحیوان لمن فی الامکان تمسک بالحکمة ثم خل الناس فی ندیة البیان امرا من لدی الله ربک العزیز المنان

متابعه

هوالله

یا ابراهیم خلیل آمد درآتش انداخت محمد را کذاب کفت کلیم را ساحر وروح را کفار این خلق بی انصاف لازال از حق معرض بوده اند وجوه باقبال فائز نکشت الا من شاء ربک لعمر الله ما خلقت الدنیا لامر العزیز ونبأی العظیم

متابعه

هوالله

مصطفی علیک بهاء الله مولی الوری خذ کأسا من حبی المختوم ثم اشرب منها باسمی القیوم انه یقربک الی ربک ویدخلک فی سرادق العلم والحکمة وایاک ان تمنعک نفسک عن تعالی الرحمن منعم هذه النعمة الکبری ومسقی هذا الکوثر الاصفی انک اذا فزت به قل لک الحمد یا بحر العطاء ولک الفضل یا مالک ملکوت الاسماء

متابعه

هوالله

یا نعمة الله لعمر الله کلما اردت ان اذکر اولیائی سمعت نداء الاشیاء من کل الجهات هذا من فضلی علیهم وعنایتی لهم شربن نفسک واولیائی بما جری من قلمی الاعلی فی هذا الحین الذی نطق لسان العظمة لا اله الا انا العزیز الوهاب

متابعه

هوالله

یا شیراز خذ هذا المقام الاعلی ان وجه المظلوم توجه الیک من شطر السجن وانزل لک ما یجد منه المخلصون عرف الله المهیمن القیوم اذا فرت بفرات رحمة ربک الرحمن قل لک الحمد یا مالک الامکان بما نورت القلوب بنور معرفتک والرؤس بکلیل عنایتک ایرب انا عبدک اقبلت الیک فی یومک قدر لی ما یقربنی الی بساط قدسک انک انت الواحد وانک انت المعطی وانک انت الکریم

متابعه

هوالله

یا محمد اسمعیل قد خلقک الله ومن علی الارض لذکری وثنائی خلقت امری والتطواف حول ارادتی ومشیتی واعمل بما نزل فی کتابی طوبی لمن فاز بما خلق له انه من اهل البهاء فی هذا المقام الاعلی یشهد بذلک لسان العظمة فی ملکوته العزیز البدیع

متابعه

جناب نوری علیه بهاء الله

هوالناطق امام الوجوه

یا نوری علیک بهائی قد ذکرک من شرب رحیقی المختوم باسمی القیوم وذکرنا بذکر سرع الیه الملأ الاعلی من کل الجهات لاصغاء ندائی الاحلی فی سجن عکا طوبی لعبد فاز به وویل لکل غافل مرتاب قد تضوع عرف الرحمن فی الامکان یشهد بذلک من عنده ام الکتاب وحضر لدی المظلوم کتابک الذی ارسلته

Provided by the Afnan Library

الیه وفاز بالاصغا فضلا من لدی الله منزل الآیات قد وجدنا منه عرف حبک
ارسلنا الیک لوحا لاحت به الآفاق طوبی لسمیع ما منعته الاعراض عن التوجه
الی الغنی المتعال ولقوی نبذ العالم مقبلا الی الله رب الارباب قد زل
ما انجذب به اهل الفردوس الاعلی ولکن القوم اکثرهم فی غفلة وضلال نبذوا
انفسهم متمسکین بما هوی انفسهم کذلک سولت لهم انفسهم وهم الیوم من اهل النار عند الله
مالک یوم المآب کانوا ان ینتظروا الیوم الله فلما ظهر بالحق اعرضوا
عنه واستکبروا اماط به اللوح وعن ورائه الاقلام انک اذا وجدت
نفحات البیان من لوح ربک الرحمن قل الهی الهی اشهد ان
فضلک سبقنی ورحمتک سبقتنی ونورک احاطنی کم من یوم نادیت
عبدک من الافق الاعلی وهو کان صامتا عن ذکرک وکم من لیل اقبلت الیه
وهو کان غافلا عنک اسئلک یا موجد العالم ومربی الامم ان
تری الغریب قصد جوار رحمتک والعاصی بحر غفرانک والذلیل ملکوت
بیانک اسئلک ان لا تخیبنی عما اردت من بحر جودک وسماء فضلک
وشمس عطائک انک انت الذی شهدت حقائق الممکنات والسن الموجودات
بکرمک وفضلک وقوتک وقدرتک لا اله الا انت الفیاض القدیم
وانت الغفور الکریم ثم اجعلنی یا الهی علما من اعلام حمایتک ورایة من رایات
نصرتک لانصرک بالحکمة والبیان وبالاعمال والاخلاق
انک انت المقتدر العزیز المنان

هو الاقدس الاعظم

شهد المحبوب انه لا اله الا انا المهیمن القیوم وشهد من فاز بالاستقامة انه من اهل الله
فی هذا الظهور البدیع کم من عبد وصینا وبالاستقامة فلما سمع کلمة من الذی اعرض
وتقلب علی عقبیه کانه ما عرف الوجه وما سمع وصیة الله رب العالمین شهد
الحجر والمدر وانتم یا اکابر انه من اهل البیان فی کتاب الله العلیم الخبیر قل یا ایها
الغافل بای امر آمنت وبای آیة اعرضت عن الذی به توجهت الوجوه الی العزیز
الحکیم انا رأینا اقبالک وسمعنا انابتک لذا اجبناک وذکرناک فضلا من عندی
وانا الفضال الکریم

ت محدوم مکرم جناب آقا میرزا ع ب ء ن وعلیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

هو الاقدس الاعظم المقتدر العلی الاعلی

الحمد لله الذی تجلی علی الاشیاء باسمه الذی کان مقدسا عن الالفاظ والاسماء
وانه لهو المصور العظیم الامم اذا نفخ فیه من الامم ضطربت القلوب والنفوس الا من
شاء الله فاطر السماء وانه لایة الکبری للوری وسفینته الله فی ملکوت الانشاء من تمسک
بها فقد نجی والذی اعرض انه ممن کفر وطغی ومنع عما خلق له فی الاخرة والاولی
والحمد لله الذی ایده من اراد الی الافق الاعلی وقربه الی الغایة القصوی وسقاه کوثر
البقاء من ید العطاء انه لهو المقتدر علی ما یشاء لم یمنعه جنود العالم ولا سطوة الامم
انه لهو الذی شهد کل ذی علم بسلطانه وکل ذی قدرة بعظمته وکبریائه وخضع کل

Provided by the Afnan Library

ذی علوٍ عند علوه وبهائه وکل ذی سموٍ عند ظهوره وجلاله اشهد انه
لم یزل کان مقدسًا عن دونه منزهًا عن سواه ولایزال یکون بمثل ما قد کان
لا اله الا هو مالک العرش والثری وبعد قد بلغ الی الخادم الفانی
کتابکم الذی طلع منه عرف محبتکم مولی العالمین ومقصود العارفین وعرفت
ما فیه من اشتعالکم بنار المحبة والوداد وتوجهکم الی الله مالک الایجاد فی یوم
اتی الناد نسئل الله تعالی بان یقیمکم فی کل الاحیان کوثر الحیوان ویحفظکم من
الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون .

عرض میشود جناب ملا محمد علی وارد واین بنده باثر قلم عالی فائز لله احمد
از فیوضات نامتناهیه وشراقات انوار شمس احدیه بوجه محبوب عالمیان مقصود
من فی الامکان توجه نمودیم وازبحر عرفان که اکثری الیوم ازان محروم مشاهده میدید
از فضل الهی دو شرافت در حضرت موجود ومشهود است لانک من النور وفزت
بالنور الذی کسفت عند اشراقه شموس مشرقات وقمر لائحات ازحق جل جلاله
سائل وآملم که انجناب درجمیع عوالم الهی طائف حول شمس حقیقت باشند وبنجذبش
فائز انه لهو السمیع المجیب وانیکه مرقوم فرموده بودید که خدمت غصان
سدره الهیه روحی وذاتی لتراب اقدامهم الفداء ازجناب انحضرت اظهار خلوص
نمایم حسب الفرمایش آنجناب عمل شد وعنایات والطاف لاتحصی ازمهربان
نسبت بانجناب ظاهر گشت همینقدر لکم وانیکه درباره مشهدی صادق مرقوم
فرموده بودند که ازموهوم متقدس شده بسلطان معلوم توجه نمودند ازحق

میطلبم

میطلبم ایشانرا درایمقام بلند اعلی مستقیم دارد وازقبل لوحی مخصوص ایشان
ازسماء عنایت نازل مع بعض الواح اخری ارسال شد انشاء الله کل به بیان حسن فائز
شوند وازنار سدره الهیه مشتعل گردند اشتعالیکه ظنون واوهام اهل شک وریب
قادر برانطفای آن نباشد طوبی لمن کان موقنًا بظهور الله ولقائه فی ایامه والذین
فی مریة اولئک هم الخاسرون اولئک هم الهالکون اولئک هم المشرکون
وعرض دیگر انکه آنچه مع جناب ملا محمد علی ارسال شده رسید وازقبل بجناب
زین المقربین علیه بهاء الله نوشته شد که شروع درتحریر آیات الله نمایند وهمچنین
درانجا هم بعضی گفته شد ودرتحریر مشغولند ولکن چون کاتب معین سریع القلم درانجا
یافت نمیشود اگر قدری بطول انجامد باکی نه اهل سرادق عصمت فرمودند
که این عبد ازقبل ایشان مخدرات آنجناب را تکبیر برسانم انشاء الله درسایه الهی
ببدایع ذکر وثنا مشغولند البهاء علیکم وعلی من معکم من احباء الله المقتدر
المهیمن القیوم خ ادم ۲۴ رجب سنه ۱۲۹۳ مقابله شد

ت دوست مکرم جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

ان الخادم قد اراد بالاختصار فی ذکر الاخیار من لدی الله المقتدر الجبار لان الوقت لا یوجد
کما انه صار اکبریت الاحمر والمراسلات لاتحصی ولاتکاد ان تحصر الامر بید الله مالک
القدر یا جبیبی قد بلغنی ما ارسلته فی هذه الایام التی فیها تجتمع اعمال الخلق

وجعلت اشكالاً مختلفة طوراً ترتيبها على صورة السيف والسنان واخرى على هيئة
المدافع والخناجر قد احاطت البلايا والرزايا كل الأطراف ولكن القوم في نوم
عجيب قد مضت سنين متوالیات وما سكنت عواصف القهر وقواصف
القضاء بما كسبت ايادي اهل الاشراء طوبى لبصير فاز بعرفان العلة وقام
واخبر الناس وامرهم بالقيام على ما فات عنهم في ايام الله رب العالمين في يوم
ترى نار الوغى مشتعلة بين العباد وفي يوم آخر تسمع اصوات المدافع والبنادق
من البلاد كم من مدينة خسفت وكم من بلد اندهم من نزلة الأرض وكم
من ديار احاطتها بلايا اخرى امر من لدى الله مالك الورى وكم من اراض
غرقت وكم من ابنية مرفوعة سقطت كذلك اخبرناكم النبيون من قبل من لدى الله
مالك العدل وسلطان الفضل طوبى لنفس ترى الأمور وتتفكر فيها وتنبه بها
ويل لمن اخذه الهوى على شأن منعه عن مالك العرش والثرى الى ان يرجع الى المقر
في النيران الحمد لله المقتدر العزيز المنان وفي مثل تلك الايام التي ذكر
بخاطر الخادم قد سئله ما ارسلتم اليه لانه وجد من كل كلمة من كلماتكم عرف محبة الله المحبوبي و
محبوبكم ومقصودي ومقصودكم ومقصود من في السموات والأرض فلما قرئت واطلعت
بما فيه شاهدت حرارة حبكم على شأن قمت واقبلت الى الله اني ان حضرت وعرضت
اذا نطق لسان العظمة انما تحرك به كل جامد واهتز كل عظم وقام كل قاعد
ان الخادم لا يقدر ان يذكر بجنابك ما شهد ورأى من امواج بحر بيان ربه
مالك الأسماء ولا ان يسمعك ندائه الأعلى ولا ان يريك افقه الأعلى ولكن يذكر
على قدره وشأنه بما انطبع في اصغر المرايا مرآت قلبه قال جلت عظمته عظم شأنه

وكبرياءه بسمي السامع المجيب العزيز الوهاب ع ب قد ارتفع النداء
من الشطر الأيمن الأعلى من جهة كلمتي العليا انه لا اله الا انا الشامع المجيب قد منعت الأذان
عن اصغاء هذا النداء الا من شاء الله رب العالمين بهذا النداء انجذب الملكوت
وقال قد اتى مالك الملوك بسلطان لا يقوم معه من في السموات والأرضين وبه
اشتعلت نار الله ظهرت من الشجرة ونطقت انه لا اله الا انا ربك ورب آبائك
الأولين عبد الله لعمر الله قد فازت اذن الكليم بهذا النداء تعالى من جعله فائزاً
سامعاً ناطقاً حاملاً امر المبرم المتين قل يا بديع الأرض تعالوا اسمعكم ما لم يفز به آذانكم
من قبل وتعالوا اريكم ما لا رأت العيون الا من شاء الله المقتدر العزيز طوبى لمن سرع
بقلبه الى البحر الأعظم وفاز به في ايام ربه المشفق الكريم قد حضر العبد الحاضر
بكتابك وقرء لدى المظلوم ما نطق به حماماء حبك انا سمعناه حين اذ بما امتز
به ملكوت البيان وطارت طير العرفان ونطقت الأشياء يا ملاء الأسماء تعالوا
لتسمعوا آيات الله قد خلقت الأذان لاصغاء ما ارتفع من الأفق الأعلى امراً من لدى الله
العليم الحكيم ان شكر الله بهذا الفضل الأعظم انه ذكرك في الواح شتى فضلاً من
عنده وهو الفضال القديم لا يعادل بحرف عما ارسلناه اليك يا اسمع وترى
يشهد بذلك ربك السميع البصير البهاء المشرق من افق عنايته ربك عليك
وعلى اهلك ومن معك وعلى الذين امنوا بالله الفرد الصمد انتهى
هر نفسي صد هزار لسان وبيان بايد از حق جل جلاله مسئلت نمايد عباد
خود را از اين كوثر اطهر وفيض اكبر منع نفرمايد انه على ما يشاء قدير

Provided by the Afnan Library

طوبی لمن فاز بها وویل للغافلین ان اذکر اذ فزت باللقاء فی ایام
فیها اشرق النور من افق الظهور کذلک یذکرک الله بهذا الاسم الاعظم الذی به
اهتز کل کون متین انا نوصیک بالاستقامة الکبری وبما یرتفع به مقام
مولی الوری ضع ما عند القوم وخذ ما امرت به من لدن مشفق کریم ان احفظ
مقامک ونسبتک باسم ربک انه لهو الفضال القدیم انا نصلی
من هذا المقام علیک وعلی الذین اقبلوا الی الافق الاعلی اذا ارتفع النداء بین
الارض والسماء واجابوا بتمام التاطق البصیر ان افرح بذکری ایاک انه
لا تعادله کنوز الارض یشهد بذلک کل ثابت مستقیم انتهی

الحمد لله هنیئاً از آنچه اراده نمودند فائز گشتند ای کاش مقامات غایات
الهیه را میدانستند تا بآن ناس فی الجمله تجلی مینمود لعمر المقصود جمیع بلبیک لبیک
ناطق میگشتند ولکن مقتضیات حکمت بالغه را غیر حکیم علی الاطلاق احدی
مطلع نه وانشاء الله بجواب عریضشان هم فائز خواهند شد اینفقیم
خدمت ایشان تکبیر عرض مینماید اینکه درباره وجه مذکور مرقوم داشتید که مدتی
مجهول الملک بود این فقره تلقاء وجه عرض شد متبسماً فرمودند طوبی
له انه نطق بالحق انشاء الله حق بایشان هم عطا میفرماید انه هو الغنی
الغالب القدیر انتهی فقرات انجناب بتمامه عرض شد بحقیقه
سبب سرور وجمال قدم گشت هذا من فضل آخر علی جنابک واین بسی
واضح ومعلوم است که انجناب موافق آنچه از مراسلات یافته اند ذکر
نموده اند یا حبیب فؤادی جمیع امور واضح ومشهود است اینفقیر

محروم

عجب است از نفوس عالم که بچه مؤمنند وازچه معرض امر بین معظمی
که عالم را فراگرفته وآثارش از جمیع جهات ظاهر مع ذلک به بیت عنکبوت
تشبث نموده اند وازمقام محمود غافل ومحروم ازعرف بیان رحمن مشمئز اند
وازآنچه در ارض ظاهر شده غافل جز هوی آلهی نجویند وجز شعله نفسانیه
اثری ندارند یعملون ما امروا به من ظنون الجهلاء یعنی علما سبحان الله
ظلمی از این طایفه ظاهر شده که اقدم عالم از ذکر آن عاجز وقاصر است این
نفوس سجات مجللاً اند وحجبات مانعه مع ثقاوت لاتحصی اگر یک
آن بانصاف فائز شوند تصدیق مینمایند بآنچه ظاهر شده انه یؤید من یشاء
فضلاً من عنده ویهدی من اراد الی صراط الواضح المستقیم اینکه درباره
مخدوم مکرم جناب آقا میرزا اسحق علیه بهاء الله مرقوم داشتید این ایام
حضرت غصن الله الاعظم روحی وذاتی ولینونتی لتراب قدومه الفداء آمد
بشطر نهر اردن تشریف برده اند حضور ندارند ولکن ذکر ایشان در نامه
انجناب بود در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد اینکلمات عالیات
از سما مشیت منزل آیات نازل قوله جل کبریائه هو العالم الخبیر
قد حضر لعبد الحاضر کتاب من احبنی وکان فیه ذکرک ذکرناک بهذا الاسم
الذی اذا ظهر من مطلع بیان ربک مالک القدم خضعت له اذکار العالم
کذلک نطق القلم فی هذا المقام الاعلی والذروة العلیا انه لهو المشفق
الکریم تمسک بالعروة الوثقی لعمر الله انها ظهرت بالحق

وسایرین شهادت میدهند بر آنچه آنجناب نوشته اند ولکن صد هزار بار
شکر وحمد مقصود عالمیان را که اینفقره سبب وعلت تبسم جمال قدم گشت
له الحمد والمنة فی کل الاحوال وانیکه نوشته بودید محبوب فؤاد
جناب ورقا علیه بهاء الله وعده دائره منیعه مکنونه مخزونه داده بودند
وعده ایشان اشکار الله وفا خواهد شد وانخادم فانی بعنایت حق
ارسال خواهد داشت ارجو میطلبم در ساعات بسط عنایت فرماید وفرصتی
کرم نماید تا بزودی عمل شود باسمه ذکر شد یا جمیلی دو چیز در عالم کمیاب
بل نایاب یکی فرصت از برای این عبد ودیگری ایمان نزد علمای عصر
میشود عنقا یافت شود ویا اکسیر اعظم بوجود آید ویا از برای عاشق صادق
سکون طمینان حاصل گردد ولکن از برای آن یکی فی الحقیقه چاره بنظر نیامده
ونمیاید چه که علامت قهر حق جل جلاله است ومقصود از علما که ذکر
میشود جهلای شهند که باسم علم مابین گروه غافله معزز ومعتبر ومعروف اند
والا میفرماید عالم بمنزله بصر است از برای هیکل عالم ودر مقام دیگر میفرماید
بمثابه نور است در ظلمت ایام وانیکه درباره توجه بساحت امنع اقدس
مرقوم داشتید عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن فی ملکوت البیان
قوله جل کبریائه بسمه العزیز الوهاب یا ایها المقبل الی افقی
قد فزت باصغائک ندائی فی ایامی واخذت رحیق حبی باسمی الظاهر
الشفیع البصیر انا دعونا الکل الی الله من الناس من سمع واجاب

ومنهم من اعرض وکفر بالله رب العالمین قل یا ارض قد اتی الوعد
وظهر الموعود ونزلت آیات الله الملک العلی العظیم انه انزل بالحق
ما اراد وامر العباد وما یقربهم الیه انه لهو المبین العلیم قد زین العالم بانوار ظهوری
الاعظم والقوم اکثرهم من الغافلین حمد کن مقصود عالمیان را چه که
ترا تائید فرمود بر عرفان اینمقام اعظم ناس غافل ومحجوب اند از آنچه ظاهر شده
حجبات ظنون او هام ابصار را از امواج بحر بیان منع نموده واز مشاهده انوار آفتاب
ظهور محروم ساخته امروز باب فیض اعظم مفتوح ومطلع غیب مکنون
بنفسه اشکار وهویدا عباد غافل از تا بنفسهم محجوب وبما یشعاعهم مستور
طوبی از برای نفوسیکه باصبع یقین حجبات ظنون را خرق نمودند او
سلاسل وهام را باسم مبین شکستند زهی واست اهل خسران بواحسرة
علینا ناطق شوند وانیکه درباره لقاذکر نمودی عبد حاضر عرض نمود
اول من استدعی لک هذا المقام هو من ارادنی واجلنی وفاز بلقائی ودخل الجنة
الاعظم باذنی وسمع ندائی وقام لدیای بی الذی سمی بورقانی ساحتی وعن
یمینه وورائه امن فاز بالاقبال الی نفسی والتوجه الی سبیلی الواضح المبین الذی
سمی بابی القاسم وطوبی لمن نظر الیه المفضل المبین الخبیر
قد فزت بنور الاذن من لدن ربک الفیاض المعطی الغفور الرحیم
ولکن باید بمقتضیات حکمت عمل شود ومن غیر آن لدی المظلوم محبوب
شما را نفوسی هستید که نفس قدم شهادت میدهد بر توجه واقبال

Provided by the Afnan Library

واراده آن افنوس لوجه وهر نفسی بانیمقام فائز شد او بکل خیر فائز است انشاء الله
برانیمقام بلند اعلی ثابت و مستقیم باشی الیوم هر مشتعلیکه نظر بمقتضیات حکمت
الهیه از زیارت محروم شود البته از قلم اعلی جزآن ثبت خواهد شد ان طهن بفضل
ربک وکن من الشاکرین درجمیع احوال بحکمت ناظر باشید انیت اوصایای
محکمه الهی که در اکثر الواح از قلم اعلی جاری شده البهاء علیک وعلی اهلک
من کل ناث وذکور ومن کل صغیر وکبیر الحمد لله العلیم الخبیر انتهی

فضل حق جل جلاله بمقامی است که ظهرات شمس مشاهده میشود در اینصورت دیگر
عرض فانی را فائده ئی نه از حق جل جلاله سائل و آمل که آنجناب را بطراز رضایش مزین فرماید
وبردآء قبولش مطرز دارد هذا منتهی المقام وربنا مالک الانام وعرضه
علیها عنایة الله در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة
انا نسمع نداء کل ورقة نطقت وکل مدرة نادت بها العزیز الوهاب
نسمع ونجیب وانا المقتدر علی ما اشاء لا اله الا انا المهیمن العزیز المنان ان احمدی
مقصودک ومقصود من فی الارض والسماء انه ایدک الی ان شهدت واردت بما
لا یتمنی الا یام الله مالک الایجاد بلسان پارسی باو بگو الحمد لله ندایت باصغا
محبوب عالمیان فائز و بلحظی تو را خطاب نمود یم که جمیع اماء ارض از ملکات
وغیر آن از حسرت آن جان دادند و فائز نشدند قدر این فضل را بدان و شکر
حق جل جلاله مشغول باش انتهی امواج بحر عنایت ظاهر و مشهود
الحمد لله بر دوستان عنایت میشود و رشحات انهم انشاء الله بر

میرسد تا کل را مستعد نماید از برای عرفان امری که باو خلق شده اند و آنچه درباره او از برای او خلق شده اند
نوشته بودید که ذکر نمودید
خدمت هر یک ذکر شد وجمیع تکبیر وسلام خدمت آنجناب روحانی میرساند ولکن
حضرت اسم ء م علیه من کل بهآ الابهاء باید بآنجهات توجه فرموده اند انشاء الله
در مقر امن وامان ملاقات خواهید نمود همچنین جناب آقا میرزا ابوالقاسم
علیه بهآ الله در شهر میشود که توجه بجهات ایران نموده اند انشاء الله در
هر محل مستقر بنعمت صحت که از طراز اول محبوب است مزین باشند وبما ینفع
بامر الله عامل و مشغول وحضرت اسم الله ج م علیه من کل بهآ الابهاء حسب الامر
از ارض طا بحد باشرف بردند و در آن دیار ساکنند تا بعد از اتفاق مشیت الهی
چه اشراق نماید و ظاهر شود الامر بیده یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید
وهمچنین حضرت اسم الله ثمین علیه منکل بهآ الابهاء باید بکمال روح وریحان در حدیا ساکن و
بذکر حق مشغول وانیکه مخصوص ذکر جناب درویش صدقعلی علیه منکل بهآء
الابهاء فرمودید انه صعد الی الرفیق الاعلی والغایة القصوی الحمد لله در حین
صعود ملاء اعلی را بحیکه تقدیس تنزیه و محبت الهی ازاو استشمام نمودند انیخادم
فانی میتواند عرض نماید عوالم اخری از عرف استقامتش معطر شد ایشان از
نفوسی بودند که لسان قلم در زیارتشان بانیکلمه ناطق قد زینت الارض
بهیکلک درباره ایشان نازل شده آنچه که دهور و اعصار آنرا تغییر ندهد
فقا بآن نزدیکی نماید یا لیت الخادم کان معه خدمت دوستان

آن ارض از قبل نیفانی تکبیر وسلام برسانید انشاء الله کل بانوار آفتاب
معانی منور باشند وبطراز استقامت مزین ایام در مرور است
وعنقریب فرصت ووقت منقضی شود قسم بجمال یزدان که هر آنی ازاین ایام اشرف
وافضلست نزد حق جل جلاله از سنین متوالیات آنچه الیوم لازم وواجب است
وعند الله اعز واقدم اتحاد دوستان الهیست وبعد اعمال واخلاق روحانیه
چه که از جنود حق محسوب باید دوستان مالک قدم قلوب اهل عالم را
تصرف نمایند اینخادم امیدوار است که شئونات فانیه ایشان از مقام باقی
منع ننماید ومحروم نسازد باری از کل التماس دعا داشته ودارم که شاید از عهده
آنچنانکه مأمورم برآیم در آخر نامه انجناب ذکر توجه محبوب فؤاد اعنی جناب ورقا
علیه بهاء الله مالک الاسماء بوده وهمچنین ذکر توجهشان بانعمت
انشاء الله بکمال روح وریحان وارد شوند وبذکر محبوب عالمیان مشغول گردند
نسئل المولی ان یجمع بیننا فضلا من عنده تحت ظل عنایته وقبا عظمته انه لهو
المقتدر علی ما یشاء وفی قبضته زمام من فی السموات والارضین وهمچنین دستخطی
باین بنده مرقوم فرموده اند وذکر توجهشان را بآن ارض نموده بود بنده انشاء الله
بکمال صحت وعافیت توجه فرمایند اسامی مذکوره که بخط جناب آقا خلیل
علیه بهاء الله ارسال شده بود مخصوص هر یک لوح بدیع منیع از سماء
مشیت نازل انشاء الله بآن فائز شوند وبما اراده الله عامل وجمیع بردا
غفران مزین هذه بشارة من لدی الخادم لهم ان ربی لهو الغفور الکریم
البهاء الذی تهمر اللائح من افق عنایته کربنا ورب من فی السموات

طهشیه

والأرض علی جنابکم وعلی من معکم وعلی الذین فازوا بانوار القیوم فی ایام الله
محبونا ومحبوب کل عالم عامل وکل عارف مستقیم خ ادم

فی ۱۹ ذی الحجة الحرام سنه ۹۹ مقابله شد

اسامی مذکوره در مکتوب جناب ابن دخیل علیه بهاء الله در ساحت امنع
اقدس اعلی عرض شد ومخصوص هر یک از سماء عنایت لوح بدیع منیع
نازل وهمچنین مخصوص اسامی که در دستخط سرور مکرم حضرت نبیل علیه بهاء الله
بود الواح مقدسه متممه منیعه از سماء فضل نازل وارسال شد انشاء الله کل
فائز شوند وبمافیه عامل گردند مقابله شد

فرمایند

م ش محبوب فؤاد حضرت آقا میرزا عبد الله خ ا علیه بهاء الله وعنایته ملاحظه

بسم الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد مالک عرش فرش را لایق وسزا که اعراض مشرکین را بقوه غالبه باقبال تبدیل نمود و
مفتریات مفسدین را باقرار واستغفار زینت بخشید جل امره جل برهانه دستخط
عالی عبثا به پیک روحانی قلب وجانرا بنور ذکر وبیان منور ومزین داشت وبحقیقه
بهجت بخشید ونعمت عطا فرمود این نعمت مخصوص فؤادست وبعد از
اطلاع وادراک وفرح وبهجت وابتهاج قصد مقام امنع ارفع اقدس اعلی نمود
امام وجه عرض شد واین آیات بینات از سماء اراده نازل قوله جل بیانه وعزبرهانه

بسمی المتناطق الأمین هذا یوم فیه ینادی أم الکتاب ویدعو الکل الی العزیز
الوهاب انه هو مالک الرقاب والحاکم فی المبدء والمآب
طوبی لقوم اتقوا الله ولا تتبعوا کل مشرک مرتاب هذا یوم فیه اشرق النور من افق
الطور واستوی هیکل الظهور علی عرش العرفان من لدی الله مالک الأدیان یا عبد الله
انا سمعنا ذاتک اجتباک بهذه الآیات التی انزلها الله من سماء العظمة والاقتدار
ایاک ان تحرنک شئونات الخلق او تمنعک سجات الذین کفروا بالله
مولی الانام نشهد انک شربت رحیق الوصال من ید عطائی وفزت
بلقائی الذی لا تعادله الأقوال ولا اعمال الذین ینقضون میثاق الله من بعد الآیات
انا ذکرناک وبشرناک من قبل وفی هذا الحین بآیاتی التی احاطت الآفاق بسوف
یفنی ما تراه الیوم ویبقی لک ما زینناه بذکره الالواح لعمری قد اخرجنی
حزنک وماورد علیک فی اللیالی والأیام قد کنا معک فی کل
الأحوال سمعناذاتک وانزلنا باسمک ما اشرقت به الارضون والسموات
ضع الأحزان باسمی وخذ قدح الابتهاج بذکری ثم اشرب منه فی العشی والاشراق
کن من قبلی علی اولیائی وذکرهم بما ینبغی لایام الله العزیز العلام قل یا حزب الله
ایاکم ان تتبعوا الاهواء هاهم ظهروا قلوبکم عن ذکروفی لا توجه الیهم فی البکور والآصال
بلسان پاک ذکر میشود لتعرف وتکون من الشاکرین فی ایام ربک مالک یوم المآل

یا عبد الله علیک بهائی وعنایتی در اول لیل مشی مینمودیم وباجمیع اشیا
تحکم میفرمودیم عبد حاضر بکتاب آنجناب وارد و تمام آنرا تلقاء وجه عرض
نمود وبعد از اتمام بغتة ابواب خزائن حکمت وبیان مفتوح ودریای
علم الهی مواج قد نزل ما عجزت مظاهر الآیات عن ادراکه ومطالع البینات
عن عرفانه از حق جل جلاله میطلبم آنجناب را مؤید فرماید بر آنچه سبب توجه عباد
واستقامت من فی البلاد است دوستان را بعنایت فضل حق مسرور
دار امروز روز ذکر وثنا واستقامت وتمسک است سوف تبدل الأمور
وتقشعر الجلود جزاء الذین کفروا بآیات الله وانکروا ما ظهر من عنده لعمری
تحیطهم نفحات العذاب ویبدل فرحهم بالحزن الاکبر کذلک نطق مالک القدر
اذ کان ناطقا فی مقام الرفیع بگویا حزب الله بیقین مبین بدانید
آنچه واقع میشود سبب اعلاء کلمة الله وارتفاع ظهور است من یقدر ان یمنعه
بعد ما رفعه الله بالحق وظهره بسلطانه امام وجوه من فی السموات والأرضین
بگو قدر یوم را بدانید ومقام خود را بشناسید اسماء حزب الهی واذکار
ایشان در کتب عالم ذکر شده ومیشود طوبی از برای نفوسیکه اعمالشان
بعز قبول فائز گشت انهم من المقربین لدی الله العزیز الحمید وطوبی از برای
نفسیکه مقام یوم الله را ادراک نمود و بذکر مقصود عالمیان فائز گشت
قل یا ملأ الفرقان اتقوا الرحمن وقوموا علی تدارک ما فات عنکم فی ایام ربکم
السامع البصیر انتهی اینجام فانی لازال بشطر اولیا ناظر

Provided by the Afnan Library

ومتوجه یاد دوستان آلهی جانرا زنده نماید وروح را تازه وتیز وردارد
سبحان الله این ایّام مجدد باب بیان مقصود عالمیان مفتوح وتجلّیات انوار
نیّر ظهور از جهات مشهود امع ذلک اکثری محجوب ومحزون حق شاهد وگواه که
عبد هنگام یاد شجعهای ارض یا ینماید بصد هزار الکن ظاهره وباطنه عرض میکند
بالیت کنت معهم ویالیت سمعت ندائهم ویالیت طفت حولهم نفحات
آن ایّام مفقوده که عالم عدل وانصاف را مطهّر داشته ظالمهای عالم خاتم خود را
بدست خود بریدند وشاعر نشید لعمر مقصود نا آن وعده محتوم فی کتاب
لا یأتیه الکذب والنفاق شهد بذلک مالک المیثاق وهذا اللیل المنیر چند
یوم دلیل از لسان عظمت ذکر آن شهد اجاری ونازل تا نیکه روح القدس حسرت
برد وروح لن یراینا لیستبنی گفت نطق نمود آیا چه غفلتی عالم را گرفته
امید انکه نفوس مقدسه مطمئنه باعراض الله تمسک نمایند واز دون شئ معدلت میزا
این سنه اختلافات متعدده بمیان آمده از هر جهتی نعیقی ظاهر بعضی نفوس
مقدسه صادقه را با وهامات آلوده اند بسیار عجب است که نفوس ثابته
مطمئنه مستقیمه لطفون واوهام نفوس خارجه غافله تشبث نمایند اهل سفینه حمرا
باید باستقامتی ظاهر شوند که جمیع من علی الارض خود را از منع عاجز وقاصر مشاهده
کنند امید هست چنین نفوس در این ایّام مبارکه منوّره موعوده در ظلّ
سدرهٔ عنایت محبوب عالمیان تربیت شوند وظاهر گردند ایشانند
لئالی کنوز آلهی طوبی للفائزین اولیای آن ارض در نظر بوده وهستند

از حق میطلبیم ایشانرا تأیید فرماید بر آنچه سبب استقامت وعزت واطمینان است
انّ ربّنا هو المقتدر القدیر لا آله الاّ هو العلیم الخبیر یوم یوم اظهار محبّت و
مودّت است بفرمائید دوستان خود را محروم ننمائید صد هزار
طوبی از برای نفسیکه حین تقریر بآیات آلهی تمسک نماید وقرائت کند چیزی
که آثار او غیر آثار من علی الارض است قوّه سامعه مفقود بداء الله امر وزارا سبحن عمّا
مرتفع ولکن از آن عالم وامم از اصغاء آن ممنوع الاّ من شاء الله از حق جلّ
جلاله میطلبیم این ایّام از اولیا ظاهر فرماید نفوسی را که سبب اشتعال عالم شوند
ومنقطعین عن انفسهم بتبلیغ امر الله واعلاء کلمته مشغول گردند انّه هو المجیب لا آله الاّ
هو الفرد الواحد السامع الناطق العزیز الحمید وانیکه امر فرمودند اینخادم
به نیابت آنحضرت بسلطان اعمال وملیکها فائز شود در این حین که یکساعت
پنج دقیقه از لیل بیست ونهم جمادی الثانی گذشته قصد افق اعلی وذروهٔ
علیا نموده بعد از عرض واذن فائز شد بآنچه که آمال اولین وآخرین است
لله الحمد بقبول فائز وبرضا مزیّن گشت هنیئا لکم ولی عرض دیگر انکه ذکر
آنحضرت در ساحت اقدس بوده هست والبتّه ثمر واثر آن در عالم ظاهر
خواهد شد لله الحمد فائز شده اند بامریکه غایهٔ آمال منبئین ومرسلین بها الله
علیهم بوده اگر امورات ظاهره گاهی نظمش تأخیر افتد البتّه آن نظر بمقتضیات
حکمت حق جلّ جلاله است وامیدوار یم سدرهٔ طلب آنحضرت رطب
جنیه عطا فرماید باری متمسکیم که عرف بقا از آن متضوّع است هر چه واقع شود

Provided by the Afnan Library

محبوب جان است ومقصود روان توکلنا علیه وفوضنا الأمور الیه انّه
هوالکریم ذوالفضل العظیم یکطرف نامه خط چپ روحانی جناب
آقا حسن آقا علیه بهاء الله بود مدّتی بود از ایشان خبری برحسب ظاهر نبود
لله الحمد این کرّه ظاهر شد آنچه که علت فرح وبهجت است بعد از قرائت وعرض
آن امام کرسی رب جلّ جلاله این آیات باهرات نازل قوله تعالی
یا حسن ما لو تو وعالم وامم برای اعلاء کلمة الله ارغب بشهود وازفنا بقا واز
بحت بعالم هستی آمدیم لولا خدمته وخدمة اولیائه بآیاتی امر تفرح افئدة
العباد لعمری انّ البهجة فی ذکره والانبساط فی بسط آثاره وانتشار آیاته والسّرور
فی ذکر ظهوره والأشتیاق هو القیام علی خدمته اصفیائه نسئل الله تبارک وتعالی
ان یؤیّد النّون وتایاک علی ما ینبغی لایّامه ولیلیق لظهوره وسلطانه اولیارا
اقبل مظلوم تکبیر وسلام برسانید انّ البهآء فی مثل هذه الأیام یکون منادیا
امام وجه العالم وناطقا ذاکرا قائما ثابتا راسخا علی امر الله مولی الأمم باید
جمیع از کوثر بیان مقصود عالمیان سرمست شده بحکمت من فی الأمکان را
باقوال علی دعوت نمایند بکو قدر خود را بدانید ومقام خود را بشناسید
سالهاست زحمت کشیده اید وشما تها شنیده اید ومشقتها احمل
نموده اید لعمری این مقام بسیار عزیز است باید باسم حق حفظش نمائید وبجنود
وحی والهام که آیات الهیّه وبیّنات صمدانیّه است خلق را آگاه نمائید واز غفلت
نجات ببخشید اینست وصایای قلم اعلی که در الواح شتّی ثبت شده این دو یوم

قابل

قابل ذکر تا چه رسد بتوجّه بآن اولیا باید عباد را حفظ نمایند تا بتوهمات
حزب قبل مبتلا نشوند لعمر الله اینمظلوم جزا علاء کلمة الله وظهور امر مطلب
وخیالی نداشته دشمن خارج از تحدید وحصا حال اهل بهجا باید در امر
نمایند واز ما عند هم بما عند الله توجّه کنند بیقین مبین بدانید که آنچه
سبب ارتفاع وارتقا ودوستانست بآن تمسّک نموده ومینمایند خسران
حزب قبل در یوم جزا بسیار عجیب است تفکّروا یا احبّائی وکونوا من النّاظرین
والرّاسخین یا حسن علیک بهآء الله مولی الثّری والعلن الحمد لله ذکرت
بحضور فائز واسمت از لسان عظمت در این لیله جاری نسئل الله تبارک
وتعالی ان یؤیّدک ویوفّقک علی خدمته امره ویقیمک فی کلّ الأحیان کوثر لسان
من کأس الأیقان انّه هو المقتدر العزیز المنّان انتهی

حق شاهد وگواه که لازال در نظر این عبد بوده اید امید انکه ازان چیت وحانی
در ایّام الهی ظاهر شود آنچه که عرفش قطع نشود شکی نیست که این ایّام
وانچه مشاهده میشود بفنا راجع میگردد لذا بقدر مقدور باید رضای محبوبرا
تحصیل نمود مانظهر من عنده هو باقی لایفنی این ایّام از آیات الهی و
کلمات ربّانی مردم مستعد شده اند باید کمر خدمت را محکم نمود وبمایرتفع
به امر الله مشغول گشت این عبد از حق میطلبد اولیای آن ارض را تائید فرماید بر ثبوت ورسوخ واستقامت ودیانت وامانت
ومائر تفع به مقاماتهم عند الله ربّنا ورب مایری ومالایری ورب العرش

Provided by the Afnan Library

العظیم والحمد لله العلیم الحکیم البهآء والذکر والثنآء علی حضرة النور
وعلیکم واعلی کل مؤمن موقن ثابت راسخ تمسک بالعبودیة الصرفة لله یحق
وقام علی تبلیغ امر الله منقطعا عن العالمین والحمد لله ربنا ورب من فی
السموات والأرضین خ ادم ۲۹ ج ۲ سنه ۱۳۰۹ شعبه

محبوب فؤاد حضرت ورقا علیه بهآء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد مالکی را لایق وسزاست که شئونات وارادات ملوک ومملوک اورا
ازاراده اش منع ننمود وجمیع احیان غماً للانام بانی انا مالک الأیام
ناطق تعالی ذکره عن ذکری واوصافه عن وصفی والصلوة والسلام والتکبیر
والبهآء علی احبآئه واصفیائه الذین قاموا علی خدمة امره فی اللیالی والأیام
وبعد یک بسته پاکت که حامل الواح منیعه مقدسه مبارکه بود
هفته قبل ارسال شد وحال هم یک پاکت که از قبل تفصیل ذکر شده
ارسال ازحق جل جلاله اینخادم فانی سائل وآمل که انمحبوب روحانی را
برا علاء کلمة الله تائید فرماید انه علی کل شی قدیر دراین حین که باین تحریر مشغول
پاکت دیگر رسید اشعار آبدار که بتازگی چون گل وارد وعرف مدح
محبوب عالمیان ثنائی ازاو متضوع که قلب را قوت وبصر را حدت
بخشید ولکن هنوز درساحت امنع اقدس عرض نشده انشآء الله

عصر یا این لیل باصغآء آن فائز خواهد شد حال این عبد صد هزار
هیئنا میگوید وانشآء الله بقبول هم فائز همچنین وخطی
از حبیب مکرم جناب میرزام ح قبل م وعلیه بهآء الله الغنی المتعال
رسید صد هزار شکر محبوب عالمیان را که بحرارت محبت آلهی مشتعلند وباثنای علی مقبل
وبرا مر قائم وبذکر ناطق ودرلیالی وایام ازحق جل جلاله برای ایشان توفیق وتائید مبذول
ذکر تکبیر وسلام این عبد خدمت ایشان موقوف بعنایت انمحبوب است
البهآء والتکبیر والثنآء علی حضرتکم وعلی من معکم وعلی کل وفی وفآء یحد منه
المخلصون عرف الوفآء فی ایام الله رب العالمین والحمد لله مالک العرش العظیم
خ ادم فی ۲۴ شهر صفر المبارک سنه ۱۳۰۲ شعبه

فآه آه یا محبوب فؤادی قد اخذتنی الأحزان حین الأتمام بغتة علی شأن صعدت
زفراتی واسفاتی ان القلم تقف واللسان تحیر یشکو الخادم بثه وحزنه الی
رب العالمین واله من فی السموات والأرضین بعد از تمام شدن مکتوب
رسید آنچه سبب احزان نامتناهی بود سبحان الله چگونه میشود انسان
مع ادعای ایمان واذعان واقبال بر صراط مستقیم منحرف گردد حق را
بگذارد وخود وپندار شود بترکیب دو کلمه او اظهار اوهامات بشائی غرور اخذش
ننماید که ازحق جل جلاله مع دریا دریا شفقت ورحمت محروم میشود امروز آیات
عالم را پر نموده وبینات جمیع اشیا را اخذ کرده هر طفلی قادر بر نوشتن

Provided by the Afnan Library

بعضی کلمات وحروفات بوده وهست چنانچه وقتی ازاوقات یکی
ازاولیای معروف باینخادم فانی میفرمود بساط معانی بشانی گسترده
شده وانبساط بمقامی رسیده که هرکلیمی ناطق شده قلم اعلی بشانی
درشئونات نطق فرموده که هرطفلی فوادش اخذنموده وذکر مینمود
ازبس مشاعر ازکلمات حق جل جلاله پرشده هنگامیکه قلم دست میگیریم
مینویسیم آنچه که اظهار حرفی ازآن محال مینماید باری ازقرار مذکور حادثه
جدیده رخ نموده وچه مقدار این عبد متأسف اگرچه برحسب ظاهر تفصیل معلوم
نه این عبد بصد هزار عجز از حق جل جلاله مسئلت مینماید که آنی ما را بخود
وانگذارد وازانوار آفتاب وفا محروم نسازد آیا چه میشود که شخصی بکمال محبت
وخضوع وخشوع واقبال وعجز وفا بپستی اظهار مینماید وبعد بحرکتی وتغییری بالمره محروم میماند
بایدان عبد وآنحضرت وجمیع دوستان دعا کنیم که شاید ظنون واوهام ازبین انام
بالحقیقه مرتفع شود واولیای حق بکمال خضوع وخشوع وعبودیه صرفه الجمل غنای
متمسک شوند لعمر محبوبنا ومحبوبکم اینمقام را حلاوتی است که هرکه
بیابد دست بردارد خدمت را باخر رساند ووفا را ازدست ندهد چه
عرض کنم هنگامیکه چند فرد ابکار طبع انجوب را ملاحظه مینمودم ولذت میبردم
درانحین خبری رسید واین عبد را از آنچه باو مشغول بود باز داشت واین
نظر بمجتبی است که این بندستان آلهی داشته ودارد ومیخواهد در کل حیان از اشاء

خضوع وخشوع وتسلیم ورضا ووفا اراضی وجود عالم را سقایه نمایند تا باو را دواق
واثمار لطیفه منیعه جنیه ظاهر گردند امروز هیچ ضری ازبرای امر فوق اختلاف
نبوده ونیست وآن بابین عباد راجع والا انه غنی عنا وعن ذکرنا وعما عندنا وعما
خلق بین السموات والأرض یشهد بذلک جنابکم وهذا العبد والذین تمسکوا بحبل غنائه
المحکم المتین بیم آنست که ازاینکلمات انجوب فوادهم محزون شوند
بالحقیقه باید انیفانی وانجوب وجمیع دوستان حق یکدیگر را دعا نمایم که شاید عصمت
کبرای کل را حفظ فرماید مجدد البهاء والثناء والروح والرحمه علیکم
وعلی من معکم وعلی من یسمع قولکم فی امرالله العلی العظیم خ ادم

مقدم نامه

هوالناظر من افق الأعلی

شهد الله انه لا اله الا هو والذی اتی بالحق انه لمطلع الآیات ومظهر البینات به
نزلت الکتب وظهر ما کان مسطورا فی ام الکتاب یا ایها المقبل الی افقی
ان استمع ندائی من شطر سجنی انه لا اله الا هو العزیز الوهاب قل لله قد اتی
من کان مسطورا فی کتاب الله ومکنونا فی علمه تعالوا یا ملاء الأرض لتسمعوا ما سمع
اذن الکلیم فی طور البیان قل اتقوا الله ولا تتبعوا اهوائکم ان خرقوا
حجبات الأوهام باسم ربکم مولی الأنام هذا یوم فیه نادت الأشیاء
الملک لله رب الأرباب قد حضر لدی المظلوم کتاب من الذی قام

Provided by the Afnan Library

على خدمته امرى نطق ثنائى وشرب حبى حبى من يد عطائى وفاز بلقائى وقام
لدى باب عظمتى وسمع ندائى الأحلى وكان فيه ذكرك ذكرناك بذكر لا ينقطع عرفه
بدوام اسمائه ربك مالك المآب ان اشكر الله بما ايدك على الأقبال اليه
وهداك الى سواء الصراط انا نوصيك والذين آمنوا بالحكمة والبيان
لئلا ترتفع ضوضاء الذين قاموا على الأعراض عن كفروا بالله المقتدر المختار
طوبى لك بما اقبلت الى افقى ولبيتك بما جعلته مشرق الأذكار ونذكر
اخاك الذى صعد الى الرفيق الأعلى وسمى بمحمد قبل على نشهد انه سمع النداء
وفاز بايام ربه مالك الرقاب انا غفرنا وذكرناه فى هذا اللوح الذى
لاح من افقه نير عناية ربك مالك الأسماء انا ذكرناه وذكرنا ما ورد عليك
فى سبيل الله ان ربك لهو الغفور الفضال كن قائما على خدمة الأمر وطائفا
حول الأراده ومتمسكا بحبل عناية ربك العزيز المنان اليها اشرق
من افق مكوتى عليك وعلى اختك وعلى الذين اقبلوا وآمنوا بالله منزل الآيات
وتذكر محمد صادق وعبد الكريم وحيدرا والذى سمى بابى القاسم و
نبشرهم بعنايات ربهم الذى اتى بقدرة وسلطان انا نوصيهم بالاستقامة
الكبرى على هذا الأمر الذى به زلت الاقدام الا الذين ثبتهم الله فضلا من عنده
وهو المقتدر العزيز العلام سنخبر من هذا المقام على وجوههم ونسئل الله
بان يؤيدهم على نكره وثنائه وخدمة امره الذى انارت به الآفاق

وتذكر السيد الذى سمى بعلى رضا ليفرح ويكون من الشاكرين طوبى لك بما
اقبلت الى الوجه اذ اعرض عنه الورى وسمعت النداء اذ ارتفع من الأرض والسماء
انا نوصيك بالاستقامة من هذا المقام الأعلى ان ربك لهو الناصح
العليم يا محمد قبل على ان افرح بما توجه اليك وجه القدم وذكرك بآيات
جعلها الله رايات نصره بين العباد واعلام عزه لمن فى السموات والأرضين
يا غلام قبل رضا خذ ما ارسلناه اليك بقوة من لدى الله رب العالمين وضع
ما عند الناس انهم من الأخسرين فى كتاب الله العزيز الحميد نسئل الله ان
يؤيدك على خدمته امره ويقربك اليه فى كل الأحوال انه لهو الغفور الكريم وتذكر
الغلام قبل حسين ونبشره بذكرى اياه بعد الله لا يعادله ما عند الخلق وانا
اتى بالخير ان افرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك العزيز الجميل يا محمد قبل حسين
انا اظهرنا الأمر وانزلنا الآيات والقوم اكثرهم من الغافلين من الناس
من اقبل الى سمع نداء الله ومنهم من اعرض اذا رتفع الصوت طوبى لعبد تشبث
بذيل الله واقبل اليه بوجه منير وقام على خدمة الأمر على شأن يا منعته
ضوضاء العلماء ولا شبهات اهل البيان الذين نقضوا العهد كفروا بالذى امنوا
به الا انهم من الهالكين تمسك بحبل عناية ربك ثم اشكره بما انزل لك
ما لا يعادله ما خلق فى الأرض ليشهد بذلك كل منصف بصير يا محمد قبل حسين

Provided by the Afnan Library

ويا محمد قبل رفيع ان افرحا بما توجه اليكما قلمي الأعلى وذكركما بما يبقى بدوام
الملك طوبى لمن فاز وويل للغافلين انا ذكرنا كما وصينا كما بالبر
والتقوى وبما يرتفع به امر الله العزيز الحكيم ان يا قلمي الأعلى انا نسمع فيكل الاحيان
صريرك وندائك في ذكر الله وايآته طوبى لك ولمن انس بما جرى منك
امرا من لدى الله المقتدر القدير اذكر من قبلي من سمّي بعلي قبل عسكر وبشره بما بقي
اليه وذكري اياه في هذا السجن المتين ان اشكر الله الذي خلقك ورباك
وذكرك بما لا يعادله ما خلق في الأرض ان ربك لهو الغفور الرحيم ثم اذكر الحسن
بما القاك الله ليفرح ويكون من الحامدين يا حسن بذكرك مولاك كما ذكرا وليآئه
من قبل انه لا يضيع اجر المحسنين يا غلام حسين ان المظلوم ينادي ربك في السجن الأعظم
بما يجذب الى افق الله العزيز الحميد اياك ان يمنعك جنود الشيطان عن
ربك الرحمن دع ما عند القوم متمسكا بحبل عناية ربك الآمر القديم
خذ كتاب الله بقوة من عنده ثم اشكره في كل حين يا لسان عظمي ان اذكر من
ملكوتي عبادي محمد علي وعبد الرحيم ومحمد اسمعيل الذين ذكرهم
من طاف حول امري وقام على خدمتي وانا الشاهد العليم طوبى لكم بما اقبلتم وفزتم
بكلمة الله التي ينطق تمام وجوه العالم انه لا اله الا انا المقتدر القدير ان
اعرفوا مقام هذا المقام الأعلى وقولوا لك الحمد يا مالك الأسماء
بما ايدتنا على ذكرك وثنائك وقربتنا اليك نسئلك يا موج بحر بيانك

واشراقات شمس عطائك بان تؤيدنا على الاستقامة على ما اعطيتنا بجودك
انك انت اكرم الاكرمين وارحم الراحمين يا محمد كريم ان احمد الله
بما زينت رأسك بتاج الاقبال وعرفك من احب عنه آثار الخلق انه
ولي المقبلين انا رأينا اقبالك اليك ووجدنا عرف حبك ذكرناك
بهيائي البديع انه يسمع ويرى وهو السميع البصير ان افرح بذكري اياك
ثم احفظ هذا المقام بهذا الاسم المهيمن على من في السموات والأرضين اياك
ان يمنعك شيئي عن الله دع القوم وما عندهم مقبلا الى الله الفرد الخبير
كذلك جرى من قلمي الأعلى كوثر بيان يعطيان نعيما لمن اخذ وشرب وويل
للتاركين ان يا لسان الارادة انا نخبك ان تذكر من يكتب آيات
ربك وتثني بمحامد ها شم بذكر اذ ظهر سجدت له الأذكار انك اذا وجدت عرف
بياني وفرت بآياتي التي نزلت من ملكوتي قم وقل لك الحمد يا مولى
العالم ولك الثناء يا مالك الأسماء اشهد ان بك ظهر الاسم
المكنون والسر المخزون الذي كان مستورا عن العيون في ازل الآزال و
بك ظهرت اسرار الكتب ونصبت رايات انك انت الله على الاعلى الأعلام
اسئلك يا مالك الوجود وسلطان الغيب والشهود بانوار وجهك
وظهورات سلطنتك بان تؤيدني فيكل الاحوال على الاستقامة على هذا الأمر
الذي به تزعزعت الجبال ثم اذكر يا لساني من سمّي باسمه ليشكر

ربّه مالك الأنام انّا نوصيه واولیائی بالأمانة والدیانة والتصدق والوفاء
وبما یظهر به شأن الانسان فی الامکان طوبی لک بما ذکرت من قلمی
الأعلی وفزت بما منعت عنه الابصار یا محمد هاشم ان اسمع
النداء من شطر عکا انه لا اله الا انا المقتدر العزیز المختار قد ارسلنا الرسل و
انزلنا الکتب فضلا من عندنا وانا العزیز الفضال انا ذکرناک من قبل وفی هذا
السجن ان افرح بعنایة ربک الذی به اخذت الزلازل اکثر البلاد الا من تمسک
بعروة الله مولی الأنام ان قصر الأمور علی خدمة ربک سوف یفنی
من علی الأرض ویبقی لک ما نزل من قلمی الأعلی وانا العزیز العلام ان یا قلم
قم علی خدمة امر مالک القدم ثم اذکر من شطر منظری الانور عبدی الذی
سمی بعلی قبل اکبر الذی قام علی خدمة امری ونطق بثنائی وفاز بالواحی
واعترف بما نطق به لسان عظمتی فی ملکوتی وانا الناطق الصادق الأمین
یا علی قبل اکبر ان المظلوم قد ذکرک مرة فی السجن الاعظم واخری قصرنی
بایادی التوفیق واستوی فیه میکائیل علی عرش اسمی العظیم طوبی لک
بما ایدک الله علی خدمة امره وذکرک من حنینی وقام علی نصرة امری البدیع
سمعنا ذکرک ذکرناک ورأینا توجهک نادیناک من شطر یمین الطور بما لا ینقطع عرفه
بدوام اسم ربک القدیم البهاء المشرق من افق سمائی یبقی علیک وعلی
وعلی اخوتک الذین اذا تقرأ علیهم آیاتی یشهدون بالحق حبی وعلی کل
صابر ثابت مستقیم وتذکر فیهذا المقام من سمی بمحمد لیجذبه

ذکری به الی مقام لا یری فیه الا الله الغفور الرحیم یا محمد طوبی لک ولذین کسروا الاصنام
الأوهام وفازوا بما کشف بانوار الیقین انا ذکرنا الذین آمنوا بالله فی اللیالی والأیام
یشهد بذلک کل منصف علیم ایاک ان تحزنک شئونات الأرض دعها
عن ورائک مقبلا الی الله مالک یوم الدین قد ورد علینا من جنود الأعداء ما صاح
به السحاب وناح به الروح الأمین مرة حبسونا فی رض لم یطأ ولما تم المیقات
اخرجونا منها وسافرنا الی ان فازت ارض الزوراء بقدوم ربک رب العالمین تعظیم
ثم اخرجونا منها الی ان دخلنا المدینة الکبیرة ومنها الی ارض السر ومنها الی هذا السجن المبین
ومن بعد الأمر بین انه یعلم ویصبر لو نذکر ما کان فی قلوب الأعداء وما اراد
لتنوح نوح الثکلی ان ربک لهو العلیم الخبیر لا یعزب عن علمه من شئی
یشهد ویری وهو الذاکر السمیع المجیب ان یا قلمی یا امر مالک القدم
بان تذکر احبائه واولیائه الذین تری من وجوههم نضرة الرحمن
ومن اخلاقهم ما یرتفع به امر الله المهیمن القیوم یا علی قبل اکبر
انا نوصیک بالعمل بما انزله الله فی کتابه ان ربک لهو الحق علام الغیوب
قد خلق العالم لآیامی ولکن القوم اکثرهم لا یفقهون قد نبذوا الکتاب
عن ورائهم متمسکین بما عند مشارق الظنون ان الذین کفروا بآیات الله
وجادلوا بها واعرضوا عن الوجه اذا اشرق من هذا الأفق الذی
جعله الله مطلع النور وتذکر القاسم الذی اقبل واجاب
مولاه اذا ارتفع النداء نسئل الله بان یؤیده علی الاستقامة

Provided by the Afnan Library

على هذا الأمر المحتوم يا قاسم ان ربّك ينادیك خلف البحر و
يذكرك بما لا يعادله ما يرى ان افرح وقل لك الحمد يا مالك الغيب
والشهود طوبى لمن فاز بذكر الله في تلك الايام انه من اعلى الخلق في لوح مسطور
تمسّك بعروة غنايته ربّك وقل اسلك بلئالى بحر علمك وانجم
غنايتك وشراقات انوار شمس طلعتك بان تجعلني مؤيّداً على
الاستقامة على هذا الأمر الذي به اضطربت الافئدة والقلوب
يا محمد قبل رضا انا انزلنا الآيات واظهرنا الامر والقوم اكثرهم لا يشعرون
قل انه لا يمشي في طرقكم ولا يتبع ما عندكم قد ظهر بالحق وله العزة والقوة
والسلطان الممدود ينبغي لكل نفس ان يتمسك بها ان له الامر من قبل
ومن بعد لا اله الا هو المقتدر المهيمن على ما كان وما يكون يا زين العابدين
خذ هذا الكتاب المبين بقوة من عندنا اياك ان تمنعك شئونات
الخلق عن الحق ضع ما عند القوم وخذ ما امرت به من لدى الله مالك
الوجود كذلك تحركت افلاك البيان باراده ربّك مالك الاسماء
ولكن اكثر الناس لا يفقهون قد اعرضوا عن الحق مقبلين الى مظاهر
الاوهام والظنون الى ما قبلي الاعلى ان اذكر من سمّي بمحمد رضا
الذي اقبل الى الافق الاعلى طوبى له ولاخيه الذي اقبل الى الوجه و
وشرب رحيق البيان من ايادي عطاء ربّه العزيز المحبوب يا محمد قبل رضا

قد ذكر

قد ذكرنا ذكرك لدى المظلوم ونزل لك ما يهدي العباد الى مكلم الطور ان افرح بذكري
آياك وقل لك الحمد يا من ذكرتني في سجنك الاعظم وهديتني الى مقامك المحمود
طوبى لبيتك بما ارتفع فيه ذكر الله انا نبشر من هذا المقام عليك وعلى خيك
ونبشركما برحمة سبقت الوجود البهاء الظاهر اللائح من افق عنايتي عليكما
وعلى الذين شربوا باسمي القيوم حتى المختوم وذكرا بكما الذي كان مشتعلا بنار محبتي
وناطقا بثنائي ربّه الا انه من اهل هذا المقام في لوح محفوظ لعمر الله لا يعادل بهذا
الذكر ما في العالم ولكن القوم لا يفقهون يا محمد رضا ان قصر الامور على تبليغ امر
ربّك وذكره بين عباده سوف تفنى الدنيا وما فيها ويبقى كل عمل فائز بطراز القبول ايّاك
ان تخوفك سطوة الامراء تمنعك حجبات العلماء الذين نقضوا ميثاق الله
وعهده وكفروا بالآيات اذ نزلت من سماء ارادة ربّك مالك الملكوت
يا حسين يذكرك المظلوم من شطر السجن ويدعوك بالصبر والاصطبار في هذا الامر الذي
به تزلزلت اركان كل مشرك مردود قم على خدمة الامر بقيام لا تزعزعه ضوضاء
العباد ان ربّك ذكرك وهداك الى صراط الممدود قد ورد عليك ما ورد علينا يشهد بذلك من
عنده كتاب مكنون تمسك بحبل عناية ربّك وقل لك الحمد يا الهي بما خلقتني وهديتني
وذكرتني في مقامك المحمود اسلك بنفحات وحيك وانوار وجهك بان تجعلني ثابتا
على مركز امرك انت المهيمن على ما اردت في قبضتك زمام الملوك يا غلام قبل رضا
قد شرق من افق اسمي الابهى ما لا تعادله الارض والسماء يشهد بذلك من عنده ام الكتاب

٣ اكثرهم

طوبى لمن نطق بذكري وفاز بثنائي وقام على خدمة امري الذي بخضعت الأعناق
بذا يوم فيه ظهر ما كان مكنونا في علم الله ومطورا من القلم الأعلى في الزبر والألواح ان
اعرف هذا المقام الأعلى انه ذكرك بما يبقى في الملك بدوام اسمي المهيمن على الأسماء
يا علي قبل رضا انا رأينا اقبالك اقبلنا اليك وسمعنا ندائك اجبناك بآيات
اذ تزينت خضعت لها الآيات ان اشكر الله بما جعلك مؤيدا على الاقبال
وذكرك من افق شرقت فيه الانوار كن قائما على خدمة الأمر وناطقا بثنائه
في الليالي والأيام يا عباس يذكرك رب الناس ويدعوك الى نبأ عظيم
او قدره بيده القدرة بين البرية ان ربك لهو العزيز المختار يفعل ما يشاء
ويحكم ما يريد من قال لم اؤمن بكم كفر بالله رب الأرباب قد ظهر الكل بالحق
البيع في الاشطار اذ كان النور مشرقا من افق العراق وفي ارض السر وفي
هذا المقام الذي سمي بالأسماء الحسنى من لدى الله مالك الايجاد نسأل الله بان
يحفظك واولياءه من شر الذين يدعون في الظاهر حب الله واتباعه و
يدعون الناس اليهم وما دعاء الملحدين الا في ضلال يا هادي
يذكرك من هداك الى سواء الصراط ويبقى عليك ما يبقى به ذكرك بدوام
اسماء ربك مولى الأنام ان الذي قام على خدمة الأمر انه من اهل البهاء
في كتاب الأسماء واصحاب السفينة الحمراء في الزبر والألواح كن متمسكا
بحبل الايقان على شأن لا يمنعك من في الامكان ان اشكر ربك الذي

ذكرك

ذكرك وايدك الى ان اقبلت الى افقه الأعلى اذا اعرض عنه اكثر العباد كن ناطقا بثنائه
ربك وقائما على ذكره في الليالي والأيام كذلك زينا هياكلك بطراز
ذكر ربك العزيز الوهاب يا ابا القاسم يذكرك مولى العالم في السجن الأعظم
لينقرب اليك افق اشرقت منه انوار وجه ربك فالق الاصباح ان اشكر الله بما
وفقك وايدك وانزل لك ما لا ينقطع عرفه في القرون والاعصار
وتذكر من سمي بعلي قبل اكبر من شطر منظري الأنور الذي يطوف الفردوس الأعلى
وسكان ملكوت الأسماء ان اشكر وقل لك الثناء يا مالك الورى لك
البهاء يا من بقبضتك زمام من في الأرضين والسموات كن ثابتا على الأمر
وعاملا بما امرت به في ام الكتاب هذا يوم فيه الكتاب ينطق وام الكتاب
يمشي ويقول الى اين يا ملاء الاخيار اياك ان تضعفك قوة الاقوياء
قم على خدمة الأمر بقيام لا تزلزله شوكة الذين كفروا بالمبدء والمآب
كذلك نورنا افق البيان طوبى لمن اقبل وويل لكل معرض
مرتاب يا محمد قبل حسن ان المظلوم في السجن يذكر الذين اقبلوا الى الله
الأعلى ويوصيهم بما ترتفع به مقاماتهم عند الله مالك يوم الطلاق طوبى
لسمع سمع ما سمعه الكليم ولعين رأت ما منعت عنه العيون والأبصار
يا اسد الله ضع وخذ الأول ما عندك والثاني ما امرت به من
لدى الله مالك الأديان كذلك نطق لسان الوحي اذ كان
المظلوم بين ايدي الفجار خذ كأس الرحيق باسم ربك ثم اشرب

Provided by the Afnan Library

منها بذكره الذي اذ ظهر ترعزعت الأرض ومرت الجبال قل ان الحق
هو آياتي وام الكتاب هو نفسي والكتاب هو لساني الذي منه ظهرت
الأسرار كذلك زينا سماء العلم بانجم دريات وانا المقتدر المختار
يا محمد قبل قر انا نوصيك واوليائي بما ينبغي لايامي لنبتهم الى المرى
تعالى من ظهر بقدرته وسلطان كن قائما على الأمر على شان لا تحجبك
اشارات العلما ولا شبهات الفقها ولا سطوة الأمرا ولا ثروة الاغنيا
ان ربك يشهد ويسمع وهو بالافق الاعلى وتنطق امام وجهه سدرة المنتهى
طوبى لمن رأى وسمع اذ كان هيكل القدم مستويا على عرش العظمة والاقتدار
يا ميرزا على قبل اكبر ان انصر ربك مالك القدر بالحكمة والتبيان وبجنود الأعمال
والأخلاق انا انزلنا الآيات وصرفنا بالحق وانا المقتدر العزيز الفضال
انا امرنا الكل بما يقربهم الى الله شهيد بذلك من عنده ام الألواح
وذكرنا من سمى بايمك لتفرح وتكون من الشاكرين قد خلقت
لهذا اليوم الأكبر الذي فيه ينطق مالك القدر الملك لله رب العالمين
انا ذكرنا من اقبل الينا وذكره في كتابي المبين ان اشكر الله بهذا الفضل العظيم
ثم اذكره فيكل حين يا على قبل اصغر يذكرك المظلوم من شطر منظره
الأكبر ويدعوك الى الاستقامة الكبرى التي بها ارتعدت فرائص الورى
الا من شا الله العزيز الحميد هذا يوم فيه يسع نباح الكلاب

من الشا

من الأشطار وعن وحوشها قباع الخنازير طوبى لنفس ما منعتها ضوضا القوم
قامت وقالت الملك لله الواحد الفرد العليم الخبير كذلك جرى من القلم الأعلى
اسرارا كان مطورا في كتاب الأسما يشهد بذلك من عنده كتاب مبين
يا زين العابدين زين رأسك باكليل الايقان وهيكلك بطراز الاستقامة
في هذا اليوم الذي فيه ترعزع كل بنيان واضطرب كل قلب وارتعدت كل الفرائص
من خشية الله اذا تى من سما الارادة بسلطان مبين ضع ما عند القوم متمسكا بما
عند الله ولا تكن من الغافلين تالله قد ظهر المستور والكنز المكنون ونرى
الناس من المعرضين قل اتقوا الله يا قوم ولا تتبعوا اهوائكم ان اتبعوا من
يدعوكم الى الله مالك يوم الدين طوبى لعبد سمع النداء واجاب ربه العليم ويل
لمن انكر حق الله واعرض عن الذي شهدت له كتب العالم عن ورائها من نطق فيكل شان
انه لا اله الا انا الفرد الخبير يا قلم اذكر من سمي بسيد صادق ليجذبه
ذكري الى ملكوت بياني ويقربه الى جبروت عنايتي وانا المشفق الكريم كن قائما
على خدمة الأمر وناطقا بثنا ربك في كل حين سوف يفنى ما تراه اليوم ويبقى
لك ما نزل من لدى الله المهيمن القيوم تمسك بحبل عناية ربك وقل لك الحمد الهي
بما سمعتني ندائك وهديتني الى صراطك وذكرتني اذ كنت مطلوما بين ايدي
الذين غفلوا عن نفسك وعن كتابك المكنون اي رب اسلك بنفحات
وحيك وظهورات قدرتك والنسائم التي تمر في ايامك لاحيا خلقك
بان تؤيدني على هذا الأمر الذي به زلت اقدام العلما والأمرا الا من انقذته

ایادی قدرتک لا آله الا انت المقتدر المهیمن العزیز الودود ان المظلوم اراد
ان یذکر فی السجن من سمّی رجب قبل علی لیشکر الله رب الغیب والشهود انّا
قد امطرنا من سحاب البیان امطار العرفان طوبی لمن عرف وفاز ویل
لکل غافل محجوب ایّاک ان یخوّفنک ظلم کل ظالم وسطوة کل مشرک
وانکار کل منکر واعراض کل معرض اعرض عن الله مالک الملکوت طوبی لناطق
قام وقال تالله قد اتی المقصود بسلطان لا تمنعه جنود العالم ولا ضوضاء الذین
کفروا بالشاهد والمشهود قد اتی من شهدت له کتب الله رب ما کان ومایکون
من الناس من اقبل وسمع واعترف منهم من انکر واعرض الی ان کفر بالذی ینکر فی اللیالی
والایام شهید بذلک من عنده کتاب محتوم طوبی لمن ایقظته نسمات رحمتی
واقامته ارياح عنایتی فی ایامی ویل لکل فاجر منغمة الظنون والاوهام عن مطلع العلوم
یا علی یذکرک المظلوم ویأمرک بما ینبغی به ذکرک بدوام الملک والملکوت هذا یوم
فیه ینادی الظهور بالله قد اتی مالک الظهور الذی بشرت به کتب الله العزیز المحبوب
انا نوصیک بالاستقامة علی هذا النبأ الاعظم الذی به استفرح الملأ الاعلی
کل مشرک مردود ان یا قلم الاعلی ان محمدا ومحمدا ثم محمدا ثم علی ومحمدا
من الذین حضرت اسمائهم تلقاء الوجه ونزل لهم من ملکوت المشیة
ما قرّت به عین المقربین ان اعرفوا ما نزّل لکم تالله من فاز بذکری انه فاز
بکل الخیر ولکنّ القوم اکثرهم من الغافلین ثم احفظوا مقاماتکم باسم

ربکم القوی الغالب القدیر قد قام المعتدون بالمرصد ویمنعون الناس عن التوجه
الی وجه الله رب العالمین ان الشیطان یفتر من مکرهم وما عندهم یشهد
بذلک من ینطق فی هذا الحین الملک لله الفرد الواحد العلیم الخبیر کذلک
نسجت انامل البرهان مع البیان فضلا من لدی الله الغنی الحمید
یا محمد قبل حسن ان استمع النداء من شطر عکا انها سمیت بالقبة البیضاء
وبالأرض المحشر فی کتب الله مالک هذا الیوم البدیع من فاز بالاصغاء انه
من اهل السفینة الحمراء التی جعلها الله مخصوصة لاهل بهاء انه لهو الفضال
الکریم ان افرح بذکری ثم اشکر ربک المهیمن علی من فی السموات والأرضین
یا سید قبل جواد یذکرک مولی الایجاد فی المعاد ویبشرک بما قدر لمن
اقبل الی الافق الاعلی من لدی الله المنزل القدیم ان الذی سمع واعترف انه من
اهل هذا المنظر الکریم ایاک ان تحزنک شئونات الخلق وتحجبک اشارات
المعرضین الذین یصعدون علی المنابر وینکرون ظهور الله وآیاته الا انهم من
الأخسرین اولئک یدّعون الایمان وکانوا من سبیل الله فی اللیالی والأیام
بظهور هذا الأمر الذی کان مذکورا فی الفرقان والتوراة والانجیل فلما اتی الموعد
وظهر المکنون افتوا علیه بظلم لا یعادله ظلم العالم یشهد بذلک من عنده کتاب
من الله ولوح نزّل فیه مالا اطلع به الا من ینطق انه لا اله الا انا الفرد الواحد
العزیز الحکیم کذلک تحرک قلم المظلوم فی السجن العظیم اذا احاطته الأحزان

Provided by the Afnan Library

من كل حجابات بما اكتسبت ايدي المشركين الذين اعرضوا عن الوجه اذ اشرق من افق
الظهور الا انتم من الهائمين يا محمد قبل جواد قد اتى يوم الاصغاء
والقوم اكثرهم لا يسمعون واتى يوم القيام وهم قاعدون قد
ظهر العالم لهذا الظهور وانتم لا تفقهون انا ندعوهم الى الجنة العليا
وهم يدعونا الى النار كذلك سولت لهم انفسهم وهم لا يشعرون طوبى لوجه
اعرض عنهم مقبلا الى الله المهيمن القيوم تمسك بالعروة الوثقى وتشبث بذيل الله
المقتدر العزيز الودود يا جبعلي قد حضر اسمك لدى المظلوم وتحرك
على ذكرك قلم الله الاعلى ان اعرف هذا المقام ثم اشكر ربك مالك
الوجود قد اتى من كان موعودا وظهر من كان مستورا وبرز من كان كمنونا ليشهد
بذلك من كسر بقدرة ربه اصنام الاوهام وتطهرون انك اذا فزت بآياتي ووجدت
عرف عنايتي قم وقل لك الحمد يا من به ذكرك ارتعدت فرائص الجبال واضطربت
افئدة الذين كفروا باليوم الموعود يا رضا بعد محمد هل تعرف من ذكرك
لعمر الله الفرد الاحد الذي كان مقصد الانبياء والاصفياء ومشرق ارادة ربك
مالك الجبروت قد اتى من السماء من صعد اليها ويشهد له امام وجهي والعوالم
لا يسمعون قد شهد محمد رسول الله لهذا النبأ الاعظم والكليم ينادي ويقول الله قد اتى
منزل التوراة والانجيل والزبور قد تجسم ثغر العالم من عرف بياني طوبى لمن وجد ويل
لكل غافل محجوب هذا يوم فيه فتحت ابواب الجود والكرم على وجوه الامم ويحك افتو

وكفروا ببرهان الله وحجته الا انهم هم الخاسرون قد اخذوا الاصنام لانفسهم ارباما من دون الله
دون الله الا انهم لا ينصرون ان اذكر من سمي ببيد على ليفرح بذكر الله
العزيز العليم طوبى لك بما سمعت النداء وذكرك الورقاء ونزل لك ما لا تعادله
الاشياء ان ربك لهو الغفور الكريم اياك ان يمنعك شيء من الاشياء اخذ
قدح الفلاح باسم فالق الاصباح واذا فزت به قم وقل لعمر الله قد فزت بما كان مسطورا
في كتب الله رب العالمين طوبى لغريب تقرب الى الوطن الاعلى ولفقير توجه
الى بحر الغناء ولمريض تمسك بمطلع الشفاء الذي اتى من السماء بسلطان مبين
يا ملاء الارض ان استمعوا نداء هذا المظلوم الغريب الذي سجن وطرد وفي كل حين
الى الله الفرد الخبير ان استمع في هذا الحين نداء الروح عن يميني عرشي العظيم يقول
يا معشر العلماء انتم قطاع طرق الله وسبله مضل عباده اتقوا الرحمن ولا تسلوا
على وجه الانصاف قناع الاعتساف ولا على هذا السماء برقع السحاب
سوف تمضي الايام وترون انفسكم في موقف السؤال بين يدي الله الغني المتعال
هذا يوم فيه صاحت الصهيون وبشرت الكل بحديقة المعاني التي نزلت
من السماء بمجد لا ينكره الا كل فاجر مرتاب هذا ما نزل في لوح آخر لاحد عباده
وانا المنزل الغفار يا معشر الفقهاء تالله ينوح الفردوس من ظلمكم وانتم لا تشعرون
بما ورد علينا من تباعيكم الذين تمسكوا بكم من دون بينة وبرهان ان انظروا واتعظوا واذكروا
ما فعلتم من قبل يا آل الله وصفياءه الذين بهم انار افق العالم وماج بحر العلم بين الامم
وبهم نصبت رايات التوحيد على التلال يا محمد قبل جعفر يذكرك الله

من شطره ویوصیک بالاستقامة علی هذا الأمر الذی به زلت الأقدام من الأنبیاء والأصفیاء
وخضعت عنده رؤوس الأعناق تمسک بما ترتفع به ورقة الله ثم اذکر فی ما ترتفع
والأشراق انا ارتضینا فی کل شأن ما لا یعادله کتب العالم شهد بذلک ام الکتاب
یا محمد قبل جعفر ان استمع نداء المظلوم الذی ینوح فی قلبه ویصیح فی سره وینادی
بلسانه ویکتب من قلمه بشیرا بانه یقرب الناس الی الافق الأعلی المقام الذی قصده
خاتم الأنبیاء ومولی الأصفیاء تعالی من ظهر ودعا الکل الی مشرق الآیات وتذکر
فی آخر الالواح امائی اللائی آمن بالله وآیاته واقبلن الی الله اذ اعرض عنه اکثر العباد
یا ایتها الطائف حول امری والناظر الی وجهی والناطق بثنائی والذاکر
فی نهوائی قد ذکرنا الذین کرت اسمائهم فی کتابک وزینا هم بطراز البیان
فی الأمکان تعالی الرحمن مشرق هذا الفضل ومطلع هذا المقام کبر من قبلی علی وجوههم
ثم ذکر هم بما نزل من سماء عنایتی وبشرهم برحمتی التی سبقت الممکنات
البهاء المشرق من افق سمائی علیک وعلی من معک ویسمع ذکرک
فی هذا الأمر الذی زلت به الأقدام الا من شاء الله مالک الأنام

مقابله شد

محبوب حقیقی حضرت ورقاء علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد مقدس از ما شهد و بری مالک ارض و سمارا لایق و سزاست که بحجج و قویه غالبه قادره
قلم اعلی و خزائن مدائن افئده و قلوب اولی الألباب را فتح نمود و عالم مرده را حیات تازه

بخشید کلما یتفکر الوجود فی جوده وجنوده وعظمته وسلطانه وما ظهر من عنده وآیاته وبیناته
یجد نفسه متحیرا حیرت اندر حیرت من غیر حیود وصفوفه واسباب ظاهره
واسلحه نافذه از اول ایام تا حین باستقامتیکه ارکان عالم ازان مضطرب کل بما
اراده الله باعلی النداء دعوت فرمود تا انکه نور امر از افق هر بلدی علی قدر مقدور
مشرق وساطع جلت عظمته وجل سلطانه لا آله غیره سبحانک
یا آله الممکنات ومربی الموجودات اسئلک بقدرتک التی استضعف عند
ظهورها قدرة العالم وقوة الأمم بان تؤیدنا ولیاتک علی استقامة تضطرب
بها افئدة العالم وعلماء الأمم ای رب ترینهم حالوا بینک وبین عبادک
قد منعوهم عن فرات رحمتک وبحر قربک الهی رب اسئلک بحودک
الذی ما منعته غفلة عبادک وعصیانهم وطغیانهم من فی البلاد واعراضهم بان تؤید
خلقک علی الأقبال الیک والتمسک بحبل طاعتک وتثبتهم بذیل
رحمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا آله الا انت القوی القدیر

وبعد یا محبوب فؤادی دستخطهای علی متواتر ومتوالی رسید
لله الحمد حروفاتش مفرح قلوب وکلماتش مبشر نفوس نامهای وبیانی الهی فی الحقیقه
در رتبه اولیه تریاق اکبر است از برای عالم وجود ونمود ارکرم است باین عباد
ورایت ذکر است لمن فی البلاد چه که مزین بود بنفحات حب محبوبنا ومحبوبکم ومحبوب
من فی السموات والأرض وهر یک بحضور فائز وجواب نازل ولکن اعظم
که نزد المحبوب معلوم ومشهود است سبب وعلت تأخیر اجوبه گشته

بخشد

واین فقره نزد آن محبوب واضح و مبرهن است حین عرض اشراقات انوار آفتاب
عنایت بثنائی ظاهر که این عبد فی الحقیقه از تحریر بر آن در انجمن عاجز
روحی لعنایته الفداء ولذکره الفداء ولشفقته الفداء ولکن این عبد مدتی
قبل جواب خطّ المحبوب را شروع نمود از حق تأیید میطلبم برارسال آن بزودی
وحال که بیست و پنجم شهر ربیع الأول است خطّ جدید عالی که تاریخ آن پانزدهم
صفر بود رسید لله الحمد قلب را مجذوب و روح را مسرور نمود از هیجتش اثر کلّی
ظاهر وبعد از مطالعه و مشاهده قصد مقام مالک اسما، و فاطر سما نمود
تلقاء وجه عرض شد و بشرف اصغا فائز گشت قوله الربّ تعالی وتقدّس
هو الناطق فی ملکوت البیان یا ورقا سدرهٔ منتهی در طب فردوس
بایکلمه علیا ناطق یا ملاء الأرض قد فتح باب السّماء، ای مالک ملکوت
الأسماء ضعوا ما عندکم وخذوا ما عنده ایّاکم ان تمنعوا انفسکم عن ظهوره و بروزه
وسلطانه سوف یحیط امره المبرم من فی العالم وینادی المناد من الشطر الأیمن
الملک لله الواحد المقتدر المختار طوبی از برای نفسیکه فائز شد و عمل نمود و قال
لکلّ غافل مریب یا ورقا علیک بهائی وعنایتی قد ذکرناک بما سطع
منه النور فضلاً من عندنا علیک وانّا الفضّال الکریم لله الحمد بما استقا
فارئ و بذکرنا مشغول بحر ظاهر نور لائح آیات نازل بیّنات باهر
مکلّم طور بر عرش ظهور مستوی وصریر قلم رفیع سدره مرتفع ولکن القوم فی غفلة
مبین بکو ای عباد خود را محروم منمائید عنقریب کلّ تبتلنا الیک یا آله
العالمین ناطق وبرجعنا الی ساحة فضلک یا محبوب العارفین ذاکر

جهد نمائید شاید از خزائن قلم اعلی قسمت برید و نصیب بردارید ودر جمیع اوان رائحهٔ
حکمت و بیان از او ظاهر ایّاکم ان تتجاوزوا النفسکم من المتحیرین اولیای
ان ارض طرّا را از قبل مظلوم تکبیر برسانید انّا نذکرهم بعنایتی ونذکرهم
بآیاتی و نبشّرهم بفضلی الذی احاط من فی الملک والملکوت البهاء
المشرق من افق سمائی ملکوتی علیک وعلی من معک وسمع قولک فیهذا الامر
المبرم الحکیم ولنبأ العظیم انتهی

بحقیقه انسان متحیر که بچه لسان شکر گوید وچگونه از عهده برآید اگر جمیع اشجار
وکثیف عالم انشا و قطرات بحار و اوراق اشجار کلّ لسان شوند از عهده برنیایند
واین عبد از قبل آن محبوب بکمال عجز شکر نموده و مینمایم وچون اذن فرموده اند البتّه
بقبول مقرون بطراز فضل منوّر است وعرضه جناب آقا میرزا عبد الله خا
علیه بهاء الله در ساحت امنع اقدس علی عرض شد ویک لوح امنع اقدس
از سماء مشیّت مخصوص ایشان نازل انشاء الله از بحر معانی کلمات الهی
بنوشند و بنوشانند و بنا رسد مشتعل شوند اشتعالیکه اعراض و اعتراض و انقلاب
وحوادث و شبهات و اشارات اورا خاموش ننماید این عبد بهم حمد
ایشان تکبیر و سلام میرسانم و از حق جلّ جلاله از برای ایشان تأیید میطلبم
انّ ربّنا هو المقتدر القدیر وبالاجابة جدیر وختم القول بانّه لا اله الّا
هو المهیمن القیّوم وهو الحیّ العلّام الغیوب اولیای آن ارض را طرّاً
تکبیر و ثنا و سلام عرض مینمایم وازبرای کلّ میطلبم آنچه را که سبب اصلاح

Provided by the Afnan Library

عالم و تربیت امم است امید همت جواب دستخطهای متعدده
ارسال شود البهاء والذکر والثناء علی حضرتکم وعلی من معکم ویسمع قولکم
فی امر ربنا وربکم رب العرش العظیم ورب الکرسی الرفیع خ ا دم
فی ۲۹ شهر ربیع الاولی سنه ۱۳۰۴ مقدسه

ت محبوب روح وفؤاد حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

ایام ایام فرح جدید است چه که در مدینه عشاق عاشقی بکام دل رسید وبما
هو المحبوب فائز گشت اگرچه در یکمقام مقام حزن و مرثیه ولوحه است
چه که مشاهده میشود عطش ظالمین الی حین ساکن نشده در هر یوم در هیب
تازه شعله بی اندازه ملاحظه میشوند ولکن چون قاصدی قصد وطن اعلی نمود
و عاشقی اراده فدا فرمود و بکمال میل محبت از کأس فنا فی سبیل مولی البقاء
نوشید نوشیدنیکه ملائکه مقربین و کروبین هنیئاً مریئاً گفتند
واز ورای آشیان لسان عظمت در عرش جلال بکلمهٔ نعیماً نعیماً له ناطق این مقام
مقام فرح اکبر سرور اعظم است چه که عاشقی از مدینهٔ عشاق فائز شد
بآنچه که منتهی آمال راجعین و مقربین بوده و در این ایام عرصهٔ حضور مالک
انام بذکرش معطر و بنور بیان منور ایکاش این کأس نصیب میشد و بعنایش
عطا میفرمود آنچه که بمخلصین و مقدسین عطا فرموده له الحمد والثناء

وله الشکر والعطاء لا اله الا هو العلی الابهی یا محبوب فؤادی وبهجة قلبی دستخط
حضرت علی بشارهٔ شکوفهٔ ربیع روحانی از سدرهٔ لوح رسید ومشاهده گشت
کوثر محبة الله از هر کلمهٔ آن جاری چه که عرف انقطاع خلوص محبت مربی العالم ومالک
القدم از آن متضوع ومنتشر نسئل الله ان یؤیدکم ویزینکم بحبکم الذی منها ظهر ما ظهر وبدت
بها العیون وتنورت به القلوب وبعد از ملاحظه وقرائت قصد افق اعلی نموده
امام وجه بعد از اذن بمرض شدید فوالله بمالک الاسماء والصفات یا ورقا علیک بهائی وعنایتی
ورحمتی این ایام ایام دیگر است چه که عرف استقامت عالم را اخذ نموده ومسک
بیان محمد از سدرهٔ بیان مقصود عالمیان متضوع گشته عاشقان را شور دیگر بسر
منجذبان را نغمهٔ دیگر نسیم فجر ظهور طور را مؤید نموده بندای آخر وجذبهٔ اخری
ورنهٔ اولی وغنهٔ ابهی این غنه در مقامی مجد دعالم مفرح امم است در این مقام
لسان فضل باین کلمهٔ علیا ناطق ثمره مبارکه قصد سدره منتهی نمود ووقوله الحکیمه ارادهٔ
فردوس اعلی کلمهٔ مبارکه کتاب ارجع ونادی قد ظهر الحق بسدرهٔ
طور وارد این مقام را اپان آخر نرساند وطیر ادراک در این هواطیران نکند انچه
ذکر شد رشحی است از بحر محبت الله ودر مقام دیگر لسان عظمت باین کلمه ناطق
یا ورقا علیک بهائی وعنایتی ان الشعبان فاغرفا وبلع مولاه سبحان الله
ظلم بمقامی رسیده که عدل لو جه مینماید صبر منصعق شده واصطبار بهر بیت
نموده ولکن این بقعه بها وظلمهای لا تحصی سبب وعلت ظهور عدل آبت واین احزان
وارده علت فرح اعظم صاحبان بصر مشاهده مینمایند ونفوس مقبله ادراک میکنند

Provided by the Afnan Library

سوف یظهر الله الارض من نفس هو آن انه هو الحاکم فی الآخرة والاولی نامهٔ
جناب الف وحاضر بحبائی وعنایتی باصغا فائز گشت ولحاظ مظلوم
وطرف محبوب بآن متوجه لازال ازایش اصغا حضرت مقصود فائز بدیعنایت
کبری وموهبت عظمی ظاهر فرمود از برای ایشان آنچه را که صفش از مداد وقلم
ورق خارج است مخصوص ایشان اشجار منیعه لطیفه غرس شده چه مقدار
از عباد که از اول ایام وبعد اراده نصرت وخدمت نمودند وبآن فائز نگشتند و
ایشان اراده نمودند وفائز گشتند ورسیدند بآنچه که اهل مقربین ورجای مخلصین
بوده یا ورقا قلم اعلی شهادت داده ومیدهد فکر فی عنایة الله ورحمته و
قل لک الحمد یا مقصود العالم ولک الثنا یا مولی الاسماء ولک البهاء
یا محبوب من فی السموات والارضین اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر
برسان وبنفحات آیات منزله مرقومه از شمال حزن بیمین فرح جذب نما
انّ ربّک هو الغفور الرحیم وهو العلیم الحکیم قد حضر العبد بحضرة امام
الوجه وعرض فی الحضور ما نادیت به الله رب الجود ومالک الوجود طوبی
للسانک بما اقر ولقلبک بما اعترف ولقلبک بما اقبل نسئل الله تبارک وتعالی
ان یؤیدک علی اعلاء ما اراد واظهار ما منع عنه من فی البلاد عالم متحیر از این قوم غافل
در هر حین ندا مینماید وخبر میدهد ومینماید مع ذلک کل محجوب وغافل الا من شاء الله
اولیای حق باید امروز بکمال صبر واصطبار وسکون ووقار بنصرت حق مشغول
شوند وبآنچه سزاوار است عامل قل لعمر الله یوم یومی است که قرون واعصار

نزد ظهورش خاضع وساجد یا اولیاء الله وحزبه جهد نمائید که شاید اهل قبور را
از رحیق مختوم برانگیزانید امروز روز قیام است نه قعود ولکن قیام بحکمت و
بیانست طوبی از برای نفسیکه بما حق جلّ جلاله از کوثر سیاپش ظاهر وباطن را
از غبار ظنون واوهام مقدس نمود وبقلب پاک بشطر الله اقبال کرد واگر در
نوم باشد عند الله قائم وشنوا وگویاست چه که جمیع ارکان واعضا وشعرات ش
بمحبت حق ظاهر شده وازفضل وعنایتش قوت اخذ نموده وبرخدمت ایستاده
این قیام امر اضوضاء عالم منع نکند واین سازها از ما جیر اهل امکان از بیان باز
ندارد ایام وجوه فرموده ومیفرماید قد اتی الیوم والقوم فی نوم عجیب
کذلک اظهر الشمس ضیائها ونورها والبحر امواجه والشدرة اثمارها والقلم آثاره
آنا نکبر فهذا الحسن من شطر السجن علی اولیائی الذین وصفهم الرحمن فی الفرقان عباد
مکرمون لا یسبقونه بالقول وهم بامره یعملون وبما انزله الرحمن فی هذا الحین
اولئک عباد لا تضعفهم قوة العالم ولا تمنعهم جنود الامم یفعل ما یشاء ویحکم
ما یرید وهو المقتدر العزیز الحمید البهاء المشرق من افق سمائی والموج
الظاهر من بحر عنایتی والنور اللائح من افق غربی علیک وعلی اولیائی هنا
وعلی کل ثابت مستقیم لا آله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم انتهی
سبحان الله انجما از نفحات بیان مالک ایجاد متحرک ومنجذب ومسرور
ولکن امم کل محروم الا من شاء ربنا ورب العرش والثری جمیع عالم واحزاب
امم از حق جلّ جلاله سائل وآمل که آذان بکلمهٔ مبارکهٔ یا عبدی ویا کلمة منی که اعرف

Provided by the Afnan Library

نسبت ازان متضوع آید بود هستند واین ایام که در هر حین کلمهٔ مبارکه
عبدی و ورقی و ثمری و المتوجه الی انوار وجهی و یا حبیبی مرید صغایر نمایند
التفات ندارند چه که از بحر دانائی محرومند و از مشاهدهٔ انوار ملکوت
ممنوع مصباح عنایت امام وجوه روشن و منیر و تجلیات
انوار آفتاب حقیقت از هر افقی ظاهر و مشهود جمیع عنایات الهی و عطایای
صمدانی را گذارده اند و باسماء عتیقه مشغول و هم را از برای خود
سراج اخذ نموده اند وظن را علاج استغفرالله العظیم از اعمال
آن نفوس غافله و عقاید آن شرذمهٔ مردوده زود است که بید اقتدار
سجات را کشف نماید و حجبات را از میان بردارد آنچنین معرضین بعذابی
قبلا که شبه آن کوش نشنیده و چشم ندیده عمل این ایام البته بسمع آنجوب نرسیده
در ارض صاد ابن فاء چه کرده و میکنند قد تسبق اباه فی الظلم والکفر
والنفاق والاعتساف باری ایتخادم از حق جل جلاله مسئلت نماید و عرض
میکند و مطلبد آنچه را که سبب کشف احجاب و ارتفاع سجات انّ ربّنا
هو القوی القدیر وهو الفرد الواحد العزیز العظیم

اینکه ذکر جناب کربلائی زین علیه بهاء الله را فرمودند همچنین اراده
ایشان را بعد از عرض این فقره در ساحت عزّ احدیه این کلمه مبارکه از لسان
عظمت جاری و نازل قول الرب تعالی و تقدس یا زین
علیک بهاء الله مالک العلل ولی وجهک شطر البیت ثم اقبل الیه

بانقطاع تتوجه معک الموجودات کذلک شرق نیر البیان من افق ارادة
ربک الرحمن انه هو السامع المجیب انا ادناک فیما اردت فی سبیل الله
ربک رب الارباب قل لک الحمد یا الهی بما هدیتنی واذنت لی ما سئلت
من عمان جودک و کریم تسهد ارکانی و جوارحی و ظاهری و باطنی بانک انت
الغفور الرحیم انتهی لله الحمد بعد از عرض شمس اذن از افق شمائم
الهی مشرق و لائح نعیما له و طوبی له انتخادم خدمت اولیای آن ارض طرّا
سلام و تکبیر میرساند و از کل سائل و آمل که از برایش از حق تائید طلب نمایند
و توفیق بخواهند انّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء یسمع و یری لا اله الا
هو السامع البصیر مخصوص را ثرین علیهم بهاء الله یعنی لعوشیکه حضرت
الف و حاء علیه بهاء الله الاهی الاهی منتسبند الواح بدیعه منیعه نازل و هر یک
بطراز ختم مالک یوم الدین مزین و منور صد هزار هنیئا دراین مقام قلیل است
بل اقل حسب الامر باید بحکمت تمسک نمود ناس هم جاهلند و هم
غافل در هر صورت مدارا لازم و حکمت لزم انتهی
فی الحقیقه جناب مخدوم مکرم حضرت حاجی علیه بهاء الله الابدی در ایام ظهور
عمل نمودند آنچه را که اهل عالم از آن محرومند این شهادتی است که انتخادم
کمر بان خود از لسان عظمت استماع نموده عرض دیگر انکه نواب اشرف والا

حضرت ولیعهد دولت الی حین برحسب ظاهر خلل فی البطایفه نشده اند واین موهبت
وعنایت حقّ جلّ جلاله است درباره ایشان ایکاش حضرت نواب
والا باین فیض عظمی آگاه بیشدند اگر یکی از مأمورین پاک طینت منصف عادل
باین فقره ملتفت شود و اظهار دارد بسیار خوب است چه که بتوفیق غنا
که الی حین درباره ایشان شده آگاه میشوند وقدر این نعمت عظمی عطیه کبری را
می بایند از حقّ تعالی شأنه میطلبم حضرت ایشانرا از این ظلم مبین حفظ فرماید
والحمد لله الی حین فرموده وبعد هم میفرماید انه علی کلّ شیئ قدیر وبالاجابة
جدیر این امر را باید نفسی از غیر این حزب مؤید شنیده بگوید انه یلهم من یشآء ما یشآء و
هو العلیم الخبیر سبب شهادت حضرت معلوم علیه من کلّ بهآء ابهاه ومن کلّ
سنآء اعلنا، در ارض صاد در این ایام عدم فساد بوده چه که نفوسیکه اراده فساد
داشته اراده ایشان طرد شده وبقبول فائز نگشته خود حق جلّ جلاله عالم است
برعنایات وعطایایش الحمد لله والثنآء له قدم الکلّ بالاصلاح ومنعهم
عن الفساد وبالعنایة الکبری وعدم ظهور التضغینة والبغضآء انه هو المقتدر
علی ما یشآء لا اله الا هو الحاکم العالم المهیمن القیوم انیکه درباره دو کتاب
مقدس ذکر شده بود ایشان مأمور بودند که جلدین را نزد حضرت
بیاورند وانحضرت نسخ متعدده ازان بردارند وبعد حضرت الف وحا
علیه بهآء الله الابهی وهریک از اثابتین مستقیمین اخذ نمایند آن دو مجدد

درحضور قرائت شده وتصحیح فائز از قبل این آیات نزد هرکه باشد باید محو نماید چه که صحیح نیست
جناب ۲ وانیکه ذکر نقاشباشی علیه بهآء الله الابهی واراده ایشان را فرمودند در ساحت اقدس عرض شد قوله تبارک وتعالی نعم ما اراد لله بحکم اثر وثمر وعمل این
امام وجه حاضر فی الحقیقة لاعدل له است والی ابد الآباد در کتاب الهی مخلد گشته ۲ این عمل ایشان
واذن میدهیم معدودی از آن ابو الجمال وابو الحسن را مخصوص آن جناب ویکدو
نفر از اولیا بنگارد انه من عنایة الله وفیضه الاعظم وعطائه الاکمل الاتم البهآء
من لدنا علیه وعلی ابنه وضلعه وعلی الذین شهد واسما شهد الله رب العرش العظیم معدود
آن جا بر گزیده شود محبوب نه وجهش معلوم است الحمد لله موفقند ومؤیدند
وهمچنین طالبین وفائزین بآن اغصان سدره مبارکه روحی وذاتی لکینونه
التراب فداهم آه آه بکمال عنایت آنمحبوب را ذکر میفرمایند وسلام وتکبیر
میرسانند البهآء والذکر والثنآء علی حضرتکم وعلی من معکم وسمع قولکم فهذا
الأمر الأعظم العزیز الممنوع خ ادم فی ۲۷ ربیع الثانی سنه ۱۳۰۹ منتشبث
سرور مکرم جناب ورقا علیه ۹ بلحاظ انور ملاحظه فرمایند

هو الأمنع الأقدس الأظهر العلی الأبهی

الحمد لله المقدس عن الأسمآء والمنزه عما یذکره اهل الأنشآء والمتعالی عما یصفه
اهل البقآء تعالی الذی شهد کل ذی علو بعلوه واقر ارتفاعه وکل ذی سمو بتناهی

Provided by the Afnan Library

این مقامات نماید شاید که این عریضه نرسد چه که مسافرین همین عازمند مرقوم فرموده
بودند که دو عریضه از این عبد رسیده اینقدر آنمحبوب بدانند که هر نفسی عازم شده
این عبد جمعت داده بهیچوجه در این فقره قصور نشد تا حال زیاده از دو عریضه عندهم
معروض داشته نمیدانم بآنمحبوب نرسیده یا قسم دیگر شده و تفصیلات ارض
سجن کمافی السابق باقی ظاهر آن برحسب ظاهر ساکن و باطن آن کما قال الله در حرکت
و انقلاب همچنین مسافرین متتابعاً مترادفاً متوالیاً از جمیع جهات در هر یوم
من غیر اذن وارد این عبد خجلت میبرد که عرض نماید نمیدانم این مقدار آیات محکمه
مبرمه که از سماء امر الهی در هنی انقطعه نازل شده چه حمل مینمایند که من غیر اذن توجه
می کنند نسئله تعالی بان یوفقنا ویذکرنا بان لا نأخذ امر الله لهواً و لعباً
و نکون من عباده الذین هم بامره یعملون یکی از اشراقات حرکت باطنیه این ارض
انکه دو ابن جناب استاد باقر نجار علیه و علیهما بهاء الله بانفطار و اپور نار
که حکمة آرد ترتیب داده بودند باتفاق علی صعود نمودند در آن مرة اخری
فضاء کبری ظاهر بحقیقة فضائیکه در اول ورود سجن اعظم اخبار بآن داده شده
بودند و بعد از سنین معدوده ظاهر گشت همان قسم آن یوم در آن یوم
تجدید شد این عبد یقین نمود اینکه حمال قدم لازال میفرمودند که هنوز انقلاب
این ارض ساکن نشده و باطن آن در حرکت است وعدهٔ الهی این بوده و منقضی شد
بعد از وقوع حادثه مکرر صغا شد که هنوز اضطراب این ارض ساکن نشده معلوم
شد که از بعد باید ظاهر شود مع انکه حال کمال راحت و رفاهیت

واجلاله وکل فی قدرته بسلطان عظمته واقتداره وکل فی تقدیس بعز تقدیسه
وکل فی تنزیه بجلال تنزیهه وبذا فی مقام الذی یستوی سلطانه علی
عرش الأسماء وتجلی شمس ظهوره علی عالم الأنشاء والا این این والمقام
الذی حقیقة الأذکار عاجزة عن الصعود فی هوآء ذکره وکینونة الأوصاف
مقطوع عن ابخاع مطروحة فی نبیذ نعته این مقام الأسماء والمحشر الذی یخجل التسبیح
من ان یذیب الی ساحته وبستحی التنزیه ان یقع فی مقام اشارته تعالی تعالی
عما ذکره الذاکرون و وصفه الواصفون و وحده الموحدون و عرفه العارفون
قد نطق بلسان عظمته فی ملکوت نفسه بنسبحانه و تعالی عما یصفون نفسی لتکلمه الفداء
و ستحط مختصر عالی که عوالم ما منا بهی محبت و وداد در او مطوی و مکنون بود و از طرف
حد بارسال داشته بودند این عبد بمشاهده آن فائز گشت حمد خدا را که بنعمت
صحت فائزند و شمس محبة الله از افق قلب منیر طالع و مشرق آگرچه سحابات
غافلین اشارات جاهلین حایل است ولکن حمد محبوب آفاق را که بوارق اتصال
حدیقهٔ نفوس ثابته مستقیمه پرده های نور را سوخته و اشراقات و تجلیات
شمس ظهور عالم را احاطه نموده بثابتیکه هر بی بصری اگر اراده نماید من غیر ستر
و حجاب انوار ساطعهٔ افق ظهور را مشاهده کند اگر نفسی الیوم محروم
ماند این از احتجاب و عدم طلب خود او بوده که نخواسته از بحر فیوضات نامتناهی
آنهی مرزوق گردد والا این ظهور عظیم نه ثبانی ظاهر است که اقل من آن
مجال توقف از برای اهل عالم نجیماند بارای این عبد اگر بخواهد ذکر
این مقامات

ازبرای احبای ارض سجن مشهود است و مأمورین هم کمال دوستی محبت اظهار مینمایند مع ذلک میفرمایند هنوز ساکن نشده انه لهو العلیم بما ظهر و یظهر و انه لهو الغالب المقتدر العزیز القدیر مستدعی از آنحضرت که جمیع دوستان و آقایان آن ارض را همچنین جمیع منتسبین آنحضرت را از جناب این عبد فانی تکبیر بدیع منیع و عرض خلوص محض ابلاغ نمائید البهاء علی حضرتک و علی من معکم و علی الذین آمنوا بالله المهیمن القیوم

خ ادم ۹ ذی قعده ۱۲۹۳ تتمه

ت سرور مکرم جناب ورقا علیه ۶۶۹ الأبهی ملاحظه فرمایند

هو الله تعالی شأنه العظمة و اکبریائه

الحمد لله الذی تجلی علی الممکنات بالاسم الذی به استفرح الملاء الاعلی و طارت افئدة مظاهر الأسماء و بنطق العشاق روحی لنفسک الفداء و هدرت حمامة القدس علی السدرة المنتهی الملک و الملکوت ثم القوة و اللاهوت ثم ممالک الانشاء لاسمک الفداء یا سلطان الأسماء ثم نطق لسان العظمة بین الوری انه لا الله الا انا الحق قد اتی ما انجذبت به الذرات و انه لهو الذی لم یزل کان مکنونا ما اطلع به الا نفسه المهیمنة علی من فی السموات و الارضین الحمد لله الذی قد جعل البلاء مفتاحا لجنته العلیا و بذلک فرق من کان من اهل الهوی و قبل اهل البهاء الذین نبذوا الدنیا و اخذوا ما ینفعهم فی الآخرة و الاولی تعالی ربنا الکریم و تعالی فضله العمیم و تعالی ما یذکر به و ما یوصف به و ما ینعت به انه لهو الفرد الذی کان مقدسا عن الافراد و المبین الذی کان منزها عن السبل

نشهد ان ملکوت البیان یطوف حوله و یسجد عند ذکره و یخضع عند ظهوره برهانه نشهد انه لا اله الا هو المقتدر العلی العظیم نفسی لحبک الفداء

دو مکتوب که از اشراق محبت آنجناب اشراق نموده بود فرح بخش خاطر فانی گردید ولکن چون مشعر بر بلایای وارده و رزایای متتابعه و مصائب متناوبه بود بشأنی حزن روی نمود که ذکر آن از قلم این عاجز بل از قلم هر متحری محال بوده و خواهد بود نسئل الله بان یؤیدکم فیکل الاحوال و یقدر لکم ما هو خیر لکم انه لهو المقتدر القدیر اگرچه ذکر بلایای آنجناب سبب احزان لا تحصیه شد ولکن عز من قال

کل مصیبة فی رضاک سرور و کل حزن فی هواک فرح
و کل بلا فی حبک راحة و کل شدة فی بابک رخاء
و کل سقم فی نصرة امرک دیباج و کل مر فی خدمتک شهد فائق

لعمر الله ذره ای از آنچه بر آنجناب وارد شده از صفحه ابداع محو نشده و نخواهد شد هنیئا لک بما شربت کأس البلاء فی حب ربک مالک الاسماء انشاء الله بعنایات الهیه عنقریب مطلع ذکر بریه و مصدر امور کلیه خواهید بود انه لهو الذی یقدر لمن یشاء ما یشاء انه لهو الفرد الخبیر و این عبد کما تأسف را داشته چه که موفق بلقای آنجناب نشد و این نه از اهمال و کسالت این عبد بوده بلکه از عدم وجود قاصدین شده در این ایام چون محبوبین اعزین جناب آقا میرزا حیدر علی و جناب آقا میرزا محمد حسین علیهما بهاء الله الابهی عازم بودند

بعرض این عریضه جسارت رفت انشاء الله در کل حوال بحکمت و بیان مذکر
مقصود عالمیان ذاکر باشید که شاید نفوس غافله میتهٔ بحر حیوان توجه نمایند دیگر
از احوالات این ارض بخواهید امورات عجیبهٔ غریبه دران حادث شده البته بمع
مبارک خواهد رسید در جمیع الواح و صحف و زبر و کتب جمیع احباب را بدیانت
و امانت و صداقت و علو همت و عدل و انصاف امر فرمودند چنانچه جمیع احبای
الهی بر آنچه عرض شد شاهد و گواهند مع ذلک اموری احداث شده که این عبد
از ذکر آن حیا مینماید قد تکدر ذیل المنیر اگرچه رفع این امور بکلمه من عند الله
معلق است ولکن حزن این عبد از آن است که باید امثال این نفوس
بکمال امانت و دیانت و صداقت بامین ارض ظاهر شوند تا جمیع از
تجلیات شموس انقطاع منور گردند چه که نفوسیکه الیوم بحقیقه باقی اعلی ناظرند
و بذروهٔ علیا واصل مطالع صفات حسنه و مشارق اعمال طیبه و مصادر افعال مرضیه
اند نسئل الله بان یوفقنا علی ما یحب و یرضی در جمیع صباح و مسا و
لیالی و اوقات قلم اعلی بکمال رأفت و رحمت و شفقت و عنایت این عباد را آنچه خیر است
از برای خود ایشان دعوت مینماید مع ذلک اکثری غافل و بهواهای خود
مشغول باری این امور بهم از شرائط سجن است چه که وقتی این عبد از لسان
اقدس استماع نمود که فرمودند اگرچه حق جل جلاله و عظم کبریائه ارض سجن را
مبدل فرموده و باب آنرا مفتوح نموده ولکن کاهی احداثاتی در آن یافت میشود
تا ذکر سجن و اشارات آن محو نشود ان فی ذلک لآیات للعارفین انتهی

کل ما نطق به لسان العظمة تنظیرا بالحق ولامر دله ایامیکه سورهٔ رئیس نازل شد
ذکر دولت علیه و ما فعل و ما یرد علیه مشاهده گشت جمعی متحیر که این چگونه واقع میشود
صدق الله العلی العظیم حال این ایام باید سورهٔ مبارکه را تلاوت نمود تا بر قدرت
و عظمت امر الهی اطلاع حاصل شود و کل شهادت دهند بانه لهو المقتدر العالم الخبیر الحکیم
همچنین لوح پارس که ابدا نفسی ادراک نمی نمود که امر باین بزرگی چگونه ظاهر میشود چنانچه
شخصی نجو این عبد ذکر نمود که هرگز گمان نمیرود مثل ناپلیون معزول شود و یا تمام
گردد ایامی نگذشت مگر انکه آفتاب کلمهٔ الهی اشراق نمود و آنچه در آیات نازل کلمه
بکلمه و حرف بحرف ظاهر شد و جمیع را مشاهده نمودند مع ذلک باز اکثری غافل و نائم
بلکه میت ملاحظه میشوند و این عبد هم در کل احوال ممنوع است از ذکر بعضی امورات
مستوره لو یأمرنی بکشفها یشهد ان لکل نبأ مستقر و لکل نبأ مستودع لا اله الا هو المقتدر المتعالی العزیز العلیم
عرض دیگر انکه اگرچه این عبد نظر بعدم وجود قاصدین در ارسال عرائض تأخیر نمود
ولکن آنچنانچه مدتهاست که خبری از ایشان نرسیده مع انکه حال از جمیع بلاد ایران
رأسا مکتوب با پوسته میاید انشاء الله بعد باید خلاف سابق بهم بنده سبب
زحمت شوم و هم آنحضرت علت سرور عرض دیگر انکه خدمت احبای الهی یعنی
نفوسیکه از بحر محبت الله نوشیده اند و باقی غایت ناظر و منتظرند از قول
اینفانی بکتب سر بسایند و ذکر نمایند امروز روز ذکر الهیست و امروز روز خدمت
و نصرت است وقت را از دست نباید داد و مقصود از خدمت و نصرت
ذکر حق است بحکمت و بیان که شاید حروفات متفرقه عالم بهیکل کلمهٔ واحده مجتمع

Provided by the Aman Library

شوند و آن کلمه سبب تمامیت و تزئین کتاب ابداع گردد بگو ای ورق
سدره گوش مترصد است که از هبوب ارياح ایام الهی صدای حرکت و اهتزاز
شما را اصغا نماید و مقصود از حرکت و اهتزاز گمان نرود که نزاع و فساد و جدال
لاوجه الحق این ظهور غیر ظهور است و این ایام غیر ایام باید انشاء الله
بنفوس مستقیمه مقدسه مابغه بشأنی ظاهر باشند که جمیع عالم از چشمه های شیرین
محبت ایشان و مودت ایشان مملو شود و این چشمه ها چون باسم حق جاری شده
باید از ضریر آن ندای حاذق انه لمحبوب العالمین استماع شود از حق میطلبیم که
شاربان حدیقه عرفان را الیوم مؤید فرماید تا جمیع ناس را بحق دعوت
نمایند و سبب تشتت و اختلاف نشوند و آنچه در کتاب اقدس
از قلم اعلی جاری شده بآن عامل گردند از خود بینی که فی الحقیقه مایه نیستی
و دوئیت بگذرند و بذکر دوست مطلق مشغول شوند تا مشرکین مجال
اعراض و اعتراض نیابند ای آقایان من الیوم اختلاف سبب ضرر
امر الله بوده و خواهد بود ضعوا انفسکم و خذوا الله وحده کذلک
امرکم محبوبکم الابهی یشهد بذلک هذا العبد والذین اقروا و اعترفوا
بانه هو الله المقتدر الفرد الواحد العزیز الحمید و دیگر انکه جمیع طائفین و
نفوس مجتمعه که هر کدام از نظری آمده اند طرا از ذکر انتخاب مشغولند
فی الحقیقه از صمیم قلب تکبیر میرسانند انه لهو الشهید العلیم البهاء

ثم الکبریاء

ثم الکبریاء، علی حضرتکم و من معکم والذین فازوا و ایقنوا بلقاء ربهم العزیز المنیع

خ ادم فی ۱۹ ج ۱ ۹۵ متاله مشد

ی سرور معظم جناب حاجی ملا مهدی علیه بهاء الله بطراف انور مشرف فرمایند

بسم الله الاقدس الامنع الاعظم الاجل الابهی

الحمد لله الذی اظهر من ظهر لما ظهر بما ظهر فیما ظهر و لم یزل کان
مقدسا من ان یرتقی الی لباط قدس ذکر الکینونین او یصعد الیه من الایس
و الالیس عما نطق بهما اصحاب بحرین فلما اراد ان یشیر العالم بالاسم الاعظم قد ظهر من استقر
علی عرش التسلیث لیبلغ الناس السر المکنون و الکنز المخزون الذی ظهر علی هیکل الترتیع انه
قد کان بسلطان تقدیسه مقدسا عن ذکر من فی الابداع و انه لمرتبع الذی لا یستقیم
فی الظاهر و لا فی الباطن الا بنفسه المهیمنة علی العالم و انه لو یذکر بالعظیم لا یذکر معه الاسماء
فی الرتبة الاولی و به ظهر الالف القائم بین الحرفین و قضت ما ظهر بالحرف الاول
و تحقق حرف الثانی اذا انبسطت سماء اخری بعد انطواء سماء الاولی تبارک الله
الذی خلق فی قلب الابداع و ینادی من فی الاختراع فیکل لا احیان انه لا اله الا هو المقتدر
المتعالی العلی العظیم اصلی و اسلم علی اول بحر منه ظهرت لئالی الحکمة و البیان
و جواهر العلم و التبیان و اول نور اشرق من افق کان مقدسا عن الافاق

Provided by the Afnan Library

وما عرفه احدالا من انقطع عمّا سواه و وفی المیثاق فی یوم الطلاق وکجد
قد تشرّف الخادم الفانی بکتاب حضرتکم الذی کان مزیّنا بثناء الله وذکره ووجد
منه ما تضوّعت به نفحات محبتکم وفوحات مودّتکم قرأته الی ان بلغت مقام الذی
ناجیت به الله ربّنا مالک الوری صعدت به الی الغایة القصوی مقرّ عرش
ربّنا الأبهی وعرضت ما فیه لدی العرش اذا ابتسم ثغر المحبوب ونطق
بما لا یحیصه کلّ الوجود من الغیب والشهود والقی علی حضرتک بعض ما خطته
لتفرح بالطاف ربّنا العلی الحکیم عرض میشود آنچه از آیات منزلات
که بعد از عرض مناجات آنجناب از سماء مشیت مالک اسماء وصفات نازل
واین عبد موفق بر تحریر آن شد در ورقه علیحده ثبت وارسال شد وازاین
آیات محکمات بدایع الطاف الهیه وظهور عنایات ربّانیه درحق آنجناب
کالشمس واضح ومبرهن است بل اظهر منها اینقدر عرض میشود که همیشه آنجناب
لدی العرش مذکور بوده اند وشموس عنایت والطاف بشأنی مشرق
که این عبد قادر بر تحریر وذکر آن نبوده ومنیت چنانچه جناب امین
علیه بهاء الله وسائرین از اهل آن ارض علیهم بهاء الله علیهم برایشان مطلب شاهد گواهند
چه که مخصوصا از شما سؤال میفرمودند واظهار عنایت مینمودند ودر جمیع
سنین مخصوص آنجناب لوح منیع نازل وارسال شده آنچه رسیده قائم
نرسانده اند یشهد بذلک منکم وقیامکم علی امر الله کلّ الاشیاء نسئل الله
بان

بان یوفق حضرتکم ویؤیدکم کما ایدکم ویزینکم خیر الدنیا والآخرة انّه ولی الذین
نطقوا بثنائه بین العالمین دیگر این عبد چه ذکر نماید که قابل آنحضرت
باشد حسن تنبیه شاهد وگواه است که در شاهد کتاب آنحضرت ثنائی فرح
سرور دست داد که از شرح آن کما هو حقّه عاجز بوده وهستم انشاء الله همیشه
ایام باشرقلم آنجناب فائز ومسرور گردیم یاد یاران یار المیمون بود
ودیگر آنکه دراین ایام مکتوبی از جناب مخدوم زاده علیه بهاء الله رسید واساسی چندی
مرقوم فرموده بودند بساحت اقدس عرض شد مخصوص ایشان
وسایر احبای طرّا الواح بدیعهٔ منیعه از سماء عنایت الهیه نازل وارسال
شد طوبی له بما فاز حسن مآب واینکه از عبارت جناب سیّد علیه
من کلّ بهاء آیاها سؤال فرموده بودند در ساحت اقدس عرض شد فرمودند
یا مهدی ان قلمی الأعلی لا یحبّ ان یتحرّک علی رقم من قبل آنک تفکّر
تعرف مقصوده ما فیه من الأشارة والاستعارة انّه ما اراد الا ذکر هذا الطّور
الأعظم الذی احاط اشراقه العالمین انتهی انشاء الله همیشه اوقات
بذکر الله مشغول باشید وبعنایتش فائز تشتت اسباب
ظاهره انشاء الله بعنایت رحمانیه باجتماع مبدّل
خواهد شد انّه لهو المعطی الباذل الکریم انتهای بهاء
علیکم وعلی من معکم من کلّ صغیر وکبیر خ ادم ۶۶

Provided by the Afnan Library

اتذاکره نذکرالله والناطقة بثنائه خاله

هو الله تعالی شأنه العظمة والکبریاء

طوبی لورقة حرکتها ارياح عنایة ربها الرحمن علی سدرة العرفان کیف شاء
وظهر منها فی حب ربها ما یبقی به ذکرها فی الوری انه لهو المقتدر علی ما یشاء
البهاء علیک یا والدتی بما امنت بالله واستقمت علی امره وکنت فی جنة
من الثابتات یا والدتی قد بلغ الی الخادم کتابک الذی کان رأسه مزینا
باکلیل اسم الاعظم وهذا عنوانه بعد ذکر هذا الخادم شوقمندم دردمندم
مستمندم خوفمندم الی آخر یشهد هذا الخادم بانک لم تزل کنت
مذکورة منظورة حاضرة قریبة معززة راضیة مرضیة مخلدة فی جنة
رضاء ربنا الرحمن ومغفورة عن کل الخطایا بما اقبلت الی الله الغفور
الکریم وبعد نامه را بتمامه تلقاء عرش احدیه معروض داشتم شمس
عنایت والطاف عن افقها مشرق وظاهر ولوح بدیع منیع از سماء فضل رب
العالمین مخصوصا نازل بعد از زیات لوح مبین شاهد فضل الهی را مشاهده نمائید
وبلسان ظاهر وباطن ناطق میشوید روحی لبدایع الطافک الفداء
یا محبوب العالمین ومقصود العارفین ویا من فی قبضته
اقتدار ملکوت السموات والارضین
والحمد لله رب العالمین خ ادم ۶۶

مقابله شد

تا حضرت محبوب روح وفؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد وثنا مقصود عالمیان را لایق وسزاست که بحروف ابواب بیان را گشود
وبکلمه مقصود را آشکار فرمود جلت قدرته کنوز معانی را در قمیص الفاظ
مستور داشت ومقربین مخلصین را بآن راه نمود امروز بحر معنی
در هر لفظی موّاج وآفتاب برهان از افق هر کلمه‌ئی مشرق ولائح حمد
قلم از ذکر اینمقام قاصر ومقامش بسی کوتاه بلسان منتهی نشود وبیان
بآن نرسد الها معبودا کریما رحیما در هر شیئی آیت
کرمت مشهود وآثار جودت موجود رحم فرما طالبان را بمطلوب
برسان وقاصدان را بمقصود راه ده عبادت اگرچه غافلند ولکن
ضعیفند اگرچه بعیدند ولکن آملند حجبات اوهام منع نموده
وسجات ظنون از تقرب محروم ساخته ای کریم بکرمت نظر فرما
وبآنچه سزاوار بخشش بیست عمل نما مشتی عظام را از روح تازه بدیع
ممنوع منما وقبضه خاک را از مقر پاک بی نصیب مگردان تو ئی فضّال
وتوئی غفّار وتوئی مقتدر وتوانا وبعد یا محبوب فؤادی
امشب که شب یازدهم شهر شوال است نامه آنحضرت رسید وهمچه
اتفاق افتاد که در حضور گشوده شد ومعروض گشت

Provided by the Afnan Library

هذا ما نطق به لسان مقصود نما فی الأفق الأعلی قوله عزّ بیانه وجلّ برهانه
یا ورقا علیک ذکری وثنائی وفضلی ورحمتی وبهائی طوبی
لعبد یمسکک بما اختصّ له ثوب العبودیة للّه الحقّ لعمر اللّه اختصّ
ما اختاره اللّه لک من یعرفها ویعرف مقامها یتمسّک بها ویقوم علی خدمة الأمر
وینطق بما یقرّب النّاس الی اللّه ربّ العالمین قد نطقت بالحقّ
وانزلنا لک ما انجذبت به الأشیاء جزاء عملک وذکرک ربّک ربّ
العرش العظیم انّا اجبناک قبل ذکرک بعد وفی هذا الحین الذی لا احت
کلمة اللّه من هذا الأفق المبین وانزلنا لکلّ اسم ذکرته ما شهد به عنایتی
لک وفضلی علیک انّ ربّک هو الغفور الرّحیم بشّر اولیائی من قبلی
وذکّرهم بما یقرّبهم وانا الفضّال القدیم قد سبقت رحمتی عبادی
واحاطت عنایتی من فی السّموات والأرضین یا ایّها النّاظر الی الوجه
اشکر اللّه ربّک فیکلّ الأحیان انّه انزل لک ما لو یلقی علی التّراب لینطق
وعلی العظام تتحرّک وتقوم وعلی الأموات ینطق باذن اللّه ربّک ربّ
العالمین کذلک انزلنا مائدة البیان فضلاً من عندنا وارسلناها
الیک ونسئله تعالی ان یؤیّدک فیکلّ الأحوال ویؤیّدک علی نصرة
امر هذا المظلوم الغریب قد قرء العبد الحاضر کتابک نشهد انّک

اقبلت

اقبلت فی اوّل الأیّام سمعت انطق به لسان الکبریاء ورأیت انفقه الأعلی صریر قلمه
العزیز البدیع الّذی به انجذب الملاء الأعلی وسکّان الفردوس الّذین
استبشروا بذکر نبأی العظیم واتّخذوا الأنفسهم سبیلاً الیه وفازوا بما
لا فاز به احد من قبل ولکن القوم اکثرهم من الغافلین . نهایت راشنیدیم
للّه الحمد بر ضا فائز شدی واز نامهات عرف مبارک عبودیّه خالصه
متضوّع انتها فازت یا بقبول وذکرها المظلوم بذکر لا یبدّله شیء
من الأشیاء ولا تستره کلمات المعرضین ارزق بطلب جمیع مبلّغین را فائز
فرماید بآنچه که الیوم سزاوار است ارزق مظلوم کلّ ابشارت ده وبحراره
محبّة اللّه مشتعل نما شاید فائز شوند بآنچه که از برای آن خلق شده اند
للّه الحمد بعضی از اولیا در آن ارض واطراف آن فائز شدند بآنچه که لدی اللّه مقبول
ومذکور است هنیئاً لهم البهاء الظاهر اللّائح من افق سماء عنایتی
علیک وعلی ابنائک وعلی الّذین یسمعون قولک فی مرضاة اللّه المهیمن القیّوم
انتهی این کره بسیار خوب واقع شد چه که این عبد تصدّق
اعلی وذروه علیا نموده بود غلام اللّه وارد وچند نامه باین عبد داد
درست بود حین ورود حسب الأمر نامه ئیکه از آنجوب فواد

Provided by the Afnan Library

بود در همان حین قرائت شد و بشرف اصغا فائز گشت و همان حین جواب
از افق سما ارادهٔ مالک رقاب نازل جلت عنایته وعظم سلطانه
از امواج بحر بیان مراتب و مقامات عنایت و فضل و جود واضح و معلوم است
روحی لعنایته الفداء اینکه دربارهٔ مخدوم مکرم حضرت الف و حا
علیه بهاء الله الابهی مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس
اعلی این کلمات عالیات نازل قوله تبارک وتعالی یا الف یا حا
علیک بهاء الله مالک الاشیاء ومولی الوری خطائی که کمان نمودی سبب
ظهور عطا شد واین کلمات عالیات از افق اعلی مخصوص انجناب نازل
در هر کلمهٔ از بحر عنایت مستور و آفتاب فضل مکنون آنچه را اهل نمودی مطابق حکمت
بوده و بحکمت مأموری یا الف وحا قسم بآفتاب بیان از برای تو مقدر
شده آنچه که طیر خیال از بلوغ بآن عاجز و قاصر است بنعمت عرفان
فائز شدی و از نامهٔ بیان نصیب بردی و مؤید شدی بر اقبال و عمل فی
سبیل الله رب العالمین اشکره بهذا الفضل الاعظم وقل لک الحمد
بما ذکرتنی مرة بعد مرة وانزلت لی ما لا یأخذه الزوال بذام اسمک المتعال
انتهی بحقیقه فائز شدند بآنچه که اکثر اهل عالم از آن محروم و ممنوع عند
یکی از سنات انکه انباء از قبل و بعد فائز شدند بآنچه که در کتب الهی مذکور
و مسطور است در این ایام مبارکه ابنین علیهما بهاء الله مع نفسین علیهما

در سجن وارد و بشرف اصغاء و مشاهده حضور فائز اینمقام مقامیست
که غیر حق جل جلاله بر عظمتش علما هو علیه کاه نه اینکه دربارهٔ جناب
کربلائی زین علیه بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض نیز اذن
از افق اراده مشرق له الفضل والعطا وله الذکر والثنا
این ایام رئیس جدیدی در این بلد وارد اگرچه الی حین جز معروف امری ظاهر
ان ربنا یعلم ما فی سره وقلبه وهو العلیم الخبیر واینکه دربارهٔ جناب آقا محمد علیه بهاء الله
مرقوم داشتند بعد از عرض یک لوح منع اقدس مخصوص شان نازل و ارسال شد لیجده عن الله
المهیمن القیوم وهمچنین مخصوص جناب آقا رضا وآقا محمد صادق علیهما بهاء الله
بعد از عرض در حضور دو لوح منع اقدس رسما فضل و عطا نازل لیقربهما الیه وهو العطوف
الغفور یا محبوب فؤادی نور امر از کل جهات ساطع ولائح ونار در سدرهٔ مبارکه
ظاهر ومشتعل وبحریان در تلاطم امکان بکمال اوج ولکن طالب مفقود آیا سبب
منع چه بوده وچیست اهل عوالم عدل وانصاف کل متحیر چه که ظاهر شده آنچه
که شبه مثل ندارد در همین بحری از آیات نازل وفرات فضل عطا از یمین عرش
جاری وقوم حول غدیر منتن طائف اینخادم در لیالی وایام بذیل لک انام
متشبث که شاید ازین رکاس لقا بنخشد وغافلان را آگاه فرماید وجاهلان را
بسجر علم راه نماید ان ربنا هو المقتدر علی ما یشاء وهو الآمر الحاکم العلیم الخبیر
اینکه در بارهٔ حبیب روحانی جناب آقا میرزا عبد الله علیه بهاء الله وغایته مرقوم داشتند
قسم بمحبوب آفاق ذکرشان در ساحت امنع اقدس بوده وهست انجذاب فؤاد

در هر کرّه ذکر شان را بساحت اقدس عرض نموده اند وهمچنین جناب آقا علی حیدر
علیه بهاء الله و بعضی از اولیای ارض طا ذکر ایشان را نموده و مینماید اینکه در ذکر
الواح مبارکه مرقوم داشتید درست عمل شده لله الحمد بجناب آقا میرزا عبد الله
سید یسئل الخادم ربّه بأن یؤیّده علی ما ینبغی به ذکره انّ ربّنا الرحمن هو الفیاض
الکریم اینکه در باب عیال حبیب روحانی علیه بهاء الله مرقوم فرمودند بعد از عرض
انام و جانبکمات عالیات از مشرق بیان مُشرق قوله تعالی
یا ورقا علیک بهاء الله مولی الوری نظر بمصلحت امور ظاهره و فی الجمله آسایش جمع
اهل نزد جناب ع ب علیه بهاء الله خوب است ولکن کون آنجناب در ارض تا
احب و احسن در هر حال در این امورات امر بمشورت شده آنچه ظاهر شود عمل
بآن لدی الله مقبول انتهی وانیکه در باره جبیبان روحانی جناب
آقا میرزا سلیمان وجناب آقا میرزا مهدی علیهما بهاء الله مرقوم داشتید صد هزار
بار شکر مقصود عالم را که ایشان را موفق فرمود و بر هجرت مؤیّد نمود فاصدین شطر الیمن
توجه کردند لدی الله مذکور بوده و هستند قال و قوله الحق ان الذین هاجروا
فی سبیل الله ربّهم واقبلوا الی الافق الاعلی انهم من اهل البهاء و اصحاب السفینة الحمراء آه
علیهم رحمة الله ربّ العالمین وبعد از عرض ذکر ایشان در ساحت امنع اقدس
دو لوح مبارک مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاء الله بشارت
این عنایت کبری بفرح اکبر فائز شوند لله الحمد این ایام مهاجرین در هر یوم
فائز و عرف وحی در کل حین متضوّع فائز شدند بآنچه که شبه و مثل
ندیده

ندشته ندارد سعیهم مشکور واعمالهم مبرورة وحضورهم وزیارتهم مقبولة
دیگر انجذوب روحانی باید این بشارت را بایشان برسانند چه که اینکلمه از زبان
عظمت شنیده شد علو مقام وسموّش نزد آنحضرت معلوم و واضح است
یکی از ایشان که بر حسب ظاهر باذن فائز نبود و محبوب فؤاد جناب امین علیه بهاء الله
الأبهی دستخطی باین عبد ارسال داشته اند و در آن اذن طلب نموده اند
و بعد از عرض در ساحت اقدس بطراز قبول و اذن فائز گشت هنیئاً لابهما
واتهما وللذین فازوا بعنایة الله ربّنا وربّکم مقصودنا ومقصودکم ومقصود من فی السموات
والأرضین اولیای آن ارض طرّاً مذکورند واین عبد از حق جلّ جلاله
میطلبد کل را بنور استقامت و نار محبّت در هر حین منوّر و مشتعل فرماید
اوست قادر و توانا و مالک الآخرة والأولی مراسله محبوب مکرّم
حضرت الف ح علیه بهاء الله الأبهی که بخطّ آنحضرت بود رسید و بعد از
عرض امام وجه یک لوح امنع اقدس از شرق الهی مشرق لله الحمد امواج
بحر عطا امام وجوه وری ثنائی ظاهر که جز کوران عالم انکار آن ننمایند
هر صاحب بصری گواهی داده و میدهد و هر دارای اسمعی بملک الفضل
والکرم یا مالک الأمم ناطق و متکلّم اگرچه جانانس غافلند ولکن سوف
یأتی یوم یذکرون الأیام و ینوحون علی ما ضیّعوا فیها یسئل الخادم ربّه بأن یطهّر
قلوبهم من الأوهام انّه هو ربّ الأنام و مالک الأیام وانیکه ذکر دو نفر

درنامه فرموده‌اند بعد از عرض مخصوص هریک نازلشد آنچه که گواهی میدهد بر رحمت
وشفقت وعنایت حق جل جلاله در جمیع احوال عنایتش مترصد ومنتظر چون
اسمی از اسماء ذکر شود فی الفور تجلی شمس احدش نماید وبنور ابدی فائز گردد
وسبب این نعمت باقیه ومائده سمائیه حضرت محبوب روحانی جناب
الف وحا علیه بهاء الله الابدی شده‌اند هنیئاً لحضرته ومریئاً
بجنابه فی الحقیقه از اول ایام الی حین بخدمت قائمند وبذکر ناطق این
فضلی است عظیم ونعمتی است بزرگ که بآن فائز شده‌اند وخط دیگر از محبوب
فؤاد که دارای آب حیات بود رسید الحمد لله زلالش علت بهجت ونشاط وانس
سرمایه فرح وانبساط حمد منعم حقیقی را که انجنوب معین را تأیید فرمود وبعنایتش
مخصوص نمود وبعد از عرض درساحت امنع اقدس اعلی کلمات عالیات از
ام الکتاب نازل قوله تبارک وتعالی بسمی السامع البصیر یا ایها الناطق بثنائی
والناظر الی افقی والقائم علی خدمتة امری انا زینّاک بطراز عنایتی والقیناک
بکلمتی وظهرناک لتبلیغ امری بین عبادی قد حضر العبد الحاضر فی هذا الحین
وذکرک وعرض لدی الوجه ما ارسلته اذاً اظهر بحر العنایة بامواج الرحمة والعطاء
واشرق نیر الفضل من افق اللقاء وذکرناک بما انجذبت به الملاء الاعلی وخرج الروح من
مقامه الاسمی شوقاً لاصغاء ندائی الی ان حضر مقابلتی راسی ونادی بأعلی النداء
یا ملأ الأرض والسماء هذا جواد الممکنون فی ازل الآزال هذا الذی بذکره نزلت کتب الله
رب العرش والثری ایاکم یا ملأ الأرض ان تمنعوا انفسکم ضعوا ما عندکم ثم اسرعوا
بالقلوب الی مقام فیه یستوی القیوم علی عرش الظهور وینطق انه لا اله الا
انا الفرد الواحد العلیم الخبیر طوبی لک بما اقصرت امورک علی ذکری و
ثنائی وخدمة امری العزیز المحبوب ذکر من قبلی اولیائی وبشرهم بفضلی ورحمتی
ونورهم بانوار سمائی البدیع قد ازلنا طمطام ینادی یا علی النداء ویشهد لفضلی
وجودی الذی احاط الوجود من الغیب والشهود نعیماً لمن فاز بانوار ملکوتی
وویل لکل مبغض بعید انتهی
احصای عنایات الهی محال است هر هنگام ذکر آنجنوب فؤاد بانوار احدیه منیر
اقدس فائز گشت بحر عنایت موّاج وآفتاب فضل تابان مشرق که کل از
ذکرش عاجز وقاصر اینخادم فانی از حق جل جلاله سائل وآمل که از رشحات
آنجنوب واولیای خلقی که لایق این ظهور است ظاهر گردد وما سوی الله را
معدوم مشهود نبیند واسمارا نزد شمس مفقود انه علی کل شیء قدیر
ذکر حبیب روحانی جناب هدایتی علیه بهاء الله الابهی فرمودند الحمد لله
آثار ذکر وبیانشان ظاهر فرمودند آنچه را که گواه است بر خلوص نیت و
پاکی فطرت ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء بعد از ذکر اسمشان
در ساحت امنع اقدس اینکلمات عالیات از سما فضل نازل

* فی الحقیقه

Provided by the Afnan Library

قوله عزّ بیانه وجلّ برهانه انا الظاهر الناطق فی السجن الاعظم
لله الحمد در نفسی ولیا اثر کوثر بقا ظاهر وبآن حیات تازه و
عظم رمیم را روح جدید بخشند یا هادی قد ذکرک مولی الوری من
قبل وقبل القبل وفی هذا الحین انّه هو الفضّال الکریم ذکرت لازال
در ساحت اقدس بوده در ظلّ قباب عظمت ساکنی اگرچه بلقا حاضر
دوری طوبی لقلبک بما اقبل ولوجهک بما توجّه ولسمعک بما
سمع وللسانک بما نطق بذکر الله وثنائه بین عباده انّه معک یسمع ویری
وهو السمیع البصیر نسئل الله ان یؤیّدک علی ما اراد انّه هو المقتدر القدیر
البهاء الظاهر من افق سمآء عنایتی علیک وعلی من معک
وعلی کلّ ثابت مستقیم انتهی ومخصوص جناب اسمعیل خان مذکور علیه
بهآء الله وعنایته یک لوح منیع اقدس از ملکوت فضل آن ارسال شد انشآء الله از کوثر
بیان الهی که در آیات مستور است بیاشامند وباستقامت کبری که جمیع مراتب
عرفان بآن منوط است فائز گردند واینکه در بارهٔ جیب فؤاد جناب آقا محمد کریم ع ط
علیه بهآء الله وعنایته مرقوم داشته بعد از عرض در ساحت عزّ اقدس این
آیات نازل قوله تعالی قوله الحق تبارک وتعالی یا ورقا علیک بهآئی وعنایتی ورحمتی
سبقت لذکرا ولیآئی وصفیائی نسئل الله ان یقدّرلک اجر عملک هذا انّه هو

المقتدر

المقتدر القدیر قد فاز العین والطاء بالقیام لدی باب العظمة والکبریآء وسمع النداء
باذنه وشاهد ما فی الملکوت بعینه بشّره بهذا الذکر الاعظم وبهذه العنایة الکبری التی
احاطت الأرض والسمآء وفی الحقیقة جناب عین وطا بمعروف متمسّکند و
در امورات خیریّه از نفوسی هستند که میفرماید ومنهم سابق بالخیرات
نسئل الله ان یؤیّده ویوفّقه ویجعل فیلقه طویلاً بین الأنام انّه هو المقتدر
العزیز العلّام انتهی وفی الحقیقة ایشان در امورات خیریّه توقّف ندارند
اگر رجحب ظاهر اسباب موافق اراده طبیعت ایشان ظاهر نه مع ذلک
بقدر مقدور بل فوق آن ساعی وجاهدند ودر خیرات سابق نبیناً له وطوبی له
واینکه ذکر محبوب فؤاد حضرت حیدر قبل علی علیه بهآء الله الأبدی وعنایة الله
السرمدی را فرمودند بعد از عرض اسم ایشان در ذیل ایکلمه علیا نازل
قول الربّ تعالی وتقدّس شهید المظلوم بقیام الحیدر علی امر الله المهیمن
القیّوم یا ورقا لعمر الله توفیق اخذش نمود وتأیید با او همراه گاهی
تحریر مشغول وهنگامی بذکر وثنای حضرت مقصود حوادث عالم را بیخبر
امم از اقبال وتبلیغ امر منعش ننمود کلمهٔ رضا از قلم اعلی در بارهٔ او نازل
نبیناً له ومرثیاً له در کلمهٔ شهادت مظلوم بجور اعنایت مستور
ولئالی فضل مکنون از اوّل ایّام الی حین در این امر مبین وترویج آن توقّف

نمود انا کنا معک و معه سمع و بصری و انا السماع البصار و انا الغیر
انتهی سبحان الله جمیع عالم از برای عرفان این امر اعظم
و ترویج آن خلق شده اند مع ذلک فائز نشدند بآن الا معدودی از اولیا که بطراز
تخصیص مزینند و بعنایت مخصوصه فائز بر کل لازم که از حق جل جلاله از برای این
اولیای معدوده طلب نمایند آنچه را که سزاوار عنایت و بخشش اوست
دستخط دیگر آن فرح اکبر در منظر اکبر بشرف اصغا فائز مناجات آنحضرت
تمام عرض شد و بعد از اتمام این آیات از مطلع عنایت مقصود عالمیان نازل
قول الرب تعالی و تقدس هو السمیع البصیر یا ایها المتمسک بحبلی
و الشارب رحیق بیانی قد اقبل الیک وجه رحمتی من افق سجنی و ناداک بما یتضوع
به عرف بیانی فی ارضی و سمائی لیکون باقیا ذکرک فی ملکوتی ان ربک هو الکریم
ذو الفضل العظیم کنا ناطقا بآیاتی عظمتی و ناظرا الی آفاق حمائی
حضر لعبدک حاضرا امام وجهی و قرء ما ناجیت به الله رب الملک و الملکوت
و مالک العظمة و الجبروت قد سمعنا ندائک حین فؤادک و تحیتک
و صریخک فی الفراق نسئل الله ان یرفع ندائک عن النوم رؤس الغافلین
انه هو اقدر الاقدرین و ارحم الراحمین یا قوة علیک بحر بهائی و علی ذریتک
ان ربک هو المبشر العلیم الحمد لله از هو مقصود العالمین انتهی
در هر کلمه بحور عنایت مستور نی بحقیقة المحبوب فؤاد لمحاظ

عنایت

عنایت مالک ایجاد فائز شد صد هزار چنین مالک خادم از حق تعالی شانه
مسئلت مینماید عباد را توفیق عنایت فرماید از برای توجه و تقرب و اصغا آیات
عظمتش انه هو الفضال الکریم ذکر حبیب روحانی جناب عین قبل باعلیه
بهاء الله الابهی را فرموده بودند ذکر ایشان در ساحت اقدس بود و هست
هفته قبل یک لوح مبارک مخصوص ایشان نازل و با الواح ارض طا ارسال گشت
و بعد از عرض ذکر ایشان در ساحت اقدس این کلمات عالیات مخصوص ایشان از
عنایت طالع قوله تبارک و تعالی بسمی المتناطق فی سجنه عکا نشهد ان
العین شربت رحیق عنایتی من کأس عطائی و سمع ندائی اذ ارتفع من شطر سجنی و فاز بنفحات
الوحی فی ایامی قبل الی ان اعرض عنی اکثر عبادی هذه شهادة اشرقت من افق
قلمی الأعلی طوبی له ثم طوبی له و لمن ذکره فی کتابه یا باء علیک بهائی در هر
کرة از نظر تا ناسم ذکر تو در هبوب و مرور ذکرت در ساحت حق جل جلاله
مذکور و بهمت بطراز اسمی مجلل موجود فرح کن من الشاکرین انتهی
این عبد فانی در اکثر احیان بذکر ایشان ذاکر لله الحمد بنار محبت الهی مشتعلند
و بنور معرفتش منور و این است سبب و علت فرح فؤاده و قلوب دوستان
انیکه درباره اولیای سیمان علیهم بهاء الرحمن مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت
امنع اقدس این سمو من بیان از آفاق علم و بیان حکمت الهی اشراق نمود
قوله تبارک و تعالی بنام گوینده توانا یا آل سیمان مکرر بآثار قلم اعلی

Provided by the Afnan Library

وحق صاحبان امور ظاهره دعا نمائید نه جفا لو کشف الله لهم کما
کشف لکم لسرعوا بالعیون والقلوب الی لاقی الأعلی ان الفضل بیده
وقدرته لکم ولمن تمسک بحبله المتین ونبأه العظیم ذکر جناب سید محمد
علیه بهاء الله از لسان عظمت جاری نسئل الله تعالی ان یؤیده علی خدمته
در کتاب اقدس در تعلیم اطفال و تربیت ایشان نازل شده آنچه که عرف بافی و دائم
وانقطاع نپذیرد انا نکبر علیه من هذا المقام لشکر به المکبر العلیم انتهی
از حق جل جلاله سائل و آمل که حزب خود را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمة الله و ارتقاء
مقام و سبب ظهور تقدیس و علت بروز تنزیه است لله احمد او لیای
میلان علیهم بهاء الله ورحمته وعنایته بر که کری از بلاد سبقت گرفته اند
واز حق میطلبم مقصود عالمیان آشامیده اند واهل سیان هم فائز شدند بآنچه که اکثری
از اهل ارض از آن محرومند ذلک من فضل الله ربنا ورب من فی السموات والأرضین
ذکر جناب روحانی جناب ابن دخیل علیه بهاء الله الملک العزیز الجلیل المجد فرموده اند
چندی قبل از سماء مشیت مقصود عالمیان مخصوص ایشان نازل شد آنچه
که از افق هر کلمه نور عنایت ساطع و آفتاب حقیقت مشرق واین حین بعد از
عرض فکر اسم ایشان در حضور این یاران از لسان عظمت نازل قوله عز بیانه
عظمت عظمته یا ابن دخیل انت الذی فزت بلقائی وسقیت بحق یا بانی

فائز شدید قسم بجوهر یکه از خزانه خاصه کلمه مبارکه کنت کنزاً مخفیاً آشکار
گشت عالم و آنچه در اوست بیک کلمه که از کنز قلم اعلی ظاهر شده معادله
نمینماید آیا میدانید که نطق میفرماید وکه شما توجه نموده العمر الله اگر فی الحقیقه
بیابید و بدانید خود را فارغ از عالم و عالمیان مشاهده نمائید نا بالمحها عالم قصد
اضلال نفوس مقدسه نموده اند برستی میگویم این آیام را شبه و مثلی نبوده و نیست
قدرش را بدانید و بمقام دانائی فائز شوید مکرر بتقوی الله نسئل الله رب العرش
والثری بان یزین بهیاکلکم بطراز التقوی ورؤسکم باکلیل الانقطاع انه هو المقتدر
القدیر طوبی لکم ولدیار کم انا نجد منها عرف محبتی العزیز البدیع نوصیکم
بالأعمال والأخلاق ثم نوصیکم بالاتحاد والاتفاق وبالحکمة التی امرناکم
بها فی الزبر والالواح نزاع وفساد منع شده باید کل بمعروف
تمسک نمایند امروز اگر نفسی از اولیا راست نمایند و او صبر نماید عند الله
اجر شهید از برایش مقدر طوبی للصابرین وهنیئاً للصابرین
ایام بستان عمر دنیا قابل کرنه عنقریب فنا اخذش نماید جهد نمائید
شاید بروح وریحان نفسی را از نماء بیان الهی زنده نمائید ویا قلبی را
بکوثر فضل از غبار اوهام مقدس دارید شأن انسان عمل نیک است
وظلم و اعتساف عمل بیخبران در جمیع احوال شاکر رشید و راحم
نه منکر وظالم
وحق

ورأیت افق طهوری سمعت ندائی ان حضرة الأمین قد جعل علمک ضربة
لک عنده انه هو الفضال الکریم ذکر الناس بما نزل من ملکوت بیانی لیبشرهم
بغایة الله رب العالمین قل یا قوم نادی المنادی من مکان قریب وارتفعت الصیحة
بالحق من لدی الله المقتدر القدیر قد اشرقت الأرض بنور ربها و فاز الطور بکلمة العزیز
یا ابن الدخیل یرون القوم آیات الله وینکرونها ویسمعون ندائه ویعرضون عنه
قل یا معشر البشر تالله قد استوی علی العرش ملائک القدر وظهر کل سر مستتر اقبلوا
بقلوب نورا الی منظره الأکبر مقامه الأطهر ایاکم ان تمنعکم شبهات القوم
عن القیوم او سطوة الذئاب عن راعی الرعاب ضعوا العالم وراءکم واخذوا الکأس
بالقوة باسم ربکم الأبهی فلما بلغ البیان الی هذا المقام الأعلی نادت
الأشیاء یا عباد الرحمن قد نصب المیزان وظهر الصراط وماج البحر الأعظم امام وجوهکم فاج
عرف الله بینکم اشکروا الرب بهذا الفضل الذی احاط الوجود من الغیب والشهود
الهنا اهد من لدنا علیک وعلی الذین سمعوا ندائک واقبلوا الی الله المهیمن القیوم
انتهی سبحان الله از برای سیف بیان شریک و شبهی نبوده و نیست
نفوذ این سیف اعظم واحد است از نفوذ سیف حدید الحمد لله الرحمن
قد منع احبائه عن الظلم والاعتساف وعن الفساد والنزاع والجدال جعل
النصرة فی البیان لا غیر لن ولا لال العالم ان شکروه بهذا الفضل العظیم
لا اله الا هو الغفور الرحیم نسئله بحق جناب ایشان بر خدمت و تبلیغ

وحضور و وصال لقا فائز شده اند از حق جل جلاله از برای ایشان تأیید
وتوفیق مبذول میطلبم انه ربنا هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون
اینکه ذکر حبیب روحانی جناب ملا حسین علیه بهاء الله وعنایته چنین
جذبه نوریه طلعته بدیعه علیها بهاء الله وسناه را فرمودند در ساحت
امنع اقدس ایشان عرض شد قوله تبارک وتعالی یا ورقا یا ایها الناظر
الی الافق والقائم لدی باب عظمتی والناطق بثنائی ان التفضل کله
بید الله ربک رب العرش العظیم انه یجعل العباد الذین یظلمهم ویضطهدهم علیهم
المقتدر القدیر در آنچه واقع شده نظر کن و تفکر نما اخت اینمظلوم را نیز
از حق بعید نمانده و آمه مذکوره بشرف قرب و وصال فائز بلی
علم لا انساب بینکم مرتفع ورایة یوم یفر المرء برا علی مقام عالم منصوب
این جواهر با ما نبوده و یحیی را در این امر ندیده نظر بحب دنیا و انتساب
بصاحبان عزت و غنا از مظلوم گذشت و بظالم پیوست و بسبب
این خیانت کبری باعد امنضم و منتسب و حال بنا بقضا مشتعل
بمکری ظاهر شده که عالم از آن متحیر ابدا از این امر آگاه نه ولکن از بعضی
از مظاهر ابلیس تلبیسهای لا تحصی اخذ نموده بشقاوت کبری ظاهر شده
و بر ضر مظلوم قیام کرده از قبل مظلوم ورقه جدیده را تکبیر بر

وتجلّیات انوار آفتاب حقیقت مسرور شدار طوبی لها ولمن فهمها وعلمها و
هدیها الی صراط الله ربّ الارض والسّماء و مالک الآخرة والأولی انتهی
این عبد از حقّ جلّ جلاله میطلبد حفظش فرماید و در هر حین بر حبّش بیفزاید
انّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون اینکه ذکر اولیای الهی علیهم
بهاء الله را در آن ارض فرمودند بعد از عرض ساحت در بساط اقدس الهی مخصوص
هر یک نازل شد آنچه که گواهی داده میشود بر بحر عنایة الله ربّنا
ورب العالمین بحور عالم بکوثر بیان مالک قدم معادله ننماید این بسی
واضح ولائح است که جمیع عالم بیک قطره آن خلق شده شرافت بحور غیب
وشهود از آن قطره بوده وهست انّ ربّنا الرّحمن هو المقتدر علی ما یشاء
بقوله کن فیکون نفوس مذکوره علیهم بهاء الله مالک الأحدیّه کلّ بجیواة
ابدیّه فائز چه که ذکرشان از لسان عظمت جاری ودر کتاب از مداد
اسم وقلم مذکور ومسطور چه که این مداد مبدء اتّحاد است ومطلع اتّفاق احقّ جلّ جلاله
میطلبم اولیای خود را تأیید فرماید بر حفظ آنچه عطا نموده چه اگر علی قدر عین منبع تجلیات
خیر فضل وعطا که مخصوص اولیا مقدّر شده ظاهر شود کلّ در بیداء وجود بلبیک
لبیک ناطق گردند در ستر شب اسرارها مستور ودر کشف غنایتها
مشهود من یقدر ان یحیی ما لا یرتقی الیه طیر الأفئدة والعقول باری یا محبوب فؤادی

در جمیع امور عجز مخلوق ظاهر وقدرت خالق آشکار ذکر جناب حاجی میرزا فتحعلی
علیه بهاء الله را فرمودند وهمچنین مراتب ایقان واستقامت واشتعال
ایشان را بعد از عرض امام مولی الانام در اوراق علی یک لوح عزّ ابداع ابهی مخصوص
ایشان از افق فضل اشراق نمود این عبد فانی از اوصاف آن محبوب
درباره ایشان بکمال عجز وابتهال زبان متعال مسئلت نمود که ایشان را
مطلع نصر وظفر قرار فرماید واز فضل بمنتهی نصرت امرش بجنود حکمت
وبیان بوده لاغیر در اینمقام بیاناتی از قلم اعلی جاری که انسان را
در یک آن از خاک بافلاک کشاند جلّت عظمة ربّنا وجلّ فضله وعزّ
جوده وکبر کرمه الذّی احاط الملک والملکوت اینکه درباره بعض
احکام مرقوم داشتید حسب الأمر آنچه از قلم علی الی حین جاری شده وثبت گشته
ارسال میشود واما در صوم مسافر پیاده که سؤال نمودند حدّ آن دو
ساعت مقرّر گشته انّ ربّنا هو الفضّال الکریم وهو الغفور الرّحیم
ونفوسیکه باشغال شاقّه در آن ماه مبارک مشغولند هذا ما حکم به الله
جلّ جلاله قوله عزّ اقباله آن نفوس بطراز عفو وعنایت حقّ جلّ جلاله
مزیّنند انّا عفونا عنهم فضلاً من عندنا ورحمة من لدنّا وانّا الآمر الحاکم
العلیم الحکیم بشر بهم بما نطق به لسان العظمة فی مقامه العزیز الرّفیع ولکن
در آن ایّام قناعت وستر لاجل احترام حکم الله ومقام صوم اولی واحبّ

Provided by the Afnan Library

انتهی واینکه دربارهٔ وضو سئوال نمودند که آیا با وضوی صلوة کبیر
ذکر نود و پنج مرتبه اسم اعظم و زیارت جمال قدم جل جلاله را نمود و یا آنکه
باید بجهت هر یک مرّة اخری وضو تجدید شود بعد از عرض لسان الله
باین کلمهٔ علیا ناطق تجدید لازم نه انتهی در جمیع امور فضل احاطه نموده
ورحمت سبقت گرفته وکفی بنفسه شهیدا یا محبوب فؤادی نظر بتعجیل فقدان
وقت بعضی از الواح منزلهٔ مبارکه در محل ماند همچنین ذکر بعضی از مطالب مرقومه
در دستخطهای ای محبوب فؤاد انشاء الله از بعد ارسال میشود ان الله خیر حافظ
وهو خیر الواصلین واینکه کلمهٔ از لسان عظمت ذکر شده بود بعد از عرض در ساحت
اقدس ابهی کلمهٔ علیا نازل قوله تبارک وتعالی وما معتهم من احبائی نسئل الله تعالی
ان یبدله بالخیر بقدیر لا ولیآیه من بحر عطائه ما تقر به عیونهم وتفرح به قلوبهم انه
هو الفضال الکریم انتهی النور والروح والذکر والقدس والبهآ علی حضرتکم
وعلی من معکم وعلی من یحبکم ویسمع قولکم فی الله مقصودنا ومقصودکم ومقصود من فی السموات
والأرضین خ ادم فی ۲۷ ص ۱۳۰۶ مقابله شد

حضرت محبوب فؤاد جناب ورقا علیه بهآء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

سبحان من قدس بناء بیت المباهته والتزوج آیات منزله را در فرقه

وبیّنات ظاهره احاطه نموده لسانی عمّان محبوب امکان جل جلاله امام وجوه ظاهر
ومشهود وسدره مبارکه باعلی النداء آناطق مع این عنایات مشرقه ظاهره
وحجت ناطقه باهیه اهل عالم پنجبر مانده اند بعضی شنیده اند وانکار نموده اند وبعضی
دیده اند واعراض کرده اند صدق الله العلی العظیم وکم من آیة فی السموات
والأرض یمرّون علیها وهم عنها معرضون وبرخی نفحات وحی را ادراک
نموده اند وبا صبح یقین حجبات اخرق وسبحات راشق کرده اند ایشانند
که از آفاق آسمانهای فاوراستی وایقان وطمینان مشرقند زخارف عالم وتزیینات
امم نزد شان موهوم صرف ومفقود بحت ثروت ایشان از تقرب منع ننموده
وشوکت ایشان از انفاق مال وجان باز نداشت حسن آسمانی در ارض جان فدا
نمود وحسین دیار معانی در ظاهر ظاهر جان درباخت آیا آن چه نوشیده
بود واین چه آشامیده سبحان الله عقول عالمیان متحیر ومبهوت چه
خوب گفت آن صحرا نشین بانگ نوشین یکجو ندم بکل عالم نمیدم مقصود از بذل
اظهار حب وخلوص نیّت بوده سبحان الله نفوس مذکوره مع انکه صاحب
ثروت وجاه ظاهر وعزت ورفعت باهین بریّه بودند ما عندهم
ایشان را از ما عند الله منع ننمود آن حاجتیکه قوم کلمهٔ اعراض از ایشان طلب
نمودند چه حاجتی بود وآن چه عنایتی بود که ایشان را حفظ نمود بکمال
فرح وطمینان وروح وریحان بمقرّ قدس تشریف بردند وهمچنین

Provided by the Afnan Library

قبل از ایشان حضرت کاظم علیه بهاء الله الأبهی ذیاب ارض عمل نمودند آنچه را که ذکرش
از دفتر احزان محو نشده و نخواهد شد الهی الهی در دفتر مجاهدین اسماء اولیایت را
ثبت فرما چون از اقرار منع فرمودی بر صراط مستقیم دار تا کل بروح و ریحان
و حکمت و بیان عبادت را آگاه نمایند واز دریای دانائی قسمت عطا
کنند ای کریم هر صاحب لسانی بر سبقت رحمت گواهی داده
و هر صاحب بصری بر بزرگواریت اقرار نموده بیادی اقتدار ایادی ضعفا را
اخذ فرما و بملکوت قدرتت راه نما و بعرصهٔ منیر حمایت در آر تا کل حلاوت
بیانت را بیابند و بحر بخشت آگاه شوند ای رحیم چون خلق فرمودی
رحمت نما واین دو را از یکدیگر تبدیل فرما تا کل بیابند و بیایند و در ظل
قباب رحمت مسکن گزینند توئی توانا لا آله الا انت العلیم الحکیم

یا محبوب فؤادی نامه های عالی و دستخطهای نامی متواتر رسید و هر یک را تأثیری
بدیع و اثری جدید بود و هر چیز از چیز آید و جود را تأثیری بخشید و حالتی داد بسیار
از معانی انسان تفکر مینماید ولکن لفظیکه آنرا معلوم کند در دست نیست لله
الحمد و المنه هر یک از آن نامه ها گویا با فصیح بیان بتصدیق تنزیه و ذکر و ثنای مقصود
عالمیان ناطق بود جلّ معلمکم وجلّ معرّفکم وجلّ مؤیّدکم وجلّ ملهمکم
وجلّ حافظکم وجلّ ناصرکم الا الی الذی لا آخر له ینبغی للخادم
ان ینطق بذوام الملک والملکوت وبسل عنایات الله و الطافه و بحر جوده
و شمس فضله لیظهر من کل شیء ما یقربه الی الذروة العلیا والافق الاعلی و در سر کنده

نامهٔ آنمحبوب فؤاد امام عرش مالک ایجاد عرض شد و بشرف اصغا فائز
گشت و در هر مرتبه تیر عنایت مشرق و آفتاب فضل لائح و بهر حینی
گمان میرفت که اکسیر سبحان رحمن عالم را بعنصر جدید و روح جدید مزین
فرماید جلت عنایته و عظمت امواج بحر عطائه و تجلیات
انوار شمس سمائه تا در این شب شب نوزدهم جمادی الاخری نامه
اخری امام وجه مولی الوری عرض شد قول الترتب تعالی و تقدس

بسمی الذی به ظهر ملکوت البیان فی الامکان

ام الکتاب ینطق و ینادی و یبشر الکل بما نزل من لدی الله رب العالمین
ام البیان ینادی و یقول قد اتی الرحمن بسلطان لا تقوم معه جنود السموات
و الأرضین ان السماء تنادی و تدعو الکل الی مشرق الظهور و لکن القوم اکثرهم
من الغافلین تالله قد ماج بحر العرفان و کل موج من امواجه یبشر الناس بما ظهر
و لاح من افق ارادة الله مقصود العالمین ان الذین طافوا علی خضرة الأمر انهم
من الفائزین فی کتاب المبین قد وصفهم الرحمن فی الفرقان رجال لا یلهیهم تجارة
و لا بیع عن ذکر الله نشهد انها نزلت لاولیائی الذین منعهم ریح العالم و لا کدورات
الأمم و لا ما عند القوم متمسکین بما نزل لهم من لدن قوی قدیر اولئک رجال
لا تضعضعهم قدرة الأرض و السماء بذواتهم یدرکه بنیال شوقا للقاء الله محبوب

Provided by the Afnan Library

العارفين يا ايها الطائر فی هوائی ولهتک بحبل عنایتی وانا
بثنائی اسمع ندائی من حول عرشی انه لا اله الا هو الفرد الخبیر قل یا قوم اتقوا الله
ولا تجعلوا الدنیا وطنا لانفسکم اقبلوا الی وطن الرحمن انه ابهی مقام لکم ان انتم
من العارفین قد سوا افئدتکم من الحسد والبغضاء هذا ما امرتم به فی کتاب الله العزیز الحمید
خذوا الرحیق المختوم باسمی القیوم ثم اشربوا منه بذکری العزیز البدیع
قل یا قوم ان تتبعوا اهوائکم اتبعوا ما امرتم به من لدن آمر قدیم اتخذوکم سطوة الآراء
لعمری علیهم مملوک وانا المالک بالحق یشهد بذلک لسان العظمة فی هذا المقام
الکریم انا بلغناهم رسالات ربهم جهرة وانزلنا لهم آیات بینات
وانا المقتدر القدیر قد اتت السماء بدخان لقضاء ومنع الناس عن الاقبال
الی الفرد العلیم الحکیم قل قد ماج بحر العرفان وهو عرفانی واصراط هذا السبیل
المستقیم قل ان لم تمنعوا انفسکم عن مالک الاسماء الذی اتی بالحجة والبرهان
الصفوا یا قوم ولا تکونوا من الظالمین انظروا فی امری هل اردت لنفسی
شیئا فی الارض اتفکروا فیما ظهر من عندی ولا تکونوا من المعتدین لعمری
ما حفظت نفسی فی اقل من آن یشهد بذلک علمی ان انتم من المنصفین
من بلائی اضطرب القلم الاعلی وارتفع منه نحیب البکاء وقال لا بعدک امرنا یا مالک
الاسماء ولا قلم یا من بذاکرک محت اذکار الذاکرین هل تحرک علی اللوح

بعدک

بعدک وهل احد یسمع صریری لا واتوار وجهک المشرق المنیر کذلک انزلنا الآیات
من قبل وفی هذا الحین اخرنا من عندی وانا المبین العلیم کبر من قبلی علی وجوه اولیائی وبشرهم
بغفرات عنایتی وبحر رحمتی وسمائی فضلی وذکرهم بآیاتی التی احاطت السموات
والارضین قل عرفوا مقام الیوم ولا تمنعوا انفسکم عما ظهر بالحق ولا تکونوا
من الغافلین سیفنی ما یحرنکم الیوم ویظهر ما قدر لکم من لدی الله العزیز
الجمیل البهاء المشرق من افق سمائی راحتی علیک وعلی من یسمع قولک
فی هذا الامر الذی به اضطرب فؤاد کل ظالم وارتعدت فرائص المشرکین
حمد وثنا حضرت قیومی را لایق وسزاست که من غیر معین وناصر وسبب
ظاهر بقلم علم الملک لله را بر اعلی مقام عالم مرتفع نمود ورایتانی انا
الباقی بعد فنا الاشیاء را بر بالای بقاع ارض نصب فرمود جلت عظمته
وجل سلطانه وقدرته یا ورقا علیک بهاء الله مولی الاسماء حزنت
این ایام وشدت آن وابتلای اولیا در کتب قبل وبعد مذکور یوم تاتی السماء بدخان
مبین امر فوراست وتر الناس سکاری وما هم بسکاری ولکن عذاب الله شدید
امروزاست انظر ما قال یوم یکون الناس کالفراش المبثوث وتکون
الجبال کالعهن المنفوش کتب الهی مشحون است بذکر شدائد یوم جزا

Provided by the Afnan Library

لله الحمد اولیا حمل نمودند وبعنایت صبر وصطبار فائز گشتند یا ایها الناظر الی افقی
نار قابل نبوده ونیستند لئالی حکمت وبیان که لازال در اصداف بحر علم الهی مستور
بود بقدرت قلم اعلی مامور وجوه ظاهر ولکن دانا مفقود وبینا غیر موجود
بتحقیقه کلمه ایست که از قبل نازل آذان این خلق قابل اصغا نبوده وبینت هر گاه
بر این شاهد وگواه اَیْنَ الآذان وَاَیْنَ الآذان وَاَیْنَ الآذان اَیْنَ الأبصار
وَاَیْنَ الأبصار وَاَیْنَ الأبصار ولکن در هر حال امر مهیمن واراده نافذه غلبه نموده وخواهد
نمود واز حق میطلبیم این غبیه بروح وریحان واقع شود نه باعمال حیوان مفتر سن
در جمیع اعصار مشرکین منتهی سعی را در اطفاء نور نمودند ولکن خود را خاسر مشاهده کردند و
عاجز دیدند نفوذ مشیت واراده الهی را هیچ شیئی از اشیاء منع ننموده ونخواهد نمود
اولیا را از قبل مظلوم بتکبیر بر سان وبانوار نیر سبحان که از افق سماء قلم حسین اشراق نموده
منور سرور دار از حق میطلبیم کل را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتقاء وجود واتفاع
انه علی کل شیئ قدیر وبالاجابة جدیر انتهی

لله الحمد امواج بحر عطا ومطار سحاب فضل مولی الوری طل تبتل شامله ها ضایع شده
ادراکها عاجز باطل مشاهده میشود عرف بیان امکان را احاطه ننموده ولکن احدی
شاعر نه باز اگر بآنچه در دست دارند ادعای ایمان نمی نمودند خرافات ونادانی
عباد بین درجه ها ظاهر نمیشد مثلا اهل انجیل در ورق اثبات دین مینمایند وازنجور معانی

وبیان مقصود عالمیان غافل ومعرض مشاهده میگردند اینخادم فانی از حق
سائل وآمل که یک قطره از دریای علمش بغافلهای عالم عطا فرماید ویک ذره
از نور معرفتش بکور های ارض عنایت نماید شاید بآنچه سبب نجات کل است
تمسک نمایند وعالم فارغ شود از بلایای متتابعه ورزایای مترادفه امروز از اطراف
جز صلیل سیوف چیزی استماع نمیشود چهار نفر مرتبا های غرو رنمیگذارند عالم راحت
شود وبنور حکمت وبیان محزون گردد کثرت جمعیت واقتدار واستعداد ایشان را
از صلح اکبر منع نمود مع انکه این استعداد سبب وعلت ربح نبوده ونخواهد بود بلکه
علت خسران مبین است آه آه اَیْنَ الأدراک اَیْنَ الأدراک صدق من قال
انّ الناس نیام اذا ماتوا انتبهوا حال که انتباهی مشهود نه وصدق من قال
انّ المؤمن اقل من کبریت الأحمر در هر حال از کرم بیزوال امیدانکه عنایت غیبی
شامل شود وبساحت قرب قدس حضرت مولی الوری روح من فی ملکوت
الأمر والخلق فداه راه نماید الطلب والسؤال من العبد والاستجابة والقبول
من مولیه اینکه در فقره امر بین الأمرین ذکر فرموده ومرقوم
داشته اند که الحمد لله در این ایام از الطاف نفیسه الهیه از فقره معهوده امر بین
الأمرین نجات حاصل بعد از عرض نیمرات در ساحت عز احدیه اینکلمه مبارکه نازل
قوله تبارک وتعالی یا ورقا علیک بهائی عنایتی در لوح جناب حیدر قبل
علی علیه بهائی مضمون اینکلمه علیا از قلم اعلی نازل حمد مقدس

Provided by the Afnan Library

از ذکر و بیان اهل امکان مقصود عالمیان را لایق و سزاست که اولیائش بامید وعد و بیم وعید از اوامرش تجاوز ننمودند فساد را تحت قدم گذاردند و بید اقتدار لاجل اصلاح عالم برافراختند یا ورقا علیک رحمتی از حق تطلب کل را بقمیص تقدیس متزین فرماید و مؤید نماید بر آنچه سبب ظهور و بروز سجایای انسانیت مع انکه در زبر و الواح و صحف و کتب نزاع و فساد کل نهی شده و بمحبت و مودت و امانت و اصلاح امر محکم نازل گشته اکثری الی حین در ریب و شبهه مشاهده میشوند در لیالی و ایام لسان بذکر دوستان مشغول و باعمال و اخلاقیکه سبب رفعت و علت عزت و علو و سمو کلمه علیاست ناطق طوبی للعاملین و طوبی للعاقبین ولکن نفوس خائنه شریره در صدد خدعه و فریب مخلصین و مقدسین بوده و هستند سبحان الله مع انکه مشاهده مینمایند که فساد سبب خرابی عالم و ذلت امم است مع ذلک بآن متمسکند و بتدبیر و حیله متشبث نسئله تعالی ان یمنعهم بسلطانه و قدرته و اقتداره انه هو المقتدر المختار انتهی

اینکه درباره جناب سی و فقه الله تعالی مرقوم داشته

عجب دوران است مع انکه ایشان عالم را گردیده اند و پستی و بلندی امورا مشاهده کرده اند و رنج و خسارت را در ممالک متفرقه دیده اند مع ذلک بخیالاتیکه خطرشان یا وغیر او راجع ملتفت نشده حال هم با وهامات مشغولند باری بعد از عرض این فقره امام حضور فرمودند باید در نفوس

دعا

دعا نمود شراره این عمل مردود بمثابه شراره لسان است هر آتشی خاموشی پذیرد ولکن نار لسان اثرش در قرون و اعصار باقی یک کلمه حیات ابدی بخشد و کلمه اخری موت سرمدی نسئل الله تعالی ان یوفقه علی ما یحبه و یرضاه و خیره و ما یحبه من الاعمال انتهی

در حضور کلماتیکه سبب اصلاح عالم و نجات اوو اهل ارض است بلا واسطه از لسان عظمت شنیدند مع ذالک از خیالات خود منصرف نشدند نظر بمحبتیکه باین بوده ازحق جل جلاله حفظ ایشان را طلبیده و میطلبم ان ربنا و رب العرش و الثری علی ما یشاء قدیر

اینکه ذکر حاجی میرزا موسی را فرمودند

همان قلم است که مرقوم داشته اند ولکن جناب حاجی عبد الکریم علیه بهاء الله بسیار مشتعلند و بامحبت و او بمحبت ایشان ذکر اقبال نموده و مینماید و عریضه شما که در ذکر او بود جناب حاجی علیه بهاء الله و عنایته بساحت اقدس ارسال داشته و جواب هم نازل و ارسال شد لیفرح و یکون من الشاکرین نعم بحقیقتها حضرت بحکمت عمل نموده اند و بما نطق به لسان ربنا لا تصدقوا کل قائل ولا تطمئنوا من کل وارد ولکن در جمیع احوال مجرد بردباری و اظهار محبت و مودت محبوب همان قسم که عمل فرموده اند

ذکر جناب میرزا نبیل قبل علی علیه بهاء الله و عنایته و ذکر استقامت و اشتعال ایشان را نمود

محبت حق و همچنین ذکر تفویضیکه بهدایت ایشان و راهنمائی ایشان براه عظیم و صراط مستقیم
و نبأ عظیم فائز گشته اند ایمکتب در پیشگاه حضور بشرف عرض فائز و از نطق
لسان اعظمیه بما طارت به الاجساد فضلاً عن الارواح و یک لوح ابدع اقدس
مخصوص ایشان از سماء عنایت نازل و ارسال شد اینخادم خدمت
ایشان تکبیر و سلام میرساند لله الحمد از ملکوت بیان مقصود عالمیان نصیب
اعظم و قسمت کبری اخذ نمودند و در دفتر عالم ذکر باقیات صالحات و عنایت
ثابت گردند اینکلمه در کنز عصمت الهی از محو محفوظ است و از تغییر مقدس
همچنین تفویضیکه بروح جدید فائز گشته اند و از حق میطلبم بانی بعرصه باقی توجه نموده اند
مخصوص هریک لوح اقدس انور از سماء عنایت نازل و ارسال شد لیجذبهم بیان الرحمن
الی ملکوت البیان و یقربهم الیه فیقبل الاحوال و یکتب لهم ما یکون باقیاً ببقاء آیاته
و یجعله لهم کنزاً عنده انه هو الحافظ الامین اینخادم فانی هریک را ذکر مینماید
و تکبیر و سلام میرساند و از بحر کرم میطلبد آنچه را که سبب ارتزال نعمتهای باقیه و مائدهای
سماویه است حال مقام مبین مرئی است این عبد میگوید شما هم بگوئید
اگر معینی یافت شود و انهم بگوید چه که لله الحمد انوار فیوضات فیاض حقیقی از
افق اراده اشراق فرمود و ایشان را بحر احدیه راه نمود یا لیت اینخادم
کان معهم و فاز بما فازوا از حق جل جلاله میطلبم ایشان را تائید فرماید
تا حق بیان از آیات منزله بیاشامند و انوار آفتاب عنایت را

از آفاق الواح مشاهد نمایند فضلش کل را احاطه نموده نفوس مقبله
قبل از ذکر مذکور بوده اند و همچنین بعد از ذکر اسامی بذکر آخر فائز
گشتند که قادر بر احصای این عنایت کبری بوده لا والله الا نفسه لهیمنة علی
العالمین و اینکه ذکر جناب آقا میرزا مجید علیه بهاء الله فرمودند
و رجای ذکر نموده بودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس بساط بیان
مبسوط و بحر عنایت موّاج قوله تعالی یا ورقاء علیک بهاء مولی الوری
و عنایته ربک مالک العرش و الثری ذکر مجید مکرر از قلم عنایت جاری قابل
نمودند و فائز گشت ریب مریبین و خوضهای غافلین و زمامجیر معتدین او را
منع نمود بشره بذکری ایاه ثم ارسال ما یسره ما ارسلناه الیک لیجذبه الی الله
و یقربه الی الله الفرد الخبیر یا مجید امروز روز نصرت است و نصرت
تبلیغ امر بوده و هست باید اولیا بحکمت و بیان عباد را بشریعه مقصود
عالمیان هدایت نمایند شاید اعراض باقبال و ظلمت بنور و غدیر بفرات
و صدیر بسلسبیل تبدیل شود در جمیع احوال بحکمت ناظر باشید چه که بعضی
ضعیفند و از سطوت منکرین و مشرکین مضطرب نطق باندازه ماء
حیوان است از برای افئده و اگر تجاوز نماید سبب اشتعال نار ضغینه
و بغضا شود فضل الهی احاطه نموده و رحمتش سبقت گرفته لذا
باید امر تبلیغ با عتدال و اقصد و ظاهر گردد نسل الله ان یؤید اولیائه

Provided by the Aman Library

ویؤیدهم علی ذکره وثنائه انه هو المؤید المشفق الکریم انتهی
هر کلمه کتابیست ناطق و دفتری ست مبین از فضل و عنایت ورحمت
مقصود عالمیان از اول مرالی حین ندا مرتفع قلم متحرک بی ناصر معین علم ظاهر
ورایه مرتفع از حق جل جلاله میطلبم عباد خود را آگاه فرماید و بینائی عطا
کند تا تجلیات انوار نیر فضلش را در کل مشاهده نمایند و ندایش را افق اعلی بشنوند
جلت عنایة ربنا وربکم ورب العرش الثری ذکر حبیب فؤاد جناب
ابن دخیل علیه بهآء الله مرقوم بود ند بحقیقه آنچه مرقوم شده صحیح
وایشان سزاوارند وبعد از عرض در ساحت اقدس جمیع اسامی که ارسال
داشتند مخصوص هریک آیات نازل و ارسال شد صد هزار حنینا از برای ایشان
چه که هم بعنایت فائز شدند وهم سبب خیر کثیر گشتند فضل الهی احدی از
ممنوده انّ ربّنا هو الفضال الکریم حق جل جلاله عباد ش را قوه اصغا و قوه
قبول بعد از ادراک عطا فرماید لله الحمد امر ثابت و رایه ظهور مرتفع طوعا کان
او کرها عباد قبول نموده وخواهند نمود لا مفرّ ولا مهرب الا الیه اسئله
تعالی فضله المحیط ورحمته المحیطة ذکره العلیم عباد ش نوان ضعیف واوت
معطی واوست قوی وهو الغالب القدیر اینکه درباره جناب
سمی مقصود واخوی ایشان علیهما بهآء الله مرقوم داشتید بعد از عرض
در حضور این آیات باهرات ظهور یافت قوله الرب تعالی تقدس

مؤلف ناطق

هو الناطق یا ایها الشارب حمیق المختوم علیک بهآئی وعنایتی سمی ارقبل
بطراز عنایت فائز و بانوار نیر فضل مزین تعالی طلب نموده حق آگاه وخود ناطق
وخود شاهد که لازال حضور مقبلین محبوب بوده وهست ولکن ضعف عباد حایل شده
وسد محکم گشته ظالمی از قبل در این ارض بر دست حکومت جالس وبغی
وفحشا مشغول بحقیقه در هیچ یومی از ایام ولیلی از لیالی او عدل در یک
محل نبوده بلکه در مدینه که ساکن از اشراقات انوار نیر عدل محروم سبحان الله ظلم در بش
محبوب واعتساف مرغوب عدل مردود وانصاف مطرود اگر چه عزرائیل عدل
جانش را گرفت او مفقود ولکن آثارش موجود بعضی از نفوس رنسین قبل از ان
داشته اند مع ذلک حال بنظر موافق نمیآید چه که نفوس این اراضی اکثری
بنار بغضا مشتعل جناب کورا از قبل مظلوم تکبیر برسان وبانوار آفتاب
عنایت حق جل جلاله بشارت ده نسئل الله تعالی ان یکتب له من قلم الامر
اجر لقائه والحضور امام وجهه انه علی کل شیء قدیر واما الثانی سمینا لدی
العرش بمدحت بشره بهذا الفضل المبین وهذه العنایة التی احاطت
السموات والارضین یا ورقا علیک بهآء الله مولی الوری
بشر الورقة التی سمیت بطوبی وبنتها انا سمعنا ندائهما وذکرناهما بما لا تعادل
به اذکار الامم واعمالهم یا امتی یا ورقتی اسعی ندائی من شطر سجنی
قد جعله الله سلسبیل البیان لاهل الامکان وکوثر العرفان لاصحاب الایقان

Provided by the Afnan Library

Provided by the Afnan Library

ابشری یا امتی بذکری وعنایتی وفضلی الحمد لمن اتیک وفقک علی الاقبال
الی ما لایعادله شیئ من الاشیاء البهاء من الله علیک وعلی بنتک
وعلی کل من به آمنت بالله الفرد الخبیر فضل حق اخذت فرمود وعنایتش ترا
راه نمود در آیامیکه اکثر رجال عالم معرضند مع انکه کل از برای اقبال خلق شده اند
واز برای عرفان از عدم بوجود آمده اند اگر دراین عنایت مبسوطه مبسوطه تفکر نمائی
صیحه زنی ویلک الحمد یا مقصود العالمین ناطق شوی وتذکر ورقه اخری
التی ذکرتها فی کتابک فی الحقیقه مقام اوراق واآء دراین امر بسیار عظیم است
چه که قبول نموده اند آنچه را که علمآء کاملین وبالغین علی قلوبهم از ادراک وعرفان آن
عاجزند بشرها بعنایتی وذکرها بآیاتی لعمری لو تجد حلاوتها لتضعق فی الحین
وتذکر من سمّی بعلی فی هذا اللوح المبین یا علی
از حق میطلبیم اسمآء ترا از مالک آن منع ننماید بر ما سوی الله قدم گذار وبجنبش
سر برافراز طوبی از برای رئیسیکه با کلیل جنبش مزین گشت واز برای
اولیائش خاضع شد انّ ربّک هو الفضّال المشفق الکریم انتهی
له الفضل والعطآء وله الجود والعزّ والعلآء که کمیت جمیع اشیاء را بنسبتی از نسبتها
که بمقام احدیتش راجع است مزین فرموده طوبی از برای بحر که بنسبت
بآیاتش مفتخر است وامطار که بر تحمتش منسوب وآفتاب که بتجلیات
مذکور این فضل محیط لامتناهی که بره بحر وسمار را احاطه نموده البته عباد
خود را

خود را که خزائن محبت او وکنائز ذکر اویند بعنایتش ممتاز ومخصوص فرموده
ومیفرماید سوف نرفع مقاماتهم ومراتبهم ودراتیهم انه هو المقتدر المتعالی
العزیز الودود اثر کلک آنمحبوب که از قبل رسال شده بود نظر
باموا ج بحر حب که هنگامی فوق وهنگامی قعر ووقتی قبل وزمانی بعد
که حاکمی است مقتدر بر تغییرات وتبدیلات ارادات ومشیات عالم
وجود جواب آن از بعد من غیر ترتیب عرض میشود فی الحقیقه پریشانی
عالم از این مقام احداث میگردد اگر چه این پریشانی حقیقت جمع بفتح
ترتیب ونظم ولکن این مقام مخصوص است بفارسان مضمار سمع وبصر
هر دو را از قرب ووصال قسمتی داد چه جای سمع وبصر بلکه قلب
وروح را فرح وسروری کامل عطا نمود لله الحمد از هر کلمه اش نفحه الطاف
متضوع وعرف خلوص منتشر لیسئل الخادم ربّه بان یقوی عضده حتی یتمسک
بکل اصنام الاوهام وبها کل الظنون انه هو الفرد الغالب المقتدر المهیمن القیوم
وبعد از قرائت واطلاع بمحتوی اشتیاق قصد مقام اعلی نموده امام وجه مولی
الاسمآء عرض شد وبشرف اصغا فائز گشت هذا ما نطق به المقصود
فی الجواب قول الربّ تعالی وتقدس
هو الآمر الناطق المقتدر العزیز المحبوب کتاب ندا ینماید وکلمه بافصح

یاری دستخط آنمحبوب که بتاریخ دهم شهر حمادی الاخری مزین بعضی جوهری بود مبیع چه که سمع وبصر

بیان متکلّم وصروف اَمام وجوه ناطق لعمر الله سمع طاهر از جمیع اشیاء بشارت
ظهور وایام می شنود سبحان الله سمّ غفلت در جمیع اعضا وارکان
وعروق اثر کرده وکلّ از ادراک شعور منع نموده حال در سکرات موت
مشاهده میشوند مگر نفوسیکه از دریاق اعظم اسم اعظم شفاء حقیقی فائز گشته اند
او لیای آن ارض را از قبل مظلوم ذکر نما تا قلوب بنور معرفت و نفوس بنار محبّت
منوّر ومشتعل گردند یاورقا یا ایّها الناظر الی الافق الاعلی اگر
فی الحقیقه بقطرهٔ از دریای عنایت فائز شوند خود را از ماسوی الله فارغ وآزاد
مشاهده نمایند این ایّام شخصی از مقبلین نازه ایقان واطمینان طلب نموده
درجواب بانچه کلمات عالیات نطق فرمودیم هو الآمر العلیم الحکیم
یا عطّار نامهات نزد مظلوم حاضر وبلحاظ عنایت فائز الحمد لله
عرف اقبال از آن متضوّع نسئل الله ان یؤیّدک ویحفظک ویجعلک
من الذین اذا سمعوا قالوا لک الحمد یا مقصود العالم بما عرّفتنا مشرق آیاتک
ومصدر اوامرک المبرم المحکم المتین طلب اطمینان نموده مقام این
گفتار وبیان گذشته ووقت آن نیست چه که ظاهر شده امریکه از اوّل
عالم الی حین شبه آن دیده نشده امروز نور از اعلی افق عالم مشرق ولائح
ونار در سدرهٔ مبارکه باعلی النداء آناطق واز سماء مشیّت الهی
من غیر تعطیل کتب وصحف وزبر نازل اقلام عالم وافکار امم

واقف ادراک از احصاء آن عاجز امروز هیکل اطمینان بلبک الحمد یا
عزیز المنّان ناطق ولسان ایقان بآمنت بک یا مظلوم متکلّم شق
قمر کشته اند شق شمس ظاهر وآن در وقتی پدید آمد که شیخ محمّد حسن
نجفی که قطب علمای ایران بود از صراط اعتبار بمقرّ خود راجع یا ایّها السائل
آفتاب اطمینان از افق سماء الواح الهی لائح وساطع امروز خلیل
قد اطمئنّ قلبی گفته وکلیم بلبک الحمد یا آله العالمین ذاکر بیک قلم در سیاق
عالم زدیم آیا ندیدی نشنیدی ارجع الی الألواح انها تجذبک
الی الله ربّ العالمین در آنچه واقع شده تفکّر نما ودر آنچه نازل
تفرّس کن شاید بتجلّیات انوار آفتاب بیان رحمن فائز شوی وبرگردی
اطمینان جالس گردی بیک کلمه او معادله نمینماید آنچه در آسمان وزمین
موجود است حقّ بجمیع آثارش از ماسوایش ممتاز طوبی از برای
نفوسیکه بطراز عدل وانصاف مزیّنند انّه هو المؤیّد العلیم
از حضرت سلطان طلب نمودیم آنچه را که سبب اعظم بود از برای ظهور نیر اطمینان در آفاق
وایقان ما بین عباد نپذیرفت وعمل نمود آنچه را که ملأ اعلی گریسته ونوحه نمودند
بگوای دوستان جهد نمائید شاید بنار محبّت رحمانی حجبات مانعه حائله
از میان برخیزد وحجبات امور یست که انسان را از تقرّب منع مینماید وازتوجّه

میدارد طوبی از برای نفسیکه بعضد انقطاع و ذراعی اقتدار سجات حایلرا
خرق نمود و بحکمت و بیان بنصرت قیام کرد بگو شما از اشجار حدیقهٔ
معانی عند الله محسوب و مذکورید انیمقام را باسم حق جل جلاله حفظ نمائید
در فراغه و جبابره عالم تفکر کنید همچنین در خزائن و قصور آن نفوس
غافله لعمر الله ایام حیات در این دنیا نزد صاحبان بصر اقل من آن بوده
هست یا اولیائی اتقوا الرحمن و کونوا علی شأن لا یمنعکم شیئ من الأشیاء و لا
اسم من الأسماء و لا ذکر من الأذکار حزب شیعه باسمای از مالک آن
محروم مانده اند و در یوم جزا از مشرکین بسته پشتر مشاهده گشتند چنانچه دیده
و شنیده اید و حال می بینید و می شنوید که بر جمیع منابر بسب حق مشغولند
نسئل الله تعالی ان یؤیدکم بجنود البیان و یقربکم الیه انه هو الغفور المنان انتهی
قدرت عالم نزد قدرتش عاجز و بیان عند آیاتش تیر بابش خاضع
امید هست از نفحات وحی الهی و ظهورات فضل و حمیت نامتناهی ربانی
این حزب اعظم بقدرت و قوتی ظاهر شوند که شبهات عالم و وساوس امم
ایشانرا از اسم اعظم منع ننماید و با بصار حدیده و آذان واعیه و اکحل مستقیمهٔ امر
قیام نمایند و با اصلاح و تهذیب نفوس امم پردازند ان ربنا هو المؤید
العلیم و هو المقتدر القدیر العجب کل العجب که تازه بادی دولت آبادی
قائد قوم شده و اراده نموده حزبی را شیعه ترتیب دهد لعمر محبوبنا اوست که میفرماید از نفوسی

بدلوا نعمة الله کفرا و احلوا قومهم دار البوار عجب در انکه ابدا از اصل مراکاه نبوده و نیست
معلوم نه که بچه پری پرد و بچه تشبث و تمسک قد خسر الذین کذبوا بلقاء الله
و آیاته انهم من الأخسرین فی کتاب ربنا المقتدر القدیر
اینکه در ذکر ترجمه آیات الهی که در الواح ملوک نازل مرقوم داشتید بعد از عرض
در ساحت امنع اقدس اینکلمه علیا از لسان عظمت جاری قوله تعالی و تقدست
نعم ما عمل نسئل الله ان یؤیده علی ترجمة ما نزل للملوک انه هو المؤید العلیم
یا ورقا علیک بهائی و عنایتی و رحمتی از حق بطلب عباد خود را محروم
نفرماید تا کل فائز شوند بآنچه که مقصود از آفرینش است اگر نجاح طاهر
و آذان واعیه و ابصار حدیده اصغا نمایند و مشاهده کنند حلاوت بیان
رحمن کل را جذب نماید شبانیکه خود را از ما فی الأمکان مقدس و فارغ ملاحظه نمائید
سبحان الله اقوال کذبه قبل حایل شده و عباد را از کوثر بیان منع نموده از حق
میطلبیم حزب خود را حفظ فرماید و کل بنور اتحاد منور نماید اوست سامع
و اوست مجیب لا اله الا هو الغفور الکریم جمیع از لسان مظلوم تکبر ربان
بگو یا اولیاء آن الله انه وصاکم بالحکمة و یوصیکم فیهذا اللوح بها باید بکمال روح
و ریحان با طوائف ارض ملاقات نمائید غافلین را بیانا تیکه حلاوت شکر و لطافت
شیر در او مستور است القا کنید چه که بعضی از معرضین در صدد آنند اسبابی
ظاهر شود و بآن تمسک نمایند و وارد آورند آنچه را که سبب تزلزل و اضطراب است
اگر بآنچه از قلم جاری شده عمل نمایند عنقریب اثمار سدرهٔ بیان و تجلیات نیر

Provided by the Afnan Library

عرفان از هر بلدی ظاهر شود طوبی لمن سمع وعمل بما امر به فی کتاب الله رب العرش العظیم انتهی

این عبد و انجذب و سایر اولیا باید احبا را متذکر داریم و از حق جل جلاله از برای هر یک بطلبیم آنچه را که سبب ارتفاع کلمه و اعلاء امر است این ایام بعضی اخبار از ارض طاء رسیده البته باآن راضی هم نشر نموده در خصوص شخص معلوم باید کل ساکت و صامت باشند چندی قبل از ارض طاء هم حسب الامر این فقره نوشته شد هفته قبل هم مختصری این عبد عرض و ارسال داشت و مقصود ارسال الواح مبارکه مقدسه بوده بصاحبانش برسد و بآن فائز گردند و از ایام آیات منزله در حضور قرائت شده و میشود انشاء الله صحیح و کامل ارسال میگردد هذه من عنایته الاخری فضلاً من عنده و هو المفضال الکریم اما در باره ملکوت که مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمه علیا نازل قوله تعالی یا ایها الناظر الی الافق الاعلی علیک بهاء الله مولی الوری مقصود از ملکوت در رتبه اولی و مقام اول منظر اکبر بوده و در مقام آخر عالم مثال است ما بین جبروت و ناسوت و آنچه در آسمان و زمین است مثالی از آن در آن موجود تا در قوه بیان مستور و مکنون بجبروت نامیده میشود و این اول مقام تقیید است و چون بظهور آید بملکوت نامیده میشود کسب قدرت و قوت از مقام اول مینماید و بما دونش عطا می کند این عوالم و عوالم مشیت اراده و قدر و قضا و ازل و سرمد و دهر و زمان

مکرر

مکرر در بعضی الواح از قلم اعلی نازل طوبی للفائزین و آنچه بپارسی تعبیر نموده اند پادشاهی و جهان پاینده هر دو صحیح و مقبولست انتهی و اینکه در باره مقرا علی و مطلع ارتفاع بقاع و مقامات عالم ذکر نمودند حسب الامر این ایام ذکر شرح و عملش جایز نه لو شاء الله یذکر من بعد ما اراد و هو المبین العلیم انتهی

فی الحقیقه اکبا و مقربین وافده موحدین در ذکر آنچه در آنمقام واقع شده مشتعل و محترق و این عمل حزب شیعه از دفتر وجود محو نخواهد شد هیچ عصیانی در عالم بآن مقابل نشود مع ذلک حال مشرکین عالم و مفسدین امم مانند آن حزب باو هام طنون شغولند کلمات قبل لعبنها مجدد شده و ظاهر گشته اف لهم و لاضافهم و اعمالهم نسئل الله تبارک و تعالی ان یطهر الاذان و ینور الابصار و یظهر العدل و الانصاف انه هو المقتدر العزیز المختار بیان فارسی را گفته اند تحریف شده این کلمه از قبل سبب اضلال کرور کرور خلق بیچاره گشته چه که بانیکلمه حکم کتاب مرتفع میشود هر ملحد مزوری مجال می یابد و فرس کذب و بغضا را جولان میدهد حق جل جلاله این امورات مستوره و شئونات غیر معلومه را بفضل و عنایتش در انتظهور کشف فرمود و ظاهر نمود روحی لعنایته الفداء و لکشفه الفداء یکصف خدا درست کرده بودند و خود را موحد میدانستند اعاذنا الله

وایّاکم من مفتریات هؤلآء ان ربّنا هو الفضّال الغفّار وهو المشفق الکریم لا آله الّا هو المهیمن
العلیم الحکیم **دستخطّ دیگر آن محبوب اثر نسیم صبحگاهی**
ازآن مشهود للّه الحمد تازه بود چه که از فطرت پاک ظاهر و تازه نمود چه که بذکر و ثنای
محبوب مزیّن وبعد از قرائت بساحت اقدس فائز آن نحادم بحدیقه عاجزه
عمّا نطق به لسان العظمة فی ذاک الحین الّا علی قدر معلوم **قول الربّ تعالی**
وتقدّس هو السّامع البصیر قد حضر العبد الحاضر
وعرض امام وجه المظلوم ما نطق به لسان شرک وقلم جهرک فی ثناء الله ربّ العالمین نشهد
انّک تمسّکت بمیثاق الله وعهده وما تمسّکت عواصف الفراعنة ولا قواصف
الجبابرة وما منعتک سبحات العلمآء ولا حجبات نفقهآء قد سرعت جواد
الهمّة فی خدمة الله مالک ملکوت السّموات والأرضین ذکّر العباد بآیاتی لیشهدهم
بعنایتی قل یا اولیائی هذا الیوم البیان وهذا الیوم ما شهدت عین الأبداع
شبهه الصّور والمظلوم بجنود الأعمال والأخلاق هذا ما امرتم به فی الواح شتّی
لیشهد ذلک مولی الوری فی سجنه العظیم قل آیّاکم ان یمنعکم حبّ الأیّام عن النّعمة
الباقیة الدّائمة والحیوة الأبدیّة تضعوا ما عند القوم متمسّکین بما عند الله ربّکم المقتدر القدیر
انّه اتی فی المآب راکبا علی السّحاب لیعلّمکم ما یقرّبکم الیه انّه هو الفضّال ذو العنایة الکبری
وذو الرّحمة الّتی سبقت الأرض والسّمآء لا آله الّا هو الفرد الواحد الغفور الرّحیم
انّا نزّلنا فی اللّیالی والأیّام ما ینجذب به الملأ الأعلی والقوم اکثرهم من الرّاقدین
قل لعمر الله

قل لعمر الله لا ینفعکم ما عندکم سوف ترون جزآء اعمالکم اتّقوا الله یا قوم ولا تکونوا
من المتکبّرین قد اتت السّاعة وفتحت ابواب النّار هذا ما وعدتم به فی کتاب الله
الغفور الحمید کذلک نطق المظلوم فضلا من لدنه انّه هو ارحم الرّاحمین
اسمعوا النّصح الله انّه ینفعکم فیکل عالم من عوالمه یشهد بذلک من نطق وینطق انّه
لا آله الّا انا الفرد الخبیر النّور المشرق من افق سمآء حمیّتی علیک وعلی الّذین
سمعوا النّدآء وقالوا بلی یا مالک الأسمآء وعلی الّذین یسمعون قولک فی هذا الأمر
المحکم المتین انتهی فضل الله مشهود نعمة الله موجود حمة الله
مسبوق مائدة الله نازل آیات محیط بیّنات ظاهر ولکن
آمالهای بیفائده که از اوهام صادر شده عباد از نعمت مآل و رحمت حضرت ذی الجلال
محروم نموده سبحان الله یک قطره از قصص قبل که از نفوس موهومه ظاهر
شده بمثابه دریا نزد شان بزرگ کپر ویک دریا بیان که با امواج عرفان
در کمال اوج ظاهر بمقدار قطره نزد شان محبوب نه آیا سبب این غفلت چیست
که از شاهد انوار آفتاب حقیقت در وسط زوال محرومند بلی ما محجوبی لعمر ربّی وربّکم
این امور از اعمال غیر وارد احداث شده سبحان ربّنا ورب العرش والثّری
انّه هیمن فی کلّ الأحوال ووصّانا فی الزّبر والألواح بالمدارا وبالعنایة الّتی تجلّلها
من بحبوحة الأنسان نسئله تعالی بان یکشف لهم کما کشف لنا انّه رحمته

Provided by the Afnan Library

یقتضی العفو والفضل انه هو المشفق الکریم ایرب ایدهم علی الاقبال لیک انت المقتدر
القدیر اینکه درباره دولوح مرقوم داشتند حسب الامر
نزد آنمحبوب بماند اولی واحب است اینکه درباره آن ارض ظلمتش مرقوم
داشتند بحقیقه منع تجلیات نورسبحان ازافق آن مدینه سبب وعلت در
مقام اول ورتبهٔ اولی همان است که آنمحبوب مرقوم داشته اند ولکن نظر بعجز
ومسئلت واستدعای آنمحبوب فؤاد واولیای آن ارض بعد ازعرض درساحت
امنع اقدس اشراقات انوار غیث عفو الهی ازافق فضل مشرق وظاهر له الفضل والبهاء
وله الجود والعطاء وله العظمة والکبریاء وله الکرم والآلاء لعمر مقصودنا
ومقصودکم بعد ازعرض اینفقره امواج بحر عنایت بشأنی ظاهر که این عبد
بهیچوجه قادر برضبط آن نشد ولکن درحین قلب بشکر وحمد مشغول که آن محبوب فؤاد
سبب این فیض اعظم وعنایت کبری شدند اینست مقام صدهزار هنیئاً
ومریئاً امیدست که ازبعد آثار تنبه وشعور وعرفان ازجهات آنمدینه
ظاهر شود این بشارت را البته باولیای آن ارض میرسانند وانیت
فوز عظیم وفضل محیط حضرت اسم زین المقربین وجناب مشکین قلم
علیهما بهاء الله الاعلی نظر بذکر آنمحبوب فؤاد مذکور گشت وتکبیر تهنیت
ازقبل آن محبوب القاشد وایشان وطائفین طرا تکبیر وسلام میرسانند
هرهنگام ذکر آنمحبوب بمیان میآید حضار حضور طلب عنایت

وشفقت مینمایند انه ربنا هو السامع المجیب اینکه درباره صندوق
آثار ووجوه مرقوم داشتند بعد ازعرض این فقره درساحت
امنع اقدس فرمودند ازبرای خود درقاعیه بهجتی وعنایتی وحمتی
لازم وبعد ازمقدار چند دقیقه این کلمه علیا ظاهر
قوله تبارک وتعالی جناب امین باآن ارض متوجه مشورت نمایند وبآن عمل کنند
مقصود انکه خواهش آنجناب ملاحظه شود واین چندی قبل درانیاب چیزی
نوشته بودند انتهی درهرحال آن محبوب بعنایت فضل رحمت مقصود
عالمیان مزینند خدمت اولیای آن ارض تکبیر وسلام میرسانم انشاء الله بهمت
کامل وقیام ثابت ونطق فصیح بذکر وثنا وخدمت امر مؤید باشند بشأنیکه آثار
آن دراقطار ظاهر وهویدا گردد اوست قادر واوست مقتدر
سمیع وبیری وهوالسامع المجیب قرر عیون ونهالهای حدیقهٔ عرفان
الهیرا بابدع اذکار ذکر مینمایم وازحق جل جلاله ازبرای هریک نعمت باقیه
میطلبم انه هو العزیز الفضال البذال البهاء والذکر والثناء علی
خیرکم وعلی من معکم ویحکیکم ویسمع قولکم فی امرالله ربنا
وربکم ورب العرش العظیم والذکر الرفیع
خادم فی ۱۲ شهر شعبان المعظم
سنه ۱۳۰۵ مقدسه

Provided by the Afnan Library

عرض دیگر یک لوح امنع اقدس دو سنه قبل مخصوص یکی از اولیای ممقان نازل الی حین
ارسال الله حال نزد آنجوب ارسال گشت

ت محبوب روحانی حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

شهد الخادم بما شهد الله واعترف بما اعترف به القلم الاعلی قبل خلق الاشیاء انه
لا اله الا هو قد ظهر وظهر ما کان مکنونا فی علمه ومسطورا فی کتابه ومرموزا فی لوحه ومخزونا
فی خزینة عصمة علی شأن ما منعته شئونات البشر وهمزات الذین کفروا بمالک القدر
قد قام بقیامه تزعزعت منه ارکان الامر وبنیان العلم وتنادی باعلی النداء
بین الارض والسماء انه لا اله الا هو العلیم الذی باشارة من اصبعه ماج بحر العلم
فی الامکان ومرت نسمة الرحمن علی البلدان طوبی لمن سمع وسرع وویل
لکل قاعد مرتاب ونعیما لمن سمع واجاب وویل لکل مشرک کفار
واصلی وسلم واکبر علی اولیائه واصفیائه الذین ما منعتهم سیوف الاعداء عن مالک
الوری وما خوفتهم جنود الظلم فی ایام ربهم مولی الاسماء اولئک عباد نطق
کل کتاب بذکرهم وکل صحیفة بقربهم وکلموهم وکل لوح بفضلهم وسموهم
سبحانک یا من باسمک تنور العالم وبذکرک فاح
عرف البیان بین الامم اسئلک باسمک الذی جعلته فاصم سوته

المعتزین وملجاء الموحدین ومأمن المنجئین بان تحفظ اولیائک من اشقیاء عبادک
وتنصرهم بنصرة ترتفع فی کل مدینة رایات اسمک واعلام ذکرک ایرب
تری وتعلم ما ورد علی الذین ماخذتهم الغفلة فی سبیلک وما رأت عین
النوم مستریحا علی الفراش فی حبک دار والبلاد لاعلاء کلمتک
وزاروا العباد لالقاء امرک الی ان طردوا واخذوا وحبسوا لاسمک الذی به جری
فرات البیان وسرت نسمات الوحی علی من فی الامکان ای رب انت الذی
شهد بعظمتک الممکنات وبقدرتک السن الکائنات نزل اولیائک یا الله
الاسماء وفاطر السماء بما تقر بهم الیک وتکل الاحوال ویرفعهم کأس رضائک فتکل الاحیان
انک انت مالک الامکان لمن علی الاکوان یا محبوب فؤادی
لعمر الله قد سرنی ذکرکم وثناکم وما جری من قلمکم وما تفوه به شفتاکم مرة بعد مرة
کم من یوم قام الخادم وکان محاطا بالاحزان بما ورد علی حضرتک واولیاء الرحمن
وبلغ الیه ما ارسلتموه الذی وجد منه کل ذی شم عرف خلوصکم واستقامتکم
وعرف نصرتکم ووفائکم فی ایام فیها تبذ العباد الوفاء ورائحهم وتقضوا میثاق التبتل
بما اتبعوا اهوائهم فلما قرئت وعرفت اخذنی سکر کأس حبکم علی شأن
فرت به الاحزان اذا قصدت المقام الاعلی وسماء السموات العالیات
الی ان حضرت وعرضت تلقاء الوجه فلما ثم توجه الی الخادم وجه القدم
وقال جلت عظمته وعز بیانه انا الشاهد العلیم

Provided by the Afnan Library

هذا یوم فیه ینادی ملکوت البیان فی قطب الامکان طوبی لمن نصر امر الله وقام علیه
خدمته امره وشرب کأس النصر آء فی سبیله وقدح البأسآء فی حبّه وبحبّه بما دعا الناس الیه
ویسمع من امواج بحر المعانی نغماتٍ من تضوّع منه عرف الوفآء فی ناسوت الانشآء وفاز بالاستقامة
الکبری علی امرٍ به زلّت اقدام الملکوت الاسمآء الّا من شآء الله ربّ العالمین

یا ورقا علیک بهآئی وعنایتی قد حضر العبد الحاضر کتابک
ومالاحت سلسلة الیمین قبل من بعد انّا وجدنا من کلّ کتابٍ من کلّ کلمة ومن کلّ حرف
عرف محبّتک واستقامتک وخلوصک ووفائک وعهدک بلغت
فی امر الله العلیم الحکیم نشهد انک شمّرت الذّیل لخدمة الله ونطقت بثنائه و
امره وخرقت باسمه حجبات الذّین منعوا عن مالک القدر بالحجاب الاکبر الذّی
سُمّی بالعالم نسئل الله بان ینصرک بعینه ویحفظک انّه علی کلّ شیٍ قدیر
انّا ذکرناک فی کلّ یوم وفی کلّ لیل وذکرنا ما ورد علیک فی هذا الامر الذّی اذا ظهر
نادت الاشیآء الملک لله العلیم الخبیر طوبی لمن اقبل الیک واحبّک
وسمع ذکرک فی هذا الامر البدیع قل یا ملأ البیان ویا اهل الامکان
ایّاکم ان تنکروا ما عبد تموه فی القرون والاعصار وفی اللّیالی والایّام
ان انصفوا بالله ثمّ انظروا هذا النّبأ العظیم واستمعوا ما یذکّرکم به هذا
النّبأ العظیم قل انّه هو الذّی بشّر به التّوراة واخبر به الرّوح وترتّل

ذکره

ذکره فی الفرقان من لدن منزلٍ قدیم اتّقوا الله ولا تکفروا بآیات ربّکم الرّحمن ولا تعترضوا
علیه انّه یعوکم الی الافق الاعلی یشهد بذلک کلّ عارفٍ بصیر انّا نذکّر فیه اللّیل واللیالی
هناک نبشّرهم بعنایتی وحتمی وفضلی الذّی سبق من فی السّموات والارضین
ونذکر العین والبآء الذّی یشهد له الله بما قبله وتوجّه وذکره وثنائه وانفاقه فی سبیل
المستقیم ذکّره وبشّره لعمری انّه فاز بذکر لا تعادله الاذکار وبکلمة لا یقطع عرفه بدوام
اسمآء ربّک السّامع المجیب انّا سمعنا ما ذکرته فی حقّه وذکره الامین من قبل فاعمل
فی سبیل الله العلیّ العظیم کبّر من قبلی علیه وعلی وجوه اولیائی وبشّرهم بعنایتی و
ذکّرهم بما انزلنا لک فی هذا اللّوح المبین لعلّ ما خذهم جذب بیان الرّحمن
علی شأنٍ لا تضعفهم قوّة الاقویاء ولا تخوّفهم جنود الظّالمین سوف یاخذهم الله
کما اخذ قوماً قبلهم انّه هو المقتدر القدیر ابهآء المشرق من افق سمآء حبّی علیک وعلیهم
وعلی کلّ ثابتٍ مستقیم انتهی

این ندای بحر سبحان را ذیل واسع ارض وسمآء باید استماع نماید الله اکبر من یقدر
ان یحیط بها من یستطیع ان یسبح فی غمرات هذا البحر الاعظم بحر حیه لئالی چه
این الفاظی است که خادم تفوّه بمنوده و مینماید فی الحقیقة باید بدوام ملک
و ملکوت باستغفار پروردگار آنچه گفته و میگوید لکن صد مقصود و عالم
و مالک امم راکه اشراقات انوار آفتاب غایتش نسبت بانجوم
روحانی واضح و لائح و مشهود است امید چنانکه افئده و قلوب را بما

مالک وجود بحکمت و بیان مشتعل نماید اشتعالیکه من علی الارض خود را
از اطفاء آن عاجز مشاهده کنند آیا چه شده و چه شکری عالم را اخذ نموده
بلی شکر نفس و هوی آذانرا از استماع منع نموده و ابصار را از مشاهده مع
ذلک انیخادم بجبل کرم متمسک و بذیل عنایت متشبث و مسئلت
مینماید عباد خود را از امواج بحر معانی محروم نفرماید انه علی کل شیئ قدیر
چند قبل نامه های مخدوم مکرم جناب امین حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله رسید
و در دو نامه ذکر آنحضرت و جناب حاجی ع ب علیه بهاء الله تفصیل
نموده بودند و بسیار مسرور و راضی بودند از حق جل جلاله سائل و آمل که ایشان را
مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است و عطا فرماید آنچه را که لایق کرم و
رحمت اوست و انیکه مرقوم داشته بودند درباره اسبابیکه
سبب ترویج امره و نشر آیات و احکام الهی شود انیفقره تلقاء وجه عرض
شد هذا ما نطق به لسان العظمة قوله تبارک و تعالی امروز بر سر نفسی خدمت
امر الله لازم امورات ارض را حق جل جلاله باسباب معلق فرموده حقوق الهیرا
هر نفسی باید ادا نماید و ثلث حقوق ارض طا و اطراف آن باید بمصالح تبلیغ
و انتشار امر و اثبات آن صرف شود و باید جمیع بکمال اتحاد در نصرت
امر مشغول باشند و بقدر مقدور در اعلاء کلمه جهد نمایند حق جدال و نزاع را
منع فرموده اینست فضل اعظم و عنایت کبری لنتسی

و جمیع عصا نفوس مطمئنه مستقیمه حب الامر بجان و مال نصرت امر مینمودند حال باین
وعده معلق است از حق خادم سائل و آمل است که کل را موفق دارد بر آنچه
که مصلحت امر است انه هو المؤید الکریم اشیائیکه ارسال شده بود رسید
ولکن هنگامیکه عکسین بحضور مبارک فائز ملاحظه فرمودند و بعد متبسماً باین کلمه
علیا ناطق یا عبد حاضر در اینحین بشرف حضور فائزند و اجر لقا ارقم
اراده ثبت شد هنیئاً لها و مریئاً لها انتهی گرنهم رسید و بحضور
فائز و هر نفسی بین یدی حاضر چه در اینحین و چه بعد باو عنایت شد نحمد الله
علی ذلک وقتی از اوقات انیعبد باعریضه جیب روحانی جناب ع ب
علیه بهاء الله و عنایته بحضور فائز و بعد از اذن عرض شد هذا ما نطق
به لسان العظمة فی الجواب قوله جل جلاله هو القریب المجیب
قد سمع المظلوم ندائک و اجابک بما فاحت به رائحة عنایة ربک المشفق
الکریم هذا یوم فیه ینادی ام الکتاب و یقول طوبی لنفس فازت بما کان
مکنونا فی العلم و مذکورا فی کتب الله رب العالمین و ام البیان
ینادی و یقول یا ملاء الارض قد خرقت الاحجاب و اتی المقصود و نطق
ظاهرا امام العالم قد اتی الوعد و هذا هو الموعود الذی نطق انه لا اله الا
انا الفرد الخبیر و ام الالواح یصیح و یقول قد فتح باب اللقاء

Provided by the Afnan Library

علی من فی الارض والسماء طوبی لمن تقرب وفاز انه من المقربین فی کتاب
المبین والصلوة والسلام علیک یا بهاء الانشاء وتقول طوبی لمن فاز
بایام الله وعمل بما کان مذکورا فی کتابه العزیز یا ایها المتوجه الی الوجه
ان افرح بذکری ایاک انا قبلنا ما عملته فی سبیلی وانزلنا لک من قبل وفی
هذا الحین ما لا تعادله الاشیاء انه لهو الذاکر العلیم نشهد انک
سمعت نداء الرحمن واقبلت الیه تمسکت بحبله المتین کم من عبد سمع و
سرع ثم اعرض عن الله وکم من عبد فاز بالاستقامة الکبری علی شان بقیامه
ارتعدت فرائص المشرکین ان اقرء ما انزلنا لدی ابواب اهل الملکوت
کذلک یأمرک من عنده کتاب مبین انا نوصیک بالحکمة للذی ینفع
ضوضاء کل فاجر بعید ان احمد الله بما فاز عملک بالقبول وذکرک
بالاصغاء وکتابک بالحضور فی سجنی العظیم البهاء المشرق من افق
سمائی فضلی علیک وعلی من معک من املائک وعلی الذین شهدوا
بما شهد الله انه لا اله الا انا الفرد الواحد العلیم الحکیم انتهی

ان حضرت درباره ایشان نطق فرمود بانچه که فواد را اخذ نماید و در یوم
ثمرتش ظاهر و هویدا شود این سنه کل را امر بتربیت فرمودند للذی ینفع الفضوضاء بین امور
این عبد فانی خدمت ایشان بتکبیر سلام میرسانه و عرض مینماید بینالله چه که بعنایت
محبوبه حق جل جلاله فائز شدند آنچه نازل شهادت میدهد بر آنچه عرض شد

و یک لوح امنع اقدس هم علیحده ارسال گشت انشاء الله بآن فائز شوند و
از بحور عنایتش قسمت برند سبحان الله انچه دم متحیر است این ناس غافل بچه
دل بسته اند و بچه مشغولند آیا فنای عالم را منکرند و یا از تغییر و اختلاف پیخبر
بجای یقین ظنون اخذ نموده اند و مقام ایقان او هام عنقریب کل بعدم راجع
و یبقی للمتقین ما انزله الله فی الکتاب حب الامر باید بحکمت ناظر باشند و بآن
عامل چه که قلم اعلی در الواح عدیده اینفقره نازل عمل بآن بر کل فرض است انه
یحفظ من یشاء و ینصر من یرید و هو العزیز الحمید این بسی واضح و مبرهن است
که حافظ حق جل جلاله است ولکن عمل بآنچه هم که امر فرموده لازم و واجب چه که ناس
کل در یک مقام مشاهده نمی شوند لذا باید اولیا مراعات نمایند و پیشرا متذکر
دارند اینکه مرقوم داشتند چند نفسی از ارض سر بحبت ذراعت
بمصلحت حبیب مکرم جناب امین علیه بهاء الله باین ارض مقدسه جهیده اینفقره را جناب
امین عرض نمودند فرمودند امر بسجن معلوم مبنیت چه که قبل و بعد اضطراب سری
آن ذکر شده لذا در همان ارض ساکن باشند اقرب بتقوی است انتهی

امروز زراعت اولیه کلیه آلیه القاء کلمه مبارکه بوده و هست از حق میطلبیم ایشان
و سایرین را مؤید فرماید بر خدمت امر اینکه ذکر محبوبی جناب حاجی
میرزا حیدر علی و محبوبی جناب ابن اصدق و محبوبی جناب آقا میرزا اسد
علیهم بهاء الله را فرمودند این ایام نامه های ایشان باسم انیخادم فانی رسید تذکر

Provided by the Afnan Library

هر حرفی از آن ناطق بود بثنای حق و گواهی میداد باقبال و توجه و خضوع و خشوع بان
بدیع سبحانه و تعالی من فی السموات والارضین از حضرت اسم الله جل جلاله علیه من کل
بهاء ابهاه بهم دستخط رسید و ذکر آنمحبوب فؤاد را فرموده بودند مقصودشان
آنکه آنمحبوب بانجهات توجه نمایند بعد اعرض در ساحت اقدس فرمودند
بسیار خوب است ولکن باید مقتضیات حکمت ملاحظه شود چه که بعد از مقدمه
ارض طاء در هر ارضی فی الجمله حرکتی ظاهر و فرمودند از حق میطلبیم اسم جمال المؤید فرماید بر حکمت
انتهی درباره حبیب فؤاد جناب الف وحا علیه بهاء الله الأبهی و بستگان
و دوستان آن ارض علیهم بهاء الله مرقوم داشتند مراتب در ساحت امنع
اقدس اعلی عرض شد هذا ما نزل لهم من لدی الله رب العالمین
قوله جل جلاله وعز بیانه هو الله تعالی شأنه العزة والبیان
یا اهل المیم یذکرکم مولیکم القدیم بما یقربکم الیه انه لهو الفرد الواحد العلیم الخبیر
فی اللیالی ذکرکم القلم الأعلی وفی الأیام تتحرک علی اسمائکم ان ربکم الرحمن لهو المشفق
الکریم قد جری فی کل الأحیان من قلم الرحمن فرات الحکمة والبیان
طوبی للثابتین یا اولیائی هناک ان استمعوا ندآء المظلوم اذا احاطته الأحزان
من الذین کفروا بیوم الدین لعمر الله اگر باصغا حقیقی فائز شوید یعنی
ندای حق را بسمع حقیقت بشنوید و متعمل گردید تا بنحیکه اهل عالم قادر بر اطفاء ان نباشند
امروز آفتاب ندا مینماید و امواج بحر ناس را بافق اعلی دعوت میکند حیف سدره از جهتی مرتفع

دکوثر بیان رحمن از جهت اخری گمگشته نفوسی که از بحر آگاهی نیاشامیدند و
از اصغاء ندای الهی محروم ماندند باستقامت تمام بر امر مالک انام قیام
نمائید بشانیکه معتدین و ملحدین و خادعین شما را از افق اعلی منع ننمایند امروز
سموات ظهور بانجم بیان مزین و افق عالم باشراقات انوار وجه منور جهد
نمائید تا فائز شوید بانچه که سزاوار ایام الله است حضرت کلیم کل را باین یوم
بشارت داده و حضرت روح وعده فرموده خاتم انبیا روح
ماسواه فداه در حصن متین فرقان ببشارت یوم یقوم الناس لرب العالمین مبعوث
قدر وقت را بدانید لعمر الله از اکسیر احمر مرغوبتر و محبوبتر است چه که اکسیر اقتدار
مذکور لونی را بلونی و یا جسدی را بجسد دیگر تبدیل نماید ولکن این وقت
و این حین که در فرقان بساعت تعبیر شده و بقیامت مذکور عالم را جان
بخشد و روح حیوان عطا نماید یا حزب الله بما ینبغی قیام نمائید و بانچه
لایق است عامل شوید از سطوت امر و قوة او قویا و شوکته علیا محزون مباشید
قسم بآفتاب افق بیان که در این حین ناطق است عنقریب کل بذلت و حسرت
تمام بمقامیکه از نتیجه اعمالشان معین شده راجع گردند لله الحمد شما فائز شدید
بانچه که کل از او محجوبند بشنوید انچه را که جمیع از ان محروم مشاهده میشوند
الا من شاء الله بعضد یقین کتاب مبین را اخذ نمائید هذا ما ینفعکم فی کل عالم
من عوالم ربکم العلیم الحکیم ۲ یا اهل الیمین والیا یذکرکم المظلوم من شطر السجن

Provided by the Afnan Library

ویبشرکم بعنایة الله ربّ العالمین قد حضر لدی المظلوم کتاب من الذی قام علی
خدمة امری وطاف حولی وطار فی هوائی وکان فیه ذکرکم وذکر من بهذا الذکر البدیع
ایّاکم ان یمنعکم شیئی من الأشیآء عن الله مالک الأسمآء ان احمدوا الله بما خلقکم
ورزقکم وایّدکم علی اصغآء ندائه الأحلی اذا ارتفع بین الأرض والسمآء انّ ربّکم الرحمن
لهو الغفور الرحیم لاتحزنوا من شبهات اهل البیان واشارات علمآء الارض
الذین نقضوا میثاق الله ربّ العرش العظیم طوبی ازبرای نفوسیکه الیوم
بکتابهم مذکر وشنا قیام نمایند ولکن بحکمت باید رفتار نمود چه که ناس غافل
جاهل بمظاهر ظنون واوهام متمسکند ازحق مختوم بی خبر واز کوثر بیان
بی بهره مشاهده میشوند اولیای آن ارض باید بکمال اتحاد واتفاق بذکر وثنای
حق مشغول گردند وبحسن اخلاق خلّاق راضرت نمایند لعمر الله اگر گاهی شود
باآنچه از قلم اعلی مقدر گشته جمیع بک احمد یا آله العالمین ناطق گردید وازآنچه
وارد شده ویالبشود محزون نشوید الأمر بیده یفعل مایشآء ویحکم مایرید وهو المقتدر
القدیر البهآء علیکم وعلی من معکم وعلی الذین آمنوا بالله الغفور الحمید انتهی

یکفقره فی تحقیقه سبب وعلّت اسف کبیر شده وآن اینکه درهر محل که یکنفر
ازاصحاب گرفته شد اوّل کتب والواح بدست آمد وبعد صاحب بیت
سبحان الله آیا الواح وکتب مجلس تمام میشود یا بر محلها یکه مقابل وجوه
وعیون واقع است درمقدسه ارض طاکتب والواح بیابد بدست

ظالمین افتاد صدهزار افسوس چه که انها حفظ نمینمایند وشاید که کلّ را
محوی کنند حزب الله باید درحفظ آیات الهی بکمال جهد رامبذول دارند
تا ازعیون خائنه وایادی سارقه محفوظ ماند این عبد ببعضی ازدوستان
اظهار نموده انشآء الله مؤیّد شوند ازجمله نوشتجات محبوبی جناب علی
قبل اکبر علیه بهآء الله الأبهی جمیع دردست اعدا افتاد باری کثیرا مع
نوشتجات بباب حکومت بردند ازحقّ جلّ جلاله سائل وآمل که آنچه دردست
ظالمین افتاده حفظ فرماید انّه هوالحافظ الحکیم ذکرجناب حاجی محمّد
طاهر علیه بهآء الله را مرقوم داشتند این فقره درساحت امنع اقدس
عرض شد هذا ما نزّل له مرّة اخری من لدی الله مالک الوری

قوله عزّ بیانه وجلّ برهانه هوالمشفق الکریم یا محمّد قبل طاهر
یذکر المظلوم اذا حاطته الأحزان من مطالع الظنون والأوهام الذین یعدّون
العلم من دونه بیّنة وبرهان هم الذین کانوا ان یرتقوا علی المنابر لذکر الله
مالک الأیجاد فلمّا انتهت الأذکار بذکر الحجّة قاموا قالوا عجّل الله فرجه
ولمّا خرقت الأحجاب واشقّ الغمام قاموا علی الأعراض الی ان اقبلوا الیه
بظلم ناحت به الأشجار فی الجبال قد افتوا علی الذی ذکره فی اللیالی
والأیام تالله لظلمهم نجبت عیون الفردوس الأعلی والجنّة العلیا یشهد
بذلک من عنده امّ الکتاب طوبی لک بما نبذتهم ورائک واقبلت

الی اللہ بالروح والریحان قد سمعنا ندائک و ما انشأته فی ذکر هذا المظلوم الذی
طُرد ونُفی الی البلاد لعمر اللہ ندعو من علی الارض کما دعونا هم من قبل و
نذکرما ذکرناه امام الوجود لتمنعنا قوة الاقویا ولا ضوضاء العلماء ولا زمامر
الرجال لا تضعفنا جنود العالم نشهد بذلک مالک القدم الذی ینطق انه
لا الٰه الا انا العزیز الوهاب انا نسئل اللہ بان یؤیدک علی حفظ ما قدر لک
انه لهو المؤید الفضال طوبی للسان نطق بذکری ولوجه توجه الی وجهی ولاذن
فازت باصغاء ندائی ولید تمسکت بحبل اللہ رب الارباب البهاء اللائح
من افق اللوح علیک وعلی الذین نبذوا ما عند الناس متمسکین الی اللہ العزیز الوهاب
انتهی للہ الحمد والمنة فائز شدند بآنچه مثل شبه نداشته ونخواهد داشت عنایت
حق جل جلاله از نفحات آیاتش واضح مبرهن است انشاء اللہ موفق شوند بذکر
وثنا واستقامت کبری در جمیع احوال لینجا دم خدمت ایشان اظهار فضائلی
وذکر وتکبیر مینماید ومیرساند اینکه درباره حجاب مرقوم داشتید
اگرچه بعضی از احکام از قلم اعلی جاری ولکن امر بستر شده واز کل مستور است
ولکن نظر بحکمت آنچه مشاهده شد در اکثر امور حکم قبل جاری فصل اکبر واقع نشود سبب
بُعد واجتناب ناس نگردد شاید باصغاء کلمه فائز شوند وبما اراده اللہ عامل
گردند درباره اکسیر مرقوم فرموده بودند مکرر اینکلمه
علیا از لسان مالک اسماء شنیده شد

قوله جل بیانه وعز برهانه یا عبد حاضر آنچه درباره کسیر از
سماء مشیت الهی نازل نظر بسؤال عباد بوده مکرر سؤال نمودند تا آنکه نازل شد
آنچه نازل شد والا قلم اعلی تعرض نمی نمود واقبال بذکر این امور ننماید
وندارد انبیا ذکر فرموده اند وهمچنین حکما در وجود وعدم این صنع گفتگوها
لاتحصی بمیان آمده بعضی گفته اند اجساد غیر ذهب بواسطه امراض زبلوغ بلین
مقام ممنوع ند وقوت واعتدال اکسیر رفع مینماید و بلون وکینونت
اصلی ظاهر میشوند وبرخی این فقره را محال دانسته اند چنانچه گفته اند
این فلزات هریک از اجزاء مختلفه ترکیب شده اکسیر عاجز است
از تصرف در اشیاء مختلفه متناقضه جمهوری از حکما قلب ماهیت را
محال دانسته اند کتب قوم مشحون است باین اذکار واعتراضات
واختلافات حکما از فلاسفه غیرهم ولکن اگر صاحب فؤاد وبصر در بیانات که از قلم اعلی
جاری شده تفکر نماید هر وجود وعدم برا و ظاهر وهویدا واشکار شود انتهی
مکرر این عبد عرائض دوستان الهی را که از این امر سؤال نموده اند عرض نموده بعضی
در سؤال بکمال اصرار ظاهر لذا جاری شد از قلم اعلی آنچه موجود است وقتی
اینکلمه علیا استماع شد فرمودند یا عبد حاضر اگر جواب نازل نشود بیم آنست
بر عدم علم الهی حمل نمایند آنچه وبهر نفسی جواب نازل حکم منع در او
بوده الا آنکه یاد و حکم منع برداشتن از این عمل مکرر نازل لحکمت

قبل بامره بحکمت حال مختلف شده در عناصر و در سیارات وهمچنین در حرکات
وارواح وجبا و اختلافات کلیه ظاهر چه در تأثیرات و چه در اعداد و در سنین
بعد هم ظاهر شود آنچه حال غیبون مستور است واین ظهور اعظم سبب
وعلت است از برای فتح ابواب علوم وحکم احدی علوم وجنود حق را تا حین
بتمامه احصا ننموده چه بسیار از شموس ظاهره که دیده نشده وچه بسیار
از اقمار که از ابصار مستور است اگر جمیع عالم جمع شوند و بخواهند احصای
خلق یکی از انجم ثوابت و سیارات حول ورا نمایند البته خود را عاجز
مشاهده کنند وبکلمه مبارکه لا یعلم جنود ربک الا هو ناطق گردند

بشارت انکه یوم قبل جمال قدم از قصر بهجی بعصر مزرعه توجه
فرمودند مع جمعی وچون بمضجع حضرت والده علیه من کل بهاء ابهاء رسیدند
توقف فرمودند ونازل شد از برای ایشان آنچه که عرفش باقی وذکرش
باقی ولفظ ومعنیش باقی هنیئاً لحضرته ومریئاً لحضرته درذهاب وایاب
باین فضل اعظم که چشم عالم مثل آن ندیده فائزند اینمقام فوق اذکار است

اینکه درباره مکاشفات یوحنا علیه بهاء الله الابهی مرقوم داشتند
صحیح است ایشان بکمال تصریح ذکر فرموده اند چنانچه میفرماید مدینهٔ جدیده از آسمان
نازل چنانچه نازل شد باری اشارات بسیار است ولکن فرصت مساعده نه
آنچه آنمحبوب مرقوم داشتند صحیح ولکن القوم هم لا یفقهون اینکه ذکر

دُرّ منظم وروایات مذکوره در آنرا فرمودند مطابق است وموافق ولکن با
مخالف ومنافق ودراین ارض هم بعضی اشارات واضحه وبراهین لائحه واحادیث
محکمه در کتب یافته اند که کل مدل بر ظهور اسم مکنون وسر مخزون وکلمهٔ جامعهٔ تامه
بوده وهست مع ذلک احدی آگاه نه جماعت پروسیا نیها مع اعتراف
باینکه باین ارض توجه نموده ایم تا بظهور فائز شویم چه که در کتب ماذکور است
که ظهور نزدیک است ویا گذشته است مع ذلک ملتفت نیستند عالم انکر
غفلت گرفته یومی از ایام این کلمه از فم مشیت مالک انام استماع شد
یا عبد حاضر امروز شمس گواهی میدهد بحر صیحه میزند ارض اخبار میدهد
سکر هوی ناس را بشأنی اخذ نموده که از خود و غیر غافلند تا چه رسد بانیمقام
وعرفان مقامیکه منتهی آمال مقربین وموحدین مخلصین بوده انتهی

واینکه درباره حضرت شیخ وحضرت سیّد علیهما من کلّ
بهاء ابهاه مرقوم داشتند که در نزد بعضی از احباب
درمراتب و مقامات ایشان صحبت میشود که ظهور احمدی مقام سماوی
محمّدی است ورتبهٔ رسالت بایشان معروض شد وقبول ننمودند
آیا این اقوال مأخذی دارد یا از اوهام افهام است البته از اوهام افهام
بوده وهست این فقره حینی که تلقاء وجه عرض شد جمال قدم مدتی در بین

Provided by the Afnan Library

توقف فرمودند وبعد فرمودند بکمال تأسف میگویم اولیای الٰهی نباید
تکلّم نمایند بآنچه که از انصاف بعید است فخر احمد در آن است که بعضی از اسرار نبوّت
آگاه شده و حامل امانت گشت اینمقام بسیار عظیم است بیکفیه و رب العالمین
جمیع بروزات و ظهورات و ولایت و اوتاد و اقطاب و نقبا و نجبا و آنچه ذکر شده از مقامات
حمیده نزد عباد بکلمهٔ آنحضرت ظاهر شده و بمقامات عالیه فائز گشته اند بعضی از اغراض
گفته اند آنچه را که شایسته نبوده بعضی باطن درست کرده اند و خود از اهل آن دانسته اند
لعمر اللّٰه در ساحت حق از بعوضه پست ترند عارف بی انصافی گفته مقام نبوّت مقام
نبا است و مقام مکاشفه و مشاهده فوق آنست ثانی را مقام اولیا و اوّل را
مقام انبیا دانسته این بی بصری بحقیقت انبیا را درک ننموده که نبا را انبیا بعد از مکاشفه
و مشاهده بوده بلکه ایشان بنفس مشاهده و مکاشفه حقیقت آن بوده اند بهم ظهر کل امر
حکیم و کل سرّ عظیم معدن نبوّت و ولایت انبیا بوده اند و بکلمهٔ انبیا اولیا در ارض
ظاهر باری اکثری از عباد بهوی نطق نموده و مینمایند انتهی

بکرّات این کلمات عالیات از منزل آیات استماع شده فرمودند هر یوم محک
ظاهر و نهری از بحر شریعت محمّدی برده تا بالاخره بحر ضعیف مشاهده شد چنانچه
الیوم دیده میشود امر واحد و سبیل واحد و اتفاق و اتّحاد بهم در کتب
و زبر و صحف الٰهی ممدوح مع ذلک این اختلافات که مشاهده میشود کلّ از
معتدین و ملحدین بوده و هست هر نفسی بخواند عدد شعبه های طریقت را
که الیوم مابین ناس مذکور و مشهور است احصا نماید باید مدّتی اوقات را

صرف کند نسئل سخادم ربّانیان یزیّن الکلّ بجمال الانصاف و کوثر العدل و
یرزقهم کأس التّقوی انّه لمولی الوری و المقتدر علی ما یشاء حسب الامر
انمحجوب ناس را متذکر دارند شاید این اوهامات محو شود نفوس
جاهلهٔ غافلهٔ ناس را مبتلا نموده اند بکمال روح و ریحان و حکمت القا نماید
انچه را که سزاوار است و مقام حضرت شیخ و مرفوع سیّد علیهما بهاء اللّٰه
و عنایاته بسیار عظیمست وقتی از اوقات این کلمهٔ مبارکه از معدن حکمت
الٰهی ظاهر فرمودند یا عبد حاضر حضرت احمد و کاظم آگاه بودند و از
معانی کتب الٰهی مطّلع و باخبر نظر بجذب قلوب بعضی بیانات فرموده اند
و مقصود تقرّب ناس بوده که شاید بکلمهٔ حق فائز شوند چنانچه فائز شدند
نفوسیکه اوّل شریعهٔ الٰهی وارد گشتند آنحزب بوده و اینفقره گواه است
بر آگاهی و علم حکمت و سبیل مستقیمیکه بان متمسّک بوده اند بنیّاً لهم
انتهی در اواخر مکرّر حضرت سیّد علیه من کلّ بهاء ابهاه میفرمودند
ایا نمیخواهید من بروم و حق ظاهر شود اصل مقصود اینکلمه بوده ولکن
نظر بمقتضیات حکمت ظاهر شد از ایشان آنچه ظاهر شد
و اینکه از مظاهر امر سؤال نمودند ایشان در بطن امّ دارای
مقامات بوده و هستند و بمقتضیات اوقات و اسباب ظاهر شده
اینکه از آیهٔ مبارکهٔ منزلهٔ در کتاب اقدس سؤال شده

قوله تبارک و تعالی من یدعی امراً قبل تمام الف سنة کاملة الی آخر بایان الله
اینفقره عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة یا ایها الناظر الی الوجه
والطائف حول الامر آنچه عرفانش بر کل لازم بود در این آیهٔ مبارکه نازل و
بر کل فرض است اقرار بآن تمسک بآن اکثری از رجال غافلند و در سبل
اوهام سالک و ناس هم اکثری بیخبر لذا این آیهٔ مبارکه مخص فضل
نازل تا متابعت هر ناعقی ننمایند وسبب تضییع امر الله نشوند انتهی
فی الحقیقه این آیهٔ مبارکه عنایتی است بزرگ از برای کل چه که نجیوب
میدانند هر روز از شطری نعیقی ظاهر و همچنین اعمالیکه سبب و علت تضییع
امر الله بوده گمان نشان انکه امر الله بمثابه لعب اطفال است هر یوم بلعبی
مشغول و بکلمهٔ ناطق قد خسر الذین نطقوا بما لا اذن الله لهم و عملوا ما لیس
به عین العدل و الانصاف باید آنجنوب ناس را متذکر دارند
و اینکه از آیهٔ مبارکه اخری سؤال نمودند قوله تبارک و تعالی
قل یا اهل العلم المکنون الذی لن یتغیر مقصود این بیان ارتقای آیه مستفاد شود
قوله تعالی لانه بدء بالقضاء المدلة علی الاسم المخزون انظر ظهر الممتنع المنیع
وعد و تقسیم باعداد جامع کسور تسعه مطابق و موافق است امروز
عالم غیب و شهاده طائف طاء مدلله است لعمر مقصود نا و

مقصودکم

مقصودکم مقصود من فی السموات والارض مخزون است در این سلطان حروف یعنی طا انچه
که اقلام عالم از ذکرش عاجز و قاصر است اینکه درباره جناب آقا علی
علیه بهاء الله مرقوم داشتند در ساحت امنع اقدس عرض شد
قوله تبارک و تعالی یا علی انبعث حق فائز شدی بآنچه که مقصود از خلقت بوده انشاء الله
بنام دوست یکتا حفظ نما ملحدین معتدین در صدد بوده و هستند کن ثابتاً علی
الامر و ناظراً الی الافق الاعلی و ناطقاً بثنای الجلیل در امور مشورت نما و بعد عامل شو
متوکلاً علی الله المهیمن القیوم انه معک بعینک و هو العزیز الودود انتهی
و اینکه مکرر ذکر جیب فؤاد جناب ع ب علیه بهاء الله
و عنایتیه را فرمودند هر کز از نظر فانی نرفته و نمیروند الحمد لله بعنایت حق
فائزند آنچه بان بنده مرقوم داشتند و همچنین عریضه ئی که بساحت اقدس
ارسال نمودند کل امام وجه عرض شد و بشرف اصغا فائز قوله جل جلاله
وعم نواله لازال بعنایت حق فائز بوده و هستند مطالب ایشان بسمع قبول
اصغا شد آنچه در کتب الهی در ذکر این ایام نازل آن رسیده هذا فضل لا یعادله
فضل از حق میطلبیم مقدر فرماید از برای ایشان آنچه که سبب فوز و رستگاری ابدی است
و ایشان را محروم نفرماید از آنچه سزاوار است اذن لقا دادیم و اجر لقا نوشتیم
یا عین و با شکر کن مقصود عالمیان را که تو را بر اقبال و معرفت و مودت و
محبت و خدمت امرش مؤید فرمود له الحمد و المنه تو را حزین فرمود بطراز ذکرش

Provided by the Afnan Library

از عالم محو نشود و مقدر فرموده آنچه را که از برای مقربین مقدر فرموده نشهد انک
فزت برضائی و شربت رحیق العرفان من ید عطائی ان احمد الله بهذا الفضل
المبین انتهی فقره بفقره مطالب ایشان عرض شد و جواب عنایت
فرمودند و در هر فقره شمس عنایت و فضل از افق اراده مشرق و لائح آنچه درباره
المحبوب معمول داشته اند کل لدی العرش مذکور و بطراز قبول فائز اینخادم از حق
سائل ایشان زاد جمیع احوال موفق فرماید حسب الامر باید بحکمت ناظر باشند
و با متمسک خلعت و دائره هم انشاء الله میرسد

اینکه ذکر مرحوم مرفوع جناب میرزا عبد الله علیه بهاء الله و
عنایته را فرموده اند آنچه آنمحبوب ذکر فرموده اند صحیح بوده و هست
قد نزل له من القلم الاعلی ما لا یعادله شیئ من الاشیاء اینفقره هم در ساحت
امنع اقدس اعلی عرض شد هو المتعال المتعالی بسمی القدیر العلیم
ان یا علی الاعلی ان اذکر من صعد الی الافق الاعلی و شرب رحیق الوحی من کأس عطاء ربه مالک الاسماء
و قل لبهاء المشرق من افق سماء رحمة ربک مالک الایجاد علیک بامین اقبلت
الی الوجه اذا رفعت فرائص العباد اشهد انک سمعت النداء اذا ارتفع بین الارض
و السماء و اخیط مولاک اذا اخذت الزلازل قبائل الارض و کانت القلوب
مضطربة من خشیة الله رب الارباب طوبی لاذنک بما سمعت و لعینک
بما رأت و لقلبک بما اقبل و لوجهک بما توجه الی قبلة الآفاق انت الذی ما
منعتک مفتریات العلماء و لا شوکة الاقویاء تمسکت بحبل الامر و استقمت

بذیل عنایة ربک فی یوم فیه نفخ فی الصور و وضع المیزان و ظهر الصراط و برز
ما کان فی قلوب الذین نقضوا میثاق الله بعهده و اعرضوا الی ان افتوا علیه
طوبی لک یا عبد الله و للذین اقبلوا الیک و زاروا وجهک بما نطق به قلمی
الاعلی فی هذا السجن الذی سمی بالاسماء الحسنی و طوبی لمن کر ذکرک و ذکر ما نزل لک
من لدی الله موجدک و خالقک و رازقک معینک و مؤیدک محییک و ممیتک
البهاء علیک و النور علیک و السلام علیک من لدی الله معبودک و محبوبک
مقصودک و مقصود من فی السموات و الارضین انتهی

از قبل هم مخصوص ایشان نازل شد آنچه که در حدیقه کتب الهی مخلد است نبیّنا له
و آنچه در این حین نازل شده شاهد و گواه است لله الحمد رحمت الهی احاطه اش
نمود و عنایتش ستر کرفت ثم نبیّنا له ازحق جل جلاله بخادم فانی سائل
و آمل که جناب ایشان را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است این عبد خدمت ایشان
سلام و تکبیر میرساند همچنین خدمت جناب آقا میرزا محمود علیه بهاء الله
و عنایته و سایر اولیا و دوستان علیهم بهاء الله ازحق جل جلاله میطلبم کل را
از کوثر عالم معانی سرمست فرماید بشانیکه غیر دوست نه بینند و غیر دوست
نجویند جناب مسجون رش علیه بهاء الله که بآن ارض تشریف آوردند
لازال نام عیون بوده و هست مکرر ذکر شان در ساحت اقدس از لسان عظمت
استماع شد انشاء الله مؤید باشند بر آنچه سزاوار است ذکر قمر عیون

وکل بنصرت مأمور ونصرت بجنود است ولکن در این ظهور بحکمت وبیان ناصر امر بوده
وهست وکل بآن مأمورند از حق میطلبیم اصحاب را مؤید فرماید ویکی از اعلام
امرش معین نماید اوست مقتدر وتوانا وعالم ودانا قل الهی الهی
فضلک احاطنی ورحمتک سبقتنی وندائک انقذتنی والهمک اقامنی ونور وجهک
هدانی الی صراطک الاعظم اسئلک یا مالک الوجود وسلطان الغیب والشهود
بان توفقنی علی خدمة امرک بجنود الحکمة والبیان انک انت المقتدر القدیر المنان

حبیب قلب وفؤاد جناب ورقا علیه ٩٩ وذکره ملاحظه نمایند

هوالأقدس العظیم الأمنع الأبهی

الحمد لله الذی حکم للعشاق بالفراق وبخیبتهم المنجذب من فی الآفاق تعالی من ظهر
بهذا الاشراق الذی به اظهر مقام من فی بالمیثاق فی یوم الطلاق انه لهو الذی لا
یذکر بالاقلام ولا یتم ثنائه بالأوراق یا حبیبی لعمر الله قد اشتعل من نار حبک
ارکانی وفی فصالی وتلهب جذواتها فی کل عرق من عروقی کما تلعب انوار الشمس
خلال الأشجار سبحان من اضرم نار حبه فی قلبک وتعالی من القی لیک
ما اخذک عنک وجعلک منجذبا من نفحاته ومرتعشا من فوحاته وسکرانا من کوثر
حبه لعمری قد اخذ کتابک فی قلبی کل ما اخذوه بانبساط فؤادی وانشراح صدری وطمأنینة
حبی لانه کان متضوعا من عرف محبته محبوبنا ومحبوبکم ومحبوب العالمین یشهد
الخادم بانه ما وجد من کتابک الا صرف المحبة والوداد والقیام علی خدمة امر الله
مالک الایجاد اسئل الله ربی بان یستقیم کل حین بحرا من بدایع فضله وجواهر الطافه انه

لهو المقتدر المجیب فلما اخذنی کأس حبکم التی کانت مستورة فی غیاهب
کلماتکم اذا وضعت ما کتبته واخذت ما ارسلتموه الی المقر الأعلی والمقصد
الاقصی فلما حضرت قمت امام الوجه اذا نطق لسان العظمة ما تلک بیمینک
عرضت هذه عریضة ممن قام علی خدمة امرک ونطق بثنائک بین عبادک
الذی حضر تلقاء العرش بامرک وخرج باذنک وعرضت تلقاء الوجه
ما اثنیت به الله رب العالمین ومانادیت به محبوب
العارفین ومانا جیت به مقصود القاصدین فلما انتهی نطق لسان العظمة
مرة اخری واشرقت من سماء الفضل شموس العنایة والشفقة والرحمة والافضال

هذه صورة ما نطق به مالک القدم هوالأقدس العظیم

یا ورقا قد حضر العبد الحاضر وعرض ما فی کتابک انا وجدناه مرآتا حاکیة
عن محبتک محبوب العالم وتوجهک الیه طوبی لک بما تقربت وشربت
وفزت ان ربک لهو المؤمن الامین قد شاهدنا الثناء التی احاطتک فی حب
مولاک ورأینا لهیبها وسمعنا زفیرها تعالی شعلها ونضرتها انه لهو المقتدر
الذی اقرت کینونة القدرة بعجزها عند ظهور قدرته ان ربک لهو الذی یسمع
ویری انه لهو الخبیر ان افرح بما یذکرک المظلوم کما ذکرک من قبل فی الحین
الذی یمشی ویقول قد وجدت عرف حبک وشاهدت خلوصک وخضوعک
اذ کان قلبک متذکرا بذکری ولسانک مثنیا بثنائی الجمیل کذلک شرح
بحر الحیوان لتفرح فی ایام ربک العزیز البدیع ای ورقا

Provided by the Afnan Library

ونتایج فؤاد جناب عزیز الله وروح الله فرموده بودند ذکرشان
درساحت امنع اقدس اعلی عرض شد تلاوت فرمودند آنچه راکه مظهر مبین و
مدل مشعر بر فضل وعنایت ورحمت بوده وخواهد بود ودولوح امنع اقدس مخصوص
ایشان نازل وارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند ذکر اولیا وآقایان آن
ارض را فرموده بودند هریک بعنایت حق تعالی شأنه فائز ذکر کل مذکور
وازقلم امر مسطور عنایت حق بمقامی است که ذکر ووصف ازاظهار قاصر است
مخصوص جمعی الواح نازل ومخصوص جمعی دیگر دریک لوح نازل واین بحفظ
اقرب است باید سواد اخذ شود وبصاحبانش داده شود وآنچه این کرّه
ارسال شد بیش ازآن جائز نه وازبعد الأمر بید الله یفعل ما یشاء ویحکم ما یرید
السلام والبهاء والتکبیر علی حضرتکم وعلی من معکم وعلی الذین فازوا بما لا فاز
به احد قبلهم وعلی کلّ صبّار شکور والحمد لله المقتدر العطوف الغفور

خ ادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۳۰۲

دستخط دیگر آنجنوب مورخه ۲۹ ذی الحجه حین بستن پوسته رسید الحمد لله چشم
روشن مخصوص جناب لاهیرزا محمد علیه بهاء الله که مرقوم داشته بودید یک لوح
امنع اقدس ارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند واینکه درباره اختلافات
بعضی مرقوم داشته بودید درساحت امنع اقدس عرض شد قال جلّ جلاله
ازامثال این امور واعمال شنیعه محزون نباشند زود است که کل راجع شوند
وبرخسران

الی جهی وقام لدی باب عظمتی وسمع ندائی الغیر المنقطع البدیع انشاء الله باید بتمام
ذکر شده از نظرشان نرود بعنایت الهی مطمئن باشند وازحق ذکر
در کل حین بیاشامند وبشطرش ناظر باشند وانشاء الله ذکر وداد واتحاد
از نظر نمیرود وتذکر فیهذا المقام من سمّی بکاظم لیفرح بذکر الله
العلی العظیم طوبی لک ولاخیک الذی استشهد فی سبیل الله رب العالمین
ان انظر ثم اذکر عبدنا الکاظم الذی استشهد فی ارض اقصا بشهادة ناحت
فی مصیبته ذرات الکائنات وعن ورائها الملاء الاعلی واهل مدائن الاسماء
یشهد بذلک ربک الشاهد الخبیر ای کاظم درغایت حق تفکر کن ودر
حمت اوکه عالمیانرا سبقت کرفته است شاهده نما وبکلمه مبارکه کن در کتاب
حادث نازل تدبر کن قال وقوله الحق من کان لله کان الله
له وچون آن نفوس مقدسه درسبیل مالک احدیه از عالم وعالمیان کذشتند
وبکأس شهادت که فی الحقیقه قدح معلی است فائز شدند اینست که قلم علی
درصباح ومساء بذکرشان مشغول وبحرکت شاهده میشود قسم بشمس ملکوت بیان که اکر صریر
قلم اعلی فی الحقیقه باذن واعیه اصغا شود جمیع ناس زینت بیرون خرامند وبلبیک
اللهم لبیک ناطق شوند طوبی لسمع ولقلب ادرک ما جری ولذائقه ذاقت
ما ظهر من عطایا عنایة ربک الغفور الکریم یا کاظم ان اعمل بما امرت وترک
عنایة ربک المهیمنة علی العالمین البهاء علیک وعلی الذین فازوا بالاستقامة
الکبری فی هذا الامر الذی فیه نفخت بجمال الفطرت السماء وانشقت الارض

بضرب العباد ان من شاء استقامته کما خلق الاستقامة انتهی از بیانات
مراتب الطاف وعنایت ظاهره وهویداست دیکر این عبد چه ذکر نماید
وچه معروض دارد اگر جمیع عالم بیان شود نزد کلمه از الوهیت معدوم است
واگر جمیع آفرینش زبان شود وندا نماید نزد ندای یکی از ظهور غرض مفقود
مشاهده میشود ولکن چون ذکر اولیای حق محبوب است مع اقرار
بعجز واعتراف بتقصیر بانکلمات نالایقه زحمت داده ومیدهم

خدمت جناب آقا میرزا حسین بکیر ابلاغ میدارم همچنین
خدمت جناب حاجی کاظم علیه بهاء الله عرض کمینه
میرسانم وآنچه درنامه انجناب ذکر نموده بودند درساحت اقدس عرض شد ومرقوم
ان اعمل ما امرناک به فی سبیل الله رب العالمین انشاء الله منقطعاً عن العالم اندکر سلطان
قدم ومالک امم ناطق باشند البهاء علیک وعلی کل مقبل بصیر دوستان الهی
هریک ملاقات شد ذکر عجز وبیتی از خادم فانی را اظهار دارید خدای احد شاهد است
که نفوس مقبله که از کوثر معانی آشامیده اند ذکرشان در قلب ولسان بوده وخواهد بود
البهاء علیهم الثناء علیهم التکبیر علیهم عرض دیکر مکتوبیکه بجناب
آقا میرزا مصطفی نوشته بودند مخصوص درساحت اقدس معروض داشتند خود او
حال بیننده که جواب معروض دارند یعنی بعکار فرقه اند این عبد مجدداً املا نمود
اخذ نموده تماما من اوله الی آخره تلقاء وجه معروض داشت وکمال عنایت
از مشرق الطاف رحمانی ظاهر ومشرق طوبی لجنابک بما اشرقت علیک

Provided by the Afnan Library

ندایت شنیده شد وکتابت لدی العرش معروض گشت الحمدلله جذوات
نار محبّت الهی ازان مشاهده شد انشاءالله لم یزل ولایزال بذکر دوست
متلذذ باشی وبا سمش بهوشی وبیادش پیارامی وبنجایش مشغول
باشی که شاید انفس بعیده بحبر قرب تقرّب جویند ونفوس کسله بحرارت
کلمه بحبّتی که مقدّس از جهات است تشبّث نمایند بعضی از مقبلین بسبب ظهور
واقعه ارض صاد محزون مشاهده میشوند بلکه خائف و
حال انکه دست قدرت حقّ بعنایات مخصوصه ایشانرا بلند نمود واز سماء رحمت
وسحاب مکرمت امطار نعمت وبرکت برایشان مبذول داشت وقدرت
کامله ایشان را مابین خلق بطراز عزّت مزین فرمود چنانچه لسان مخالصین مقرّبین بذکر
شان ناطق وبمقامی فائز شدند که اعداهم شهادت میدادند بر بلندی مقامشان
ودر آخر ایام بمقام ارفع اعلی که شهادت عظمی باشد فائز گشت واین
مقامیست که لم یزل ولایزال صفیاء واولیای حق طالب وآمل بوده وهستند
مع ذلک بعضی مکدّر ومحروم مشاهده میشوند انشاءالله این کدورات بسبب
محبّت بانشان ظاهر شده اقسم بدریای معانی که اگر مقام خادمی از خدام
ایشان که حال بخدمت مشغولند ظاهر شود جمیع اهل ارض منصعق شوند
طوبی لمن تفکّر فیما وقع لیطّلع بعظمة الأمر وسلطانه وانیمقام که باو فائز
شدند خود ازحق جلّ وعزّ استدعا نمودند وبکمال شوق واشتیاق
طالب وآمل بودند بگوای دوستان در سبیل محبّت محبوب عالمیان
بسیار تحمّل نمودید آنچه قابل دیدن نبود مشاهده نمودید

وآنچه لایق شنیدن نبود شنیدید ودر راه دوست اموری حمل نمودید که فی الحقیقه
اثقل از جبال بود طوبی لظهورکم وعیونکم وآذانکم بما حملت ورأت وسمعت
حال بمقام بلند اعلی ارتقا بدهید وضایع مکنید در هر صورت اینعالم فانی وهرکه
در راه دوست تحت بر اثر موت درآید وهرچه در راه دوست تحت فنا لب تغییر مبتلا
شود ازحق جلّ عزّ در کلّ حین بخواهید شما را حفظ نماید وبصراط امرش مستقیم
بدارد اینقدر بدانید که آنچه در سبیل وحمل نمودید ویا دیدید وشنیدید این را فضل
وعنایت او بوده که بآن مخصوص گشته اید واین نیز کرامتهم شما را در الواح ازل فضل
دیگر او بوده وخواهد بود قد ذُقتم کأس البلاء فی سبیله ان اشربوا حیق الاذی
من کوثر ذکره بالطافه انشاءالله موفق شوید بر خدمت امر وجمیع امم
وصیّت مینمائیم باخلاق مرضیه واعمال حسنه وافعال شائسته پسندیده
الیوم بر هر یک لازم است که بمایر تقرّب به مرالله تمسّک نمایند وتشبّث جویند بکوهین قدر
میگوئیم دیگر بانصاف شما واگذاریم که چه لایق چنین بلوی است از ضعف وذلت
وپریشانی ظاهر محزون مباشید قسم بآفتاب آسمان بی نیازی که عزّت وثروت
وغنا طائف حال شماست وبذکر شما ذاکرند وبجانب شما مایل اگر نظر بحکمت
الهیه ظهور آن در ایامی چند مستور ماند آید آنامیکه هر یک بمثابه شمس ظاهر وباهر گردد
ازحق میخواهیم که ناس بحلاوت بیانات الهی فائز شوند وفی الحقیقه بیانند
البهاء من لدنّا علیک وعلی اخیک وعلی اسمی الذی انفق روحه فی سبیلی
وسکن فی جوار رحمتی انّا نذکرک فی آخر الکتاب یا خاک الذی توجه

Provided by the Afnan Library

شمس لفضل مرّة بعد مرّة وکرّة بعد کرّة تالله لایعادل بکلمة نظهر من لسان العظمة
فی ذکر اولیائه ما خلق فی الغیب والشهود والثناء لهذا المقصود ثم البهاء لهذا
المحبوب والواحیکه خواسته بودید باتفاق جناب آقا محمّد علی ارسال میشود

خ ادم فی ۲۴ رمضان سنه ۹ منه

هوالله تعالی شانه العظمة والکبریاء

ستایش بیقیاس ساحت حضرت بیمثالیرا سزاست که باشراق انوار شمس معانی قلوب
انسانیه رابطراز معارف ربّانیه مزیّن نمود وهیاکل وجودات بشریّه رابنجاحت
معرفت خویش مطرّز ومفتخر فرمود السن عالم ازذکر بدایع غنایاتش عاجز واقلام
امم ازتحریر لطائف الطافش قاصر فضلش آفاقرا احاطه نموده وجودش
جمیع وجودرا فراگرفته اگر شخص انسانی بدیدهٔ بصیرت درترتیب بدایع
خلقت تفکّر نماید ازلطائف غنایات حضرت مقصود درحقّ خود متعجّب
ومتحیّر گردد درحدیث قدسی میفرماید یاابن الانسان خلقت
الأشیاء لاجلک وخلقتک لاجلی لم تفرّ منّی افسوس ودریغ که ازآنچه محبت
آن خلق شده اند محروم مشاهده میشوند وبظنون واوهام خود مشغول
وازاقتباس انوار آفتاب حقیقت ممنوع مانده اند دراین ریع روحانی
که جمیع عالم ازلواقح معارف ربّانی سرسبز وخرّم اشجار وجود انسانی بحرکت
نیامده وخرّم نگشته سبحان الله خلق چنین بانچنین خیر وجود وآسایش

انسان درسر وشهود است بی نبرده اند جمیع این زحمات ومشقّات لاجل وصال
ناس است بخیر باقی وآسایش دائمی وارتقای عباد بعوالم روحانی و
وصولشان بمعارج قدس نورانی ولکن صاحبان اغراض نفسانیه
بر تیه رازدخول حوزه قبول وورود مدینه وصول بازداشته اند ازحقّ جلّ شانه
وعظم احسانه سائل و املیم که حجب بالغه رابقدرت کامله خرق فرماید وجمیع را
بشطر هدایت مشرق علم وحکمت دلالت نماید یاایّها المتوجّه الی شطر اللقاء
واشارب زلال سلسبیل اللّقاء والمنتشب بذیل الوفاء مکتوب
اوّل وثانی آنجنیب متواتر واصل وکمال مسرّت وانبساط دست داد
ولکن آن اوقات بعلّت تواتر اشغال ارسال جواب درعهدهٔ تعویق ماند
این ایّام درنیّت تحریر بود که مکتوب ثالث وارد ومسرّت برمسرّت
افزود پس ازمطالعه تحریرات آنجناب تلقاء وجه حاضر وذکر جناب
معروض لسان مشیّت مخاطبا الیک یابن کلمات عالیات ناطق
قوله جلّ جلاله بسمی مسخّر اللّوح والقلم یاورقا علیک
بهاء الله مالک الأسماء وغایة الله فاطر السّماء وعلی العین والبهاء
الّذی فاز بجذب الله المهیمن القیّوم وقام علی خدمة الأمر وعمل یستفرح به
الأفئدة والقلوب نهرا سما ناس را ازبحر معانی محروم نموده گاهی
الفاظ وصی حجاب گشته هنگامی لفظ مرآت وقتی لفظ نقیب منجیب

Provided by the Afnan Library

وسبقنا فضلک یا مالک الأرض والتموات کیف یذکر العدم اوصاف سلطان القدم وعزتک قد تحیرت فی ذکرک واندهشت من غلبة لطفک وتسابع جودک وعطفک لو اثنیک بدوام الملک والملکوت لا یمکننی ادراک اقل نعمة من نعمک ولا اقدر علی وصف اصغر آلائک وکیف ذکرک وثنائک واوصاف قدرتک وقوتک وشوکتک وجلالک وسطوتک اسئلک ان تقبل منی ما هرتنی به فی کتابک ولا تنظر الی فقری وفاقتی وذلتی بل الی عزک واقتدارک وایدنی علی ما یکرسبقی فی ملکک ویکون سببا لوصولی فی کل الاوقات الی معارج قرب انک انت الجواد الکریم لا الٰه الا انت الفاضل الباذل المعطی العزیز الرحیم

جناب حبیب را وحانی عین قبل ما علیه بهاء الله را باد کا بدیعه منیعه ذاکر وتکبیر شوید و همچنین جناب م ح علیه بهاء الله را نسئل الله ان یؤیدهما ویزقهما خیر الآخرة والاولی انه هو المقتدر علی ما یشاء جناب آقا میرزا محمد علیه بهاء الله را تکبیر ابدیع امنع ذاکر وتکبیر مم فضل وعنایت الهیرا درباره ایشان سائل وامل در ملکوت اول ذکر جناب آقا جلیل علیه بهاء الله مرقوم شده بود کبره من قبلی واذکره بذکر جمیل نسئل الله ان یؤیده ویحفظه ویرزقه ما هو خیر له انه هو المعطوف کریم جمیع دوستانرا باذکار لطیفه ذاکر شوید وبتکبیرات ابدع اعلی تکبیر البهاء والثناء علیک وعلیهم اجمعین چون اشغال لازمه متواتر بود بنحو اد دوستی از دوستان

ارسال شد ۲۰۲ متابعه شد

ان تطق

الناطق بثنا الله علی افنان ودوحة الوفا جناب الورقا علیه بهاء الله الأبهی

ملاحظه بالنظر الأنور

١٥٢

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

الحمد لله الذی تفرد بالکبریاء وتوحد بالآلاء الذی جعله سلطان الأسماء قد خلق الأشیاء بالکلمة العلیا وانطقهم بثنائه فی ملکوت الأنشاء وظهر الکلمة تارة علی هیئة المیزان واخری علی شکل بحر تقذف منه لئالی العرفان ومرة ظهر علی صورة الصراط وطورا علی هیکل التصور اذا نفخ فیه وانصعق من فی التموات والأرض الا من شاء وارادانه لهو المقتدر علی العباد والظاهر فی المبدء والمآب لا الٰه الا هو مالک الایجاد واصلی واسلم واکبر علی اول من جعله الله ثمرا لسماء علمه وفلکا لبحر ارادته ونورا من انواره وجهه وعلی الذین تقربوا الیه بقلوب نورا وو وجوه بیضاء واحدقهم جذب الظهور علی شأن طافوا حول البلاء وتوجهوا فی سبیله الی البأساء والضراء اولئک منعهم عواطف المخلصین ولا زاجر المشرکین ولا نعاق الغافلین قد نصروا امر الله بقلوبهم وعیونهم وآذانهم وألسنهم وایادیهم وارجلهم یصلین علیهم الملاء الأعلی واهل الفردوس فی کل صباح ومساء والذین سکنوا عن ورآء قلزم الکبریاء فی تعالی موجدهم وتعالی خالقهم وتعالی مؤیدهم وتعالی رازقهم الذی خلقهم بارادة من عنده انه لهو الفرد المقتدر العلیم الحکیم یا حبیب قد کنت راقدا اذ یقظنی رسول ربی فلما انتبهت قال ایک مقصود العالم

ومالك القدم بالحضور اذا توجهت وقصدت المقام الى ان حضرت
تلقاء وجه مالك الانام وتكلم لسان العظمة بما اراد اذا اشرقت شمس الاذن
بالرجوع فرجعت قاصداً منزلي فلما دخلت وجدت كتاباً فلما فتحت
علم الله وجدت عرف خلوصكم لله ربنا وربكم فلما قرئت اخذني جذب
حبكم على شأن لا اقدر ان اذكره كأني من كل كلمة من كلماتكم وكل حرف
من حروف كتابكم قرئت كتاباً في حبكم مقصود العالم وانقطاعكم عما دونه
وقيامكم على ذكره وثنائه واقتصاركم امورهم في تبليغ امره طوبى لكم و
نعيماً لكم وعزاً لكم وروحاً لكم ليكبر الخادم هذه الكلمة بدوام
الملك والملكوت لينبغي بما وجد قلبكم اوعية محبة الله ولسانكم مطلع
ثنائه الأحلى واذنكم فارغة لاصغاء ندائه الأعلى اسئله تعالى بان يثبتكم في
كل حين بشعلة تزداد بها حرارة محبة الله فيما سواه انه لهو السامع القريب المجيب
في الحقيقة ايتخادم فاني اذ ذكرت ثنائي آن حبيب روحاني بثنائي خود امر سرور مشاهده
نمود كه عرض وجهاي آن ممكنات ودر شبهاي تمام آن تلقاء حضور عرض
شد اذاً ماج بحر العناية ونطق لسان الغلمة بما لا يحصيه الا نفسه وفي
آخر البيان قال عز كبريائه يا عبد الحاضر انه اشتعل بنار
محبة الله ونطق بثنائه بين عباده ويبقى حين عنايته وكوثر فضله من اراد
التقرب والتوجه الى الله المهيمن القيوم انا نؤيده فضلاً من عندنا ونجذب
له ما يفرح به فؤاده ان ربه الرحمن لهو المقتدر على ما يشاء بكلمة من عنده

انه لهو المهيمن على ما كان ويكون يا ايها المتوجه الى افقي والطائر في هوائي
ان استمع ندائي طوراً في قصري واخرى من سجني ومرة من بستان ربك مالك
الوجود قد حضر العبد الحاضر بكتابك وعرض تلقاء العرش متضوع به عرف حبي
المحبوب طوبى لك لاياك الذي سكن في جوار رحمتي ان افضل بيد الله
يخص من يشاء بما من عنده انه لهو الحق علام الغيوب كبر من قبلي على وجوه احبائي
الذين منعتهم الشدة والرخاء عن ذكر مقامي المحمود قل يا قوم ان تحجبكم الدنيا عن مالك
الاسماء فانظروا ثم اذكروا القرون الاولى اين العطاء والاثر آء والعلماء
واين الجبابرة والفراعنة والقياصرة والاكاسرة اين آثارهم المرئية واين
قصورهم العالية واين بيوتهم المزخرفة واين لباسهم المعروشة واين
فرشهم المبسوطة واين اعراشهم المستوية واين جنودهم المجندة واين
قاصراتهم المزينة واين اثوابهم المنقوشة واين اشيائهم الثمينة واين
اكاليلهم المرصعة واين مكانهم المحصنة ومعاقلهم المرفوعة واين خزائنهم المشهودة وكنوزهم
المستورة واين قبائلهم الباسلة وجيوشهم المصفوفة واين الافراد والاوتاد
والرجال والابطال واين من كان بحر الظلم فلكا ولهو آء الغرور فلكا واين
من لو يعطى له ما في الارض من دفائنها وخزائنها ولخازنها والآلائها ليقول هل من مزيد
كلهم قد رجعوا الى التراب بحسرة وندامة ما اطلع بها الا الله رب العالمين
قل يا احبائي قوموا على ذكري وثنائي وتمسكوا بالحكمة التي نزلت في كتابي

یا مقصود العالم ولک البهآء یا معبود المقربین آنا نوصیه بالحکمة ونبشره بفضلی و عنایتی وذکری الجمیل البهآء علیه وعلی من معه وعلی الذین اعترفوا وشهدوا بما شهد الله قبل السموات والأرضین الحمد لله رب العالمین انتهی

انشآء الله بحر عنایت آنهیز از معین کلمات عالیات پاشامند وطلعات مخدرات معانی زاکه در قصور حروفات مالک اسمآء وصفات مستور است ادراک نمایند فی الحقیقه فضل بمقامی رسیده که قلم ولسان از توصیف تحریرش عاجز وقاصرات نسئله تعالی بقدرته وسلطانه بان یقبل منا مایظهر منا فی ایامه انه لهو السامع المجیب

عرض انیخادم انکه از قول این فانی خدمت آقایان آن ارض که بانوار ایقان منورند وبطراز عرفان مزین نکبتر بیع منیع برسانید از حق میطلبم جمیع از نفحات ایام جود قسمت عنایت فرماید وازبحر اعظم محروم ننماید انه لهو المقتدر العزیز العلیم

اینکه عرض شده الواح منزله مخصوص نفوس مذکوره ارسال شد دراین مرتبه تاخیر رفت چه که ارسال الواح کلیه در کرّه واحده منافی حکمت است انشآء الله از بعد ارسال میشود ودیگر در ذکر سیان آنجناب این کلمه را بصاد نوشته واعراب نموده اند ولکن نظر بانکه این اسم از اسامی قرای ایران است ودر لسان قدیم هشت حرف که از جمله آن صاد است نبوده لذا این عبد سین نوشته اگرچه آنچه در عرف ناس متداول است باید عمل نمود چه که گفته اند الغلط المشهور خیر من الصحیح المهجور

اینکه در ذکر حد با مر قوم فرموده بودند درباب فقراتی از مصدر امر در جواب مکتوب جناب ملا ابوالحسن علیه بهآء الله نوشته شد حسب الأمر انکه همانرا بآنجناب نوشته ارسال دارم تمت

هذا صورة ما کتب بجناب ابی الحسن علیه

اینکه درباره موصل نوشته بودید فرمودند الی انکه بشارت وبشر الصابرین بعد از کلمه مبارکه ولنبلونکم ملقب میشدند اگرچه دراین سنه قحط اکثر بلاد را فرا گرفته ولکن امتحان اینکونه امور ونشر آن در هر حال باید باذن واقع شود انه علم العباد ما منهم انه لهو الفرد العلیم الحکیم انتهی

وهر نفسی بکمال شوق ومیل اراده کند حقوق الله را ادا نماید باید بامثال آنجناب ومعتمدین بدهد وقبض اخذ نماید تا آنچه واقع میشود باذن الله واقع شود انه لهو المعلم الحکیم

مطلب دیگر مرکب خوب مخصوص تحریر الواح کتب وجود آن کم ولزوم آن بسیار لذا اگر بصفائی که عرض میشود ممکن شود قدری ارسال فرمائید بسیار محبوب است آنچه مرکب تا حال از آن ارض ارسال داشته اند یا برّاق چسبنده بوده ویا سیاه تیره این دو صفت بجهة نوشتن الواح ابداً محبوب نبوده وینیت وبعضی هم مایل بزرد بوده که پرطاوسی مصطلح آنهم مرغوب ینیت مرکبی که مرغوب ومطلوب است باجریان ودر غایت سیاهی برّاق که چند آشته باشد وبعضی هم مثل ذهب که بر روی ورق صیقل داده میشود صاف است آنهم محبوب ینیت برآمدهٔ آن محبوب است باید ابداً در لون مایل به زردی وقرمزی نباشد تمت

محبوب مکرّم جناب ورقا علیه بهآء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

من قبل هذه مرة اخری فضلاً من لدنّا وانا الفضّال الکریم کم من عالم منعته
العلوم عن سلطان المعلوم وکم من عارف اذا اتی المعروف اعرض عنه
واعترض علی الله العلیم الخبیر طوبی لکم بما خرقتم الحجاب الاکبر وکسرتم الاصنام
الاوهام باسم ربکم المقتدر القدیر قل یا معشر العلماء تالله قد ظهر بحر العلم و
یا معشر الفقر فتالله قد اتی المعروف بسلطان مبین دعوا ما عندکم من الظنون
والاوهام ثم سرعوا الی الافق الذی نطق فیه لسان العظمة الملک لله الفرد الواحد العزیز الحمید
بل الظنون تضعکم لو انتم تعلمون وبل الاوهام تغنیکم لو انتم تشعرون یا معشر العلماء ان قابلوا الی الافق الذی
فی السموات والارضین ثم اخرقوا باسم مالک الاسماء حجباتکم وسبحاتکم التی منعتکم عن النظر الی افق المنیر
یا احبائی ان احمدوا ربکم الرحمن ثم اشکروه بما ایدکم علی عرفان مشرق آیاته
ومخزن اسراره اذ غفل عنه اکثر العباد وکذلک یذکرکم الله ونخبرکم بما ینفعکم انه لهو الغفور
الکریم تمسکوا بحبل الامر علی شأن لا یمنعکم ضوضاء العالم ولا تحجبکم ثارات
المغلین الذین نبذوا کتاب الله عن ورآء ظهورهم واخذوا اماموا به من لدن کل جاهل
مریب آنا نکبر من هذا المقام علیکم لتفرحوا بتکبیر الله وذکره انه یهدی
من یشاء الی صراطه المستقیم خذوا کتاب الله بقوة ثم اعملوا بما نزل فیه
من لدن حاکم علیم قولوا لک الشکر یا مالک الاسماء ولک البهاء
یا سلطان الآخرة والاولی نسئلک بالاسم الذی جعلته مظلع اسمائک
بان تجعلنا من الذین استقاموا علی حبک بشئونات حبک ثم اجعلنا

ایادی عطائک علی شأن منعتهم الترخارف عن التوجه الیک ولا البلایا عن النظر
الی افقک ای رب نحن الفقراء علی بابک نسئلک بان تحتبنا
من قبلک الاعلی ما ینبغی بجودک وکرمک والطافک انک انت
المقتدر المتعالی الغفور الرحیم انتهی

انچه درمکتوب المحبوب مرقوم بود جمیع بساحت اقدس عرض شد وجواب عنایت فرمودند
روح من فی العالمین لعنایته الفداء روح من فی الملکوت لفضله الفداء ودائره
هیکل که خواسته بودند عرض شد شمس افق ازاق رحمت رحمانی مشرق انشاء الله
این عبد هر وقت فرصت یافت نوشته ارسال میشود ودوائر اخری هم انشاء الله
از بعد ارسال میشود ودرباره نفوس مذکوره مخصوص یک از سماء فضل مقصود
عالمیان لوح منع اقدس نازل ارسال شد ولکن بعضی بخطا اینخادم فانی است
که از اصل تنزیل نقل نموده چه که در این ایام حضرت غصن اکبر روحی وذاتی و
کینونتی لتراب قدومه الفداء در اینجا تشریف ندارند در اینحین که خادم
مشغول تحریر بود بنده وه علیا واقی علی حضار شد فلما حضرت قال عز کبریائه
انا نخبر ان نذکر حرف العین علیه بهجتی لیفرح بذکر الله رب العالمین
انتهی ذکرناه من قبل بایات تنوعت منها رائحة البیان فی الامکان انه لهو
المقتدر العلیم الحکیم انا کتبناله من القلم الاعلی ما ینفعه فی کل عالم من عوالم ربک بتبشیر
لعمری لو نظر له ما ستر عنه لیطیر باجنحة الاشتیاق وینادی فی الآفاق لک الحمد

مجتمع بودید وجناب حاجی آقا محمد خواهش نمودند که عریضه‌ئی از لسان اهل مجلس بساحت امنع اقدس ارفع ابهی معرض شود این تفصیل در ساحت اقدس عرض شد ومناجات المحبوب هم تلقاء وجه معروض گشت هذا ما نطق به المقصود فی الجواب

قال عزّ کبریائه یا ورقا انّا سمعنا ذلک مرّة بعد مرّة وعرفنا ما نجیت به الی ربّ العرش العظیم وجنابک کرّة بعد کرّة وذکر الّذین کانت اسمائهم فی کتابک فضلاً من عندنا انّه یجب ان یذکر من ذکره ویرید من اراده انّ ربّک لهو العالم الخبیر ذکر احبّائی من قبلی وکبّر علی وجوههم باسمی المفرّح العزیز البدیع الیوم باید جمیع بطراز استقامت مزین باشند چه که شیاطین بکمین بوده وهستند ونیقین مرتفع شده وخواهد شد از قبل این جناب از قلم مختار جاری ونازل طوبی للعارفین قل یا احبّاء الرّحمن ان تسمعوا نداء الله انّه ینادیکم ویوصیکم بالاستقامة الکبری وبما یرتفع به امره المحکم المتین ان یأخذکم احد بکتاب السّجین واوراق الرّقوم دعوها عن ورائکم مستقیمین علی هذا الامر الّذی به اضطربت افئدة العلیاء وزلّت اقدام من علی الأرض الّا من شاء الله المقتدر القدیر انّا نذکر فی هذا المقام صاحب البیت الّذی فیه ارتفع ذکر الله بین المقرّبین من القوم ان یا محمّد قد اقبل الیک وجه القدم من هذا الأفق الأعلی المقام الّذی فیه استقرّ عرش مالک الأسماء ویذکرک بما تتجذب به العقول ان افرح بذکری ایّاک وقل لک الحمد یا مالک الأسماء ولک الثّناء یا فاطر السّماء بما ذکرتنی فی ایّامک الّتی فیها ارتفع ذکرک بین الأمم وظهرت لی ما تجذب عنه الأفئدة اشهد انّک انت المقتدر

علی

علی ما تشاء لا اله الّا انت الحقّ علّام الغیوب وذکر النّبیل الّذی دار البلاد وطاف الدّیار باسمی وختار الغربة الحبّی انّه قد یسمّی بمحمّد فی کتاب الله العزیز الودود اشهد انّه نبذ ما عند النّاس واخذ ما امر به من لدی الله مالک الوجود وحمل فی الله ما لا اطّلع به احد فی الأرض کذلک یذکره المظلوم لیکون ذخرًا له بدوام الملک والملکوت طوبی لک ونعیما لک بما صبرت ونسئله بان یؤیّدک علی النّبیل لهذا الیوم الّذی تزیّن بذکره التّوراة والانجیل والزّبور یا نبیل قبل ان تسمع النّداء عن ورائک فلمّا رجع الکبریاء انّه لا اله الّا انا العزیز الوهّاب هذا یوم فیه استقرّ العرش علی الماء وتزیّنت سماء العلم بنیّر اسمی العزیز العلّام طوبی لقوّی تمسّک بعروة غنایة ربّه ولناطق نطق بذکر الله مالک الأنام کذلک نطق لعظمة ان افرح وقل لک الحمد یا منزل الآیات ولک الثّناء یا من فی قبضتک ملکوت الأرضین والسّمٰوات ایّاک نسئل بان تؤیّد احبّاءک علی ما یقرّبهم الیک ویرفعهم لدی العرش ویجعلهم من الّذین ما منعتهم الأحجاب عمّا عند الله ولا الأسباب قد سمعنا ذکرک ذکرناک بهذا الذّکر العظیم انّ الّذی یذکرک انّه یسمّی فی التّوراة بیهوه وفی الانجیل بروح الحقّ وفی الفرقان بالنّبإ العظیم لعمری انّه ما اراد من الکتب الّا کتاب نفسی من لدن ابیان الّا ظهوری وذکری بالحکیم طوبی لمن وجد عرف الله فی ایّامه وطوبی لمن تشبّث بذیله المنیر بل لسمع احد آیات ربّه وبل من نفس تحدّث بذکره بین ربّها النّاطق البصیر کذلک زیّنا بحر العرفان بفلک البیان وسمآء الایقان بنیّر اسمی العزیز یا محمّد قبل لو یعیف قد توجّه القلم الأعلی الیک من هذا المقام الأقدس الأعظم العزیز المنیع قد فرت بمالم یفز به احد لو ینفق کنوز الأرض

١٥٢

بسم ربنا الاعظم الاقدس العلي الابهى

الحمد لله الذي سخر من في الانشآء بنغمات قلمه الاعلى وبه نفخ في الصور وانصعق من في الارض والسمآء الا من شآء الله مالك الاسمآء انه لهو الذي به ظهر السر المستور والرمز المرموز والاسم المكنون الذي به ظهر الفزع الاكبر من البشر وبرز امر مستتر اقرب من لمح البصر طوبى لمن نبذ ما عند الناس واخذ ما امر به من لدن مالك القدر الذي به تزين المنظر الاكبر وظهر الفرح الاعظم بين الامم وصلى وسلم على الذين فازوا بالاستقامة الكبرى على هذا الامر الذي به اضطربت افئدة اولى النهى اولئك عباد ما منعتهم الاهوآء عن مالك الاسمآء قاموا على شان تحيرت منهم الافئدة والعقول سبحانك يا من بايمانك خضعت الاعناق في الآفاق اسئلك بموطئ قدميك في ديارك وعرف قميصك في بلادك وبجلاوة بيانك بين خلقك بان تؤيد حبيتك على نصرة امرك حفظهم عن شر اعدآئك انك انت المقتدر الذي لا تعجزك ظهورات العالم ولا تضعفك شئونات الامم لم تزل كنت قويا بقدرتك ومريدا بارادتك لا تفعل ما تشآء وتحكم ما تريد وانت المعطي الكريم ولعبدك قد سمع نداء صوت احتجته طير بيانك على افنان دوحة كلمانك وانها كانت مغردة بثنآء الله محبوبي ومحبوبك ومقصودي ومقصودك ومقصود من في السموات والارض فلما سمعت ووجدت وعرفت حضرت وعرضت فيما قام انقطع عنه ذكري واشارتي قد شهد بذلك لقطة البيان من قبل بقوله تعالى وقد كتبت جوهرة في ذكره وهو انه

لا يستشار بما شارتي ولا بما ذكر في البيان ان الذي كان مقدسا عن اشارة النقطة وعما نزل في البيان كيف يوصف بوصفي ونعت بنعتي ويعرف بمقاله التي تحكي عن حد وجودي ومقامي سبحانك يا معبودي ومقصودي وغاية امالي اسئلك بلوحك المحفوظ وعلمك المستور بان تغفر لي وترحمني وتكفر عني جرايراتي ايرب انا المذنب وانت الغفور وانا العاصي وانت العطوف الكريم فلما عرضت ما في كتابك اذا توجه الي وجه القدم ونطق بما فاح عرف البيان في العالم قال جل كبريآئه يا ورقا ان افرح بما اسمعناك حفيف سدرة العرفان وخرير ماء الحيوان وصرير قلم الرحمن وصفير طير المعاني من هذا الهوآء المقدس المنزه الخفيف اللطيف العزيز المنيع انا ذكرناك من قبل قبل القبل ونذكرك في هذا الحين ثم الذين ذكرت اسمآئهم ان ربك لهو المجيب المحصي العليم انا قد شاهدنا وانا البصير انا قد عرفنا وانا الخبير انا فصلنا لك الذكر وانا الكريم انا صرفنا الآيات وانا القدير انا اظهرنا البينات وانا القوي الامين لا يعجزنا زمام الرجال ولا موآء الثنآء ان ربك ينادي بين خلقه ويقول لو ان الذئب يعوي ويصول بظلم مبين كبر من قبلي احبائي الذين نبذوا سوائي وقاموا على خدمة امري ونطقوا بثنائي اولئك عباد يصلي عليهم الملاء الاعلى واهل الجنة العليا وعن ورائهم سان العظمة في هذا المقام الكريم لعمر الله قد قدر لهم ما تحير عن ذكره الاقلام تشهد بذلك من عنده لوح حفيظ طوبى لبيت فيه اذا تضع ذكري وتشرف باحبائي الذين اقبلوا الى بحر علمي وسمآء حكمتي وشمس عناياتي التي سبقت العالمين انتهى عرض ميشود اينكه مرقوم داشته بوديد كه در نبذ جناب حاجي آقا محمد و جناب آقا ميرزا علي نقي عليهما ٩٩ باجملي از دوستان الهي

Provided by the Afnan Library

ندارند ونفوسی هم که فی الجمله عارف شده اند واز بحر عرفان نوشیده اند
آن نفوس هم بآنچه سزاوار یوم الهی است قیام ننموده اند الا من شاء ربّک
در اهل بیان ملاحظه فرمائید باانکه خود را از اعلی الخلق میشمرند چندین مرتبه از بیار
مذاهب پست تر مشاهده میشوند بعضی بتعلقات استدلال کرده اند واز
مالک آن محروم شده اند ببیان تمسک جسته اند واز مقصود منزل بیان
ممنوع مع انکه بقطه بیان روح ماسواه فداه در باب خامس عشر از واحد ثالث میفرماید
قوله جلّ عزّ چه کسی عالم بظهور ینیت غیر الله هر وقت شود باید کل تصدیق
بنقطه حقیقت نمایند وشکر الهی بجا آورند وهمچنین میفرماید جمیع بیان بمثابه
خاتم است در انگشت مبارک او ودر مقامی میفرماید جمیع بیان ورقه ایست
از اوراق جنّت او مع ذلک این قوم جاهل بوهم صرف اکتفا نموده اند واز مطلع
یقین محجوب مانده اند خضوع وخشوع وفنا ونیستی نقطه بیان در جمیع بیان واضح ومشهود است
میفرماید ومنزه است از انیکه بعرفان من یا بآنچه در بیان است معروف شود
در اینکلمه مبارکه که از مطلع بیان نقطه بیان روح من فی الامکان فداه ظاهر شده
تفکر فرمائید واین همان کلمه ایست که این فانی بمناسبتی در اوّل خطبه ذکر
کرده واین کلمه مبارکه جوهر کل بیان است بشهادت خود نقطه قوله جلّ
وقد کتبت جوهره فی ذکره وهو انه لا یستشار بما شارتی ولا بما نزل فی البیان
بلی وعزّته تلک الکلمه عند الله اکبر عن عبادة من علی الارض از جوهر

کلّ العباد نیستی انی انا الله فاعلمنی قد عرفت الله فاعرف من یظهره الله فانه اجلّ واعلی
من ان یکون معروفا بدونه او مستشیرا باشارة خلقه وانی انا اوّل عبد قد امنت به
وبآیاته واخذت من ابکار حدائق جنّته عرفانه حدائق کلماته بلی وعزّته هو الحقّ
لا اله الا هو کلّ به مؤمنون انتهی وهمچنین میفرماید قوله جلّ عزّ
ثمّ اعلم انّ فی ذلک الیوم لم یکن معروفا غیر الله ولا معبودا الا ایّاه ولا موصوفا
سواه ولا محبوبا بادونه ولا مقصودا غیره انتهی واین فقره مبارکه
مطابق است با انچه در ذکر اینظهور اعظم در کتب قبل نازل شده مع ذلک این هیکل عالم
که خود را ببیان نسبت میدهند اراده نموده اند سراج آنهیرا بباد ریاح منتنه کذب خاموش
نمایند افّ لهم ولوائهم سبحان الله این قوم غافل استدلال مینمایند
بموهومات قبل وبعد هزار جیل ومکرر تشبث نموده اند که شاید نفسی را از صراط
مستقیم منع نمایند ایکاش در آنچه دعوی میکنند صادق باشند
از جمله میرزا احمد کرمانی چند عریضه از اوباحت اقدس رسیده وبعد که بنای بدبختی
گوئی گذاشت چون مقبول نیفتاد باعراض قیام نمود وبعد از چندی
عرایض متعدده که مشحون بتوبه واستغفار بود از او ورسید بعضی
توسط نمودند مع ذلک مجدّدا در این ایام بنفاق قیام نمود ومطلع نفاق
پیوست در مدینه کبیر بوده از قرار مسموع نظر باعمال شنیعه

Provided by the Afnan Library

كاتبها في سبيل الله الملك العلي العظيم ان احفظ لنا لي العرفان في اوعية قلبك
باسمي القوي القدير طوبى لك بما توجهت واقبلت سمعت ندآء الله رب
العالمين كن مستقيما على حب مولاك على شأن لا تزلك اشارات المعرضين
يا غلام ان ذكرا كنت حاضرا لدى العرش سمعت ما تكلم به لسان العظمة
في مقامه المحمود ان اشكر الله بما ايدك ووفقك على هذا الامر الذي اذا ظهر نطقت
الاشياء الملك لله مالك الغيب والشهود طوبى لنفس نبذت ما عندها وتحركت
بارادة الله مالك الملوك آنا نذكر لك الى الاعلى الاعلى ونوصيهم بالعمل بما نزل في لوحي
المحفوظ البهآء عليك وعلى بيك وعلى الذين شربوا من البحر الاعظم باسمي العزيز المحبوب
يا مهدي ان استمع ندآئي انه ارتفع من مقر سجني ليجذبك الى ندآء الى مقام لا تحزنك
شئونات الدنيا ولا تحجبك حجبات الغافلين طوبى لك ولابيك
قد شهد له القلم الاعلى باقباله وخضوعه اذا عرض عن الوجه اكثر العباد كذلك ذكرناك
فضلا من عندنا لتكون من الشاكرين يا علي قبل عكر ان اشهد بما شهد الله
قبل خلق الاشياء انه لا اله الا انا الغفور الرحيم لعمر الله سوف تفنى الدنيا وما
فيها من الملوك والمملوك والغني والصعلوك ويبقى لك ما نزل من قلمي الاعلى
في هذا المقام الكريم ان افرح بذكري اياك ثم اشكر ربك بما انزل لك
تا نشرح به صدور المقربين تمسك بحبل الفضل وتشبث باذيال رحمة ربك
وقل سبحانك يا سلطان العالم والظاهر بالاسم الاعظم بان تكتب لي كتبته
لامنائك الذين منعتهم زخارف الدنيا عن النظر الى افقك ايرب انت الكريم وانا

القائم لدى باب جودك اسئلك بان لا تخيبني عما عندك انك انت الله رب
العرش العظيم آنا نذكر في هذا المقام من سمي بيوسف الذي اقبل الى وجهي
وآمن بآياتي وفاز بعرفاني اذ اعرض عني اكثر خلقي كذلك يذكر الله من اراده
في يوم فيه اعرض عنه كل جبار عنيد قد ذكر اسمك ذكرناك في هذا اللوح الذي لا يعادله
شيئ في الارض يشهد بذلك ربك الخبير لا تحزنكم اشارات القوم ولا اعراض
الذين اعرضوا عن صراطي المستقيم سوف يأخذهم الله عدلا من عنده ويرفع
اسمآء الذين آمنوا به اذا تي بسلطان من عنده انا نصيكم بالاستقامة الكبرى وبما
انزله الله في كتابه العظيم سوف يطوى بساط الارض ومن عليها ويبقى الملك لله
رب العالمين يا ايها الطائر في هوائي بلغ آيات ربك انها تقربهم
الى الفردوس الخبير وتؤيدهم على ما كانوا عليه وتقيم كوثر البيان باسمي البديع
كذلك هطلت الامطار وماجت البحار باذن ربك القدير آنا نذكر عبادنا واحبائنا
الذين ما ذكرت اسمآئهم في كتابك وبشرتهم بفضل الله ورحمته وننجز على وجوههم من هذا
السجن العظيم فاسئل الله بان يوفقهم ويؤيدهم على ما يحب ويرضى ويجعلهم من السخنين
وندكر امائي اللآئي آمن بالله وآياته وشرب رحيق الوحي من ايادي عطائه ان ربك لهو
الغفور الرحيم انتهى الحمد لله جناب آقاي آقا در آن ارض بآيات بديعه منيعه
الهيه فائز شدند قدر اين نعمت عظمى را بدانند اگر كشف حجاب شود و مقام
ظاهر گردد كل ساجد شوند و جميع من على الارض در ظل كلمه واحده
داخل گردند يا محبوب فؤادى اگر اهل ارض كه غافلند و جبار جاهل

منظر اکبر ناطق ایمراتب بهم بساحت امنع اقدس اعز ابهی عرض شد و این
کلمات عالیات از سماء مشیت نازل قوله عز کبریائه شهد الله انه
لا اله هو والذی استوی علی عرش السجن انه لهو الذی شهدت له کتب
العالم و قصد شطره رسل الامم و انه لهو الذی ظهر به کل سر مصون و کل امر حکیم
انه یذکر العابدین و الباء و یبشره بفضل الله و رحمته لیفرح و یکون من الشاکرین انا
ارد ناه و ذکرنا بنیته الذی فیه ارتفع ذکر الله العلی العظیم یا ورقا امریکه از برای
او بدوام ملک و ملکوت الهی باقی خواهد ماند اظهار عنایتی است که از قلم اعلی
درباره او جاری شده و در صحیفه حمرا ثبت گشت انشاء الله بحفظ آن
مؤید شود عالم از شئونات مکدره دنیا تیره نموده و از طراوت
وصفا و لطافت منع کرده انشاء الله بعنایت حق فائز شوند و بجبل استقامت
متمسک بشره من قبلی و ذکره بما ینبغی لایام ربک العلیم الخبیر البهاء
علیه و علی اهله من لدن غفور کریم انا نذکر فی هذا المقام من سمی بالالف
و الحا الذی آمن بالله المهیمن القیوم انه ممن اقبل الی الافق الاعلی و اجاب مولاه
اذا رتفع النداء من مقامه الکریم قد زینا رائسه بالکلیل الایمان و قلبه بطراز
العرفان ان ربه الرحمن لهو العزیز الرحیم انا نوصیک بالاستقامة
الکبری فیما الامر الذی به زلت اقدام الوری لدین نبذوا میثاق الله
عن ورائهم و اخذوا اماما فرواله من لدن عالم بلید ان اعمل بما امرناک
فی الکتاب و قل لک الحمد یا من عرفتنی مطلع آیاتک و مخزن اسرارک

و الهامک بان توفقنی علی ما تحب و ترضی لیومک العزیز البدیع انا نوصیک و الذین آمنوا
بتقوی الله العلیم الحکیم قد حضر لدی الوجه کتابک و کان فیه ذکر احبائی
انا ذکرناک و ایاهم فضلا من عندنا و ارسلناه الیک بعد الذی سمی بمحمد قبل علی
اذا فرت و زرت قل لک الحمد یا ایها المظلوم الغریب ان الجلیل
یذکر عبده الخلیل الذی سمع و اجاب مولاه القدیم انت الذی اقبلت
الی البحر الاعظم بعد اعراض الامم و شربت رحیق المختوم باسمی القوی الامین
قل جاء الرحمن فی البلدان تالله الحق ان الرحیق هو حبی و مودته
کلما تاتی طوبی لمن تقرب و شرب منه بذکری الجمیل یا خلیل ان افرح بهذا الذکر
الاعظم انه لا تعادله کنوز العالم و تشهد بذلک مالک القدم فی هذا المقام العظیم نهنا
مقام فیه تهلل کل نبی و طاف کل رسول و تصدع کل مقصود و نزل کل روح
امین طوبی لسمع سمع ندائی و لنفس قامت علی خدمة امر ربها المقتدر القدیر
انتهی و در مقام دیگر ذکر فرموده بودید که در محل قامیرزا غلام علی
ابن جناب آقا یوسف علیهم بهاء الله جمعی از دوستان الهی
حاضر شدند و بذکر دوست ناطق این تفضیل هم در پیشگاه حضور عرض شد ذکر
جناب آقا میرزا غلام علی و جناب آقا یوسف و بعضی دیگر در تعداد
نفوس مطمئنه مجتمعه در بیت جناب حاجی آقا محمد علیه علیهم بهاء الله
شده و مخصوص سایرین در اینمقام از ملکوت مشیت نازل اگر نفسی در فضل

واقوال مختلفه از آن محل هم طرد شد باری چون او امثال او یافت میشوند
لذا این بیانات ذکر شد تا دوستان را مطلع نماید که شاید بر حق
استقامت فائز شوند و از امثال این نفوس موهومه ممنوع نگردند
انّه یهدی من یشآء الی صراط المستقیم در کتاب اقدس این آیهٔ
مبارکه نازل قوله جلّ کبریائه ان یا ارض الکاف والرّاء انّا
نراک علی ما لا یحبّه الله وتری منک ما لا اطّلع به احد الّا الله العلیم الخبیر
ونجد یا ارض منک فی سرّ السرّ عند ما علم کلّ شیئ فی لوح مبین انتهی
واین آیهٔ مبارکه در کتاب اقدس وقتی نازل شد که اسم احمد هم در ظاهر
مذکور نبود یسئل الخادم ربّه بان یحفظ عباده الضعفآء عن هؤلآء انّه لهو المقتدر
القدیر این نفس بعید بسیار متلوّن دیده میشود گاهی تائب و مستغفر
وگاهی خائن و ملحد ولکن این روزها برنگ دیگر درآمده با منافق متّفق
و با موافق اظهار وفاق مینماید الا لعنة الله علی القوم الکاذبین
یا حبیب فؤادی آیا امثال این نفوس تغییرات واختلافات وانقلابات دنیا مطّلع
نشده اند و یا نمی بینند چگونه میشود انسان مع انکه در کلّ احیان از کلّ شیآء ندای فنا
اصغا مینماید و آثار زوال مشاهده میکند باز غفلت مینماید و بامورات نالایقه مشغول
میگردد و باعمالیکه ضرّش الی الأبد باقی و پاینده است عامل میشود نداند چه قدر است
جمیع اشیا مع انکه با کمال صمت و سکوت مشاهده میشوند ولکن اهل سمع

حقیقی ندای ایشان را بنفس تغییر و تبدیل خود متذکر مینماید و پند میدهد صبح را
ظهور و طلوع و اشراق است و شام را غروب و افول از جمیع جهات
ندا مرتفع ولکن آذان واعیه غیر موجود و در هر محل و مکان آثار الهیّه موجود ولکن
بصر مفقود از حق بصد هزار لسان سائلم و عرض مینمایم عباد خود را مؤیّد فرماید
بر آنچه که خیر ایشان در اوست قسم به نیّر اعظم که اگر فی الجمله تخلیه نمایند و تفکّر کنند
کلّ خود را از دریاهای ظنون و اوهام نجات داده بخرگاه دوست یکتا کشانند سخن
بسیار و ایّام ایّام گفتار ولکن فرصت کمیاب انشآء الله امیدوارم که احبّاء
فرصت را بیابند و بگویند آنچه گفتنی است خدمت جناب نبیل جلیل علیه بهآء الله الابهی
عرض مینمایم تا وقت باقی و فرصت باقی و هیکل باقی و لسان باقی انشآء الله بگویید
آنچه را هادی باشد و بیانی هدایت نماید دستخط عالی که باسم این خادم
فانی بود مغنی بخش بیکلمات و فرح بخش عالم احزان آمد وبعد از قرائت در ساحت
اقدس منع عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الحجاب قوله عزّ کبریائه
صادق در آنچه ذکر نموده اند چه اگر اخبار حرکت ایشان متواتر نمیرسید البتّه
باسم ایشان نازل میشد آنچه در ملکوت مشیّت الهی معلّق است انشآء الله در کلّ
احوال مؤیّد باشند بذکر و ثنای حقّ و ناطق باشند بآنچه لایق و سزاوار این روز
پیروز است البهآء علیه من لدن عزیز حکیم انتهی عرض دیگر انکه دستخط
دیگر آنمحبوب رسید و مرقوم داشته بودید که در بیت جناب
آقا میرزا ع ب ن و علیهٔ جمعی از دوستان الهی در آنمحضر حاضر و بذکر

٣ ادراک مینماید که در هر

آخر دار علیکم انّ ربّک لهو العزیز الوهّاب انّه یحبّ عباده و یذکرهم فی العشی
والاشراق طوبی لقاصد قصده ولناطق نطق بذکره ولوجه توجّه الیه وقلب
فاز بنور العرفان آنا نکبّر من هذا المقام علی الذین آمنوا بالله منزل الآیات
انتهی الحمد لله مرّة بعد مرّة دوستان الهی که در ارض ساکنند
بعنایات لانهایات الهیّه فائز شدند این عبد فانی خدمت
کلّ تکبیر و سلام معروض میدارد و عرض مینماید این ایّامی است که جمیع انبیا
و رسل الهی منتظر آن بوده اند لذا باید بهمّت تمام بذکر و ثنا قیام نمود و آن
محبوب باید جمیع را بحکمت و صیّت نمایند چه که باین امر محکم متقن الهی است
که در کتاب نازل شده از هر نفسی مطمئن نشوند و بر هر چشمی لئالی کمان بها را
عرضه ننمایند بکمال شفقت و محبّت و مدارا با ناس رفتار کنند مکرّر
شنیده شد کلمات از لسان منزل آیات استماع شد میفرمودند امروز اعمال حسنه
و اخلاق مرضیّه مبلّغ امر الله است ان شاء الله امید چنانست که جمیع موفّق شوند
بآنچه عند الله مقبول است و اینکه درباره طاغی باغی عبید الله ثانی و ظلم
و تعدّی او مرقوم داشتید سبب هم و غم گردید لعن الله تا آفاق خلف
سحاب ظلم است امثال این امور در عالم واقع شده و میشود عدل بشابه
عند لیبی مشاهده میشود که در چنگل بوم ظلم مبتلا گشته اگرچه ظلم آن ظالم از حد
و حصر و بیان گذشته است ولکن درست که مشاهده میشود خلق این
زمان مستحق و سزاوارند چه که اعظم از آن را درباره اهل حق اجرا نموده اند

آنمحبوب شاهد و گواه است که در اکثری از اوراق و الواح جمیع عباد را از فساد و نزاع
و جدال و نوشش نهی فرمودند مع ذلک وارد شد آنچه وارد شد
اخوی جناب آقا سیّد حسین حرف حی علیه من کلّ بهآء ابهاه یازده ساله بودند
که رأس او را ظالم بیباک بکلوله توپ برداشت در بعضی اماکن وارد
آوردند آنچه را که قلم از ذکرش عاجز است از حق مسئلت مینمایم
که ناس را باانصاف فائز فرماید در نار ظلمیکه در ارض صاد مشتعل شد
تفکّر فرمائید دو فرزند رسول را بدون سبب و جهت محض نخالف
فانیه و دراهم معدوده شهید نمودند الا لعنة الله علی القوم الظالمین و اگر
اثر آن ظلم با مثال آنچه ظاهر شده اکتفا شود بسیار خوب است ولکن
ملاحظه میشود ثمرات آن اعمال و شراره آن از بعد در بعض دیار ظاهر گردد
اسئله تعالی بان یوفّق عباده بالرّجوع الیه چه اگر بتوبه فائز شوند جمیع
امور اصلاح میشود انّه لهو الغفور الکریم آنچه عرض میشود از آیات
منزله ادراک شده استغفر الله العظیم انّه هو المدرک العلیم انچه در کتاب
الهی از قلم اعلی جاریشده ظاهر شده و خواهد شد و در کتاب اقدس هم
بعضی اشارات هست سوف نظهرها اخبرنا فی کتابه العظیم در اینمقام عمدا
اخبار بعد بکمال تصریح بیان شده طوبی للعارفین زیاده از این عبارت
نمیتوان نمود الامر بید الله ربّ العالمین و در این حادثه جدیده آنچه بر دوستان

Provided by the Afnan Library

وارد شد وهر خیراتی که بایشان رسید البته تدارک آن خواهد شد نجو اکمل
واتم درهر حال ربح بادوستان الهیست هرنفسیکه موجود است
بایام الله وعرفان وفائز وهرنفسیکه شهادت آشامید درفیق اعلی بکمال
فرح وانبساط مشهود واگر اقل من ان یحصی مقام شهادت برعالمیان تجلی
نماید کل را متوجه متصعق فدا مشاهده نمایند حال انس ژمرده بلکه مرده اند
حرکاتشان مثل حرکات صوری مشاهده میشود که باک متحرک کند گاهی
دست مجعول بلند میشود گاهی پای مجعول بزمین میخورد وجمیع این حرکات
من غیر شعور ظاهرست اگرچه حال جمیع غافلند وقدر دوستان الهی از اصفیا
وعیون مستور ولکن اذا جاء المیقات نظهر ما هو المستور این فرد بسیار
مناسب است که از قبل گفته اند باش تا کل بنی آنها را که امرونند خار
باش تا گل بنی آنها را که امرونند خار دوستان الهی آنهائی که بامر ثابتند نباید
از خاراتی که بایشان رسیده محزون باشند بلکه باید بکمال فرح وسرور
مشاهده شوند ویقین بدانند که ایشان از اهل رجعند در جمیع احوال بکمال
این عبد هم از شربتی که دوستان آشامیدند قسمت میبرد واز خسارت هم نصیبی میدانست
اکثر امور بارادهٔ مستور است لو کشف الغطاء یری الأرض غیر الأرض غرض دیگر آنکه
اگر در ارسال عرائض تأخیری رود این نظر بکثرت اشغال این فانی است وجه دیگر
ممکن نه خود آنمحبوب شاهد وگواهند لذا باید عذر فانی را بپذیرند وعفو نمایند
انّ ربّنا الرّحمن لهو الغفور العطوف وخدمت جناب حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله

چون

چون ازقبل این فانی چیزی معروض داشت لذا مصدع نشد درهر جا هستند در ظل حمایت
وعنایت حق باشند اذن توجه باین ارض خواسته بودند اذن عنایت شد
انشاء الله موفق شوند بآنچه خواسته اند عرض دیگر انکه بعد از تنزیل آیات
بوکالت آنمحبوب این عبد بزیارت وطواف فائز شد ولدی العرش مقبول
افتاد احمده واشکره علی فضله ورحمته وعنایته وجوده وکرمه وعطائه

عرض دیگر حضرت غصن الله الاعظم وحضرت غصن الله الاکبر روحی وذاتی
کینونتی لتراب تحت اقدامهما الفداء آنمحبوب را ببدایع ذکر ذاکر و تکبیر
امنع اقدس ابهی مکبر البهاء علی حضرتک وعلی من معک وعلی احبّاء الله
الذین سمعوا واجابوا خ ادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۲۹۸ حامله

ت محبوب حقیقی جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأمنع الأعلی الأبهی

لله الحمد فرج الهی بعد از شدت رسید یا محبوب فؤادی شدت وقتی بود
که لامر الله در سجن بودند خدای احد شاهد بر حال که آه اینقال که در جمیع لیالی وایام انیس
بدون سلاح با عساکر هموم وغموم مجادله مینمودند تا انکه یومی از ایام لوحی مخصوص حضرت
افنان جناب الف وحا علیه منکل بهاء ابهاء از سماء مشیت رحمانی نازل قلب
وجان را بفتنه بطراز سرور مزین فرمود چه که عرف سلامتی آنمحبوب ونجات

Provided by the Afnan Library

از جلس ازان لوح امنع اقدس متضوع بود بعضی از دستخطهای آنمحبوب را دوستان
ارسال داشتند از هریک نفحات روح این فانی متبسم وجمیع تلقاء عرش من العرب
عن علمه من شیئی عرض میشد اشراقات شمس عنایت از افق فضل مشهود و معلوم است
بذکر انیفانی نه صد هزار افسوس که ایام گذشته که باب نطق مسدود
ولکن امیدست که از فضل حق جل جلاله از بعد باب مفتوح شود و جواب دستخطهای
سابق عرض و ارسال گردد سبب توقف در این ایام انکه ارباح مختلفهٔ نفوس
مشرکه فی الجمله در این ارض هم مرور نموده بشارت کبری انکه در ایامی که
آنمحبوب جان در سجن اصفهان تشریف داشتند یک لوح امنع اقدس که مدل و معبر
و ناطق بر مظلومیت آن محبوب است نازل حسب الامر ارسال شد چه که
لسان عظمت باین کلمهٔ مبارکه ناطق یا عبد حاضر حفظ نما و بعد از اصلاحی ارسال دار
ولکن ذکر آنمحبوب لیلاً و نهاراً بوده در اینحین حسب الامر قصد سلطان معراج نموده
الی ان حضرت تلقاء الوجه و نطق لسان العظمة بهذه الکلمة العلیا قوله جل بیانه
هو الذاکر العلیم یا ورقا غن علی وجه الذکر ثم اشتر باسم ربک مالک الاسماء
و بشر الناس بنهایة الله العزیز الحمید ان شرذمة من نصب بیان اراد وا ان یطفئوا
نور الله بقوة جنودهم و مدافعهم و سیوفهم انا نسئل الله بان یحدد نارهم
باسمه القوی الغالب القدیر قل یا معشر الاولیاء انا کنا ان تحزنکم شوکة الاعداء
لکم ان تفوضوا امورکم الی الله انه یاخذ الظالمین کما اخذهم من قبل و جعلهم
عبرا للمتفرسین قل انا یکم ان تمنعکم شئونات الخلق عن الحق الذی

الی ملکوت البیان و دعا کل الی الله الفرد الخبیر آیا نفوس ظالمه عبرت
نمیگیرند از آنچه از قبل واقع شد کدام ظالم از ظلم خود بخبری رسید کل در خسار
بوده و هستند مع ذلک دخان کبر و غرور عیون را از مشاهده انوار عدل
محروم نموده یقولون ما لا یشعرون و یعملون ما یتبرء منهم کل ذی عدل و کل ذی انصاف و کل
ذی بصر و کل ذی علم قسم بجمال یزدان جمن که عنقریب نفوس ظالمه
بر خسارت خود واقف شوند و ببصر طاهر مشاهده نمایند ان ربک
لهو المخبر الصادق الامین بگوای دوستان بایستید بر صراط مستقیم ثابتانیکه
نفحات استقامت ما بین خلق متضوع شود هر امری شما قائم و از برای شما
ظاهر در ظهور خاتم انبیاء روح ماسواه فداه تفکر نمائید چه مقدار از نفوس
که بشهادت ورد و لعن ناطق بودند و از ورای آن جمعی از صحابه بنوا قد
جرع مینمودند و بعد آن ضیق و تنگی و شدت و سختی بوسعت کامله و رخاء عظیم
تبدیل شد در اینظهور اعظم حق جل جلاله ظالمین را مهلت نداده و نمیدهد
انه لذو بأس شدید باید در جمیع احوال بحکمت و تدبیر بتبلیغ امر الهی مشغول باشید
دنیا قابل ملاحظه مشاهده نبوده و نیست تا چه رسد بتوجه و تشبث باو و در سرور
موت میرسد لعن الله سم حق حیث حق و مضمار فداء صد هزار بار شهادت
از سایر اقسام موت ترجیح دارد و این حکم ظاهر است که گفته میشود ولکن
در باطن بحر زندگانی بشهادت فی سبیل الله تعالی معاد له نموده و نمیدهد
چه که شهادت بنفسها دارای مقامات باقیه و حیوة دائمه و زندگانی

Provided by the Afnan Library

Provided by the Afnan Library

سرمدیه بوده وهست اینمقام اشرح بی‌پایان الأمر بید الله مالک الأدیان
نفوس مرّبی لازم دارند ومعلّم ومذکّر باید آنجناب در لیالی وایّام اشجار رقیقهٔ
بیاز از آب حیوان سقایه نمایند وتربیت کنند تا باثمار بدیعهٔ منیعهٔ جنّیه فائز شوند
سی سنه او از یجمیع ناس را از فساد ونزاع وجدال واعمال مردوده منع نمودیم ظلم ظالمین
واعتساف غافلین را حمل فرمودیم مع ذلک این خلق بی‌شعور دست برنداشت
وغفلت بمقامی رسیده اگر مقتدر قدیر نفوس یک مدینه را اخذ نماید ویک نفر را
لاجل یک کار باقی گذارد آن یک نفر هم بمخالفت قیام نماید نظر بجزای اعمال شنیعه
رئیس این دیار قریب یک کرور نفوس از میان فرات مع ذلک احدی متنبّه نشد
وباقی علی توجّه نمود قل یا قوم اتّقوا الله ولا تتّبعوا سُبُل المفسدین قوم عن الرّقاد
الغفلة والهوی ثمّ اذکروا ما ورد علی الأعداء ولا تکونوا من الغافلین قل لیس الرّقاد
والصّادق والحمام عنکم بعید قد اخذهم الله بقهر من عنده وجعلهم عبرة للنّاظرین
انشاء الله بقوّة حکمت الهیّه وایادی قویّهٔ ربّانیّه نفوس غافله را باقی
احدیّه راه نمایند وهدایت کنند البهاء المشرق من افق سمائی علیک
وعلی من معک وعلی الّذین ما منعتهم حجبات القوم عن الله ربّ العالمین
انتهی یا محبوب فؤادی
گمان نجا دهم انکه در عالم تربیت نفوسی یافت
شده اند که فی الجمله ادراک مینمایند آنچه را که در اینظهور اعظم مقصود است حال
معلوم شد که اگر صد هزار عالم بانتهاء رسد خلق در ابتدا قائمند
گویا هیچ ندیده اند وهیچ نشنیده اند از قرار دستخطّ محبوب مکرّم معظّم

جناب

جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله مالک القدر چند جلد از کتب ونوشتجات بدست
اعداء افتاد مع ذلک حرفی از آنرا ادراک ننمودند چه اگر ادراک میشد بیقین مبین میدانستند که
اینظهور اعظم از برای حمیّت است نه از برای حمیّت واز برای هدایت است نه ضلالت
واز برای حیوة دائمه است نه از برای دون آن مع آنچه گفته اند وشنیده اند هنوز
ثابت نشد که مقصود ظلم وفساد ونزاع وجدال نبوده وهست حقّ شعور عطا فرماید و
دوستان را هم مؤیّد نماید از برای عمل بآنچه در کتاب نازل شده بلایای این کره را سبب
اسباب مختلفه بوده ذنوب ناس بحاجج وداخل راجع چه که بعضی از نفوس داخله
نظر بغفلت وناداني گفته اند آنچه را که سبب اضطراب نفوس شده وحال انکه خود
آن نفوس شهادت میدهند بر عدل وراستی اینظهور اعظم انّ الخادم یسئل الله بان
یوفّق الکلّ علی التّصدق الخالص وعلی العمل الخالص انّه علی کلّ شیء قدیر جناب ملّا محمّد علی
وجهی علیک بهاء الله چندی قبل باین سطر توجّه نمودند وعرایض کثیره ازهم رواز جهات وجهات اخری
همراه داشتند جواب نازل ولکن نظر بحکمت واوهامات ارض طابا یشان عنایت
نشد چه که گمان میرفت بر مراصد اشرار بریّه تعرّض نمایند حال ارسال شد
آنمحبوب ملاحظه فرمائید وارسال دارند واگر خود آنمحبوب هم بانجهات
توجّه فرمائید عند الله محبوب است چه که نامن بسیار مستعدند در جمیع جهات
حقّ مؤیّد فرماید کلّ را بر قیام بر امر ومبعوث فرماید نفوسی را که بتمام همّت بر خدمت
قیام نمایند واگر الواح امم رو بعض جهات بخود جناب ملّا محمّد علی داده
شود که برسانند بسیار محبوب است چه که از ارض مقصود بکمال حزن
مراجعت نمودند لیأخذه الفرح بعد الحزن والرّخاء بعد الشّدة

عرض میشود دستخط اعلی که بعد از خروج از حبس بنام این فانی مرقوم و تاریخ آن بیستم
شهر ذی الحجه الحرام بود روانرا اطمینان و جانرا فرح بی پایان عطا نمود و بعد از
اطلاع قصد مقام مالک ابداع نموده تمام در پیشگاه حضور عرض شد
هذا ما نطق به لسان البیان اذ کان هیکل الاحدیه مستویاً علی عرشه
العظمه قال جل کبریائه و عظم سلطانه یا ورقا یا ایها الناظر الی الافق الاعلی
قد ورد علیک فی سبیلی ما ورد علی نفسی من طغاة عبادی و عصاة بریتی ایذن
نقضوا میثاقی و کسروا عهدی و نبذوا کتابی و جادلوا بآیاتی و عملوا ما ناح
به سکان ملکوتی و صاح اهل خبائی مجدی انک لا تحزن ان ربک معک
فی کل الاحوال و ینصرک بالحق اذا خرجک من السجن و جعلک قائماً علی
خدمته و ناطقاً بثنائه طوبی لک و هنیئاً لک انت الذی شهدت
و رأیت من الاحزاب ما تکدرت به افئدة الابرار و سمعت ما ناح به الاخیار
انتهی الحمد لله اشراقات شمس عنایت فی الحقیقه شائبیت که اهل ملأ
اعلی متحیر ند چه رسد باین عبد و امثال او و وقتی از اوقات لسان
عظمت بانبکلمه ناطق یا عبد حاضر بعد از توجه ورقا علیه بهاء الله
نظر آذربایجان بطاهر خبری از او نرسید مقصود از ذکر این کلمه انکه
ذکر آنمحبوب در ساحت امنع اقدس بوده و هست اینکه در باره جناب

س ی

س ی علیه بهاء الله مرقوم داشتید خود ایشانهم آنچه واقع شد بهتر
اقدس ارسال داشتید فی الحقیقه بسا زحمت کشیده و می کشند لیل
انهار خادم ربه بان یحفظه و لکن کرشان در مراسلات شاید سبب توهم شود
باینمعنی که حضرات دوستان بعضی هستند آنچه بشنوند ذکر مینمایند بقسمیکه خبر
باعدا میرسد و شاید ضرر نفوس مقدسه گردد باری آنچه دشمن اراده نموده الحمد لله
اراده حق غیر آن بود رغماً لانفهم و اینکه ذکر محبوب معظم آقا میرزا اسد الله ورقا
علیهما بهاء الله الابهی و اهل بیت علیهم بهاء الله و عنایاته فرمودند که جمیع کمال
محبت را نسبت بآنمحبوب اظهار داشتند معلوم است آنچه عمل نموده اند فی الحقیقه
سزاوار بود و سئل الخادم بان یقدر لهم ما اراد و فی سبیل الله ربنا و رب
من فی السموات و الارض اینکه از نتائج سجن مرقوم داشتند لله الحمد همه
واقع شود و هر ضری براو لیا وارد همان تبدیل شده و میشود حبس
در سبیلش علت حریت و نجات گشته چنانچه بسبب سجن آن محبوب
آن نفوس معدوده حیات یافتند و برستگاری فائز گشتند اینست
که گفته اند تو گرو بردی اگر جفت و اگر طاق آید این مخصوص است باین امر
چه که هر چه وارد شده سبب اعلاء کلمة الله گشته انشاء الله آن اشجار مغروسه بید
بشرات بدیعه مثمر فائز شوند اینکه در باره محل و دستور العمل ذکر فرمودند عرض شد
حسب الامر انکه آنمحبوب در تا و اطراف گردش نمایند و در هر محل وارد شوند بجامع
بروند و در صدد تبلیغ برآیند و اگر توقف در هر محلی زیاد نشود بهتر و مقبول تر است

سبب
جناب

اسباب هم انتظام فراهم میآید ازحق میطلبیم جمیع آن اطراف را بنور عرفان خود منوّر
فرماید و آیات آنمحبوب نهالهای لاتحصی غرس شود ولفوا که طیبه فائز گردد
دستخطی از قبل آنمحبوب ایسال داشتند ذکر اسامی شیره دران مذکور وازبرای
کل الواح بدیعه منیعه استدعا نمودند حال گربدارسال شود آنمحبوب اخبار فرمایند
چه که مدتی گذشت و در ارسال تعویق شد واین نظر بمجلس آنمحبوب بوده
وایکه این عبد را در زیارت وکیل فرمودند درشب ۱۲ جمادی الاولی بیساعت
از شب گذشته بوکالت آنمحبوب انیفانی قصد مقصد اقصی نموده بزیارت فائز
و للّه الحمد بطراز قبول هم مزین هنیئاً لکم ولی چند لوح امانت چب کرم جناب
آقا میرزا عنایت علیه بهاء الله بوده رأس پاکت باسم ایشان نوشته شده آنمحبوب
بهر قسم مصلحت دانند بایشان برسانند بیاید لازم است که بایشان برسد وهمچنین
یک پاکت باسم جناب ملّا محمّد علی علیه بهاء الله که باید بایشان برسد
حضرت غصن اعظم روحی وذاتی کینونتی لتراب قدومه الفداء وغصنین آخرین
روحی لعتوده الفداء تکبیر میرسانند ومیفرمایند الحمد لله عنایتش نجات عنایت
فرمود شب و روز از حق جلّ جلاله خلاصی می طلبیم وازفضلش اجابت مقرون گشت
وهمچنین اهل خباء عصمت و مجد تکبیر میرسانند ومیفرمایند ایّام بسجن متأسف بودیم وازحق
جلّت عنایته نجات میطلبیدیم الحمد لله الذی وفی بوعده ونجّاکم بالحق وهو
المقتدر القدیر ودیگر طائفین طرّاً اسلام تکبیر میرسانند فی الحقیقه جمیع
از سلامتی آنمحبوب مسرور گشتند وبکمال ابتهاج وانبساط بحمد وثنای محبوب
عالمیان ناطق تحریر انیفانی که باین مقام رسید باب دیگر مفتوح
وذکر

وذکر تازه مسموع وآن اینکه پاکتی از آن شطر باسم مخدوم مکرم جناب ناظر علیه بهاء الله
رسید وچون ایشان تشریف ندارند گشوده شد واین بنده را وکیل نموده بودند
باذن واجازه سر پاکت گشوده شد یک نامه از جناب م ح بن مرفوع
حضرت ع ب علیهما بهاء الله ملاحظه شد الحمد لله نفحه محبت محبوب امکان
از آن متضوع ازحق تعالی شأنه سائل و آمل که ایشان را مؤیّد فرماید کما اید
ایاه علی الاستقامة علی هذا الأمر العظیم ذکر تکبیر بایشان منوط بعنایت
آنمحبوب است اگرچه نامه ایشان باسم جناب ناظر علیه بوده ولکن تمام
آن بذکر و ثنای حق جلّ جلاله مزیّن یسئل الخادم ربّه بیان ینظم منه ما ینبغی للأمر
المتقن الخبیر انشاء آن محبوب باید جمیع را متذکر دارند ومن لدی الحق بحکمت
وصیت فرمایند این حکمت که گفته میشود مشی جمال قدم است در ایّام توقف
در زوراء در اوّل ورود عراق علما و معارف آن ارض نزدیک بمنیا آمدند
چه که صرفهای بمعنی از اعجام آن ارض صفا نموده بودند باری او هامی
سبب سدّ ره منع شده بود که خراق کسر آن بنظر بیاید مشکل مینمود ولکن مشی حق جلّ
جلاله بقسمی بود که در مدّت قلیله جمیع اعیان از علما و امرا و سایرین توجّه نمودند
امر بمقامی رسید که ابنا، ملوک هم در آن ارض کمال خلوص را اظهار مینمودند
در کاظمین علیهما السّلام مخصوص زیارت تشریف میبردند بجامع هم گاهی
و در ایّام مصیبت سیّد الشهداء روح ماسواه فداه بثنائی ظاهر گردید یا آثار
آن مصیبت کبری در یوم الله مبعوث شده انشاء الله کلّ مؤیّد شوند

Provided by the Afnan Library

برآنچه سبب تذکر و اقبال و توجه عباد است همچنین در پاکت مذکور عریضه
ونامهای متعدده بود از جناب م ح قبل م و علیه بهآء الله عریضه در ساحت
امنع اقدس اعلی عرض شد کمال عنایت اظهار فرمودند بحقیقه عریضه ایشان منظورها
ناطق و ذاکر و کاشف احوال جناب مرسل بود هر حرفی از آن بذکر محبوب عالمیان
فائز و باسمش منادی انشاء الله در هر حین مشتعل تر مشاهده شوند ارجو میطلبم نار
محبتش را خاطر فرماید و بر نور استقامت معرفتشان بیفزاید نفوس مشتعله
فی الحقیقه سبب اشتعال خلق خصوص اگر بصبر و سکون ظاهر شوند این بنده فانی
خدمت ایشان تکبیر و سلام میرساند و عرض مینماید هنیئاً لکم و مریئاً لکم قد وجدتم
حلاوة الیوم و فزتم بما منع عنه اکثر من علی الأرض انشاء الله موفق باشند
بتوفیقات الهی و مؤید باشند بر آنچه سبب اعلاء کلمة الله است و نفوس مذکوره
در نامه های ایشان هر یک بذکر حق جل جلاله فائز شدند امنیت آن بقسمیکه کتب قبل بآن
مژده داده و انشاء الله نامه ها نزد جناب ناظر علیه بهآء الله ارسال میشود ارجو جل
جلاله در جمیع احوال توفیق میطلبم جناب محبوبی مشار الیه دستور العملی در باره
اهل خود در قوم گذاشته بودند و آن دستور العمل بعد از اجازه و اذن
بوده لذا انمحبوب باید ایشانرا تأیید نمایند بر عمل بآنچه مقرر نموده اند
و اگر چیزی لازم باشد هر نفسی بدیدن بیاید و میرسد چه که کفیل دوستان
حق جل جلاله بوده و هست و خوب اذا میفرماید انه لهو الغفور الوهاب
الکریم و اما محبوب فؤاد جناب ع ب علیه بهآء الله الأبهی فی الحقیقه
سبب اقبال و اشتعال آن شطر شدند نسئله تعالی بان ینظر منه ما انزله

فی کتابه الامین انشاء الله بحکمت و بیان مشی نمایند الحمد لله موفق شدند
باقبال محبت و استقامت و توجه بدوستان کل ذلک من فضل الله علیه
انه لا یعادل فضله ما فی السموات و الأرض یشهد بذلک کل منصف بصیر اینکه
خدمت ایشان تکبیر و سلام عرض مینماید و از حق منیع ارجای ایشان میطلبد
آنچه را که سزاوار جود او تعالی شانه است و همچنین خدمت آقایان و
دوستان آن ارض تکبیر میرسانم و عرض مینمایم که قدر این ایام را بدانند و در جمیع
احیان در صدد آن باشند که تشنگان وادی غفلت را بچمر دانائی هدایت
نمایند و اسیران نفس و هوی را بجنود ذکر نجات بخشند و خلاص نمایند
کدام روز را ظلمت اخذ ننمود و کدام ابتدا را انتها نرسید کل در حرکتند و
نفس حرکت کواهی است بر سکون و کل ناطقند و نفس نطق شاهد است صادق
بر صمت یعنی عنقریب کل به بیت تراب راجع انا لله و انا الیه راجعون
لذا باید از سطوت ممنوع نشوند نیت پاک و عمل طاهر مخصوص است الیوم مقبول
و ابطال مضمار حقیقت و بیان در اینصورت اگر ضری بر ایشان وارد شود سبب
وارد شود او در کام جان بمثابه کوثر حیوان است مقصر خائف است دون انزاجیا
انشاء الله بحکمت متمسک باشند و بآنچه در کتاب الهی نازل مثبت است انه
معهم و یؤیدهم کیف یشاء و انه لهو القادر القوی الأمین عرض دیگر مکتوبی این عبد
بجناب ملا محمد علی علیه بهآء الله نوشته بایشان برسانند درباره الواح هم

Provided by the Afnan Library

باو ذکر شده که هر قدم آن محبوب مصلحت دانند عمل فرمایند یا محبوب فؤادی
عالم مستعد مشاهده میشود در حینیکه یأس کلی حاصل است سبحان الله
ازاین نفی وازاین اثبات انشاء الله خلق بدیع رغماً للمشرکین باهرین وظاهر و باهر
وهویدا خواهد شد ولکن باید از دست خود ناله ننمائیم سعدی پیچاره بدنگفته
سعدی از دست خویشتن فریاد باری مختصر انکه سبب ضوضاء ارض طا
مدّعیان محبّت بوده اند خارج آنچه دیده وشنیده گفته ولکن ایشان گفته اند
آنچه را که خود باور ندارند وسبب خوف شده اند خطا از ماست نه از دولت
ولکن از حق جلّ جلاله سائل و آمل که اولیای دولت را الهام فرماید آنچه اراده مبارکش
بوده وهست لعلّ الله اگر آگاه شوند بشطر دوست یکتا توجه نمایند در این حال
امید هست که از شمال ظنون بیمین یقین توجّه کنند وعارف شوند بآنچه مقصود
وسبب وعلّت امن وامان است انّه هو المستعان لا اله الّا هو العزیز
المنّان البهاء المشرق من افق البقاء علی جنسک وعلی من تمسّک
بالعروة الوثقی وآمن بالله مولی الآخرة والاولی خادم ۲۲ ج ۱۳۰۱

حبیب روحانی جناب آقا میرزا مهدی علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد ساحت امنع اقدس حضرت محبوبی را لایق وسزاست که اولیایش را

بنار

بنار محبتش مشتعل وبنور معرفتش منوّر داشت بشأنیکه اعراض عباد واغماض
من فی البلاد آنرا خاموش ننمود واین را مانع نشد جلّ جلاله وعمّ نواله
وعظم شأنه ولا اله الّا غیره سبحانک یا آله الاسماء وفاطر السّماء ترا کافی
وتعلم باقی ما اردت فی ذکرک الّا ذکرک وذکر اولیائک وما ارید لهم الّا ما اردت
لهم بجودک وعطائک واعلم بعلم الیقین بانک ما کتبت لهم الّا ما یرفعهم
بین عبادک باسمائک وبحیاتهم علامات الحرّ وآیات نصرتک ایرث
ایّدهم بجودک وکرمک علی ما یقرّبهم الیک ویعرّفهم ما تنجذب به افئدة خلقک
انک انت المقتدر الذی لا تضعفک شئونات العباد ولا تمنعک
ضوضاء من فی البلاد ای ربّ وفّقهم بعنایتک لینصروک بالروح
والریحان وبالحکمة والبیان انک انت المقتدر العزیز المنّان

وبعد نامه‌های آن حبیب مکرّم رسید آنچه بین ارض ارسال
نمودند وهمچنین آنچه بمیم وصاد فرستادند لله الحمد هر یک کتابی بود
مبین در ذکر وثنای حق جلّ جلاله وعرف ثبوت واستقامت از آن
متضوع در چنین ایّامی که استقامت بمثابه کبریت احمر کمیاب
لله الحمد باکسیر فائز شدند چه مقدار از عباد که ادّعای محبّت نمودند وعرایض
بساحت اقدس ارسال داشتند ودر جواب هر یک برهانی کامل وحجّتی بالغ
ارسال شد مع ذلک بطین فی باب از ریّ محروم ماندند وبوساوس نفسیکه

الارباب ۳

ابدًا ازاین احراگاه نبوده و نیستند از بحر عظم ممنوع گشته در یکی از الواح کز قلم
فالق الاصباح نازل این آیه مبارکه بوده قوله تعالی لاتری فی الخلق الا
کخلق الارض ولا زاجیهم الا کطین الذباب امثال این نفوس قابل نظهور عظمند
که غیر الله را معدوم و مفقود مشاهده ننمایند حزب شیعه هزار و سیصد سنه
بطنون و اوهام مشغول از صدر اسلام چند نفسی با لباسهای مندرس و گردنهای
خاضع و رفرفات و اسفات ظاهره بجان مردم بیچاره افتادند و در هر بلد کمیر فشه
طلب مقام خلوت مینمودند لاظهار سر و ظهور مستتر و بعد ذکر ناحیه و جابلقا و
جابلسا و دوسه روایات کاذبه مجعوله مینمودند می سپردند و ناس بیچاره غافل
ازاین تزویرات تا بالاخره بمقامی رسید که سیب سفک دم ظاهر شد آنچه لایق
بهئت سیف و سنان ظاهر و بر حضرت مقصود وارد شد آنچه که لسان قادر بر ذکر
و قلم قادر بر تحریر آن نه حال هم امثال آن نفوس ظاهر و باضلال خلق و در سر مشغول
از اوّل ظهور الی حین در هر بلدی از ایات الهی رفته آنچه مثل شبه نداشته مع ذلک
عباد غافل و محجوب باری بعد از همه ادّعا های حزب قبل در یوم ظهور واضح
و مبرهن شد که خسران اهل عالم و اظلم و اجهل احزاب امم بوده اند معرضین پاپن هم بالحزب
اقدم آکرده اند سبحان الله غفلت بمقامی رسیده که آنچه را بچشم خود و در ظاهر هر
مغایر و مخالف و بی ثمر و اثر دیده اند مجدّدا بان متمسک شدند باری لینخادم از حق
میطلبد انصاف عطا فرماید و بصیرت بخشد شاید عباد ش مثل حزب قبل محجوب نشوند
و به بزرگ و اوهام مبتلا نگردند انّ ربّنا هو المقتدر العزیز العلّام نامه جناب
مکرم تم تلقاء وجه در شبی از شبهها عرض شد و این کلمات عالیات از سماء مشیت

مقصود عالمیان نازل قوله تعالی هو الناصر و هو المعین
یا مهدی نامه ات نزد مظلوم حاضر ندایت را شنیدیم و ذکرت
باصغا فائز از حق میطلبیم آنچه را که سبب ارتفاع کلمهٔ علیا و ارتقاء نفوس
اولیاست اگر عباد اعراض و مدّعیان محبّت الهی بعدل و انصاف
در آنچه ظاهر شده تفکر نمایند کل از ما عند هم بما عند الله توجه کنند آیات
بمثابهٔ امطار نازل و جاری و بیّنات از آفاق زبر و الواح بمثابهٔ اقتاب
لائح و مشرق مع ذلک بعضی از اهل بیان از آن معرض و غافل لازال حق
ستّار بوده و همچنین صبّار و عبادش را بستر جلیل و صبر جمیل امر فرموده
اگر بارض ها و میم وارد شدی اولیا را در آن ارض تکبیر رسان بگو یا حزب الله
در اعمال و اقوال حزب قبل تفکر نمائید و در ثمرهٔ اعمال آن حزب غافل تقرس
کنید که شاید از خدع و حیل عقلین محفوظ مانید از قبل و بعد اینکلمهٔ مبارکه علیا از قلم
اعلی جاری و نازل لا تصدّقوا کلّ قائلٍ و لا تطمئنّوا من کلّ وارد
من اراد ان یعرفنی له ان ینظر الی یعنی و من ینظرنی یعین غیرین یعرفنی ابدًا
این مخصوص ست باین ظهور سبحان الله بعضی از معرضین پاپن در ذکر الوهیت
اعتراضها نموده اند و مقصودشان از این کلمه القاء شبهه بوده در قلوب ضعفا
معلوم میشود اهل فرقان با آن انجماد و انحطاط اعراف از معرضین پاپنند چه که
آن حزب مع خسران و ضلالت کلمهٔ انّنی انا الله را از سدره پذیرفته اند و از حق جلّ

Provided by the Afnan Library

جلالاکه مرآواحد ازاقل امرامام وجوه علیا ومرآو فقهاظاهرو قائم وناطق ازاوسنکلیه را
نمی پذیرند یامهدی علیک بهائی بکوای غافلهای عالم حضرت اعلی درا ول
بیان ذکرایمنظاهرامعین فرموده اند میفرمایند هوالذی ینطق فیکل
شان انّنی انا الله لااله الّا انا الی آخره الایه لعمری اگرذکرآخرت
نبود اینمظلوم باین کلمه نطق ننمود الّا نزد عارفین بالغین خود آنحضرت
عندذکراین ظهور میفرماید انّنی انا اوّل العابدین بکوای اهل بیان بانصاف
نظرنمائید وبیان فارسی را قرائت کنید شاید بقطره از بحر علم الهی فائز
گردید وخودرا ازظنون واوهام حرب قبل محفوظ دارید ازاوّل امرالی حین برایمظلوم
وارد شده آنچه که شبه ومثل نداشته ولکن ازمدعیان محبت ظاهرشده آنچه
که سبب حنین قلب واشتعال جوداست یامهدی دوستان هریک
ازقبل مظلوم ذکرنما لله الحمد بلقاء فائز نشدی ونداراشنیدی زماجهال
ضلال تورا ازشرق آیات الهی ومطلع بنیات صمدانی منع ننمود باسبع
یقین خرق حجبات ننمودی وبمشاهده واصغاء حضور فائز نگشتی درارض
با ومیم انبآء خلیل ووراّث کلیم راازقبل مظلوم ذکرنما بکوطوبی لکم ونعیما لکم
مقام هریک مذکور ومشهود وذکرهریک مسموع الحق میطلبیم شمارا امروز
فرمایدبرآنچه که سبب علوّ امراوست انّا سمعناندائکم ورأینا اقبالکم وفاز کم
بما ترتفع به مقاماتکم انّه علی کلّ شیئ قدیر طوبی لقوتی ما اضعفتنی قوة
جبابرة الأرض وفرعونها ولقائم ما اقعدته شبهات المعرضین واشارات

المرسلین حق نصرت فرموده ومیفرماید من کان لله کان الله له افرحوا
بما نزل لکم من قلمی الأعلی من قبل وفی هذا الحین وقولوا یا آله الاسماء وفاطر
السّماء نسئلک الاستقامة علی امرک والرّسوخ والثبوت فی ناموسک
العظیم الذی به ارتعدت فرائص الامم واضطربت ارکان العالم الّا من انقطعت
یدعنایتک وذراعی قدرتک لا آله الّا انت المهیمن المقتدر العلیم الحکیم انتهی
ازحق جلّ جلاله میطلبم اولیای خودرا حفظ فرماید وتأیید نماید تا بسمع وبصر خود ببینند وبشنوند
بمثل حرب قبل قریب نخورند وبوساوس نفسهای عالم که درستر شبهات
القا مینمایند وبگمانشان انکه خود عالمند ونعوذ بالله حق غافل محجوب ننمانند
ایکاش ازاصل امرمطلع میشدند لا والله انهم فی جهل مبین نسئله تعالی
ان یؤیّد عباده علی ما ینبغی لآیاته انّه علی کلّ شیئ قدیر اینکه ذکرنمود ند درمرة با
دونفرموسوم بحاجی یوسف وجناب ملّا حمیش علیهما بهاء الله ازقدح عرفان
آشامیده اند ودرمحبت الله ثابت ونار عرفان مشتعل اینمرتب
امام وجه مقصود روح من فی الغیب والشهود فداه عرض شد وبشرف
اصغا فائز گشت دولوح منیع اقدس اعلی مخصوص ایشان ازسماء
عنایت منزل آیات نازله ارسال شد لله الحمد هریک فائز شدند
بآنچه که سبب استکباری ابدی است امروز آفتاب عنایت ازافق
سماء فضل مشرق ولائح آنچه برحق جلّ جلاله است اظهار وآنچه
واجب بر عباد است تسلیم ورضا وحفظ عطایا خادم درکل حین خانم را

Provided by the Aman Library

مسئلت نمایند فضلش را میطلبد تا کل از وسوسه های ملحدین محفوظ مانند و بحل
بیان مقصود عالمیان متمسک جویند ان ربنا الرحمن هو السامع المجیب
وانه هو بالاجابة جدیر البهآء والذکر والثنآء علی جنابکم وعلی الذین آمنوا
بالله ربنا وربکم ورب العرش والثری ومولی الآخرة والاولی حق جل
جلاله شاهد وگواه که این عبد لازال ذکر اولیا را دوست داشته ودارد
واز او تعالی شأنه تأیید میطلبد وخود انجناب مکرم بر کثرت تحریر این عبد
مطلع واگاهند از هر جهت میرسد واگر اوقات بهم در حضور بتحریر
مشغول لذا فرصت نیابد مقصود انکه اگر در امری تأخیر و یا تعویق
رود این از عدم فرصت و وقت بوده والا نور محبت و نار مودت
از جمیع ارکان ظاهر و مشتعل له الحمد والثنآء وله العنایة والعطآء
لا آله الا هو الفرد الواحد العزیز الحمید خ ادم فی ۲۴ شهر رجب ۱۳۰۵

سرور مکرم جناب آقا میرزا ع ب علیه بهآء الله البهآء لو ملاحظه فرمایند

بسم الله الاقدس الاعظم

المعروض من هذا الخادم الفانی الی حضرتکم العالی ولوانی ما تشرفت بحضرتکم فی الاظهار
ولکن فی الباطن حرکتی عرف حبکم وهبتی نفحة وذکرکم الی ان همت علی اظهار خلوصی
بحضرتکم ولو ان ذکری لا یلیق لشأن من استنار بانوار اللاهوت وتوجه الی الله

مالک

مالک الجبروت نسئل الله بان یجعلکم ناصر الامره وناطقا بثنائه بین خلقه
وعبده بان یؤیدکم لیظهر منکم ما یرتفع به امر الله فیما سواه ویتعطر به الآفاق
انه ولی الذین وفوا بالمیثاق وتوجهوا الی الله فی یوم التلاق عرض انجادم
فانی انکه در این ایام محجوبی جناب ن اظ علیه بهآء الله باحت اقدس فائز
وچون از اوصاف سمیده وشیم مرضیه عالیه انحضرت ذکر فرمودند حرارت
محبت بثنائی ظاهر شد که این عبد را بجسارت برعرض این عریضه داشت
از حق جل وعز سائل و آملم که مؤید فرماید این عبد فانی را بر ذکر احبای خود
بشأنیکه سزاوار ولایق ایشان است وهمچنین رجا از کرم حق بوده که انجناب را
موفق فرماید بامور لیکه سبب اذکار باقیه ثابته باشد در ارض چه که آنچه
ناس الیوم بآن مشغولند وافتخار مینمایند کل فانی ومعدوم خواهد شد وآنچه باقی وثابت
خواهد ماند امور ی است که الیوم از نفوس مستقیمه ثابته راسخه ظاهر میشود وآن
امور مطلع از کار عالم مبدء وسبان خالق خواهد شد سالها بود که ذکر انحضرت
استماع شده بود ولکن وسیله بدست نیامد که این عبد جسارت برعریضه نماید الحمد لله
این کرته از ذکر جناب شار الیه وسیله بدست آمد اگرچه سبب زحمت انحضرت
شد لذا امید عفو بوده وهست امیدوارم که انشآء الله همیشه نفحات
مکیه از رضوان محبت انحضرت بر این عبد مرور نماید وهرگز منقطع نگردد
انما البهآء علی حضرتک ومن معکم من احبآء الله
خ ادم

ت حاجی ملا مهدی علیه بهاء الله

بنام خداوند قادر توانا

قد اذن مؤذن الله عن یمین العرش ان الذین فازوا الیوم بما اراده المحبوب لملک هم الفائزون والذین توجهوا الی الأفق الأعلی وانقطعوا عما بین الوری اولئک هم المخلصون انشاء الله در کل حال بعنایات آلهیه مسرور و فائز باشید بر مثل آنجناب لازم که کمال تجهد را بر الفت و اتحاد احبای آلهی مبذول دارید و بسراج حکمت و بیان من فی الامکان را بسبیل مستقیم و افق مبین هدایت نمائید بجذب حیوان مؤذی مشهود و لکن ناس غافل بمبادی مفتنه متوجه و مشغول قد غرتهم الاوهام علی شأن ارتابوا فی ظهور الله ولقائه بعد الذی ظهر بالحق فی هذا المقام المنیر فانظر فی قلة عقولهم یدعون الاسماء فی الصباح و المساء و ینکرون الذی خلقها بالحق الا انهم من الصاغرین طوبی لمن نبذ ما عنده و جعل مراده ما اراد الله رب العالمین ذکر الناس بهذا الاسم الاعظم لتنبهن و توجهن الی الله الفرد الخبیر انا ذکرناک فی سنین متوالیات و ارسلنا الیک عرف القمیص من هذا المنظر المنیر انک در عیش جدید ذکر مرا دیدی این امور لازال لدی العرش محجوب بوده انه یبارک علیکم فیما ارد تموه فی رضائه انه ولی من والاه لا الاله الا هو العزیز الکریم لا تحزن من شیء ان افرح بالفرح الاعظم و توکل علی العزیز الحمید توجها الی المنظر الاکبر شطر الله المقتدر المتعالی العلیم المحیط کذلک اذنا کما رحمة من لدنا انا ربک لهو الغفور الرحیم الظلیم البهاء علیک و علی الذین آمنوا بالله و توجهوا الی وجه الغفور البدیع

جناب ع علیه بهاء الله

الأقدس الأعظم الأعلی

ذکر من لدنا من فاز بانوار الوجه و کان فی أم الألواح من قلم الوحی مسطورا لیفرح بذکر المسجون ایاه و ینطق ثنائه بحکمة کذلک کان الأمر مقضیا طوبی لک بما استقمت علی امر ربک و استضئت من انوار التی کانت من افق الفجر مشهودا هذا یوم تحرک فیه کل شیء من نسمة الله و طار الموحدون فی هواء کان بطراز الأمر منیرا ثم طوبی لک بما اخذت کاس الفلاح من ید عنایة فالق الاصباح و شربت منها باسم کان من افق السجن مریا هذا یوم ینبغی لکل نفس اذا سمع نداء الله یدع ما سواه و یقول قبلت الیک یا مالک الأسماء اشهد انک قد کنت علی کل شیء قدیرا ان الذین توفوا الیوم اولئک اتبعوا الأوهام و کانوا من شطر القرب بعیدا طوبی لمن خرق الحجاب و ترک ما عند الناس مقبلا الی افق کان بانوار العرش مضیئا یا ایها الناظر الی الوجه نری العلماء اشتغلوا بما قلاهم بعد الذی ارتفع صریر القلم الأعلی بین الأرض و السماء و تکلموا بالموهوم اذا اشرقت شمس القیوم من مطلع اسم کان بالحق علیا سوف یجیء الله بأمرهم و یثبت ما اراد انه کان علی کل شیء حکیما ان الذین وفوا بعهد الله و میثاقه سوف یرفعهم الله بسلطان من عنده انه کان علی کل شیء محیطا انا فدینا انفسنا فی سبیل الله و ندع کل من فی الأرض الی البلاء الی مالک الأسماء طوبی لنفس قبلت و لوجه توجه انه من اهل البهاء فی لوح کان بخاتم العز مختوما نسئل الله بان یؤید کل الأحوال و یقدر لک خیر

Provided by the Afnan Library

الدّنیا والآخرة انّه کان بعباده بصیرا انّما البهآء علیک وعلی من معک
من الّذین هم اقبلوا الی الوجه وکانوا باسمه معروفا مقابلة شد

ط جناب میرزا عبد الحسین علیه بهآء الله

هو المستوی علی عرش البیان

کتاب من آمن بالله ربّ العالمین ویدعو النّاس الی مقام فیه تنادی الأشیآء
الملک لله الغنیّ الحمید طوبی لبصیر یمنعه حجبات العباد ولسمیع ما حجبته ضوضآء
الغافلین طوبی لعبد کسر سلاسل الأوهام بمالک الأیّام وسرع بقلبه الی هذا
الأفق المنیر آنا رأینا توجّهک الی انوار الوجه اذ نزّلنا لک ما قرّت به عیون المقبلین
الّذین حملوا فی سبیل الله ما لا یحمله احد من العباد یشهد بذلک من عنده کتاب عظیم اذا
وجدت نفحات بیان الرّحمن قم منقطعا عمّا سوی الله مقبلا الی المقام
قل الهی الهی اسئلک بانوار وجهک وبلآلی بحر علمک وبأسرار کتابک بان تؤیّدنی
فی کلّ الأحوال علی خدمتک وخدمة اولیآئک ای ربّ ترانی مضطربا فی بابک
ومنجذبا بآیاتک وعزّتک یا الهی لا یسکن قلبی الّا بحضورک امامک وجهک لا تسلبنی
نفسی الّا باصغآء ندائک فوآه لو یمنعنی قضآئک عن الحضور فی ساحة عزّک
اسئلک یا مولی العالم ومقصود الأمم بان تغفر لی جریرتی العظمی وخطیآتی الکبری
ثمّ اکتب لی الهجرة الی اولیائک الّذین انفقوا ارواحهم وما عندهم فی سبیلک انّک
انت المقتدر الفرد الواحد الغفور الکریم لا آله الّا انت العزیز العظیم
صلّ اللّهمّ یا الهی وآله الکائنات ومقصودی ومقصود الممکنات علی الّذین منعتهم
شوکة الظّالمین عن التّقرّب الیک والجنود المعتدین عن التّوجّه الی انوار وجهک

قاموا علی امرک ونطقوا باسمک امام وجوه اعدائک رغما للّذین انکروا حجّتک
وآیاتک وعملوا ما ناح به سکّان ملکوتک وجبروتک لا آله الّا انت الفرد الواحد المقتدر
القدیر مقابلة شد

جناب آقا جمال گلپایگانی علیه بهآء الله

هو الله تعالی شأنه العظمة والاقتدار

اشهد یا الهی یا آله الأشیآء وفاطری وفاطر السّمآء وخالقی وخالق ملکوت الأسمآء بانّک
ما ظهرت العباد الّا لعرفان مشرق وحیک ومطلع آیاتک ومصدر امرک ومظهر نفسک
ومنبع علمک واحکامک اسئلک یا مولی العالم وسیّد الأمم بالاسم الأعظم و
بمشیّتک النّافذة وارادتک المحیطة بان تجعلنی مقبلا الیک معرضا عن دونک
ومتمسّکا علی امرک بحیث لا تمنعنی شبهات المریبین ولا اشارات المعرضین ای ربّ
اشهد بوحدانیّتک وفردانیّتک وبعزّتک واقتدارک وعظمتک وسلطانک
ای ربّ لا تمنعنی عن مشاهدة آثار قدرتک فی ناسوت الأنشآء ولا عن اصغآء
صریر قلمک الأعلی اسئلک یا مقصود العارفین ومحبوب من فی السّموات والأرضین
بانبیآئک واصفیآئک الّذین سرعوا الی مشهد الفدآء شوقا
بجمالک بان تقدّر لی خیر الآخرة والأولی انّک انت
مولی الوری وربّ العرش والثّری
لا آله الّا انت الغفور الرّحیم مقابلة شد

Provided by the Afnan Library

الأقدس عظم الأقدم

قد نزلت الآيات على شأن لا يحييها الا الله العليم وتفرقت في البلاد بايدي العباد الذين قصدوا مقر الاقصى وكانوا من الفائزين نسئل الله بان يجمع المتفرق انه لهو المقتدر القدير قد نزل فيكل شأن ما ينبغي العالمين ما من امر الا وقد نزل حكمه في الألواح وما من كلمة الا وقد فصلت في لوح المبين ان الذين فتحت ابصارهم اولئك يعرفون منها ما اراد بها ربهم العليم الحكيم طوبى لمن اقبل اليوم ونطق بين الناس بهذا الاسم البديع قل يا قوم اجيبوا من عكم الى الحق ولا تتبعوا كل غافل بعيد انا نذكركم لوجه الله ونلقي عليكم ما تقربكم اليه ان انتم من العارفين ايا كم ان تمنعوا انفسكم عما اراد مولیکم القديم لا تلتفتوا الى الذين تجدون منهم روائح الاعراض وعوهم بانفسهم وتوكلوا على الله كذلك نزلت لك الآيات وارسلت اليك لتكون من الشاكرين قل الحمد لله رب العالمين

مضمونه

جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله

ط

الأقدس انحنى

كتابت لدى الوجه حاضر وطرف عنايت بآن ناظر لله الحمد كه بطراز ذكر وثناى حضرت بي نياز مزيني وبحب محبوب امكان مطرز مبارك عمري كه در خدمت حق صرف شود ومبارك لساني كه بذكر شن ناطق باشد ومبارك قلبيكه بياد ش مسرور ان احمد الله بما فاحت بك نفحات

قمیص ذکر

قميص ذكر اسم ربك بين العباد نسئله تعالى بان يؤيدك على كينونت عليه ويلهمك فيكل آن ما تستدل به في امر ربك لمن في الأكوان

آنچه از اهل م ذكر نمودید مشاهده شد از حق جل وعز میطلبم كه كل را مؤید فرماید بر اقبال بكعبه حقیقی نیكوست حال نفوسیكه در این ایام از كوثر معرفت رحمن آشامیدند واز ما فی ایدی الناس كف شدند وبحق متمسك شدند عليهم بهاء ربك الغفور الرحيم در تالیف قلوب واتحاد نفوس جهد بلیغ نمائید آنه يؤيد فيكل الاحوال انه معك ونصيرك بالحق انه على كل شيء قدير این ارض بسیار مضطر است وبه ظلوم ما بین حزنین مبتلا این معلوم است كه با هفتاد نفس سجن اعظم چه وارد شده ومیشود تفكر نمائید در نفوسیكه مع نقطه در ساعات معدوده محبوس بوده اند همچنین در نفوسیكه در طبرسیه مع حبیب جمع شدند اذا اشتد الأمر اشتد واذا ارتكبوا ارتكبوا كذلك قضى ويقضى ان ربك لهو القائم المقتدر الذي لا يمنعه شيء عما اراد انه لهو العليم الحكيم قد ظهر ما نزل في الألواح التي نزلت في العراق وفي ارض السر وفي اول ورودنا في السجن الأعظم ان ربك لهو العليم الخبير ثم اعلم ان الرضا قبل قلي قد بغى على الله المقتدر العزيز العليم سبحانك اللهم يا الهي ترى عبدك الذي سمي بعلي قد اقبل اليك وتوجه الى وجهك ووجد عرف قميص رحمانيتك وقام على خدمتك ونصر امرك بين بريتك ويذكرك بين عبادك اسئلك بقدرتك التي غلبت الأشياء وباسمك الذي جعلته مالك الأسماء بان تؤيده على شأن يظهر منه ما ينتفع به امرك في بلادك وتعلو كلمتك في ديارك اي رب

لم تزل کنت مقتدراً علی ما تشآء ولا تزال تکون بمثل ما قدرت فی ازل الآزال قدر
له یا مبغی لعلو جلالک وسموا جلالک ثم اکتب له کتابة للمخلصین من صفیائک
ثم الهمه ما یقرب الناس الی شاطی عز تقدیسک ویبلغهم الی مکمن عز
توحیدک انک انت المقتدر العزیز المستعان کبر من قبلی علی احبآء ربک
فی هناک ثم بشرهم بهذا الذکر المبین وعلی الذین آمنوا من اهل السین ان ربک لهو
الذاکر العلیم قل یا احبائی انتم فی البیوت وینذرکم فی السجن مولی العالمین ان افرحوا
بنفحات ذکر ربکم وصریر القلم الاعلی الذی ارتفع من القلم الاعلی لذکرکم معشر المقبلین
ما ینبغی لکم هو الاستقامة فیها هذا السبیل المستقیم انما البهآء علیکم وعلی
الذین یرون فی وجوههم نضرة الله العلی العظیم

مقابله شد

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهآء الله

هو الاعز الابهی

انا دخلنا السجن ودعونا الکل الی الله رب الارباب وظهرنا الامر وانزلنا الآیات
علی شان اخذت نفحات الظهور کل الجهات فلما استقر العرش ونصبت
رایة البیان فی البلدان خرج من کان مستوراً خلف الحجاب وقال انا
مالک الارضین والسموات لعمر الله انه اراد قتلی فلما ظهر مکره صاح
فی نفسه یشهد بذلک من کان معی عن وراءهم من عنده ام الکتاب

انا سترنا

انا سترنا اعماله حفظناه فضلاً من عندنا وانا العزیز الوهاب ان یا قلم دع ذکره والذین
اتبعوه ثم ذکر من قبل ایک وامن بالله مالک الایجاد قد خلقت لذکر الله واولیائه
ان افرح بذلک وقل لک الحمد یا مالک القدم ولک الثنآء یا مالک المآب
طوبی لک بما وفیت المیثاق اذ نقضه اکثر العباد کذلک ذکرناک وناجیناک اذ کنا فی السجن

مقابله شد

الاعظم فی خرب البلاد

بسم المقتدر علی ما یشآء

جمیع عالم منتظر این یوم مبارک بودند وچون انوار آفتاب حقیقت یوم
مستور بطراز ظهور مزین وظاهر جمیع من علی الارض محجب مشاهده شدند الا من شآء ربک
طوبی از برای نفوسیکه حجابات واشارات قوم ایشان را از بحر عرفان الهی منع ننمود
باشمس قیام نمایند وبکبیر رحیق مختوم را باسم قیوم حی جل جلاله وبیاشام رحمانی الذین
انکروا حق الله واولیائه واتبعوا کل غافل مریب انشآء الله در این یوم که عالم را
تیرگیهای ظنون واوهام احاطه نموده بانوار صبح یقین مزین شوی ان ربک لهو السمیع
عبادیکه از اول وصل آن غافل و بیخبر بودند حال در ضلال نفوس مشغول اند
اف لهم وللذین اتبعوهم من دون بینة ولا کتاب ارفضل حی جل جلاله امیدست
احبآء بکمال فرح وانبساط بذکر مقصود عالم مشغول باشند وبخدمتش قائم

مقابله شد

احبآء الله فی شرقها وما حولها

هو المقتدر المهیمن علی ما کان وما یکون

کتب من لدنا للذین اقبلوا الی افق الامر وتوجهوا الی الله مالک الادیان لیجد بهم

Provided by the Afnan Library

ندآء المقصود علی شأن لاتحجبهم سطوة العالم ولا شئونات الذین کفروا بمطلع الآیات
قوموا علی امر الله علی شأن لایزیلکم نعاق العلماء ولا شبهات کل منکر مرتاب
ان اتحدوا فی امر الله لان یترفع رایات النصر علی القنن والجبال تالله الحق لو یجد
احد عرف الرحمن لیأخذه الشوق والاشتیاق علی شأن لاتمنعه جنود العالم ولو
یجتمعون علیه بالأسیاف ان احرقوا اجبات الأوهام باسم مالک الأنام وتوجهوا
بقلوبکم الی مطالع الیقین بالروح والریحان قد غشت السحاب وجه السماء وارتفع
هزیز الأریاح ومالک الأسماء فی سجن عکا یدعو من فی الأنشاء الی العزیز الوهاب
انا اوقدنا نار الله فی قطب الأبداع من تقرب الیها منقطعا عما سواه یشتعل علی شأن
تنجذب منه النفوس منحل الأشطار انا قبلنا الذلة لعزکم وافتقرنا لغناکم تفکروا
یا اولی الألباب ان افرحوا بالفرح الأعظم انه یفرق بینکم ویبشرکم بما تفرح به القلوب
وتطیر به الأبدان قد ذکرت اسماءکم لدی المظلوم وانزل لکم هذا اللوح الذی
به انارت الآفاق ان اشکروا الله بهذا الفضل الأعظم وتمسکوا بما انزلنا ه
فی کتابنا الأقدس انه لروح الحیوان للذین اقبلوا الی الله مالک الرقاب کذلک
وصیناکم من قبل فی هذا الکتاب فضلا من لدنا انه لهو العزیز الغفار ان الذین نبذوا
احکام الله عن ورائهم اولئک لیس لهم نصیب فی الکتاب کسروا اصنام یظنون
بها لقیومهم ثم اشربوا الرحیق المختوم رغما للذین کفروا بالله مالک المبدء والمآب
لاتختلفوا فی الله ثم اذکروه بالحکمة التی انزله الرحمن فی الزبر والالواح
انتم الذین فررتم بعد فان الله اذا عرض عنه کل جاهل کفار
ان عرفوا هذا المقام الذی به ارتفع ذکرکم وشکرکم وتکبر قطعه به افئدة الأنام
الیها علیکم وعلی الآماء والاتی اقبلن الی
النیر الأعظم من افق سماء من بالله الواحد

بنام خداوند توانا

اسامی مذکوره در ساحت اقدس حاضر وفرات رحمت رحمانی از قلم الهی جاری
طوبی لکم بما فرقتم بذکر ربکم وذکرتم من قلمی الأعلی فی هذا اللوح المنیع انشاء الله شما
وجمیع احبای آن ارض بکمال وداد واتحاد در کلمه واحده الهیه جمیع شوید وبکمال روح
وریحان از صهبای کوثر عرفان بیاشامید لیس لنفسه من نفسه بان یوفقکم علی ذکره و
یؤیدکم علی خدمته ویرزقکم ما یقربکم فی الآخرة والأولی انه لهو العزیز المستعان
الیوم جمیع احبا باید در اتحاد قلوب جهد نمایند تا کل بیک کلمه ناطق باشند وبیک
حرکت متحرک الهیه علیکم ای طماع طمع در انیقام محجوبست ولکن مشرکین
بین حق وخلق حائل شده اند انه یذکر من اراد لقاءه ویقدر له اجر الوصال انه
لهو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو العزیز الحمید

ص

جناب زرگر

بسم الله العلی العظیم

ای علی انشاء الله بعنایت رحمانی لم یزل ولا یزال ظل سدره الهیه بر سما کن
باشید واز هبوب اریاح الطافیه ربانیه خرم ومسرور ان احمد الله بما وفقک
علی عرفان نفسه وایدک علی اقبال الی شطر الله الغنی المتعال کتابت تلقاء
وجه حاضر وانچه در او مسطور مشاهده شد نسئله تعالی بان یقدر لک
خیر الدنیا والآخرة انه علی کل شئ قدیر کمال جهد در تألیف قلوب
احباء الله وهدایت خلق بحکمت وبیان محبوبست طوبی للفائزین

مشاهده کن مع بلایای وارده و رزایای متواتره قلم امر تیه ساکن نبوده و نیست
متصلاً در تبلیغ امر الله مشغول چنانچه همه آفاق را احاطه نموده احیاناً
حق هم باید بقدر وسع در خدمت امر قائم و مستقیم باشند هذا من فضل الله
یعطیه من یشاء اهل ثبات که مظاهر الاند باید ناظر باثبات باشند
یعنی بمقامات محققهٔ باقیهٔ دائمه که عند الله بوده و خواهد بود نه امور فانیه
غیر باقیه نسئل الله بان یحفظک فی ظل سرادق رحمته و یقدرنا لک
ما قدرته للمخلصین من عباده انه لهو الغفور الکریم انّا البهاء علیک و علی من معک

مقام ۵

الاقدم الاعظم

سبحان الذی نطق کیف شاء و اراد و یطق کیف یشاء انه لهو المتکلم المقتدر
الصادق الامین ان یا اخبار الرحمن ان استمعوا ندا الله من شطر
منظر الاکبر انه لا اله الا هو العزیز الکریم ان طهروا لقبول الله و رحمته ثم
توجهوا بالقلوب الی المحبوب کذلک امرتم فی الالواح من لدن علیم حکیم
ایاکم ان یحیرنکم البعد لعمری من قبل الی البحر الاعظم انه کان قائماً لدی الوجه
یشهد بذالک قلمی العزیز الحکیم قوموا علی نصرة الامر و لا تتبعوا اهوآء
الذین کفروا بالله اذا تبهم بامر مبین طوبی لمن شرب رحیق البیان
من ایادی الطاف ربه الرحمن ویل لمن اعرض و کان من الغافلین
کذلک ینصحکم قلم الامر حین الذی استقر جمال القدم علی عرش اسمه الاعظم
العظیم قوموا و قولوا یا قوم تالله قد شق الحجاب و اتی الوهاب

فی ظلل السحاب طوبی للناظرین هذا الهو الموعود فی صحائف الله العزیز الحمید
و عوا ما عندکم ثم قبلوا الیه هذا خیر لکم ان انتم من العالمین کذلک اوقد نار الح
البیان فی قطب الامکان طوبی لمن اضاء به و کان من الراسخین

مقام ۵

الاقدم الاعظم

کتاب نزل من سحاب الرحمن من لدن عالم خبیر و یامر الکل بما هو خیر لهم طوبی لمن یتبع بما امر به
من لدن علیم حکیم ایاکم ان یمنعکم ما فی الکتب عن هذا الکتاب المبین ایاکم
ان یحجبکم ما عندکم عما ظهر بالحق من هذا الافق المنیر کل الکتب معلق باجری و کل
الاذکار بذکری البدیع لو یاتی احد بعبادة الثقلین لا ینفعه علی قدر نقیر و قطمیر
الا بان تنزل له کلمة الرضا من هذا المنزل القدیم لا یغنیهم الیوم شیئ و لا ینفعهم
قصص الاولین دعوا الهوی ان الهدی امام وجوهکم تمسکوا به و لا تکونن
من الغافلین انه یدعوکم لوجه الله انه لغنی عن العالمین طوبی لمن وجد عرف
الوصال و فاز بعرفان الله الملک المقتدر العلیم الحکیم ویل لمن اعرض عن الحق
و اتبع کل غافل بعید انک تمسک بحبل عنایة ربک و کن من الفارغین
لا تحزن من شیئ و لا تاس من روح الله انه ولی من اقبل الیه لا اله الا هو الغفور الکریم

مقام ۵

الاقدس الابهی

کتابت لدی الوجه حاضر و طرف قدس آن ناظر و اول آن این کلمات
مذکور آنهی اگر کاسنی تلخست از بوستانست ای زمان انشاء الله
بعنایت رحمن شیرینی و از او را در رضوان ربانی محبوب شوی مقبلین

Provided by the Afnan Library

ازاوراق واشمار واوراد بستان معنویّه آلهی اند ازعنصر حبّ خلق شده اند
وازنیسان فضل روئیده اند جهد کن تا همیشه ایّام بطراز ربیع رحمانی مزیّن
باشی ایّاک ان یحزنک شیئ تمسّک بحبل رحمة ربّک ثمّ اذکره بین
الأمکان بالحکمة والبیان لینتبهنّ بذکرک الّذین قدروا ویحمدنّ الله ربّ العالمین القیّوم

مقدّسه

الأقدس الأعظم العلیّ الأبهی

ان استمع یا ندیک به لسان الکبریاء من افق البلاء انّه لا اله الّا انا الغریب
المظلوم قل یا قوم قد بشّرتم فی الألواح بهذا الظهور انّه قد ظهر بالحقّ لم انتم
لا تفقهون والّذی وعدتم به بلسان الصدق اذا اتی بالحقّ لم انتم لا تنظرون
قوموا عن مراقد الغفلة بهذا الاسم الّذی به قامت الأشیاء ولا تتّبعوا
کلّ نهج مردود ان الّذین ظلموا الیوم اولئک لا ینصرون تمسّکوا بحبل العدل
ولا تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل المشهود تقرّبوا بالقلوب الی المحبوب
ولا تتّبعوا کلّ مبغض مطرود هذا لوجه الله بینکم وظهوره فیکم وسلطانه لکم لو انتم
تعلمون هذا الأصل الخیر قد جائکم بآیات ثمّ ببرهان ثمّ ببیّنات لا یعادلها
من فی الغیب والشهود ان اترکوا ما عندکم من القصص الأولی وخذوا هذا
النبأ المحمود قد کاد ان یطیر من نداء الله والمشرکون متحیّرون فی سماء
الوقوف یا عباد الرّحمن هذا الربیع الرّحمن لو انتم تعلمون قد اتی
سیّد الفصول لو انتم تشعرون قد ظهر سلطان الأیّام طوبی لقوم

ینظرون انک یا عبد ان افرح بذکر الله قل لک الحمد یا مبین هذا
مقدّمه

خلق ما کان و ما یکون

بسم المقتدر علی من فی الأرض والسّماء

قد فتح ثغر البیان وینطق اللسان بین الأمکان لعلّ ینتبهنّ الّذین رقدوا
ویسمعنّ نغمات الّتی ارتفعت من هذا الشجن العظیم قد اتی الوقت وظهر الموعود
وانتم فی سکر عجیب منهم من غفل ومنهم من قام علی الأعراض منهم
من اعرض وقال لا اقاله احد من قبل یشهد بذلک کلّ منصف بصیر فلمّا
نزلت الآیات قالوا انّها نزلت من قبل بلسان الذکر الا انّهم من المفترین
نزل فی کلّ شأن ما لا یحیط به احد الّا الله ربّ العالمین قد شهد الذکر
بأن لا یعادل بکلمة منه ما نزل فی البیان کذلک شهد الرّحمن ولکنّ المفترین
فی غلّ مبین یتکلّمون بأهوائهم ضلّوا واضلّوا الا انّهم من الظالمین
قل هذا البحر یتموّج فی نفسه وبجری لله منه علی قدر الّذی اراد انّه لهو العلیم
الحکیم وما قدّر له من نفاد کذلک قضی الأمر رغماً للّذین نقضوا میثاق الله
وعهده وکانوا من المشرکین طوبی لمن یقرء آیات الله ویتفکّر فیها
ستر فیها من لئالی علم ربّه العزیز العلیم انک یا ایّها العبد قم علی خدمة
مولاک القدیم ان انصر امر الله بالذکر والبیان انّه یذکرک فی هذا المقام البعید

ایاک ان تحجبک شئونات الخلق تمسک بعروة ربک المقتدر القدیر

الأقدس الأمنع الأبهی

مقابله شد

اذاً اسمع نداء التمآء تقول قدائی الحق بسلطان مشهود واسمع من الهوآء تالله قدائی البهآء من لدی الله العزیز الودود والأرض تنادی وتقول یا ملاء الأنشآء قدائی مظهر ربکم مالک الأسمآء ان اتبعوا ولا تعقبوا کل مشرک مردود ان احرقوا الأوهام بنار التی تنطق فی قطب الأمکان انه لا اله الا هو العزیز المحمود طوبی لمن وجد حلاوة البیان التی ظهرت من فم ارادة ربه الرحمن وویل لمن منع عن هذا الفضل الذی احاط ما کان وما یکون آنک انت یا عبد ان افرح بذکر مولاک قل لک الحمد یا الهی ذکرتنی بلسان مطلع آیاتک الذی حبس فی سبیلک بمدائع الناس الی شطر مواهبک وافضالک ای رب ایدنی علی الأقبال الیک منقطعاً عما سواک ثم وفقنی علی خدمتک وذکرک انک انت المقتدر بما تشآء لا الهی غیرک ولا معبود سواک وانک انت المهیمن علی الأشیآء باقتدارک لا اله الا انت الغفور الرحیم ای رب فارحمنی بجودک ثم اکتب لی اجر من اقبل الیک لانی لا اجد لنفسی ناصراً ودونک ولا معیناً سواک اسئلک بنفسک بان لا تحرمنی من نفحات امرک وفوحات آیاتک اشهد انک انت المقتدر علی الأشیآء وانک انت الغفور العطوف

مقابله شد

هو التامع البصیر

یا اسد علیک سلام الله وعنایته نامهٔ جناب علی قبل اکبر علیه بهائی وعنایتی

امام وجه

امام وجه حاضر وبدیع الله در حضور قرائت نمود واین جواب از قلم اعلی نازل نشهد انه من اهل هذا المنظر الاکبر ومن ایادی الأمر لدی الله مالک القدر نسئل الله بان یحفظه ویؤیده ویوفقه علی کل خیر انزله فی کتبه والواحه نشهد انه قام علی خدمة امری فی اول الأیام باستقامة امنعها تقفه الصفاوع ولا مواء السنانیر وقاع الخنازیر البهآء من عندنا علیه وعلی الذین ما منعهم ربح ولا تجاره عن التقرب الی الله رب العرش العظیم

مقابله شد

جناب علی قبل اکبر علیه بهآء الله مالک القدر

هو الناطق من افقه الأعلی

کتاب ارزنه مالک الوری اذ کان ناشیاً فی البیت وناظراً الی افق الوفآء تعالی الله مولی الأسمآء وفاطر التمآء الذی اتی بعنایة تعجز عن ذکرها اقلام العالم والسن الأمم شهد بذلک قلمی الأعلی فی هذا المقام العزیز المنیع یا علی قبل اکبر قد ورد السجن الکبری وسقیت کأس البلآء باسمی العزیز البدیع انه کان مع احبآئه واولیآئه انه یسمع ویری ما ورد علیهم وهو انا مع المجیب لا تحزن فیما ورد علیک انه یعز نبیک ویلیک وهو الفضال الکریم لعمری ان البلآء فی حبی احلی من کل حلو شهد بذلک قلمی الأعلی من قبل وانت من الناظرین طوبی لک ولاولیائی هناک الذین ما منعتهم شئونات العالم عن مالک القدم الا انهم من الفاسرین ایاک ان تحزنک شماتة الأعداء ان افرح بذکری ایاک وقل لک الحمد یا مقصودی ولک الثنآء یا مولی العالمین

مقابله شد

Provided by the Afnan Library

شمرزاد اما آء الله آمنه وفضه واتم امین علیهن بهاء الله

بنام خلاق عالم

لسان عظمت در این لیلهٔ دلما اوراق و آیاخود را ذکر میفرماید تا بنفحات ذکر آنچه فائز شوند لدی العباد و اماء در ساحت امنع اقدس مذکور بوده و هستند یعنی نفوسیکه بحر عظم توجه نمودند و باقی اعلی ناظرند یا امنه شکر کن مقصود عالم را که تو را مؤید فرمود بر امریکه اکثر عالم از او محتجبند و حزن نمود شمارا به برادریکه شما را اعداء وطوطه احراز نمودند و ضوضاء علما و ظلم جبابره و تعدیات فراعنه او را از مطلع نور احدیه منع نمود شکری ربک بهذا المنظر الانور یا فضه انشاء الله بر امر مستقیم مانی کرامان در کمین کامان مترصد بوده و هستند حمد کن مقصود عالم را که تو را مؤید فرمود بر اقبال او و در آیاتیکه علمای عصر بر اعراض مشاهده میشدند یا امم امین در سجن اعظم حق جل جلاله بذکر شما مشغول وگواه این سان این لوح مبین الذی یجد منه کل فی حب عرف عنایة الله وقمیصه طوبی للفائزات وطوبی للفائزین البهاء علیکن من لدی الله رب العالمین

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله

مقابله شد

بسم المقتدر علی کان ومایکون

* سبحان الذی نزل الآیات لقوم یشعرون انها لفصل الخطاب بین العباد طوبی لقوم یفقهون قل ان المیزان بمشی لو انتم تعرفون وان الصراط ینطق لو انتم تسمعون قل هذا الهوی التی ضطرب منه الأبطال وارتعد منه الآیات ان انتم تعلمون هذا الهوا الذی لا یقاس بما حدان انتم فیه تتفکرون قل هذا ما قرء ما عند کم وما کان من الذین هم یعلمون قل عنده علم کل شیء لو یشهد بذلک ما ظهر منه ولکن الناس اکثرهم

اکثرهم لا یعقلون ان یا علی قبل اکبر قد حضر کتابک لدی الوجه الذی ارسلته لعبد المحاضر لدی العرش واطلعنا بما فیه ان ربک لهو العلیم الخبیر تمسک بحبل الحکمة فی الأعمال کلها هذا حکم الله فی کرسی الألواح ولکن اکثر الناس هم المحجبون قل یا قوم لا تجاوزوا عنه ولا ترتجوا ما یشتعل نار البغضاء کذلک قضی الأمر من لدن الله مالک الأسماء ان انتم من العارفین لا تحزن من شیء ثم استقم علی الأمر ان ربک خیر الحافظین نور الوجوه بانوار ذکر ربک والقلوب باسمه المقتدر علی العالمین ان یا علی انا نذکرک فی اکثر الأحیان نسی ما انت علیه انه لهو العلیم الحکیم ان هذا لفضل الله علیک لا یعادله شیء فی الأرض ان ربک لهو المقتدر القدیر انما البهاء علیک وعلی من معک من الذین اقبلوا الی الله العزیز العظیم

مقابله شد

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله مالک القدر

انا المظلوم الحزین

* در این حین که آسمان میگرید وسحاب نوحه مینماید مالک قدر داعی مقام قصر علی اکبر را ذکر مینماید الذی فاز بالاقبال و العرفان والایقان فی اول الایام علیک بهائی وعنایتی این سنگام که یک ساعت از روز باقی کتاب اعظم الهی باین کلمه علیا که مطلع اوامر و احکام است نطق فرمود یا حزب الله یوم یوم الله وامر امر الله جهد نمائید شاید در این یوم مبارک از ما عند الله بحضرت قیوم توجه نمائید واز ما عند خلق بحق تمسک جوئید طوبی از برای نفسیکه یوم را شناخت وعرف ایافت و بما ینبغی قیام نمود یا علی قبل اکبر

علیک بهآء الله مالک القدر جناب اسد علیه بهآئی حاضر و تراذکر نمود
انا سمعنا ندائک و ما ناجیت به الله ربک و رب العرش العظیم اجبناک
بهذا الکتاب المبین حزب الله را تکبیر برسان و بعنایت و الطاف حق
بشارت ده باید جمیع تالیف قلوب مشغول باشند و از ماسوی الله فارغ
و آزاد صد هزار طوبی از برای نفسیکه الیوم بر خدمت امر قیام نمود و از برای حضرت
مراتب بوده و هست از حضرتهای عظیم که تالیف قلوب است باید مفتقدین
مخلصین بامر عظیم توجه نمایند تا اشراقات نیر اتحاد قلوب را منور نماید از قبل و بعد
کل را باتفاق وصیت نمودیم انه هو الناصح العلیم و هو المقتدر الغفور الکریم را
چند یوم قبل شما را ذکر نمودیم از حق میطلبیم بآن فائز شوی و از بحر معانی
بیاشامی و جرعه از آن بر عباد مبذول داری ان ربک هو
الجواد الکریم البهآء المشرق من افق سمآء عنایتی علیک و علی من معک
و یسمع قولک فی امر ربک لمبین القیوم جناب امین علیه بهائی را کبیر میسرسانیم
شما او و علی حیدر علیکم بهائی را در امور جناب عین و باء علیه بهائی
و عنایتی وصیت میکنیم و شما را مخصوصا امر مینمائیم بتالیف قلوب و
اتحاد نفوس و اعمالیکه در زبر و الواح از قلم اعلی نازل شده طوبی للعاملین

جناب علی قبل اکبر علیه بهآء الله مصابیح

ط

هو الظاهر الباهر العلیم الحکیم

هذا کتاب من لدی المظلوم الی الذی اقبل الی القیوم و شرب الرحیق المختوم

من ید

من ید عطآء فی یوم فیه عرض القوم عن المهیمن القیوم قد زینت الآیات
علی شأن طافت ملکوت البیان یشهد بذلک من ینطق فی کل شأن انه
لا آله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزیز الودود ان البهآء فی بحر البلا
یدعو من احبه و طار فی هوآئه و اخذکتا به بقوة ما منعته الجنود هل تقدر
احد ان یحیی ما انزله من سمآء فضله و هل تقدر احد ان یحیی ما ورد علیه فی سبیل الله
لا و مالک الوجود یا ایها الناظر الی وجهی انا امرنا الناس بالبر و التقوی
و نهیناهم عن البغی و الفحشآء و هم نبذوا الاول و اخذوا الآخر شهد
انفسهم نبذوا احکام الله و رائهم و اخذوا اما امروا به من مطالع الاوهام و الظنون
قل یا معشر البشر هذا یوم فیه نادی ملک القدر فی منظره الاکبر و یدعو من سمی
بعلی قبل اکبر الذی اقبل الی الافق الاعلی فی اول الایام و اخذه جذب الندآء
علی شأن ترک ما عند القوم و اخذ ما امر به فی لوح المختوم یا ایها الشارب
رحیق بیانی و کوثر عطائی و سلسبیل ثنائی حضرت رضا علیه بهائی
و عنایتی بنیابت در حالتیکه نیر آذن اشراق نموده بود قصد مقام نموده
و بزیارت فائز قد عمل فی سبیل الله ما زینه الله بطراز القبول و الرضا انه
هو المقتدر علی ما یشآء و هو الحق علام الغیوب مع انقلاب عالم و افاق
اکثری از امم باشتعال نار بغضا حق جل جلاله توفیق عطا فرمود تا اولیای
بشریعهٔ محبتش راه نمود سبحان الله خائنین و قاطعان طریق

Provided by the Afnan Library

در هر جهتی موجود و بر سر هر صدی قائم مع ذلک قلم اعلی متحرک و صریرش مرتفع و ندایش بلند نشده انه هو المقتدر علی ما یشاء لا یمنعه سطوة الظالمین ولا ظلم المعتدین بما حهای شما که بعبد حاضر ارسال نمودید و همچنین یا ولیای دیگر کل در ساحت اقدس حاضر و باصغا فائز ان شاء الله جواب از سماء اراده نازل و ارسال میشود تعرف حقیقة الوجود بجوده و کینونة العطاء بعطائه انه هو الفضال العلیم الخبیر حبیب الله علیه بهائی و عنایتی بعد از رجوع باش ظهور بلقا فائز واز کاس وصال مرزوق و در رفیقه مزین بوده باسامی اولیا باحب اقدس ارسال داشت وانبرای هر یک اظهار عنایت طلب نموده و هر یک فائز شدند بآنچه که از برای آن از عدم بوجود آمده واز برای هر یک ناز لشد آنچه که کنوز ارض از آن معادله ننماید انک کنت معی و رأیت امواج بحر سبحانی و تجلیات شمس عنایتی طوبی از برای نفوسیکه هر یک موجی اخذ نمود و بآن فائز گشت بگو این موج را فوج منع ننمود و این قدرت را تعدیات امم ضعیف نساخت نفحات وحی عالم را احاطه نموده و نصایح و مواعظ الهی بر الواح وجود مرقوم زود است منصفین ظاهر شوند و شهادت دهند بر قدرتیکه در عالم مثل نداشته و نظیرش مفقود یا ایها القائم لدی العرش اگر در جواب بعضی تأخیر رود سبب و جهتش معلوم باید یقین مبین بدانید که ذکر هر یک در ساحت اقدس مسطور بوده و هست قل الهی الهی ایدا و لیائک علی التمسک بحبل رضائک فی کل الاحوال ثم قدر لهم ما تقر به عیونهم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الله الا انت الغنی المتعال

مقابله شد

جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله

بنام دوست یکتا

یا علی امروز نفس بر بان بانه قدامی الرحمن طاف و جمیع ذرات باستوای هیکل قدم بر عرش اعظم شاهد و گواه مع انکه حق جل جلاله بکمال ظهور ظاهر و انها مانعه بدیعه از یمین عرش جاری مشاهده میشود کل ممنوع و محرومند سبب و علت این حجاب اکبر بوده و خواهد بود یا علی از زلال کوثر عرفان بر اهل امکان مبذول دارتا این شئونات عرضیه ترا بیه بالمره رفع شود و قلوب بقدرت الهیه قوی و محکم گردد نفسیکه مقدس از شئونات نفسیه است و با جمیع اهل عالم بکمال محبت و شفقت الله خوف او را اخذ ننماید و از اختلافات عالم ترابی مضطرب نگردد از قبل حق کل را بکمال بیان و بگو اگر صهبای یک ندائی بحقیقه فائز شوید و یا یک قطره از این دریا بیاشامید حق شاهد بین البسته جمیع عالم را بمثابه یک کف تراب مشاهده نمائید لعمری اذا تأخذکم الأحزان و لا ترون الا اضطراب کذلک شهد ربکم العلیم الحکیم انشاء الله کل بمقامات خود را باسم الله حفظ نمائید قل یا ایها القائم لدی العرش اگر امایکم ان تمنعوا انفسکم عما قدر لکم فی کتاب الله رب العالمین بلایا و رزایا که در سبیل حق وارد شده جمیع عند الله مذکور و در کتاب مسطور قدر خود را بدانید چه که فائز شدید بامریکه افراد و اوتاد از او غافل مشاهده شدند قل ان اشکروا ربکم المعطی الکریم

یا علی قبل اکبر علیک بهاء مالک القدر من شطر التبجیل و یقول لبیک لبیک و علی الذین تمسکوا باسم الله و عملوا بما انزله الرحمن فی کتابه المبین

جناب علی قبل اکبر علیه بهاء ۰۰

بسمی العزیز العظیم

قد بشر البیان من فی الامکان بهذا الظهور العظیم قال ان الذی یاتی انه لهو القیوم علی من فی السموات والارض ویشهد له ما یظهر من عنده انه لهو الغنی العزیز الحمید قال انه لا اشیاء ربا غیره ولا یعرف بکتابی ولا یوصف بما فی العالم یشهد بذلک مالک القدم فیهذا المقام الکریم انا نغبر فی البیان بعبارات شتی لیذکر ما هو المقصود فیه من لدن مبشری علیم لعمر الله انه ما اراد من البیان الا الرحمن واستوائه علی عرشه العظیم قل یا قوم خافوا الله ولا تنکروا الذی یشهد له کتب الله رب العالمین لولاه من یهدیکم الی الله ومن یعرفکم صراطه المستقیم قل قد ظهرت الحجة فی الاعصار ونطق البرهان فی الامکان انه لا اله الا انا الکریم انا ذکرنا بهذا اللوح لتعرف فضل مولاک وتشکره وتذکره بالحکمة ان ربک لهو المعلم الخبیر کبر من قبلی احبائی وذکرهم بایاتی ثم بشرهم بیوم الاستقامة بامری المهیمن علی من فی السموات والارضین

هو القاهر من افق لا یشهد

انا علی ما شهدت به الیوم یومک الذی کان مذکورا فی کتبک وصحفک وزبرک والوحک

وظهرت

وظهرت فیه ما کان مکنونا فی علمک ومخزونا فی کنائز عصمتک اسئلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی اذا رفعت فرائص الامم بان تؤیدنا علی عبادک وامائک علی الاستقامة علی امرک والقیام علی خدمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء فی قبضتک زمام الاشیاء تحفظ من تشاء بقدرتک وسلطانک انک انت القوی الغالب القدیر

بسمی الناطق من افق البیان

یا علی قبل اکبر ندایت بافق اعلی رسید ناله ونوحات را در فراق سدره منتهی اصغا نمود جمیع اشجار واثمار واوراق شهادت میدهند بر عنایت حق وفضلش حق گواهی داده میدهد بر اقبال واستقامت وخدمت وذکر وثنای آنجناب محبوب یکتا را الواح منزله شهادت میدهند بر عنایت حق جل جلاله اگر تا خیر در ارسال شاهده شود نظر بحکمت بوده که مبادا در آن محل نفسی اطلاع یابد وبسبب ضوضای جدیده گردد آنجناب باید در کل حین از کأس فرح سرور بیاشامند چه که فی سبیل الله بر شما وارد شد آنچه که ملاء اعلی از آن گریسته ونوحه نمودند نامه‌ات نزد مظلوم قرائت شد لله الحمد بطراز حمد وشکر الهی مزین بود هذا ینبغی لک وامری المحکم المتین البهاء المشرق من افق ملکوتی علیک وعلی من معک وعلی من قام وقال الله ربی ورب من فی السموات والارض ورب العرش العظیم

یا ایتها الناظر فی آخر البیان نوصیک بالصبر والاصطبار فیما اراده الله رب العالمین

یا علی قبل اکبر انا نذکرک من شطر منظری الاکبر لتسمع ندائی و تجد نفسک فی فرح عظیم
لعمری قد کنت معکم اذ دخلتم فی السجن طوبی لکم ثم طوبی لکم بما حملتم البلایا فی
سبیلی و الرزایا فی اعلاء کلمتی و ارتفاع امری ان ربک لهو البصیر طوبی
للذین دخلوا حصن عرفانی و طاروا فی هوائی حبی و شربوا رحیق وحیی و احدتم
شکر ضر پایانی علی شأن انقطعوا عن سوائی و توجهوا الی وجهی و اقبلوا الی افق فضلی
و تمسکوا بحبل عنایتی و تشبثوا بذیل کرمی انتم من الذین یذکرهم السن العالم و یخضع لاسمهم
کل الامم یشهد بذلک لسان عظمتی و ملکوت بیانی و هذا القلم الذی سبق فی مضمار
العرفان و انا الخبیر ان الذین فازوا بالسجن قد فازوا بذکر قلمی الاعلی و انه لاعز
الاشیاء لدی الله لایعادل به خلق بین الارض و السماء طوبی ثم طوبی لمن شرف
بصر از الاستقامة انه من اعلی الخلق فی کتاب الله ان ربک لهو العلیم الخبیر من قبل
علی وجوههم قل طوبی لوجوهکم بما توجهت الی وجه الله و لقلوبکم بما تقربت الی افق
القصوی و لنفوسکم بما اقبلت الی الافق الاعلی قد ذقتم فی سبیلی کأس البلاء ان اشربوا
الیوم من ید عطائی رحیقی الابهی و کوثری الاصفی لاقول هنیئا لکم و مریئا لکم
فی ملکوت الانشاء کذلک نذکرکم الله باحسن الذکر انه لهو الکریم ان افرحوا
باسمی ثم اشربوا باذکری انا نوجه الیکم و نکبر علی وجوهکم من هذا المقام الجمیل قد کنت
محزونا لحزنکم و تفرح فی هذا الحین بما نذکرکم الله بنفسه جزاء ما عملتم فی سبیله المستقیم
لو یجدن جبائی لذة البلایا فی سبیلی لیقدموا الهدایا باسمی لاعدائی جزاء
ما عملوا بهم لان بهم بلغوا هذا المقام الذی یذکرهم جمال القدم فیهذا السجن الاعظم

قد اشتروا

قد اشتروا انفسهم مقاما فی السفر و لکن مقاما فی منظری الاکبر تعالی من لا یضره محبة
من فی العالم و ظلم الامم فیا بشری لنفس عرفت ما نطق به لسانی العزیز

ربیع ثانیه

هو الله تعالی شأنه الحکمة و البیان

یا ایها الشارب رحیق بیانی و الطائر فی هوای محبتی اسمع شهادتی انه
لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العلیم الحکیم ذکر اولیا را نموده اید و از برای هر یک
خواسته اید آنچه را که در کتاب آسمانی باقی و محکم است لهذا مذکوره مذکور
بوده و هست از برای هر یک مقدر شده آنچه که عقول و نفوس اهل عالم از ادراک و احصای آن
عاجز و قاصر است وقتی از اوقات بنیابت جناب عین قبل باعلیه بهائی و عنایتی
توجه نمائید و عمل کنید آنچه را که اهل سبیلین بوده اهل بهائی لله یکه بر اعانت
قیام نموده اند و بخدمت مشغولند هر یک باثار قلم اعلی فائز نسئل الله ان یؤید الکل
علی ما یحب و یرضی از قبل مظلوم هر یک را تکبیر برسان و بعنایات حق جل جلاله
مسرور دار بحر آیات الهی موج و انوار نیر فضل از افق اراده اش مشرق و لائح
سوف یظهر مقامات الذین اقبلوا الی الافق الاعلی و اعترفوا بما نطق به لسان العظمة فی
مقامه الابهی در هر حین از سماء عنایت رب العالمین بشأنه مطر آیات نازل بل اعظم
و لکن القوم فی هم مبین و ریب عظیم جناب نبیل بن نبیل از اول ایام الی حین بعنایات
فائز و بخدمت مشغول و لکن در مدینه کبیره بر ایشان وارد شد آنچه که سبب
حزن مقربین است باذن ایمظلوم در آن ارض وارد و بر ضا فائز از حق جل جلاله
میطلبیم احزان وارده را بفرح اعظم تبدیل فرماید و نسئله تعالی ان یقر به و یحب

لحضور امام وجه المظلوم انه هو المقتدر القدير یا ملا قبل علی جناب علی
قبل اکبر علیه بهآئی وعنایتی مکرر ذکرت را نموده انه وفی بعهده وذکر اولیاء الرحمن
فی ورق وارسلها لدی المظلوم اجبناه فی هذا الحین بهذا اللوح المبین انا نحن میطلیم
اولیای خود را در جمیع احیان مؤید فرماید بر آنچه سبب اصلاح عالم وعلت راحت
امم است لعمری یظهر منهم ما اراده الله رب العرش العظیم آنچه از برای
هر یک از اولیا در کتاب الهی نازل شده البته ظاهر میشود سطوت وثروت
وعزت ورفعت وجنود وصفوف ومدافع وبنادق وظلم واعتساف آنها منع
نکند انه هو المقتدر القدیر وهو السامع الخبیر

تمت

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهآء الله

هو الاقدس الامنع الاعلی

شهد الله انه لا اله الا هو والذی یقول انه لهو الذی قال فی ازل الآزال انی انا الله
الواحد المختار ان الذین اعرضوا عن الوجه بل یمیزون بین النور والظلمة اولئک مالک
الایجاد ینکرون الشمس وسلطانها والحجة وبرهانها ویقولون ما الاقاله اهل
الفرقان ولا الذین اعرضوا عن الله فی القرون والاعصار واذا قیل لهم ای
حجة اعرضتم عن الله یقولون ما قاله آبائهم من قبل لا انهم من اهل الضلال یشرون
الضدید ویظنون انه کوثر یجری ان یعبدون العجل ویتوهمون انه مالک الایجاد
قل تبا لکم بما اعرضتم عن الافق الاعلی وسحقا لکم بما زللت اقدامکم عن سواء

الصراط قل هذا یوم فیه ارتفعت اعلام الظهور ونصب الظهور الصراط ونسفت
الجبال اتاریناک مقبلا الی افق انزلنا من ملکوتی ما ینفعک فی ممالکی وانا

تمت

الغنی المتعال

جناب علی قبل اکبر علیه بهآء الله

الاقدس الامنع الاعلی

ان یا علی ان استمع ندآء ما کان وما یکون من هذا الاسم المکنون الذی
ینادی یا علی انه لا آله الا انا الحی القیوم ان
افرح بفرحی فی هذه الایام التی احاطتنی البلایا بمثل تجلیات
بذلک ربک المهیمن علی کل شاهد وشهود ایاک ان تحزنک ثروات الملک کن
کما کان مولاک ان استقم علی الامر بالحکمة والبیان کذلک امرناک من قبل وفی هذا
اللوح المحفوظ انا ارسلنا الحمنا الی الدیار لذا نزلنا لک هذا اللوح لتقر به عینک
وتقر للذین هم اقبلوا الی الله العزیز الودود انا اطلعنا ما حملته فی سبیل الله
وسمعنا ما ذکرته بین عباده انه لهو الحق علام الغیوب ان اذکر من قبلی احبائی
ثم احملهم علی صراط الله المهیمن القیوم

تمت

ط جناب ملا علی اکبر علیه بهآء الله

العلی الابهی

یا عبد انا ناظر قد اقبلنا الیک بما اقبلت الی الله رب العالمین وتوجهنا

الیک بما توجهت الی مطلع الامر ان عرف وکن من الشاکرین من اشتغل
بذکری بین عبادی اذکره فی ملکوتی وممالک قدمی انی رحمتی سبقت
کل شیئ وانا الغفور الرحیم طوبی لمن وجدوا قبل ونبذوا خذوا وسمع واجاب
انه من الفائزین لایحزنکم سجنی وبلائی عسرکم وبلائکم یسری ورائکم
بحر السرور یشاق لقائکم سوف تدخلونه باسمی العزیز المنیع قد قدر
السرور فی ظلی من خرج عنه انه من الهائمین ابل یبصرون فناء
الاشیاء کما یرون الشمس فی السماء اولئک من سکان مدائن البقاء لایحزنهم
ضر المشرکین لو تحزن اجسادهم یجدون ارواحهم فی بشارة وفرح مبین
انا وجدنا من کأس الضراء حلاوة الکوثر والتسنیم فی حب الله وسبیله اذا
تشهد بذلک جواری وتقول ای رب العرش العظیم کن علی شأن
یجدون منک ابل مملکتی نفحات قمیصی وسبح بحمد ربک وکن من الذاکرین
ان الذین غرتهم الدنیا اولئک لیس لهم من محیص سوف تمر علیهم ریح صرصر
یجعلهم کهشیم محتظر او کهباء منتشر ویرجعهم الی السقر ان ربک لهو المقتدر
القدیر اتضحک الدنیا لمریدیها وتقول بل ایتیم منی خیرا او وفاء
لو یقول احد بلی تصیح وتقول قد کذبت ورب الکرسی الرفیع ذر الذین
اعرضوا عن الله واقبلوا الیها ثم ولّ وجه قلبک شطر الله العزیز الکریم
ان اعرف قدر ما نزل لک وارسل الیک ثم اقرئها فی البکور والاصیل

بل فیکل الاحیان انه مع عباده الذاکرین قل لک الحمد یا آله العالمین
ومعبود من فی السموات والارضین

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهائی

بسمی العلیم

هذا یوم فیه ینادی العالم ویشر الکل الی الله رب العالمین ان الذی سمع انجذب وتوجه الی
الفرد الخبیر هذا یوم فیه اخذ سکر الرحیق کل من اقبل الی العزیز الحمید انا نذکر من فاز بذکر
یستفرح به الملأ الاعلی ویبقی بدوام ملکوت الله العلیم الحکیم قل ای ابل البیان
انا لله قد اتی الرحمن بسلطان لاتمنعه اوهامکم ولا ما عندکم من القصص لقبل تقوا الله ولا
تکونوا من الظالمین انی اظلم اعظم عما ظهر منکم قد انکرتم حجة الله وبرهانه اذا اتی
بسلطان غلب من فی السموات والارض کذلک ینبئکم العلیم الخبیر انا اخبرناک
بما ورد علینا من ملا البیان بعد ما وصینا هم بلسان مبشر فی کل الواح وکل کتاب مبین

الاقدس الابهی

هذا کتاب من لدن عزیز کریم الی الذی آمن بالله الفرد الخبیر لیأخذ سکر خمر البیان
علی شأن ینطق بذکره الرحمن منقطعا عن العالمین یا غنایة قد اخذک غنایة الله اذا جری
ذکرک من قلم القدم ونزل لک بهذا اللوح الذی سمی المنیع ان اشکر ربک بهذا الفضل الاعظم
وقل لک الحمد یا محبوب من فی السموات والارضین اسئلک باسمک الاجمل

Provided by the Afnan Library

الذی به اضطربت مطالع النفس والهوی بان توییدنی علی ذکرک وثنائک بین عبادک
وتکتب لی کتبة لعبادک المقربین انک ممن حضر کتابة لدی العرش فی السجن
الاعظم بذلک قدر لک فی اللوح مقام کریم ان افرح بما کنت ندکورا
لدی الواجه ان ربک لهو العلیم الخبیر من اراده انه یذکره وینادی فی کل الاحیان
ویدعو من فی الاکوان الی صراط الواضح المستقیم والبهاء علیک وعلی المخلصین

بقلم مبارک

بسمی المظلوم الغریب

لعمر الله ناحت کتب العالم وصاح مولی الامم بما ورد علی المظلوم من کل ظالم بعید
بالغ یمنعوا عن البحر الاعظم وبالتصدید کفروا بالله رب العالمین اشتغلوا
بالاوهام معرضین عن الله رب العلی الکبیر انا سمعنا نداءک اجبناک
وناءک والذین آمنوا بما نزل فی کتابی المبین قل ضعوا ما عند القوم وخذوا
ما اوتیتم من لدی الله رب العالمین قل لا یغنیکم الیوم خزائن الارض کلها
ولا ینفعکم ما عند الناس اتقوا الله ولا تکونوا من الظالمین طهروا آذانکم لتسمعوا
ما ینطق له الاشیاء کلها وقدسوا الابصار لمشاهدة هذا النور الساطع المبین
قل لعمر الله لا تحمیکم قوة العالم ولا صفوف الملوک والسلاطین اقبلوا بالقلوب
الی المحبوب ولا تتبعوا کل جاهل مریب الملک لله رب العرش العظیم

بقلم مبارک

جناب حبیب مکرم علی قبل اکبر علیه بهاء الله ملاحظه نمایند

بسمه الاقدس الامنع الاعلی الابهی

حمد حضرت مقصودی را لایق وسزاست که باراده غالبه وحکمت
بالغه صفوف بیافزاید وبابن جنود روحانی افئده وقلوب نورانی را تصرف فرمود
جنودش نفحات وحی وفائده اراده اش بیک کلمه علیا اهل ملاء سوت انشاء وملاء اعلی را
تسخیر نمود قدرت عالم نزد قدرتش خاضع وکتب امم نزد بیانش خاشع نفوذ کلمه اش را
ظلم ظالمین سد ننمود وقدرت قلمش را منع ناعقین باز نداشت در هر یوم ندای مظلومین
از هر جهتی مرتفع ونار ظالمین در هر حین مشتعل ولکن نار غضب شعرار در اختیار تاثیر ننمود
وظلم فجار ایشان را از تقرب بحق باز نداشت چه که نار محبت الهی مشتعلند ونبوذ آفات
امر منور بصیری متحیر وهر خبیری متفکر مخصوص این ایام که در مدینه عشاق
غوغا ها وشور شحاست خطیب اقبال بمرقات عشق صعود نمود وبر عرش فدا
مستوی وبابن کلمه مبارکه نطق فرمود ای ملاء عشاق نفحات وحی
الهی قلب را جذب نمود واختیار را از قبضه اقتدار اخذ کرده اراده الکه
روح را نثار دوست یکتا نمایم شاید عالم مرده زندگی یابد وعباد پژمرده تازگی
سبحان الله در آن حین در معشر عشاق وله وجذبی ظاهر که اقلام
عالم از ذکرش عاجز وقاصراست جلت عظمة ربنا وجل امره وعز
اسمه وقدراره در هر یوم بل در هر حین باسم مبارک قیوم رحیق مختوم عطا میفرماید

Provided by the Afnan Library

ولكن طالب قليل وقابل مفقود سبحانك يا آله الوجود ومربّي الغيب
والشهود اسلكك باسمك الودود الذي به جرى فرات
محبتك عن يمين عرشك ونزلت امطار رحمتك من سماء
عطائك بان اوليائك على التصبر في ايامك والاصطبار
عند ظهور قضائك وقدرك طوبى لكبد ذاب في حبك
ولقلب تشتّت لفراقك ولدم سفك في سبيلك ولرأس ارتفع
لاعلاء كلمتك وتحلقوم زار حبل الاعداء لاظهار امرك وطناب
الاشقياء شوقاً للقائك وابراز القدرتك اي ربّ ترانا طائفين
حول عرش ارادتك وكعبة مشيّتك واروا حنا مستظرة بدائع
امرك اي ربّ فاقبل منّا بجودك وكرمك لنفقهما امام وجهك
في ايامك ولواتحها لانبغي لساحة عزّك وجلالك ولا ليليق لبساط
عظمتك واجلالك ولكن سلكك بالاسرار المكنونة في علمك
والآلئ المخزونة في اصداف عمان حكمتك بان تقبل منّا مالا
يكون قابلا لامرك وانفاقه في حبك اي ربّ انا عبدك وابن
امتك اكون موقنا بان اعمالنا لاتبغي لعزّ بهائك ولا يليق لحضرتك
ولا لفناء بابك الذي فتحته بجودك على كلّ الوجود من الغيب والشهود
وعزتك يا مقصود الكائنات ومحبوب الممكنات لاتكن قلوب اوليائك

الا لشهادتهم في سبيلك ولا تفرح افئدتهم الا بسفك دمائهم في حبك طوبى
لارض تتبلل عليها عاشقيك ولنفس فازت بلحظات اعين رحمتك وطوبى لبقعة
تزينت بدماء محبتك وتمرّغ عليها نائم فجر ظهور عنايتك اي ربّ ترى
وتعلم ان ابن الذئب افترس غنمك وعقر ناقتك بذلك ذابت اكباد اوليائك
واحترقت افئدة اصفيائك اي ربّ ترى عبرات المقربين جارية امام عينك
بما ورد على حبائك في بلادك آه آه ان احزن الهكني والتصبر كاد ان يتركني ويفارق غنى وغنائك
وسلطانك عزيز على عبدك بديع ان يراك مظلوما بين ايادي طغاة خلقك وبغاة
عبادك فآه آه ان الرماح لدع الحبيب بظلم ناح به اهل سرادق عظمتك وكبريائك
سبحانك يا الهي وسيدي وسندي ومحبوبي وغاية رجائي اسلكك بجودك
الذي به ظهر الوجود وباسمك الذي به خرقت حجبات الموهوم وبالعصا التي
بها خلقت البحور ومرت بها اسياف الدبر بان تقدّر لاوليائك من قلمك
الاعلى ما ينجذبهم الى الذروة العليا اي ربّ تراهم مقبلين اليك متمسكين بذيل كرمك
وعطائك ثم اسلكك يا آله الاسماء وبايائك الكبرى واسرارك التي كانت مخزونة
في قلمك ومكنونة في علمك بان توئيدني واصفيائك على الاستقامة على حبك
وامرك انك انت المقتدر القدير اي ربّ زيّن حضرت السلطان
بانوار نيّر العدل والانصاف ونوّر بهما قلبه وظاهره
وباطنه اي ربّ عرّجه الى معارج الرحمة والشفقة والعطاء ثم الهمه ما يقرّبه
اليك يا مولى الورى وربّ العرش والثرى اي ربّ وفقه على تمام

Provided by the Aman Library

وترضی لیتوجّه الی انوار وجهک ویحفظ اغنامک من ذئاب الأرض شرارها انّک انت
المقتدر الذی لایمنعک شیئ من الأشیاء ولا اسم من الأسماء ولا ظلم الذین کفروا
بیوم الدین الذی ینادی الملک لله ربّ الأرض والسّماء ومالک انبائه العظیم
سبحان الله انّ الیوم ینطق والقوم لایسمعون والنّور ینادی والنّاس
لایشعرون نسئل الله ان یوفّق عباده ویقرّبهم الیه انّه هو المقتدر القدیر

نامهٔ آن حبیب مکرّم رسید وازافقش نیّر محبّت مشرق وساطع
فی‌الحقیقه جمیع کلمات وعباراتش بمثابهٔ یک سدره ظاهر وبکلّهٔ وجهت و
للذی فطر السّموات والأرض ناطق ندایش شنیده شد لتعالی الله
الملک الحقّ المبین الذی نطقها فی آیاته وظهر بها بارادته وغرسها بفضله نسئل الله
ان یؤیّد باتباعه لایعتریه الصّمت فی اقلّ من آن انّه هو العزیز المنّان

وکعبد قصد ملکوت اعلی نموده امام وجه عرض شد درآن حین امواج بحر
عنایت وتجلّیات نیّر حقیقت بشأنی ظاهر کراین عبد از تحریر آن عاجز واز تقریر قاصر
وبعد بر رتبهٔ نطق لسان العظمة وقال جلّ جلاله وعمّ نواله انّا الشّاهد الخبیر

یا ایّها الشّارب رحیق سبحانی والقائم علی خدمة امری
اسمع ندائی من شطر سدرتی الّتی ارتفعت فی الفردوس الأعلی بمشیّتی وارادتی وامری
الذی احاط الوجود انّه لا اله الّا هو الفرد الواحد المهیمن القیّوم **یا علی**
قد ماج بحر عنایتی واشرق نیّر فضلی فضلاً من عندی علی عبادی وبهم انکروا ماظهر
اعراضاً عن الله ربّ ما کان ومایکون نبذوا کتاب الله وراءهم متمسّکین بما عندهم من الأوهام

والظّنون قد فتحنا باب اللّقاء وهم عنه معرضون وظهرنا من القلم الأعلی
لنالی العلم والحکمة وهم عنها مبعدون قد ظهرت الأسرار ونشرت الآثار
وبرزت الأثمار وهم عنها غافلون ترکوا ما امروا به متمسّکین بما نهوا عنه
الا انّهم لایفقهون نبذوا ما ینفعهم واخذوا ما یضرّهم الا انّهم لایعرفون
سوف یرون جزائهم عدلاً من الله مالک الوجود **یا اکبر علیک بهائی وعنایتی** ابن ذئب اشقی ازوالد محروم مشهود ظاهر شده امروز
درمضمار ظلم فارسی اسبق ازاو موجود نه درعنایت فضل مظلوم تفکّر
نما وشقاوت قوم ازاوّل امرالی حین نفوس معلومه راحفظ نمودیم باشنیدن
غیر حقّ بآن آگاه نه عدم فاد سبب شهادت حبیب گشت طوبی
له ثمّ طوبی له لعمر الله فائز شد بمقامیکه مخلصین مقرّبین آرزا سائل وآملند لله الحمد
باکلیل استقامت مزیّن بود وبتجلّیات انوار وجه منوّر اولیاء از قبل مظلوم
تکبیر برسان قل یا قوم ان تحزنکم شئونات الأشرار او سطوة الفجّار لعری
انّ الّذی صعد انّه فاز بالفرح الأکبر نسئل الله تعالی ان یؤیّد اولیّاه
علی ذکره وثنائه لیذکروا الآیاته ویقطعوا ساعته وتوجّهه وانفاقا فی سبیل الله ربّ
العالمین ازحقّ میطلبیم کلّ را تأیید فرماید بر حکمت وبیان والعمل
بما انزله فی الکتاب انتهی **یا حبیبی** بدیع مسجون شمارا ذکر
مینماید ومیگوید الفضل لله المنّة لله که ازانوار تجلّیات آفتاب حقیقت

Provided by the Afnan Library

منوّرید وبذکر مقصود عالم وبآثار قلم قدم مذکور ومسطور دیگر ذکر این عبد را
مقامی نه وستایش را نزد بحر ثنا وشمس بیان شائی نه قدرتش عالم را
احاطه نموده وعنایتش امم را اراده اش ظاهر ومشیّتش محیط تبارک
اسم ربّنا در هر یوم از جذب کلمهٔ علیا وآثار قلم اعلی جوهر انقطاع ای امام وجوه
انام قصد صعود مینماید وخود را قادر نمی بیند واحدی شاعر نه آیا غفلت
ناس از چه پیدا شده وبچه دلیل وبرهان از مقصود عالمیان گذشته اند
وباوهام خود متمسّک شده اند فی الحقیقه مرض وبا مرض عظیم است دریاق کامل باید
وسقم ظنون تولیت معجون قوی شاید سبحان الله قدرت
ظاهر وسلطنت الله مهیمن وباهر مع ذلک کلّ غافل از حقّ مبطلیم
نقطهٔ مدار در این یوم مآب علت اتحاد فرماید وسبب اشتعال نماید
امر وزنار در سدرهٔ مبارکه مشهود وناطق ونور آفاق ظهور لائح طوبی
از برای نفوسیکه قصص کاذبهٔ اولی ایشان را از مولی الوری منع ننمود ومحروم
نساخت این ایام اینقطعه ومان با مین حزن اکبر سپرورا عظم مشاهده مینمود
از یک جهت دریای فرح موّاج واز جهت دیگر امواج حزن مشهود
این ایام مقرّ عرش محلّا بوده ودستخطی از حضرت مقصود با مل قصر رسید
قوله تبارک وتعالی اعلموا ان نظام العقر ناقتی والذئب افترس غنمی والرقطاء
لدغ من ابنی انی لا اشکو بما ورد علی اولیائی ولکن بشکو مظاهر امری

ومطالع

ومطالع حکمی قولوا الهی الهی بدّل حزن اولیائی بالسّرور وهمّهم بالفرح
وخطراتهم بالاطمینان وذلّتهم بالعزّ وخوفهم بالقوّة وعجزهم بالاقتدار ای ربّ ترق
سلّمک بسلطان مشیّتک واحاطة قدرتک وبحر اقتدارک بان تجعل احبّائک مشارق
اسمک الصبّار ومطالع اسمک الغفّار ثمّ عرّف الذین غفلوا فی ایّامک عن سماء اسمک الاعظم
وبنبأک العظیم ومافات عنهم عند اشراق نیّر ظهورک ثمّ ایّدهم علی الانصاف انّک انت المقتدر
العزیز الوهّاب انتهی از زیارت این لوح منع اقدس بسیار گذشت وحزن لا یحصی
وارد تا آنکه لوح دیگر که بآثار قلم اعلی فائز بود وزیارت شد قوله تبارک وتعالی
هو العلیم الخبیر امروز چه خبر است که جمیع ارکان وروح طیران مشاهده مینمود خبر مسرّت
رضوان جنّت علیا برضوان فردوس اعلی مژده داده که روح مقصد اقدس مبارکی از مدینهٔ عشاق خود را
فدا نموده وحال قصد مقصد ابهی وطواف مطاف ملأ اعلی کرده واین حین میرسد
امروز عشاق را شوری دیگر وجذبی دیگر است الهی الهی ایّد عبادک علی
الصّدق وعلی الاقرار بآثارک انک انت القوی العلیم
انتهی باین لوح مبارک فرح وفرحی رسید که قلم از ذکرش عاجز است لولا فرح
البعد لا بکما حزن القبل مقصود از این اذکار آنکه انجناب بامور وارده وتفصیل آن
سجن آگاه شوید شاید آنچه ذکر میشود سبب هدایت ناس گردد الهی الهی لا تطرد
عبادک عن باب فضلک ولا تحرمهم عن بحر رحمتک سقهم ولو بالسّوط الی یمین
عرشک ثمّ ارزقهم فی یومک رحیق عنایتک انک انت المقتدر
القدیر لا آله الّا انت الغفور الرّحیم وبعد این عبد قصد مقرّ

عرش نموده و بعد از ورود در ساحت امنع اقدس ملاحظه شد لسان عظمت
باین فقرات ناطق سبحانک یا الٰهی لولا البلایا فی سبیلک
من این نظهر شأن عاشقیک ولولا الرزایا فی حبک
من ای شیء یبین مقام مشتاقیک و عزتک انیس محبیک
دموع عیونهم و مولنل مریدیک زفرات قلوبهم و غذاء
قاصدیک قطعات اکبادهم و ما الذم الردی
فی سبیلک و ما اعز سهام الاعداء لاعلاء کلمتک
یا الٰهی احب فی حبک ما قدرته و عزتک لا ارید الا ما ترید
ولا احب الا ما انت تحب توکلت علیک فیکل الاعمال
انتهی این مناجات از قبل مخصوص یکی از اولیا نازل شده و در این ایام مجدداً
از لسان عظمت اصغا شد طوبی از برای نفوسیکه قرائت نمایند و از بحر جود و
که در کلمات محبوب عالمیان مستور است بیاشامند یا حبیبی عرف وحی جان را
تازه نماید و روح جدید بخشد حق معرضین بیان را هدایت کند و انصاف
عطا فرماید نظلمی ظاهر شده اند که مکامن ظلم و مخازن بغضای عالم از قبل بعید
متحیر گشته اند تا چه رسد بعباد باید آن حبیب و این مسجون از برای کل

استقامت

استقامت طلب نمائیم انه هو المؤید السمیع المجیب این ایام اولیای
فاران در جوار ساکن و بحضور فائز در هر یوم از کأس عطا کوثر لقا آشامیده اند
بحر وصال موّاج تعالی الکریم ذو الفضل العظیم نی الحقیقه در فوارند
و بنار محبت مشتعل و بنور معرفت منور شب گذشته که شب بیتوته جمادی
الاوّل بود بقصر حضار شده اند و بعنایات مخصوصه فائز گشته اند لله الحمد
اصحاب استقامت را ارباح عاصفه قاصفه مشرکین و ملحدین از امر مبین رب
العالمین منع ننمود وقتی از اوقات این کلمات عالیات از بحر آیات اصغا
شد قوله تبارک و تعالی دوستان محزون نباشید ظلمهای اعدا سبب و علت ظهور
در عالم ظلم فرعون عدل کلیم را تدارک نمود انتهی البته این ظلمهای
عالم را عدل اعظم از پی بوده و هست شوکت الله را ضوضاء منع ننمود و اعراض
معرضین سد نگردد و آن حبیب سبب آن فصل شنیع را دانسته و میدانید
عدم قبول فیء سبب و علت فیض اعظم شد از برای شهید مرفوع مرحوم
امور کلاً بحق راجع از او میطلبیم کل را فائز فرماید بآنچه که سبب ارتفاع و ارتقاء
وجود است انه علی کل شیء قدیر اولیای آن ارض را از قبل مسجون
تکبیر و سلام برسانید از حق جل جلاله سائل و آملم کل را حفظ فرماید و بمشابه بحر
موّاج و نار سدره مشتعل نماید دوستانیکه چندی قبل بشرف حضور
فائز گشتند جناب عطار و جناب آمیرزا بزرگ و سایرین کل مذکور

Provided by the Afnan Library

بوده هستند این ایام نامهٔ جناب عطار رسید و ذکر اسرار آن مذکور نسئل الله ان یؤیده علی ما یحب و یرضی و یفتح علی وجهه ابواب الثروة و الغنی انه هو مولی الوری لا اله الا هو الفاتح المعطی الفیاض الفضال حضرت غصن اعظم و غصن اکبر روحی فداهما و حضرت ضیاء الله روح من فی الملکوت فداه سلام و تکبیر میرسانند همچنین اهل سرادق عصمت و عظمت و فرمودند الحمد جناب ایشان در عرصهٔ فضل منظر اکبر و مقام اطهر مذکور بوده و هستند ازحق میطلبیم ایشان را تأیید فرماید در جمیع امور و احوال انه هو المقتدر العزیز المختار و جوابهای بعضی از عرائض در این کره ارسال شد انشاء الله هریک از آن ثمینه بیان که در مخازن کلمات الهی مکنونست قسمت برسند و بآن فائز گردند النور المشرق من افق کلمة الله علیک و علی من معک خدمت حضرت جمال علیه بهاء الله و جناب ابن ابهر علیه بهاء الله را ذکر و سلام و تکبیر میرسانم این ایام جواب عرائض ایشان و بعضی از اوراق واما میرسد بقول ناس جای همه خالیست و بقول همه مذکور و موجود و حاضرند از خدا از برای کل آنچه را میطلبید و دوست میدارید میطلبیم البهاء علیکم و علی من معکم و فی بیتکم و علی کل موقن مستقیم

بدیع

حبیب روحانی جناب ورقا علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

۱۵۲

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبریاء

یشهد الخادم القائم انه لا اله الا هو لم یزل کان مکنونا فی کنز الغیب الی ان اتی المیقات ظهر من افق الابداع بالعظمة و الاجلال اذا نفخ فی الصور و قامت القیوم و صاح الصائح و نفخ النافخ و تزین العالم بطراز العرفان تعالی الرحمن الذی اظهر نفسه بین الامکان و خطق فی ملکوت الانشاء و تحرک فیکل حین قبلة الاعلی الذی ما بقی من امر الا و قد فصله بالحق و ما من سر الا و قد اظهره بالعدل و ما من حکمة الا و قد فسره بالفضل و ما من حکم الا و قد ثبت به فی کتابه العظیم سبحان الکریم الذی عرفنا نفسه و علمنا امره و هدانا الی صراطه المستقیم و تعجب یا حبیب فوادی قد حرکتنی نفحات حبک محبوبنا و محبوبک و محبوب العالمین و هزتنی نسائم بیانک الذی به ظهر اقبالکم و خلوصکم و استقامتکم و حبکم و ودکم و قیامکم علی امر الله محبوب العالمین فلما اخذنی ذکرک صعدت الی المقام الذی لا یشارکه مشارق و لا یدرک بادراکی و لا یعرف باوصافی و مایجری من قلمی و مدادی فبعد ما حضرت سئلنی مولی العالم و مالک القدم عما فی یدی اذا فتحته بعد الاذن و عرضت ما غنت عنادل حبک علی افنان سدرة الخلوص فلما انتهی نطق لسان العظمة بما

نسخه

لا اقدر ان اذکره الی ان قال یا عبد الحاضر کنت من قبلی علی من فاز بعرفانی
ولقائی والتمس فی بحر برهانی والطائر فی هوای حتی یشاربحبی ذکری و
ثنائی والمتوجه الی وجهی والقائم لدی بابی قل طوبی لک یا ورقاء بما احدق
جذب آیاتی وانطقک فی ایامی واجتذبک الی مقر قربی الی ان فزت
بلقاء عرشی وسمعت ندائی وفرت باصغاء بیانی فاعلم بالیقین انا ذکرناک
وذکرک فضلاً من عندنا ان ربک لهو الغفور الکریم ان ربک لفضل مولاک
ثم اذکره بالحکمة والبیان انه یؤیدک فی کل الاحیان لشهد بذلک سکان سکان مما
وحفاظ اسراری ومهابط وحیی ومشارق الهامی وهذا اللسان العزیز البدیع
ان اذکر من قبلی خاک الذی فاز فی ایامی وطاف عرشی العظیم ثم الذین اقبلوا
الی الافق الاعلی وتمسکوا بالاسم الاعظم الذی به ارتعدت فرائص الاسماء اوبشرهم بذکری
الجمیل انتهی مختصراً عرض میشود که مسافرین علیهما بهاء الله در قصر
که منظر اکبر واقع شده تلقاء عرش حاضر ونغمهٔ جمال قدم اذن رجوع
فرمودند وفردای آن عازم حرکت بودند لذا این عبد مجال وفرصت
نیافت که مفصلاً مراتب خلوص ومحبت اظهار شود از حق جل جلاله سائل
وآملم که از بعد توفیق عنایت شود باری بعد از اطلاع بحرکت مسافرین
این دو کلمه بر سبیل اختصار عرض شد تا از عنایات الهیه والطاف
نامتناهیه مسرور شوند والواحیکه خواسته بودند بعد حرف مبارکه

ها ارسال شد حسب الامر انکه بقرعه قسمت نمائید یعنی بعد از وضو در زیر
مندیلی گذارده شود وبعد هم هر نفسی دست برده یک لوح بیرون بیاورند
وبهر که اراده نموده اند بدهند چه که ذکر اسامی فرمودند در این ایام جایز نه
لذا رئوس الواح اسامی نوشته نشد عرض دیگر تکبیر انخادم فانی را حضرت
جناب اخوی علیه بهاء الله وثنائه برسانید ومذکور دارید آنچه وعده شده
بود وفا شد ولکن بشما نرسید انشاء الله میرسد دیگر مجال ذکر تفصیل
نیست وعرض دیگر جمیع دوستان آن ارض را از جناب انخادم فانی ذکر وثنا
وتکبیر ابدع ارفع اقدس ابهی برسانید البهاء ثم الثناء علیکم وعلی احبائه فی مناک

خ ادم ۱۵ ربیع الاول سنه ۹۷

مقابله شد

جناب ورقاء علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

۱۵۲

هو الله تعالی شانه العظمة والاقتدار

مکتوب آنجناب که بطراز ذکر محبوب مزین بود وبین عبد مرهوب واصل ونفحات
عطریهٔ عنبریه از کلمات وبیانات آن که در ذکر مالک احدیه مرقوم بود انتشاق
شد یا ورقاء تلک النفحات التی تستر بها رضوان افئدة المقربین
ویا طوبی للسان الذی نطق بذکر الرحمن بین الامکان وتقلب التی جری منه

سلسبیل محبّة ربّنا العزیز العلیم اسئله تعالی بان یحیی بمیاه اذکارک سلطان الأسماء
اشجار قلوب عباده الذین غفلوا عن نباءک الأعظم العظیم وذکره الأکبر القدیم لیجعل
الکلّ سدرات العرفان بین الأکوان وینطقن الکلّ بثنائک ویشهدن انّه لا اله الّا هو
العزیز المنّان عرض میشود بعد از مشاهده کتاب نورانی بساحت
عرش حاضر شده عریضه که بساحت امنع اقدس معروض داشته بودند تمام تلقاء
وجه معروض افتاد لوح بدیع منیع از سماء فضل مخصوص انجناب نازل وهمچنین بسامی
که هر قوم فرموده بودند جمیع لدی العرش عرض شد نسبت بکلّ الطاف
مالانهایه ظاهر ومخصوص هر اسمی لوح منیع از سماء مشیّت نازل وارسال
شد انشاء الله کلّ بآن فائز گردند واز نفحات ایّام منزلات که حقیقت
جنان از نفحه از آن در حرکت وبهتر از است بروح بدیع وهیکل منیع بخدمت امر
قیام نمایند وآنچه سزاوار الیوم است بآن ظاهر گردند وان تقدیس
نفس است اوّلاً من ثمّ ماسوی الله وبعد ظهور باخلاق مرضیّه وصفات
محمّده واذکار طیّبه ماپین بریّه لیعطّر بانفاسهم الآفاق ویستضیئ بانوارهم
کلّ الأشیاء تالله انّهم اهل البهاء بین الوری
علیهم بهاء الله وبهاء العالمین انّما الذکر
والثناء والتکبیر والبهاء علیک وعلیهم
وعلی من معکم من احبّاء الله
خ ادم

جناب

جناب میرزا یحیی مسیحی علیه بهاء الله

هو المشرق من افق سماء البیان

هذا فیه اخذ جذب الله آء الذی ارتفع من شطر عکّا طور سیناء بذلک نادت
الأشیاء لبّیک یا مالک الأسماء وفاطر السماء طوبی لمدینة فازت
بلقائک ولارض تشرّفت بقدومک وویل لمن سمع وانکر بنباء الله
العزیز الحکیم ونادی الکریم لک الحمد یا مقصود العالم ومحبوب الأمم
بما اظهرت نفسک وشرّفتنی بلقائک بعد ما ناحت کلّ نار فراقک اشهد
بک ظهر ما کان مرقوماً فی الکتب ومسطوراً من قلم الله ربّ العالمین ثمّ
ارتفع الندآء من بقعة لحم نادت وقالت لبّیک یا من بک
ماج بحر العرفان امام وجوه الأدیان لبّیک یا من بک فتح باب
الوصال بما سقیت اعاشقیک من ید عطائک کوثر وصالک
اسئلک بنفحات آیاتک وبما ارتفع من شطر سجنک بان تؤیّدنی علی
علی الأقرار بظهورک والأعتراف بما اظهرته بجودک اشهد انّک وفیت
بعهدک وبما وعدت به اولیائک وعبادک فی کتبک وزبرک
وجئت من افق الأقتدار بمجدک العظیم بلغت نورآء ندای

مولی الوری را بشنو امروز طور بلقای محبوب مسرور و با علی النداء اشیا را بشارت میدهد و صهیون بکلمه سرعوا سرعوا انطق مینماید طوبی از برای نفسیکه از کوثر بیزوال آل شامید و باصغای ندا فائز گشت یا ایها المقبل ندایت را شنیدیم و از شطر سجن بتو توجه نمودیم و ترا ذکر فرمودیم بآیاتیکه تغییر نیابد و محو او را اخذ نکند قل الهی الهی ایدنی علی ذکرک و ثنائک بین عبادک بالحکمة التی انزلته فی کتابک اسئلک ان توفقنی علی القیام علی خدمتک و ذکرک بظهر فی ایامک انک انت المقتدر العزیز الوهاب تمت

جناب حسن خ اعلیه بهاء الرحمن

لیبکی الیمین علی الاسماء

یا ایها المذکور لدی المظلوم نامه شما که بعبد حاضر نوشته بودی در ساحت اقدس حاضر و باصغا فائز لله الحمد از حیق مختوم آشامیدی و بعرفان حق جل جلاله فائز شدی از حق میطلبیم ترا حفظ فرماید و باستقامت کبری فائز نماید جمیع عبقین باسماء بمعنی عباد را از شاطی بحر معانی منع نموده و مینمایند حرف بیان خبر نداد از احزاب قبل یعنی نفوسیکه مقام اقبال اعراض کردند و محل اقرار انکار معلوم مبنیت بحجت بظهورات قبل مؤمنند و بحجه ببرهان معرض اذا اخذک جذب القدر آه من الافق الاعلی قل یا مالک مدبر الاسماء و فاطر السماء اسئلک بعنایتک

الکبری

الکبری و باسمک الاعظم الابهی الذی بارتعدت فرائص المتوهمین و اضطربت افئدة المعتدین بان تقدر لی من قلمک الاعلی خیر الآخرة و الاولی انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت الغفور الرحیم ای رب لا تخیب عبدک هذا عما قدرته لاولیائک انک انت الغفور الرحیم تمت

جناب ولی خان علیه بهاء الرحمن

هو المحرک من قلمه الاعلی

قلم اعلی میفرماید در حین نطق صامتیم و در حین صمت ناطق عجب عالمی ظاهر شده و عباد از آن غافل جمیع اشیاء بشارت میدهند و میگویند آنچه را که سبب طیران اجساد است تا چه رسد بارواح یا ایها الناظر الی الوجه آفتاب حقیقت مشرق و بحر بیان موّاج و متکلم طور بر عرش ظهور مستوی مرة یتوجه الی الیمین و یقول یا اهل البهاء الیوم یوم کم قد اتی لفرحکم و سروركم و ابتهاجکم تالله الحق قد ظهر ما کان مسطوراً فی کتب الله و ما کان مخزوناً فی علمه قوموا علی نصرة ربکم بالحکمة و البیان و مرة یتوجه الی الیسار و یقول یا ملاء المعرضین انصفوا فی هذا الظهور المبین ایاکم ان یتمنعکم کتب العالم عن ذکر مالک القدم انه اتی بالحجة و البرهان و ما انجذبت به افئدة المقربین المخلصین قل یا قوم قد جائکم آیات الله و تضوع عرف البیان فی الامکان ضعوا ما عندکم

عن التقرب الی الله مقصودکم وخذوا ما امرتم به فی کتبه وزبره والواحه انه یؤیدکم بالحق
ویقدر لکم ما تقر به عیونکم وتنبسط به صدورکم وتفرح به قلوبکم انه هو ارحم الراحمین
اشکر ربک انه ذکرا اذ کان مظلوماً بین ایدی الظالمین لتقومن علی خدمته
امره وتکونن من الفائزین الیها من لدنا علیک وعلی الذین یتکلون العروة الوثقی
رب العالمین وما منعهم ظلم الفراعنه اقبلوا وقالوا لک الحمد یا من فی

قبضتک زمام من فی السموات والارضین مقطعه

هو القائم بالقسط القیوم

قد صاح الناقوس باسم مالک الفردوس واتی الناموس من لدی الله العلیم
الحکیم انه لهو الموعود فی التوراة والمذکور فی الفرقان والانجیل قد وعد کل الامم
بالناموس الاکبر انه ظهر بالحق بقسطاس مبین من الناس من اخذه بقدرة
من لدنا ومنهم من نبذه بما اتبع المتوهمین قل یا قوم ان تمتعوا انفسکم عن هذا الفضل
الاعظم توجهوا الیه ولا تکونن من المخالفین انه لمقر الامن لمن فی السموات
والارض ومطلع الکرم لکل صغیر وکبیر ان انظروا الی مشرق الوحی وتمسکوا
بما نزل من لدی الله رب العالمین ان اقرؤا آیات الله فی اللیالی والایام
انها تجذبکم الی مقام کریم مقطعه

ط میرزا باقر ابن شهید

بسمه

بسمه المهیمن علی الاسماء

قدر سلنا نفحات الآیات الی کل الجهات من الناس من سبق وقبل الی الله ۷
رب العالمین ومنهم من تمسک بما عنده معرضاً عن الفرد الخبیر قل لا تنفعکم الیوم
خزائن الدنیا ولا غنیکم ما عندکم من الاوهام والتماثیل ضعوا الاوهام باسم مالک
الانام وتوجهوا الی الله العلیم الحکیم قد جاء مولی الامم ومربی العالم اتقوا الله
ولا تکونن من الغافلین توجهوا بالقلوب الی مطلع الفضل ولا تتبعوا الذین اعرضوا
عن الوجه اذ اشرق من هذا الافق المبین قد وجدنا منک عرف محبة الله
نزلنا لک هذا اللوح البدیع لتشکر ربک فی کل الاحیان وتذکره بین العباد بذکر
یبقی لاسمائه المهیمن علی العالمین مقطعه

سید احمد

بسم الله الابدع الامنع

تبارک الذی نزل الآیات وجعلها بینات لاهل الادیان تنادی النار فی الطور ۷
والنور تلقاء الظهور والاقتدار بید المقتدر المختار طوبی لمن سمع النداء
واجاب ویل لکل غافل مرتاب من الناس من قال انه افتری علی الله
کذلک قال الذین کفروا من قبل ان ربک لهو العزیز العلام قل ان تنکروا
هذا الظهور ربما ترتیت ایمانکم بالله فأتوا به یا اهل الضلال لعمری لا مفر

اليوم لاحد الا لمن اقبل الى الوجه واعرض عن كل مشرك كفار طوبى لمن فاز بايام الله
ووجد رائحة التقديس من هذا القميص الذى فاح عرفه فى الاقطار ان الذين
غفلوا اليوم اولئك نبذوا الهدى واخذوا الهوى سوف يدمدم عليهم العذاب
من كل جهات لا يحزنك قول الذين كفروا بالله سبح بحمد ربك وقل لك الحمد
يا من عرفتنى نفسك وارسلت الى ما يحى به الاموات

مقدسة

ش هو المقدر على الافنان بفنون الالحان

شهد الله انه لا اله الا هو والذى ينطق بالحق انه لهو المظلوم فى هذا السجن العظيم بالله
ما منعه اعراض العلماء ولا سطوة الامراء ينطق فى ملكوت الانشاء انه لا اله الا
هو المقتدر القدير انه لهو الذى لا يعرف بدونه ان نظروه بعينه ولا تكونن من الغافلين
قد تسبقت رحمته العالم ولكن اكثر الناس هم من المبطلين ان اذكروه بين
ملاء الامكان بالروح والريحان تعالى الرحمن الذى امركم بالمعروف فى لوح كريم
قل لا تفسدوا فى الارض بعد اصلاحها ولا تتكلموا الا ما اذن لكم انه لهو
الآمر العليم احب الاشياء عنده الاتفاق والوفاق وابغضها الاختلاف
والنفاق خذوا ما اختاره الله لكم ولا تتبعوا سنن الجاهلين ان اشكر
ربك بما ذكرت من قلمه الاعلى وقل الهى لك الحمد بما عرفتنى
نفسك وانزلت لى آياتك اسئلك بان تؤيدنى على خدمتك
وطاعتك انك انت المقتدر المتعالى الغفور الكريم

مقدسة

ت على قبل اكبر
هو الظاهر من افق البيان

٧ هذا كتاب من لدنا لمن اراد ان يشرب كوثر الحيوان فى ايام الرحمن ليفرح بذكر
مولى العالم ويكون المطمئنين ان يا على قبل اكبر طوبى لابيك الذى آمن
بالله اذ اعرض عنه كل جاهل بعيد اياك ان يمنعك شئى عن ذكر الله
تمسك بما امرت به فى الكتاب وتشبث بذيله المنيع انا زينا افق
العالم بالاسم الاعظم اذا نطقت الاشياء قد اتى مالك الاسماء بسلطان
امنعته جنود الاشرار ولا سطوة الظالمين انه وحده ينطق فى قطب
الابداع ويقول يا ملاء الاختراع توجهوا الى الوجه بقلوب نورآء انه ظهر من
الافق الاعلى بعد فناء الاشياء وانه لهو الموعود فى صحف الله العلى العظيم

مقدسة

هو الامنع الاعظم العليم الحكيم

١ انا ذكرنا الذين اقبلوا الى الوجه وتمسكوا بالعروة الوثقى وذكرهم فى هذا السجن
العظيم طوبى لمن فاز بذكر الرحمن ونزل اسمه من قلمه الامنع الاقدس العليم
الخبير ان الذين اتوا بصائر من الله اولئك لا يبدلونه بخزائن السموات
والارضين لو تعرفون ما قدر لكم تطيرون باجنحة الاشتياق ويأخذكم الفرح على

Provided by the Afnan Library

شأن لا یحجبکم ضرّ من علی الأرض انّه لهو المبین العلیم ان اتحدوا فی امر الله و لا
تختلفوا فی شیئ انّ هذا نصح مبین کذلک امرناکم و علّمناکم فی الواح شتّی
و فی هذا اللوح الغیر البدیع کونوا انجم الهدایة و الاستقامة فی هذه
السّماء لیستضیئ بانوارکم من علی الأرض هذا ینبغی لمکن اقبل الی افق الله المشرق المنیر

جناب غلام قبل حسین علیه بهاء الله

تقریب

بسمی المقتدر علی من فی الأرض و السّماء

سبحان الّذی انزل الآیات و ظهر ما اراد انّه لهو الناطق فی کلّ الأحوال انّه لا
اله الّا هو الفرد الواحد العلیم الخبیر قد حضر کتابک لدی المظلوم و نزّل
لک ما لا تعادله الأشیاء یشهد بذلک مالک الأسماء فی سجنه العظیم
قد قرأ کتابک العبد الحاضر لدی العرش اجبناک بهذا اللوح البدیع
ان اشکر الله بما فاز نداک بالأصغاء فی هذا المقام الّذی یطوف به الملاء الأعلی
و اهل الفردوس و لکن اکثر القوم من الغافلین قد وجدنا کتابک
مطهّرا عن الأوهام فاسئل الله بأن یجعلک مستقیما علی امره انّه
لهو المقتدر القدیر یا غلام انّ افرح بما تحرّک علی ذکرک قلمی الأعلی
اذ یمشی المظلوم فی مقامه الکریم انّا ایّدناک علی عرفان من غفل عنه
العالم و هدیناک الی صراطی المستقیم تمسّک بعروتی الوثقی منقطعا عمّا

عند الأمم

عند الأمم کذلک یأمرک مالک القدم فضلا من عنده و هو الفضّال القدیم
مکتوبت مشاهده شد الحمد لله عرف محبّت الهی از او متضوّع بود و نشأه الله
بانوار وجه منوّر باشی و بنار محبّتش مشتعل بشأنیکه شئون جبابره
و فنون فراعنه که علمای عصر ند ترا منع ننماید هر نسکام که افق عالم
بانوار ظهور فائز شد علمای عصر بکمال عراف و عتراض قیام نمودند و بسفک دم مطهّرش
فتوی دادند لیس هذا اوّل امر ظهر فی الأمکان در جمیع قرون و اعصار ظاهر
شد از اشیان آنچه که اهل وجود علی نوحه نمودند جمیع کتب قبل و بعد
باین لوح مبارک شهادت داده مع ذلک وارد شد آنچه که قلم و لسان
از ذکرش عاجزاست سبحان الّذی نطق و ینطق بکلّ الأحوال
و یظهر بسلطانه ما اراد علی شأن لا تعجزه قوّة الأقویاء و لا ضوضاء العلماء یفعل
ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العلیم الحکیم و اینکه اراده لقا نمودی طوبی
لک و لمن اراد ذلک انّه یکتب لمن اراد اجر لقائه انّه لهو السّامع المجیب
این ایّام این ارض در حرکت است و امورائی که سبب و علّت احزان است
موجود لذا در اذن توقف رفت ولکن آنچه الیوم از ایادی امر اعمال نزد
متعال محسوبست تبلیغ امر حکمت و بیان بوده و خواهد بود انشاء الله
آن جناب بتأیید الهی و عنایت ربّانی بین امم بتبلیغ امر عظیم فائز شوند جهد نمائید شاید اهل قبور

Provided by the Afnan Library

ازکوثر بیان کرا از قلم رحمن جاری شده زنده نمائی کن ناطقاً باسمی وناظراً الی افقی
ومتمسکاً بحبلی المتین البهاء علیک وعلی الذین فازوا بهذا الأمر العظیم
العظیم الحمد لله رب العالمین مقابله

ش جناب ملا طاهر

هو المنادی فی الامکان باسم الرحمن

ر قدارتفع طنین الباب اذاتی الوهاب بسلطان عظیم واضطرب من فی الانشاء
اذظهرت کلمة الله الغیب فی هذا الهیکل المبین قل یالا الملا المشرکین موتوا بغیظکم تالله
قدظهر اللوح المحفوظ والکتاب المکنون واته ینطق فی السجن عظیم الامر
لا اله الا انا الغفور الکریم لم تمنعه جنود الارض ولا شوکة الذین غفلوا عن
امر الله رب العالمین بدیع الکل الی الاقل لا والمقصر الاقصی انه لهو القوی الحکیم
لا تعجزه شئونات العالم ولا اجتماع الامم یفعل بسلطانه ما اراد انه لهو
الغنی المعطی العزیز القدیر اذا فرحت بلوح الله ان اشکره وقل لک الحمد
یا مولی العارفین مقابله

جناب میرزا لطف الله علیه بهاء الله

بسمی الناصح المشفق الخبیر

ر یا ایها المقبل الی الوجه ایام ایام الله انت بیک آن آن قرون واعصار معادله

نمیماید ذرهٔ این یوم بمثابهٔ خورشید شاهده میگردد وقطرهٔ اش مانند دریا اگر نفسی یک
نفس فی حب الله او لخدمته برآرد او از سیدة اعمال از قلم اعلی مسطور اگر فضائل
این یوم ذکر شود کل منصعق شاهده شوند الا من شاء ربک لذا محجوب
انکه دراین یوم درصدد آن باشی که بانوار شمس سمای حق فائز شوی یک کلمه ازصد هزار
اولا دبهتر وبرتر وپاینده تراست انشاء الله بانیقام بلند اعلی فائز گردی تا
ذکرت بدوام ملک وملکوت پاینده ماند درهیچ حال یوس مباش ومنیل حق
متشبث باش وبراو متوکل قل یا الهی انا الذی اقبلت الیک
بروحی وذاتی نفسی وماعندی ووضعت الی ورجائی ومشیتی وارادتی امام کرسی
عظمتک ایدنی علی ارادته بجودک وفضلک انت تعلم بانی لا علم لی بما ینفعنی
ویضرنی قدر لی ما هو خیر لی انک انت الشاهد العالم المشفق العلیم الحکیم
مقابله

ت جناب شیخ علی خ

هو المبین العلیم الحکیم

انشاء الله بعنایات الهیه وفیوضات رحمانیه فائز شوید وبمطلع اسماء الله ناظر الیوم
بر کل لازم است که بحق ومایظهر من عنده ناظر باشند اگرچه نفوس یک کلمه خلق
شده اند ولکن باقتضای هر نفسی تجلی واشراق شمس حقیقت مختلف میشود انیت
که از قبل فرموده اند انا خلقنا النفوس اطواراً لذا باید باصل امر ناظر بود وبما

Provided by the Afnan Library

یظهر من عنده در جمیع احوال بحبل عنایت متمسک باشید وبذیل فضل متشبث اوست منجی واوست حافظ واوست ناصر لا آله الا هو الناصر المقتدر العلیم الخبیر الیوم جمیع احباب بحکمت مأمورند و در اکثر الواح الهیه از فساد و نزاع و جدال ممنوع گشته اند طوبی للعاملین باید بعنایت حق متقبلین الی الله مشارق شفقت و مطالع رحمت باشند جاهلان را بدریاق علم و حکمت مداوا نمایند و غافلان را بکوثر ذکر و بیان ای علی قسم بذات قدم که حق جلّ وعزّ بغنایتی ظاهر شده که فوق آن ممکن نه طوبی للعارفین انشاء الله در کلّ حین بذکر حق تعالی شأنه وتعالی فضله مشغول باشید وبامش ناطق انه لهو السمیع البصیر

مقابله شد

هو المشرق من افق العالم باسمه الاعظم

سبحان الذی اتی بالحق بحجة عجز عنها من فی السموات والارض ودعا الکل الی صراط الظاهر المحمود انه ما زاد کل نفسه من شیئ بل زاد ان یقرب الکل الی المقام المحمود ان الذی وجد عرف القمیص انه اقبل الی الافق الاعلی علی شأن ما منعته سطوة الملوک تمسکوا یا احبائی بما امرتم به من عند ربکم انه یحب کل موقن امین کل لوح مسطور خذوا اصول الله بقوة من عندنا ولا تتبعوا سنن کل جاهل مردود کذلک نطق قلمی الاعلی فی هذا اللیل الذی غشی السحاب وجه السماء ونطق مولی الاسماء بما اهتز به الوجود البهاء علیک وعلی الذین فازوا

بانوار الله الملک العزیز المحبوب

مقابله شد

ط جناب علی اکبر علیه بهاء الله الابهی

بسمی القائم المستقیم

یا علی قبل اکبر عالم غربی ظاهر آنچه باید مفقود وآنچه نباید موجود صدق معدوم کذب وافترا مشهود هر یوم معرضین آستانه نسبت سرقتی میدهند وبعکای فقیر بیچاره راجع مینمایند ذیل تقدیسش را بکذبها وحیله ها میآلایند لاجل محو آثار حق واثبات آثار باطل اختر را دیدی چه نوشته وحکایت قرآن البته بسمع شما رسیده سبحان الله عوالم عدل و انصاف مکدر ومغبر مع کل ذلک واخر انکه در عالم شبه آن ظاهر نشده قلم اعلی متحرک ولسان ناطق مخص حفظ وحراست نفوسرا ازاین ارض بکمال محبت باستانه فرستادیم چه که اسباب قسمی ظاهر که فساد میشد واسباب قتل بمیان میآمد لذا ترحماً عمل نمودیم آنچه را که شنیدی ولکن انحصار بمطلع او وهم پیوستند یعنی شیخ محمد یزدی واو بقوای یحیی عمل نمود آنچه را که اظهارش سبب حزن آنجناب میشود حسب ظاهر کمان نمیرفت در عالم وجود چنین نفوس ینبغی ان تدع

Provided by the Afnan Library

اذکارهم وتذکر الله ربّ العرش العظیم انشاء الله در جمیع احوال مؤیّد باشید
بر نصرت وتبلیغ امر الهی یک ورقه زیارت مخصوص جناب بیک علیه
بهائی وعنایتی نازل وارسال شد وهمچنین لوحی مخصوص بیک
منتسب ایشان نازل وارسال شد چندی قبل جناب آقا سید موسی عریضه
باحت اقدس ارسال نمود جواب او هم نازل با و برسانید انشاء الله
اهل عالم از کوثر قرب بیاشامند وبنور عدل منوّر گردند در لیالی وایّام قلم اعلی
بنصائح حکیمانه ومواعظ مشفقانه مشغول نسئل الله ان یعث آذاناً واعیه
انّه علی کلّ شیء قدیر البهاء علیک وعلی اولیائی هناک وعلی اِمائی واوراق
سدرتی اللّائی آمن بالفرد الخبیر

مقابله شد

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله الأبهی

لمحبّی الیمن علی الأرض والسّماء

ازیمن ندای الله مرتفع وازیسار اسم الله مشهود وامام وجه آیات الله
ظاهر وفوق رأس کلمة الله موجود طوبی از برای نفسیکه
از جذب کلمه الهی ومفتاح عنایت ربّانی باب انقطاع را گشود او است
مربّی عباد واوست خادم امر مالک ایجاد یا علی قبل اکبر
علیک بهائی وعنایتی دراین ظهور اعظم نازل شده آنچه که از اوّل
ابداع

ابداع الی حین نشده وظاهر شده آنچه که مقدّس از شبه ومثل بوده ملاحظه
کن جذب کلمهٔ علیا در ناسوت انشا چه کرده در آثار واثمارش تفکّر نما
قبائل عشائر را ذکر کلمه نیّر آفاق جذب نموده وبمقرّ فدا فرستاده وقبائل
مدائن اشتیاق را بنور ظهور بشائی منوّر فرموده که جواهر عالم هستی را نزد شان بقائی
نه وشائی نه منقطعاً عن الکلّ قصد فنا باب بقا می نمودند قوّت
عالم ضعف احداث ننمود وسطوت امم حائل نگشت تعالت
تعالت قدرته المحیطه ومشیّته النّافذه ضرّ انیظلوم برجب ظاهر فوق
رتبهٔ بشریّه بوده مع ذلک حقّ را از اراده منع ننمود واز اعلاء کلمه باز نماند است
انجناب بر مفتریات مفترین وظلم ظالمین وکذب عقبین آگاه بوده وهستید
ولکن نزد اظهار امر الهی کلّ معدوم بل مفقود مشاهده شده اند
اینکه درباره ابن جعلی ومفتریاتش ذکر نمودی آن حزب حقّ نگفته و
نخواهند گفت رساله حضرت خال که محض حکمت ظاهره بالقا
نامیده شد بیحیی نسبت میدهند لعمر الله از ادراک آن عاجزند
واعمالی از آنمصدر ظلم ظاهر شد که در عالم شبه نداشت نار نفس پرده
عصمت کبری را سوخت وتمام نمود مع انکه در بیتش جمعی از نسوان
موجود واکثری باسم ورسم انها را می شناسند ومیدانند مع ذلک
از عصمت نقطهٔ اولی روح ما سواه فداه نکذشت آن بیحیا عمل نمود که

Provided by the Afnan Library

که مدتی جمال تدم بحزن عظیم مبتلا واین فقره درایام هجرت حق جل جلاله واقع
شد وهم چنین شهادت دیان وخلیل الرحمن از برای دویوم دنیا زن
بسرای دولت فرستاد محض تکدی جناب مرفوع میرزا علی اکبر که از قرار مذکور یکی
از نتیجین حضرت اعلی بوده حکم بقتلش داد وشهیدش نمودند ابوالقاسم پچاره
که سنین معدودات با او بود نظیم عظیم مفقودش نمود چه که در نبود جمال
قدم از قرار معلوم بنت جناب آقا محمد کریم مرفوع را طلب نمود ویک
ورقه مع یک شیشه عطر ویک دستمال ویک چاقو فرستاد پدر و
مادرش رد نمودند وبعد اورا بابوالقاسم دادند این شد سبب عناد
وظهور نار بغضا اعاذنا الله وایاکم واین فقره را جمیع اصحاب که در آن
ارض بودند آگاهند ازجمله اموری که واقع شد خود ملا رجبعلی دوماه
بشکایت سید محمد از کربلا ببغداد آمد پرسش میدانند که ما بینشان چه قسم بود
وبعد از اظهار شکایات گفتیم یا رجبعلی امورات منکره از آن ارض استماع
شد گفته اند برسرقت تشبث نموده اند حتی ضریح مرقد مقدس را
بدندان اخذ نموده اند وهم چنین اموال زوار مراقد منوره را سرقت نموده اند
قدم یاد نمود که این امور از سید محمد است جمعی را جمع نموده وبایشان امور مشئومه
وماپین او وسید کمال عداوت موجود اصحاب ارض کاف مطلع اگر
از آن نفس سؤال نمایند شاید اقرار کند باری ملا رجبعلی گفت بسید گفتم

این کارها

این کارها خوب نیست درجواب گفت تو از مطلب آگاه نیستی باری بعد از
ورود ننمظلوم مرة اخری در عراق حزنی وارد شد که شه ندا شته تا انکه
بالاخره ببیانات شافیه کافیه ونصائح مشفقانه این اعمال غیر مرضیه ورواج
آن از زمان برخواست والله اقسم ممکن نفع که اهل عراق از قبیل باحت اقدس
فائز ودریومی که نقل مکان شد از بیت بستان علمای آن ارض از قبیل آلوسی مرحوم
وسایرین توجه مینمودند وصحبه میزدند واهل عراق از والی ورؤسای عسکریه وقاضی
وغیره در بستان امام وجه حاضر البته شنیده اید از اجتماع عباد در آن یوم
ومحبت قوم یا علی قبل اکبر بعد حضرات حرمت محرم را نگاه نداشته
نظر بقیام ائمه از قبور این خطای عظیم سبب اجتناب واحتراز عباد گشت
سبحان الله از ایران با امر سلطان واذن واجازه بعراق عرب
وارد شدیم وبعد از چندی یحیی وارد وبعد امر توجه بمدینه کبیره ظاهر
وانمظلوم نظر باستدعای وزراء وامرا توجه نمود ودر هر یوم امری طلب
مینمود وبعد قرار شد مع امانات نقطه اولی روح ماسواه فداه بایران توجه نمایند
بعد از نقل مکان روبآستانه رفته چون وارد موصل شدیم مشاهده شد
که در آن ارض توقف نموده ومنتظر ورود ماست ولکن در باطن حضور وتوجه
کل را انکار نمود ومریدهای احمق هم همهمه نمودند باری بهر حمتی توجه نمودیم از عقب
آمد هفتاد نفر در آن سفر اعمال وافعال واقوالش را دیده وشنیده اند معذلک

Provided by the Aman Library

کمال عنایت دربارهٔ او مجری چه اگر از نیفقره مایوس بود هرگز بحجتی که منظلوم توجه نمیمود توجه نمیمود یشهد بذلک کلّ منصف بصیر باید انسان در اعمال ظاهره و تفکر نماید تا واقف شود بر مراتب عناد باری امور بسیار است تمسّکنا بذکر الله المهیمن القیّوم یا علی قبل اکبر انشآء الله بعنایت مالک قدر فائز شوی بآنچه که شبه مثل نداشته و ندارد نشهد انک اقبلت الی الوجه عن اکثر العباد وقمت علی خدمة الامر اذ کان القوم فی غفلة و ضلال اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان قل الا کم ان یمنعکم الفضوضآء عن فاطر السّمآء بقلوب طاهره و صدور منیره با اهل ارض معاشرت نمائید و احق از برای کلّ بطلبید آنچه را که سبب نجات ابدی و ذکر سرمدی است انّه هو المقتدر علی ما یشآء و هو الفرد الواحد العلیم الحکیم و انیکه نوشته اید هادی دولت آبادی این ایّام بروضهٔ خالی تشبّث نموده علم الله انّ ظالم بخدعه و مکری ظاهر شده که شبه نداشته و او معرّفی بعضی را نزد ظالمین نموده ظلّ زایل چون باراده مردوده خود فائز نشد علم نفاق برافراخت و سیّد مظلوم را آویخت و عمل کرد آنچه را که روح القدس ناله نمود نسئل الله تبارک و تعالی ان یوفق الکلّ علی ما ینبغی لایامه انّه هو المقتدر القدیر العزیز الحکیم و نیفتح علی وجوه احبّائه ما یزیّنهم بطراز الفرح

والسّرور انّه هو المهیمن العزیز العظیم ابهآء المشرق من افق سمآء عنایتی علیک و علی ضلعک من معک و یجنبک و یسمع قولک لوجه الله رب العالمین

مقابله شد

جناب حکیم رحیم علیه بهآء الله

هو الناطق المجیب

یا رحیم حضرت کلیم با آیات کبری ظاهر قبولش ننمودند هر یوم بحجتی ظاهر و برهانی ساطع و آیاتی نازل مع ذلک معرضین منکرین بغیر عدل و انصاف عمل نمودند تا انکه آجنده الله هم الغالبون از افق سمآء نصرت الهی مرتفع و رایات نصر بمقامات عالیه منصوب بذلک غرق فرعون و ملاه جزآء اعمالهم انّ الله اخذه بذنبه و نجّی الکلیم و اصحابه انّه هو المقتدر القدیر صمد کن مقصود عالم را تا هدایت فرماید و براه راست دلالت نماید قد سمعت ما سمعه الکلیم فی الطور اشکر ربّک بهذا الفضل العظیم قل لک الحمد بما کشفت لی و خرقت حجباتی و ایّدتنی علی الاقرار بتوحیدک و علّمتنی امرک و هدیتنی الی صراطک المستقیم الحمد لک یا مقصود العالمین

مقابله شد

جناب رحیم علیه بهآء الله

بسمی المهیمن علی الاسمآء

یا رحیم ذکرت لدی المظلوم مذکور لذا ذکرت نمودیم جهد نما شاید

بصرت فائز شود باینکه از برای او خلق شده وهمچنین آذانت باصغا
نه اینکه تفوهت جمیع عالم حق را ذکر نمایند بقدر مقدار خود وصف می کنند
ولکن حین ظهور کل معرض و غافل مشاهده گشته ازحق میطلبیم ترا تائید
فرماید بر ذکر و ثنا و استقامت ناعقین و منافقین باضلال عباد
مشغولند همچنین علما و فقها قل اللهی اللهی احفظ عبادک من شر
ان عقین و المنافقین الذین اتخذوا الاهم من دونک ارباباً ثم سلک
بان تجعلنی مستقیما علی حبتک و ثابتاً علی امرک انک انت المقتدر القدیر
تقابل صفحه

فهرست

صفحه

۱ بدون عنوان خطاب باحمد ورقا و لقا باین نغمه جان افزا ترنم نموده که حاکی بر آنست
(هذه ورقة الفردوس تغنی علی افنان سدرة البقا بالحان قدسی ملیح . . . .

۲ بدون عنوان مناجات قدم علی طلب تائید درحق یکی از احبا

۳ باشجار هفت حیدر ظهور فضل از بحر جود ملک عطا درحق شاربها

۳ بدون عنوان مناجات طلب تائید درباره قاصدین لقا و حبی لقاء

۴ بعنوان ن ی جناب ملا احمد نصیحت ناصح امین درحق بانه وصداقت فائز نخبه
درجمیع عوالم آنهم ایشان را نفع بخشد .

۴ بدون عنوان خطاب به (ارض سر) مالک ملکوت سرا پرده از خاک گهر بار سفیر
قوله عظم سلطانه ((کلمات متبرک باسه ر) بانتخاب نوشته درست ملاحظه کن تا از قبایح
کلماتش بر قبایح نفسش مطلع شوی . . . .

۶ بدون عنوان (ذکر اول عبدی من نظهره الله است) همیکل قدس صمدانی باین نغمه لاهوتی ترنم
قوله جل ثناه ((. . . سبحان الله چه عجبی قدیمی برگذشته و چه طرز خوشی گذشته
جمیع کریمان ملا اعلی مقامات قدس قرب رفرف ابهی و سدره منتهی را از قلب ستر زده
و محو نموده . . . .

۷ بدون عنوان بیان مظهر سبحان در خسران محرمین از لقا

۷ بعنوان ن ی جناب میرزا احمد ظهور فضل از ربوبیه مربی العالم درحق شاربها
جهة از معروف و نهی از منکر .

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

۴۴۹ بدون عنوان هطول امطار کرم از سماء رحمت مظهر حقیقی در حق مبشر حسین بشر

۴۵۰ باشتر جناب غلام قبل حسین ظهور عنایت از سماء برهان در حق شاگرد

وصدور جواز تشرف واعطاء رحیق لقا

۴۵۱ ش باشتر جناب ملا طاهر شاهد حق در مظاهر امکان باین بیان ابدع

بدیع ناطق قوله تعالی عزه «... قسم بملاء اشرکین موقدا لعنتکم ما شاء قدر

اللوح المحفوظ والکتاب المکنون وانه لقسم لو تعلمون عظیم انه لقرآن کریم

۴۵۲ باشتر جناب میرزا لطف الله بیان ناصح شفیق خبیر در تهنیه رضای حق

از صعود هزار اولاد تهر و برتر و پاینده ترات

۴۵۳ تنبیه باشتر جناب شیخ ع امر آمر حقیقی تبصره بعضی امور و اجتناب از

نزاع

۴۵۴ بدون عنوان ظهور عنایت از سماء ارادهٔ مالک قدیر در حق مشار الیه

۴۵۵ ط باشتر ع اکبر ظهور اطمینان از حکم مالک امکان در خصوص اعمال معترضین

آستانه و اقرار اختر وحی حکایت قرآن و عمی شیخ محمد نریزی نقطه ای یحیی و نزول

زیارت مخصوص جناب بهاء و لوح مخصوص نسب آن

۴۵۶ ط باشتر جناب ع قبل اکبر بیان مظلوم آفاق در خصوص مشرقات رجعی

فهرست

صفحه

ولبث دادن بمومنین مهاجر رساله حضرت خال را بعجمی و ذکر اعمال بحایر بیجا از ارتکاب

عصمه نقطه اولی و شهید نمودن ایشان و ضعیف آن رضع و بیرزا یحیی اکبر از نشستین

حضرت ع و ابداع تسلم و زمستان زمان برای دولت مخصوص تکذیب و تشبث هادی

دولت ابادی بروضه خود و ظاهر شدن بمکر گرگ آشته بهتر پشته

۴۶۱ باشتر جناب حکیم رحیم بیان مظهر رب غفور در خصوص ظهور حضرت کلیم

و اغراض قوم و غرق فرعون و نجات حضرت موسی

۴۶۱ باشتر جناب رحیم لسان کبریا باین کلمه علیا ناطق قوله عز بیانه لا...

جمیع عالم حق ذکر نمایند بقدر مقدار خود وصف نکنند ولکن چنین ظهور کمتر

معرض و غافل مشاهده گشته ...

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

ع قبر باب و جناب نبیل ابن نبیل و جناب نبیل قبل ع و جناب ع قبل اکبر

۴۲۴ ط باثمار جناب ع قبل اکبر ظهور عنایت مظهر احدیت در حق مشارالیه

۴۲۵ س م باثمار جناب ع قبل اکبر شهادت قسم ع بر بلا یا وارده بجمال مشهد و امر باستقامت و عدم تحزن از شئونات ملک

۴۲۵ ط باثمار جناب ملا ع اکبر نصیحت حضرت مشفق عطوف در عدم تحزن از سجن مظهر رحمان و همچنین از سجن اجباء الهی

۴۲۷ ط باثمار جناب ع قبل اکبر ظهور عنایت جمال مبین در حق مشارالیه و تسکین از ظلم اهل بیان

۴۲۷ بدون عنوان توقیع مبارک قدم بنصیحت و اظهور عنایت در حق مشارالیه

۴۲۸ " نصیحت مولی الامم بصاحب لوح و اهل عالم تطهیر آذان از تقدیس ابصار برای مشاهده نور مبین

۴۲۸ باثمار ع قبل اکبر بیان حضرت مقصود در ذکر شهادت خطیب اول در مدینه عشاق و شهادت ابن ازید من والده و ذکر حضرات اولیای فاران در ساحت اقدس و ظهور عنایت در حق ابن عطار جناب میرزا بزرگ و جناب عطار و حضرت جمال ابن ابهر

۴۲۹ باثمار جناب ورقا ظهور فضل از بحر جود مالک ابداع در حق مشارالیه و اخوی ایشان

۴۴۱ باثمار جناب ورقا ظهور عنایت سلطان اسماء در حق مشارالیه و بشارت نزول الواح منیعه بجهة اسامی مذکوره

۴۴۳ باثمار جناب میرزا یحیی مبین بیان جبروت عظمه بارتفاع ندا از شطر عکاء جذب بطور سینا و ندا کرمی بشرف لقا و بیت لحم بفوز وصال و بحر رب مجید عظیم

۴۴۴ باثمار جناب حسن خ اظهور عنایت محبوب آفاق در حق مشارالیه

۴۴۵ " " ولی خان سکنهم طه برعرش ظهور باین بیان جان بخش مستهم قوله عز شانه ((. . . یا الهی الهدایا الیوم یه کم قد اتی لفرحکم و سرورکم و تهلیلکم تالله الحق قد ظهر ما کان مسطورا فی کتب الله و ما کان مخزونا فی علمه قد مرا علی نصره ربکم بالحکمة و البیان . . .

۴۴۶ بدون عنوان بیان ظهر رحمن در بحبوحه عرصه کتب و ظهور نار سدره مبارکه بین عباد

۴۴۶ باثمار میرزا باقر ابن شهید ظهور عنایت مربی عالم بشارتیه و امر بزیارتی

۴۴۷ باثمار سید حمد لسان عظمت باین بیان ناطق قوله تعالی شانه ((. . . تهران تنکروا هذا الظهور بای امر ثبت ایاکم بالله فاتقوا یا اهل التضلال . .

۴۴۸ س بدون عنوان بیان حضرت مالک الملوک در محاسن اتفاق و ذم نفاق

۴۴۹ ت باثمار ع قبل اکبر تقدیر قلم ع از پدر مشارالیه بواسطه فوز بایمان

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه
۴۰۷ ص باشعار جناب زرگر هبوب ارياح الطافیه از شطر اقدس درحق مشارالیه
۴۰۸ بدون عنوان نفحه علم ع باجناب آقای در توجه بقلوب بشطر محبوب
۴۰۹ ط بدون عنوان در شعف سطر نهی بیان اصغ ناطق قوله عز اجلاله
" . . کتب الکتب متعلق باسرار دستگاه الاذکار بکری لبدیع لربه احد لعباده
الثقلین لانیفعه ع قدر نقیر و قطمیر آلا بان شرل لرکعة الرضا بما انزل القدیم . . .
۴۰۹ بدون عنوان (در زندان) حمامه قدس بین هزیر رضا نغمه سفر ها میه
قوله جل جلاله " . . مقبلین از آفاق واراق واثمار واوراد بستان صنوبر آلهی لنه
از عنصر طیب خلق شده انز و از زیان نفسی رسیده انه . . .
۴۱۰ بدون عنوان لسان کبریا باین رتبه ملکوتیه شرنم قوله عظم سلطانه " . . .
یا عباد ارجعی هذا لربیع الرحمن لو انتم تعلمون قد آتی سنة الفصول لو انتم تشعرون
قد ظهر سلطان الایام طوبی لقوم منیفوزون . . .
۴۱۱ بدون عنوان بیان محبی رسم در مشهریات لهی بیان ونغمه باه دیلی که از
قبض نطیر آن نغمه نشده
۴۱۲ بدون عنوان بیان حضرت محمد در ظهور مظهر آلهی و در مرجع ارحام نبار سرزنش نهاده
۴۱۲ بعنوان (یا سید) توجه طرف مالک عطا بمشارالیه وظهور عنایت
۴۱۳ باشعار جناب ع قبض کبر ظهور عنایت بربه العالم درحق مشارالیه وشهادت بتحمل
بلایا در سبیل آلهی

فهرست

صفحه
۴۱۴ شهرزاد باشعار اماء الله آمنه وفضه و ام ایمن وظهور عنایت از
قلم جمال قدم درحق آنان
۴۱۴ ط باشعار جناب ع قبض کبر بهروب ارياح فضیلیه فضال قدیم درحق مشارالیه
۴۱۵ ط ظهور عنایت حضرت فیاض درحق مشارالیه
وصیت باجتناب از دورنگی واتحاد و همچنین ظهور فضلی درحق جناب امین وع عبده و
توصیه در امر جناب امین وبا
۴۱۶ ط باشعار جناب ع قبض کبر ظهور عنایت از سماء مکرمت مالک قدر
درحق مشارالیه وذکر زیارت حضرت رضا مظهر احدیت ع از قبض ایشان و رزق
فضل نسبت باسامی اجتناب از هر بوسطه حبیب الله بحضرت قدس تقدیم شده بود
۴۱۹ باشعار جناب ع قبض کبر ظهور عنایت نفس الله المهیمن القیوم درحق
مشارالیه وتصیحت باجتناب آلهی در حفظ مقامات خود
۴۲۰ باشعار جناب ع قبض کبر بیان مظهر سبحانی در آنیه مقصود حضرت بشر
از تنزیل کتب مستطاب بیان جز ظهور رحمن و استوا بر عرش عظیم چیز دیگری نبوده است
۴۲۰ بدون عنوان نزول نجات از سماء مشیت رب آلایات البینات
۴۲۱ بعنوان (یا ع قبض کبر) فیضان بحر جود مالک وجود درحق مشارالیه
وهمچنین اجتباء ساکنه که مسجون گردیده اند
۴۲۳ بدون عنوان اشراق انوار نیر فضل از سماء حضرت فیاض درحق جناب

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

جمهورت لوح منزله بجناب ابوالحسن راجع بحقوق الله

۳۹۱ باقتخار جناب ورقا افاضه اسطار عزت از سماء جود سلطان ظهور
درحق مشارالیه و تحمد و تمجید قهری با وصف قهری نقی و تحمد قهری یوسف و علام الله
و صف قهری عسکر و یوسف و ذکر نفاق احمد کرمانی و عنایت درحق جناب
نبیل والعین والبا رضیعی و اقا سس واسد و تیر محمد و تحمد قهری نقی
و ذکر مظالم عبده سه و استحقاق خلق لاصطلاء اعتاب ه باهی حق وارد آورده
نظیر رشته سدل راس برادر یازده ساله جناب اسید حسین حرف حی لاصطاد
ظالم بمالک واجازه تشرف بجناب حاجی میرزا ابوالحسن

۳۷۹ ت باقتخار جناب ورقا ظهور عنایت وابراز تاسف مالک ما لک ابداع
از سجونیت مشارالیه در اصفهان وامر تسلیم الواح م رحمتا محمد ع ونیز امر
بورود لبزیت باغ تا وارسال مالک محتوی الواح بمبارکه بجناب ا نیز اعانت
وبیان نبی جمال قدم در زور آباد وظهور عنایت درحق جناب م ح قهری
وجناب ع ب

۳۹۰ باقتخار جناب ا نیز لاهوی ذکر مالک ملکوت بیان در احتجاب لاهوتیان
بکلمه انی انا الله در صورت ه راهی فرقان باهمه انحاء آنرا مدرقه لنزر مشارالیه

۳۹۶ باقتخار جناب ا نیز لاع ع ب ظهور عنایت مالک حبیرون درحق مشارالیه

۳۹۱ ت باقتخار حاجی ثانوی ظهور عنایت سلطان ظهور درحق مشارالیه

فهرست

صفحه

۳۹۹ باقتخار جناب ع ظهور عنایت حضرت فاتق الاصباح بمشارالیه
وذکر اشتغال صلاح با قلام خود در حین ارتفاع صریر قلم اع

۴۰۰ ط باقتخار جناب میرزا عبدالحسین ظهور عنایت برله الورسی درحق مشارالیه
ونزول مناجات طلب تائید

۴۰۱ باقتخار جناب ا جمال گلپایگانی نزول مناجات قلم اع درحق مشارالیه
وطلب تائید

۴۰۲ بدون عنوان بیان مالک ظهور در نزول آیات وتفرقه آن در بلاد وظهور
عنایت درحق صاحب لوح

۴۰۳ باقتخار جناب ع قهری کبیر توجه وجه حضرت محبوب بمشارالیه وظهور عنایت درحق
ایشان وراهی سبین وبیان نبی وضلالت رضا قهری ق

۴۰۴ باقتخار جناب ع قهری کبیر بیان مالک قدم در اظهار امر در نزول آیات
وخروج نفس مستور از خلف حجاب وقصد قتل مظهر امر آنرا

۴۰۵ بدون عنوان بیان مالک امکان وظهور یوم مبارک آنی وقیام عباد وفنای
در اضلال نفسی

۴۰۵ باقتخار اعتبار الله نبی شمام وما حولها ظهور عنایت مظهر حمیت در
حق اجتبا الله واعلاء امرش

۴۰۷ بدون عنوان حرمان فرات رحمت رحمانی بصاحب لوح وعطاء جرعه آن بمشارالیه

Provided by the Afnan Library

۸ نبیز فرماید یا بهاء جناب میرزا احمد لبک ظهور باهر کلمهٔ عنایت قوله تعالی
» ... قد خصر الذین سمعوا من کوثر الحیوان فی ایام الرحمن وفازوا الذین اقبلوا الی الحق
وشربوا رحیق الوصال ....
۹ بدون عنوان شهادت قسم میدهد بر حق یکی از احباء از فوز باثار آسیه و اقبال باهره
۹ » » نفس تسعه المهیمنه علی الاشیاء بین بیان ابدع صحیح ناطق قوله جل بیانه
» ... طوبی لمن وجد لعمری لم یجد الا من بنداء هذه الشجرة قد اذا الذی ...
۱۰ بدون عنوان بیان مظهر سبحان در ثمرات اعمال مومنین در محضر حضرت قیوم
۱۰ » » جمال کبریا این ندای صحیح مناجی قوله جل سلطانه « ... اول کلمه
که در صحیفه از قلم علی ثبت شد استقامت بر امر بوده ... قسم باقتاب سماء عنا
که این ثبات آن کوثر حقیقی که از منبع عنایت رحمانی جاری بوده است ...
۱۱ بدون عنوان مناجات لبکبریا و شکرانه بر عرفان مظهر امر آلهی
۱۲ » » ذکر قلم لبک قدم در حق یکی از احباء
۱۲ » » سلطان سماء بهاء بین بشارت عظمی مبشر قوله الکریم « ... طوبی لمن سمع
ندائی و رضی بمشیتی و تمسک بحبلی و تشبث بذیلی المنیر ...
۱۳ بدون عنوان مناجی تقدیم قسم بما بتوجه بانس بحق و عزت منیفه
۱۳ ی یا شجاع جناب ورقا قلم قدم بمشرب اسم بما بنی کلمه انتم اندر منیفه یقول
عظم اقتداره « ... فاعملوا بالیقین انکم لن تاتوا بمثلها عما عملتم فی هذا الکتاب

من کل الجهات وتروون عظم عما رأیتموه من قبل ...
۱۴ یا شجاع ع ع تحمد ظهور عزت کبری در حق شأنی و رفعتی که در سر سر استقامت ثمره
۱۵ » جناب ورقا حضرت مقصود امری بحمد ما بحسن اخلاق و طراز امانت نصیحت و
امر میفرماید .
۱۶ یا شجاع جناب ورقا ارتفاع چنین قسم علی از استعمال نار حرص و طمع در مدینه کبیره
۱۷ بدون عنوان بیان مالک قدر در ظهور منظر کبیر رغبت مخاطب لوح
۱۸ » » استقامت منظر کبریا بر از سماء مشیت حضرت احدیت در تأیید شارع امر
۱۸ » » امر آمر ع الاطلاق بلقیام بامر پروردگار
۱۸ » » نصح صحیح مشفق امین در امانت و عدم التفات بزخرف دنیا
۱۹ » » نصیحت قلم قدم یا احبای الهی در مطرز بودن بطراز امانت
۲۰ » » ظهور فضل از برای عباد الانام در حق یکی از احباء
۲۰ » » قلم قدم باین بیان اتم ناطق قوله عظم بیانه « ... قل یا قوم
لا تخرجوا عن انفسکم ولا تکونوا کالذین نبذوا کتاب الله وراء ظهورهم واقبلوا الی الغافل
فی الافئدة والافکار ...
۲۰ بدون عنوان ظهور عنایت معطی حقیقی در بارهٔ یکی از احباء
۲۱ » » ظهور رحمت حضرت واهب البطل در حق یکی از احباء
۲۱ بدون عنوان (احباء الله فی الاقطار) ظهور عنایت مالک الملک در حق احباء و

Provided by the Afnan Library

اظهار رضا از آزادان

۲۳ باشخار جناب ملا رضای یزدی حسین مظلوم عالم از تبلا، در ایام دشمنین

۲۷ بدون عنوان شکوه قلم اعلی از ظلم احباء و اعداء

۲۸ سیر جانان باشخار جناب ح ظهور قضای وعطا در حق شارلیه وسین دنون

۲۹ بیان ام البیان در ذکر ظهور شمس لقا از افق بدا و کیفیت ظهورات بدیعه در آن

۳۲ بدون عنوان اشراق شمس جمال از شرق غیب ربانی

۳۲ " اشتعال سراج الله جهة تنویر شعهار قلوب

۳۲ " غرس شجرهٔ انقطاع در ارض مظهر بهی و در مستظلین و ظل آن

۳۲ " لسان الله از سدرهٔ سینا بیان با نا انا الله ناطق

۳۲ " سایه افکندن ابهی قدس بر کائنات

۳۳ بعنوان (ادی وردی) امر بانقطاع از عالم فانی جهة طیران بملا اعلی

۳۳ " (ادی وردی) امر بگذشتن از صنع جهان جهة نظر شدن بصنع بدیع

۳۳ بدون عنوان طلوع جمال ذوالجلال از شرق غیب لایزال

۳۳ " بذل ساقی ابهی خمر ربانی از خم رحمانی

۳۳ بعنوان (ادی) امر بگذشتن از جهان فانی بملی صعب بقا و قرب

۳۳ بدون عنوان امر بگذشتن از جهان و طیران بسماء قدس

۳۳ " اشتعال نار ابهی بر سدرهٔ سینا و تکلم با نا انا الله

۳۴ بدون عنوان تغنی ورقاء بقا بهذا جمال الله

۳۴ " امر بگشودن بصر حقیقی جهة مشاهدهٔ جمال قدس منیر

۳۴ " تغنی ببلبل قدس حسین الحان

۳۴ بعنوان (ادی) امر بگذشتن از تقشر امکان جهة صعود بعرش لامکان

۳۴ بدون عنوان ظهور مهبط عشق از افق قدس لاهوتی

۳۵ " گشودن طاوس ملا پر زینت عظمت جهة مزین گردانیدن وجود بزینت خوش

۳۵ بدون عنوان گذشتن مرغ از آشیان فانی و استقرار در آشیان باقی

۳۵ " ترویح مولات و راضین از روحات ورد بقا

۳۵ " معطر شدن ابهی ملا اعلی از عطر ورد بقا

۳۵ " امر باستماع کلمات ملیح بگوش تسلیم

۳۵ " معطر شدن اوراد فردوس اعلی از رشحات ورد عز

۳۶ " تجلی مهبط ربانی از افق قدس سبحانی

۳۶ " غرس شجرهٔ قدس در سینا و روح

۳۶ باشخار ع ب بیان بحجوب امکان در نیمه کتب عظیم ختم گردیده و آن کتاب نفس مظهر امر کلی است و الیوم بهر یک بجز آن بملی اصدی نیست

۳۷ لوح مبارک لا از باغ کبریا بسدرهٔ نار سینا آن تازه غلام آمد های

Provided by the Afnan Library

۴۱ بدون عنوان نصح قلم ع باصحاب هی در تسلیم جد بطاهرین و تسلی بقسمی حرا
۴۵ " " بیان مظهر رحم در نهایه نفسی بر پروردگار خود و اظهار فرض ذکر کند
خداوند اورا در ملکوت امری ذکر نماید
۴۵ بدون عنوان صریح مظلوم آفاق از محروس شدن باظهار نفسی و بیان نهایه نفس از آنها
هرکدام بامر خاضع مشهد و نفس در علو و دنو
۴۶ باظهار جناب مهدی امر محجوب انام بها میدان رحق باذی از دست عطا
۴۶ بدون عنوان ترجمه طرف عنایت جمال سبحان بخاطب لوح و بیان نهایه که باسطه
عمیمه رسیدن آنی کیه اجر جزی مقدر و مقدیر گردیده
۴۷ باظهار جناب ملا مهدی بیان هی باین شهر اتم ع شتدر که چقدر سرجی مستعمل
سرجی بعد سراج از آن مستفیض میشد همچنین دنیا سراج قلب یک از عباد بحب آلهی
مستفیض گردد فائده خلایق از آن مشتعل میشد
۴۸ بدون عنوان نصح قلم ع اهل بها بستقامت باوامر آلهی بحکمتی رحب اضطراب
افئده مکدرین بخداوند و آیات او گردد
۴۹ ی باظهار جناب مهدی شکوه مظلوم آفاق از مصائب وارده و امر بعدم ترجمه
بقصص اولی و دیگر عمائم
۵۰ ی باظهار جناب حاجی ملا مهدی محجوب بعضی باین بیان هی خلق و کله
۵۱ خلقنا الجبال لتحتی انتم کفروا بعد الذی کشفنا لکم الوجه تبورین ...

انهم ضعفاء ما بلغوا حد البلوغ لا یعرفون هنفهم ان ترتیک لهو الغفور الرحیم ... X
ان وجدت فی قلب نفحات حب رتاک وارد معه و ذکرک من قبل قد سبقت رحمتی لکین ...
۵۱ ت باظهار جناب حاجی ملا مهدی امر امر عظیم بذل جهد در الفت و اتحاد و اجتناب
واجازه عیش صبیه
۵۳ نزول زیارت از سماء مشیت در حق من فاز بزیارت ع جناب مهدی و ذکر
خدمت و تقدم از همچند ایشان
۵۵ ی باظهار عنایت ضلع جناب مهدی ترجمه و صعود مشارالیها و اظهر عنایت
۵۵ ی " امة الله خاله خطاب مالک ملکوت بیان مشارالیها و اظهر عنایت
۵۶ باظهار ضلع تلا مهدی اظهر عنایت حضرت مقصود در حق مشارالیها و ذکر حضرت
ترجمان و تضمین عهد و میثاق بیان
۵۷ اظهر فضل و عطا در حق اماء و مقبلات و امر بستقامت در حب اظهر امر آلهی X
۵۸ ی باظهار ضلع جناب مهدی بمرسوم نسخه رحمانی از مصر مصاف در تقدیر مشارالیها
از اقبال بمظهر امر آلهی
۵۹ باظهار ضلع زعفر و آم من حضر و فاز نزول زیارت در حق امة الله متصاعده الی الله
۶۰ یا باظهار ضلع آم من آمنا و علی خدمة هذه النبأ العظیم شهادت قلم ع بحب و
ترجمه مشارالیها
۶۱ باظهار ضلع اسم الله اظهر فیض بارئ از مطلع غیب صمدانی در حق مشارالیها

Provided by the Afnan Library

۴۲ باشخار آقا سید اشرف ظهور غایت کبری در حق شارالیها از عرفان مظهر نفس آلهی

۴۳ طراز باشخار جناب ابوالمعالی ثبارت کسان غطته بتمسک و شارالیه بذیل فضل و تمنای اش تشبث بلا در سبیل آلهی

۴۴ طراز باشخار آقا سید ابوالمعالی ترجمه طراز غایت بشارالیه و امر بالقیام بخدمت امر آلهی

۴۵ باشخار جناب سید مهدی ورقا و بقا بان خطاب جانفزا ناطق قوله تعالی ... مسطور، از جمال اقدمیه مجوب نمانید چه ... آنچه از سرادق آلهیه وحکم ربانیه الیوم ... جمیع از نقطه ظاهر و باطن ...

۴۶ باشخار جناب صفر بیان مظهر سبحان در محرومیت مبین از رگاس یقین و خودشی لمرتقبین

۴۷ باشخار جناب محمد حسین ذکر قلم اعلی در خصوص آیام شداد و ظهور فتنه عظمی

۴۸ باشخار جناب سید جبار بیان مظهر امر آلهی از بلایای وارده و شکوه از اهل بیان

۴۹ باشخار جناب سید هاشم بیان مظهر نفس بیان ناطق قوله عظم برهانه ... لازال لحاظ الطافه بعباد ناظر و آنچه از آن تنظر غایت از ارض دین علیها بر دارد البته بعد راجع شوند ... بیان محبت را برهان لازم هر چه بیان آیه متقول حبت رحمن نیفتد الیوم فعلی تقدم بر قول است ...

۴۷ بدون عنوان ظهور غایت کبری در حق صاحب لوح از عرفان مظهر امر آلهی

۴۸ " " ذکر قلم اعلی در خصوص آیام و امر بعدم ترجیح بعضی اعمار

۴۹ " " سلطان تقا بان کلمه علیا ناطق قوله الاعز الاصح ... قد اتی یوم الله و وضع المیزان و نفخ فی الصور و تکلم مالک الظهور ولکن الناس فی ریب عجاب ...

۵۹ بدون عنوان بیان اعز اعلی در تنبیه توحید عرفان نفس مظهر امر بمهر آن واحد که هیچیک از اعداد با آن مقابله ننماید و اولیت که اخری بشر آن نیست ...

۷۰ بدون عنوان خطاب بشاهی عالم در اضغاث رؤیای آلهی و امر بمضمون سرا و در مصیبت مستشهدین ارض صاد

۷۰ بدون عنوان حنین قلم اعلی از دنیا رسنوکه در سبیل محبت آلهی در جبال بمضرت اعدا و از شر عدا آرد

۷۱ بدون عنوان اخراز قلم قدم از ذکر مصائب وارده بر نفس حضرت رحمن لاجل عدم تحزن احبا

۷۲ بدون عنوان نصیحت ناصح مشفق امین در استقامت بامر آلهی

۷۲ " " ام البیان باین بیان اصح ناطق قوله تعالی و تقدس ... قد اتی الله و نفخ فی الصور و لمیزان نیادی ... لمیز العلیم الحبیر و ظهر الامر و صبه العالم عمال الامم و انا الشاهد الخبیر ...

۷۳ باشخار جناب ورقا امر سلطان وجود بشارالیه در تذکر احبا آلهی بتمسک بامر

Provided by the Afnan Library

شایسته آیام الله باشد
۷۴ تا جناب ورقا مالک ملکوت اسماء باین بیان جلّ ناطق قوله تعالی شانه
" اندوست جمیع ما در بیان امر نمودیم که در این ظهور اعظم بخشه خفیه نبینند
و گوش خفیه نشنود ولکن چه جهل افق عالم بنور ظهور روشن شد آنچه امر الهی و
وصیت ربانی ما فراموش نمودند و پاد نام خفیه مشغول گشتند ۰۰۰۰ "
۷۴ باشتمار جناب ورقا توجه وجه قدم بشارالیه دامر بقیام بخدمت امر
۷۵ " " " هطول فضلی از سماء فضل حضرت قاضی در حق بشارالیه
۷۵ باشتمار جناب ورقا امر حضرت مقصود بشارالیه بهدایت هر شطر از
۷۶ لبغزان (یا ورقا) امر حضرت مولی الانام بشارالیه بقیام بخدمت امر روح
۷۷ بدون عنوان اشراق انوار موهبت از شرق شمس احدیت در حق بشارالیه
۷۸ " " ظهور عطف حضرت نفسی الالطاف در باره مخاطب لوح
وعدم جواز تشرف لاجل جلوس نفسی از اهل لبنضه بر سریر حکومت زمن
۷۹ بدون عنوان بیان حضرت قیوم در فک رقبی مختوم و استعمال زمن
باثمنهای دنیای آنی
۸۱ بدون عنوان ذکر مالک ملکوت در رستخیز شدن عالم با نوار ظهور
۸۲ باشتمار جناب ورقا ظهور مخفی از سماء فضل حضرت رب المخفی در
حق بشارالیه وعزیز ورقا

۸۳ بدون عنوان ظهور عنایت معطی حقیقی در حق محمد وجناب میرزا
عطاء الله وجناب حکیم وسید ومحمد
۸۶ لبغزان (یا محمد) ذکر سلطان جلال وملکوت جمال در ارسال کتاب صحیفه
مقدسه لبغزان شیخ ارض صاد ولعنیر ابن باقر لاجلی تجنب از منکرو اقبال بعرف
۸۸ ط باشتمار جناب ورقا بیان مظهر رحمن در حضور نفوس مقدسه امر الهی مرة
بوسطه اصفیاء ومرة بوسطه اعداء وذکر شهداء ارض یا وتبرا بودن دیس
حضرت سلطان از ارتکابات اهل عدوان
۹۰ بدون عنوان باشتمار مرقومی وصیت قائم علیه بشارالیه بمسئلت در امر الهی
۹۱ باشتمار جناب حاجی یوسف توجه طرف عنایت مضمع آیات بینات بشارالیه
۹۲ باشتمار " تلامیذ مناجات قسم علیه ورجا وتأیید در حق بشارالیه
۹۳ " " ورقا بیان ام لبیان در منقبت یوم الله وظهور عنایت در حق
بشارالیه وعزیز ورقا
۹۴ باشتمار جناب ورقا امر مالک ظهور در تذکر اهل لبغزان یوم الله
۹۵ بدون عنوان نزول مناجات از قلم قاضی الحاجات در حق مخاطب لوح
۹۶ " " تشرق انوار عنایت از افق شمس حقیقت ورجا وتأیید در
حق احباء وصاحب لوح
۹۷ بدون عنوان نزول مناجات از قلم مالک قدم ورجا صهون احباء راز

Provided by the Afnan Library

بشر مشرکین
۹۸ بدون عنوان . بیان مالک ظهور در خسران حزب شیعه و جهنمی بودنشان بطلقا و بالصاد
تأسی نفوس چند از اهالی ارض کاف و رأیانان و ترتب اشال این امور بر مرتبه
۹۹ بدون عنوان امر بسه دری حق بفستیم بحبه ستار الله و استقامت در صراط مستقیم الهی
۱۰۰ " . بیان حضرت منان در ظهور حق از افق قدس در وصدوث زلزله
ساعت و اعراض اهل عالم بسبب عصیان عصر
۱۰۱ بدون عنوان . بیان محجوب امکان در مرتبه ذکر و تجلی نار محبت الله بطراز جمال و ظهور
کلمه علیا بصورة انه لا اله الا انا المقتدر المحبوب
۱۰۱ بدون عنوان . بیان حضرت مقصود در ظهور یوم ظهور الهی از قبل بآن بشارت داده
و امر بعدم تبعیت از علماء جهلا
۱۰۲ بدون عنوان . بیان حضرت ذوالمن در مالک رحیق مختوم بصبغ اراده الهی
و نزول مناجات طلعت بایید در حق مخاطب لوح
۱۰۴ با فتخار عزینه ظهور عنایت از سماء قضی حضرت قاضی در حق مشارالیه
۱۰۴ " روح الله نزول مناجات قلم اعلی در اداری شکرانه درگاه حق تعالی از
انیکه اورا از کلمه علیا خلق و در راهش ظاهر گردانیده
۱۰۵ با فتخار ولیه نزول مناجات قاضی الحاجات در تأیید نصرت امر و اعلاء کلمة الله
۱۰۵ بدون عنوان ذکر قلم قدم در ظهور کنز مخزون و محجوب مکان و مکین

منقبت نفوسی مدرک ایام او و خدمت امرش هی گردیده
۱۰۶ بدون عنوان . بیان مالک امکان در نزول آیات و ظهور امری در حضرت کلیم و
حضرت روح و حضرت رسول بآن بشارت داده اند
۱۰۶ ت با فتخار عزینه نزول مناجات قلم اعلی در حق مشارالیه و طلبت تأیید آنچه
۱۰۷ ت " روح الله ظهور عنایت منظر امر آنی در حق مشارالیه از انیکه در صغر
سن مبعوث و عظمه خداوند معترف گردیده
۱۰۷ بدون عنوان بیان محجوب امکان در ظهور سر مکنون بحثیتی که اقویا از تضعیف عاجزند
۱۰۸ بعنوان (یا روح الله) توجه و صعود قلم بمشارالیه و ظهور عنایت
۱۰۸ " (یا ولی) اشراق نور فضلی از افق منظر ظهور در حق مشارالیه
۱۰۸ " (یا بدیع) ذکر جمع از بریعه مالک و جمع در حق مشارالیه
۱۰۸ " (یا عزیز الله) ذکر عنایت از افق شمس حقیقت در حق مشارالیه
۱۰۹ ت با فتخار صنع جناب ع ب ظهور کرمت از سماء فضلی مالک بریه در
حق مشارالیها
۱۰۹ با فتخار صنع جناب ورقا ظهور عنایت از قلم اعلی در حق مشارالیها
۱۱۰ " " " " ذکر مکلوت بیان در منقبت مؤمنین و مؤمنات و
ظهور عنایت در حق مشارالیها
۱۱۰ بعنوان (امة الله ت) ذکر قلم اعلی امة الله خصوصا و ظهور فضلی در حق مشارالیها

Provided by the Aman Library

۱۱۱ باثمحار به اسم صبح جناب ورقا ظهور فیض حضرت قیوم در حق شاهزادها

۱۱۲ « صبح جناب ع ب قلم اعلی باین بیان اصغا ناطق قوله عز وجل ...
امروز عتو و زنده و فقر و غنا و حسب و نسب و ضعف و قوت شاهد منیعه هر نفسی
مجرب یگانه سلاح شناخت است صاحب ثروت حقیقی و مقام معنی ...

۱۱۳ بدون عنوان بیان نزل آیات در ظهور بیانات و ارسال مائده عرفان

۱۱۴ « « نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تائید در حق صاحب لوح

۱۱۴ « « اشراق انوار شمس جمد عطا در حق صاحب لوح

۱۱۴ ت باثمحار جناب ورقا امر مالک قدم در وصیت عباد باستقامت کبری

۱۱۵ بدون عنوان لسان قدم باین بیان اتم ناطق قوله جل ثنائه الا نهاد
یوم فیه غرقت البحر فی البحر الاعظم ... قد اتم الله لعمر الظهور فیه ما اظهر
الذی به بشرت اعلام الله و ارتفعت رایات الله و ضجت امم من الذین کفروا بالله المهیمن ...

۱۱۶ بدون عنوان بشارت ظهور حضرت یحیی در آمدن و عده ظهور موعود
بسلطانیکه جمیع عالم بحکومت اسم مقاومت امرش نتوانند نمود

۱۱۷ ت باثمحار ورقا اشراق شمس برهان از افق سما بیان در عظمت امر
و عدم اطلاع اصحاب آن

۱۱۸ ت باثمحار جناب ورقا ذکر قلم اعلی در قبل و قیام مشارالیه بخدمت امر

۱۱۸ باثمحار جناب ورقا شهادت قلم اعلی با جابت امر مولی الانام در اول ایام

۱۱۹ ظهور احزان از برای مطلع سبحان و امر بکتمان بنصرت امر

۱۱۹ باثمحار جناب میرزا حسین نزول مناجات از افق اراده ربانیه و
طلب تائید در حق مشارالیه و اجرای آن

۱۲۰ باثمحار حسین ابن بهرهی امر حضرت قیوم بالدای شکرانه بدرگاه پروردگار بعرفان
نفس آلهی و فرار از ظهور شیطان بمکر عظیم

۱۲۱ باثمحار جناب میرزا حسین نظر امر مقتدر قهار انبا و بشارا باین عبید
ضعیف از دار سفر با بدوله عظیم سطوته ((... آنچه دلالت بر بی بصارگان شجره
بطحا که از نار نفس ذئب و رفتار شعله زده لعمر الله این گرگ بشعله کفایت ننموده و
نخواهد نمود آلا آنکه جمیع عالم بیاری رحیم بر خیزند و بتوبه محکم متین مزین شوند ...

۱۲۱ باثمحار جناب حاجی میرزا حسین ظهور فضل از برای مولی الانام در حق صاحب لوح و بشارت بقیام بامر

۱۲۲ باثمحار جناب میرزا حسین ظهور عنایت از سماء رحمت ظهور حسن در حق
مشارالیه شیخ کاظم و عبد العلی و بداع و ع اکبر و یحیی و محمد قبل و حسین قبل

۱۲۴ باثمحار جناب حسین بیان ام البیان در کلمه (من کان لله کان الله له
و رمیده شدن روح تازه معنوی در هیاکل الفاظ بر مظهر بهر فهمی حقیقی

۱۲۵ میان باثمحار جناب میرزا حسین ذکر لیلة القیام در اجتماع جناب ادیب انام
بحجبات اوهام و ظهور ما لا ظهر فی الابداع

۱۲۶ باثمحار جناب حسین ی بیان محجوب اهل امکان در اضائه عالم بظهور نیر اعظم و قیام

Provided by the Afnan Library

اموات و نزول آیات دام ترقیه بمشرق الاذکار
۱۲۶ باشتهار جمالیه ذکر قلم اعلی از شهادت غیب ممکنات بظهور حق و اخبار از صعود حضرت احدیت
۱۲۷ « جناب میرزا حسن وصیت قلم اعلی را باتباع اخلاق مرضیه و اعمال پسندیده و ذکر اشتغال بنفس از نفوس بهوای نفسانی
۱۲۷ باشتهار جناب حسن اخ نرفاز و ابن نر صعود ظهور عنایت مالک عطا در حق من صعد الی الله و ذکر انقطاع و فوز بعرف وصال
۱۲۸ ی باشتهار امة الله بنت نر صعود الی الله ذکر قلم محبی عالم در خصوص مهدی پیمودن بر دریا بشوق لقاء الله و تسلیم روح در قدوم یک امری مبین و آیت کبری
۱۲۹ باشتهار میرزا محسن ط ب بیان برلای عالمیان در شهادت آلهی باین ظهور اعظم و ترین تدل صحف آدم و ضمیمی و محمد رسول الله و ع قبل نبی باین بنا عظیم
۱۳۰ ی باشتهار تمی مقصد جناب آمین ح ع قلم اعلی باین بیان صنع باطل قوله جل و علا ((... ایدوستان جهد نمائید و بیک آیم اعظم و ایمان یوم آلهی تمسک جوئید مالک شهید ممنا بشمس از افق لقا طالع و مشرق باشد باینچه سزاوار در این روز مبارک است عمل شهید از عمل کثیر مقرب فائز و در رتبه فائیه چشم بر دارند ...
۱۳۱ باشتهار جناب سید صادق شهادت مالک امکان بظهور آلهی و ذکر کفران ذئب و فتوای بر مظلوم
۱۳۶ باشتهار ماسیه و ذکر قلم اعلی در خصوص ذئب و وهابی و تعریف رسول بقبر ابن اراد

۱۳۲ باشتهار جناب ع ب نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تأیید در حق مشارالیه
۱۳۲ ت باشتهار جناب ع ب نزول مناجات از سماء مشیت رب الآیات در حق مشارالیه
۱۳۲ باشتهار جناب ع ب شهادت قاسم علی باقبال مشارالیه
۱۳۳ ت باشتهار جناب میرزا عبد الله ن ظهور عنایت از سماء قضی حضرت رب البریه در حق مشارالیه
۱۳۴ ت باشتهار جناب میرزا عبد الله ن و ظهور قضی از سماء مکرمت مظهر احدیت در حق مشارالیه
۱۳۵ ت باشتهار جناب ع ب ن و لسان عظمت باین کلمه علیا ناطق و قلم جلال ((... طوبی از تمسک بتقوی و نهی النفس عن الهوی شهد الک الامری و ناظر الی ربها ی از من الهی الهها در لوح حفیظ ....
۱۳۵ باشتهار جناب میرزا عبد الله بابن مجوب مکان در نهیکه مقصود از نصرت تبلیغ امر آلهی بوده و وصیت جناب آ بحفظ مقامات محمد
۱۳۶ ت باشتهار جناب میرزا ع ب ظهور عنایت کبری از قلم مولی الوری در حق مشارالیه
۱۳۷ باشتهار جناب ع ب ن و ظهور قضی و عطا از سماء اراده مالک اسماء در حق مشارالیه
۱۳۸ ت باشتهار جناب ع ب علیه بهاء الله ن و نزول مناجات از قلم آلهی و طلب تأیید در حق مشارالیه

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

۱۶۹ ت باشخار ع ب مناجات قلم ع بدرگاه حضرت کبریا ذکر
مصائب وارده در سجن اعظم بمظهر امر الهی

۱۶۹ بدون عنوان ورقا را قدیه باین نغمه شکوه تسلیم قوله عز کبریائه
« . . . اصبب ربنا آیات طلعت غیب منیع تمنع لامدرک که در
خلف الف الف حجاب لطیف نور منیر بضیئی مستور بخفی دستور بصفه ها که
لذ خلف نقاب ظاهر آمد . . .

۱۷۰ ت باشخار جناب ع ب نزول مناجات قلم الهی طیب بایده در
حق شان او

۱۷۱ باشخار جناب محمد جعفر نقی تلقین نصیحت قلم ع بانقطاع از دنیا و انصراف
از اشارات و دلالات و استقامت در امر الهی

۱۷۲ باشخار جناب یعقوب بیان مظهر رحمن در تحقق وعده الهی در امدن سامری
و کون جعفر جاسم در حقیقت آنیه در هیکلی ظهور

۱۷۳ میاندوآب باشخار اکبر ترجمه طراز عنایت نزل آیات بمشار الیه
و بیان انکه ذرات کائنات از صلاوت خدا در وجد و سرور زنده و لکن عباد غافل

۱۷۳ میاندوآب باشخار اسرخ امجدی رحیم باین بیان ناطق قوله
عز بیانه « . . . اگر نفسی فی الجمله در آیات الهیه و کتب سماویه تفکر

[illegible]

برعرش مستوی و مشهود است . . .

۱۷۴ میاندوآب باشخار جناب آقا محمد رحیم شهادت مظلوم آفاق در ظهور
اسم اعظم برای جیرة عالم

۱۷۵ باشخار ع اصغر بیان بحجاب بکان در نهیکه خداوند عالمیان سجن اعظم را
منظر اکبر فرمود

۱۷۵ ی باشخار جناب محمد باقر بیان مظهر رحمن در خصوص سجن اولیاء در ارض طا
بوسطه ظالمین بین عباد جهلا

۱۷۶ بدون عنوان بیان بحجاب الهی و عدم جواز بفوز لقا بوسطه ظالمین قوم در میانه

۱۷۶ ت باشخار جناب استاد محمد صادق کفش دوز در تمایش قلم ع از صنعت
و نفوسی در ارتفاق صنع و انصاف بین عباد ممتاز باشند

۱۷۶ باشخار جناب شیخ اسمعیل نصیحت مظهر رب الارباب در تمسک بحبل محکم الهی و
هدایت آوارگان بوطن حقیقی

۱۷۷ باشخار جناب مشهدی ابراهیم قلم ع باین بیان اصحاب ذاکر قوله تعالی ذکره
« . . . الیوم یوم عملی خالص است نیکوست حال نفسیکه اعمال و اخلاق او سبب
علت هدایت نفوس غافله شود . . .

۱۷۷ میاندوآب باشخار جناب حسین افشار امر قلم اعلی بمرجع روح و سدره
هیکلی و عدم جواز به تهمتان حق

فهرست

صفحه

۱۲۸ باشتهار جناب ع ب بیان حضرت سبحان در شأنیه جمیع از برای یوم آخر خلق شده اند و هر نفسی در عرفان فائز او از عباد مکرمین است

۱۳۹ بدون عنوان نزول مناجات از قلم ع و طلب تأیید در حق جناب لوح

۱۴۰ باشتهار جناب ع ب امر مالک انام باگذشتن از ما سوی شتافتن بدرگاه آن امر از فور بیان

۱۴۱ " " " اشراق انوار نیر کرم از افق اراده مالک قدم در حق شارکیه

۱۴۲ " " " ظهور فضلی و جود از برای سلطان وجود در حق شارکیه

۱۴۳ بدون عنوان اخبار قلم ع از دو حرف مکتوب ناظر دامر بخروج او بلد و توقف چندی در ارض طا در رعایت حکمت و عدم اعتراف

۱۴۴ بدون عنوان مناجات جمال مبعوث و طلب تأیید در حق جناب لوح

۱۴۵ " " نزول مناجات و هطول فیض حضرت فیاض در حق جناب لوح

۱۴۶ لغزان (یا عبدالله) شرف قلم ع بقبول عبودیت شارکیه و اجازه شرف نبیل قبل با و امر بتسلیم و جه بجناب ناظر دا ذن حضور و طواف بر کات از جناب ع قبل اکبر و ذکر عنایت در حق قاسم و تحیین اتجاه روضه ابرار و ادا

۱۴۸ لغزان (قد نزل لاولیاء الله فی الاطراف) ظهور عنایت از سطح آیات در حق احمد و محمد قبل ع و محمد قبل صادق و ع قبل اکبر و ع قبل محمد و نبیل قبل باقر و اسمعیل و نعمة الله و ابن آخر و میرزا جمال مهدی و خطاب با باقاسم بر جوع با مر کبری و ظهور فضلی در حق مهدی و سلیمان

فهرست

صفحه

و محمد و اک شعاع لی الله شارکیه و ضیبی و میرزا صالح و رحیم و ع و اولیاء تا و اولیاء سلمان و اولیاء یسان و اولیاء شماخ و اولیاء سالیان و اصحاب شاب و اولیاء مرغم و ان ذحیی و اولیاء خوی و اولیاء قاف و اولیاء شراحی و اولیاء ارض با قبل الالف و اترا و ذهبی با قبل دال و اولیاء ارض طا و امر بعبدالله بشارت عطاء با جتباء و اتاء و ترحمن

۱۶۳ تا باشتهار جناب میرزا عبدالله بیان حضرت سبحان در ظهور رب و تموج بحر عظم و عفلت امم و هلاکشان با خذ مقتدر قهار

۱۶۴ تا باشتهار الله بیان حضرت سبحان در فداء نمودن یکی از غصان در سبیل حضرت رحمن

۱۶۵ باشتهار جناب ظهور عنایت سطح احدیت در حق شارکیه و مقدر و زان خیر ظاهر و باطن در بارهٔ او

۱۶۶ تا باشتهار جناب ع ب ترجمه طراز عنایت مجلب انهی معتبرین منظر اکبر و طائرین در هوا ء ایقان و منقطعین از من فی الامکان

۱۶۷ تا باشتهار جناب میرزا ع ب بیان نیر آفاق در استقرار اسم اعظم الهی بر عرش عظیم و عدم اعتناء باهس

۱۶۸ باشتهار جناب ع بیان سلطان ظهور در ارتفاع صریر قلم ع و اشتغال علماء باقلام خمود و محرومشان آثار ایشان و نشئت ارادات

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

۱۷۸ باشجار جناب میرزا غفار بیان محجوب عالیان در انارهٔ آفاق عالم باسم اعظم و محرومیت کلی از آن

۱۷۹ باشجار جناب زینی بیان مالک عدی در خروج از سجن و استرا باد بر عرش جهی

۱۷۹ ت باکبر قلم ع باین بیان اصغانش ترا صبر کبرا له ۰۰۰ در ایام روح تفکر غنا خشی و قیافا را از علی عصر بودند بر نفاک دم ظهرش قوی دارند و لکن بعضی از عشاق شرف ایمان فائز شدند

۱۸۰ باشجار جناب قرابط بیان مالک انام در آنکه مجده اعظم قدرت و عظمت آن فخر آدم است و همیشه باد خواهد بود

۱۸۱ باشجار جناب یحیی قلم مالک قدم باین بیان اتم شد کر توله عز بیانه لا ایام هذین باقی ع ترجمه نمود و آفتاب حقیقت را که از او مشرق است ملاحظه کرد او از اهل بصر در نظر اکبر مذکور است ۰۰۰

۱۸۱ باشجار جناب حرف حی بیان مقصود عالیان در ظهور جمالی که از او امر بخروج از خلف صمت و اطلاق لسان در ذکر پروردگار

۱۸۲ باشجار حرف حی بیان مرآت الهامین بانکه بواسطه تصدیق بجمال مبین اسم حرف حی لدی باری او صادق آمده و باین جهه حضرت ع در ملا اعلی با یحیی نفرمایند

۱۸۵ ت باشجار کربلائی محمد لنصح حضرت یحیی بنصرت امر الهی باعمال حسنه و عدم توجه بشئونات دنیا

فهرست

صفحه

۱۸۵ ت باشجار آقا حسین بیان مولای عالمیان با نکه اعراض ملوک از قیام علیک آیاتی برای شرف این لیله و ذکر خلق بدیع مرتبه اخری

۱۸۶ م بدون عنوان وعده اتاب تشرف بحضرتی ترا حین بوجه آنهی

۱۸۶ م ح س ا ن پیان عالم غیب و شهود در آنکه برای هر امری مشیتی است و زمانیکه میقات رسد قضاء الهی تحقق پیابد

۱۸۷ ت باشجار کربلائی محمد حسین شهادت منظر خداوند مهیمن قیوم با نکه توجه بوجه قدم توجه بشطر اوست

۱۸۷ ت باشجار کربلائی محمد ظهور غیبت از سماء مشیت منظر رحمن در حین

۱۸۷ باشجار عبد مهاجر محمد پیان مطلع عظمت در خروج از ارض سر و دخول بسجن اعظم و ممنوع شدن مشار الیه از شرف لقا

۱۸۸ باشجار عبد مهاجر حسین محجوب الهی باین بیان اصغانش توله تعالی ذکره

ای مهاجر اگرچه از شعر عرش دوری ولکن قریبی قریب و بسه ظاهره در مصحف محفوظ و در تمامی غیر محفوظ ولکن قرب معنوی لازال عنده عنی متعال محجوب ۰۰۰

۱۸۸ بدون عنوان پیان مطلع امنیت در ذکر خطاب حزبیه امانت الهی ارض در اضطراب از خیانت و حرص راهی

۱۸۹ بدون عنوان مناجات قلم ع بدرگاه حضرت کبریا در استقامت امتحا بشرط امر الهی و مرزوق شدن بخیر دنیا و آخرت

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

۱۹۰ ت باشجار ضلع جناب ع ب توجه طرف عنایت مجوب [illegible] در حق [illegible]

۱۹۰ ت باشجار محمد ابن جناب ع ب بیان مظهر امر در اضلال در توفیق باقبال بکعبه حقیقی در صغر سن

۱۹۱ ت باشجار استر اباد صاحب سلطان امر آمر حقیقی بحفوظ داشتن لآلی محبت مصحف قلب و قطع ید سارقین و ضامنین از آن

۱۹۱ ت باشجار ابن عبد الله بیان مالک ظهور در توصیف نفوسیکه شئونات بهیه آنان را از توجه مقصود منع ننماید

۱۹۲ بعنوان (ای بنده خدا) قلم حضرت کبریا میفرماید قوله تعالی الا نظر حق تا چه بوده چه که تا او ناظر باشد احدی ناظر با دیگری نخواهد بود . . .

۱۹۲ مناجات قلم ع در اقبال جمال احدیت بین یدی اجباء و اشقیاء و طلب عروج عباد بمقام مشاهده غیب مکنون بر عرش جلال

۱۹۲ باشجار جناب ملا آقاس دشته مظهر معبود در غفلت مدی بواسطه بعضی از کتاب از ازام کتاب محروم مانده اند

۱۹۴ باشجار جناب میرزا لطفی امر حضرت مختار باستغاثه بدرگاه حضرت بی نیاز در استقامت بامر الهی

۱۹۶ باشجار جناب کاظم اردستانی بیان مالک ایام در اختلاف مراتب مظاهر حق و اطلاع بر امور قبل و بعد و سر لوح خارج از حکم الله ظاهر شده . .

فهرست

صفحه

۱۹۷ ز باشجار جناب سبزعلی بیان مظلوم آفاق در نزول فتوحات آیه در یوم ظهور و اقبال بعضی و اعراض و ایذاء بعض دیگر

۱۹۸ بعنوان (یا ابراهیم) ذکر قلم مالک قدم و ارسال قمیصی از پس قمیصی از عالم باقی و عدم تأثیر آن در نفوسی غافله بربطه نادانی علمای شیعه

۱۹۹ ت باشجار جناب میرزا محمد ابن من صعد الی الله بیان مظهر رحمن در محاسن وفا و ستر نوازش بواسطه عباد غافل و شق حجاب باصبع ارداده

۲۰۰ تا باشجار جناب محمد ابن ناز و صعد ظهور فضلی و عطای لدی بر عباد مولی العالم در حق مشارالیه و مغفرت در حق متصاعده الی الله

۲۰۱ باشجار جناب ابوالقاسم نصیحت قلم ع در عمل نمودن بآنچه سزاوار مقام انسان و ارتفاع امر الله است در نظر بودن باو ش ع

۲۰۱ باشجار فرج آقا لسان عظمة باین بیان اصغا ناطق قوله جل ثناه . . . جمیع اجزان ممنوع است مگر حزنی که از برای بلایای مقصود وارد شد . . . .

۲۰۲ بعنوان (یا ع) ایام الیسیان باین کلمه علیا نداء می فرماید قوله تعالی الا . . . سبحان الله کلمه قول در رضا تصرفات عجیب و غریب در عالم ظاهر بکلمه قول پست تر از خاک مطاف عالم واقع و هجر سیاه منقلب انهم

۲۰۳ بعنوان (ضیمیر) امر مالک ملکوت جمال مشارالیه در قیام بخدمت امر الله

۲۰۳ " (یا محمد قبل ع) بیان محیی عالم در قبول بلایا لاجل اعلاء کلمه

Provided by the Afnan Library

صفحه

۲۰۳ بعنوان (یا محمد قبل ع) حضرت قیوم باین ندای ابدع انسع شاری قوله تعالی و علا ... بنزان الحق کلمه مبارکه لا اله الا انا العلیم الحکیم و باین نیزان کتب را بسنجید در قبل نزد آن حساب خلق تمام شده لیعرف المجرمون بانوارِ وجوههم و المجرمون بسیماهم ...

۲۰۴ بعنوان (یا آقا خ ا) بیان مظلوم آفاق در تجلی اغنام آهرین ذباب

۲۰۴ " (یا جعفر قبل ع خ ا) بیان ام البیان در غطمه یوم مبارک و ظهور مراتب مستوره در ان

۲۰۵ بعنوان (یا محمد تقی) ظهور عنایت مولی البیین در حق مشارالیه

۲۰۵ " (یا رضا) مظهر رحمن باین بیان اصغا نمود ذکر قوله تبارک و تعالی (الملک قضا از برای خصوص عکا سلا از قلم تقدیر امضا نمود)

۲۰۵ بعنوان (یا عبد الله خ ا) ظهور فضل و عطا از بحر جود مالک عطا در حق مشارالیه

۲۰۶ بعنوان (یا ع خ ا) شکوه محبوب ابهی از ابتلاء در دست اعدا در زندان و تسلی

۲۰۶ " (یا محمد قبل صادق) بیان سلطان ظهور در مقترنات قوم

۲۰۷ " (یا جرمیی) نفخ اخر فی ظهور در صور و بیان نکته مهم ان قسلم ع است

۲۰۷ بعنوان (یا جبار) امر حضرت مختار باخذ کتب بقوت تمام

خ صفحه

۲۰۸ بعنوان (یا قاسم) امر مظهر امر باداء شکرانه از فضل آلهی

۲۰۷ " (یا شیخ ابه) بشارت قلم ع در اشراق از عالم از نفحات وحی و ندای مالک ظهور در ظهور بیان

۲۰۸ بعنوان (یا ابراهیم) صادق همین باین کلمه صدق مبین تکلم قوله عظم شانه لا ضیر آمد در آتشش انداختند محمد را کذاب گفتند کلیم را استحار روح را کفار این خلق بالضاف لانزال از حق معرض بوده اند ...

۲۰۸ بعنوان (یا مصطفی) ظهور فضل از براعه مولی الانام در حق مشارالیه

۲۰۸ " (یا فاطمه ابه) ظهور عطا از براعه مالک اسماء در حق مشارالیه

۲۰۹ " (یا شیرزاد) جریان فرات رحمه مظهر رحمن در حق مشارالیه

۲۰۹ " (یا محمد ابهیی) بیان رب الملکوت در خلق نزع الارض جهت ذکر مظهر الهی و خدمت بامر او

۲۰۹ باشتار جناب نبیل زرندی مناجات از ملکوت بیان مالک امکان و طلعت بیان در حق مشارالیه

۲۱۱ بدون عنوان بیان قلم ع در نکته فائزین باستقامت از اهل بها الحمد

۲۱۱ ت باشتار جناب آقا میرزا علی اکبر ب ع ن و بیان مظهر امر در تجلی آلهی بر اشیاء باسم خود که صور اعظم است

۲۱۲ ت باشتار جناب میرزا ع ب ظهور فیض حضرت فیاض در حق مشارالیه

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

و جناب میرزا آقی و در رقعه جدده و ذکر صعف جناب در رویش صدق صبع و بشارت
نزول الواح بعزان های مذکوره در عریضه اضیی و عریضهٔ جناب ابن وحیین
۲۲۴ پیش با شخار حضرت میرزا عبدالله خ اظهور فضلی از سما بجهت سلطان
وجود در حق مشارالیه و حسن آقا و وحیت با جبا و در حفظ مقام خود و ثبوت
و رسوخ در امر الهی
۲۳۰ با شخار حضرت ورقا ظهور عنایت مالک انام در حق مشارالیه و جناب میرزا
م ح قهر م و نیز در ضمیمه لوح منیع مبارک دیگر حاکی از اظهار حزن از انحراف
یکی از مؤمنین
۲۳۳ بدون عنوان ظهور عنایت از سما مشیت متکلم طور در حق ورقا و حضرت در
حق برادر مشارالیه و بروز مکرمت در حق محمد صادق و عبدالکریم و حیدر و
ابوالقاسم و سید ع رضا و محمد قبی ع و غلام قبی رضا و غلام قبی حسین و محمد
قبی حسین و همچنین محمد قبی حسین و محمد قبی رحیم و ع قبی عسکر و حسن و غلام
حسین و محمد ع و عبدالرحیم و محمد اسمعیل و محمد کریم و محمد هاشم و تمی مشارالیه
و استاد ع قبی اکبر و محمد ع قبی اکبر و قاسم و محمد قبی رضا و محمد رضا و
برادر و پدر مشارالیه و حسین و غلام قبی رضا و ع قبی رضا و عباس و هادی و
ابوالقاسم و ع قبی اکبر و محمد قبی حسن و اسدالله و محمد قبی باقر و میرزا ع قبی اکبر
و تمی مشارالیه و ع قبی اصغر و زین العابدین و سید صادق و رجب قبی ع و ع و محمد

فهرست

صفحه

و محمد و ع و محمد و محمد قبی حسن و سید قبی جواد و محمد قبی جواد
و استاد رجبعلی و رضا بعد محمد و سید ع و محمد قبی جعفر و حضرات ابا برحمن
۲۵۰ با شخار حضرت ورقا ظهور عطا از افق اراده فاطر سما و در حق مشارالیه
و جناب میرزا عبدالله خ ا
۲۵۴ ت با شخار حضرت ورقا ظهور جمع از یاعه مالک وجود در حق مشارالیه
و جناب الف وها و جناب کربلائی زینی و حضرت حجی و ذکر عدم وفات
حضرت و لعهد دولت در خون بهائیان و اجازه با نتشی در رسیم معدودی
از شهدای آن ابوالجمال و ابوالحسن (مقصود شهدای حضرت ربت اعلی)
۲۵۱ با شخار جناب ورقا بیان مطلع سبحان در انقلاب ارض سجن و عدم جواز
تشرف بدون اجازه و ذکر صعف و دو ابن سماد با قر نجار بوسطهٔ نعطار و ایروان
۲۶۴ ت با شخار جناب ورقا ظهور رأفت کبری از بحر کرم لک عطا در حق
مشارالیه و امر با جبار در نصرت امر الهی بحکمت و بیان
۲۶۹ ی با شخار جناب حجی ملا مهدی ظهور عنایت بمظهر اقدیت در حق مشارالیه
۲۷۲ با شخار الذاکرة بذکر الله خاله ظهور عنایت حضرت واهب العطا در حق مشارالیها
۲۷۳ تا با شخار جناب ورقا ظهر فضلی از سما اراده مالک اسماء در حق مشارالیه
و جناب الف وها و جناب کربلائی زینی و جناب میرزا سید محمد و جناب میرزا سید رضا
و محمد صادق و جناب میرزا عبدالله و جناب ع ع سعید و اجازهٔ تشرف

Provided by the Afnan Library

صفحه
بجناب آقا میرزا اسمعیل وجناب آقا میرزا مهدی وعنایت درحق جناب ها
وجناب اسمعیل پاشاخان وجناب آقا محمد کریم ع ط وحضرت حمید وقبر ع
وجناب عین قبل با وادی سیحان وجناب سید محمد وادی سیحان وجناب
ابن ذهبی وجناب ملا حسین وطلعت بدیعه وذکر پریتش اخت یحیی وظهور
عنایت درحق حاجی میرزا افضل
۲۹۲ با فتخار جناب ورقا بیان حضرت ذوالمنن ورا لقاء جان حسن آبادی
وحسین دیار معانی وظهور نصرت درحق جناب ورقا وتضعیف بجناب سی ای
در انصراف از خیالات واهیه وذکر میرزا نبی مبشع وامر میرزا مجید
برعایت اعتدال در تبلیغ امر الله وظهور عنایت درحق ابن ذهبی وتمسک متقصف
وهجرت ودر قریه طره وفوت شاگردها ودر قریه اخری ع وخسران هادی
ودولت آبادی وبیان مبارک درمعنی ملکوت وشورت با جناب امین در
مخصوص وجوه وامر بتسلیم لوح بیک از احباء ممکان
۳۱۸ ت با فتخار حضرت ورقا ارتفاع سماء سموات بیان محبوب امکان
وظهور فضلی درحق شاگرد سه وجناب ع ب وجناب حاجی میرزا حیدر علی و
جناب ابن اصدق وجناب میرزا اسد الله واسم الله جمال وجناب الف وحا و
لی المیم ودرحق امین والیا وتذکر اولیا بحا فظه آثار والواح الهیه وعنایت
درحق جناب حاجی محمد طاهر وامر بتبعیت از حکم قبل درخصوص حجاب برای

صفحه
عدم وقوع فصلی وذکر مقام حضرت شیخ وحضرت سید واطلاع آنان
بعض از اسرار نبوت وتضعیف شریعت محمدی با انشقاق شق عدیده در
طریقت وظهور عنایت درحق آقا علی وسرپان ثم غفران درحق
مرحوم مرفوع جناب میرزا ع ب وذکر جناب ابن شاگرد سه وجناب
میرزا محمد وجناب بهجول رشی وجناب عزیز الله وروح الله ودرتاریخ
نزول لوح مبارک دگرگونی خطاب بورقا وبشارت لصدر در لوحی با فتخار
جناب میرزا محمد
۳۴۱ با فتخار جناب شیخ با بالبعیه الملقب بمظهر ع شاه بیان مالک قدر
در ظهور تبر مستتر وکشیده شدن حساب اولین را آخرین بکلمه آلهی
۳۴۲ با فتخار جناب ورقا اشراق شمس فضلی از افق بقا درحق شاگرد سه
وجناب کاظم وجناب میرزا حسین وذکر حزن کبری از ثرمنین بسبب
ظهور واقعه ارض صاد
۳۴۸ بدون عنوان خطاب (یا ورقا) ظهور عنایت مالک اسماء درحق
شاگرد سه وبیان عدم معرفت خلق بتوحید حقیقی وامر بحضرت امر الهی بحکمت
وبیان وذکر ع قبلی با وجناب م ح وجناب میرزا محمود وجناب فاضل
۳۵۳ با فتخار جناب ورقا ظهور حق مالک ایجاد درحق شاگرد سه واخبار
بسیان وحرف الهین ونزول الواح بارکه مخصوص نفوس مذکوره ودر سئال

Provided by the Afnan Library

Provided by the Afnan Library